

ROMAN SĘKOWSKI

HERBARZ
SZLACHTY ŚLĄSKIEJ

Informator genealogiczno–heraldyczny

TOM VIII

Reich–Rz

Opole 2020

Reich - Riz

REICH
(REICH von EHRENBURG in REICHENHOFF)

Herb Dawida Reich v. Ehrenberg

Herb Reich (braci Dawida)

Herb Reich (siostry Dawida)

Potwierdzenie starego stanu rycerskiego z predykatem „von Ehrenberg in Reichenhoff” uzyskał w 1693 roku (23.06.) Dawid Reich – doktor medycyny i nadworny medyk cesarskich.

Nobilitowany był w służbie księcia Chrystiana Ulryka von Wuerttemberg-Oels w Oleśnicy (Oels) i w 1696 roku został członkiem rady cesarskiej. W 1716 roku posiadał Ostrowinę (Ostrowine) w księstwie oleśnickim. Jego córka – Chrystiana Regina była żoną N. von Lamprecht.

W 1695 roku (31.01.) nobilitowani zostali jego bracia, siostra, kuzyni i szwagier z odmiennymi herbami i bez predykatu.

Źródła:

Błażek T. III s. 41

REICHAU (REICHE)

Stary ród saski, znany od XIV wieku z ksiąg turniejowych w Esslingen.

Na Śląsku pojawili się w XVI wieku. Fryderyk von Reichau w 1503 roku był właścicielem Maniowa (Wenig Mohnau) w księstwie świdnickim. W 1516 roku Kasper, właściciel Maniowa (Wenig Mohnau) kupił folwark Kwieciszów (Queitsch) w księstwie świdnickim wraz z wyższym i niższym prawem sądowym i karczmą. W 1626 roku Maniów (Wenig Mohnau) posiadał Henryk, Kwieciszów (Queitsch) – Jonas, Stawiska (Teichau) – Jeremiasz von Reiche. W okresie późniejszym posiadali majątki również w księstwie ziębickim i nyskim. Również w księstwie opawskim jakiś majątek w państwie Vikštejn (Wigstein) posiadała Katarzyna von Reich.

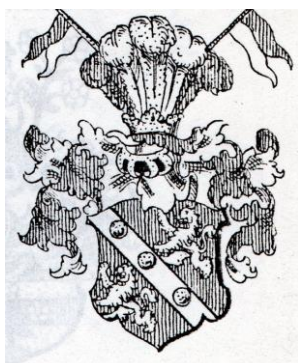
Około 1620 roku jedna linia przeniosła się do Brunszwiku skąd na początku XVIII wieku przeniosła się do Danii.

Źródła:

Sinapius T. I s. 756-757, T. II s. 913

Błażek T. I s. 85, T. IV s. 63

REICHBRODT
(REICHBRODT von und auf SCHRECKENDORF)

Herb szlachecki z 1634 r.

Ród znany z hrabstwa kłodzkiego z XVII wieku.

Jan (Johann) Reichbrodt w 1625 roku otrzymał z komisji konfiskacyjnej majątki Skiba (Scheibe) i Strachocin (Schreckendorf). Prawdopodobnie nie był szlachcicem i dopiero w 1634 roku (12.01.) otrzymał potwierdzenie szlachectwa i potwierdzenie posiadanych majątków z predykatem „von und auf Schreckendorf”. Majątki po nim odziedziczył jego syn – N., żonaty z N. von Raueck – dzieci nie miał.

Źródła:

Błażek T. III s. 42

Doerr s. 115

REICHE

Herb szlachectwa Rzeszy

Patrycjat miasta Hameln notowany w dokumentach już w XIII wieku: w 1237 roku Albert von Ricke był burmistrzem tego miasta. W 1716 roku (7.07.) szlachetow Rzeszy (Reichsadel) uzyskał Job Krzysztof von Reiche, sekretarz rządu księstwa Braunschweig-Lueneburg i tajny radca sądowy w Londynie króla Jerzego II.

W 1872 roku (4.10.) Otto von Reiche – oficer wojsk pruskich, kupił majątek Lubieszów (Liebschuetz) koło Kozuchowa (Freystadt).

Źródła:

Krane s. 96

REICHELL (REICHEL, REICHL)

Herby szlacheckie

Ród patrycjuszy wrocławskich przybyły z Polski (?) przed 1340 rokiem, gdzie mieli nazywać się „Rychło”. Od 1383 roku aż do 1712 roku liczni przedstawiciele rodu zasiadali we wrocławskiej radzie miejskiej. Protoplastą rodu był sukiennik legnicki Richlo (Rychło ?) znany z dokumentów zlat 1327 – 1350, w 1342 roku uzyskał wrocławskie prawa miejskie.

Jan Reichel (ten sam ?) – w latach 1383 – 1387 członek rady miejskiej był w 1379 roku właścicielem majątku Gaj (Goy) pod Wrocławiem (Breslau).

Jednocześnie – w 1386 roku, Wacław (I), członek rady miejskiej był właścicielem Stablówic (Stabelwitz), Rędzin (Ransern) i Kobierzyc (Koberwitz). Żonaty był dwukrotnie: 1. z Dorotą N., 2. z Dorotą von Muehlheim, wdową po Janie von Beyer z Kobierzyc (Koberwitz) który to majątek wniosła Wacławowi w wianie.

Jan (zm po 1429 r.) (inny) – prawdopodobnie syn Waclawa I z pierwszego małżeństwa, członek rady miejskiej w latach 1417 – 1429, był właścicielem Stabłowic (Stabelwitz) i Rędzina (Ransern).

Waclaw (II) – syn Waclawa (I) (z drugiego małżeństwa ?), starosta księstwa wrocławskiego, był właścicielem Stabłowic (Stabelwitz), Rędzina (Ransern), Kobierzyc (Koberwitz), Śleszowa (Schliesa), Smolca (Schmolz), Praczy Widawskich (Protsch) i Krzyżowic (Kreiselwitz) koło Wrocławia (Breslau) oraz Godzięcina (Thiergarten) w księstwie wołowskim. Zmarł w Pradze w 1460 roku. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Auer, 2. z Magdaleną N. posiadał kilkoro dzieci.

Jego syn – Waclaw (III) (ur. 1434 – zm. na Węgrzech 20.08.1489 r.), członek rady miejskiej, był właścicielem Smolca (Schmolz), Brzozy (Bresa), Śleszowa (Schliesa), Praczy Widawskich (Protsch), Chrzanowa (Zaumgarten) i Godzięcina (Baumgarten). Żonaty (x 1460 r.) z Jadwigą von Hoernig z Leśnicy (Lissa) pod Wrocławiem miał kilkoro dzieci w tym – Stenzla (Stanisław), właściciela Smolca (Schmolz), królewskiego zarządcę kopalń. Żonaty z Apolonią von Rindfleisch ze Strachowic (Strachowitz) – obydwójce zmarli w czasie zarazy w jednym dniu 17.05.1542 r.

Prawdopodobnie synem Waclawa (III) był Mikołaj (zm. 9.09.1532 r.) – właściciel Brzozy (Bresa), od 1515 roku członek rady miejskiej.

Na przełomie XV i XVI wieku żył również Jerzy von Reichell – w 1498 roku właściciel Maniowa Małego (Klein Mohnau) w księstwie świdnickim. W 1528 roku Krzysztof von Reichell był mężem Jadwigi, córki Mikołaja von Reibnitz z Podgaju (Pudigau) koło Strzelina (Strehlen) a w 1565 roku Wilhelm – właściciel Zarzyc (Rerichau) koło Strzelina (Strehlen) był żonaty z Krystyną, córką Kaspra von Reibnitz z Lipowej (Leipitz) koło Strzelina (Strehlen).

W 1569 roku (20.12.) zmarł Serwacy (ur. 1516 r.) – starosta księstwa wrocławskiego, członek rady miejskiej, właściciel Jenkowic (Jenkwitz) i Zacharzyc (Sacherwitz).

W 1586 roku (4.04.) zmarł Mikołaj – od 1567 roku członek rady miejskiej i właściciel Źródeł (Borne) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). W 1554 roku Mikołaj (Niclas) Reichel (ten sam ?) z Wrocławia (Breslau), sekretarz urzędu królewskiego w Kłodzku (Glatz) otrzymał szlachectwo Rzeszy.

W 1600 roku (25.05.) zmarł w wieku 71 lat Izrael von Reichell, przez trzydzieści lat członek rady miejskiej, właściciel Dąbia (Grueneiche) i Gaju (Herdain).

W 1613 roku (18.04.) zmarł Jakub – od 1602 roku członek rady miejskiej, właściciel Książa (Tschantsch).

W 1624 roku (4.07.) zmarł Serwacy von Reichell (ur. 5.01.1573 r.).

Jan (ur. 1534 – zm. 1605 r.) – syn Stenzla (Stanisława), właściciel Smolca (Schmolz) i Siemidrożyc (Schoebekirch) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) był żonaty dwukrotnie: 1. z Krystyną von Hertwig (zm. 1586 r.) z Wojnowic (Wohnwitz), 2. z Barbarą von Wunderlich (ur. 1565 – zm. 5.12.1599 r.). Jego

syn – Henryk (ur. 11.04.1599 r.), członek rady miejskiej i nadkomisarz wojenny Wrocławia (Breslau), właściciel Magnic (Magnitz), Marszowic (Marschwitz), Smolca (Schmolz), Chrzanowa (Zaumgarten) został w 1646 roku (12.07.) zastrzelony na drodze pod Partynicami (Hartlieb). Żonaty (x 15.09.1625 r.) z Magdaleną von Saebisch (ur. 23.11.1603 – zm. 4.05.1667 r.) z Marszowic (Marschwitz), miał siedmiu synów i dwie córki z których jedynie dwóch synów i jedna córka przeżyli ojca. Henryk jun. (ur. 7.12.1629 – zm. 13.09.1711 r.) był właścicielem Smolca (Schmolz). Jan Wilhelm (ur. 26.12.1631 – zm. 19.09.1690 r.), członek rady książąt Holstein i tajny radca dworu biskupów Lubeki, właściciel Westensee i Kallenhof w księstwie Holstein, żonaty (x 18.06.1672 r.) z Anną von Rantzau z Breitenburg miał dwóch synów: Karola (ur. 1683 r.) – generała wojsk księstwa Schleswig-Holstein i posła w Szwecji oraz Jana Benedykta ((ur. 27.03.1677 – zm. 13.01.1741 r.) – generała majora wojsk księstwa Schleswig-Holstein, który w 1713 roku zakupił majątek Wierzbice (Schlanz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Marią Elżbietą bar. von Schmettow (ur. 4.12.1694 – zm. 13.05.1753 r.) z Książa (Tschantsch) koło Wrocławia, miał syna – Karola Wilhelma (ur. 13.06.1728 – zm. 21.10.1790 r.), rotmistrza wojsk pruskich i dyrektora ziemskiego księstw wrocławskiego i brzeskiego, właściciela Wierzbic (Schlanz), Krzyżowic (Kreiselwitz), Bąków (Wilhelmthal) i Owsianki (Haberstroh), na którym tzw. „stara” linia von Reichell wymarła. Żonaty z (x 8.06.1766 r.) z Henriettą Gottliebą von Netz (ur. 14.09.1746 – zm. 27.03.1816 r.) miał tylko dwie córki: Wilhelminę Amalię (ur. 27.03.1777 – zm. 5.08.1810 r.) – żonę Jana von Eisenhardt, oraz Szarlotę Henriettę Gottliebę (ur. 18.12.1771 – zm. 8.09.1837 r.), dziedziczkę wszystkich majątków ojca, dwukrotnie zamężną: 1. (x 15.01.1794 r.) z Konradem Adolfem hr. von Dyhrn, z którym w 1796 roku rozwiodła się, 2. (x 1797 r.) z Karolem Konradem Leopoldem Joachimem von Tschirschki . W 1838 roku (13.05.) syn jej – Karol Beno von Tschirschki nazwisko matki przyjął do swojego „von Tschirschki-Reichell”.

Źródła:

Sinapius T. II s. 405-407

Zedlitz T. IV s. 99-100

Błażek T. II s. 101

Schles. Wappenbuch szp. 112

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 272

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia tzw. „stara“.

Jan Reichell
(Rychło ?)
przed 1340 r. przybył z Polski
|
Wacław (I)
członek rady miejskiej
wł. Stabłowic, Rędzin i Kobierzyc
ż. 1. Dorota N.
2. Dorota v. Muehlheim
|
Wacław (II)
zm. 1460 r.
starosta księstwa wrocławskiego
wł. Stabłowic, Rędzin, Kobierzyc,
Śleszowa, Smolca, Praczy Widawskich,
Krzyżowic i Godzięcina
ż. 1. Anna Auer
2. Magdalena N.
|
Wacław (III)
ur. 1434 – zm. 20.08.1489 r.
członek rady miejskiej
wł. Smolca, Śleszowa, Chrzanowa,
Praczy Widawskich i Godzięcina
ż. (x 1460 r.) Jadwiga v. Hoernig
z Leśnicy
|
Stenzel
(Stanisław)
zm. 17.05.1542 r.
królewski zarządca kopalń
wł. Smolca
ż. Apolonia von Rindfleisch
(zm. 17.05.1542 r.)
|
Jan
ur. 1534 – zm. 1605 r.
wł. Smolca i Siemidrożyc
ż. 1. Krystyna v. Hertwig
(zm. 1586 r.)
2. Barbara v. Wunderlich
(ur. 1565 – zm. 5.12.1599 r.)
|
Henryk
ur. 11.04.1599 – zm. 12.07.1646 r.
nadkomisarz wojenny miasta Wrocławia

wł. Magnic, Marszowic,
Smolca i Chrzanowa
ż. (x 15.09.1625 r.) Magdalena
v. Saebisch
z Marszowic
(ur. 23.11.1603 – zm. 4.05.1667 r.)

|
Jan Wilhelm
ur. 26.12.1631 – zm. 19.09.1690 r.
członek rady ks. v. Holstein
tajny radca dworu biskupów
Lubeki

wł. Westensee i Kallenhof
ż. (x 18.06.1672 r.)
Anna v. Rantzau
z Breitenburg

|
Jan Benedykt
ur. 26.03.1677 – zm. 13.01.1741 r.
generał-major wojsk ks. Schleswig-Holstein
1713 r. – kupił Wierzbice
ż. Maria Elżbieta bar. v. Schmettow
(ur. 4.12.1694 – zm. 13.05.1753 r.)

|
Karol Wilhelm
ur. 13.06.1728 – zm. 21.10.1790 r.
rotmistrz wojsk pruskich
dyrektor ziemski księstw
wrocławskiego i brzeskiego
wł. Wierzbic, Krzyżowic, Bąków
i Owsianki
ż. (x 8.06.1766 r.) Henrietta Gottlieba
v. Netz
(ur. 14.09.1746 – zm. 27.03.1816 r.)

|
Szarlotta Henrietta Gottlieba
ur. 18.12.1771 – zm. 8.09.1837 r.
dziedziczka wszystkich majątków
m. 1. (x 15.01.1794 r.) Konrad
Adolf hr. v. Dyhrn
1796 r. – rozwiedziona
2. (x 1797 r.) Karol Konrad
Leopold Joachim v. Tschirski

|
Karol Beno
1838 r. – v. Tschirski-Reichell

REICHENAU

zob.

EISAK

REICHENAU

zob.

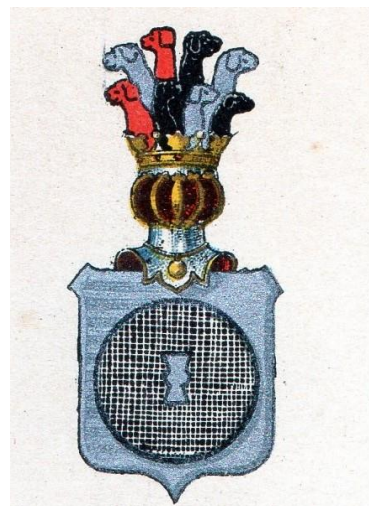
ROETEL

REICHENBACH

(REICHENBACH BIELER genannt, REICHENBACH von NEUSCHLOSS,
REICHENBACH-GOSCHUETZ)

Herb rodowy wg Siebmachera

Polski herb Paprzyca

Herb hrabiowski Reichenbach XIX w.
(Linia niemiecka)

Herb hrabiowski Reichenbach XIX w.
(Linia śląska)

Herb hrabiowski Reichenbach-Goschuetz

Stary ród śląski, według legendy rodowej herb i nazwisko otrzymali w 933 roku od cesarza Henryka I Ptasznika za męstwo w bitwie z Hunami nad jakąś rzeczką która zaczerwieniła się od krwi. Faktycznie nazwisko pochodzi od miasta Dzierżoniów (Reichenbach) którego byli dziedzicznymi wójtami. W herbie rodowym posiadali kamień młyński (w Polsce podobny herb z kamieniem młyńskim nazywał się „Paprzyca”). Siedzibą rodową była Bielawa (Bielau – Langenbielau ?) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) dlatego niektórzy przedstawiciele rodu używali zamiennie nazwiska „von der Biele” „Bieler” lub predykatu „Reichenbach Bieler genannt”. Według Sinapiusa nazwisko mogło pochodzić od miejscowo-

ści Reichenbach na Łużycach, zaś według Zedlitz pochodził z Frankonii. Krane twierdzi, że wywodzili się z wrocławskiego patrycjatu.

Pierwsze źródłowe, niezbyt pewne informacje pochodzą z drugiej połowy XIII, zaś zupełnie pewne z XIV wieku. W 1266 roku Wilhelm był dziedzicznym wójtem Dzierżoniowa (Reichenbach). Sinapius wymienia z 1281 roku Hermana von Reichenbach ale nie jest pewny czy nie pochodzi z miejscowości o tej nazwie na Łużycach.

Na przełomie XIV i XV wieku Wacław i Jan byli wójtami Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W 1410 roku Wacław, Jan (ci sami), Mikołaj (Nickel) i Andrzej brali udział w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej.

W XIV i XV wieku podzielili się na liczne linie i domy z których najważniejszymi była linia (częściowo baronowska) ziebicko – świdnicka oraz linia kłodzka.

LINIA ZIEBICKO – ŚWIDNICKA

Z PIOTROWIC (PETERWITZ) I RADZIKOWA (RUDELSDORF).

W początkach XIV wieku na dworze książąt świdnickich Bernarda i Bolka II występowali bracia Herman i Jaeckel von Reichenbach. Jaeckel miał dwóch synów: Jana – w 1342 roku ławnika sądu ziemskiego księstwa świdnickiego i Stefana – w 1356 roku właściciela Piotrowic (Petersdorf) w księstwie ziebickim. Herman (I) miał syna – Hermana (II) jun. znanego z dokumentów z 1349 roku. Jego syn – również Herman (III), znany z dokumentów z 1381 i 1396 roku, odziedziczył majątek swojego kuzyna Stefana. Żonaty z Juttą von Pannwitz, siostrą żon Gerarda i Ottona Haugwitzów z Piskowic (Biskupice – Pischkowitz) w hrabstwie kłodzkim, miał syna – Stefana, właściciela Piotrowic (Peterwitz), żonatego z N. von Zedlitz z Lipy (Leipe). Stefan miał pięciu synów: Wacława, Stefana jun., Zygmunta, Jana i Henryka.

Stefan jun. miał syna – Henryka (Heintze), właściciela Piotrowic (Peterwitz), w 1490 roku starostę Ziębic (Muensterberg) i Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty z N. von Zedlitz z Lipy (Leipe) miał syna – Henryka jun. (Heintze). Henryk jun. (Heintze) (zm. 1557 r.) - w 1539 roku starosta księstwa świdnicko – jaworskiego, był właścicielem Radzikowa (Rudelsdorf). Rodowe Piotrowice (Peterwitz) przejęła linia kłodzka. Żonaty z Małgorzatą von Hochberg z Książa (Fuerstenstein) miał syna – Krzysztofa (zm. 1.12.1616 r.), właściciela Radzikowa (Rudelsdorf) i Granice (Halbendorf) w księstwie świdnickim.

Jego syn – Henryk sen. (zm. 1.03.1660 r.) – właściciel Radzikowa (Rudelsdorf), Myślinowa (Jaegendorf), Jaczkowa (Hartmannsdorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut) i Pastewnika (Kunzendorf) w księstwie jaworskim oraz państwa Dębowy Gaj (Siebeneichen) koło Lwówka (Lemberg – Loewenberg). Trzykrotnie żonaty, dzieci miał tylko z trzecią żoną – Małgorzatą Urszulą von Tschammer z Osetna (Osten) i Daszowa (Dahsau) w księstwie wołowskim.

Jeden z jego synów – Krzysztof Henryk (zm. przed 1678 r.), żonaty był dwukrotnie: 1. z Anną Jadwigą von Niebelschuetz (zm. 1666 r.), 2. z Marią Józefą,

córką Henryka bar. von Friese z Saksonii, w 1665 roku (30.05.) otrzymał potwierdzenie starego czeskiego stanu panów (barona). Dzieci nie posiadał. Henryk jun. – młodszy syn Henryka sen., właściciel państwa Dębowy Gaj (Siebeneichen) oraz Piotrkowiczek (Peterwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz), Granic (Halbendorf) i Komarna (Kammerswaldau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). W 1678 roku (16.01.), po bezdzietnej śmierci swojego brata, również otrzymał potwierdzenie starego stanu panów. Zmarł w 1715 roku (4.04.) w wieku 81 lat. Był dwukrotnie żonaty: 1. (x 29.10.1657 r.) z Joanną Małgorzatą (zm. 30.10.1697 r.), córką Jerzego von Seydlitz z Chobieni (Koeben), 2. (x 18.02.1699 r.) Joanną Heleną, córką Jana Fryderyka bar. von Rohr. Z pierwszą żoną miał syna – Jerzego Henryka (ur. 1658 r.), zmarłego po urodzeniu, z drugą żoną miał sześcioro dzieci:

- Joannę Małgorzatę (ur. 10.11.1699 r.) – żonę (x 2.05.1714 r.) Augusta Eberharda bar. von Maltzan, właściciela Nowego Grodziska (Neuschloss) w państwie milickim;
- Henriettę Zofię (ur. 24.12.1700 r.) – żonę (x 1718 r.) N. von Glaubitz;
- Julianę Szarłotę (ur. 8.07.1702 r.) – żonę (x 28.06.1719 r.) N. von Salisch, właściciela Prusowic (Bruschewitz) w księstwie oleśnickim;
- Henryka Leopolda (ur. 9.03.1705 r.) – założyciela linii Reichenbach-Goschuetz;
- Annę Helenę (ur. 29.05.1706 – zm. 23.11.1708 r.);
- Krzysztofa Henryka (ur. 4.01.1710 r.) – założyciela linii Reichenbach von Neuschloss

LINIA KŁODZKA Z TRZEBIESZOWIC (KUNZENDORF),
IDZIKOWA (KIESLINGSWALDE), SARN (SCHARFENECK)
I PIOTROWIC (PETERWITZ).

Pierwsze informacje o tej linii pochodzą z połowy XIV wieku. W latach 1346 – 1353 Hensil von der Bile był właścicielem Trzebieszowic (Kunzendorf), Orłowca lub Smreczyny (Schoenau) oraz Gajnika lub Gajka (Hain).

W 1354 roku Małgorzata von der Bile przekazała po zmarłym mężu majątki swojemu synowi Hannusowi (Johann). Hannus posiadał dwóch synów: Hensila i Piotra.

Piotr był właścicielem części Trzebieszowic (Kunzendorf). Hensil – znany z dokumentów z lat 1355 i 1388, właściciel Trzebieszowic (Kunzendorf), żonaty z Elską N., miał syna – Jana, w latach 1389 – 1416 właściciela Trzebieszowic (Kunzendorf).

Syn Jana – Jan. jun. von der Bielau, w 1476 roku właściciel Trzebieszowic (Kunzendorf), żonaty z Barbarą von Haugwitz, miał dwóch synów: Jana i Baltazara.

Młodszy – Baltazar, żonaty z Małgorzatą von Hundt miał pięciu synów:

- Joachima;
- Baltazara jun. (zm. po 1554 r.), żonatego z Kunegundą von Ratzbar;

- Jana, znanego z dokumentów z 1562 roku, dwukrotnie żonatego: 1. z Urszulą von Stanck, 2. z Anną von Saltza;
- Nicola Reichenbach zwanego Bieler, właściciela Trzebieszowic (Kunzendorf), w 1530 roku właściciela Wabienic (Wabnitz) i Wojciechowa (Woittdorf) w księstwie oleśnickim, członka rady książąt Albrechta, Jerzego i Karola ziębickich i oleśnickich;
- Jerzego, znanego z dokumentów z 1539 roku – miał tylko jedną córkę.

Starszy – Jan von Bielau, właściciel Trzebieszowic (Kunzendorf), żonaty z Dorotą, córką Walentyna von Pannwitz zwanego Pieske, miał jedenastu synów: Zygmunta, Mikołaja – znanego z dokumentów z 1546 roku, Krzysztofa, Fryderyka (zm. 1597 r. – pochowany w Klisinie k. Głogówka, Glaesen b. Oberglogau gdzie znajduje się jego płyta nagrobna) – dwukrotnie żonatego: 1. (x 1552 r.) z Kunegundą von Primbster, 2. z Martą von Mosch, Walentyna – zmarłego bezdzietnie, Henryka, Jana – znanego z dokumentów z 1528 roku, Jerzego, Baltazara, Grzegorza, Fabiana i córkę – Annę.

Potomstwo posiadali tylko czterej synowie: Zygmunt, Krzysztof, Jerzy i Fabian.

Potomstwo Zygmunta

Zygmunt von Reichenbach – syn Jana von Bielau, był w pierwszej połowie XVI wieku właścicielem Trzebieszowic (Kunzendorf). Żonaty z Katarzyną von Sommerfeld zwaną Tschach, miał czterech synów: Adama, Henryka – zmarłego bezdzietnie około 1578 roku, Zygmunta jun., i Jana.

Adam – najstarszy syn Zygmunta, żonaty z Elżbietą von Eckricht miał dwóch synów:

- Jana, żonatego z Anną von Gellhorn. Jan miał dwóch synów: Fryderyka i Adama – żonatego z Elżbietą von Schenckendorff. Miał on jedynie córkę – N., żonę (x przed 1659 r.) Sebastiana von Ullersdorff;
- Henryka, od 1613 roku właściciela Ratna (Rathen) w hrabstwie kłodzkim, które przed 1615 rokiem sprzedał Karolowi von Sebottendorff. Żonaty z Marią, córką Jana von Wolditz, dzieci nie miał, wdowa po nim wyszła ponownie za mąż za Joachima von Pannwitz.

Zygmunt jun. – brat Adama, żonaty z Małgorzatą von Raschin miał troje dzieci:

- Jerzego, żonatego z Anną von Primbster – miał tylko córkę Annę, żonę Jana von Eckersdorff, właściciela Ławicy (Labitsch) w hrabstwie kłodzkim;
- Krzysztofa, o którym nic nie wiadomo;
- Annę Marię, żonę Adriana von Eckersdorf, właściciela Podtynia (Poditau) w hrabstwie kłodzkim.

Jan – żonaty z Małgorzatą von Ratzbar, miał sześcioro dzieci:

- Fryderyka;
- Krzysztofa – w 1624 roku właściciela folwarku pod Kłodzkiem (Glatz);
- Jerzego – jego córka Anna, była żoną Gotfryda von Hundt;
- Jana jun.;

- Ewę;
- Jadwigę – żonę Jerzego von Stosch.

Potomstwo Krzysztofa

Krzysztof – brat Zygmunta, żonaty (x przed 1578 r.) z Barbarą von Tschischwitz miał sześcioro dzieci:

- Krzysztofa jun. (zm. 1612 r.) – właściciela Trzebieszowic (Kunzendorf), nie był żonaty;
- Jerzego (zm. 1599 r.);
- Jana – w 1611 roku właściciela Ratna (Rathen), żonatego z Eufrozyną von Predell;
- Annę – żonę Salomona von Pannwitz. W 1599 roku była już wdową;
- Barbarę – żonę Henryka von Adolph;
- Małgorzatę – żonę Jana von Abschatz.

Potomstwo Jerzego

Trzeci z braci – Jerzy, w 1545 roku był właścicielem Idzikowa (Kieslingswalde) w hrabstwie kłodzkim. Miał trzech synów:

- Kaspra – żonatego z Dorotą von Stancke, która w 1627 roku miała podobno ponad sto lat. Jego syn – Kasper jun. był żonaty z Anną von Seydlitz;
- Baltazara – znanego z dokumentów z lat 1564 i 1586, żonatego z Małgorzatą von Poblitz (?) z Idzikowa (Kieslingswalde);
- Henryka – właściciela Zubrzyc (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim. Żonaty był (x ok. 1603 r.) z Heleną von Ratschin.

Potomstwo Fabiana

Czwarty z braci – Fabian, w 1543 roku był właścicielem Sarn (Scharfeneck) i Trzebieszowic (Kunzendorf) oraz Piotrowic (Peterwitz) i Lutomierza (Quickendorf) w księstwie ziębskim. Żonaty z N. von Peterswalde miał dwóch synów:

- Fabiana jun. (ur. 1553 – zm. 21.03.1605 r.) – właściciela Sarn (Scharfeneck), Piotrowic (Peterwitz) i Lutomierza (Quickendorf). Był członkiem rady cesarskiej i starostą księstwa ziębskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Katarzyną von Logau, 2. z Barbarą von Hundt, miał sześcioro dzieci: Adolfa, Rudolfa – właściciela Grochowa (Grochau) i Braszowic (Baumgarten), Krzysztofa, Barbarę – żonę Jana von Pannwitz z Łomnicy (Lomnitz), Annę – żonę Henryka Wilhelma von Pannwitz z Łomnicy (Lomnitz) i Annę (?) – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Seydlitz, 2. z Fryderykiem von Falkenhayn właściciela Korytowa (Koritau).
- Henryka, który przeniósł się na Morawy i w 1588 roku był właścicielem majątku w Nečicach koło Milotic.

LINIA Z ROGOWA (ROGAU) I KLECINA (KLETTENDORF) W KSIĘSTWIE ŚWIDNICKIM.

Z linii tej jako pierwsi znani są z przełomu XV i XVI wieku dwaj bracia: Dyprand i Jerzy.

Dyprand von Reichenbach (zm. po 1510 r.) był właścicielem Rogowa (Rogau). Żonaty z Małgorzatą von Saltza, miał córkę – Katarzynę, żonę Jerzego jun. von Gellhorn. Z domu tego znany jest z 1626 roku Dyprand – właściciel Rogowa (Rogau).

Jerzy – właściciel Klecina (Klettendorf), żonaty był (x przed 1500 r.) z Anną, córką Parsivala von Reibnitz z Sokolej (Falkenberg). Miał syna – N., właściciela Klecina (Klettendorf), żonatego z N. von Nimptsch ze Szczepanowa (Stephanshain) w księstwie świdnickim. Jego córka – Katarzyna, była żoną (x ok. 1563 r.) Adama von Seydlitz, właściciela Burkatowa (Burkersdorf).

Około 1590 roku Kasper von Reichenbach, właściciel Kliczkowa (Klitschdorf) koło Bolesławca (Bunzlau) był starostą księstwa świdnicko – jaworskiego.

Według Kranego wszystkie te linie wymarły do XVIII wieku a istniała tylko linia z Wierzchosławic (Wuergsdorf) (?) w księstwie jaworskim z których wydzieliły się w XVIII wieku nowe linie. Według Genealogisches Reichs- und Stats-Handbuch linie te były kontynuacją linii z Piotrowic (Peterwitz). W XVIII wieku powstały dwie hrabiowskie linie: von Reichenbach-Goschuetz i Reichenbach von Neuschloss.

Założycielami obydwu linii byli synowie Henryka jun. (zm. 4.04.1715 r.) z linii świdnicko – ziebickiej właściciela Piotrkowiczek (Peterwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz): Henryk Leopold i Krzysztof Henryk.

REICHENBACH von NEUSCHLOSS

Założycielem młodszej linii hrabiowskiej z Nowego Grodziska (Neuschloss) koło Milicza (Militsch) był Krzysztof Henryk von Reichenbach (ur. 1.01.1710 – zm. 7.12.1791 r.), królewski dziedziczny nadłowczy Śląska, kawaler orderu Orła Czarnego i Wielkiego Orderu Księstwa Wuerttembergii, właściciel państwa Grodzisko (Neuschloss) i majątków Niesułowice (Nesselwitz) i Wierzchowice (Wirschkowitz) koło Milicza (Militsch). W 1730 roku (10.03.) otrzymał wspólnie z bratem z Goszcza (Goschuetz) tytuł czeskiego hrabiego. Żonaty dwukrotnie: 1. 18.02.1732 r.) z Joanną Wilhelminą Marią, (zm. 9.08.1769 r.), córką Fryderyka Emicha Jana von Uxkuell, 2. (x 9.07.1770 r.) z Beatą Zofią (zm. 7.12.1789 r.), córką Mikołaja Sylwiusza hr. von Burghaus, rozwiedzioną z Fryderykiem Wilhelmem hr. von Schwerin.

Z pierwszego małżeństwa miał syna – Henryka Wilhelma (ur. 19.04.1733 r.), właściciela Grodziska (Neuschloss), Niesułowic (Nesselwitz), Wierzchowic (Wirschkowitz) i Psar (Huenern), żonatego (x 28.09.1762 r.) z Henriettą Fryde-

ryką (zm. 9.04.1795 r.), córką Jana Henryka VI hr. von Hochberg z Roztoki (Rohnstock) koło Jawora (Jauer).

Z drugiego małżeństwa miał syna – Karola Henryka Gottloba (ur. 28.11.1771 r.) żonatego (x 5.10.1801 r.) z Luizą Fryderyką Józefą von Riedel, wdową po N. le Noble.

Potomstwo ich sprzedało majątki i przeniosło się na teren Niemiec a później również do Francji, Anglii i Ameryki Południowej.

REICHENBACH-GOSCHUETZ.

Założycielem linii był starszy syn Henryka jun. – Henryk I Leopold (ur. 9.03.1705 – zm. 9.04.1775 r.), rycerz zakonu joannitów i rycerz Orderu Orła Czarnego, właściciel państwa Goszcz (Goschuetz), wydzielonego z sycowskiego wolnego państwa stanowego. W 1730 roku (10.03.) otrzymał z bratem tytuł czeskiego hrabiego. W 1741 roku (6.11.) otrzymał tytuł generalnego nadzorca poczt na Dolnym Śląsku a w 1752 roku (7.01.) – dziedzicznego generalnego nadzorca poczt całego Śląska. W 1748 roku (21.12.) utworzył z państwa Goszcz dziedziczny majorat (zatwierdzony przez króla pruskiego 10.01.1749 r.). Żonaty był trzykrotnie: 1. (x 11.08.1729 r.) z Agnieszką (zm. 13.10.1735 r.), córką Henryka Wilhelma hr. von Solms-Wildenfels, 2. (x 19.07.1737 r.) z Fryderyką Szarlottą (zm. 11.07.1741 r.), córką Jana Karola księcia von Schoenaich-Carolath, 3. (x 9.08.1742 r.) z siostrą drugiej żony – Amalią Marią Anną (zm. 22.03.1790 r.) miał dziewięcioro dzieci:

1. Henryka II Erdmanna – II ordynata majoratu Goszcz (Goschuetz) (zob. dalej);
2. Henryka Leopolda (bliźniak Henryka Krzysztofa ur. 28.03.1733 r.) – właściciela majątku w Pomorzowicach (Pommerswitz), Pomorzowiczkach (Alt Wiendorf), koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1776 roku założył wieś Sławoszów (Amaliengrund). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1758 r.) z Szarlottą Heleną bar. von Trach (zm. 1760 r.), wdową po Jerzym Ernestie von Nettelhof, 2. z Amalią hr. von Reichenbach z linii Neuschloss, miał sześcioro dzieci:
 - a) Karola Henryka Emila Gottloba (ur. 19.10.1771 r.) – sztabskapitana regimentu ks. Hohenlohe we Wrocławiu (Breslau),
 - b) Henryka Wilhelma Leopolda (ur. 22.05.1773 r.), właściciela Kuchar (Kuchendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), landrata powiatu wałbrzyskiego, dwukrotnie żonatego 1. (x 22.05.1803 r.) z Amalią (Filipiną ?) von Czettritz (zm. 29.05.1816 r.), 2. (x 3.01.1818 r.) z Julią von Thadden. Z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci: Klementynę Zofię Amalię Ernestynę, Annę Henriettę Emmę, Leopolda, Fryderyka i Marię, z drugą – siedmioro dzieci: Adelajdę, Artura, Elizę, Wilhelma, Annę, Feliksa i Jadwigę.

- c) Karola Henryka Ludwika (ur. 27.05.1775 – zm. 1804r.) – oficera wojsk pruskich, żonatego z Amalią hr. von Dohna, miał córkę – Amalię.
 - d) Henriettę Emilię (ur. 11.11.1776 r.) – żonę (x 20.10.1797 r.) Jana Henryka Fryderyka hr. von Solms-Baruth z Kliczkowa (Klitschdorf) koło Bolesławca (Bunzlau),
 - e) Henryka Wilhelma Fryderyka (ur. 23.10.1779 r.), żonatego trzykrotnie: 1. z Luizą Emilią Karoliną hr. von Reichenbach, 2. z Fryderyką hr. von Solms-Baruth (zm. 1818 r.) 3. z Joanną Wilhelminą Gottliebą hr. von Bressler (ur. 3.02.1782 r.), z pierwszego małżeństwa miał syna – Emila, zaś z drugiego – Jerzego.
 - f) Amalię Katarzynę Fryderykę (Karolina Amalia Fryderyka ?) (ur. 18.07.1781 r.).
3. Henryka Krzysztofa (bliźniak Henryka Leopolda ur. 28.03.1733 – zm. 7.11.1772 r.) – właściciela Rozkochowa (Rosnochau) koło Krapkowic (Krappitz). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 6.12.1761 r.) z Joanną Eleonorą Henriettą (ur. 20.04.1743 – zm. 16.02.1769 r.), córką Jana Karola bar. von Morawitzki z Branic (Branitz) koło Głubczyc (Leobschuetz), 2. (x 18.02.1772 r.) z Beatą Maksymilianą, córką Mikołaja Wilhelma hr. von Burghaus-Friedland z Korfantowa (Friedland) koło Niemodlina (Falkenberg). Wdowa po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 29.05.1773 r.) za Jana Zygmunta hr. von Zedlitz-Kratzkau.
 4. Szarlotę Amalię (ur. 18.05.1738 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 13.08.1754 r.) z Janem Fryderykiem hr. von Dohna (zginął w bitwie pod Torgau 8.11.1760 r.), 2. (x 30.10.1769 r.) z Fryderykiem Augustem hr. von Kospoth (zm. 3.10.1782 r.). Po obu mężach odziedziczyła liczne majątki m. in.: Halbau i Klix na Górnych Łużycach oraz Gozdnicę (Freiwalddau) koło Żagania (Sagan) i Borowe (Burau) koło Szprotawy (Sprottau).
 5. Fryderykę Szarlotę Amalię (ur. 10.05.1740 r.) – żonę (10.11.1760 r.) Wilhelma Krzysztofa Gottlieba hr. von Dohna z Chocianowa (Kotzenau) koło Lubina (Lueben). Po śmierci męża została właścicielką tej miejscowości.
 6. Zofię Szarlotę (ur. 16.07.1743 – zm. 25.10.1794 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 28.08.1764 r.) z Karolem Emilem hr. von Schoenaich-Carolath (zm. 10.04.1781 r.) z którym rozwiodła się w 1772 roku, 2. (x 29.05.1774 r.) ze Stanisławem hr. Ponińskim herbu Łódzia (zm. 6.04.1791 r.) z Rudzicy (Riegersdorf) koło Bielska-Białej.
 7. Fryderyka Henryka Emila (ur. 24.09.1745 – zm. 9.02.1795 r.) właściciel majątków w Brandenburgii. Żonaty (x 1.03.1783 r.) z Luizą Fryderyką (zm. 21.11.1798 r.), córką Ernesta Fryderyka von Carlsburg wojsk saskich, miał dwie córki - bliźniaczki: Luizę Emilię Karolinę i Fryderykę

Amalię Wilhelminę (ur. 10.01.1784 r.) – żonę Leopolda Emila Fabiana hr. von Dohna z Małomic (Mallmitz).

8. Karola Henryka Fabiana (ur. 26.12.1746 – zm. 24.04.1818 r.) – właściciela Cieśli (Zessel) koło Oleśnicy (Oels) i Wierzbicy Górnej (Polnisch Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 16.06.1772 r.) z Ulryką Luizą (zm. 8.05.1783 r.), córką Mikołaja Wilhelma hr. von Burghaus-Friedland, 2. (x 8.05.1784 r.) ze swoją bratanicą, Szarlottą Augustą Krystyną, córką Henryka II hr. von Reichenbach z Goszcza (Goschuetz). Miał trzynaście dzieci (z pierwszą żoną – czworo, z drugą – dziewięcioro):
- a) Emilię Beatę (ur. 23.04.1773 r.) – żonę (x 16.08.1797 r.) Fryderyka Ludwika hr. von Pfeil z Pieszkowa (Petschendorf) koło Złotoryi (Goldberg),
 - b) Ulrykę Fryderykę (ur. 24.06.1774 r.) – żonę (x 16.08.1802 r.) Karola Ludwika Ernesta Rchsg. von Schwerin, właściciela Bogusławic (Boguslawitz),
 - c) Henryka Fabiana (ur. 16.11.1778 r.) – asesora rejencji wrocławskiej,
 - d) Henryka Erdmana (ur. 18.02.1780 r.) – założyciela śląskiej linii XIX-XX wieku.
 - e) Fryderykę Henriettę (ur. 14.02.1785 r.) – żonę (x 10.06.1801 r.) Wilhelma hr. von Dohna z Chocianowa (Kotzenau) koło Lubina (Lueben),
 - f) Henryka Karola (ur. 13.07.1786 r.) – chorążego wojsk pruskich regimentu von Malschitzki z Brzegu (Brieg),
 - g) Krystynę Katarzynę (ur. 4.10.1787 r.),
 - h) Henryka Albrechta (ur. 1.09.1789 r.),
 - i) Henriettę Paulinę (ur. 14.01.1791 r.),
 - j) Wilhelminę Zofię (ur. 25.04.1795 r.),
 - k) Eugenię Koronną (ur. 13.05.1797 r.),
 - l) Henryka Gottloba Bonawenturę (ur. i zm. 1799 r.),
 - m) Szarlottę Amalię (ur. 15.10.1800 r.).
9. Karola Henryka Wilhelma (ur. 19.07.1759 – zm. 21.06.1799 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. (x 1782 r.) z Joanną Augustą Rchsg. von Bothmar (ur. 23.02.1742 – zm. 12.05.1792 r.), 2. (x 6.06.1797 r.) z N. Fischer.

XIX – XX WIEK.

LINIE SZLACHECKIE

Pod koniec XVIII wieku istniały dwie linie szlacheckie braci: Ariberta Fryderyka i Beniamina Fryderyka. Byli to potomkowie linii kłodzkiej z Piotro-

wic (Peterwitz). W 1719 roku (21.11.) otrzymali potwierdzenie szlachectwa Rzeszy.

1. Linia Ariberta Fryderyka

Założycielem linii był Aribert Fryderyk von Reichenbach (ur. Kalbe-Turyngia 26.11.1694 – zm. 8.08.1739 r.) właściciel Karge koło Kalbe w Turyngii. Pod koniec XVIII wieku wydzieliły się cztery podlinie.

a) Podlinia Fryderyka Wilhelma Ariberta (ślaska)

Fryderyk Wilhelm Aribert (ur. Kalbe-Turyngia 6.07.1774 – zm. Strzelin, Strehlen 14.01.1841 r.) przeniósł się na Śląsk. Jego syn – Aribert Fryderyk Karol (ur. Kłodzko, Glatz 25.02.1806 – zm. Strzelin, Strehlen 10.03.1883 r.) – major wojsk pruskich, był dwukrotnie żonaty: 1. (x Wrocław, Breslau 5.08.1840 r.) z Wilhelminą Adelajdą von Larisch (ur. 9.12.1815 – zm. Góra Śl., Guhrau 17.12.1850 r.), 2. (x Grodziszcz k. Ząbkowic Śl., Lampersdorf b. Frankenstein 9.11.1852 r.) z Bertą Szarlottą Fanny von Schopper (ur. Wrocław, Breslau 30.06.1821 – zm. Strzelin, Strehlen 17.02.1902 r.). Z pierwszą żoną miał córkę, zaś z drugą – dwóch synów i córkę:

1. Marię Ernestynę Amalię (ur. Wrocław, Breslau 16.01.1845 r.) – żonę (x Strzelin, Strehlen 1868 r.) Eugeniusza Pennrich, cesarskiego radcy pocztowego.
2. Ariberta Fryderyka Magnusa Reginalda Antoniego (ur. Świdnica, Schweidnitz 4.10.1853 r.) – generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 15.01.1884 r.) z Ernestyną Szarlottą Małgorzatą Henriettą Antonią von Briesen (ur. Wrocław, Breslau 20.01.1862 r.), miał czworo dzieci:
 - a) Felicję Rut Annę Bertę (ur. Wrocław, Breslau 30.10.1884 r.) – żonę (x 1905 r.) Eryka Hofrichtera ;
 - b) Gizele Ernę Marię (ur. Wrocław, Breslau 4.12.1885 r.) – żonę (x 1906 r.) Ernesta Waltera;
 - c) Franciszka Ariberta (ur. Świebodzice, Freiburg in Schl. 12.09.1887 r.) – oficera wojsk niemieckich;
 - d) Trauth Marię Luizę Eddę (ur. Wrocław, Breslau 19.01.1903 r.).
3. Konrada Eberharda Ariberta (ur. Świdnica, Schweidnitz 23.03.1855 r.) – wyjechał do Rosji, gdzie dzierżawił majątek Popkoje koło Petersburga. Żonaty (x Petersburg 5.12.1884 r.) z Alice Schmidt, miał dwie córki:
 - a) Ellinor (ur. Popkoje 8.03.1888 r.);
 - b) Mary (ur. Popkoje 15.02.1890 r.).
4. Ewę Teresę Bertę Antonię (ur. Poznań, Posen 28.03.1857 r.) – diakonisę fundacji Zedlitzów w Czerńczycach (Kapsdorf) koło Wrocławia (Breslau).

b) Podlinia Wilhelma Ludwika Fryderyka Ariberta (turyngska – wymarła)

Wilhelm Ludwik Fryderyk Aribart von Reichenbach (ur. Kalbe 10.11.1776 – zm. Karge 28.06.1834 r.) – pułkownik wojsk pruskich, był założycielem podlinii turyngskiej wymarłej na jego młodszym synie Wilhelmie Ferdynandzie Aribercie (ur. Karge 18.12.1818 – zm. Blankenburg-Turyngia 2.03.1891 r.). Żonaty (x Duesseldorf 27.05.1859 r.) z Katarzyną Luizą Eugenią Graeff (ur. Duesseldorf 2.02.1828 r.), miał tylko trzy córki:

1. Julię Luizę Aribertę (ur. Duesseldorf 29.07.1862 r.) – żonę (x Berlin 1.09.1892 r.) Oswalda Aust;
2. Agdalenę Eugenię Aribertę (ur. Duesseldorf 10.09.1863 r.);
3. Wilhelminę Antonię Aribertę (ur. Duesseldorf 8.11.1864 r.) – żonę Jana Rosenbusch.

c) Podlinia Jana Fryderyka Ludwika (brandenburska)

Jan Fryderyk Ludwik (ur. Kalbe 11.09.1781 – zm. Prenzlau 22.10.1847 r. – major wojsk pruskich, żonaty (x Bayreuth 24.08.1806 r.) z Joanną Ernestyną von Zweiffel (ur. magdeburg 18.12.1786 – zm. Berlin 8.07.1850 r.), był założycielem podlinii mieszkającej głównie na terenie Brandenburgii. Przedstawiciele jej nie posiadali majątków a mężczyźni robili kariery wojskowe.

d) Podlinia Henryka Filipa Andrzeja (prusko – brandenburska)

Założycielem podlinii był Henryk Filip Andrzej von Reichenbach (ur. Kalbe 3.09.1783 – zm. Królewiec, Königsberg 11.04.1852 r.) – generał porucznik wojsk pruskich był trzykrotnie żonaty: 1. (x Erfurt 10.06.1818 r.) z Franciszką Henriettą von Schwichow (ur. 1800 – zm. Poznań, Posen 9.02.1825 r.), 2. (x Nemitz 1.03.1826 r.) z Wilhelminą Karoliną Fryderyką Ulryką von Schwichow (ur. 20.11.1795 – zm. Poznań 7.01.1827 r.), 3. (x Boernchen 21.10.1827 r.) z Luizą Karoliną Fryderyką von Buri (ur. Diersdorf 1.03.1794 – zm. Królewiec, Königsberg 20.05.1866 r.). Podobnie jak przedstawiciel poprzedniej podlinii, majątków nie posiadali i na Śląsku się nie pojawiali.

2. Linia Beniamina Fryderyka

Brat Ariberta Fryderyka – Beniamin Fryderyk (ur. Kalbe 1697 – zm. Berlin 4.05.1750 r.) – poseł pruski w Londynie był założycielem oddzielnej linii.

W XIX wieku z linii tej Karol Leopold Henryk von Reichenbach (ur. Berlin 24.02.1821 – zm. Cannes 16.12.1879 r.) był landratem powiatu bolesławieckiego. Żonaty (x Legnica, Liegnitz 26.05.1846 r.) z Amalią Konstancją Szarlottą Lonny bar. von Rothkirch und Trach (ur. Pątnów, Panthenau 1.08.1825 – zm. Bytom Odrzański, Beuthen a. Oder 28.12.1907 r.), miał troje dzieci:

1. Marię Zofię Adelajdę Aleksandrynę (ur. Legnica, Liegnitz 23.12.1847 r.) – żonę (x Bolesławiec, Bunzlau 6.05.1872 r.) Leopolda von Winning (zm. Heidelberg 23.01.1914 r.), generała porucznika wojsk niemieckich.

2. Leopolda Ernesta Doroteusa (ur. Legnica, Liegnitz 14.07.1852 r.) – żonatego (x Berlin 22.10.1885 r.) z Fanny Julię Annę Małgorzatę Adelssen (ur. Berlin 18.11.1865 r.). Miał troje dzieci:
 - a) Margę Luizę Elżbietę Marię (ur. Berlin 10.03.1891 r.);
 - b) Maritę Teofilę Joannę (ur. Berlin 5.09.1894 r.);
 - c) Lotara (ur. Berlin 29.02.1904 r.);
3. Eberharda Fryderyka Leopolda Edwarda (ur. Bolesławiec, Bunzlau 2.12.1858 r.)

LINIE HRABIOWSKIE

Na przełomie XVIII i XIX wieku istniały trzy linie hrabiowskie: Reichenbach-Goschuetz, Henryka Leopolda (niemiecką) i Henryka Erdmanna (śląską).

1. Reichenbach-Goschuetz

Henryk II Erdmann (Gottlob) (ur. Goszcz, Goschuetz 26.11.1731 – zm. Goszcz, Goschuetz 11.03.1790 r.) – II ordynat Goszcza (Goschuetz), dziedziczny nadzorca poczty na Śląsku, w 1775 roku uzyskał indygenat polski. Był dwukrotnie żonaty: 1. (x Ebeleben 30.06.1754 r.) z Szarlottą Augustą (ur. Ebeleben 10.02.1732 – zm. Twardogóra k. Sycowa, Festenberg b. Polnisch Wartenberg 11.06.1774 r.), córką Augusta księcia von Schwarzburg-Sondershausen, 2. (x Rochsburg 28.05.1776 r.) z Karoliną Antoniną Luizą (ur. Diamantstein 8.12.1752 – zm. Twardogóra, Festenberg 15.06.1818 r.), córką Henryka Ernesta hr. von Schoenburg-Rochsburg. Miał dwanaścioro dzieci:

1. Henryka III Leopolda Gottloba – III ordynata majoratu Goszcza (Goschuetz) (zob. dalej).
2. Zofię Amalię Henriettę (ur. 9.04.1755 – zm. 31.01.1797 r.) – żonę (x 16.05.1770 r.) swojego stryja, Henryka Leopolda hr. von Reichenbach;
3. Zofię Karolinę Henriettę (ur. 12.12.1757 – zm. 12.04.1799 r.) – żonę (x 13.06.1781 r.) Erdmunda Gustawa hr. von Roeder;
4. Fryderykę Szarlottę (ur. 9.03.1759 r.) – żonę (x 1784 r.) Fryderyka Wilhelma von Goetzen (zm. 15.03.1794 r.), generała wojsk pruskich i komendanta twierdzy Kłodzko (Glatz);
5. Szarlottę Augustę Krystynę (ur. 26.02.1760 r.) – żonę (x 18.05.1784 r.) Karola Henryka Fabiana hr. von Reichenbach;
6. Mariannę Szarlottę (ur. 21.06.1767 r.) – żonę (x 19.07.1792 r.) Otta Karola Ferdynanda hr. von Burghaus;
7. Henryka Joachima Krzysztofa (ur. Twardogóra, Festenberg 29.12.1772 – zm. Chełstów, Gross Schoenwald 27.12.1845 r.) – królewskiego dziedzicznego nadłowczego na Śląsku, rycerza orderu „pour le mérite” i Żelaznego Krzyża I klasy, właściciel Chełstowa (Gross Schoenwald) koło

Sycowa (Polnisch Wartenberg). Żonaty (x Goszcz, Goschuetz 8.09.1816 r.) ze swoją bratanicą Szarlottą Henryką Luizą Elizą hr. von Reichenbach z Goszcza (Goschuetz) (ur. Goszcz, Goschuetz 31.08.1795 – zm. Lubiąż, Leubus 4.12.1871 r.), miał syna – Henryka Hugo Bogdana (Henryk Gottlob Eugeniusz Hugo) (ur. Chełstów, Gross Schoenwald 15.10.1826 – zm. Międzybórz, Neumittelwalde 6.03.1907 r.) do 1880 roku właściciela Chełstowa (Gross Schoenwald), później Międzyborza (Mittelwalde) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), żonatego (x Bąków k. Kluczborka, Bankau b. Kreuzburg 28.07.1850 r.) z Heleną hr. von Bethusy-Huc (ur. Bąków, Bankau 28.07.1832 – zm. Międzybórz, Mittelwalde 6.02.1900 r.). Miał siedmioro dzieci, z których czworo dożyło wieku dojrzałego:

- a) Helenę Elizę (ur. Berlin 8.05.1851 r.);
- b) Henryka Krzysztofa (ur. Chełstów, Gross Schoenwald 23.05.1853 r.);
- c) Henryka Waltera (ur. Chełstów, Gross Schoenwald 20.06.1859 – zm. z ran Montmedy 14.10.1914 r.) – żonatego (x Berlin 6.04.1904 r.) z Paulą Karoliną Otylią Antonią von Hoffmann (ur. Berlin 19.07.1882 r.), która ponownie wyszła za mąż (x Berlin 30.12.1917 r.) za Kurta Tieschowitz von Tieschowa.
- d) Katarzynę Emmy Jenny Helenę (ur. Chełstów, Gross Schoenwald 10.03.1861 r.) – żonę (x Twardogóra, Festenberg 4.02.1886 r.) Karola księcia zu Carolath-Beuthen (ur. Homburg 6.07.1912 r.);
8. Henryka Ernesta (ur. 17.07.1777 r.) – właściciela Brzostowa (Brustawe), Żeleźników (Eisenhammer) i Łędziny (Linsen) koło Milicza (Militsch), żonatego (x 12.04.1807 r.) z Emilią Szarlottą Wilhelminą (ur. 5.01.1787 r.), córką Henryka XLVIII hr. von Reuss-Koestritz;
9. Luizę Wilhelminę Emilię (ur. 11.04.1780 r.) – żonę (x 28.05.1801 r.) Konstantyna Moryca Gneomara hr. von Wartensleben (rozwidziona);
10. Karolinę Henriettę Wilhelminę (ur. 24.12.1783 r.);
11. Fryderyka Wilhelma Henryka (ur. 3.03.1785 r.) – właściciela m. in. Dąbrowy (Dammer) koło Milicza (Militsch);
12. Henriettę Ernestynę (ur. 8.10.1786 – zm. 8.07.1787 r.).

Henryk III Leopold Gottlob (ur. Twardogóra, Festenberg 24.12.1768 – zm. Goszcz, Goschuetz 20.05.1816 r.) – III ordynat Goszcza (Goschuetz), żonaty (x Kliczków k. Bolesławca, Klitschdorf b. Bunzlau 28.06.1793 r.) z Joanną Franciszką hr. von Solms-Baruth (ur. Kliczków, Klitschdorf 11.06.1776 – zm. Karnice k. Milicza, Koernitz b. Militsch 3.07.1840 r.) miał pięcioro dzieci:

1. Henryka Chrystiana Karola Ludwika (ur. i zm. 1794 r.);
2. Szarlottę Henriettę Luizę Elizę (ur. 31.08.1795 r.) – żonę (x 8.09.1816 r.) swojego stryja Henryka Joachima Krzysztofa;
3. Henriettę Luizę Adelajdę (ur. 24.02.1797 r.) – żonę Karola hr. von Reichenbach z Cieśli (Zessel);

4. Henriette Szarlotte Luizę Matyldę (ur. 15.02.1799 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Kurtem hr. von Goetzen (rozwidziona), 2. (x 11.06.1831 r.) z Hermanem księciem von Hatzfeld;
5. Henryka IV Gustawa Gottloba – IV ordynata Goszcza (Goschuetz).

Henryk IV Gustaw Gottlob (ur. Goszcz, Goschuetz 24.09.1801 – zm. Goszcz, Goschuetz 18.09.1869 r.) – IV ordynat majoratu, żonaty (x Berlin 17.07.1824 r. – rozwiedziony 1832 r.) z Adelajdą hr. von Schlippenbach (ur. Schoenermark 19.06.1803 – zm. Berlin 26.11.1888 r.). Jego syn – Bogdan Wilhelm Henryk Ernest (ur. Goszcz, Goschuetz 10.03.1827 – zm. Smyrna-Turcja 9.04.1867 r.), rycerz zakonu joannitów, konsul króla pruskiego w Turcji, żonaty był (x Berlin 23.10.1863 r.) z Adelajdą von Gerlach (ur. Berlin 19.10.1840 – zm. Stara Twardogóra, Alt Festenberg 2.05.1912 r.).

Syn Bogdana Wilhelma a wnuk Henryka IV – Henryk V Rafael (ur. Berlin 20.03.1865 r.) został V ordynatem Goszcza (Goschuetz) oraz właścicielem majątku Chelstów (Gross Schoenwald) koło Sycowa (Polnisch Wartenbeg). Żonaty (x Karwiny-Prusy Wschodnie, Karwinden-Ostpreussen 5.05.1894 r.) z Eryką brgr. von Dohna-Schlodien (ur. Berlin 10.08.1871 r.), miał pięcioro dzieci:

1. Henryka (ur. Goszcz, Goschuetz 5.02.1895 r.);
2. Fabiana Henryka (ur. Goszcz, Goschuetz 28.07.1896 r.);
3. Konrada Henryka Krzysztofa (ur. Goszcz, Goschuetz 13.08.1897 r.);
4. Krzysztofa Henryka (ur. Goszcz, Goschuetz 13.07.1900 r.);
5. Ebbę Adelajdę Helenę (ur. Goszcz, Goschuetz 22.05.1902 r.).

W początkach XX wieku w skład majoratu Goszcz (Goschuetz) wchodziły majątki: Goszcz (Goschuetz), Drągów (Drungawe), Domasławice (Domaslawitz), Bąków (Bunkai), Grabownica (Charlotenthal), Brzezina (Breschine), Stara Twardogóra (Alt Festenberg), Gola Wielka (Gross Gahle), okręg leśny Łazisko (Lassiken), Moszyce (Muschlitz), Zakrzów (Sakrau), Strzelce (Strehlitz) koło Oleśnicy (Oels) i Kuźnia Goszczańska (Althammer) koło Milicza (Militsch).

2. Linia Henryka Leopolda (niemiecka)

Linie tę założył Henryk Leopold hr. von Reichenbach (ur. Bolescin k. Świdnicy, Pilzen b. Schweidnitz 7.10.1807 – zm. Kassel 18.05.1890 r.) – prawdopodobnie syn Karola Henryka Gottloba hr. Reichenbach von Neuschloss (ur. 28.11.1771 r.). Żonaty (x Mainz 23.09.1827 r.) z Bertą von Schlichten (ur. Świdnica, Schweidnitz 23.04.1818 – zm. Kassel 13.12.1892 r.) miał sześcioro dzieci trzy córki i trzech synów.

Przedstawiciele tej linii w większości nie posiadali majątków i tylko sporadycznie pojawiali się na Śląsku:

Jedynie jeden z synów Henryka Leopolda – Henryk Hermann (ur. Mainz 21.02.1845 – zm. Dąbrowa Bolesławicka, Eichberg 15.10.1906 r.), był właścicielem majątków w okolicy Bolesławca (Bunzlau): Dąbrowy Bolesławickiej (Eichberg), Krępnicy (Kromnitz) i Łąki (Wiesau). Żonaty (x Kassel 30.03.1897

r.) z Hildegardą brgr. zu Dohna-Schlobitten (ur. Berlin 22.12.1867 – zm. Dąbrowa Bolesławicka 27.01.1915 r.), miał troje dzieci:

1. Erykę (ur. Dąbrowa Bolesławicka, Eichberg 16.02.1898 r.) – żonę (x Dąbrowa Bolesławicka 28.02.1922 r.) Joachima von Zastrow;
2. Hildegardę (ur. Dąbrowa Bolesławicka 12.09.1899 – zm. Wrocław, Breslau 28.08.1925 r.) – żonę (x zamek Dąbrowa Bolesławicka, Schloss Elchberg 26.09.1924 r.) kupca wrocławskiego Roberta von Below;
3. Leopolda Adalberta Fryderyka Antoniego (ur. Dąbrowa Bolesławicka, Eichberg 14.11.1900 r.).

3. Linia Henryka Erdmanna (śląska)

Założycielem linii był Henryk Erdmann hr. von Reichenbach (ur. Bodzanowice k. Olesna, Bodzanowitz b. Rosenberg 18.02.1780 – zm. Wrocław, Breslau 4.04.1817 r.) – syn Karola Henryka Fabiana z Cieśli (Zessel). Żonaty (x Olbrachcice, Olbersdorf 21.10.1811 r.) z Karoliną bar. von Seherr-Thoss (ur. 1796 – zm. Wrocław, Breslau 1854 r.), miał dwóch synów:

1. Edwarda Henryka (ur. Olbrachcice, Olbersdorf 10.11.1812 – zm. Brzeg 15.12.1869 r.) – właściciela Malerzowic (których ? Gross- u. Klein Mahlendorf) koło Niemodlina (Falkenberg) oraz Gołkowic (Golkowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty (x Wigancice k. Ząbkowic Śl., Weigelsdorf b. Frankenstein 16.12.1835 r.) z Bertą hr. von Pfeil z Ligoty Małej (Klein Ellguth) (ur. Kluczowa k. Ząbkowic Śl., Kleutsch 5.06.1810 – zm. 14.01.1891 r.) właścicielką Gołkowic (Golkowitz) które wniosła mężowi w posagu, miał pięcioro dzieci:
 - a) Annę Albertynę Luizę (ur. Prusinowice k. Nysy, Waltdorf b. Neisse 8.01.1839 r.);
 - b) Emmę Zofię (ur. Prusinowice, Waltdorf 30.07.1841 – zm. St. Gallen 21.12.1923 r.);
 - c) Woldemara Emila Karola Jana (ur. Prusinowice, Waltdorf 7.03.1846 r.);
 - d) Małgorzatę Antonię Amalię Emilię (ur. Nysa, Neisse 4.12.1848 r.);
 - e) Marię Matyldę (ur. Wrocław, Breslau 16.02.1855 r.) – żonę (x Wachwitz 9.10.1894 r.) dr Otto Edwarda Schulze, profesora i rektora Akademii Handlowej w St. Gallen.
2. Oskara Henryka Karola (ur. Olbrachcice, Olbersdorf 17.01.1815 – zm. Londyn 28.03.1893 r.) – żonatego (x Grobniki k. Głubczyc, Groebnig b. Leobschuetz 1842 r.) z Fryderyką Platenauer (ur. Głubczyce, Leobschuetz 8.10.1820 r.). Syn jego – Oskar Henryk Ludwik (ur. Domecko k. Opola, Dometzko b. Oppeln 5.09.1846 – zm. San Fabian 13.05.1919 r.), inżynier, żonaty (x Berlin 26.03.1883 r.) z Elizą von Held (ur. Kosten 31.01.1860 – zm. Falkenstein 5.11.1892 r.), miał dwóch synów:
 - a) Jana Henryka (ur. Londyn 12.04.1884 r.) – doktora praw, referendarza administracji pruskiej;

- b) Jana Ulryka (ur. Rangoon-Birma 27.10.1888 r.) – żonatego (x Buenos Aires 18.11.1920 r.) z Celiną Anną Mercado y Narbondo (ur. Junin 18.11.1893 r.).

Źródła:

Sinapius T. I s. 206-212, T. II s. S. 407-411

Zedlitz T. IV s. 100-103

Krane s. 96-98

Pilnacek T. III s. 977-978

Genealog. Handbuch s. 698-701

Album... s. 647 nr 2008

Dorst T. I nr 233

Doerr s. 9, 149, 162, 217, 246

Wappensagen... s. 131

Knothe H.: Gesch, d. Oberlausitzer Adels... s. 449

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 274-276

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 99:1926 s. 447-450

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadels Haeuser. Gotha Jg. 12:1918 s. 702-705

Pilnaček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 105

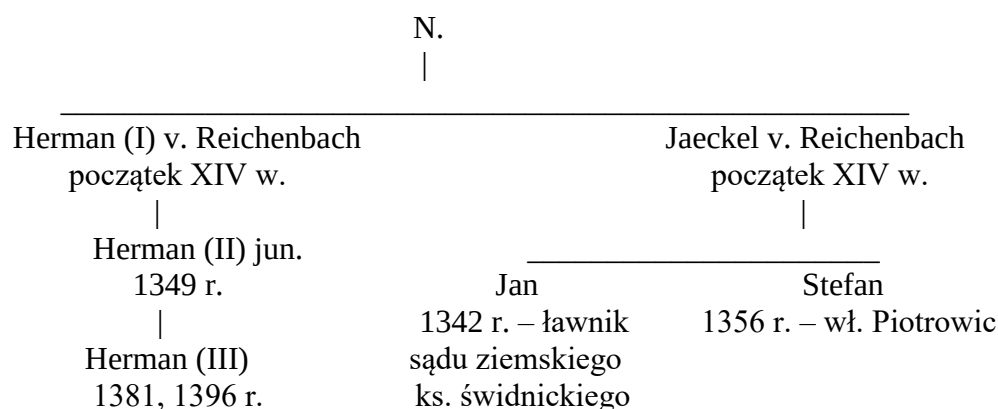
Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:)

Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 210

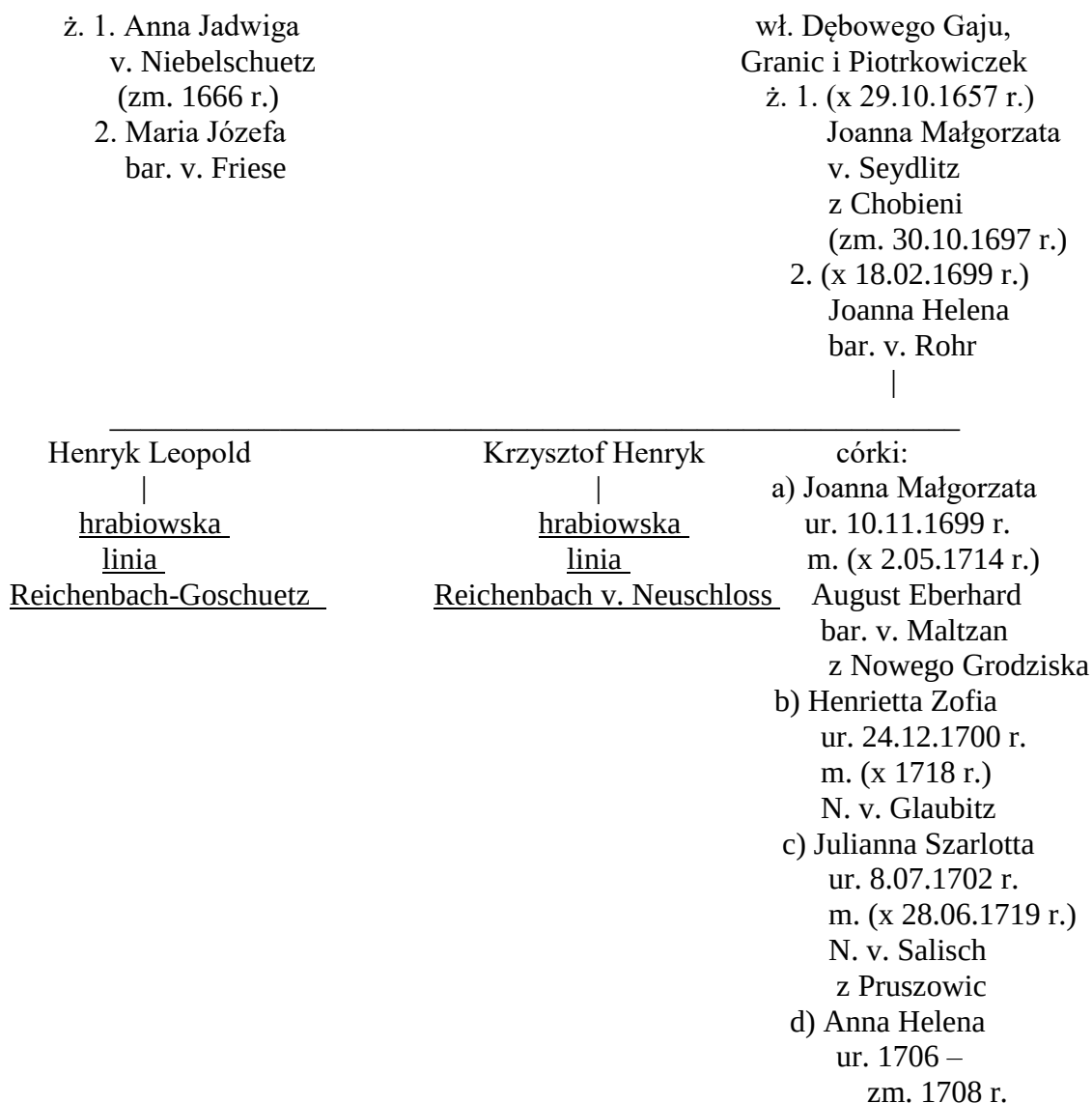
Geschichte der Grafen von Reichenbach. Oels 1781

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA ŚWIDNICKO – ZIEBICKA.

odziedziczył Piotrowice ż. Jutta v. Pannwitz Stefan wł. Piotrowic ż. N. v. Zedlitz z Lipy 				
Wacław	Stefan jun.	Zygmunt	Jan	Henryk
 Henryk (Heintze) wł. Piotrowic 1490 r. – starosta Ziębic i Ząbkowic Śl. ż. N. v. Zedlitz z Lipy Henryk jun. (Heintze) zm. 1557 r. 1539 r. – starosta ks. świdnicko-jaworskiego wł. Radzikowa ż. Małgorzata v. Hochberg z Książa Krzysztof zm. 1.12.1616 r. wł. Radzikowa i Granice Henryk sen. zm. 1.03.1660 r. wł. Radzikowa, Myślinowa, Jaczkowa, Pastewnika i państwa Dębowy Gaj ż. 1. N.N. 2. N.N. 3. Małgorzata Urszula v. Tschammer z Osetna i Daszowa 				
Krzysztof Henryk zm. przed 1678 r. 1665 r. – potwierdzenie starego czeskiego stanu panów		Henryk jun. zm. 4.04.1715 r. 1678 r. - potwierdzenie starego czeskiego stanu panów		

I. LINIA KŁODZKA.

1. Początek linii.

Hensil v. d. Bile
 zm. ok. 1353 r.
 wł. Trzebieszowic
 ż. Małgorzata N.

|
 Hannus
 (Johann)

|

 Hensil
 1355, 1388 r.
 wł. Trzebieszowic
 ż. Elska N.

 Piotr
 wł. części Trzebieszowic

|
 Jan
 zm. po 1416 r.
 wł. Trzebieszowic
 |
 Jan jun. v. d. Bielau
 zm. po 1476 r.
 wł. Trzebieszowic
 ż. Barbara v. Haugwitz
 |

Jan v. Bielau
 wł. Trzebieszowic
 ż. Dorota v. Pannwitz

Baltazar
 ż. Małgorzata v. Hundt
 |

Joachim	Baltazar jun. zm. po 1554 r. ż. Kunegunda v. Ratzbar	Jan zm. po 1562 r. ż. 1. Urszula v. Stanck 2. Anna v. Saltza	Nicol v. Reichenbach zwany Bieler członek rady ks. Albrechta, Jerzego i Karola wł. Trzebieszowic, Wabienic i Wojciechowa	Jerzy zm. po 1539 r. N. córka
---------	---	---	---	--

Zygmunt	Mikołaj	Krzysztof	Fryderyk	Walenty	Henryk	Jan	Jerzy	Baltazar	Grzegorz	Fabian
	1546 r.		ż. 1. (x			1528 r.				
<u>potom-</u>		<u>potomstwo</u>	1552 r.)			<u>potom-</u>		<u>potom-</u>		<u>potom-</u>
<u>stwo</u>		<u>Krzysztofa</u>	Kune-			<u>stwo</u>		<u>stwo</u>		<u>stwo</u>
<u>Zygmunta</u>			gunda			<u>Jerzego</u>				<u>Fabiana</u>
			v. Primbsten							
			2. Marta							
			v. Mosch							

2. Potomstwo Zygmunta.

Zygmunt v. Reichenbach
 syn Jana v. Bielau
 wł. Trzebieszowic
 ż. Katarzyna v. Sommerfeld
 |

Adam
 ż. Elżbieta
 v. Eckricht
 |

Henryk
 zm. ok. 1578 r.

Zygmunt jun.
 ż. Małgorzata
 v. Raschin
 |

Jan
 ż. Małgorzata
 v. Ratzbar
 |

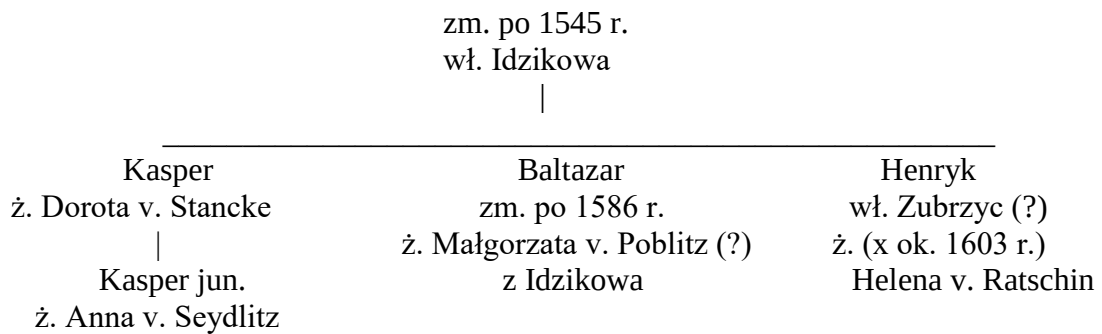
Jan ż. Anna v. Gellhorn 	Henryk zm. po 1615 r. wł. Ratna ż. Maria v. Wolditz			
Fryderyk	Adam ż. Elżbieta v. Schneckersdorff N. córka m. (x przed 1659 r.) Sebastian v. Ullersdorff			
Jerzy ż. Anna v. Primbster Anna m. Jan v. Eckersdorf z Ławicy	Krzysztof	Anna Maria m. Adrian v. Eckersdorf z Podtynia		
Fryderyk	Krzysztof zm. po 1624 r.	Jerzy Anna m. Gotfryd v. Hundt	Jan jun.	córki: a) Ewa b) Jadwiga m. Jerzy v. Stosch

3. Potomstwo Krzysztofa.

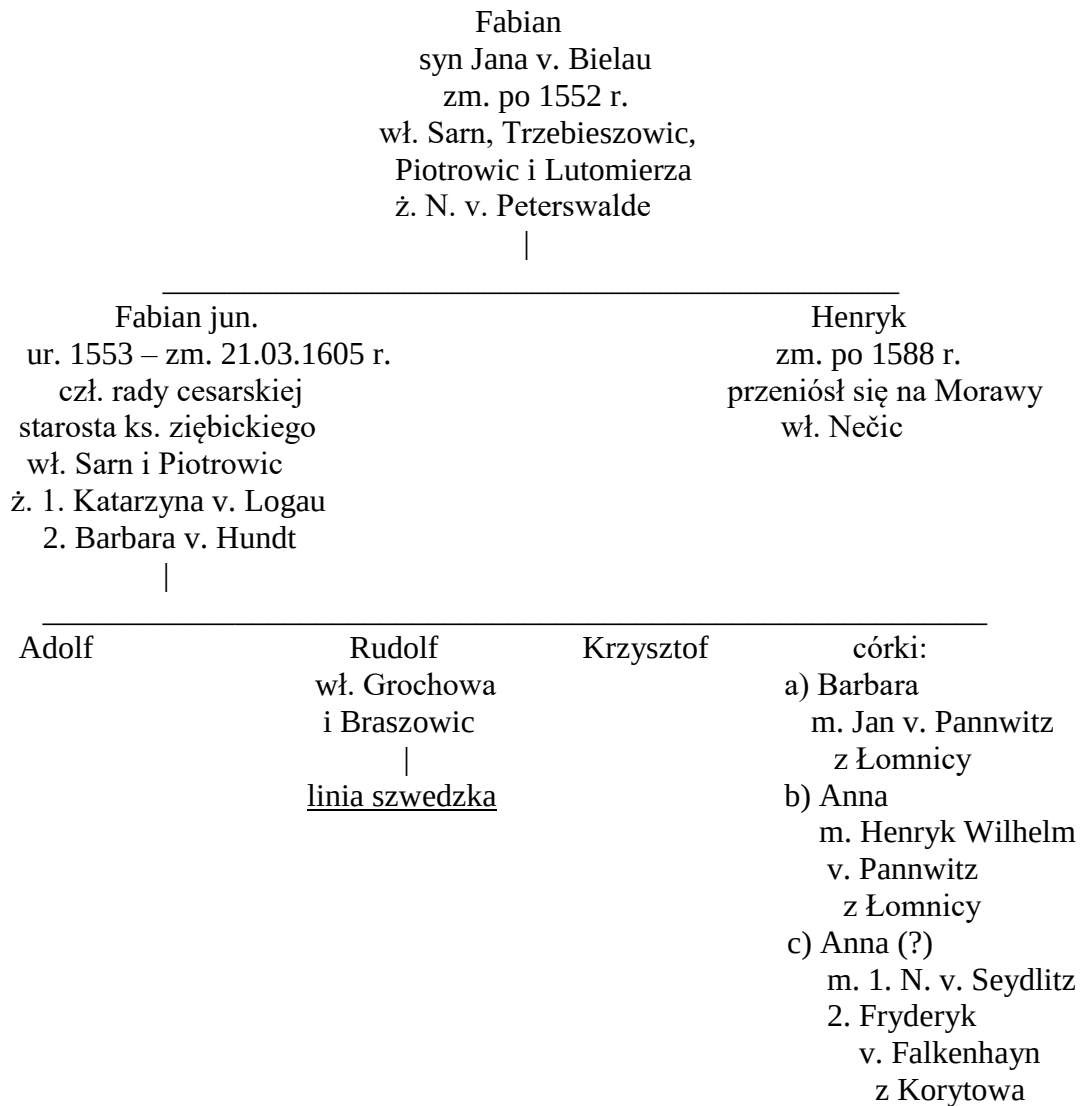
	Krzysztof syn Jana v. Bielau ż. (x przed 1578 r.) Barbara v. Tschischwitz 		
Krzysztof jun. zm. 1612 r. wł. Trzebieszowic	Jerzy zm. 1599 r.	Jan zm. po 1611 r. wł. Ratna ż. Eufrozyna v. Predell	córki: a) Anna zm. po 1599 r. m. Salomon v. Pannwitz b) Barbara m. Henryk v. Adolph c) Małgorzata m. Jan v. Abschatz

4. Potomstwo Jerzego.

Jerzy
syn Jana v. Bielau

5. Potomstwo Fabiana.

III. HRABIOWSKA LINIA STARSZA – REICHENBACH-GOSCHUETZ.

1. Początki linii

Henryk I Leopold
syn Henryka jun.
z linii ziębicko-świdnickiej
ur. 9.03.1705 – zm. 9.04.1775 r.
wł. państwa Goszcz
1730 r. – hrabia
1748 r. – dziedziczny majorat
I ordynat
ż. 1. (x 11.08.1729 r.) Agnieszka
hr. v. Solms-Wildenfels
(zm. 13.10.1735 r.)
2. (x 19.07.1737 r.) Fryderyka Szarlotta
ks. v. Schoenaich-Carolath
(zm. 11.07.1741 r.)
3. (x 9.08.1742 r.) Amalia Maria Anna
ks. v. Schoenaich-Carolath
|

Henryk II <u>linia</u> <u>ordynacka</u>	Henryk Leopold ur. 28.03. 1733 r. wł. Pomo- rzowiczek ż. 1. (x 1758 r.) Szarlotta Helena bar. v. Trach (zm. 1760 r.) 2. (x 16.05. 1770 r.) Zofia Amalia Henrietta hr. v. Reichen- bach z Goszcza (ur. 9.04.1755 - zm. 31.01.1797 r.)	Henryk Krzysztof ur. 28.03. 1733 - zm. 7.11. 1772 r. wł. Roz- kochowa ż. 1. (x 6.12. 1761 r.) Joanna Eleonora Henrietta v. Mora- witzki z Branic 2. (x 18.02. 1772 r.) Beata Maksy- miliania hr. v. Burg- haus - Friedland z Korfantowa	Fryderyk Henryk Emil ur. 24.09. 1745 - zm. 9.02. 1795 r. ż. (x 1.03. 1783 r.) Luiza Fryderyka v. Carlsburg (zm. 21.11. 1798 r.) córk: a) Luiza Emilia Karolina ur. 10.01.1784 r. b) Fryderyka Amalia Wlhelmina ur. 10.01.1784 r. m. Leopold Emil Fabian hr. v. Dohna z Małomic	Karol Henryk Fabian <u>dom</u> <u>Cieśle</u>	Karol Henryk Wilhelm ur. 19.07. 1759 - zm. 21.06. 1799 r. ż. 1. (x 1782 r.) Joanna Augusta Rchmgr. v. Both- mar (ur. 23.02. 1742 - zm. 12.05. 1792 r.) 2. (x 6.06. 1797 r.) N. Fischer	córki: a) Szarlotta Amalia ur. 18.05. 1738 r. m. 1. (x 13. 08.1754 r.) Jan Fryde- ryk hr. v. Dohna z Chocia- nowa (zm. 8.11. 1760 r.) 2. (x 30.10. 1769 r.) Fryderyk August hr. v. Kos- poth (zm. 3.10. 1782 r.) b) Fryderyka Szarlotta Amalia ur. 10.05. 1740 r. m. (x 10.11. 1760 r.) Wilhelm Krzysztof
--	---	--	---	---	---	---

Gottlieb
 hr. v. Dohna
 z Chocianowa
 c) Zofia Szarlotta
 ur. 16.07.1743 –
 zm. 25.10.1794 r.
 m. 1. (x 28.08.1764 r.)
 Karol Emil
 v. Schoenaich-
 Carolath
 1722 r. - rozwiedziona
 2. (x 29.05.1774 r.)
 Stanisław
 hr. Poniński
 z Rudzicy
 (zm. 6.04.1791 r.)

Karol Henryk Emil Gottlob ur. 19.10.1771 r. sztabskapitan wojsk pruskich	Henryk Wilhelm Leopold ur. 22.05.1773 r. wł. Kuchar landrat powiatu wałbrzyskiego ż. 1. (x 22.05.1803 r.) Amalia (Filipina ?) v. Czettritz (zm. 29.05.1816 r.) 2. (x 3.01.1818 r.) Julia v. Thadden	Karol Henryk Ludwik ur. 27.05.1775 - zm. 1804 r. oficer wojsk pruskich ż. Amalia hr. v. Dohna Amalia	Henryk Wilhelm Fryderyk ur. 23.10.1779 r. ż. 1. Luiza Emilia Karolina hr. v. Reichen- bach 2. Fryderyka hr. v. Solms- Baruth (zm. 1818 r.) 3. Joanna Wilhelmina Gottlieba hr. v. Bres- sler (ur. 18.07. 1782 r.)	córki: a) Henrietta Emilia ur. 11.11.1776 r. m. (x 20.10. 1797 r.) Jan Henryk Fryderyk hr. v. Solms- Baruth z Kliczkowa b) Amalia Katarzyna Fryderyka ur. 18.07.1781 r.
--	--	---	---	---

XIX – XX WIEK

1. Dom Cieśle.

Karol Henryk Fabian hr. v. Reichenbach-Goschuetz
 syn Henryka I Leopolda
 z Goszcza
 ur. 26.12.1746 – zm. 24.04.1818 r.
 wł. Cieśli i Wierzbicy Górnej
 ż. 1. (x 16.06.1772 r.)
 Ulryka Luiza hr. v. Burghaus-Friedland

(zm. 8.05.1783 r.)
 2. (x 8.05.1784 r.)
 Szarlotta Augusta Krystyna
 hr. v. Reichenbach
 z Goszcza

Henryk Fabian ur. 16.11. 1778 r. asesor rejencji wrocławskiej	Henryk Erdman <u>linia.</u> <u>śląska</u> <u>XIX-XX</u> <u>wiek</u>	Henryk Karol ur. 13.07. 1786 r. chorąży wojsk pruskich	Henryk Albrecht ur. 1.09. 1789 r.	Henryk Gottlob Bonawentura ur. i zm. 1799 r.	córki: a) Emilia Beata ur. 23.04.1773 r. m. (x 16.08.1797 r.) Fryderyk Ludwik hr. v. Pfeil z Pieszkowa b) Ulryka Fryderyka ur. 24.06.1774 r. m. (x 16.08.1802 r.) Karol Ludwik Ernest Rchmgr. v. Schwerin wł. Bogusławic c) Fryderyka Henrietta ur. 14.02.1785 r. m. (x 10.06.1801 r.) Wilhelm hr. v. Dohna z Chocianowa d) Krystyna Katarzyna ur. 4.10.1787 r. e) Henrietta Paulina ur. 14.01.1791 r. f) Wilhelmina Zofia ur. 25.04.1795 r. g) Eugenia Koronna ur. 13.05.1797 r. h) Szarlotta Amalia ur. 15.10.1800 r.
---	---	--	--	---	---

2. Linia ordynacka Goszcza.

Henryk II Erdmann
 syn Henryka I Leopolda
 ur. Goszcz 26.11.1731 – zm. Goszcz 11.03.1790 r.
 II ordynat Goszcza
 1775 r. – indygenat polski
 ż. 1. (x Ebeleben 30.06.1754 r.)
 Szarlotta ks. v. Schwarzburg-Sondershausen
 (ur. Ebeleben 10.02.1732 -
 zm. Twardogóra 11.06.1774 r.)

2. (x Rochsburg 28.05.1776 r.)
Karolina Antonina Luiza
hr. v. Schoenburg-Rochsburg
(ur. Diemanstein 8.12.1752 –
Twardogóra 15.06.1818 r.)

Henryk III Leopold Gottlob ur. Twardogóra 24.12.1768 - zm. Goszcz 20.05.1816 r. III ordynat ż. (x Kliczków 28.06.1793 r.) Joanna Franciszka hr. v. Solms-Baruth (ur. Kliczków 11.06.1776 - zm. Karnice 3.07.1840 r.)	Henryk Joachim Krzysztof ur. Twardogóra 29.12.1772 - zm. Chełstów 27.12.1845 r. wł. Chełstowa ż. (x Goszcz 8.09.1816 r.) Szarlotta Henryka Luiza Eliza hr. v. Reichenbach z Goszcza (ur. Goszcz 31.08.1795 - zm. Lubiąż 4.12.1871 r.) Henryk Hugo Bogdan (Henryk Gottlob Eugeniusz Hugo) ur. Chełstów 15.10.1826 - zm. Międzybórz 6.03.1907 r. wł. Chełstowa i Międzyborza ż. (x Bąków 28.07.1850 r.) Helena hr. v. Bethusy-Huc (ur. Bąków 28.07.1832 - zm. Międzybórz 6.02.1900 r.) 	Henryk Ernest ur. Chełstów 17.07.1777 r. wł. Brzostowa, Żeleźników i Łędziny ż. (x 12.04.1807 r.) Emilia Szarlotta Wilhelmina hr. v. Reuss-Koestritz (ur. 5.01.1787 r.)	Fryderyk Wilhelm Henryk ur. 3.03.1785 r. wł. Dąbrowy	córki: a) Zofia Amalia Henrietta ur. 9.04.1755 – zm. 31.01.1797 r. m. (x 16.05.1770 r.) Henryk Leopold hr. v. Reichenbach z Cieśli (ur. 28.03.1733 r.) b) Zofia Karolina Henrietta ur. 12.12.1757 – zm. 12.04.1799 r. m. (x 13.06.1781 r.) Erdmund Gustaw hr. v. Roeder c) Fryderyka Szarlotta ur. 9.03.1759 r. m. (x 1784 r.) Fryderyk Wilhelm v. Goetzen (zm. 15.03.1794 r.) d) Szarlotta Augusta Krystyna ur. 26.02.1760 r. m. (x 18.05.1784 r.) Karol Henryk Fabian hr. v. Reichenbach e) Marianna Szarlotta ur. 21.06.1767 r. m. (x 19.07.1792 r.) Otto Karol Ferdynand hr. v. Burghaus f) Luiza Wilhelmina Emilia ur. 11.04.1780 r. m. (x 28.05.1801 r. - rozwiedziona) Konstantyn Moryc Gneomar
	Henryk Krzysztof ur. Chełstów 23.05.1853 r.	Henryk Walter ur. Chełstów 20.06.1859 - zm. z ran Montmedy 14.10.1914 r.	córki: a) Helena Eliza ur. Berlin 8.05.1851 r. b) Katarzyna Emmy Jenny Helena ur. Chełstów 10.03.1861 r.	

	ż. (x Berlin 30.12.1917 r.) Paula Karolina Otylia Antonia v. Hoffmann (ur. Berlin 19.07.1882 r.)	m. (x Twardogóra 4.02.1886 r.) Karol ks. zu Carolath- Beuthen (ur. Homburg 6.07.1912 r.)	v. Wartensleben g) Karolina Henrietta Wilhelmina ur. 24.12.1783 r. h) Henrietta Ernestyna ur. 8.10.1786 – zm. 8.07.1787 r.)
--	--	--	---

Henryk Chrystian Karol Ludwik ur. i zm. 1794 r.	Henryk IV Gustaw Gottlob ur. Goszcz 24.09.1801 - zm. Goszcz 18.09.1869 r. IV ordynat ż. (x Berlin 17.07.1824 r. - rozwód 1832 r.) Adelajda (ur. Schoenermark 19.06.1803 - zm. Berlin 26.11.1888 r.) Bogdan Wilhelm Henryk Ernest ur. Goszcz 10.03.1827 - zm. Smyrna 9.04.1867 r. konsul pruski w Turcji ż. (x Berlin 23.10.1863 r.) Adelajda v. Gerlach (ur. Berlin 19.10.1840 - zm. Stara Twardogóra 2.05.1912 r.) Henryk V Rafael ur. Berlin 20.03.1865 r. V ordynat i wł. Chełstowa ż. (x Karwiny 5.05.1894 r.) Eryka brgr. v. Dohna-Schlodien (ur. Berlin 10.08.1871 r.) 	córki: a) Henryka Chrystiana Karola Ludwika ur. i zm. 1794 r. b) Szarlotta Henrietta Luiza Eliza ur. 31.08.1795 r. m. (x 8.09.1816 r.) Henryk Joachim Krzysztof hr. v. Reichenbach z Cieśli (stryj) c) Henrietta Szarlotta Luiza Matylda ur. 15.02.1799 r. m. 1. Kurt hr. v. Goetz (rozwidziona) 2. (x 11.06.1831 r.) Hermann ks. v. Hatzfeld
---	---	--

Henryk ur. Goszcz 5.02.1895 r.	Fabian Henryk ur. Goszcz 28.07.1896 r.	Konrad Henryk Krzysztof ur. Goszcz	Krzysztof Henryk ur. Goszcz 12.06.1900 r. VI ordynat	Ebba Adelajda Helena ur. Goszcz 22.05.1902 r.
--------------------------------------	---	---	--	--

3. Linia hrabiowska Henryka Erdmanna (ślaska)

Henryk Erdmann hr. v. Reichenbach
syn Karola Henryka Fabiana

z Cieśli
 ur. Bodzanowice 18.02.1780 –
 zm. Wrocław 4.04.1817 r.
 ż. (x Olbrachcice 21.10.1811 r.)
 Karolina bar. v. Seherr-Thoss
 (ur. 1796 – zm. Wrocław 1854 r.)

Edward Henryk
 ur. Olbrachcice 10.11.1812 -
 zm. Brzeg 15.12.1869 r.
 wł. Malerzowic i Gołkowic
 ż. (x Wigancice 16.12.1835 r.)
 Berta v. Pfeil
 z Ligoty Małej
 (ur. Kluczowa 5.06.1810 -
 zm. 14.01.1891 r.)
 wł. Gołkowic

Oskar Henryk Karol
 ur. Olbrachcice 17.01.1815 –
 zm. Londyn 28.03.1893 r.
 ż. (Grobniki 1842 r.)
 Fryderyka Platenauer
 (ur. Głubczyce 8.10.1820 r.)

Oskar Henryk Ludwik
 ur. Domecko 5.09.1846 –
 zm. San Fabian 13.05.1919 r.
 inżynier
 ż. (x Berlin 26.03.1883 r.)
 Eliza v. Held
 (ur. Kosten 31.01.1860 –
 zm. Falkenstein 5.11.1892 r.)

Woldemar
 Emil Karol
 Jan
 ur. Prusino-
 wice
 7.03.1846 r.

córki:
 a) Anna Albertyna
 Luiza
 ur. Prusinowice
 8.01.1839 r.
 b) Emma Zofia
 ur. Prusinowice
 30.07.1841 -
 zm. St. Gallen
 21.12.1923 r.
 c) Małgorzata
 Antonia Amalia
 Emilia
 ur. Nysa 4.12.1848 r.
 d) Maria Matylida
 ur. Wrocław
 16.02.1855 r.
 m. (x Wachwitz
 9.10.1894 r.)
 dr Otto Edward
 Schulze
 profesor i rektor
 Akademii
 Handlowej
 w St. Gallen

Jan
 Henryk
 ur. Londyn
 12.04.1884 r.
 doktor praw
 referendarz
 administracji
 pruskiej

Jan
 Ulryk
 ur. Rangoon
 27.10.1888 r.
 ż. (x Buenos Aires
 18.11.1920 r.)
 Celina Anna
 Mercado
 y Narbondo
 (ur. Junin 18.11.1893 r.)

LINIE SZLACHECKIE

1. Podlinia Fryderyka Wilhelma Ariberta

Fryderyk Wilhelm Aribert v. Reichenbach

ur. Kalbe-Turyngia 6.07.1774 –

zm. Strzelin 14.01.1841 r.

|

Aribert Fryderyk Karol

ur. Kłodzko 25.02.1806 –

zm. Strzelin 10.03.1883 r.

major wojsk pruskich

ż. 1. (x Wrocław 5.08.1840 r.)

Wilhelmina Adelajda

v. Larisch

(ur. 9.12.1815 –

zm. Góra Śl. 17.12.1850 r.)

2. (x Grodziszcz 9.11.1852 r.)

Berta Szarlotta Fanny

v. Schopper

(ur. Wrocław 30.06.1821 –

zm. Strzelin 17.02.1902 r.)

|

Aribert Fryderyk Magnus Reginald Antoni ur. Świdnica 4.10.1853 r. generał major wojsk niemieckich ż. (x Wrocław 15.01.1884 r.) Ernestyna Szarlotta Małgorzata Henrietta Antonia v. Brisen (ur. Wrocław 20.01.1862 r.) 	Konrad Eberhard Aribert ur. Świdnica 23.03.1855 r. wł. Popkoje k. Petersburga ż. (x Petersburg 5.12.1884 r.) Alice Schmidt córki: a) Ellinor ur. Popkoje 8.03.1888 r. b) Mary ur. Popkoje 15.02.1890 r.	córki: a) Maria Ernestyna Amalia ur. Wrocław 20.01.1845 r. m. (x Strzelin 1868 r.) Eugeniusz Pennrich cesarski radca pocztowy b) Ewa Teresa Berta Antonia ur. Poznań 28.03.1857 r. diakonissa fundacji Zedlitzów w Czerńcach
---	--	---

Franciszek Aribert ur. Świebodzice 12.09.1887 r. oficer wojsk niemieckich	córki: a) Felicja Rut Anna Berta ur. Wrocław 30.10.1884 r. m. (x 1905 r.) Eruk Hofrichter b) Gizela Erna Maria ur. Wrocław 4.12.1885 r. m. (x 1906 r.) Ernest Walter c) Trauth Maria Luiza Edda ur. Wrocław 19.01.1903 r.
---	---

REICHENBERG

zob.

RECHENBERG

REICHENHOFF

zob.

REICH

REICHERSDORFER
(REICHERSDORFER von REICHERSDORF)

Ród śląskich włodyków, cesarz Karol V potwierdził ich stan włodycki z predykatem „von Reichersdorf” Jerzemu Reichersdorferowi. Jerzy miał tylko córki z których Katarzyna była żoną Wolfa Trzecieckiego. W 1562 roku (22.05.) uzy-

skął on zezwolenie na przyjęcie przez siebie i syna – Izajasza, nazwiska Reichersdorfer von Reichersdorf.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 977

REICHL

zob.

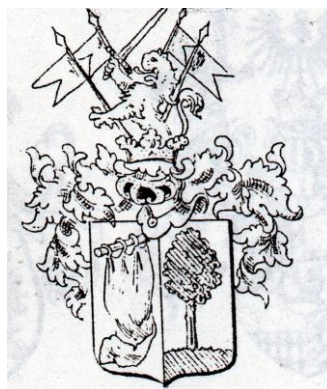
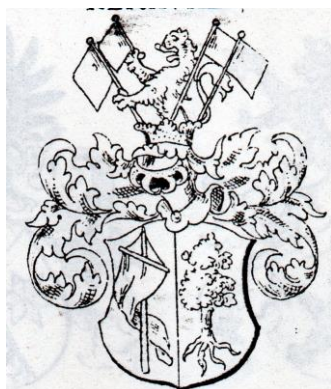
REICHELL

REICHMANN

zob.

BOGATZKI

REICHWALD
(REICHWALD von KAEMPFFEN)

Ród pochodzący z Łużyc. W 1647 roku Jan Reichwald, pułkownik wojsk szwedzkich i komendant Żytawy (Zittau), otrzymał szlachectwo szwedzkie. Pochodził ze Żmudzi na Litwie, na Górnych Łużycach posiadał majątki m.in. Kemnitz i Bischdorf.

Konrad Gottlob Reichwald von Kaempfen (zm. 23.05.1678 r.), właściciel Bischdorf na Łużycach był żonaty z Heleną Katarzyną, córką Abrahama von Debschitz z Olszyny (Langenoels).

W 1702 roku (6.10.) inkolat śląski otrzymał Konrad Gottlieb (syn poprzedniego ?), właściciel majątków Średnia Osetnica (Mittel Steinsdorf) koło Złotoryi (Goldberg) i Kościelec (Hochkirch) koło Legnicy (Liegnitz).

Jan Adolf, właściciel Horkau na Łużycach, był żonaty (x ok. 1716 r.) z Kune-gundą Elżbietą, córką Jerzego von Reibnitz, właściciela Staniszo-wa (Stonsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg).

Abraham Gottlob von Reichwald und Kaempfen (zm. po 1723 r.) (syn Konrada Gottlieba ?), właściciel Średniej Osetnicy (Mittel Steinsdorf) był żonaty (x ok. 1720 r.) z Zuzanną Heleną, córką Dypranda von Reibnitz z Dzierżkowa (Daetzdorf) koło Strzelina (Strehlen).

Źródła:

Sinapius T. II s. 913-914

Błażek T. II s. 102

REIDEBURG (REIDBURG, RAYDEBURG)

Herb rodowy wg Pilnačka

Herb szlachecki

Stary ród rycerski, według Sinapiusa, Blazka i Pilnacka pochodzenia śląskiego, według T. Jurka przybysze z Miśni z Reideburga koło Halle. Również wśród historyków są różnice w ustaleniu ich siedzib rodowych na terenie Śląska. Według Sinapiusa pierwsze ich siedziby znajdowały się koło Wrocławia (Breslau) skąd później przenieśli się na teren księstwa brzeskiego – w okolice Strzelina (Strehlen) i księstwa ziebickiego. Lucae wymienia jako siedzibę rodową Wawrzyszów (Lorenzberg) koło Strzelina (Strehlen), Pilnacek i Blazek – Dobrogoszcz (Dobergast) koło Strzelina (Strehlen), Sinapius – Rakoszyce (Rackschuetz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

W 1305 roku występował na dworze książąt świdnickich Ticzko de Rideburch. Prawdopodobnie jego synami byli występujący w dokumentach w 1315 roku bracia Ticzko, Konrad, Heincze (zm. po 1334 r.) i Jenchin. Około 1325 roku Jenchin (Jenchlinus) de Rideburg kupił od Dichusa de Drachus (Trachenberg ?) majątek Rakoszyce (Rackschuetz).

W 1337 roku na dworze księcia Bolka świdnickiego występuje Henryk i Mulich a w 1374 roku na dworze księżnej Agnieszki świdnickiej przebywał Konrad von Reideburg.

W 1403 roku występują w dokumentach bracia: Nickel, Konrad i Rinneward de Reydeburg.

W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej walczyli Heyncze i Hannus de Reydeburg. W 1429 roku Heyncze był starostą Strzelina (Strehlen) a Hannus w 1445 roku był właścicielem Różanej (Rosenau) koło Złotoryi (Goldberg).

W 1416 roku Kuncze von Reidburg był świadkiem sprzedaży Chałupek (Neuhaus) w księstwie ziebickim. W 1421 roku występuje w dokumentach Seliger von Reideburg.

W 1422 roku Franczke był właścicielem Targowicy (Tarchwitz) i Zakrzowa (Sackerau) w księstwie ziebickim. W tym samym roku Hannos Reidburg zwany Unger był świadkiem wydania przywileju dla klasztoru w Kamieńcu (Kamenz).

W 1429 roku w dokumentach występują Langehencz (Henryk Długi ?) i Jerzy von Reideburg.

W 1451 roku Nickel był właścicielem Głębokiej (Glambach) w księstwie świdnickim, występował również w dokumentach książąt brzeskich, a Jan von Reidburg w 1496 roku był właścicielem Różanej (Rosenau). Konrad był żonaty (x ok. 1469 r.) z Katarzyną, córką Marka von Reibnitz z Jeszkotli (Jaeschkittel).

W 1505 roku Nickel Reydburg był marszałkiem dworu książąt Alberta i Karola ziebicko – oleśnickich.

Około 1500 roku N. von Reideburg był właścicielem Osiny Małej (Wenig Nossen) w księstwie ziebickim. Żonaty z N. von Logau miał dwie córki: Dorotę – żonę N. von Belwiess z Niedźwiednika (Baerwalde) i N. – żonę N. von Stosch. Prawdopodobnie również jego synem był Adam (zm. 1572 r.), właściciel Osiny Małej (Wenig Nossen) – żonaty z Małgorzatą, córką Dypranda von Reibnitz z Kubic (Kaubitz) a także Fabian (zm. 1578 r.) – żonaty (x ok. 1558 r.) z Magda-

leną von Parchwitz z Kazanowa (Schildberg) koło Strzelina (Strehlen). Miał m. in. córkę – Magdalenę, żonę (x 1573 r.) Sebastiana von Pannwitz.

Fryderyk von Reideburg z Dobrogoszczy był żonaty (x przed 1541 r.) z Małgorzatą, córką Albrechta von Reibnitz z Krzyżowej (Kreisewitz). Jego córka – Urszula była żoną (x 1545 r.) Dypranda von Reibnitz.

W 1578 roku Jan z Dobrogoszczy (Debergast) kupił Sieroszów (Seitendorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). W 1601 roku w nowej swojej posiadłości wybudował kościół. Majątek ten przed 1625 rokiem odziedziczył po nim Fryderyk (syn ?) (zm. po 1626 r.), asesor sądu ziemskiego księstwa ziebickiego. Żonaty z Barbarą von Sebottendorff, miał kilkoro dzieci m. in. Jana Fryderyka (ur. 1606 r.) – w 1625 roku studenta uniwersytetu w Wittenberdze, gdzie zmarł 23.03.1626 roku.

W drugiej połowie XVI wieku Zygmunt von Reideburg, właściciel Wawrzyszowa (Lorenzberg), był członkiem rady książąt legnicko – brzeskich. W 1586 roku w uroczystościach pogrzebowych księcia Jerzego II brzeskiego brali udział Zygmunt i Melchior. Melchior – członek rady książęcej, właściciel Karnkowa (Arnsdorf) koło Strzelina (Strehlen), był żonaty (x 1591 r.) z Ewą, córką Jana von Reibnitz z Baldwinowic (Belmsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Pod koniec XVI wieku Wawrzyszów (Lorenzberg) posiadał Jerzy, Jan Jerzy – Dobrogoszcz (Debergast) a Jerzy (inny) – Krajno (Krain).

W 1620 roku zmarł Konrad von Reideburg, właściciel Krajna (Krain) i Łojowic (Louisdorf) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty z Sabiną von Gellhorn miał pięćro dzieci: Jana – w 1633 roku nie wrócił z wojny, Mikołaja (zm. 1640 r.), Annę, Jadwigę i Ewę. Opiekunem prawnym trzech córek był Jerzy von Reideburg.

W 1622 roku Henryk – również członek rady książąt legnicko-brzeskich, był właścicielem Dobrogoszczy (Debergast) i Krajna (Krain). W 1652 roku właścicielem Dobrogoszczy (Debergast) i Lubiechowa (Hohenliebenthal) był Krzysztof (syn Henryka ?), członek rady księcia Jerzego Rudolfa złotoryjskiego, żonaty z Emerencją von Nimptsch z Sędziszowa (Roerversdorf) koło Złotoryi (Goldberg) wdową po Fryderyku von Mohl.

W 1681 roku zmarł Joachim von Reideburg, kantor katedry we Wrocławiu.

Oddzielna linia tego rodu posiadała majątki w XVI wieku w księstwie nyskim.

W 1558 roku Joachim von Reideburg z Wawrzyszowa (Lorenzberg) kupił wójtostwo i miasto Vidnavę (Widnawa, Weidenau) w księstwie nyskim, które przejął jego syn – Joachim jun. (zm. 1612 r.). Oprócz Vidnavy (Widnawa, Weidenau) w 1592 roku posiadał Burgrabice (Borkendorf) i Zwanowice (Schwandorf) w tym księstwie. Syn Joachima jun. – Kasper (zm. 1617 r.) odziedziczył Vidnavę (Widnawa, Weidenau), po nim miasto to przejął jego syn – Kasper jun. Kasper jun. (zm. 15.07.1678 r.) w 1634 roku na jakiś czas oddał wójtostwo widnawskie w zastaw Adamowi von Geisler. Miał tylko córkę – Annę Małgorzatę, która była trzukrotnie zamężną: 1. z Adamem von Geisler (?), 2. (x ok. 1640 r.)

ze szlachcicem hiszpańskim, rotmistrzem wojsk cesarskich Maciejem von Forgasch (zm. 6.11.1644 r.), któremu wniosła w wianie Vidnavę (Widnawa, Weidenau), 3. (x 28.04.1660 r.) za Linharda von Graff.

Vidnavę (Widnawa, Weidenau) odziedziczyła córka z drugiego małżeństwa Anna Katarzyna.

Ród wymarł na przełomie XVII i XVIII wieku.

Źródła:

Sinapius T. I s. 757-758, II s. 914

Błażek T. II s. 102, T. IV s. 137

Pilnaček T. III s. 957-958

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 274-275

C.D.S. T. VI nr 229

Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 210

REIFF
(REIF)

Patrycjat wrocławski. Fabian Reiff zmarł w pierwszej połowie XVI wieku. Epitafium jego znajdowało się w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau). W herbie posiadał kamień młyński podobny do polskiego hrbu Paprzyca. Żona jego – Jadwiga Greusser zmarła 18.02.1555 roku.

Źródła:

Błażek T. III s. 42

REIGERSFELD

zob.

CZEPKO

(O`) REILLY

zob.

ORELLY

REIMANN
(REIMANN von REIMANNSDORF)

Herb nobilitacyjny z 1741 r.

W 1741 roku (6.11.) szlachectwo pruskie z predykatem „von Reimannsdorf” uzyskał Konrad Waław Reimann, właściciel Śleszowa (Schliesa) koło Wrocławia (Breslau). W 1780 roku otrzymał inkolat śląski.

Źródła:

Błażek T. II s. 102

REIMANN
(REYMANN, REIMANN von REIMANNSWALDE)

Herb rycerski z 1595 r.

Nobilitowana szlachta pochodząca z Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

W 1595 roku (23.03.) wpisani zostali w czeski stan rycerski Jan Reymann oraz jego brat i kuzyni: Grzegorz, Jeremiasz i Hieronim. Jan (zm. 1597 r.), doktor obojga praw, był synem Grzegorza Reymanna, sędziego dworskiego we Lwówku (Lemberg, Loewenberg) i Barbary Teckler. Po studiach w Wittenberdze i podróżach po Włoszech, wrócił na Śląsk, posiadał Pielgrzymkę (Pilgramsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Przez sześć lat do 1570 roku był syndykiem Lwówka (Lemberg, Loewenberg), następnie w służbie biskupów wrocławskich był kanclerzem biskupów Marcina Gerstmanna i Andrzeja Jerina. Później przeszedł do służby książąt legnicko – brzeskich Joachima Fryderyka i Jana Jerzego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Elżbietą Winkler (zm. 5.01.1593 r.) z Lwówka (Lemberg, Loewenberg), 2. z Marią, córką Jerzego Eben z Wrocławia (Breslau), posiadał dziesięcioro dzieci.

Jego syn – Jan Baptysta (ur. 1569 – zm. 14.10.1614 r.), doktor obojga praw był członkiem rady książąt brzeskich, profesorem gimnazjum brzeskiego, prokonsulem Legnicy (Liegnitz) i sekretarzem księstwa. Żonaty z Marią von Baudiss miał troje dzieci.

Źródła:

Sinapius T. II s. 914-915

Błażek T. II s. 102

REIMENTHAL

zob.

REYMENTHAL

REINBABEN
(RHEINBABEN)

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Herb szlachecki III

Herb szlachecki IV

Herb baronowski XIX w.

Śląski ród, według legendy rodowej protoplasta o imieniu Babo pochodził z Nadrenii. Bardziej prawdopodobne jest ich pochodzenie śląskie, wywodzących się od Czarnych Jeleni z pogranicza śląsko – wielkopolskiego. Znani z dokumentów od drugiej połowy XIII wieku: w 1272 roku (31.05.) występuje rycerz (miles) Paulus Rymbab, w 1294 roku na dworze Henryka V Grubego występuje Woyczzech Rimbabe. Za najstarszą siedzibę rodową uważa się Kadłub (Kadlau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) a następnie Stępin (Stampen) i Piecowice (Doerndorf) w księstwie oleśnickim. W drugiej połowie XIV wieku Hans Rymbabe występuje w dokumentach księstwa kozielskiego na Górnym Śląsku (przybył z książętami oleśnickimi ?).

W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej brali udział Paschko i Hannus Reynbabe. Paschko w 1414 roku był urzędnikiem królewskim w Środzie Śląskiej (Neumarkt), w roku 1423 występuje jako świadek w dokumentach klarysek wrocławskich a w latach 1423 – 1437 w dokumentach katedry wrocławskiej, w 1434 roku był właścicielem Wilkostowa (Wolfsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

W XV wieku właścicielem Kadłuba (Kadlau) był N. von Reynbabe żonaty z N. von Seydlitz z Kraskowa (Kratzkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Jego syn – N., właściciel Kadłuba (Kadlau), żonaty z N. von Sack z Raczyc (Ratschuetz) w księstwie jaworskim, miał córkę – Urszulę, żonę (x ok. 1530 r.) Jana von Sommerfeld.

W 1502 roku zmarł Jan von Reinbaben kanonik katedry i kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau). Epitafium jego znajduje się w katedrze wrocławskiej. Studiował w Rzymie i później długi czas przebywał w Rzymie na dworze papieskim. Historyk śląski Hankius poświęcił mu jeden rozdział swojej pracy.

W 1617 roku w uroczystościach pogrzebowych księcia Karola II oleśnickiego uczestniczyło trzech przedstawicieli rodu: Wolf Dietrich z Pruszwic (Brusche-witz) koło Trzebnicy (Trebnitz), Otto Henryk ze Stępiny (Stampen) i Jan Wilhelm z Domaszczyna (Domatschine) i Długołęki (Langewiese) w księstwie oleśnickim.

W drugiej połowie XVI wieku właścicielem Stępina (Stampen) był Otto Henryk (zm. po 1617 r.). Po nim miejscowość tą odziedziczył jego syn – Otto Henryk jun. (zm. po 1641 r.). Dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą von Dyhrn, wnuczką Urszuli von Reinbaben z Kadłuba (Kadlau), 2. z N. von Rohr z Malina (Mahlen) koło Trzebnicy (Triebnitz). Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci: Małgorzatę – żonę Otto Henryka von Keltsch i syna – Ernesta Fryderyka założyciela linii starszej, z drugą – Jana Jerzego założyciela linii młodszej.

LINIA STARSZA ERNESTA FRYDERYKA

Ernest Fryderyk (ur. ok.1631 – zm. 1681 r.) – syn Otta Henryka jun. z pierwszego małżeństwa, żonaty był dwukrotnie: 1. z Marią von Jaloffka z Miłowic (Muehlwitz) w księstwie oleśnickim, 2. z Anną Elżbietą von Buchwitz z Olbina (Boguslawitz) w państwie sycowskim. Z pierwszą żoną miał pięcioro dzieci: Zygmunta Moryca, N. – syna i trzy córki; z drugą żoną miał dziewięcioro dzieci: Ernesta Fryderyka jun., Wolfa Jerzego, Karola Wilhelma, dwóch N. synów, Annę Elżbietę – żonę Bernarda von Lossau z Nagodowic (Ludwigsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg), Joannę Szarlotę – żonę (x 1715 r.) Karola Fryderyka von Haugwitz i dwie N. córki zmarłe w dzieciństwie.

Zygmunt Moryc – syn Ernesta Fryderyka, właściciel Stępina (Stampen) żonaty z Anną Rozyną von Buchwitz, miał czworo dzieci:

1. Zygmunta Moryca jun. – właściciela majątku w państwie sycowskim;
2. Jana Jerzego – oficera wojsk cesarskich;
3. Karola Rafaela – zmarłego w 1718 roku na Węgrzech;
4. Urszulę Helenę.

Ernest Fryderyk jun.(zm. 1714 r.) – przyrodni brat Zygmunta Moryca, w 1691 roku był nadłowczym książąt oleśnickich. Żonaty z Heleną, córką Achacego von Reibnitz z Paruszwic (Baumgarten) koło Kluczborka (Kreuzburg) i Piecowic (Doerndorf) koło Oleśnicy (Oels), w wianie żony otrzymał tą drugą miejscowość. Miał sześcioro dzieci:

1. Zofię Elżbietę – żonę (x 1716 r.) Ernesta Fryderyka von Nimptsch z Janówka (Ober Johnsdorf) koło Sobótki (Zobten);
2. Rozynę Szarlotę – żonę (x przed 1727 r.) Karola Moryca von Sebottendorf;
3. Helenę Fryderykę – żonę (x ok. 1716 r.) Karola Zygmunta von Mutschelnitz;
4. Chrystiana Fryderyka Ludwika – będącego w służbie hr. von Hessen;
5. Wilhelma Ernesta – będącego w służbie saskiej;
6. Henryka Leopolda.

Wolf Jerzy – brat Ernesta Fryderyka jun., właściciel Nagodowic (Ludwigsdorf), żonaty z Anną Katarzyną von Kittel miał dziewięcioro dzieci:

1. Chrystiana Ernesta – zginął pod Temesvar na Węgrzech;
2. Joachima Fryderyka – oficera wojsk cesarskich;
3. Elżbietę Szarlotę;
4. Zofię Katarzynę – zmarłą w dzieciństwie;
5. Helenę Szarlotę – zmarłą w dzieciństwie;
6. Leopolda Wilhelma;
7. Jana Jerzego (zm. 1757 r.) – właściciela Polanowic (Polanowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg), żonatego (x przed 1731 r.) z Sylwią Wilhelminą von Sack – założyciela podlinii baronowskiej;
8. Henryka Antoniego (Antoniego Henryka) (zm. 1777 r.) – założyciela katolickiej podlinii górnośląskiej ;
9. Sylwiusza Moryca.

Karol Wilhelm – czwarty z braci, właściciel Pielgrzymowic (Neudorf bei Bernstadt), żonaty z Szarlotą Elżbietą von Prittwitz z Pielgrzymowic (Neudorf bei Bernstadt), miał dwóch synów: Jana Ernesta i Karola Ludwika.

LINIA MŁODSZA – JANA JERZEGO

Jan Jerzy (ur. 1637 – zm. 1712 r.) – syn Otto Henryka jun. z drugiego małżeństwa a brat przyrodni Ernesta Fryderyka, żonaty z Eleonorą von Muensterberg z Wilkowa (Wilkau) koło Namysłowa (Namslau) miał pięcioro dzieci:

1. Jerzego Wilhelma, właściciela Górnych Strzelec (Ober Strehlitz) w księstwie oleśnickim, tajnego radcę dworu i prezydenta kamery książąt von Sachsen-Coburg. Był znanym w tym czasie uczonym i poetą. W 1711 roku w Weimarze zostały wydane jego poezje. Żonaty z Zofią Eleonorą von Frankenberg-Prosclitz z Miechowej (Omechau) właścicielką Kamienia (Stein) w księstwie oleśnickim, wdową po Sylwiuszu Chrystianie von Frankenberg-Ludwigsdorf, miał liczne potomstwo;
2. Sylwiusza – nieżonatego;
3. Jana Jerzego jun. – założyciela ewangelickiej linii dolnośląskiej
4. Leopolda – przeniósł się do Saksonii, założyciela linii saskiej
5. Magdalenę Sybillę – żonę Otto Henryka von Buchwitz z Wielowci (Langendorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

XIX – XX WIEK

Na przełomie XVIII i XIX wieku ród dzielił się na dwie linie: Ernesta Fryderyka (ur. ok. 1631 – zm. 1681 r.) oraz Jana Jerzego (ur. 1637 – zm. 1712 r.).

A. LINIA ERNESTA FRYDERYKA

Linia Ernesta Fryderyka podzieliła się na trzy podlinie: baronowską Jana Jerzego (zm. 1757 r.), katolicką Antoniego Henryka (zm. 1777 r.) i ewangelicką Kaspiera Ferdynanda (ur. 1709 – zm. 1777 (1781

Podlinia baronowska Jana Jerzego

Linie tę założył Jan Jerzy von Rheinbaben (zm. 1757 r.) – syn Wolfa Jerzego z linii Ernesta Fryderyka i Anny Katarzyny von Kittel. Żonaty (x przed 1731 r.) z Sylwią Wilhelminą von Sack, był właścicielem Polanowic (Polanowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Na przełomie XVIII i XIX wieku żyło dwóch jego potomków, bracia: Karol Henryk Traugott i August Gotthilf Leberecht Kreuzwendedich.

a) Potomstwo Karola Henryka Traugotta

Karol Henryk Traugott bar. von Rheinbaben (ur. Myślibórz, Soldin 1.11.1781 – zm. Nysa, Neisse 3.05.1843 r.) – generał porucznik wojsk pruskich, był właścicielem Reichenau (którego?). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Kazimierz Pomorski k. Koszalina, Kasimirsburg b. Koeslin 20.07.1809 r.) z Dorotą Marią Amalią Bauck (ur. 24.10.1789 – zm. Kazimierz Pomorski, Kasimirsburg 27.01.1810 r.), 2. (x Trzebule, Treppeln 29.01.1812 r.) z Adelajdą Wilhelminą Heleną von Żychlinski (ur. Trzebule, Treppeln 7.03.1787 – zm. Trzebule, Treppeln 29.09.1855 r.).

Z drugą żoną miał syna – Karola Wilhelma Gustawa Alberta (ur. Wrocław, Breslau 3.05.1813 – zm. Trzebule, Treppeln 1.11.1880 r.), generała kawalerii wojsk niemieckich, właściciela Trzebuli (Treppeln) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder). Żonaty (x Weimar 7.03.1860 r.) z Natalią von Mandelsloh (ur. Drezno, Dresden 3.01.1829 – zm. Dessau 3.04.1906 r.) ochmistrzynią dworu księcia Albrechta pruskiego, miał tylko córkę – Matyldę Józefinę (ur. Głogów, Glogau 18.11.1868 r.), żonę (x Brunswick, Braunschweig 20.10.1892 r.) Otto hr. von Muenster (zm. Bolesławiec, Bunzlau 18.05.1914 r.).

b) Potomstwo Augusta Gotthilfa Leberechta Kreuzwendedicha

August Gotthilf Leberecht Kreuzwendedich bar. von Rheinbaben (ur. Myślibórz, Soldin 19.04.1785 – zm. Dąbki, Fritschendorf 10.03.1859 r.) – był właścicielem Dąbek (Fritschendorf) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder). Żonaty (x 18.11.1810 r.) z Maksymilianą Wilhelminą Luizą von Bluecher (ur. Drezno, Dresden 17.12.1785 – zm. Dąbki, Fritschendorf 21.07.1866 r.), miał trzech synów:

1. Fryderyka Wilhelma Aleksandra Bluechera (ur. Tuerkendorf b. Spremberg 31.12.1813 – zm. Berlin 13.02.1891 r.) – właściciela Dąbek (Fritschendorf) i Nowego Zagóra (Deutsch Sagar) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder). Żonaty (x Petkus 18.08.1841 r.) z Henriettą Luizą Ernestyną von Lochow (ur. Luebnitz 9.04.1821 – zm. Fritschendorf 26.05.1886 r.), miał sześćoro dzieci:
 - a) Jerzego Ryszarda Leberechta (ur. Jueteborg 1.02.1843 – zm. Cieplice, Warmbrunn 3.12.1909 r.) – dyrektora poczty królewskiej w Cieplicach (Warmbrunn). Żonaty (x Neu-

- strehlitz 20.09.1872 r.) z Heleną Fryderyką Zofią Rahne (ur. Schwerin 10.11.1851 r.), miał tylko córkę – Małgorzatę Henriettę Julię Marię (ur. Neustrehlitz 26.06.1874 r.), żonę (x Cieplice, Warmbrunn 21.09.1897 r.) Waltera hr. von Roon (zm. Cieplice, Warmbrunn 22.01.1918 r.).
- b) Wiktora Hugo (ur. Petkus 8.08.1844 – zm. Ruhr 28.04.1919 r.) – właściciela licznych majątków w Meklemburgii i Westfalii, komtura komandorii westfalskiej zakonu joannitów. Żonaty (x Berlin 30.01.1879 r.) z Wally Joanną Emilią Anną von Rosenberg-Lipinsky (ur. Wrocław, Breslau 5.09.1855 – zm. Ruhr 27.02.1917 r.), miał dwie córki:
- Elżbietę Henriettę Annę Wally (ur. Wrocław, Breslau 17.08.1880 r.) – żonę (x Ruhr 23.08.1900 r.) Jana Dietricha bar. von Gemmingen, właściciela Bessenbach ;
 - Erykę Wally (ur. Berno 15.09.1885 r.) – właścicielkę Ruhr, Lappenhause, Berghofen i Herbede, żonę (x Ruhr 16.08.1906 r.) Adolfa hr. von Wedel, właściciela Sandfort, Sennen i Rechede w Westfalii.
- c) Eugeniusza Franciszka (ur. Petkus 9.03.1846 – zm. Dąbki, Frischendorf 17.12.1918 r.) – pułkownika wojsk niemieckich, właściciela Dąbek (Frischendorf). Żonaty (x Stolberg 24.05.1877 r.) z Jenny Pauliną Adolfiną Ganneron (ur. Paryż 19.01.1857 r.), miał czworo dzieci:
- Alice Luizę (ur. Trier 19.01.1879 r.) – żonę (x Dąbki, Frischendorf 2.08.1914 r.) Ernesta Basse;
 - Jerzego Leberechta Kreuzwendedicha (ur. Trier 12.01.1880 r.)- majora wojsk niemieckich, żonatego (x Dąbki, Frischendorf 26.11.1918 r.) z Irmelą von Rheinbaben (ur. Dobrzyca Mała, Doeberitz 6.10.1895 r.);
 - Wilhelma Luiza Alfonsa Wiktora (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. M. 19.01.1884 r.) – doktora prawa, właściciela Nowego Zagóra (Deutsch Sagar), żonatego (x Wojnicz 18.05.1910 r.) z Jadwigą Szarlottą von Wedemeyer (ur. Wojnicz 18.01.1889 r.);
 - Fryca (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. M. 30.11.1889 r.), żonatego (x Jankowo k. Poznania, Jankowo b. Posen 8.05.1913 r.) z Ilzą Stursberg (ur. Kilonia, Kiel 28.03.1893 r.).
- d) Eberharda Oskara (ur. Dąbki, Fritschendorf 18.05.1851 r.) – generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Bergsdorf b. Hamburg 12.04.1889 r.) z Joanną Wenck (ur. Bergsdorf 23.03.1866 r.), miał dwoje dzieci:

- Martę Henriettę Wilhelminę (ur. Neustrehlitz 18.02.1890 r.);
- Wolfgangą Henryka Alberta (ur. Berlin 4.02.1892 r.).
- e) Annę Marię Luizę Henriettę (ur. Dąbki, Fritschendorf 26.07.1852 r.) – żonę (x Dąbki, Fritschendorf 2.06.1873 r.) Otto Goetze (zm. Zielona Góra, Gruenberg 7.01.1908 r.).
- f) Fryderyka Wilhelma Mikołaja (ur. Dąbki, Fritschendorf 17.06.1850 – zm. Pekin 6.09.1900 r.) – żonatego (x Hamburg 4.02.1896 r.) z Alice Gayen (ur. 17.02.1877 r.). Miał dwóch synów:
 - Erharda Fryca Alberta Kreuzwendedicha (ur. Rendsburg 22.01.1897 r.);
 - Fryca Alberta Wilhelma (ur. Kilonia, Kiel 30.07.1899 r.).
- 2. Henryka Hugo (ur. Górzyn k. Krosna Odrzańskiego, Goehren b. Crossen a. Oder 5.03.1815 – zm. Sauen 23.05.1885 r.) – żonaty dwukrotnie: 1. (x Sauen 14.08.1846 r.) z Elizą von Loeschebrand (ur. 18.10.1824 – zm. 12.05.1868 r.), właścicielką Sauen, 2. (x Rawicz, Rawitsch 26.10.1869 r.) z Idą von Hobe (ur. Wrocław, Breslau 30.01.1824 – zm. Sauen 1.06.1900 r.), z pierwszą żoną miał dwoje dzieci:
 - a) Leo Maksa (ur. Płonice k. Żar, Ullersdorf b. Sohrau 11.05.1849 – zm. Berlin 31.10.1918 r.) – żonaty (x Hannover 15.08.1884 r.) z Bertą Tholen (ur. Leavenworth-Kansas 7.08.1865 r.), miał trzech synów:
 - Guentera Kreuzwendedicha (ur. Sauen 7.08.1885 r.) – landrata powiatu katowickiego, później powiatu Teltow;
 - Heinza (ur. Sauen 21.05.1888 – zm. z ran 14.09.1914 r.);
 - Alberta Maksa Edwina (ur. Sauen 9.01.1891 – zginął pod Dinant-Belgia 15.08.1914 r.);
 - b) Jadwigę Luizę Katarzynę (ur. Sauen 8.11.1853 r.) – żonę (x Sauen 2.11.1878 r.) Oskara von dem Hagen, właściciela Gollwitz i Ploetzin w Brandenburgii.
- 3. Gustawa Waltera (ur. Dąbki, Fritschendorf 2.04.1817 – zginął pod Gitschin 29.06.1866 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty (x 29.06.1854 r.) z Klarą Pauliną Joanną von Gerlach (ur. Berlin 13.03.1825 – zm. Seitendorf-które? 12.06.1895 r.), miał troje dzieci:
 - a) Jerzego Kreuzwendedicha (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. O. 21.08.1855 r.) – doktora inżyniera, doktora medycyny honoris causa Uniwersytetu Berlińskiego, ministra rządu niemieckiego. Żonaty (x klasztor św. Jana w Szlezwiku 6.10.1885 r.) z Jadwigą bar. von Liliencron (ur. Jena 12.03.1854 r.), miał troje dzieci:

- Luizę Gustawę (ur. Berlin 5.02.1887 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x Berlin 10.05.1907 r.) z Aleksandrem von Lettow-Borbeck (zginął pod Gozee-Belgia 23.08.1914 r.), właściciela Bożenic (Bosens) koło Sławna (Schlawe), 2. (x Duesseldorf 31.01.1919 r.) z Trabartem bar. von und zu der Tann-Rathsamhausen;
 - Elżę Fernandę Minny Gertrudę (ur. Berlin 28.12.1888 r.) – również dwukrotnie zamężną: 1. (x Berlin 24.06.1909 r. – rozwiedziona 1912 r.) z Antonim von Hohberg und Buchwald, 2. (x Koblenz, Koblenz 31.07.1913 r.) z Horstem von Blumenthal;
 - Rocha Albrechta Kreuzwendedicha (ur. Berlin 2.10.1893 r.).
- b) Karola Joachima Waltera (ur. Kostrzyń, Kuestrin 24.03.1858 – zm. Koblenz, Koblenz 22.08.1912 r.) – żonaty (x Berlin 26.09.1888 r.) z Elżą Bertą Anną Koch (ur. Berlin 6.01.1868 – zm. Poczdam, Potsdam 17.12.1914 r.), miał troje dzieci:
- Klarę Irmgardę Gertrudę (ur. Berlin 5.01.1890 r.) – żonę (x Berlin 20.02.1913 r.) Maksa von Trotha ;
 - Ilzę Sydonię Jadwigę (ur. Gatow 11.08.1891 r.) – żonę (x Poczdam, Potsdam 21.09.1911 r.) Waltera Holzapfel (zm. Kilonia, Kiel 25.01.1917 r.), kapitana marynarki wojennej;
 - Godfryda Kreuzwendedicha Otto Jerzego (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. O. 21.10.1896 r.).
- c) Gertrudę Luizę Reginę Augustę (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a.O. 28.12.1859 r.) – żonę (x Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. O. 23.05.1889 r.) Wenera von Czetriz-Neuhaus, właściciela Poniatowa (Seitendorf) koło Wałbrzycha (Waldenburg).

1. Podlinia katolicka Antoniego Henryka (górnosłaska)

Założycielem podlinii był Antoni Henryk (ur. ok. 1705 – zm. 1777 r.) właściciel Ciecierzyna (Neudorf) koło Kluczborka (Kreuzburg). Jego syn – Antoni Józef Stanisław Leopold (ur. Ciecierzyn, Neudorf 13.11.1766 – zm. Michałkowice, Michalkowitz 29.04.1822 r.), właściciel Michałkowic (Michalkowitz) koło Bytomia (Beuthen), żonaty (x Słoków k. Prudnika, Schlogwitz b. Neustadt 4.11.1794 r.) z Marią Franciszką von Schimonski-Schimony (ur. 4.07.1776 – zm. Michałkowice, Michalkowitz 21.11.1833 r.) miał dwóch synów: Karola Fidelisa Mikołaja Walentyna i Emila Jana Walentyna Antoniego.

1. Karol Fidelis Mikołaj Walentyn (ur. Michałkowice, Michalkowitz 6.12.1796 – zm. Michałkowice, Michalkowitz 22.04.1822 r.) - odziedziczył Michałkowice (Michalkowitz). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Bytom, Beuthen 4.11.1827 r.) z Fryderyką von Mletzko (zm. Michałkowice, Michalkowitz 7.06.1831 r.), 2. (x Łabędy, Laband 20.02.1832 r.) z Franciszką (Fanny) bar. von Welczek (ur. 31.07.1811 – zm. Wrocław, Breslau 18.04.1877 r.). Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał troje:
 - a) Artura Józefa Franciszka Walentyna Marię (ur. Michałkowice, Michalkowitz 18.05.1838 – zm. Charlottenburg 21.03.1899 r.) – właściciel majątku w Świerkowicach (Swierkowitz) koło Czechowic (Czechowitz) na Śląsku cieszyńskim. Żonaty (x Wrocław, Breslau 9.02.1860 r.) z Marią von Halpert (ur. Warszawa 5.06.1839 – zm. Schultitten-Prusy Wschodnie 7.04.1903 r.), miał pięcioro dzieci:
 - Julię (Lulla) Marię Annę Franciszkę Zofię (ur. Gliwice, Gleiwitz 29.08.1861 – zm. Schultitten 3.01.1923 r.) – żonę (x Poczdam, Potsdam 30.01.1883 r.) Aleksandra von Kalckstein (zm. Schultitten 29.05.1927 r.), właściciela majątku Rotthaus;
 - Annettę Marię Leontynę Joannę (ur. Świerkowice, Swierkowitz 20.01.1863 – zm. Ehreshoven-Nadrenia 8.03.1926 r.);
 - Karola Emila Franciszka Artura Aleksandra (ur. Świerkowice, Swierkowitz 15.05.1864 – zginął pod Tarnowem 2.05.1915 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Dessau 13.05.1889 r.) z Marią Heleną Antonią (Toni) Alberti (ur. Świdnica, Schweidnitz 15.03.1870 – zm. Berlin 1927 r.), miał trzy córki:
 - a) Hildegardę Marię Helenę Sydonię (ur. Spandau 12.06.1891 r.) – żonę (x Berlin 26.08.1916 r.) Gustawa Adalberta von Wallenberg;
 - b) Irmgardę Marię Luizę Julię Helenę Toni Sydonię (ur. Doederitz k. Spandau 6.10.1895 r.) – żonę (x Fritschendorf 26.11.1918 r.) Jerzego bar. von Reinbaben;
 - c) Elżbietę Annettę Toni Marię Helenę Sydonię (ur. Spandau 31.12.1897 r.) – zakonnicę franciszkankę.
 - Artura Rudolfa Edwarda Franciszka Henryka Bernarda (ur. Świerkowice Swerkowitz 8.12.1865 – zm. Gubin, Guben 29.02.1925 r.) pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 12.10.1905 r.) z Cecylią Bertą Marią Teresą von Kleinsorgen (ur. Muenster 16.09.1883 r.), miał czworo dzieci:
 - a) Artura Marię Albrechta (ur. Spandau 9.09.1906 r.) – zakonnika franciszkanina-bernardyna,
 - b) Erykę Marię Rut Annettę Sydonię (ur. Spandau 1.08.1907 r.),
 - c) Feliksa Antoniego Marię Albrechta (ur. Spandau 22.04.1911 r.),
 - d) Marię Antoni Franciszkę Luizę Sydonię (ur. Spandau 2.09.1912 r.);

- Franciszkę (Fanny) Elżbietę Luizę Marię Aleksandrę Julię (ur. Bu Chholz 19.01.1872 r.).
 - b) Annę Matyldę Walentynę Marię (ur. Michałkowice, Michalkowitz 18.03.1849 – zm. Gross Rosenberg 9.07.1930 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 19.05.1868 r.) Ferdynanda von Lipa (zm. Wrocław, Breslau 21.08.1906 r.), właściciela Zybiszowa (Siebischau) koło Wrocławia (Breslau);
 - c) Maksymiliana Michała Walentyna Marię (ur. Michałkowice, Michalkowitz 29.09.1851 – zm. Michałkowice, Michalkowitz 11.11.1892 r.) – właściciela Michałkowic (Michalkowitz). Żonaty (x Wrocław, Breslau 25.11.1874 r.) z Anną von Lipa (ur. Goldmannsdorf 23.06.1847 – zm. Wrocław, Breslau 22.07.1902 r.), miał dwoje dzieci:
 - Franciszkę Annę Maksymilianę Eleonorę Walentynę Marię (ur. Michałkowice, Michalkowitz 9.03.1877 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 14.04.1896 r.) Egona bar. von Fuerstenberg z Tuł (Thule) koło Olesna (Rosenberg);
 - Rudolfa Maksa Michała Ferdynanda Walentyna Marię (ur. Michałkowice, Michalkowitz 13.07.1884 r.) – oficera wojsk Niemieckich, żonatego (x Berlin 23.08.1911 r.) z Elżą Friede (ur. Spandau 3.10.1885 r.).
2. Emil Jan Walentyn Antoni (ur. Michałkowice, Michalkowitz 15.12.1803 – zm. Mikołów, Nikolai 29.08.1869 r.) – był właścicielem Łazisk Średnich (Mittel Lazisk) koło Tych (Tichau). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 23.04.1828 r.) z Bertą von Woisky (ur. 28.01.1810 – zm. Łaziska Średnie, Mittel Lazisk 21.11.1841 r.), 2. (x 14.05.1844 r.) z Szarlottą von Krziskowski (zm. Łaziska Średnie 22.04.1845 r.), z pierwszą żoną miał troje dzieci, z drugą - syna:
- a) Hugo Kaspra Henryka Wolfganga (ur. Łaziska Średnie 17.12.1836 – zm. Paczków, Patschkau 10.12.1891 r.) – żonaty (x 11.06.1865 r.) z Agnieszką Lier (ur. Katowice, Kattowitz 8.01.1849 – zm. Paczków, Patschkau 11.04.1914 r.), miał czworo dzieci:
 - Kurta Hugo Emila Macieja (ur. 22.09.1867 r.) – radcę nadrejnacji i kamery finansowej, żonatego (x Wrocław, Breslau 11.10.1897 r.) z Małgorzatą Wittkop (ur. Zgorzelec, Goerlitz 16.10.1876 – zm. Wrocław, Breslau 23.11.1897 r.);
 - Marię Agnieszką Bertę Fanny (ur. Katowice 19.04.1869 r.);
 - Bertę Agnieszkę Emilię Fanny (ur. Katowice 4.11.1872 r.);
 - Eryka Hugo Emila Macieja (ur. Paczków, Patschkau 27.07.1880 r.) – właściciela majątku w Leistenhof koło Angermuende, żonatego (x Berlin 27.08.1910 r.) z Klarą Lohff (ur. Berlin 7.05.1886 r.).

- b) Alberta Kaspra Henryka Wolfganga (ur. Łaziska Średnie, Mittel Lazisk 24.04.1839 – zm. Wilczków k. Wrocławia, Wiltschkau b. Breslau 16.12.1918 r.) w wianie żony otrzymał majątek Ściborowice (Stiebendorf) koło Nysy (Neisse). Był również zarządcą majątku w Ściborzu (Stubendorf) koło Nysy (Neisse). Żonaty (x Wrocław, Breslau 28.04.1868 r.) z Agnieszką Andream von Lipa (ur. Pawłowice, Pawlowitz 30.11.1937 – zm. Wilczków, Wiltschkau 20.01.1928 r.), miał cztery córki:
- Bertę Emilię Karolinę Ewę Agnieszkę Walentynę (ur. Młodziejowice ?, Karolinenhof 23.07.1869 r.) – zakonnicę-urszulankę pod imieniem Marii Augustyny w klasztorze w Lubomierzu (Liebenthal) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg);
 - Walentynę (Wally) Agnieszkę (ur. Młodziejowice ?, Karolinenhof 28.02.1872 r.) – zakonnicę-urszulankę pod imieniem Marii Małgorzaty we Frywaldovie (Freiwalddau);
 - Gizełę (Ella) Eleonorę Marię Walentynę (ur. Młodziejowice?, Karolinenhof 11.02.1875 r.) – siostrę miłosierdzia we Wrocławiu (Breslau);
 - Klarę Teklę Matyldę Walentynę (ur. Młodziejowice ?, Karolinenhof 18.05.1877 r.) – siostrę miłosierdzia.
- c) Józefinę Walentynę Marię (ur. Łaziska Średnie, Mittel Lazisk 10.10.1841 – zm. Wrocław, Breslau 15.10.1923 r.) – żonę (x Mikołów, Nikolai 3.11.1870 r.) Oskara Breger, właściciela majątku w Jemielniku (?) (Himmelthal) koło Sycowa (?) (Polnisch Wartenberg);
- d) Antoniego Kaspra Henryka Wolfganga (ur. Łaziska Średnie, Mittel Lazisk 11.03.1845 – zm. Wrocław, Breslau 15.07.1902 r.) – adwokata. Żonaty (x Mikołów, Nikolai 22.11.1870 r.) z Olgą Klopsch (ur. Mikołów, Nikolai 12.08.1849 r.), miał dwie córki:
- Alicję Olgę Marię Szarlottę (ur. Neuhoff ? 18.10.1871 r.);
 - Martę Olgę Marię Szarlottę (ur. Neuhoff ? 13.05.1873 zm. Łądek Zdrój, Bad Landeck 2.02.1829 r.) – żonę (x Łądek Zdrój, Bad Landeck 14.10.1912 r.) Karola Rehbacha (zm. Łądek Zdrój, Bad Landeck 20.04.1926 r.).

3. Podlinia ewangelicka Kaspra Ferdynanda (niemiecka)

Założycielem był Kasper Ferdynand (ur. 1709 – zm. 1777 r. 1781 r. ?). Jego wnuk – Karol von Rheinbaben (ur. Magdeburg 10.06.1798 – zm. Drezno, Dresden 4.01.1855 r.), pułkownik wojsk pruskich, żonaty z Joanną Henriettą Buechner (ur. 24.02.1796 – zm. Wrocław, Breslau 23.06.1849 r.), miał córkę – Marię Fryderykę Cecylię (ur. Berlin 14.09.1829 – zm. Charlottenburg 15.04.1923 r.) – żonę (x Spandau 21.06.1855 r.) Wilhelma von Ploetz, generała porucznika wojsk niemieckich, oraz dwóch synów: Pawła Jerzego Kaspra (ur. Berlin

6.01.1834 – zm. Poczdam, Potsdam 11.09.1905 r.) i Ernesta Henryka Antoniego (ur. Berlin 7.09.1836 – zm. Sigmaringen 2.01.1894 r.). Potomstwo ich mieszkało głównie na terenie Dolnej Saksonii.

B. LINIA EWNGELICKA JANA JERZEGO JUN. (DOLNOŚLĄSKA)

Linie tę założył Jan Jerzy jun.von Reinbaben – żonaty z N. Stwolinską. W początkach XIX wieku jego prawnuk – doktor prawa Karol Ernest Gustaw von Rheinbaben (ur. Janowice k. Legnicy, Klein Jaenowitz b. Liegnitz 17.09.1799 – zm. Wrocław, Breslau 26.05.1885 r.), żonaty (x Doboszowice k. Ząbkowic Śl., Hertwigswalde b. Frankenstein 19.02.1844 r.) z Karoliną Schaeffer (zm. Wrocław, Breslau 12.06.1884 r.), miał dwóch synów:

1. Pawła Karola Ferdynanda (ur. Wrocław, Breslau 2.12.1844 – zm. Berlin 1.12.1921 r.) – żonaty (x Magdeburg 1.07.1875 r.) z Marią Ukert (ur. Kwidzyń, Marienwerder 7.07.1852 – zm. Berlin 8.02.1899 r.), miał córkę – Annę Marię (ur. Wschowa, Fraustadt 3.08.1882 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x Berlin 30.11.1907 r.) z Konstantynem hr. Clairon d'Haussonville (zm. Berlin 13.05.1909 r.), 2. (x Berlin 15.07.1911 r.) z Teodorem von Roeder (zginął pod Craionne 13.04.1917 r.).
2. Jana Karola Ferdynanda (ur. Wrocław, Breslau 14.08.1849 r.) – doktora praw, prezydenta sądu ziemskiego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 4.05.1877 r.) z Klarą Ernestyną Adolfiną von Lingk (ur. Wrocław, Breslau 5.06.1857 – zm. Berlin 5.12.1918 r.) miał czworo dzieci:
 - a) Wenera Karola Ferdynanda (ur. Kowary k. Jeleniej Góry, Schmiedeberg b. Hirschberg 19.11.1878 r.) – posła do Reichstagu, żonatego (x Berlin 1.06.1919 r.) z Elżbietą (Liza) Wiktoria Teresą Olgą bar. von Paleske (ur. Spengawskén 19.07.1897 r.).
 - b) Marię Elżbietę (ur. Wrocław, Breslau 12.02.1882 r.) – żonę (x Bytom, Bethen 12.02.1901 r.) Konrada von Blanckenburg;
 - c) Jana Zygmunta (ur. Wrocław, Breslau 26.09.1885 r.) – żonatego (x Osieczna k. Leszna, Storchnest b. Lissa in Posen 8.05.1921 r.) z Jadwigą (Hedi) von Heydebrandt und der Lasa (ur. Osieczna, Storchnest 23.07.1897 r.);
 - d) Joannę (Hannah) Augustę Sydonię (ur. Charlottenburg 15.11.1892 r.) – żonę (x Berlin 14.10.1913 r.) Kurta von Prittwitz-Gaffron, właściciela Szadurczyc (Schaderwitz) koło Niemodlina (Falkenberg).

Źródła:

Hankius M.: *De Silesii indigenis eruditis post Literarum culturam...* Lipsiae 1707 s. 171

Sinapius T. I s. 758-759, T. II s. 915-916

Zedlitz T. IV s. 104

Schles. Wappenbuch szp. 114

Wappensagen... s. 131

Dorst T. I nr 239, T. II nr 463

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Deutscher Uradel. Gotha Jg 30:1931 s. 435-438

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 663-666

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Właściciele Stępina.

Otto Henryk v. Reinbaben

zm. po 1617 r.

wł. Stępina

|

Otto Henryk jun.

zm. po 1641 r.

wł. Stępina

ż. 1. Elżbieta v. Dyhrn

2. N. v. Rohr

z Malina

|

Ernest Fryderyk	Jan Jerzy		Małgorzata	
ż. 1. Maria v. Jalloffka	ż. Eleonora v. Muensterberg		m. Otto Henryk v. Keltsch	
z Miłomic	z Wilkowa			
2. Anna Elżbieta				
v. Buchwitz				
z Olbina	Jerzy	Sylwiusz	Jan Jerzy jun.	Leopold
	Wilhelm			
	wł. Górnych		<u>linia</u>	przeniósł się
	Strzelec		<u>ewangelicka</u>	do Saksonii
	ż. Zofia Eleonora		<u>dolnośląska</u>	<u>linia saska</u>
	v. Frankenberg-Proschlitz			Magdalena
	z Miechowej			Sybilla
Zygmunt	Ernest	Wolf	Karol	córki:
Moryc	Fryderyk jun.	Jerzy	Wilhelm	a) Anna Elżbieta
wł. Stępina	zm. 1714 r.	wł. Nago-	wł. Piel-	m. Bernard
ż. Anna Rozyna	nadłowczy	dowic	grzymowic	v. Lossau
v. Buchwitz	ks. oleśnickich	ż. Anna	ż. Szarlotta	z Nagodowic
	ż. Helena	Katarzyna	Elżbieta	b) Joanna Szarlotta
	v. Reibnitz	v. Kittel	v. Prittwitz	m. (x 1715 r.)
	z Paruszowic		z Pielgrzymowic	Karol Fryderyk
				v. Haugwitz

		Jan Ernest	Karol Ludwik	
	Chrystian Joachim Leopold	Jan Henryk Sylwiusz	córki:	
	Ernest Fryderyk Wilhelm	Jerzy Antoni Moryc	a) Elżbieta	
	zginął oficer	(Antoni	Szarlotta	
	na wojsk	<u>podlinia</u> Henryk)	b) Zofia	
	Węgrzech cesarskich	<u>baronowska</u>	Katarzyna	
		<u>podlinia</u>	c) Helena	
		<u>katolicka</u>	Szarlotta	
		<u>górnosłaska</u>		
	Chrystian	Wilhelm Ernest	Henryk Leopold	córki:
	Fryderyk Ludwik	w służbie saskiej		a) Zofia Elżbieta
	w służbie hr. v. Hessen			m. (x 1716 r.)
Zygmunt	Jan Jerzy	Karol Rafael	Urszula Helena	Ernest Fryderyk
Moryc jun.	oficer	zm. 1718 r.		v. Nimptsch
	wojsk	na Węgrzech		z Janówka
	cesarskich			b) Rozyna Szarlotta
				m. (x przed 1727 r.)
				Karol Moryc
				v. Sebottendorff
				c) Helena Fryderyka
				m. (x ok. 1716 r.)
				Zygmunt
				v. Mutschelnitz

XIX – XX WIEK

A. LINIA ERNESTA FRYDERYKA

1. Podlinia baronowska Jana Jerzego

Jan Jerzy v. Rheinbaben
syn Wolfa Jerzego
zm. 1757 r.
wł. Polanowic
ż. (x przed 1731 r.)
Sylwia Wilhelmina v. Sack

|
N.
|

Karol Henryk Traugott
ur. Myślibórz 1.11.1781 -
zm. Nysa 3.05.1843 r.
generał porucznik

August Gotthilf Leberecht
Kreuzwendedich
ur. Myślibórz 19.04.1785 –
zm. Dąbki 10.03.1859 r.

wojsk pruskich wł. Reichenau (?) ż. 1. (x Kazimierz Pomorski 20.07.1809 r.) Dorota Maria Amalia Bauck (ur. 24.10.1789 - zm. Kazimierz Pomorski 27.01.1810 r.) 2. (x Trzebule 29.01.1812 r.) Adelajda Wilhelmina Helena v. Żychlinski (ur. Trzebule 7.03.1787 - zm. Trzebule 29.09.1855 r.) Karol Wilhelm Gustaw Albert ur. Wrocław 3.05.1813 - zm. Trzebule 1.11.1880 r. generał kawalerii wojsk niemieckich wł. Trzebuli ż. (x Weimar 7.03.1860 r.) Natalia v. Mandelsloh (ur. Drezno 3.01.1829 - zm. Dessau 3.04.1906 r.) Matylda Józefina ur. Głogów 18.11.1868 r. m. (x Brunszwik 20.10.1892 r.) Otto hr. v. Muenster (zm. Bolesławiec 18.05.1914 r.)	wł. Dąbek ż. (x 18.11.1810 r.) Maksymiliana Wilhelmina Luiza v. Bluecher (ur. Drezno 17.12.1785 – zm. Dąbki 21.07.1866 r.)
Fryderyk Wilhelm Aleksander Bluecher ur. Turkendorf 31.12.1813 - zm. Berlin 13.02.1891 r. wł. Dąbek i Nowego Zagóra ż. (x Petkus 18.08.1841 r.) Henrietta Luiza Ernestyna v. Lochow (ur. Luebnitz 9.04.1821 - zm. Fritschendorf 26.05.1886 r.) 	

zm. Berlin 31.10.1918 r. ż. (x Hannover 15.08.1884 r.) Berta Tholen (ur. Leavenworth 7.08.1865 r.) 	Oskar v. d. Hagen wł. Gollwitz i Ploetzin	
Guenther Kreuzwendedich ur. Sauen 7.08.1885 r. landrat powiatu katowickiego i Teltow	Heinz ur. Sauen 21.05.1888 - zm. z ran 14.09.1914 r.	Albert Maks Edwin ur. Sauen 9.01.1891 - zginął w Belgii 15.08.1914 r.
Jerzy Kreuzwendedich ur. Frankfurt n. Odrą 21.08.1855 r. dr inż., dr med. dr h.c. Uniw. w Berlinie minister rządu niemieckiego ż. (x Klasztor św. Jana 6.10.1885 r.) Jadwiga bar. v. Liliencron (ur. Jena 12.03.1854 r.) 	Karol Joachim Walter ur. Kostrzyń 24.03.1858 - zm. Koblenca 22.08.1912 r. ż. (x Berlin 26.09.1888 r.) Elza Berta Anna Koch (ur. Berlin 6.01.1868 - zm. Poczdam 17.12.1914 r.) 	Gertruda Luiza Regina Augusta ur. Frankfurt n. Odrą 28.12.1859 r. m. (x Frankfurt n. Odrą) Werner v. Czetrtritz- Neuhaus wł. Poniatowa
	Godfryd Kreuzwendedich Otto Jerzy ur. Frankfurt n. Odrą 21.10.1896 r.	córki: a) Klara Irmgarda Gertruda ur. Berlin 5.01.1890 r. m. (x Berlin 20.02.1913 r.) Maks v. Trotha b) Ilza Sydonia Jadwiga ur. Gatow 11.08.1891 r. m. (x Poczdam 21.09.1911 r.) Walter Holzapfel (zm. Kilonia 25.01.1917 r.) kapitan marynarki wojennej
Roch Albrecht Kreuzwendedich ur. Berlin 2.10.1893 r.	córki: a) Luiza Gustawa ur. Berlin 5.02.1887 r. m. 1. (x Berlin 10.05.1907 r.) Aleksander v. Lettow-Borbeck (zginął w Belgii 23.08.1914 r.) wł. Bożenic 2. (x Duesseldorf 31.01.1919 r.) Trabart bar. v. u. zu Tann- Rathsamhausen b) Elza Fernanda Minny Gertruda	

ur. Berlin 28.12.1888 r.
m. 1. (x Berlin 24.06.1909 r. –
rozwiedziona 1912 r.)
Antoni v. Hohberg u. Buchwald
2. (x Koblenca 31.07.1913 r.)
Horst v. Blumenthal

Jerzy Ryszard Leberecht	Wiktor Hugo Petkus	Eugeniusz Franciszek Petkus	Eberhard Oskar Dąbki	Fryderyk Wilhelm Mikołaj Dąbki	Anna Maria Luiza Henrietta Dąbki
ur. Jueteborg 1.02.1843 - zm. Cieplice 3.12.1909 r.	ur. Petkus 8.08.1844 - zm. Ruhr 28.04.1919 r.	ur. Petkus 9.03.1846 - zm. Dąbki 17.12.1918 r.	ur. Dąbki 18.05.1851 r. generał major wojsk niemieckich	ur. Dąbki 17.06.1850 - zm. Pekin 6.09.1900 r.	ur. Dąbki 26.07.1852 r. m. (x Dąbki 2.06.1873 r.) Otto Goetze
ż. (x Neustrehlitz 20.09.1872 r.) Helena Fryderyka Zofia Rahne (ur. Schwerin 10.11.1851 r.)	komadorii westfalskiej zakonu joannitów ż. (x Berlin 30.01.1879 r.)	pułkownik wojsk niemieckich wł. Dąbek ż. (x Stolberg 24.05.1877 r.)	ż. (x Bergsdorf 12.04.1889 r.) Joanna Wenck (ur. Bergsdorf 23.03.1866 r.)	ż. (x Hamburg 4.02.1896 r.) Alice Gayen (ur. 17.02.1877 r.)	(zm. Zielona Góra 7.01.1908 r.)
Małgorzata Henrietta Julia Maria	a) Elżbieta Henrietta Anna Wally			Erhard Fryc Albert Kreuzwendedich	Fryc Albert Wilhelm ur. Kilonia 30.07.1899 r.
ur. Neustrehlitz 26.06.1874 r. m. (x Cieplice 21.09.1897 r.) Walter hr. v. Roon (zm. Cieplice 22.01.1918 r.)	ur. Wrocław 17.08.1880 r. m. (x Ruhr 23.08.1900 r.) Jan Dietrich bar. v. Gemmingen wł. Bessenbach			ur. Rendsburg 22.01.1897 r.	
	b) Eryka Wally ur. Berno 15.09.1885 r. wł. Ruhr m. (x Ruhr 16.08.1906 r.) Adolf hr. v. Wedel wł. majątków w Westfalii		Wolfgang Henryk Albert ur. Berlin 4.02.1892 r.	Maria Henrietta Wilhelmina ur. Neustrehlitz 18.02.1890 r.	
Jerzy Leberecht Kreuzwendedich	Wilhelm Luiz Alfons Wiktor		Fryc	Alice Luiza	
ur. Trier 12.01.1880 r. major wojsk niemieckich	ur. Frankfurt n. Menem 19.01.1884 r. dr prawa wł. Nowego		ur. Frankfurt n. Menem 30.11.1889 r. ż. (x Jankowo 8.05.1913 r.) Ilza Stursberg	ur. Trier 19.01.1879 r. m. (x Dąbki 2.08.1914 r.) Ernest Basse	
ż. (x Dąbki 26.11.1918 r.) Irmela v. Rheinbaben (ur. Dobrzyca Mała					

6.10.1895 r.) Zagóra (ur. Kilonia 28.03.1893 r.)
 ż. (x Wojnicz
 18.05.1910 r.)
 Jadwiga Szarlotta
 v. Wedemeyer
 (ur. Wojnicz
 18.01.1889 r.)

2. Podlinia katolicka Antoniego Henryka (górnosłaska)

Henryk Antoni (Antoni Henryk) v. Reinbaben
 syn Wolfa Jerzego
 ur. ok. 1705 - zm. 1777 r.
 wł. Ciecierzyna

|
 Antoni Józef Stanisław Leopold
 ur. Ciecierzyn 13.11.1766 –
 zm. Michałkowice 29.04.1822 r.
 wł. Michałkowic
 ż. (x Słoków 4.11.1794 r.) Maria Franciszka
 v. Schimonski-Schimony
 (ur. 4.07.1776 – zm. Michałkowice 21.11.1833 r.)

Karol Fidelis Mikołaj Walentyn
 ur. Michałkowice 6.12.1796 –
 Michałkowice 22.04.1822 r.
 wł. Michałkowic
 ż. 1. (x Bytom 4.11.1827 r.)
 Fryderyka v. Mletzko
 (zm. Michałkowice 7.06.1831 r.)
 2. (x Łabędy 20.02.1832 r.)
 Franciszka (Fanny)
 bar. v. Welczek
 (ur. 31.07.1811 –
 zm. Wrocław 18.04.1877 r.)

Emil Jan Walentyn Antoni
 ur. Michałkowice 15.12.1803 –
 zm. Mikołów 29.08.1869 r.
 wł. Łazisk Średnich
 ż. 1. (x 23.04.1828 r.)
 Berta v. Woyski
 (ur. 28.01.1810 -
 zm. Łaziska Średnie 21.11.1841 r.)
 2. (x 14.05.1844 r.)
 Szarlotta
 v. Krziskowsky
 (zm. Łaziska Średnie
 22.04.1845 r.)

Artur Józef Franciszek
 Walentyn Maria
 ur. Michałkowice
 18.05.1838 -
 zm. Charlottenburg
 21.03.1899 r.
 wł. Świerkowic

Maksymilian Michał
 Walentyn Maria
 ur. Michałkowice
 29.09.1851 -
 zm. Michałkowice
 11.11.1892 r.
 wł. Michałkowic

Anna Matylda
 Walentyna Maria
 ur. Michałkowice
 18.03.1849 -
 zm. Gross Rosenberg
 9.07.1930 r.
 m. (x Wrocław

ż. (x Wrocław 9.02.1860 r.) Maria v. Halpert (ur. Warszawa 5.06.1839 - zm. Schultitten 7.04.1903 r.)	ż. (x Wrocław 25.11.1874 r.) Anna v. Lipa (ur. Goldmannsdorf 23.06.1847 - zm. Wrocław 22.07.1902 r.)	19.05.1868 r.) Ferdynand v. Lipa (zm. Wrocław 21.08.1906 r.) wł. Zybiszowa		
	Rudolf Maks Michał Ferdynand Walentyn Maria ur. Michałkowice 13.07.1884 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Berlin 23.08.1911 r.) Elza Friede (ur. Spandau 3.10.1885 r.)	Franciszka Anna Maksymiliana Eleonora Walentyna Maria ur. Michałkowice 9.03.1877 r. m. (x Wrocław 14.04.1896 r.) Egon bar. v. Fuerstenberg wł. Tuł		
Karol Emil Franciszek Artur Aleksander ur. Świerkowice 15.05.1864 - zginął pod Tarnowem 2.05.1915 r. major wojsk niemieckich ż. (x Dessau Maria Helena Antonia Alberti (ur. Świdnica 15.03.1870 - zm. Berlin 1927 r.)	Artur Rudolf Edward Franciszek Henryk Bernard ur. Świerkowice 8.12.1865 - zm. Gubin 29.02.1925 r. pułkownik wojsk niemieckich ż. (x Berlin 12.10.1905 r.) Cecylia Berta Maria Teresa v. Kleinsorgen (ur. Muenster 16.09.1883 r.)	córki: a) Julia Maria Anna Franciszka Zofia ur. Gliwice 29.08.1861 - zm. Schultitten 3.01.1923 r. m. (x Poczdam 30.01.1883 r.) Aleksander v. Kalckstein (zm. Schultitten 29.05.1927 r.) wł. Rotthaus b) Annetta Maria Leontyna Joanna ur. Świerkowice 20.01.1863 - zm. Ehreshoven 8.03.1926 r.		
	Artur Maria Albrecht ur. Spandau 9.09.1906 r. bernardyn	Feliks Antoni Maria Albrecht ur. Spandau 22.04.1911 r.	córki: a) Eryka Maria Rut Annetta Sydonia ur. Spandau 1.08.1907 r. b) Maria Antonia Franciszka	c) Franciszka Elżbieta Luiza Maria Aleksandra Julia ur. Buchholz 19.01.1872 r.
córki: a) Hildegarda Maria Helena Sydonia ur. Spandau 12.06.1891 r. m. (x Berlin 26.08.1916 r.) Gustaw Adalbert v. Wallenberg b) Irmgarda	Hugo Kasper Henryk Wolfgang ur. Łaziska Średnie	Albert Kasper Henryk Wolfgang ur. Łaziska Średnie	Antoni Kasper Henryk Wolfgang ur. Łaziska	Józefina Walentyna Maria ur. Łaziska

Maria Luiza	17.12.1836 -	24.04.1839 -	Średnie	Średnie
Julia Helena	zm. Paczków	zm. Wilczków	11.03.1845 -	10.10.1841 -
Toni Sydonia	10.12.1891 r.	16.12.1918 r.	zm. Wrocław	zm. Wrocław
ur. Doederitz	ż. (x 11.06.1865 r.)	wł. Ściborowicz	15.07.1902 r.	15.10.1923 r.
6.10.1895 r.	Agnieszka Lier	ż. (x Wrocław	adwokat	m. (x Mikołów
m. (x Fritschen-	(ur. Katowice	28.04.1868 r.)	ż. (x Mikołów	3.11.1870 r.)
dorf Jerzy bar.	8.01.1849 -	Agnieszka Andrea	22.11.1870 r.)	Oskar Breger
v. Reinbaben	zm. Paczków	v. Lipa	Olga Klopsch	wł. Jemielnika
c) Elżbieta	11.04.1914 r.)	(ur. Pawłowice	(ur. Mikołów	
Annetta Toni		30.11.1837 -	12.08.1849 r.)	
Maria Helena		zm. Wilczków		
Sydonia		20.01.1928 r.)	córki:	
ur. Spandau			a) Alicja Olga Maria	
31.12.1897 r.		córki:	Szarlotta	
franciszka		a) Berta Emilia	ur. Neuhoff 18.10.1871 r.	
		Karolina Ewa	b) Marta Olga Maria	
		Agnieszka	Szarlotta	
		Walentyna	ur. Neuhoff 13.05.1873 r.	
		ur. Młodzie-		
		jowice ?		
		23.07.1869 r.		
		urszulanka		
		w Lubomierzu		
		b) Walentyna		
		Agnieszka		
		ur. Młodziejowice ?		
		28.02.1872 r.		
		urszulanka		
		we Frywaldovie		
		c) Gizela Eleonora		
		Maria Walentyna		
		ur. Młodziejowice ?		
		11.02.1875 r.		
		siostra miłosierdzia		
		we Wrocławiu		
		d) Klara Tekla		
		Matylda Walentyna		
		ur. Młodziejowice ?		
		18.05.1877 r.		
		siostra miłosierdzia		

B. LINIA EWANGELICKA JANA JERZEGO JUN. (DOLNOŚLĄSKA)

Jan Jerzy jun.v. Reinbaben
syn Jana Jerzego
ż. N. v. Stwolinska
|
N.

REINERSDORF
(REINERSDORF-PACZENSKI und TENCZIN)

Herb rodowy Reinersdorf

Herb Reinersdorf-Paczenski u. Tenczin I

Herb Reinersdorf-Paczenski u. Tenczin II

Pruskie szlachectwo ze zmianą nazwiska na „von Reinersdorf“ otrzymał w 1786 roku (15.10.) Zygmunt Fryderyk Fischer (ur. 14.03.1716 – zm. 18.05.1794 r.), właściciel Komorzna (Reinersdorf) i Kolonii Komorzeńskiej (Freidorf) koło Kluczborka (Kreuzburg). Był synem Chrystiana Fischera asesora sądu szlacheckiego i kierownika urzędu miejskiego w Szczytnie (Ortelsburg) w Prusach Wschodnich. Zygmunt Fryderyk, żonaty (x 11.05.1753 r.) z Julianną Gottliebą von Dresky (zm. 28.04.1774 r.) miał dwóch synów na których ród wymarł: Fryderyka Zygmunta Ferdynanda (ur. 1761 – zm. 18.02.1841 r.) właściciela Stradomi Wyżnej (Ober Stradam) i Pawłowic (Paulwitz) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) oraz Komorzna (Reinersdorf), w 1838 roku (16.10.) z majątków utworzył fideikomis; Ferdynanda Krzysztofa (ur. 9.07.1763 – zm. 17.01.1838 r.) – dyrektora sejmiku ziemskiego wrocławsko – brzeskiego.

Fryderyk Zygmunt Ferdynand adoptował (zezwolenie królewskie z dnia 19.02.1841 r.) swojego siostrzeńca (?) – Fryderyka Otto Ferdynanda Zygmunta (Juliusza) von Paczenski und Tenczin (ur. 28.07.1816 – zm. 5.05.1872 r.) z Boroszowa (Boroschau) koło Olesna (Rosenberg), który przyjął nazwisko „Reinersdorff-Paczenski und Tenczin” oraz herb złożony z herbu Reinersdorf i Topór Paczenskich. Odziedziczył on również w 1841 roku wszystkie majątki Fryderyka Zygmunta Ferdynanda.

W początkach XX wieku właścicielem fideikomisu składającego się z majątków: Komorzno (Reinersdorf) i Stradomia Wyżna (Ober Stradam) był Jerzy von Reinersdorff-Paczenski und Tenczin. Posiadał on również majątek Gaszowice (Gaernsdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 104, T. V s. 376

Błażek T. I s. 85

Krane s. 98

Dorst T. I nr 178, T. II nr 504

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 298-299

REINERSDORF

zob.

LENTSCH

REINHARDT
(REINHARDT von BUCHERWITZ)

Herb z pieczęci Baltazara sen. Reinharda
z inicjałami B/altasar/ R/einhard/ v/on/ B/ucherwitz/

Mieszczanie wrocławscy pochodzący z Gryfowa Śląskiego (Greiffenberg).
W 1610 roku (15.01.) wpisany został w czeski stan rycerski z predykatem „von Bucherwitz” kupiec wrocławski Baltazar sen. Reinhardt (ur. 1548 – zm. 3.05.1625 r.). Żonaty dwukrotnie, z pierwszą żoną miał trzech synów, z których dwóch zmarło przed ojcem.
Jego syn – Maciej w 1614 roku dzierżawił Opatowice (Oppatowitz) koło Bytomia (Beuthen). Miał syna – Wolfa Dietricha, który miał tylko córkę – Martę.

Źródła:

Błażek T. III s. 146

Schles. Wappenbuch szp. 112

REINHARDT (REINHARDT von RINGENCRON)

Herb nobilitacyjny Jana Reinhardta

W początkach XVIII wieku został za zasługi wojenne nobilitowany z predykatem „von Ringencron” przez cesarza Leopolda I kapitan wojsk cesarskich Jan Reinhardt. W 1706 roku był właścicielem wolnego sołectwa Schmerbach w Wojcieszynie (Ulbersdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Dwukrotnie żonaty, z drugą żoną N. von Hartenfels miał syna – Karola Ferdynanda (zm. po 1738 r.), również kapitana wojsk cesarskich, żonatego (x 3.01.1720 r.) z Anną Szarlottą von Poser (ur. 1684 – zm. 1738 r.). Miał tylko córkę – Joannę Szarlottę.

Źródła:

Sinapius T. II s. 916

Błażek T. III s. 42

REINHART

Ród pochodzący ze Starej Marchii, przybył na Śląsk w pruskiej służbie wojskowej i administracyjnej w drugiej połowie XVIII wieku. Joachim von Reinhart ur. 1731 – zm. 1811 r.), urodzony w Starej Marchii, był w 1806 roku komendantem Głogowa (Glogau).

Na początku XIX wieku landratem powiatu brzeskiego był Leopold Chrystian Dietrich von Reinhart (ur. 1759 – zm. 15.07.1839 r.). W 1810 roku kupił od N. von Schickfus majątek Zwanowice (Schwanowitz) koło Brzegu (Brieg). Kupił też od N. bar. von Saurma majątek Narok (Norok) koło Opola (Oppeln). Majątki odziedziczyła jego córka N.- żona N. von Schmiedeberg. W połowie XIX wieku oba majątki sprzedała: Zwanowice (Schwanowitz) rodzinie von Woyrsch a Narok (Norok) w 1844 roku braciom Guradze.

Druga córka – Luiza, była żoną (x 1827 r.) Karola Adolfa von Stutterheim pruskiego oficera regimentu piechoty w Brzegu (Brieg).

Źródła:

Zedlitz T. V s. 376-377

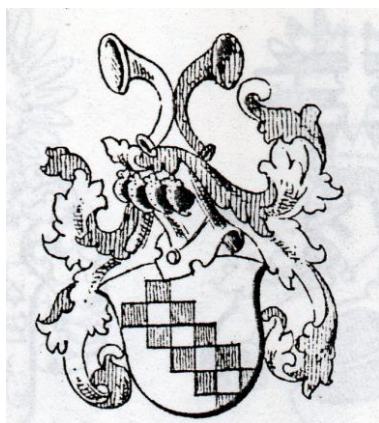
Brieger Heimatbuch. Goslar 1950

REINOCHI

zob.

REYNOCHI

REINSBERG
(REINSPERG, REGENSBERG, REGENSPERG)

Herb rodowy

Herb szlachecki

Stary ród miśnieński pochodzący z okolicy Freibergu znany ze źródeł od 1197 roku. Na Śląsku występują od pierwszej połowy XIV wieku, chociaż T. Jurek ich nie notuje. W 1341 roku byli właścicielami Dzierżkowic (Duerschwitz) w księstwie legnickim, które uważa się za ich siedzibę rodową.

W 1452 roku występuje w źródłach Jan von Reinsberg (zm. po 1469 r.), właściciel Dzierżkowic (Duerschwitz). W 1455 roku bracia: Waclaw, Konrad i Jan byli właścicielami Tyńca Legnickiego (Gross Tinz). W 1470 roku Lorencz Reinsperg występuje w Oławie (Ohlau) jako świadek w dokumencie księcia Fryderyka legnickiego. W XVI wieku ród podzielił się na dwie linie: z Dzierżkowic (Duerschwitz) i z Karnkowa (Arnsdorf) koło Strzelina (Strehlen) w księstwie brzeskim.

LINIA Z DZIERŻKOWIC (DUERSCHWITZ)

W 1455 roku właścicielem Dzierżkowic (Duerschwitz) był Jan (zm. po 1469 r.), w 1506 roku właścicielem tego majątku był jego syn – również Jan (Johann), w 1510 roku posiadał także Strzałkowice (Schuetzendorf) w księstwie legnickim. Jego syn – Jan (Hans) miał pięcioro dzieci: Annę – żonę Mikołaja (Nicol) von Leubel z Kosisk (Koiskau) w księstwie legnickim; Krzysztofa – właściciela Dzierżkowic (Duerschwitz), nieżonatego; Krystynę – zmarłą w Kątach Wrocławskich (Kanth); Henryka – zmarłego w Legnicy (Liegnitz), pochowanego w kościele św. Piotra i Pawła, oraz Jana ((Johann).

Jan (Johann) sprzedał Dzierżkowice (Duerschwitz) i kupił Stolec (Stolz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), zmarł w Legnicy (Liegnitz) na gruźlicę. Miał kilkoro dzieci z których: Dorotę – była żoną Burcharda N. z Różanej (Ledero-

se); Jadwigę – żonę Jana N. z Pawłowic Wielkich (Gross Pohlwitz) w księstwie legnickim; Jana (Johann) – dwukrotnie żonatego: 1. z Anną von Rothkirch, 2. z N.N.; Jerzego – żonatego z Anną von Zedlitz i Kaspra.

LINIA Z KARNKOWA (ARNSDORF)

W 1586 roku właścicielem Karnkowa (Arnsdorf) był Krzysztof von Reinsberg. W 1591 roku właścicielem tego majątku oraz Wojnowic (Wonnwitz) był Leonard (syn Krzysztofa ?), żonaty z Ewą von Warkotsch (zm. po 1602 r.) z Żelowic (Silbitz) koło Strzelina (Strehlen) (według Sinapiusa Ewa von Warkotsch była żoną Jana von Reinsberg). Miał córkę – Ewę (ur. 28.04.1599 – zm. 30.04.1621 r.), żonę (x 27.06.1617 r.) Adama von Senitz z Radzikowa (Rudelsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

Pod koniec XVI wieku Bernard von Reinsberg z Karnkowa (Arnsdorf) był żonaty (x przed 1580 r.) z Anną, córką Albrechta von Reibnitz z Krzyżowic (Kreissewitz) w księstwie brzeskim.

W ciągu XVII wieku przedstawiciele tego rodu opuścili Śląsk i przenieśli się do Saksonii, znani byli również z terenu Czech.

Źródła:

Sinapius T. I s. 759-760, T. II s. 916-917

Błażek T. III s. 104

Dorst T. I nr 249

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 305

C.D.S. T. VI nr 285

REINSTEIN

zob.

TATTENBACH

REINTHAL

zob.

RHEINTHAL

REISE

zob.

KOLKOWSKI

REISEWITZ

zob.

REISWITZ

REISNER

zob.

REUSNER

REISS

zob.

KOLKOWSKI

REISSWITZ
(REISWITZ und KADERŽIN)

W 1879 roku (17.10) nobilitację i tytuł baronów z nazwiskiem „Freiin von Reisswitz und Kaderžin” otrzymały adoptowane córki Edwarda Beniamina Wilhelma Maksymiliana bar. von Reisswitz und Kaderžin: Eugenia Rozalia Leopoldy-

na Berta Bahr (ur. Zakrzów, Sacherau 11.12.1857 r.) – córka Roberta Bahra, właściciela Zakrzowa (Sackerau) koło Psiego Pola (Hundsfeld) i Eugenii von Klass oraz Olga Wrzolik (ur. Opawa 20.05.1860 r.) – córka Emanuela Wrzolika i Anny bar. von Reisswitz und Kaderžin.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg bd 11:2000 s. 314-315

REISSWITZ

zob.

REISWITZ

REIST

zob.

SWEERTS

REISWITZ
(REISEWITZ)

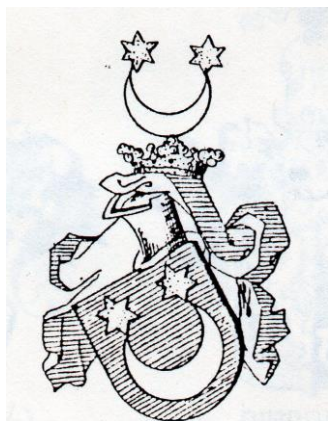
Ród znany jedynie z XV wieku, pochodzący z Rysiów (Reisewitz) koło Grodkowa (Grottkau). W 1444 roku Januszek von Reisswitz, właściciel Rysiów (Reisewitz) był urzędnikiem biskupstwa wrocławskiego.

Herb dwudzielny w słup. W prawej połowie wspinające się zwierzę (nie-dźwiedź) w lewej wspinający się kozioł skierowane do siebie.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 978

REISWITZ
 (REISWITZ von KADERZIN, REISWITZ von KADERŽIN und
 GRABOWKA, REISWITZ und KADERŽIN, REISSWITZ und
 KADERSIN)

Herby rodowe

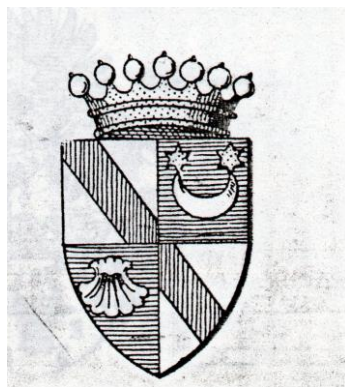
Herb szlachecki

Polski herb Drzewica

Polski herb Sas

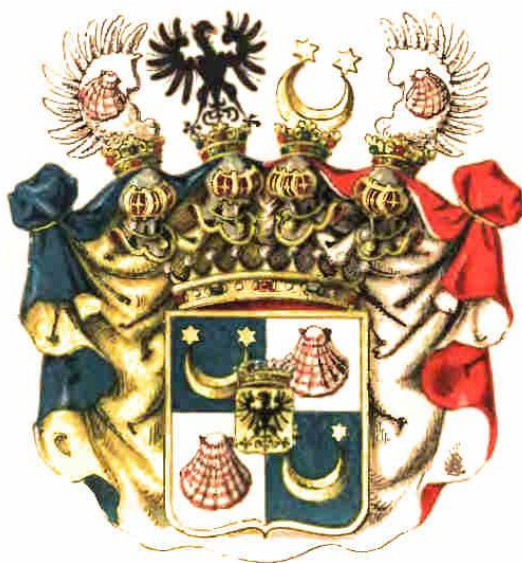
7. Herb baronowski saski.

Herb baronowski I

Herb baronowskin II

Herb hrabiowski z 1792 r.

Stary górnośląski ród, którego pochodzenie i herb są dyskusyjne. Według Sinapiusa i Zedlitz'a pierwotnym ich herbem była Leliwa, później zmieniony na herb Drzewica, nazwisko wzięli od miejscowości Rysiwice (Reisewitz) koło Grodkowa (Grottkau) i byli wspólnego pnia z magnackim rodem małopolskim Tarnowskich. Rzeczywiście, Leliwici śląscy podobno pochodzili z położonego niedaleko Rysiwic (Reisewitz) Tarnowa Grodkowskiego (Tarnau). Pilnacek herb Reiswiczów zalicza do herbu Sas i twierdzi, że pochodzili z nieznanej miejscowości Reiswicz a z Rysiwic (Reisewitz) pochodził inny ród o tym samym nazwisku a innym herbem (zob.). W herbie szlacheckim umieszczona została później muszla św. Jakuba, symbol odbytej pielgrzymki.

W źródłach po raz pierwszy nazwisko to pojawia się w XIV wieku: w 1369 roku (25.01.) Peter Rezewicz był sędzią dworskim księcia Henryka niemodlińskiego, występuje w dokumencie wydanym w Białej (Zuelz) koło Prudnika (Neustadt), ale pewne informacje o tym rodzie pochodzą dopiero z XVI wieku. Jako swoją siedzibę rodową podawali Kędzierzyn (Kandrin) koło Koźła (Cosel). Informacje te są bardzo nieliczne i często sprzeczne z sobą.

W XVI wieku dzielili się na dwie linie: z Samborowic (Schammerwitz) koło Raciborza (Ratibor) i z Grabówki (Grabowka – której?). Jednak z powodu skąpych informacji nie można ich rozróżnić. W dodatku w rodzie tym powtarzały się często imiona: Wacław, Stanisław i Jan, co również uniemożliwia ich identyfikację. Pod koniec XVII wieku podzielili się na dwie linie baronowskie i później hrabiowskie: „von Reiswicz-Kaderzin und Grabowka” i „von Reiswicz und Kaderzin”.

Według Sinapiusa i Zedlitz'a w 1524 roku Bartłomiej von Reiswicz z Samborowic (Schammerwitz), pułkownik wojsk cesarskich, walczył w Italii z wojskami weneckimi, następnie wrócił na Śląsk i był sędzią ziemskim księstwa opawskiego. Informacja ta nie jest pewna, Pilnacek jej nie potwierdza. Być może to on będąc w Italii, udał się również w pielgrzymkę do Compostelli w Hiszpanii i umieścił w swoim herbie muszlę.

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich notowany jest Wacław Reyswicz z Kaderzina, występujący również pod nazwiskiem „Kaderzinski”. W 1523 roku kupił od Jerzego Worffa wieś Strzybnik (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor). W 1524 roku zapisał wiano w wysokości 750 guldenów swojej żonie Elźce, córce Jerzego Petrowskiego (Charwata?) na majątkach Kędzierzyn (Kandrin), Pawłów (Pawlau) i Strzybnik (Silberkopf).

Inny Wacław (zm. przed 1558 r.) (syn poprzedniego?) był żonaty z Elżką, córką Mikołaja von Rothenberg (Perzina) z Kietrza (Katscher), która wniosła mu w posagu Kornice (Kornitz) koło Raciborza (Ratibor). W 1558 roku wdowa sprzedała Zachariaszowi von Larisch z Ligoty (Ellguth) ziemię w Raciborzu (Ratibor).

Żyjący na przełomie XVII i XVIII wieku Jan Mikołaj – właściciel Królówki (Kralowka) koło Tych (Tichau), który w 1715 roku wylegitymował się ze szlacheństwa podając jako swojego przodka Sebastiana w XVI wieku właściciela

Pietrowic Wielkich (Gross Petrowitz). W 1746 roku zmarł w wieku 69 lat Mikołaj (syn Jana Mikołaja ?) właściciel majątku i patron (kolator) kościoła w Mokrej (Mokrau) koło Pszczyny (Pless).

Od połowy XVI wieku przedstawiciele tego rodu brali bardzo aktywny udział w życiu politycznym księstw opolskiego i raciborskiego – wielokrotnie notowani są w protokołach sejmiku tych księstw:.

Stanisław Reischwitz, właściciel Kornic (Kornitz) koło Raciborza (Ratibor) w 1576 roku został wybrany do „auszusu” (reprezentacja – prezydium sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego). Żonaty z Katarzyną von Beess z Kolni (Koeln) i Katowic (Karłowice, Karlsmark), miał co najmniej dwóch synów: Wacława i Jana.

Wacław (inny), właściciel Oldřišova (Odersch), Raszczyc (Raschuetz) i Strzybnika (Silberkopf) w 1560 roku przekazał te majątki swojemu bratu – Janowi. Od 1559 roku był prokuratorem cesarskim księstwa opolskiego i raciborskiego, w 1572 roku właścicielem Lubonii (Lubom) i Syryni (Syrin) koło Rybnika (Rybnik). W 1571 roku (2.06.) był przedstawicielem klasztoru dominikanek z Raciborza (Ratibor) w sporze o majątek w Ligocie (Ellguth) z Wacławem Wranińskim z Łubowic (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor). W tym samym roku występuje jako świadek umowy pomiędzy Walkiem, wolnym sołtysem w Komprachcicach (Komprachtzitz) koło Opola (Oppeln) a Jerzym Proskowskim z Prószkowa (Proskau). W aktach sądowych w drugiej połowie XVI wieku występuje bardzo często.. Żonaty z Katarzyną Guretzką von Kornitz która pod koniec XVI wieku występuje w dokumentach gliwickich jako wdowa.

Jan (zm. 1599 r.), właściciel Raszczyc (Raschuetz), Strzybnika (Silberkopf), Brzezia (Brzezine) i Pietrowic Wielkich (Gross Peterwitz). Posiadał tytuł Rycerza Grobu Świętego. W 1565 roku na sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego reprezentował księstwo raciborskie. W 1569 roku sejmik księstw opolskiego i raciborskiego wybrał go na „wybierczego” podatków z księstwa raciborskiego. W 1576 roku został wybrany przez sejmik razem z Jerzym Redernem do Pragi na dwór cesarski. W 1579 roku został wybrany jako przedstawiciel sejmiku księstw w obradach Sejmu Krajowego we Wrocławiu. W 1583 roku wszedł w skład poselstwa na dwór cesarski w sprawie obsadzenia urzędu kanclerza księstw. W latach 1583 – 1598 był sędzią księstwa opolsko – raciborskiego. W 1586 roku występuje na sesji sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego jako pełnomocnik cesarza żądając sfinansowania przez sejmik odbudowy spalonego zamku, klasztoru franciszkanów i domu kanclerskiego. W 1572 roku został wybrany w skład zespołu przygotowującym zmiany Statutu Ziemskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1561 r.) z Dorotą, córką Daniela Ziemietzkiego, 2. (x 1575 r.) z Anną Trach z Brzezia (Brzezine). Posiadał m.in. córkę Elszkę – w 1596 roku wdowę po Jerzym Trachu, właścicielkę Baranowic (Baranowitz) koło Żor (Sohrau OS).

W drugiej połowie XVI wieku występują w dokumentach czterej bracia: Zygmunt, Sebastian Stanisław Wacław, Jan i Bartłomiej (synowie kogo?).

Zygmunt (zm. ok. 1570 r.), żonaty z Anną (prawdopodobnie wdową po Jerzym Skrzyszowskim), córką Mikołaja Clemy z Ligoty (Ellguth) zwanego Koczur, właściciela Kietrza (Katscher). Po śmierci Zygmunta oskarżyła w 1570 roku (4.11.) swoich szwagrów, że natychmiast po pogrzebie męża, wtargnęli w czasie jej nieobecności do domu w Raciborzu (Ratibor) i zabrali wszystkie dokumenty, m.in. „dokument wienny”, a także rewersy na pożyczone pieniądze oraz same pieniądze

Sebastian Stanisław Waclaw (Stanisław) (zm. ok. 1577 r.) – właściciel Kornic (Kornitz), w 1570 roku prokurator ceasarski, w 1571 roku (2.06.) był członkiem komisji rozjemczej w sporze o Ligotę pomiędzy Waclawem Wraninskim z Łubowic (Lubowitz) a klasztorem dominikanek w Raciborzu (Ratibor). Żonaty (x przed 1586 r.) z Anną, córką Sebastiana von Stolz z Pawłowa (Pawlau) koło Raciborza (Ratibor) w 1586 roku kupił folwark w Starej Wsi (Altendorf), połowę Sudołu (Sudoll) i młyn w Janowicach (Janowitz) koło Raciborza (Ratibor).

Jan – był żonaty z Katarzyną Noss.

Bartłomiej Ludwik (zm. po 1599 r.) – właściciel Pietrowic Wielkich (Gross Peterwitz) był asesorem sądu ziemskiego księstwa opolsko-raciborskiego. W 1573 roku został wybrany komisarzem wojennym przez sejmik tych księstw. W 1594 roku został wybrany delegatem do Sejmu Krajowego we Wrocławiu (Breslau). W 1599 roku został napadnięty w swoim domu przez Stanisława Stadnickiego, znanego w Polsce „Diabła łańcucukiego” z Łańcuta koło Rzeszowa, zięcia Sambora Ziemięckiego z Ziemięcic (Ziemientzitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W wyniku napadu czteroletnia córka Bartłomieja zmarła a druga – pięcioletnia ciężko się rozchorowała.

W 1556 roku bracia Zygmunt i Bartłomiej (inny ?) kupili od Waclawa Nawoya z Dolnej (Dollna) majątki w Kędzierzynie (Kandrzin) i Pogorzelcu (Pogorzelletz) koło Koźła (Kosel).

Bartłomiej był żonaty z Anną Jordan z polskiej linii Jordanów z Zakliczyna koło Nowego Sącza, mających majątki w księstwie siewierskim. W 1560 roku zapisał jej w wianie połowę Kędzierzyna i 1600 złotych węgierskich. Pełnomocnikiem Anny był Zygmunt Reiswitz.

Pod koniec XVI wieku właścicielem Kędzierzyna (Kandrzin) i Pogorzela (Pogorzelletz) był Waclaw Reiswitz (zm. po 1592 r.) właściciel Raszczy (Raschuetz) żonaty z Krystyną Janikowską. W 1592 roku (25.11.) zapisał swojej żonie wiano na połowie obu tych majątków.

Stanisław (inny ?) – właściciel Kornic (Kornitz), żonaty z Katarzyną von Beess z Kolni (Koeln) koło Brzegu (Brieg), miał syna – Jana (Johann), właściciela Raszczy (Raschuetz), Strzybnika (Silberkopf), Brzezi (Brzezic) i Pietrowic (Peterwitz), w latach 1583 – 1598 sędziego sądu ziemskiego księstwa opolsko-raciborskiego. Jan żonaty był dwukrotnie: 1. (x ok. 1561 r.) z Dorotą, córką Jana Ziemięckiego, 2. (x 1575 r.) z Anną von Trach z Brzezi (Brzezic). Jego córka – Elszka, była żoną Jerzego Tracha i po śmierci męża, właścicielką Baranowic (Baranowitz) koło Żor (Sohrau). W 1596 roku sejmik księstwa opolsko-

raciborskiego oszacował jej majątek na 6.808 tal. i ustalił podatek w wysokości 600 tal.

W 1591 roku Marianna von Reiswitz z Kędzierzyna (Marianna Reyzwiczowna z Kaderzina) wdowa po Janie Warlowskim z Warłowa (Warlow) koło Dobrodzienia (Guttentag) kupiła od pełnomocników zmarłego jego majątek w Warłowie (Warlow).

Jerzy Reiswitz von Kaderzin, właściciel Pietrowic Wielkich (Gross Peterwitz) i Czekanowa (Schakanau) koło Toszka (Tost), był w latach 1615 – 1626 sędzią ziemskim księstwa karniowskiego. W 1608 roku został wybrany przez sejmik księstw opolskiego i raciborskiego na organizatora obrony przed Polakami okręgów lublinieckiego i oleskiego.

Bartosz Paprocki jeden z rozdziałów swojego Sleszkego Stambucha dedykował „...Panu Giřymu Rezwicowi z Kendeřyna a na Petrowicych Saudcy Zemskemu Knyżestwy Oppolskeho a Ratibořskeho a k ginym Panům Bratrům a Strycům take gegych Panu Waclawowi Rezwicowi z Kendeřyna a na Kendeřyne...”

W 1582 roku bracia Jerzy i Adam von Reiswitz dzierżawili majątek w Dolnej Wierzbicy (Polska Wierzbica, Polnisch Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg).

W 1613 roku Jan Reiswitz został wybrany na starostę okręgu raciborskiego, w 1621 roku posiadał jakiś dwór pod Raciborzem

W początkach XVII wieku występuje w dokumentach dwóch Stanisławów: Stanisław sen. właściciel Kornic (Kornitz) i w 1609 roku pan zastawny Lubomii (Lubom), Syryni (Syrin) oraz Nieboczowych (Niebotschau) w księstwie raciborskim, w 1614 roku nabył Bojanów (Bojanow), Wojnowice (Woinowitz) i Lekartów (Lekartow), w 1625 roku kupił folwark w Ocicach (Ottitz). W 1629 roku był właścicielem części zamku w Raciborzu (Ratibor). W 1638 roku został wykonawcą testamentu chorążego wojsk cesarskich Jerzego Stanisława Meningera. W testamencie tym występuje również jako świadek Jan jun. Reiswitz. Jan sen. zmarł w 1657 roku (23.01.). Żonaty z N. Lassotą ze Steblowa (Stoeblau) koło Koźła (Cosel) miał syna – Henryka oraz córki: Ludmiłę – żonę (x 21.12.1661 r.) Jerzego Tracha i Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z Ferdynandem von Dreski (zm. 6.08.1669 r.), 2. z Karolem von Trach, właścicielem Sośnicowic (Kieferstaedtel) koło Gliwic (Gleiwitz).

Henryk (zm. 23.01.1657 r.) właściciel Kornic (Kornitz), Bojanowa (Bojanow), Ocic (Ottitz), Wojnowic (Woinowitz), Lekartowa (Lekartow), połowy Sudółu (Sudoll) i domu w Raciborzu (Ratibor). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 1.03.1639 r.) z Anną Katarzyną von Redern z Krapkowic (Krappitz), 2. z Anną Heleną von Mutschelnitz. Z pierwszą żoną miał syna zmarłego po dziewięciu dniami, z drugą miał syna – Stanisława (ur. 27.04.1647 – zm. 22.07.1648 r.) zmarłego po roku oraz trzy córki: Ludmiłę (ur. 28.12.1644 r.) – żonę (x przed 1661 r.) Jerzego bar. von Trach z Pławniowic (Pławniowitz); Annę (ur. 22.02.1646 r.) – żonę N. bar. von Trach i Urszulę Mariannę (ur. 9.06.1649 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 9.06.1666 r.) z Melchiorem Wilhelmem von Skal właścicielem Wierzchu

(Deutsch Muellmen), Mionowa (Polnisch Muellmen), Mosznej (Moschen), 2. (x 22.07.1680 r.) z Pawłem Reinhardem bar. von Beyer (ur. 1648, zm. 1715 r.).

Wacław Maksymilian von Reiswitz – właściciel Samborowic (Schammerwitz) i Krzanowicz (Kranowitz) był żonaty z Anną Sarą Brabanską (zm. przed 1666 r.).

Wacław z Kędzierzyna (Kandrzin), właściciel Pietrowic Wielkich (Gross Peterwitz) w 1632 roku kupił Otmęt (Ottmuth), Malnie (Mallnie) i Karłubiec (Karlubitz) koło Opola (Oppeln). Żonaty z Ewą, córką Wolfa von Waldau ze Zwadowic (Schwanowitz) i Wronowa (Frohnau) koło Brzegu (Brieg). Po jego śmierci wdow wyszła za mąż (x ok. 1651 r.) za Leonarda von Prittwitz. Jego synem był prawdopodobnie Adam Henryk – członek rady książąt von Lichtenstein i asesor sądu ziemskiego księstwa karniowskiego, około 1670 roku właściciel Otmętu (Ottmuth), Pietrowic Wielkich (Gross Peterwitz), Dolnych Obornik Śląskich (Nieder Obornig) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Psiego Pola (Hundsfeld) koło Wrocławia (Breslau). Po jego śmierci Psie Pole (Hundsfeld) zostało sprzedane.

W 1630 roku Bartłomiej Ludwik von Reiswitz und Kandrzin, właściciel Samborowic (Schammerwitz), sprzedał majątek w Starej Wsi (Altendorf).

Po 1631 roku Mikołaj Reiswitz von Kaderzin, właściciel Ponięcic (Ponientzuetz) i Czerwięcic (Czerwentzuetz) koło Raciborza (Ratibor), był prawnym opiekunem nieletnich dzieci zmarłego Samuela Lassoty ze Steblowa (Stoeblau) koło Koźła (Cosel). W 1633 roku właścicielami Ponięcic (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor) byli bracia Jan i Samuel (synowie Mikołaja?) – występują jako świadkowie przy spisaniu testamentu w Brzeziu Barbary Otikowej z Oldrzychowic koło Niemodlina (Falkenberg).

W wykazie sporządzonym w 1644 roku dla biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy notowanych jest sześciu przedstawicieli tego rodu: Wacław, Jan, Mikołaj (Niklas), N., Wacław i Jerzy.

Anna Helena von Reiswitz (zm. po 1657 r.) ze Studziennej (Studen) była żoną Bernarda Lichnowskiego (zm. 1637 r.), zaś Ewa – żoną Piotra jun. von Zmeskal z Brzezinki (Brzezinka) koło Gliwic (Gleiwitz).

W 1653 roku (24.10.) bracia Fryderyk i Wacław, synowie Stanisława z Lubonii (Lubom), otrzymali tytuły czeskich baronów z nazwiskiem: „, Reisswitz von Kaderzin und Grabowka”. W 1655 roku uchwałą sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego zostali przyjęci do stanu panów.

LINIA BARONA FRYDERYKA Z BIERAWY (BIRAWA).

Fryderyk, żonaty z Anną Marią Sedlnitzką von Choltitz, ostatnią dziedziczką Bierawy (Birawa) koło Koźła (Cosel) otrzymał w posagu żony państwo Bierawę (Birawa), Pilchowice (Pilchowitz) i Nieborowice (Nieborowitz) koło Gliwic

(Gleiwitz). Zmarł w wieku 42 lat 13 lipca 1656 roku. W kościele w Bierawie (Birawa) znajduje się krypta rodowa w której umieszczono bogato zdobiony sarkofag zmarłego. Na ścianie kościoła umieszczono epitafium z portretem medalionowym zmarłego i inskrypcją. Majątek odziedziczył jego syn – Karol Fryderyk. Wskutek olbrzymich długów obciążających majątek jeszcze z czasów matki, oraz licznych klęsk (pożary – trzy folwarki się spaliły, powódzie) zmuszony był do sprzedaży prawie wszystkich swoich majątków: większość majątków kupił klasztor w Rudach (Gross Rauden). Przez jakiś czas posiadał również plac w Koźlu (Cosel) oraz Bielice (Bielitz) koło Niemodlina (Falkenberg) które także sprzedał. Pozostawił sobie tylko niewielki majątek w samej Bierawie (Birawa). Żonaty prawdopodobnie był dwukrotnie: 1.(x 1699 r.) z Marią Barbarą Jadwigą, córką Maksymiliana Jerzego hr. von Hoditz, starosty księstwa nyskiego, 2. (x ok. 1717 r.) z Anną Szarlotta bar. von Orlick. Zmarł w 1724 roku, pochowany został w krypcie w kościele w Bierawie (Birawa). Majątek w Bierawie (Birawa) przejął jego syn – Franciszek Józef (Tomasz Franciszek Józef) żonaty (x 1747 r.) z Małgorzatą Anną Józefą hr. von Colonna ze Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W 1775 roku (18.03.) sprzedał majątek księżtom von Hohenlohe ze Sławęcic (Slawentzitz). Córka jego – Karolina Szarlotta (ur. 1748 – zm. 14.05.1812 r.) była dwukrotnie zamężną: 1. z Amandem hr. von Gaschin (ur. 1736 – zm. 11.12.1772 r.), 2. z Karolem bar. von Gastheimb. Prawdopodobnie z tej linii pochodził Fryderyk Ludwik von Reischwitz w połowie XVIII wieku starosta zamku Chudów (Chudow) koło Gliwic (Gleiwitz).

LINIA BARONA WACŁAWA Z TWORKOWA (TWORKAU)..

Wacław (zm.ok. 1669 r.), właściciel Grabówki (Grabowka), Tworkowa (Tworkau), Rudyszwałdu (Ruderswald), Kamienia nad Odrą (Kamin), Ligoty (Ellguth) i Bukowa (Bukau) koło Raciborza (Ratibor), był dwukrotnie żonaty: 1.(x przed 1651 r.) z Ewą, córką Mikołaja sen. Wilczka z Dobrego Zemicy (Guttenland), 2. (x 27.02.1659 r.) z Marią Eleonorą, córką Jana Bernarda bar. von Maltzan. Z pierwszą żoną miał córkę – Judytę, żonę Joachima Andrzeja bar. von Maltzan, z drugą – dwóch synów: Jerzego i Jana Władysława (Jan Wratisław). Początkowo właścicielem majątków był Jan Władysław (Jan Wratisław), który w 1685 roku sprzedał je swojemu bratu. Obydwaj przenieśli się do Drezna na dwór saski.

Jerzy miał tylko córkę – Zofię Eleonorę (ur. 11.03.1680 r.), żonę Melchiora Otta bar. von Bodenhausen. Była ona ostatnią właścicielką Tworkowa (Tworkau). Krypta grobowa tej linii znajduje się w miejscowym kościele. Tworków (Tworkau), Grabówka (Grabowka) i Kamień nad Odrą (Kamin) Melchior Otto bar. von Bodenhausen w 1714 roku (24.04.) sprzedał Gotliebowi bar. von Trach.

Jan Władysław (Jan Wratisław) był w 1680 roku tajnym radcą dworu saskiego. Prawdopodobnie jego córką była Urszula Ludmiła bar. von Reischwitz – żona (x 6.04.1686 r.) Chrystiana Ernesta Reichsgr. von Schenburg z Miśni. Syn – Jerzy żonaty z Karoliną Henriettą von Frankenberg-Prosclitz (ur. 1700 r.)

w 1722 roku był właścicielem Mosznej (Moschen), Wierzchu (Deutsch Muellmen), Ogiernicz (Legelsdorf), Czartowic (Schartowitz) i Urbanowic (Urbanowitz) koło Prudnika (Neustadt). W czasie drugiej i trzeciej wojnie śląskiej poparł króla pruskiego przekazując na rzecz armii pruskiej olbrzymie sumy. W nagrodę otrzymał tytuł pułkownika wojsk pruskich a później marszałka dworu.

Karol von Reiswitz und Kaderzin – właściciel Samborowic (Schammerwitz), żonaty z N. Rogoyską miał dwóch synów: Franciszka Maksymiliana i Jana Ludwika.

Franciszek Maksymilian bar. von Reiswitz und Kaderzin, właściciel Samborowic (Schammerwitz) i Krzanowic (Kranowitz) – członek rady cesarskiej, był w latach 1706 – 1720 pisarzem ziemskim księstwa opolsko – raciborskiego a później kanclerzem księstwa karniowskiego. Żonaty z Katarzyną von Goertz z Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) koło Koźła (Cosel), zmarł bezdzietnie 31.05.1722 roku.

Józefa Franciszka von Reiswitz und Kaderzin (ur. 1693 – zm. 22.12.1739 r.) była pierwszą żoną Franciszka Adauka Józefa von Goertz z Grudyni Wielkiej (Gross Grauden).

Jan Ludwik, właściciel Gronowic (Grunowitz) koło Olesna (Rosenberg), po śmierci brata odziedziczył jego majątki, asesor sądu ziemskiego, pisarz ziemski i w końcu sędzia ziemski księstwa opawskiego. Żonaty z N. von Gruenberg z Dolnego Śląska miał syna – Jana i dwie córki: Józefę Szarlottę i N.

W pierwszej połowie XVIII wieku Ludmiła Karolina von Reiswitz und Kaderzin była żoną Karola Wacława von Beess-Wrchles (zm. 1754 r.).

Jan Nepomucen bar. von Reiswitz und Kandrzin (ur. 18.02.1768 r.) z linii Wacława, właściciel Samborowic (Schammerwitz), Krzanowic (Kranowitz) i Łukowa (Lukow) w 1792 roku (29.06.) otrzymał tytuł hrabiego a w 1793 roku (25.03.) hrabiego Rzeszy. Żonaty (x 8.12.1793 r.) z Józefiną Bernatzki, zmarł 21.03.1840 roku na zamku w Chudowie (Chudow) koło Gliwic (Gleiwitz) jako ostatni przedstawiciel linii baronowskich na Śląsku.

W 1843 roku przedstawiciele linii Reiswitz-Kaderzin und Grabowka uzyskali pruskie potwierdzenie starego tytułu czeskich baronów. Prawdopodobnie dotyczyło to linii saskiej.

Oprócz linii baronowskich istniało kilka linii szlacheckich. Była to w większości drobna szlachta zamieszkała głównie okolice Bytomia (Beuthen) i Gliwic (Gleiwitz), licznie notowana w parafialnych księgach kościelnych.

Jerzy von Reiswitz, właściciel majątku w Szalszy (Schalscha) koło Gliwic był żonaty (x przed 1651 r.) z Anną Przyszowska. Miał synów: Mikołaja (ur. 1651 r.) i Jana Fryderyka (ur. 1663 r.). Ojcem chrzestnym Mikołaja był Wacław von Reiswitz, również zamieszkały w Szalszy (Schalscha). Synem Wacława i Anny N. był Jerzy Wacław (ur. 1651 r.).

Jan Fryderyk, właściciel majątku w Szalszy (Schalscha), żonaty (x przed 1690 r.) z Barbarą von Schick z Ciasnej (Cziasnau) koło Lublińca (Lublinitz) miał syna – Fryderyka Wacława (ur. 1690 r.).

W drugiej połowie XVII wieku Eleonora Izolda von Reiswitz była żoną N. Zierowskiego (Żyrowskiego). W 1689 roku sprzedała majątek w Rudnie (Rudnau) koło Gliwic (Gleiwitz).

Józefa Franciszka von Reiswitz und Kadrzin (ur. 1693 – zm. Osoblaha, Hotzenplotz 22.12.1739 r.) była pierwszą żoną (x Krzanowice, Kranowitz ok. 1726 r.) Franciszka Adaukta Józefa von Goertz und Astein (ur. Kostelec 24.06.1694 – zm. Grudynia Wielka k. Koźła, Gross Grauden b. Cosel ok. 1740 r.), starosty Osoblahy (Hotzenplotz) i później landrata okręgu prudnickiego.

W XVIII wieku nazwisko znane również z księstwa cieszyńskiego: w 1718 roku Karol Wacław von Reiswitz, asesor sądu ziemskiego księstwa cieszyńskiego, był właścicielem Dolnej Suche (Nieder Suchau).

XIX – XX WIEK

W XIX wieku istniały trzy linie baronowskie, posiadające nieco odmienne nazwiska: „Reiswitz Freiherr von Kaderzin und Grabowka”, „Freiherr von Reiswitz und Kaderžin” i „Freiherr von Reisswitz und Kadersin (Kaderžin)”.

I. REISWITZ Freiherr von KADERZIN und GRABOWKA

Założycielem tej linii był Wacław von Reiswitz (Reisswitz) z Tworkowa (Tworkau) i Grabówki (Gabowka) koło Raciborza (Ratibor). Na przełomie XIX i XX wieku Wilhelm Jerzy Henryk von Reiswitz bar. von Kaderzin und Grabowka (ur. Gdańsk, Danzig 11.09.1859 r.), żonaty (x Elberfeld 5.12.1899 r.) z Elżą Wilhelminą Emilią Hillmann (ur. Bremen 9.02.1876 r.), miał dwie córki:

1. Ingeborgę Karolę Wilhelmę Luizę Mikaelę (ur. Hamburg 12.01.1902 r.);
2. Ingvelde Laurę Emilię Elenę Ulrykę (ur. Reinbeck 28.07.1903 r.).

II. Freiherr von REISWITZ und KADERŽIN

Linie tę prawdopodobnie utworzyli potomkowie Karola von Reiswitz und Kaderzin z Samborowic (Schammerwitz) koło Raciborza (Ratibor). W 1887 roku wydzieliła się podlinia „Freiherr von Reiswitz und Kaderžin-Holtzbrinck”.

Jan Gottlob bar. von Reiswitz und Kaderžin (ur. Miechów k. Góry Śl. ? Mechau 7.01.1767 – zm. Wędrynia, Wendrin 22.02.1858 r.) – w 1807 roku (30.06.) kupił od N. von Prittwitz z domu Lessel Wędrynie (Wendrin) a w 1826 roku – Kielbasin (Kielbaschin) koło Olesna (Rosenberg). W 1843 roku (9.12.) uzyskał potwierdzenie tytułu pruskiego barona. Żonaty (x Strużyna k. Strzelina, Schoenbrunn b. Strehlen 7.01.1799 r.) z Wilhelminą Gottliebą Aleksandryną Zofią bar. von Sass (ur. Borzysławice k. Koźła, Borislawitz b. Cosel 17.04.1781 – zm. Kluczbork, Kreuzburg 7.07.1828 r.), miał dwóch synów:

1. Alfreda Karola Wilhelma (ur. Pielica 26.10.1803 – zm. Podelwiltz 6.03.1872 r.) – właściciela Podelwiltz i Collmen. Żonaty (x Olben-dorf 11.10.1834 r.) z Augustą bar. von Lorenz (ur. Roitssch 30.10.1812 – zm. Podelwiltz 14.05.1892 r.), miał troje dzieci:
 - a) Stenzla Gottloba Fryderyka Alfreda – założyciela podlinii Reiswitz und Kaderžin-Holtzbrinck (zob.);
 - b) Rudolfa Guentera Kurta (ur. Berlin 6.10.1847 – zm. Drezno, Dresden 30.11.1918 r.) – żonatego (x Drezno, Dresden 23.09.1876 r.) z Klarą bar. von Lorenz (ur. Ober Nitzschka 25.02.1845 r.). Miał czworo dzieci:
 - Alfreda Ernesta Jana Kurta (ur. Koszalin, Koeslin 9.01.1878 r.) – niemieckiego wicekonsula w Chicago, żo-natego (x Capelle k. Antwerpii 6.10.1910 r.) z Violetta Martens (ur. Berchem k. Antwerpii 27.10.1888 r.);
 - Klarę Augustę Kary (ur. Bergen-Rugia 18.02.1880 – zm. Berlin 17.05.1919 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 24.12.1917 r.) Eryka Trommsdorff;
 - Kurta Bertolda Fryderyka Joachima (ur. Bergen-Rugia 22.10.1881 r.);
 - Klarę Elżbietę Margot (ur. Bergen-Rugia 1.03.1883 r.).
 - c) Wilhelminę Marię Ewę (ur. Podelwitz 16.09.1850 r.) – żo-nę (x Podelwitz 14.10.1869 r.) Henryka hr. von Bethusy-Huc (zm. Kąty Wrocławskie, Kanth 20.03.1910 r.).
2. Bertolda Aleksandra Gottloba (ur. Wędrynia, Wendrin 18.08.1816 – zm. Wędrynia, Wendrin 30.07.1879 r.) – właściciela Wędryni (Wen-drin) i Kielbasina (Kielbaschin). Żonaty (x Skorogoszcz k. Brzegu, Schurgast b. Brieg 11.09.1848 r.) z Bertą hr. von Reichenbach (ur. Wierzbica Górna, Polnisch Wuerbitz 10.04.1825 – zm. Berlin 21.07.1903 r.), miał sześcioro dzieci:
 - a) Waleskę Wilhelminę Bertę Ewę (ur. Kielbasin, Kielbaschin 15.06.1849 r.) – żonę (x Wędrynia, Wendrin 2.04.1869 r.) Eugeniusza hr. von Bethusy-Huc;
 - b) Bertę Wilhelminę Rudolfinę Martę (ur. Kielbasin, Kielbaschin 10..11.1851r.) – żonę (x Wędrynia, Wendrin 23.10.1879 r.) Reinholda hr. von Bethusy-Huc, nadleśniczego królewskiego.
 - c) Rudolfa Gottloba Alberta Ernesta Bertolda (ur. Kielbasin, Kiel-baschin 15.04.1854 r.) – właściciela odziedziczonej po matce Wierzbicy Górnej (Polnisch Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreu-zburg), dwukrotnie żonatego: 1. (x Kościelnik, Holzkirch 19.09.1877 r. – rozwiedziony 1902 r.) z Teresą von Moser (ur. Kościelnik, Holzkirch 17.11.1858 r.), 2. (x 21.03.1905 r.) z Marią Luizą Martą Małgorzatą von Goebel (ur. Mikorzyn-Wielkopolska, Grosspolen 25.12.1880 r.).

- d) Bertolda Gottloba Alberta Volkmara Alfreda Rudolfa (ur. Kielbasin, Kielbaschin 6.11.1856 – zm. Wędrynia, Wendrin 14.03.1911 r.) – właścicela Wędryni (Wendrin), Kielbasina (Kielbaschin) koło Olesna (Rosenberg) i Walzen (Walce k. Krapkowic lub Piła k. Gliwic). Żonaty (x Hannover 31.05.1883 r.) z Anną hr. von der Schulenburg z Altenhausen (ur. Aschersleben 13.12.1861 r.), miał troje dzieci:
- Elżbietę Annę Bertę Marię Waleskę Henriettę (ur. Kielbasin, Kielbaschin 31.10.1884 r.) – żonę (x Wędrynia, Wendrin 31.10.1902 r.) doktora prawa Karlo von Deines, landrata powiatu oleskiego.
 - Jana Gottloba (ur. Kielbasin, Kielbaschin 9.08.1886 r.) – żonatego (x Kuniów k. Kluczborka, Kuhnau b. Kreuzburg 19.08.1913 r.) z Anną Elżbietą Małgorzatą Hertą von Busse (ur. Parchim 3.08.1889 r.);
 - Bertolda Gottloba Rudolfa Albrechta Bernarda (ur. Kielbasin, Kielbaschin 5.02.1891 r.).
- e) Klarę Otylię Rozalię Bertę (ur. Kielbasin, Kielbaschin 9.01.1860 r.) – żonę (x Dzierżonów, Reichenbach 7.02.1884 r.) Otto Lang, artysty rzeźbiarza.
- f) Albrechta Gottloba Bertolda Rudolfa Jerzego (ur. Wędrynia, Wendrin 5.06.1863r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 26.09.1891 r.) z Marią Teresą Kracker von Schwarzenfeldt (ur. Żerniki Wielkie k. Wrocławia, Gross Suerding b. Breslau 26.11.1871 r.). Miał troje dzieci:
- Elżbietę Nanni Bertę Klarę Marię (ur. Kleinburg 21.06.1892 r.);
 - Rudolfa Volkmara Jana Gottloba Edwarda (ur. Kleinburg 30.11.1893 r.);
 - Jana Albrechta Secondo (ur. Lugano 8.07.1899 r.).

Podlinia bar. von Reiswitz und Kaderžin-Holtzbrinck

Założycielem podlinii był najstarszy syn Alfreda Karola Wilhelma – Stenzel Gottlob Fryderyk Alfred (ur. Wrocław, Breslau 21.11.1839 r.) – w 1887 roku (12.10.) uzyskał poszerzenie nazwiska o nazwisko żony: „Freiherr von Reiswitz und Kaderžin-Holtzbrinck” oraz zgodę na przekształcenie swoich majątków w Saksonii: Podelwltz i Collmen w majorat, którego został I ordynatem. Żonaty (x Altona 22.06.1870 r.) z Anną Karoliną Henny von Holtzbrinck (ur. Siegen 8.09.1847 r.) właścicielką Heldecke, miał sześcioro dzieci:

1. Augustę Emmy Annę Luizę Małgorzatę (ur. Nancy 6.10.1872 r.) – żonę (x Podelwitz 22.06.1893 r.) Oskara von Reinhardt (zm. Augustusberg 15.04.1900 r.), właściciela Augustusberg;
2. Luizę Ewę Annę Walerię Eugenię Hertę (ur. Wrocław, Breslau 8.12.1873 r.) – żonę (x Podelwitz 1.10.1894 r.) Jana von Carlowitz (zm. Altona 30.11.1917 r.), majora wojsk saskich;
3. Fryderyka Henryka Ludwika Alfreda (ur. Collmen 11.06.1875 r.) – żonatego (x Drezno, Dresden 27.09.1898 r.) z Heleną Matyldą bar. von Ropp (ur. Ards-Kurlandia 29.01.1877 r.);
4. Wilhelminę Ilzę (ur. Collmen 20.06.1877 r.);
5. Idę Bertę Frydę Augustę Wally (ur. Collmen 26.09.1881 – zm. Jena 5.09.1912 r.);
6. Małgorzatę Hertę Annę Elżbietę Hildegardę (ur. Collmen 1.11.1889 r.) – żonę (x Podelwitz 3.09.1918 r.) Wenera Hesse Edle von Hessenthal .

III. Freiherr von REISSWITZ und KADERSIN (KADERŽIN)

W XIX wieku linia dzieliła się na trzy podlinie: katolicką i ewangelicką Beniamina, ewangelicką Maksymiliana i ewangelicką Augusta (Franciszka Aleksandra Marię Augusta). Wszystkie trzy podlinie otrzymały dopiero w XIX wieku tytuły pruskich baronów.

1. Podlinia katolicka i ewangelicka Beniamina

Beniamin von Reisswitz und Kaderžin (ur. 28.05.1780 – zginął pod Proboszczowem k. złotoryi, Probstheida b. Goldberg 16.10.1813 r.) – kapitan sztabowy wojsk pruskich. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1800 r.) z Marią Franciszką von Paczinski und Tenczin (ur. 1783 – zm. Racibórz , Ratibor 6.01.1849 r.), wdową po N. von Kehler, 2. (x 12.01.1813 r.) z Franciszką Gross (zm. 6.01.1849 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1815 r.) za Daniela Neugebauera, radcę finansowego. Z pierwszą żoną miał jednego syna, z drugą – również jednego:

1. Edwarda BeniaminaWilhelma Maksymiliana (ur. Racibórz, Ratibor 24.11.1809 – zm. Drezno, Dresden 13.11.1898 r.) – w 1843 roku (9.12.) otrzymał tytuł pruskiego barona. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 28.09.1845 r.) z Rozalią Jeannettą Wilhelminę Bahr (ur. 15.05.1817 – zm. 29.06.1882 r.), 2. (x Chojnów k. Złotoryi, Haynau b. Goldberg 17.08.1883 r.) z Marią Schubert (ur. 19.06.1840 r.), miał dwie adoptowane córki:
 - a) Eugenię Rozalię Leopoldynę Bertę (ur. Zakrzów k. Psiego Pola, Sackerau bei Hundsfeld 11.12.1857 r.) – córkę Roberta Bahr, właściciela Zakrzowa (Sackerau) i Eugenii von Klass;

- b) Olgę Teklę (ur. Opawa, Troppau 20.05.1860 r.) – córkę Emanuela Wrzolika i Anny bar. von Reisswitz und Kaderžin, żonę (x 2.06.1883 r.) Pawła Schuberta, majora wojsk niemieckich.
2. Fryderyka Ferdynanda Aleksandra von Reisswitz und Kaderžin (ur. Raci-bórz, Ratibor 1.12.1813 – zm. 16.01.1876 r.) – dyrektora zarządu policji zdrojowej (Badpolizeidirektor) w Cieplicach (Warmbrunn). Żonaty (x Je-lenia Góra, Hirschberg 8.01.1849 r.) z Agnieszką Angeliką Laurą von Ha-ine (ur. 29.07.1828 – zm. Cieplice, Warmbrunn 8.01.1915 r.). Jego trzech synowie uzyskali w 1884 roku (30.01.) tytuły pruskich baronów z predy-katem „von Reisswitz und Kadersin”:
- a) Fryderyka Ludwika Klausa (ur. Segeberg 27.10.1849 r.) – generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Cieplice, Warmbrunn 28.10.1871 r.) z Olgą von Restorff (ur. Lubin, Lueben 15.11.1851 – zm. Wrocław, Breslau 29.09.1895 r.), miał troje dzieci:
- Waltera Fryderyka Augusta Oskara Karola (ur. Wrocław, Breslau 18.02.1874 – zm. 7.10.1914 r.) – oficera wojsk niemieckich, dwu-krotnie żonatego: 1. (x Wrocław, Breslau 23.09.1903 r.- rozwie-dziony 31.12.1910 r.) z Różą Wilhelminą Natalią Łucją von Steg-mann und Stein (ur. Stein 19.12.1882 r.), 2. (x Berlin 15.05.1912 r.) z Erną Augustą Emilią Giesche.
 - Kurta Fryderyka Augusta Edwarda Jerzego (ur. Wrocław, Breslau 2.10.1876 – zginął pod Apremont 28.09.1918 r.) – majora wojsk niemieckich;
 - Erykę Emmę Olgę Klarę Marię Henriettę (ur. Wrocław, Breslau 10.01.1881 r.) – żonę (x 18.04.1911 r.) Maksa Wilke, generała ma-jora wojsk niemieckich.
- b) Jerzego Fryderyka Horsta (ur. Gumbinnen 13.03.1855 r.) – genera-ła porucznika wojsk niemieckich. Żonaty (x Inowrocław, Hohen-salza 7.03.1885 r.) z Marią Jadwigą Heimb (ur. 20.10.1853 – zm. Cieplice, Warmbrunn 5.06.1918 r.), miał trzy córki:
- Marię Jadwigę Elżbietę (ur. Berlin 6.12.1885 r.) – żonę (x Ciepli-ce, Warmbrunn 29.10.1910 r.) Bruna Kramera, właściciela Jorda-nowa koło Inowrocławia (Hohensalza);
 - Jadwigę Emilię Agnieszkę Gertrudę (ur. Berlin 22.09.1887 r.);
 - Aleksandrę Małgorzatę Stefanię (ur. Minden 11.02. 1890 r.) – żo-nę (x Cieplice, Warmbrunn 4.07.1915 r.) Ryszarda Lorenza.
- c) Kurta Fryderyka Jerzego Maksymiliana Hugo (ur. Cieplice, Warm-brunn 17.11.1861 r.) – właściciela Leszczy koło Inowrocławia (Hohensalza). Żonaty (x Leszcze 24.09.1888 r.) z Jadwigą Augustą Zofią von Wienskowski (ur. Szelejewo 18.06.1870 r.), miał troje dzieci:
- Goetza Oskara Fryderyka Kurta (ur. Ostrowo 3.10.1889 – zginął pod Cachy 26.04.1918 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego

(x Burg k. Magdeburga 26.06.1913 r.) z Rosemarie Joanną Inez von Pieschel (ur. Theesen 16.03.1890 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 9.10.1918 r.) za Otto von Luetzow. Miał syna – Aleksandra Horsta Kurta Artura (ur. Charlottenburg 2.03.1917 r.);

- Horsta Ulryka Kurta (ur. Bydgoszcz, Bromberg 28.05.1898 – zm. z ran 28.05.1916 r.);
- Erykę Jadwigę Idę Agnieszkę (ur. Bydgoszcz, Bromberg 8.04.1900 r.).

2. Podlinia Maksymiliana

W 1863 roku (4.07.) tytuł barona otrzymał Maksymilian Jan Franciszek Roch von Reisswitz und Kaderžin (ur. Annaburg 2.04.1832 – zm. Nieder Zwehren k. Kassel 15.09.1888 r.) – major wojsk pruskich. Dwukrotnie żonaty:

1. (x 11.05.1855 r.) z Konstancją von Rouvroy (zm. Wittenberga 10.09.1869 r.),
2. (x 19.10.1871 r.) z Marią Leyde, z pierwszą żoną miał troje dzieci:

1. Aleksandra Maksa Wilhelma (ur. Torgau 8.03.1856 r.) – majora wojsk niemieckich;
2. Klarę Konstancję Emilię Matyldę (ur. 10.07.1858 r.);
3. Maksa (ur. Treuenbrietzen 3.02.1862 r.).

3. Podlinia Augusta

W 1852 roku (15.06.) tytuł pruskiego barona otrzymał Franciszek Aleksander Maria August von Reisswitz und Kaderžin (ur. Kłodzko, Glatz 15.08.1819 – zm. 26.05.1868 r.) – żonaty z Klarą Jentsch (ur. Kałowice k. Trzebnicy, Ober Kehle b. Trebnitz 31.07.1826 - zm. Świdnica, Schweidnitz 22.05.1903 r.), miał troje dzieci:

1. Eufemię Klarę Matyldę Elinę Luizę Amalię (ur. Wrocław, Breslau 12.03.1850 r.) – żonę (x Zgorzelec, Goerlitz 3.10.1883 r.) przemysłowca Maksymiliana Gross (zm. Schoenberg 23.02.1908 r.);
2. Artura (ur. Nowa Ruda, Neurode 17.01.1857 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Stuttgart 11.03.1898 r.) z Rozalią Nanettą Frick;
3. Ottonię (ur. Wołów, Wohlau 2.09.1861 r.) – żonę Maksymiliana Zimbal, radcę sądowego.

Źródła:

Sinapius T. II s. 411-413

Zedlitz T. IV s. 104-105

Błażek T. I s. 85-86, T. IV s. 63, 137

Pilnaček T. III s. 979-980

Dorst T. I nr 35

Krane s. 98-99

Doerr s. 137

Landbuecher Opp.-Rat. nr 41, 43, 87, 276

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 312-314

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 645-649, Jg 70:1919 s. 649-654

C.D.S. T. XXXIII s. 47

Randt: Neue Quellen zur Kenntniss der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus Oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart. Gleiwitz 1922 s. 17

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského 1457-1731 (w:) Sborník archivních prací T. 47:1997 č. 2

Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 56, 58, 115, 116, 129, 210, 250, 257, 368, 477, 485, 486, 488, 489, 537, 538, 567

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 185, 247, 251

Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstentuemmer Oppeln – Ratibor (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 19-44

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 162, 180, 244

Regesten zur Geschichte Jaegerndorfs unter den Herrschern aus dem Hause Brandenburg. 1523 – 1622. (w:) Jahres-Bericht des k.k. Staats-Gymnasiums in Troppau fuer das Schuljahr 1891-1892. Troppau 1892 nr. 46, 60

Krause W.: Aus der Geschichte eines oberschlesischen Dorfes (Schalscha, Kreis Gleiwitz). (w:) Volk und Heimat Jg 4:1927 nr 1

Chrząszcz J.: Die aeltesten Taufeintragungen in dem Taufbuch von Ziemientzitz, Kreis Gleiwitz 1651 – 1659. (w:) Oberschlesien Jg 17:1918/19 s. 10

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 157

O. Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564 – 1678. Opole 2015. s. 76, 89(p), 94(p), 95(p), 103(p), 104(p), 107(p), 108, 109(p), 112(p), 113(p), 114(p), 115(p), 118(p), 120(p), 125(p), 127(p), 129, 130(p), 131(p), 137(p), 138(p), 142(p), 143(p), 144, 146(p), 147(p), 148(p), 149(p), 150(p), 152(p), 154(p), 155, 159(p), 160(p), 161(p), 162(p), 163(p), 166(p), 167(p), 169(p), 172(p), 176(p), 177(p), 179(p), 184(p), 200(p), 201(p), 213, 213(p), 222(p).

R. Sękowski opr.: Stosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII wiek) w świetle aktów prawnych i akt sądowych. Materiały. Chorzów 2016. poz. Us (uchwały sejmiku) 11 pkt 1, Us 65; Kz (księgi ziemskie) 20, 21, 28, 29, 30; Ko (księgi oskarżeń) 29, 30; Kw (księgi wyroków) 10, 11, 12, 18.

R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 nr 9, 18, 19, 21, 25, 30.

Kniha obwinieni 1570-1578 rkp AP Wrocław Księstwo op.-rac. sygn.. 130

Kniha nalezuow 1573-1599 rkp AP Wrocław Księstwo op.-rac. sygn. 128

Księga podatków 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo op.-rac. sygn.. 148

Uchwały sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego rkp. – Biblioteka Tschammera Cieszyn.

Księga testamentów rkp. AP Wr. Księstwo op. rac. sygn 46.

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia baronowska Fryderyka z Bierawy

Fryderyk

syn Stanisława z Lubonii

ur. 1614 – zm. 13.07.1656 r.

wł. Bierawy, Pilchowie i Nieborowie

1653 r. – bar. v. Kaderzin u. Grabowka

ż. Anna Maria Sedlnitzka v. Choltitz

wł. Bierawy, Pilchowie i Nieborowie

|

Karol Fryderyk

zm. 1724 r.

sprzedał wszystkie majątki

oprócz Bierawy

ż. 1. (x 1699 r.) Maria Barbara

Jadwiga hr. v. Hoditz

2. (x ok. 1717 r.) Anna Szarlotta

bar. v. Orlick

|

Franciszek Józef

(Tomasz Franciszek Józef)

wł. Bierawy

ż. (x 1747 r.) Małgorzata

Anna Józefa hr. v. Colonna

ze Strzelec Op.

1775 r. – sprzedał Bierawę

ks. v. Hohenlohe ze Sławięcic

|

Karolina Szarlotta

ur. 1748 – zm. 14.05.1812 r.

m. 1. Amand hr. v. Gaschin

(ur. 1736 – zm. 11.12.1772 r.)

2. Karol bar. v. Gastheimb

2. Linia baronowska Waclawa z Tworkowa

Waclaw
syn Stanisława z Lubonii
zm. ok.1669 r.
wł. Tworkowa, Grabówki, Rudyszwałdu,
Kamienia n. Odrą, Ligoty i Bukowa
1653 r. – baron v. Kaderzin u. Grabowka
ż. 1. (x przed 1651 r.) Ewa v. Wilczek
z Dobre Zemice
2. (x 27.02.1659 r.) Maria Eleonora
v. Maltzan

Jerzy Zofia Eleonora ur. 11.03.1680 r. wł. Tworkowa, Grabówki i Kamienia n. Odrą m. Melchior Otto bar. v. Bodenhause 1714 r. – sprzedaje majątki Gottliebowi bar. v. Trach	Jan Władysław (Jan Wratysław) 1680 r. – tajny radca dworu saskiego Jerzy wł. Mosznej, Wierzchu, Ogiernicz, Czartowic i Urbanowic ż. Karolina Henrietta v. Frankenberg-Proschlitz (ur. 1700 r.)	Judyta m. Joachim Andrzej bar. v. Maltzan ? Urszula Ludmiła m. (x 6.04.1686 r.) Chrystian Ernest Reichsgr. v. Schenburg z Miśni
--	---	---

XIX – XX WIEK

1. Linia bar. v. Reisswitz u. Kaderžin

Jan Gottlob bar. v. Reisswitz u. Kaderžin
ur. Miechów ? 7.01.1767 –
zm. Wędrynia 22.02.1858 r.
1807 r. – kupił Wędrynię
1826 r. – kupił Kiełbasin
1843 r. – potwierdzenie tytułu barona pruskiego
ż. (x Strużyna 7.01.1799 r.) Wilhelmina
Gottlieba Aleksandryna Zofia
bar. v. Sass
(ur. Borzysławice 17.04.1781 –
zm. Kluczbork 7.07.1828 r.)

Alfred Karol Wilhelm
ur. Pielice 26.10.1803 -

Bertold Aleksander Gottlob
ur. Wędrynia 18.08.1816 –

zm. Podelwiltz 6.03.1872 r.
wł. Podelwiltz i Collmen
ż. (x Olbendorf 11.10.1834 r.)
Augusta bar. v. Lorenz
(ur. Roitssch 30.10.1812 -
zm. Podewiltz 14.05.1892 r.)

zm. Wędrynia 30.07.1879 r.
wł. Wędryni i Kielbasina
ż. (x Skorogoszcz 11.09.1848 r.)
Berta hr. v. Reichenbach
(ur. Wierzbica G. 10.04.1825 –
zm. Berlin 21.07.1903 r.)

	Rudolf Gottlob	Bertold Gottlob	Albrecht Gottlob	córki:
	Albert Ernest	Albert Volkmar	Bertold Rudolf	a) Waleska
	Bertold	Alfred Rudolf	Jerzy	Wilhelmina
	ur. Kielbasin	ur. Kielbasin	ur. Wędrynia	Berta Ewa
	15.04.1854 r.	6.11.1856 -	5.06.1863 r.	ur. Kielbasin
	wł. Wierzbicy	zm. Wędrynia	ż. (x Wrocław	15.06.1849 r.
	Górnej	14.03.1911 r.	26.09.1891 r.)	m. (x Wędrynia
	ż. 1. (x Koś-	wł. Wędryni,	Maria Teresa	2.04.1869 r.)
	cielnik 19.09.	Kielbasina	Kracker	Eugeniusz hr.
	1877 r. – roz-	i Walc	v. Schwarzenfeldt	v. Bethusy-Huc
	wiedziony	ż. (x Hannover	(ur. Żerniki W.	b) Berta Wilhelmina
	1902 r.)	31.05.1883 r.)	26.11.1871 r.)	Rudolfina Marta
	Teresa	Anna hr. v. d.		ur. Kielbasin
	v. Moser	Schulenburg		10.11.1851 r.
	(ur. Koś-	z Altenhausen		m. (x Wędrynia
	cielnik	(ur. Aschersleben		23.10.1879 r.)
	17.11.1858 r.)	13.12.1861 r.)		Reinhold hr.
	2. (x 21.03.			v. Bethusy-Huc
	1905 r.)			nadleśniczy
	Maria Luiza			królewski
	Marta Małgorzata			c) Klara Otylia
	v. Goebel			Rozalia Berta
	(ur. Mikorzyn			ur. Kielbasin
	25.12.1880 r.)			9.01.1860 r.
				m. (x Dzierżo-
				niów 7.02.1884 r.)
				Otto Lang
				artysta rzeźbiarz
Stenzel	Rudolf	Wilhelmina		
Gottlob	Guenter	Maria Ewa		
Fryderyk	Kurt	ur. Podelwiltz		
Alfred	ur. Berlin	16.09.1869 r.		
	6.10.1847 -	m. (x Podel-	Rudolf Volkmar	Jan Albrecht
<u>podlinia</u>	zm. Drezno	wiltz 14.10.	Jan Gottlob	Secondo
<u>Reiswitz</u>	30.11.1918 r.	1869 r.	Edward	ur. Lugnano
<u>u. Kaderżyn</u>	ż. (x Drezno	Henryk hr.	ur. Kleinburg	8.07.1899 r.
<u>Holtzbrinck</u>	23.09.1876 r.)	v. Bethusy-	30.11.1893 r.	ur. Kleinburg
	Klara bar. v.	Huc		21.06.1892 r.
	Lorenz	(zm. Kąty	Jan Gottlob	Bertold Gottlob
	(ur. Ober	Wrocławskie	ur. Kielbasin	Rudolf Albrecht
	Nitzschka	20.03.1910 r.)	9.08.1886 r.	Bernard
	25.02.1845 r.)		ż. (x Kuniów	ur. Kielbasin
			19.08.1913 r.)	5.02.1891 r.
			Anna Elżbieta	
			Małgorzata Herta	
				Elżbieta Anna
				Berta Maria
				Waleska
				Henrietta
				ur. Kielbasin
				31.10.1884 r.
				ż. (x Wędrynia

		v. Busse (ur. Parchim 3.08.1889 r.)	31.10.1902 r.) Karło v. Deines landrat powiatu oleskiego
Alfred Ernest Jan Kurt ur. Koszalin 9.01.1878 r. niemiecki wicekonsul w Chicago ż. (x Capelle 6.10.1910 r.) Violetta Martens (ur. Berchem 27.10.1888 r.)	Kurt Bertold Fryderyk Joachim ur. Bergen 22.10.1881 r.	córki: a) Klara Augusta Kary ur. Bergen 18.02.1880 – zm. Berlin 17.05.1919 r. m. (x Drezno 24.12.1917r.) Eryk Trommsdorff b) Klara Elżbieta Margot ur. Bergen 1.03.1883 r.)	

a) Podlinia bar. v. Reiswitz und Kaderžin-Holtzbrinck

Stenzel Gottlob Fryderyk Alfred v. Reiswitz u. Kaderžin
syn Alfreda Karola Wilhelma
ur. Wrocław 21.11.1839 r.
1887 r. – Freiherr v. Reiswitz u. Kaderžin-Holtzbrinck
I ordynat majoratu Podelwitz i Collmen
ż. (x Altona 22.06.1870 r.) Anna Karolina Henny
v. Holtzbrinck
(ur. Siegen 8.09.1847 r.)
wł. Heldecke
|

Fryderyk Henryk Ludwik Alfred ur. Collmen 11.06.1875 r. ż. (x Drezno 27.09.1898 r.) Helena Matylda bar. v. Ropp (ur. Ards 29.01.1877 r.)	córki: a) Augusta Emmy Anna Luiza Małgorzata ur. Nancy 6.10.1872 r. m. (x Podelwitz 22.06.1893 r.) Oskar v. Reinhardt (zm. Augustusberg 15.04.1900 r.) wł. Augustusberg b) Luiza Ewa Anna Waleria Eugenia Herta ur. Wrocław 8.12.1873 r. m. (x Podelwitz 1.10.1894 r.) Jan v. Carlowitz (zm. Altona 30.11.1917 r.) c) Wilhelmina Ilza ur. Collmen 20.06.1877 r. d) Ida Berta Fryda Augusta Wally ur. Collmen 26.09.1881 – zm. Jena 5.09.1912 r. e) Małgorzata Herta Anna Elżbieta
--	--

Hildegarda
ur. Collmen 1.11.1889 r.
m. (x Podelwitz 3.09.1918 r.)
Werner Hesse Edle v. Hesselthal

2. Linia bar. v. Reisswitz u. Kadersin

a) Podlinia Beniamina

Beniamin v. Reisswitz u. Kaderžin
ur. 28.05.1780 –
zginął pod Proboszczowem 16.10.1813 r.
kapitan sztabowy wojsk pruskich
ż. 1. (x 1800 r.) Maria Franciszka
v. Paczinski u. Tenczin
(ur. 1783 – zm. Racibórz 6.01.1849 r.)
2. (x 12.01.1813 r.) Franciszka Gross
(zm. 6.01.1849 r.)

Edward Beniamin Wilhelm
Maksymilian
ur. Racibórz 24.11.1809 -
zm. Drezno 13.11.1898 r.
1843 r. – baron pruski
ż. 1. (x Wrocław 28.09.1845 r.)
Rozalia Jeanetta
Wilhelmina Bahr
(ur. 15.05.1817 -
zm. 29.06.1882 r.)
2. (x Chojnów 17.08.1883 r.)
Maria Schubert
(ur. 19.06.1840 r.)

adoptowane córki:

- a) Eugenia Rozalia Leopoldyna
Berta Bahr
ur. Zakrzów 11.12.1857 r.
- b) Olga Tekla Wrzolik
ur. Opawa 20.05.1860 r.
(zob. Reisswitz)

Fryderyk Ferdynand
Aleksander
ur. Racibórz 1.12.1813 –
zm. 16.01.1876 r.
dyrektor zarządu policji
zdrojowej w Cieplicach
ż. (x Jelenia Góra 8.01.1849 r.)
Agnieszka Angelika
Laura v. Haine
(ur. 29.07.1828 –
zm. Cieplice 8.01.1915 r.)

Fryderyk Ludwik
Klaus
ur. Segeberg 27.10.1849 r.
1884 r. – bar. v. Reisswitz
u. Kadersin
generał major wojsk

Jerzy Fryderyk
Horst
ur. Gumbinnen
13.03.1855 r.
1884 r. –bar.
v. Reisswitz

Kurt Fryderyk Jerzy
Maksymilian Hugo
ur. Cieplice 17.11.1861 r.
1884 r. – bar. v. Reisswitz
u. Kadarsin
wł. Leszczy

niemieckich ż. (x Cieplice 28.10.1871 r.) Olga v. Restorff (ur. Lubin 15.11.1851 - zm. Wrocław 29.09.1895 r.)	u. Kadersin generał porucznik wojsk niemieckich ż. (x Inowrocław 7.03.1885 r.) Maria Jadwiga Heimb (ur. 20.10.1853 - zm. Cieplice 5.06.1918 r.) córk: a) Maria Jadwiga Elżbieta ur. Berlin 6.12.1885 r. m. (x Cieplice 29.10.1910 r.) Bruno Kramer wł. Jordanowa b) Jadwiga Emilia Agnieszka Gertruda ur. Berlin 22.09.1887 r. c) Aleksandra Małgorzata Stefania ur. Minden 11.02.1890 r. m. (x Cieplice 4.07.1915 r.) Ryszard Lorenz	ż. (x Leszcze 24.09.1888 r.) Jadwiga Augusta Zofia v. Wienskowski (ur. Szelejewo 18.06.1870 r.)
Walter Fryderyk August Oskar Karol ur. Wrocław 18.02.1874 - zm. 7.10.1914 r. oficer wojsk niemieckich ż. 1. (x Wrocław 23.09.1903 r. - rozwiędziony 31.12.1910 r.) Róża Wilhelmina Natalia Łucja v. Stegmann u. Stein (ur. Stein 19.12.1882 r.) 2. (x Berlin 15.05.1912 r.) Erna Augusta Emilia Giesche	Kurt Fryderyk August Edward Jerzy ur. Wrocław 2.10.1876 - zginął pod Apremont 28.09.1918 r. major wojsk niemieckich Goetz Oskar Fryderyk Kurt ur. Ostrowo 3.10.1889 - zginął pod Cachy 26.04.1918 r. ż. (x Burg 26.06.1913 r.) Rosemarie Joanna Inez v. Pieschel (ur. Theesen 16.03.1890 r.) Aleksander Horst Kurt Artur ur. Charlottenburg 2.03.1917 r.	Eryka Emma Olga Klara Maria Henrietta ur. Wrocław 10.01.1881 r. m. (x 18.04.1911 r.) Maks Wilke generał major wojsk niemieckich Horst Ulryk Kurt ur. Bydgoszcz 28.05.1898 - zm. z ran 28.05.1916 r. Eryka Jadwiga Ida Agnieszka ur. Bydgoszcz 8.04.1900 r.

REISWITZ

zob.

REISSWITZ

REITTER
(REITTER von HORNBERG)

Szlachta nobilitowana pochodząca z pogranicza śląsko – morawskiego, znana również na Morawach. W 1655 roku (8.08.) został nobilitowany Jan Fryderyk Reisman zarządca państwa Mirov ze zmianą nazwiska na „Reitter” z predykatem „von Hornberg”. Jan Mikołaj Reitter von Hornberg miał Hukovice (Hausdorf) w księstwie opawskim.

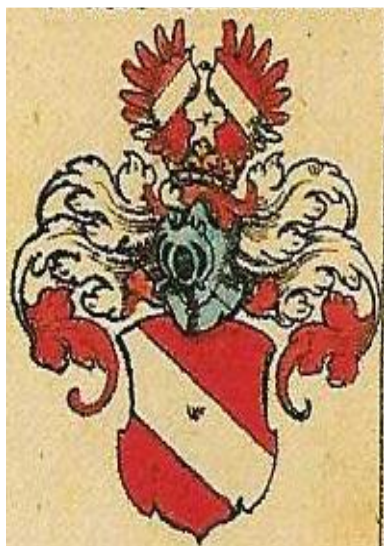
Herb: w błękitnym polu na trawie koń z uzdą i czarnym popręgiem. Labry złoto czarne.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 981

Doerr s. 139

REITZENSTEIN
(REIZENSTEIN)

Herb rodu frankońskiego

Herb rodu na Śląsku

Herb baronowski z 1759 r.

Stary ród pochodzący z Frankonii z kantonu Gebuerg, znany od XIII wieku pod nazwiskiem „Gruene”: w 1246 roku (21.07.) Jan von der Gruene, w 1325 roku – Konrad (Chunrat) von der Gruene zwany Reichenstein. W 1759 roku (12.02.) cały ród otrzymał tytuł baronów Rzeszy a w 1844 roku (28.02.) tytuł pruskich baronów.

W 1813 roku (19.06.) Szarlotta von Stieber, żona Aleksandra bar. von Reitzenstein odziedziczyła po ojcu majątek Bystrzyca Dolna (Nieder Weistritz) koło Świdnicy (Schweidnitz). W początkach XX wieku właścicielem był jej syn – Erdmann bar. von Reitzenstein, generał porucznik wojsk niemieckich.

W 1850 roku (3.01.) Ferdynand bar. von Reitzenstein kupił od Franciszka Ferdynanda von Gusnar majątek Pawłowice (Pawlowitz) koło Pszczyny (Pless) na Górnym Śląsku a w 1869 roku (11.01.) – Bzie Górne (Ober Goldmannsdorf) i Pielgrzymowice (Pilgramsdorf), również koło Pszczyny (Pless). W XX wieku

Pawłowice (Pawlowitz) i Bzie Górne (Ober Goldmannsdorf) posiadał Ferdynand jun., zaś Pielgrzymowice (Pilgramsdorf) – Karol.

Senior rodu – Gustaw, w 1860 roku (9.06.) kupił od swojej żony Jenny von Hohlfeld dziedziczne sołectwo w Piławie (Beilau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Źródła:

Krane s. 99

REIZA

zob.

KOLKOWSKI

REIZENSTEIN

zob.

REITZENSTEIN

(O`) RELLY

zob.

ORELLY

REMBICKI (REMBIECKI)

Nazwisko to występuje w drugiej połowie XVII wieku w księgach metrykalnych parafii bytomskiej. Prawdopodobnie jest to zmienione nazwisko Rembieski lub Rembowski.

Aleksander Rembicki, żonaty z Ewą N. z Rozbarku (Rossberg) koło Bytomia (Beuthen) miał dzieci: Ferdynanda Karola (ur. 5.09.1676 r.), Ferdynanda (ur. 19.02.1683 r.), Maksymilianę Judytę (ur. 13.09.1684 r.) i Katarzynę Apolonię (ur. 8.08.1686 r.).

Źródła:

Slawik W.: Der Adel in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen.(w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1928 H. 2 s. 48-61

REMBIESKI (RĘBIESKI)

Herb Rembieski

Polski herb Wieniawa

Szlachta pochodzenia polskiego herbu Wieniawa. N. Rembieska herbu Wieniawa, pochodząca z ziemi sieradzkiej była żoną Wilka z Petrovic, miała syna – Macieja Wilka i córkę – Jadwigę.

W księstwie siewierskim w 1537 roku Stanisław Rębieski niewiadomego herbu był właścicielem Będusza i Żelisławic.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 981-982

Siewierz Czeladź Koziągłowy. Studia i materiały z dziejów Siewierza i księstwa siewierskiego. Pod red. F. Kiryka. Katowice 1994 s. 217

REMBIEWSKI (?)

zob.

REMBOWSKI

REMBOW

Stary pruski ród którego jedna linia nazywała się Szabinskimi.

Michał von Rembow (ur. 1740 – zm. 24.03.1818 r.), generał porucznik wojsk pruskich, rycerz orderu Orła Czerwonego 1 klasy, był żonaty z Luizą Szarlottą, córką Jana Jerzego von Reibnitz, wdową po Gottliebie von Podewills.

W herbie posiadał na czerwonej tarczy trzy skrzyżowane strzały, w klejnocie jedno czerwone i jedno czarne pióro strusie.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 106

REMBOWSKI.
(*REMBIEWSKI ?*)

Herb Rembowski

Polski herb Jastrzębiec

Szlachta pochodzenia polskiego herbu Jastrzębiec. Myleni często z Rembieski-
mi herbu Wieniawa. W Polsce herbem Jastrzębiec pieczętowali się Rembiewscy
z Rembieszyc w ziemi sieradzkiej.

W 1637 roku osiadł w księstwie opawskim Albrecht Rembowski i wziął w lenno
majątek Hrabyń (Hrabin). W 1647 roku majątek ten kupiła jego żona Maria
Magdalena Syrakowska (Sierakowska). Zmarł około 1650 roku, wdowa wyszła
ponownie za mąż za starostę zamku opawskiego Henryka Karola von Donat.

Albrecht miał troje dzieci: Jakuba Fryderyka (ur. 23.01.1648 r.), Jana Franciszka
Czcibora i Ewę Ludmiłę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1669 r.) z Albrechtem An-
toninem von Meisinger z Radzionkowa (Radzionkau) koło Bytomia (Beuthen),
2. (x1687 r.) z N. Paczyńskim.

Jan Franciszek Czcibor w 1684 roku odkupił od siostry Hrabyń (Hrabin) który w
1687 roku sprzedał, posiadał też folwark w Smolkowie (Smolkau). Żonaty był
z Eleonorą Petronelą, córką Bernarda Tworkowskiego z Kravařa (Deutsch Kra-
warn). Zmarł 20.05.1687 roku, wdowa wyszła ponownie za mąż za Krzysztofa
Twardawę z Twardawy (Twardawa) właściciela Podvihova (Podvihof). Miał
tylko córkę – Ewę Eleonorę Florentynę.

W 1716 roku osiadł we Wrocławiu Jan Bernard Rembowski (ur. Bojanów
31.08.1690 r.), syn sekretarza króla polskiego Augusta II. Był znanym kolekcjo-
nerem i bibliofilem.

Źródła:

Błażek T. IV s. 63-64

Pilnaček T. III s. 982

Mencfel M.: Skarbce kultury i sztuki. Prywatne gabinety osobliwości, kolekcje
sztuki i naturalistów na Śląsku w wiekach XVII i XVIII. Warszawa 2010 s. 279

REMER

Według Pilnačka mało znany ród szlachecki z okolic Pszczyny (Pless). Zachowała się słabo czytelna pieczęć herbowa przedstawiająca na tarczy człowieka. W klejnocie postać mężczyzny w kapeluszu.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 983

REMLING

Na początku XVIII wieku Joachim Jan von Remling był właścicielem Kleszczowic (Kleschwitz) koło Wołowa (Wohlau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 917

REMSCHEL

zob.

OPPEL

REN

zob.

RENNER

RENARD

Herb rodowy I.

Herb rodowy II.

3. Herb hrabiowski

Herb hrabiowski XIX w.

Ród kupiecki pochodzenia francuskiego osiadły w Hamburgu, skąd około 1680 roku przeniósł się do Warszawy.

Andrzej Renard kupiec w Hamburgu przeniósł się w drugiej połowie XVII wieku do Warszawy. Żonaty z Teresą hr. von Waldstein miał troje dzieci: Jana Baptystę, Benedykta i Annę Katarzynę – faworytę króla polskiego Augusta Mocnego Sasa z którym miała córkę Annę Katarzynę hr. Orzelską księżną Holsztynu.

Jan Baptysta (ur. 1682 – zm. 14.02.1746 r.) – pułkownik gwardii królewskiej, za zasługi wojenne uzyskał w 1726 roku (24.11.) indygenat polski. Był cześnikiem nurskim i starostą Tyszowca. Żonaty z Marianną Teresą Drian W 1741 roku (10.08.) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Jego syn – Andrzej (ur. 21.01.1721 – zm. 14.02.1800 r.), generał porucznik wojsk polskich i adiutant króla polskiego Augusta III Sasa około 1760 roku ożenił się z Marią Anną bar. von Sobeck und Kornitz (ur. 2.04.1742 – zm. 1.10.1796 r.) z księstwa opawskiego, sprzedał swoje wszystkie majątki w Polsce i zakupił na Górnym Śląsku: Deštné (Dorfteschen), Bratřikovice (Braettersdorf), Hlavnice (Glomnitz), Mladecko (Mladetzko) w księstwie opawskim, pałac w Opawie (Troppau), Czechowice (Czechowitz) i Komorowice Śląskie (Batzdorf) w księstwie cieszyńskim. Główną siedzibą Andrzeja stała się Deštna (Dorfteschen), gdzie wybudował pałac. Miał pięcioro dzieci: Andrzeja Marię (ur. 16.12.1761 r.) – zmarłego w młodości; Marię Karolinę (ur. 18.09.1763 – zm. 8.02.1799 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Józefem Zborowskim (zm. 1796 r.) właścicielem Ćwiklic (Cwiklitz), Rudółtowic (Rudoltowitz), Jedliny (Jedlin) i Bojszowych Dolnych (Nieder Boischow) koło Pszczyny (Pless), 2. z Ferdynandem von Weissenbach. W spadku po pierwszym mężu otrzymała Bojszowy Dolne (Nieder Boischow) i Jedliny (Jedlin); Marię Joannę Nepomucenę (ur. 14.05.1765 – zm. 19.08.1801 r.) – żonę Ignacego bar. Buday de Bator; Antoninę (zm. 28.04.1791 r.) – żonę (x 13.06.1790 r.) Franciszka Antoniego hr. von Gaschin oraz Jana Baptystę.

Jan Baptysta (ur. 23.06.1759 – zm. 3.06.1799 r.), asesor sądu ziemskiego w Opawie (Troppau) i członek rady książąt von Liechtenstein, był żonaty z

Alojzą (ur. 15.02.1768 – zm. 8.09.1803 r.), siostrą Franciszka Antoniego von Gaschin. Miał dwóch synów: Jana Baptystę jun. (ur. 7.07.1793 r.) – zmarłego w wieku 19 lat 24.09.1812 roku i Andrzeja Marię.

Andrzej Maria (ur. 12.01.1795 – zm. Strzelce Op., Gross Strehlitz 21.11.1874 r.) odziedziczył po dziadku wszystkie majątki. W spadku po matce otrzymał w 1807 roku dobra Strzelce Opolskie (Gross Strehlitz) po wymarłym rodzie Colonnów. Żonaty (x 25.04.1825 r.) z Eufemią Anną Barbarą Rudzińską (ur. 1.12.1800 – zm. Strzelce Op., Gross Strehlitz 26.04.1853 r.) miał trzy córki: Eufemię Barbarę Teklę (ur. 16.04.1827 r.) – zmarłą w młodości; Marię Krystynę Józefę Eufemię (ur. 3.08.1826 r.) – żonę (x 3.10.1842 r.) Bernarda (Benno) bar. von Tschirschky-Reichell (ur. 25.07.1810 r.); Ludmiłę Marię Ernestynę (ur. 28.08.1830 r.) – dwukrotnie zamężną: 1.(x 19.02.1849 r.) z Karolem Janem Jerzym Wilhelmem von Bruehl (ur. 27.04.1818 – zm. 27.11.1858 r.) 2. z Jerzym hr. von Schlieffen, oraz dwóch synów: Hipolita Marię i Jana Gabriela Marię Andrzeja.

Hipolit Maria hr. von Renard (ur. 1.11.1831 – zm. 18.10.1855 r.) przewodniczący sejmiku powiatu strzeleckiego. Żonaty (x Wiedeń, Wien 1.07.1855 r.) z Laurą hr. von Henckel-Donnersmarck (ur. Siemianowice, Siemianowitz 20.08.1838 r.) zginął w wypadku na polowaniu w kilka miesięcy po ślubie. Wdowa wyszła ponownie za mąż (x Wrocław, Breslau 7.01.1857 r.) za Artura hr. von Saurma z Jelcza (Jeltsch).

Jan Gabriel Maria Andrzej (Jan Maria) (ur. 24.03.1829 – zm. Wiedeń, Wien 7.03.1874 r.), w służbie dyplomatycznej przebywał w Waszyngtonie i w Konstantynopolu, był posłem do Reichstagu. Właściciel Kielczy (Keltsch) i Kośmidry (Koschmider) koło Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku oraz Modrzejowa w Polsce, żonaty dwukrotnie: 1. (x 7.08.1855 r.) z Marią Anną Augustą bar. von Spiess-Buellesheim (ur. Bonn 18.08.1827 – zm. 1.12.1856 r.), 2. (x 30.06.1869 r.) z Luizą Wilhelminą Chrystianą von Ebel (ur. Berlin 30.11.1819 – zm. Wiesbaden 9.06.1901 r.), wdową po Fryderyku hr. von Schwerin, która po jego śmierci wyszła po raz trzeci za mąż (x 3.01.1879 r.) za Fedora hr. zu Solms-Roesa. Z drugą żoną córkę – Joannę Marię (ur. Strzelce Op., Gross Strehlitz 5.09.1870 r.), żonę (x Wiesbaden 5.06.1901 r.) Henryka Chrystiana hr. von Keyserlingk (ur. 25.05.1874 r.).

Nazwisko „Renard” przyjęło do swojego kilka rodów spokrewnionych z Renardami: w 1877 roku (18.06.) Mortimer hr. Tschirschky-Reichell, syn Marii hr. von Renard, przyjął nazwisko „hr. von Tschirschky-Renard”. W 1908 roku wnuk z pierwszego małżeństwa Ludmiły hr. von Renard – Karol jun. hr. von Bruehl przyjął nazwisko „hr. von Bruehl-Renard”, w 1923 roku wnuk Ludmiły z drugiego małżeństwa – Jerzy jun. hr. von Schlieffen, przyjął nazwisko „hr. von Schlieffen-Redern”.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 106

Błażek T. I s. 86, T. IV s. 64, 137

Album... s. 466 nr 1402

Uruski T. XV s. 195-196

Dorst T. I nr 183

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 323

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 83:1910 s. 735-736

Rudziński W.: Koligacje śląskie na tle historii rodziny Rudzińskich. Warszawa 1995 s. 41-82

TABLICE GENEALOGICZNE

Andrzej Renard
kupiec w Hamburgu
przenosi się do Warszawy
ż. Teresa hr. v. Waldstein

Jan Baptysta ur. 1682 – zm. 14.02.1746 r. pułkownik gwardii królewskiej 1726 r. – indygenat polski 1741 r. – hrabia Rzeszy ż. Marianna Teresa Drian	Benedykt ur. ok. 1683 – zm. po 1725 r.	Anna Katarzyna faworyta króla Augusta II
Andrzej ur. 21.01.1721 – zm. 14.02.1800 r. przenosi się na Śląsk ż. (x ok. 1760 r.) Maria Anna bar. v. Sobeck u. Kornitz		

Andrzej Maria ur. 16.12.1761 r. zm. w młodości	Jan Baptysta ur. 23.06.1759 - zm. 3.06.1799 r. ż. Alojza v. Gaschin	córki: a) Maria Karolina ur. 18.09.1763 – zm. 8.02.1799 r. m. 1. Józef Zborowski (zm. 1796 r.) wł. Ćwiklic 2. Ferdynand v. Weissenbach b) Maria Joanna Nepomucena ur. 14.05.1765 – zm. 19.08.1801 r.
Jan Baptysta jun. ur. 7.07.1793 - zm. 24.09.1812 r.	Andrzej Maria ur. 12.01.1795 - zm. 21.11.1871 r. 1807 r. – otrzymuje Strzelce Opolskie ż. (x 25.04.1825 r.)	

	Eufemia Anna Barbara Rudzińska (ur. 1.12.1800 - zm. 26.04.1853 r.) 	m. Ignacy bar. Buday de Bator c) Antonina zm. 28.04.1791 r. m. (x 13.06.1790 r.) Franciszek Antoni hr. v. Gaschin
Jan Gabriel Maria Andrzej ur. 24.03.1829 - zm. 7.03.1874 r. ż. 1. (x 7.08.1855 r.) Maria Anna Augusta bar. v. Spiess-Buellesheim (ur. 18.08.1827 - zm. 1.12.1856 r.) 2. (x 30.06.1869 r.) Luiza Wilhelmina v. Ebel (ur. 30.11.1819 - zm. 9.06.1901 r.) Joanna Maria ur. 5.09.1870 r. m. (x 5.06.1901 r.) Henryk Chrystian hr. Keyserlingk (ur. 25.05.1874 r.)	Hipolitz Maria ur. 1.11.1831 - zm. 18.10.1855 r. zginął na polowaniu ż. (x 1. 07.1855 r.) Laura hr. v. Henckel- Donnersmarck (ur. 20.08.1838 r.)	córki: a) Eufemia Barbara Tekla ur. 16.04.1827 r. zmarła w młodości b) Maria Krystyna Józefa Eufemia ur. 3.08.1826 r. m. (x 3.10.1842 r.) Bernard (Benno) v. Tschirschky-Reichell (ur. 25.07.1810 r.) c) Ludmiła Maria Ernestyna ur. 28.08.1830 r. m. 1. (x 19.02.1849 r.) Karol Jan Jerzy Wilhelm v. Bruehl (ur. 27.04.1818 – zm. 27.11.1858 r.) 2. Jerzy hr. v. Schlieffen

RENICZKA (RAJNICZKA, RENCZKO)

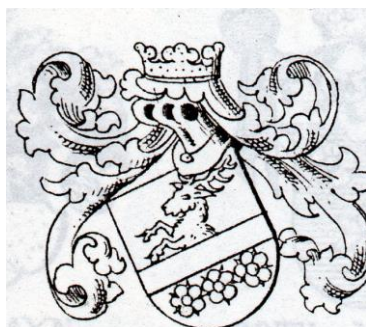
Drobna szlachta z księstwa raciborskiego. Mikołaj Rajniczka w 1503 roku (29.06.) kupił wyższe prawo na Babicach (Babitz) w księstwie karniowskim, które w 1507 roku (21.04.) sprzedał klaryskom opawskim.

Herb znany z pieczęci, posiadał dwie zwrócone do siebie głowy gołębie.

Źródła:

Pilnaček T. I s. 187

RENISCH

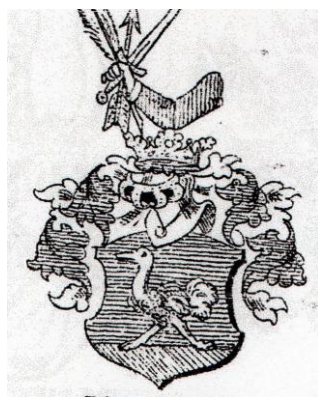

W 1592 roku (13.01.) zmarł we Wrocławiu (Breslau) Maciej Renisch, urzędnik kamery cesarskiej. Pochowany został w kościele św. Elżbiety gdzie znajdowało się jego epitafium.

Źródła:

Blažek T. III s. 42

RENNER

Herb nobilitacyjny z 1701 r.

W 1701 roku (24.11.) został nobilitowany kupiec ze Śląska Jan Krzysztof Renner. W 1725 roku (24.09.) został on wpisany w czeki stan rycerski. W 1758 roku żył na Śląsku Karol Wilhelm von Renner (syn poprzedniego ?).

Wnuk nobilitowanego – N. zmarł w 1809 roku jako kapitan 11 regimentu piechoty wojsk pruskich.

Źródła:

Zedlitz T. V s. 378

Blažek T. III s. 146

Pilnaček T. III s. 983

Doerr s. 210

RENNER

(RENNER von ALMENDING, REN)

Czeska szlachta nobilitowana, znana również na Śląsku.

Jan Markwart Renner von Almending w 1688 roku był urzędnikiem książęcym w Bruntalu (Freudenthal).

W herbie posiadali w złotym polu czarną koronowaną głowę orła. W klejnocie taka sama głowa pomiędzy rozłożonymi orlimi skrzydłami.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 983

RENNFELD

zob.

MENG

REPTA
(REPTA z KNUROWA)

Drobna szlachta wymieniana jedynie przez Pilnacka, pochodząca prawdopodobnie z Rept (Repten) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz), posiadająca majątek w Knurowie (Knurow) koło Rybnika (Rybnik).

W 1568 roku Wacław Repta miał majątek w Knurowie (Knurow). W 1597 roku Aleksander Repta z Knurowa (Knurow) miał majątek w Ocicach (Ottitz) koło Raciborza (Ratibor).

Z Rept (Repten) pochodzili Wrochenowie ale Pilnacek twierdzi, że Reptowie byli inną szlachtą.

Herb nieznany.

Źródła:

Pilnaček T. I s. 106

RESAND

zob.

RICHTER

RESTE

Według Sinapiusa w latach 1339 – 1340 członkiem rady księcia Bolesława legnickiego był „Joahnnes de Reste miles”. Według T. Jurka był to ród mieszczan wrocławskich z których znany jest z 1369 roku Johannes de Reste (ten sam ?) oraz Andreas de Reste.

Źródła:

Sianpius T. I s. 760

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 104

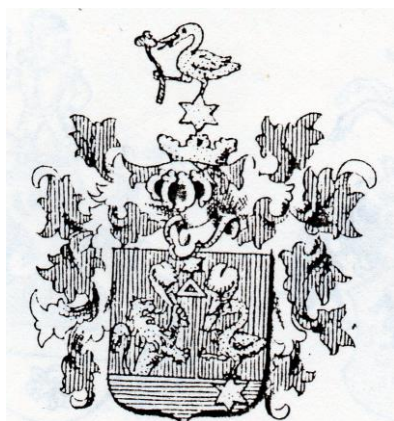
RESZYCA

zob.

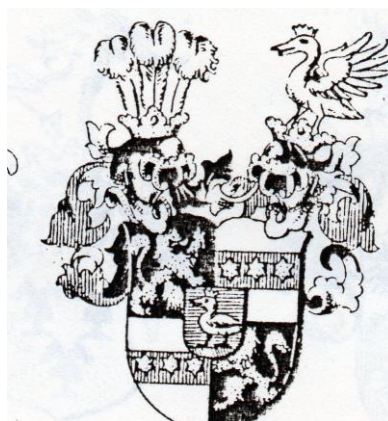
RASCHITZ

RETELN

(RETEL von SCHWANENBERG, RETTELN und SCHWANENBERG)

1. Herb szlachecki z 1700 r.

2. Herb baronowski z 1731 r.

W 1697 roku (17.02.) szlactwo Rzeszy otrzymał Sebastian Józef Retel. Pochodził z Bawarii i przybył na Śląsk w służbie biskupów wrocławskich. W 1700 roku (30.07.) otrzymał on szlactwo czeskie (indygenat ?) z predykatem „von Schwanenberg”. Żonaty był dwukrotnie, po śmierci swojej pierwszej żony N.N. z którą miał syna – Sebastiana Feliksa, ożenił się po raz drugi z Joanną Rozyną von Fritsch, wdową po Harbuvalu de Chamare.

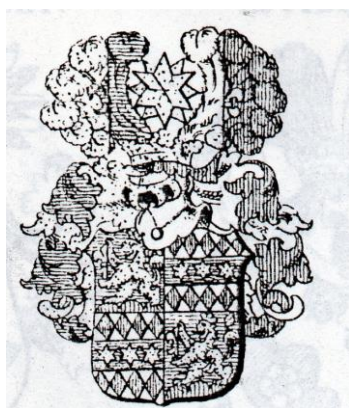
Jego syn z pierwszego małżeństwa – Sebastian Feliks, radca wyższego urzędu cesarskiego na Śląsk i później generalny poborca podatków na Górny i Dolny Śląsk, w 1702 roku (20.07.) otrzymał szlactwo czeskie (indygenat ?) a w 1711 roku (4.08.) tytuł barona (Rzeszy ?). W 1731 roku (23.07.) wraz ze swoją macochą Joanną Rozyną von Fritsch i jej córką – Joanną Franciszką otrzymał tytuł czeskiego barona.

Źródła:

Błażek T. I s. 87

Doerr s. 181, 218

RETHEL
(RETHEL und HENNERSDORF)

Herb rycerski

W 1643 roku (9.07.) wpisni zostali w stan rycerski z predykatem „und Hennersdorf” bracia Fryderyk Maksymilian i Zygmunt Rethel.

Fryderyk Maksymilian von Rethel (zm. 1684 r.) – radca wyższego urzędu śląskiego we Wrocławiu (Breslau) posiadał olbrzymie zbiory artystyczne i przyrodnicze. Po jego śmierci zbiory przejął Jan Adrian bar. von Plencken a następnie zbiory uległy rozproszeniu. Fryderyk Maksymilian był żonaty z wnuczką Wacława Cromera von Krippendorf, wicekanclerza biskupa wrocławskiego, miał syna – Fryderyka Maksymiliana jun. zmarłego w 1708 roku jako ostatni z rodu.

Anna Maria von Rethel była żoną (x 1669 r.) radcy rejencji księstw biskupiego nyskiego Jana Markwarta von Gruenenberg.

Źródła:

Błażek T. III s. 104

Mencfel M.: Skarbce natury i sztuki. Prywatne gabinety osobliwości, kolekcje sztuki i naturalistów na Śląsku w wiekach XVII i XVIII. Warszawa 2010 s. 280

RETSCHIN

zob.

RATSCHIN

RETSCHITZ

zob.

RECZIC

RETTBERG

zob.

RITTBERG

RETTTEL

zob.

RETELN

RETZ
(REETZ)

Ród pochodzący prawdopodobnie z Brandenburgii, znany również z Meklemburgii i w Polsce. Wymienia go jedynie Sinapius.
W 1617 roku (23.05.) zmarł w Gorzowie Wielkopolskim (Landsberg) w wieku 65 lat Aleksander von Reetz, syn Assmusa, właściciel majątków w Królestwie Polskim

Ignacy von Retz, był radcą rejencji księstwa wołowskiego. Ferdynand Ludwik von Retz był słuchaczem Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz).

Źródła:

Sinapius T. II s. 919

RETZBURG.

zob.

PETERHAEUSEL

REUS
(REUS von JACKSCHOENAU)

Szlachta nobilitowana, pisząca się z Jaksonowa (Jackschoenau) koło Wrocławia (Breslau), występująca również w okolicy Pszczyny (Pless) i na Morawach.

Andrzej von Reus (zm. 1670 r.) z Jaksonowa (Jackschoenau) notariusz wrocławski był żonaty (x ok. 1531 r.) z Katarzyną Emerich (zm. 1571 r.). Miał trzech synów: Andrzeja jun., Dawida i Jakuba.

Andrzej jun. (ur. ok. 1536 – zm. 1603 r.) był sekretarzem miasta Wrocławia (Breslau). W 1588 roku Andrzej (ten sam ?) występuje w dokumentach w Mysłowicach (Mysłowitz).

Dawid(ur. ok. 1539 – zm. 28.01.1612 r.) odziedziczył Jaksonów (Jackschoenau) przejściowo przebywał w Uherskim Brodzie, o Jakubie nic nie wiadomo.

Źródła:

Pilnaček T. I s. 106

Schles. Wappenbuch szp. 113

REUS

zob.

REUSS

REUSCH
(REUSS)

Herb nobilitacyjny

W 1668 roku (10.07.) szlachectwo czeskie otrzymał Daniel Reusch, w latach 1684 – 1693 członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau). Zmarł 12.11.1701 roku. Posiadał Jakubkowice (Jakobsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Był również właścicielem cennych zbiorów numizmatycznych. Ród posiadał również Goślinów (Gassendorf) w księstwie legnickim.

Urszula Zuzanna von Reuss z Jakubkowic (Jakobsdorf) była żoną (x 29.05.1709 r.) Jerzego Abrahama von Loebe. Z okazji ich ślubu ukazał się we Wrocławiu (Breslau) ulotny druk.

Źródła:

Sinapius T. II s. 918

Błażek T. III s. 146

Doerr s. 153

Mencfel M.: Skarbce natury i sztuki... Warszawa 2010 s. 280

REUSINER

zob.

REUSNER

REUSNER
(REUSINER, REISNER)

Herb szlachecki

Herb Mateusza v. Reusner

Według tradycji rodowej ród mieszczański pochodzący z Siedmiogrodu, osiadły we Lwówku (Lemberg, Loewenberg). W połowie XV wieku czterej bracia: Michał, Melchior, Franciszek i Maciej byli zakonnikami we Wrocławiu (Breslau). W pierwszej połowie XVI wieku znany był Szymon Reusner, miał dwóch synów: Jakuba i Franciszka.

Jakub (zm. przed 1569 r.), był właścicielem Rakowic Wielkich (Gross Rackwitz) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Żonaty z N.N., wdowa po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Seweryna Rappe ze Zgorzelca (Goerlitz), miał córkę – Elżbietę, żonę (x 1567 r.) Mikołaja Reichel, oraz syna – Mikołaja, mieszczanina lwóweckiego, żonatego z N. Gleisenberg. Synami Mikołaja byli: Bartłomiej i Krzysztof (ur. 12.03.1537 – zm. 24.06.1571 r.) – syndyk Lwówka (Lemberg, Loewenberg), który w 1562 roku (16.02.) otrzymał czeskie szlachectwo.

Bartłomiej (ur. 1532 – zm. 1572 r.) – najstarszy syn Mikołaja, doktor filozofii i medycyny początkowo mieszkający we Wrocławiu (Breslau), następnie fizyk w Żytawie (Zittau). Żonaty z Katarzyną Uthmann, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za doktora medycyny Tobiasza Kobe, miał czworo dzieci:

1. Bartłomieja (ur. 1565 – zm. 1629 r.) – doktora obojga praw, radcę sądu apelacyjnego książąt saskich i profesora uniwersytetu w Wittenberdze, żonatego z Dorotą Zange;
2. Jana – żonatego (x 1599 r.) z Zuzanną Bolner;
3. Katarzynę (zm. 1593 r.) – żonę (x 1589 r.) Andrzeja Wagnera;
4. Urszulę – żonę Fryderyka Scholza.

Franciszek (zm. 1530 r.) – brat Jakuba, miał syna – Franciszka jun. (ur. 1521 – zm. 1576 r.), żonaty z Barbarą Fritsche, miał pięciu synów:

1. Mikołaja (ur. 1545 – zm. 1602 r.) – profesora uniwersytetu w Strassburgu, później rektora uniwersytetu w Jenie, mającego tytuł „Poeta laureatus” i „Comes Palatinus”;
2. Mateusza (ur. 1546 – zm. 1597 r.) – kupca, w latach 1593 – 1597 członka rady miasta Wrocławia (Breslau), żonatego trzykrotnie: 1. (x 1570 r.) z Anną Hessler, 2. (x 1585 r.) z Katarzyną Barthel, 3. (x 1594 r.) z Martą Helbig, wdową po Jerzym Birckenhan, miał cztery córki: Martę (ur. 1576 – zm. 1635 r.) – żonę (x 1597 r.) Andrzeja Saebischa (ur. 1554 – zm. 1616 r.); Małgorzatę (ur. 1582 – zm. 1621 r.) – żonę Macieja Kriechla, Katarzynę (ur. 1586 – zm. 1638 r.) – żonę (x 1607 r.) Kaspra Hessler (ur. 1560 – zm. 1633 r.), Dorotę (ur. 1591 – zm. 1664 r.) – żonę (x 1610 r.) Andrzeja Roeber.
3. Krzysztofa (ur. 1548 – zm. 1605 r.) – burmistrza Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Żonaty z Barbarą Gerstmann miał syna – Jeremiasza (ur. 1590 – zm. 1652 r.), profesora prawa w Wittenberdze;
4. Eliasza (ur. 1555 – zm. 1612 r.) – profesora historii i poezji na uniwersytecie w Jenie;
5. Jeremiasza – doktora obojga praw i członka rady książąt brzesko – legnickich.

Wprawdzie nobilitowany był tylko Krzysztof ale Mateusz syn Franciszka miał również herb i używał predykatu „von”, choć nie wiadomo czy miał do tego prawo.

Ród posiadał również Żerkowice (Sirgwitz) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

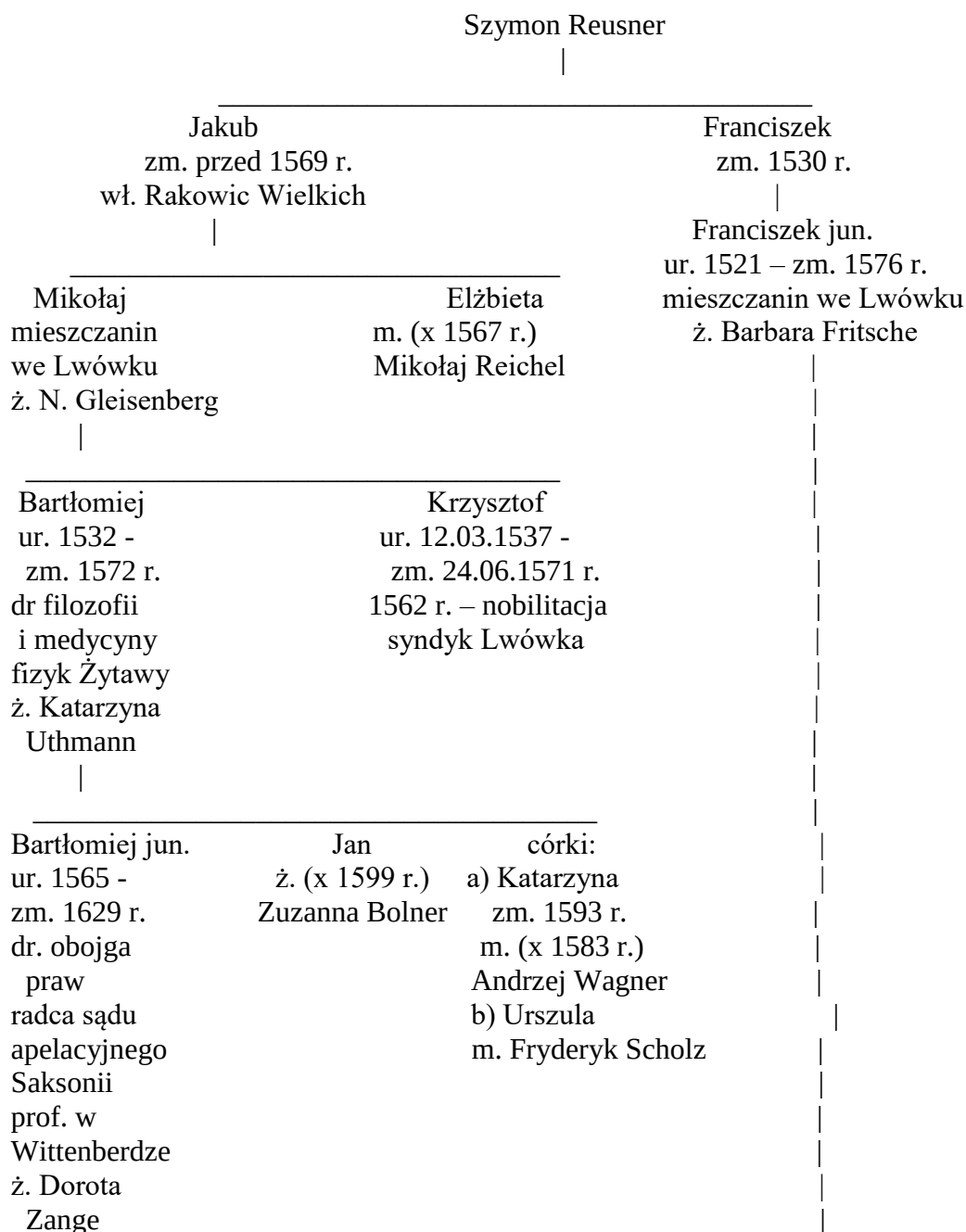
Źródła:

Sinapius T. II s. 918-919

Błażek T. I s. 87

Schles. Wappenbuch szp. 113-114

TABLICE GENEALOGICZNE

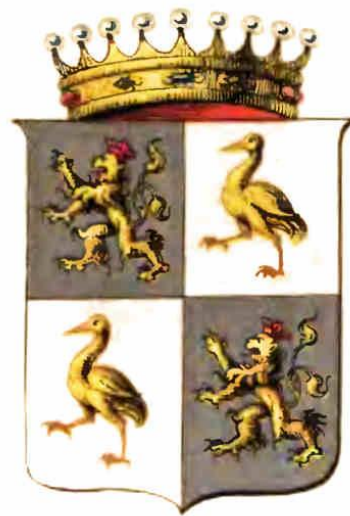

Mikołaj	Mateusz	Krzysztof	Elias	Jeremiasz
ur. 1545 -	ur. 1546 -	ur. 1548 -	ur. 1555 -	dr obojga praw
zm. 1602 r.	zm. 1597 r.	zm. 1605 r.	zm. 1612 r.	czł. rady książąt
profesor	1593 –1597 r.	burmistrz	profesor	brzesko –
uniwersytetu	członek	Lwówka	historii	legnickich
w Strassburgu	rady	ż. Barbara	i poezji	
rektor	miasta	Gerstmann	uniwersytetu	
uniwersytetu	Wrocławia		w Jenie	
„Poeta laure-	ż. 1. (x 1570 r.)	Jeremiasz		
atus”	Anna Hessler	ur. 1590 -		
„Comes	2. (x 1585 r.)	zm. 1652 r.)		
Palatinus”	Katarzyna	profesor		
	Barthel	prawa		
	3. (x 1594 r.)	uniwersytetu		
	Marta Helbig	w Wittenberdze		
	córki:			
a) Marta				
ur. 1576 – zm. 1635 r.				
m. (x 1597 r.)				
Andrzej Saebisch				
(ur. 1554 – zm. 1616 r.)				
b) Małgorzata				
ur. 1582 – zm. 1621 r.				
m. Maciej Kriechl				
c) Katarzyna				
ur. 1586 – zm. 1638 r.				
m. (x 1607 r.)				
Kasper Hessler				
(ur. 1560 – zm. 1633 r.)				
d) Dorota				
ur. 1591 – zm. 1664 r.				
m. (x 1610 r.)				
Andrzej Roeber				

REUSS
(REUS)

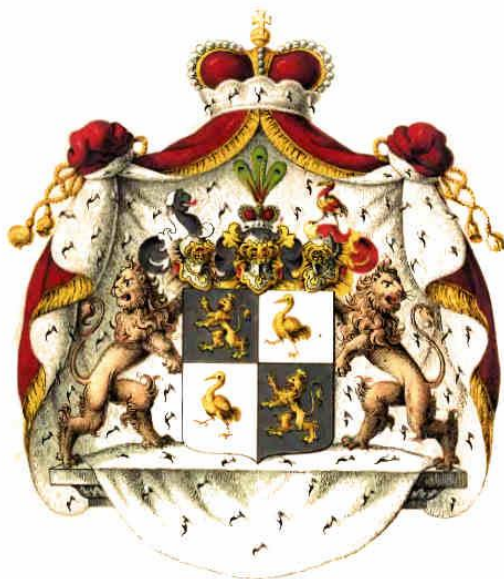
Herb baronowski

herb hrabiowski

Herb linii v. Plauen

Herb książęcy XIX w.

Jeden z najstarszych, częściowo książęcy, rodów niemieckich, znany od X wieku. Protoplastą rodu miał być Ekebrecht hrabia Osterody i jego syn – Henryk I (zm. 1045 r.), dziedziczny wójt cesarstwa niemieckiego. W 1208 roku członkowie tego rodu mieli brać udział w wyprawie krzyżowej cesarza Fryderyka II. W 1426 roku król Zygmunt Luksemburczyk nadał im dziedziczny tytuł „Burggraf Meissen und Graf zu Hartenstein”. Ziemie ich nazywane były „Voigtsland”, później księstwo von Reuss.

Protoplasta rodu Erkenbert – ok. 1122 roku był wójtem Rzeszy, Weidy, Gery i Plauen. Jego synowie otrzymywali imiona „Henryk”. Henryk jun., wójt Plauen, ożenił się (x ok. 1289 r.) z Marią, córką księcia czeskiego Brzetysława IV i ruskiej księżniczki Zofii, córki księcia Daniela halickiego i przyjął nazwisko „von Reuss” (rzekomo od słowa „Russ” – ruski).

Żołowicielem młodszej linii książęcej był Henryk jun. von Reuss (ur. 1530 – zm. 6.04.1572 r.) z Plauen i Gery. Tytuł książęcy (Prinz) otrzymał pod koniec XVII wieku Henryk von Reuss zu Schleiz und Koestritz (ur. 26.03.1639 – zm. 18.03.1692 r.)

W 1716 roku inkolat śląski uzyskał jego syn - Henryk XXIV (ur. 26.07.1681 zm. 24.07.1748 r.) z młodszej linii książęcej von Reuss-Schleiz zu Koestritz. Żonaty był (x 6.05.1704 r.) z Marią Eleonorą Emilią bar. von Promnitz, właścicielką Dietrzychowic (Dittersbach), Gryżyc (Greisitz) i Starej Koperni (Kuepper) w księstwie żagańskim oraz państwa Skarszyn (Skarsine) koło Trzebnicy (Trebnitz), który to majątek w 1714 roku (11.05.) przekształcił w majorat. Miał syna – Henryka (ur. 24.01.1706 – zm. 16.01.1713 r.)

W początkach XX wieku Henryk XXVIII książę von Reuss był właścicielem majątku w Stanisławowie (Stonsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg); księżna Wiktoria z domu hr. von Fuerstenstein, żona Henryka XXVI posiadała majątek

Janków (Jaenkendorf) koło Żar (Sohrau N.S.); książę Henryk XXX był właścicielem majątków: Radociny (Neuhoff), Wojków (Hohenwiese) i Gruszków (Barndorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), zaś Henryk XXV posiadał majątek Kruszyn (Gross Krausche) koło Bolesławca (Bunzlau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 191-193

Zedlitz T. IV s. 110

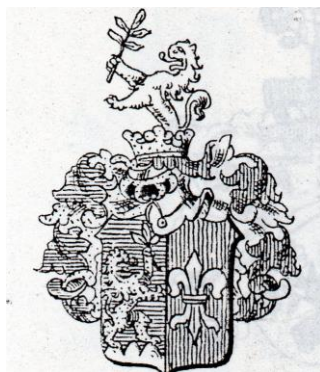
Dorst T. II nr 438

Krane s. 7-8

Wappensagen... s. 131-133

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 341-344

REUSS
(REUSS von der NEUSS)

Herb nobilitacyjny Waclawa Reuss

W 1625 roku (7.10.) został nobilitowany przez cesarza Ferdynanda II z predykatem „von der Neuss” Waclaw Reuss. Był właścicielem Polkowiczek (Klein Polkwitz) koło Szprotawy (Sprottau).

Źródła:

Blażek T. III s. 42

REUSS

zob.

REUSCH

REVENTLOV

zob.

HAUGWITZ

REX

Herb rodowy

Herb hrabiowski

Stary ród miśnieński, znany od początku XIII wieku: w 1203 roku (1.04.) Heinrichus de Reciz występuje jako świadek w dokumentach Teodoryka, margrabiego miśnieńskiego. Siedzibą rodową była miejscowość Roecken koło Luetzen. W 1764 roku (18.10.) Jan Kasper Gottlob von Rex, właściciel m. in. Belgershain i Koehra w Saksonii, zadworny marszałek dworu saskiego (Reisemarschall)

otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Saskie potwierdzenie tego tytułu uzyskał w 1765 roku (23.03.). Przejściowo posiadali majątki również na Śląsku. W 1857 roku (15.11.) Karol Kasper hr. von Rex (ur. 23.04.1825 r.), kanonik Miśni i proboszcz (protestancki) Budziszyna (Bautzen), major wojsk saskich, rycerz zakonu joannitów, kupił od Otto Wilhelma von Zastrow majątek Szyszkowa Górna (Ober Oertmannsdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban) na śląskich Górnych Łużycach.

Źródła:

Krane s. 100

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 662-663

TABLICE GENEALOGICZNE

Karol Aleksander hr. v. Rex
ur. 30.04.1780 – zm. 11.03.1849 r.
ż. Teresa v. Nostitz z Jankowa
(ur. 7.11.1790 – zm. Drezno 22.03.1870 r.)

Karol Kasper ur. 23.04.1825 r. 1857 r. – kupił Szyszkową Górą ż. (x Zedtlitz 29.10.1856 r.) Erdmuta Maria Małgorzata v. Metzrad (ur. 23.10.1836 r.) 		Aleksander Kasper ur. 2.08.1827 - zm. 25.09.1870 r. wł. Zehista ż. (x 16.09.1852 r.) Olga v. Woehrmann (ur. 22.09.1830 – zm. Zehista 12.01.1890 r.) 	
Rudolf Karol Kasper ur. 23.01.1858 r. poseł saski w Wiedniu ż. (x Monachium 19.07.1887 r.) Maria Anna hr. v. Pappenhaim (ur. 17.10.1865 r.) 	Wiktor Karol Kasper ur. Drezno 3.03.1865 r. ż.(x Friedersdorf 28.09.1899 r.) Zuzanna Maria Luiza v. Oppel (ur. Drezno 10.10.1877 r.) 	Artur Aleksander Kasper ur. 2.02.1856 r. poseł niemiecki w Teheranie 	
Egon Karol Kasper ur. 31.01.1854 r. wł. Zehista ż. (x 18.10.1880 r.) Maria v. Luettichau (ur. 11.12.1860 r.) 			

Karol Maks Oswald Rudolf Albrecht Kasper ur. Monachium 4.06. 1888 r.	Maria Luiza Ernestyna ur. Monachium 10.07.1890 r.	Aleksander Hannibal Paweł Kasper ur. Hannower 10.08.1881 r.	córki: a) Teresa Elżbieta Joanna Maria ur. Drezno 20.03.1884 r. b) Elżbieta Olga Joanna Maria ur. Zehista 25.05.1890 r. c) Edelgarda Ellinor Elżbieta Joanna ur. Zehista 15.06.1896 r.
--	---	--	--

REYMANN

zob.

REIMANN

REYMENTHAL
(REIMENTHAL)

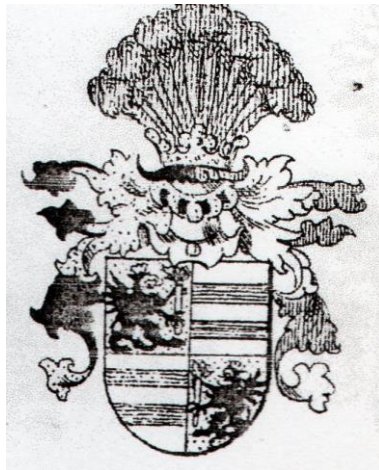
Przedstawiciele rodu prawdopodobnie przybyli na Śląsk dopiero w XVIII wieku.

W 1723 roku (27.06.) Jan Chrystian von Reymenthal występuje jako świadek testamentu sporządzanego w Gniewomierzu (Oyas) w księstwie legnickim.

Źródła:

Błażek T. III s. 104

REYNOCHI
(REYNOCH, REINOCHI)

Herb nobilitacyjny Jana Zygmunta v. Reynoch

W 1697 roku (25.02.) czeskie szlacheństwo uzyskał Jan Zygmunt Reynoch. Około 1700 roku był właścicielem Suszkowic (Tschauschwitz) koło Grodkowa (Grottkau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 919

Błażek T. III s. 146

Doerr s. 176

REYSS

zob.

KOLKOWSKI

REBIESKI

zob.

REMBIESKI

RHADEN

zob.

RADEN

RHEDIGER
(REHDIGER, RUEDINGER)

Odmiany herbu

Ród mieszczan wrocławskich, wybitni uczeni i kolekcjonerzy XVI wieku. Siedzibą rodową był Śleszów (Schliesa) w księstwie wrocławskim.

W 1541 roku szlachectwo Rzeszy otrzymał Mikołaj I sen. Rehdiger – kupiec i mieszczanin wrocławski. Zmarł w 1553 roku (13.09.), pochowany został w kościele św. Elżbiety. Żonaty z Anną Mohrenberg (zm. 12.03.1573 r.) miał sześciu synów: Mikołaja II jun., Adama, Jana, Daniela, Tomasza i Jakuba oraz córkę – Magdalenę (ur. 1527 – zm. 1590 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x 1546 r.) z Krzysztofem Gebinhofer, 2 (x 1567 r.) z Abrahamem Jenckwitz.

Mikołaj II jun. (ur. 1525 – zm. 29.06.1587 r.) – starosta księstwa wrocławskiego, kupił w 1567 roku od książąt ziębskich Henryka i Karola majątki Śleszów (Schliesa), Strzeszów (Striesa) i Siedlec (Zedlitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x 1552 r.) z Rozyną Herbrodt (ur. 1534 – zm. 1601 r.) z Raetz koło Augsburga (wg Sinapiusa z rodziny szkockiej hr. Cravord), miał siedmioro dzieci:

1. Jakuba (zm. 1583 r.) – właściciela Siedlca (Zedlitz), żonatego (x 1577 r.) z Sybillą Czeckhorn (Zehkorn) (zm. 1606 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1592 r.) za Jerzego Andrzeja von Baldtritz;
2. Mikołaja III (ur. 14.07.1555 – zm. 25.08. 1616 r.) – właściciela Strzeszowa (Striesa), Ozorowic (Sponsberg) i Szewc (Schebitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) oraz Szczytnej (Rueckers) w hrabstwie kłodzkim. W 1585 roku (2.10.) utworzył z nich majorat. Był znanym w tym czasie uczonym i poetą, znającym pięć języków. Żonaty (x 1580 r.) z Barbarą Heugel (ur. 1565 – zm. 1595 r.) miał syna – Ernesta Fryderyka, właściciela Strzeszowa (Striesa), Szewc (Schebitz) i Ozorowic (Sponsberg), żonatego z Barbarą von Kottwitz. Ernest Fryderyk miał syna – Wilhelma, właściciela Strzeszowa (Striesa) i Ozorowic (Sponsberg), żonatego z Urszulą von Monsterberg (Muensterberg). Jego syn – Moryc Wilhelm (zm. 1706 r.), właściciel Strzeszow (Striesa) i Szewc (Schebitz) w 1693 roku otrzymał tytuł czeskiego barona. Żonaty był z Heleną Rebeką bar. von Kottulinski;
3. Daniela (zm. ok. 1596 r.) – właściciela Szewc (Schebitz), żonatego dwukrotnie: 1. z N. Hemmerdey, 2. z Jadwigą von Pogrell;

4. Mariannę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1573 r.) z Janem Buettner (zm. 1577 r.), 2. z Mikołajem Vogt;
5. Andrzeja – żonatego trzykrotnie: 1. z Heleną von Pogrell, 2. z Małgorzatą Puster, 3. z Barbarą von Borschnitz;
6. Annę – zamężną dwukrotnie: 1. (x 1582 r.) z Andrzejem Buettner (zm. 1616 r.), 2. z N. von Oderwolf;
7. Zuzannę – żonę (x 1588 r.) Henryka von Rothkirch.

Adam (ur. 1533 zm. 1595 r.) – członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau), przebywał dłuższy czas w Rzymie skąd przwiózł bogaty zbiór antycznych monet. Żonaty był z Coroną Frentzlin von Koenigstein (zm. 1579 r.) ze Zgorzelca (Goerlitz).

Jan (ur. 1535 – zm. 1567 r.) – doktor obojga praw, był asesorem sądu apelacyjnego w Pradze, posłem cesarza Maksymiliana na dwór duński, po powrocie chorował i zmarł w wieku 31 lat.

Daniel (ur. 1538 – zm. 1563 r.) – żonaty (x 1561 r.) z Barbarą Buettner (zm. 1593 r.).

Tomasz (ur. 1540 – zm. 5.01.1576 r.) – znany kolekcjoner i bibliofil. Przez piętnaście lat jeździł po Europie zachodniej, posiadał olbrzymie zbiory monet i książek. Wartość jego biblioteki liczone na ponad 17 tysięcy dukatów, zawierała liczne rękopisy i rzadkie książki. Zmarł w wieku 35 lat, zbiory w większej części trafiły do biblioteki św. Elżbiety.

Jakub (ur. 1543 – zm. 1583 r.) – właściciel Polakowic (Pollogwitz) koło Wrocławia (Breslau), posiadał również cenną bibliotekę, która po jego śmierci została sprzedana rodzinie Jessenskich. Żonaty (x 1567 r.) z Anną Reichel, miał dwoje dzieci:

1. Annę – żonę (x 1583 r.) Daniela Heseler;
2. Jakuba jun. – właściciela Polakowic (Pollogwitz), żonatego (x 1599 r.) z Marią Fuerst (ur. 1577 – zm. 1602 r.).

W połowie XVII wieku Anna Maria von Rhediger była żoną N. von Jalloffa z księstwa oleśnickiego a Sabina Eleonora (zm. 1690 r.) – żoną (x 1655 r.) Ernesta Zygmunta Posadowskiego (zm. 1676 r.) z Karszówka (Karisch) koło Strzelina (Strehlen), sędziego okręgu sądowego Strzelina (Strehlen) i Niemczy (Nimptsch).

W XIX wieku w rękach tego rodu były majątki Szewce (Schebitz) i Strzeszów (Striesa). W początkach XX wieku ordynatem majoratu był Albrecht von Rehder.

Źródła:

Sinapius T. I s. 760-762

Zedlitz T. IV s. 112

Gauhen s. 1223

Blażek T. III s. 42

Schles. Wappenbuch szp. 110-111

Dorst T. I nr 128

Krane s. 95

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000
s. 253-254

TABLICE GENEALOGICZNE

Mikołaj I sen. v. Rhediger

zm. 13.09.1553 r.

1541 r. – szlachectwo Rzeszy

ż. Anna Mohrenberg

(zm. 12.03.1573 r.)

|

Mikołaj II jun. ur. 1525 - zm. 29.06.1587 r. starosta księstwa wrocławskiego wł. Śleszowa, Strzeszowa, Siedlca ż. (x 1552 r.) Rozyna Herbort z Raetz (ur. 1534 - zm. 1601 r.) 	Adam ur. 1533 - zm. 1595 r. czł. rady miejskiej wł. kolekcji monet ż. Corona Frentzlin v. Koenigstein ze Zgorzelca (zm. 1579 r.)	Jan ur. 1535 - zm. 1567 r. dr obojga praw asesor sądu apelacyj- nego w Pradze	Daniel ur. 1538 - zm. 1563 r. ż. (x 1561 r.) Barbara Buettner (zm. 1593 r.) i biblioteki	Tomasz ur. 1540 - zm. 5.01. 1576 r. wł. kolekcji monet i biblioteki	Jakub ur. 1543 - zm. 1583 r. wł. Pola- kowic wł. biblio- teki ż. (x 1567 r.) Anna Reichel 	Magdalena ur. 1527 - zm. 1590 r. m. 1. (x 1546 r.) Krzysztof Gebinhofer 2. (x 1567 r.) Abraham Jenckwitz
				Jakub jun. wł. Polakowic ż. (x 1599 r.) Maria Fuerst (ur. 1577 - zm. 1602 r.)	Anna m. (x 1583 r.) Daniel Hoseler	

Jakub zm. 1583 r. wł. Siedlca ż. (x 1577 r.) Sybilla Czechhorn (Zekhorn)	Mikołaj III ur. 14.07.155 - zm. 25.08.1616 r. wł. Strzeszowa, Ozorowic, Szewc i Szczytnej uczony i poeta ż. (x 1580 r.) Barbara Heugel (ur. 1565 - zm. 1595 r.) Ernest Fryderyk	Daniel zm. ok. 1596 r. wł. Szewc ż. 1. N. Hem- merday 2. Jadwiga v. Pogrell	Andrzej ż. 1. Helena v. Pogrell 2. Małgorzata Puster 3. Barbara v. Borschnitz	córki: a) Marianna m. 1. (x 1573 r.) Jan Buettner (zm. 1577 r.) 2. Mikołaj Vogt b) Anna m. 1. (x 1582 r.) Andrzej Buettner (zm. 1616 r.) 2. N. v. Oderwolff c) Zuzanna m. (x 1588 r.)
--	---	---	---	---

wł. Strzeszowa, Szewc
i Ozorowic
ż. Barbara v. Kottwitz

|
Wilhelm

wł. Strzeszowa
i Ozorowic
ż. Urszula v. Monsterberg
(Muensterberg)

|
Moryc Wilhelm
zm. 1706 r.

wł. Strzeszowa i Szewc
1693 r. – baron
ż. Helena Rebeka
v. Kottulinski

Henryk v. Rothkirch

RHEINBABEN

zob.

REINBABEN

RHEINTHAL
(REINTHAL)

W 1723 roku (9.03.) szlachectwo czeskie a w 1724 roku (7.07.) wpisany został w stan rycerski Sebastian Alojzy Rheinthal, kierownik urzędu kamery w Wąsoszy (Herrnstadt) w księstwie wołowskim. Z jego dzieci znany jest syn – N. (zm. przed 1759 r.), kapitan wojsk pruskich. Wdowa po nim – Maria Julianna von Debschuetz zmarła w 1758 roku (27.03.) w klasztorze elżbietanek we Wrocławiu (Breslau), córka Anna, była zakonnica w Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:

Sinapius T. II s. 919

Błażek T. III s. 105

Doerr s. 206

RHOMSTEIN

zob.

KARAS

RHONAU

(ROY, ROHN, ROHNAU, RON von ROTWITZ ?)

Herb rodowy z 1375 r.

Herb rodowy z 1451 r.

Odmiany herbu szlacheckiego

W dokumentach nazwisko to występuje w wielu formach i nie wiadomo z pewnością czy chodzi tu o jeden ród czy też o kilka. Nie wiadomo również czy pierwotnymi siedzibami rodowymi były miejscowości Ruja (Roy) w księstwie legnickim czy też Wieściszowice (Rohnau) koło Kamiennej Góry (Landeshut). Przyjmuje się, że byli wspólnego pnia (i często z nimi myleni) ze starym czeskim rodem Berka von Ronow. Posiadali podobne figury heraldyczne: Berkowic – dwa skrzyżowane pnie (Ostrzew), Rhoynowie – pień z korzeniami. Według Sinapiusa dzielili się na dwie linie o nieco odmiennych nazwiskach i herbach. Późniejszymi siedzibami rodowymi były według Sinapiusa Dzierżkowice (Duerschwitz) w księstwie legnickim, zaś według Błazka Gola (Guhlau) i Gilów (Girlichsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) oraz Bagieniec (Teichenau) koło Świdnicy (Schweidnitz).

W dokumentach występują od końca XIII wieku: w 1274 roku Hartmann de Ronov na dworze księcia Henryka Grubego wrocławskiego, w 1294 roku Titzke de Ronov.

W 1321 roku Thymo Rhonaun występuje w dokumentach księcia Bernarda świdnickiego, w latach 1344 – 1351 Hartmann von Rohnau przebywał na dworze księcia Bolka II świdnickiego. W 1378 roku Guenter a w 1386 roku – Thomas, przebywali na dworze księżnej Agnieszki świdnickiej. W 1403 roku Jan von Ronau był opatem klasztoru cystersów w Krzeszowie (Gruessau). Informacje te, przynajmniej w części prawdopodobnie dotyczą przedstawicieli rodu Berka von Ronov.

Majątek Gola (Guhlau) należał do tego rodu aż do połowy XVII wieku. W 1580 roku właścicielem Goli (Guhlau) był Leonard von Ronau, w 1584 roku zbudował w tej miejscowości pałac na portalu którego umieścił swój wywód heraldyczny. W 1626 roku właścicielem majątku był Jerzy von Ronau, zaś Jan był właścicielem Bagieńca (Teichenau). Katarzyna von Ronau z Goli (Guhlau) była

żoną (x ok. 1572 r.) Baltazara von Pogrell z Grodziszcza (Lampersdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Karol Chrystian von Roy (zm. 1700 r.), właściciel Granicy (Halbendorf) i Przerzeczyna (Diersdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz) był żonaty (x ok. 1698 r.) z Ursulą von Littwitz z Golowic (Golschwitz) w księstwie głogowskim, wdową po N. von Haertel, dziedziczką Goduszyna (Gotschdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Jego syn – N., właściciel Granicy (Halbendorf), był żonaty z Wiktorią Eleonorą, córką Henryka Erazma von Uechtritz z Dolnej Olesznej (Nieder Langenoels) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

Dzierżkowice (Duerschwitz) w 1536 roku posiadał N. von Rhoyń żonaty z Jadwigą von Landscron z Uszy (Ausche) w księstwie legnickim. Miał dwóch synów: Krzysztofa i N.

Krzysztof – właściciel Dzierżkowic (Duerschwitz) był żonaty (x 1564 r.) z kuzynką - siostrzenicą swojej matki, Anną, córką Henryka von Schier. Po jego śmierci wdowa wysła ponownie za mąż za Jerzego von Schweinitz.

N. von Rhoyń – brat Krzysztofa, był żonaty z N. brgr. von Dohna.

W 1594 roku Jerzy von Rhoin był członkiem rady książęcej Anny w Wołowie (Wohlau), wdowy po księciu Janie Jerzym brzeskim. W 1596 roku Hartmann Roin, właściciel Dzierżkowic (Duerschwitz) brał udział w pogrzebie księcia Fryderyka IV legnickiego. Żonaty z Barbarą von Abschatz, miał córkę – Barbarę, żonę (x ok. 1606 r.) Fryderyka von Schweinitz ze Szczytnik (Pohlschildern) w księstwie legnickim.

Pilnacek do tego rodu zalicza ród Ron von Rotwitz, który według Błazka posiadał zupełnie inny herb i z rodem Rhoyń nie miał nic wspólnego.

Źródła:

Sinapius T. I s. 769-770, T. II s. 919-920

Błazek T. III s. 105

Pilnaček T. IV s. 1006-1007

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 276-277

RHOR

zob.

ROHR

RIBIAN

zob.

GABA

RIBISCH

zob.

RIEBISCH

ŘIČAN

zob.

RZICZAN

RICHARDY
(RICHARDI)

Ród przybyły na Śląsk w połowie XVIII wieku. W latach 1753 – 1773 posiadali Chełmek Wołowski (Kulmikai), w 1766 roku – Dąbrowę Środkową (Mittel Dammer) koło Wołowa (Wohlau) a w 1772 roku – Lutynię (Leuthen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Źródła:

Błażek T. III s. 42

RICHTENBURG

zob.

RICHTER

RICHTER

Ród pochodzący ze Śląska. W 1569 roku (19.07.) na sejmie lubelskim został nobilitowany Krzysztof Richter – sekretarz króla polskiego i poborca podatków w Inflantach. W 1742 roku potomkowie jego zostali zaliczeni do szlachty inflanckiej zaś w 1746 roku (11.06.) Krzysztof Adam von Richter – do szlachty estońskiej. W 1908 roku (13.03.) Otto von Richter, generał wojsk rosyjskich i właściciel Siggund otrzymał tytuł rosyjskiego barona.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 386-387

RICHTER

(RICHTER von HARTENBERG)

Szlachta nobilitowana księstwa nyskiego.

Daniel Piotr Richter von Hartenberg (zm. 1638 r.) był w 1631 roku pisarzem księstwa nyskiego. Dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. z Anną Magdaleną von Kottulinski, wdową po Sebastianie von Schwetlig. Z pierwszego małżeństwa miał czterech synów, którzy dziedziczyli Hartenberg (?), z drugiego małżeństwa miał syna – N. który odziedziczył po matce Kunětice Velke (Kunzendorf) koło Fryvaldova (Freiwalddau).

W 1665 roku (28.01.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Harttenberg” otrzymał Krzysztof Ignacy Richter.

Filip Jakub Richter von Hartenberg w 1666 roku był właścicielem Lisich Kątów (Fuchswinkel), Iławy (Eilau) i Bilego Potoku (Weisswasser) w księstwie nyskim. Jego córka – Maria Beata, była żoną Ludwika Hantke von Lilienfeld.

Zacheusz Augustyn był w 1660 roku starostą biskupim we Fryvaldovie (Freiwalddau), Supikovicach (Saubsdorf) i Mikulovicach (Niklasdorf).

Ignacy Ferdynand Richter von Hartenberg był w 1654 roku kanonikiem katedry wrocławskiej a w 1660 roku protonotariuszem apostolskim we Wrocławiu (Breslau).

W 1669 roku Daniel był kanonikiem kolegiaty w Nysie (Neisse).

Źródła:

Błażek T. II s. 103

Pilnaček T. III s. 987-988

Doerr s. 148

RICHTER
(RICHTER von der LIESKE)

W 1804 roku (13.04.) został nobilitowany z predykatem „von der Lieske” Chrystian Fryderyk Richter, właściciel majątków Lieske i Ossling na Górnych Łużycach. Posiadał również majątki w okolicy Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:
Błażek T. III s. 105

RICHTER
(RICHTER von RESAND)

Herb szlachecki z 1766 r.

Herb rycerski z 1786 r.

W 1766 roku (24.05.) szlachectwo krajów dziedzicznych Habsburgów z predykatem „von Resand” otrzymał Józef Karol Richter (zm. przed 1804 r.), porucznik cesarskiego regimentu huzarów hr. Nadasdy. W 1786 roku (11.05.) jako rotmistrz wojsk cesarskich i właściciel Bludovic (Błędowice, Bludowitz) został wpisany w stan rycerski.

W księstwie cieszyńskim posiadał Bludovice Horni (Błędowice Górne, Ober Bludowitz), które w 1804 roku miała wdowa po Józefie Karolu – Anna Lhotska.

Źródła:

Błażek T. IV s. 137

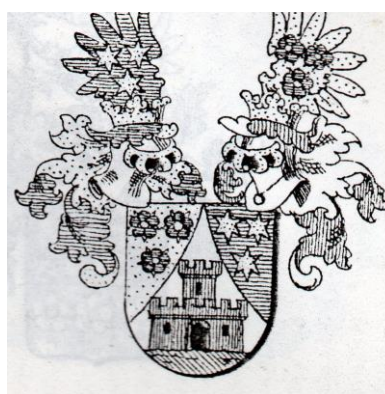
Pilnaček T. III s. 988

Doerr s. 263

RICHTER
(RICHTER von RICHTENBURG)

Herb szlachecki von Richter.

Herb rycerski Richter von Richtenburg.

W 1733 roku (4.12.) szlachectwo czeskie otrzymali bracia Richter: Antoni – koncypista urzędu podatkowego w Pradze, Joachim – pocztmistrz i Jan Jakub – fizyk ziemski w Brzegu (Brieg). W 1736 roku (1.03.) Jan Jakub wpisany został w czeski stan rycerski z predykatem „von Richtenburg” i zmianą herbu.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 114

Błażek T. III s. 146

Doerr s. 223

RICHTER
(RICHTER von RICHTERN)

Herb nobilitacyjny

W 1729 roku (28.10.) szlachectwo czeskie z predykatem “von Richtern” otrzymał Wacław Ignacy Richter, członek rady miejskiej Wołowa (Wohlau). Nobilitowany zmarł 8.01.1742 roku w Wołowie (Wohlau).

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 113

Blažek T. III s. 146

Doerr s. 216

RICHTER (RICHTER von WALSPECK)

Herb von Richter z XVII w.

Herb Richter von Walspeck z 1728 r.

Herb von Walspeck z 1728 r.

Stary ród mieszczański z Norymbergi. W 1614 roku (9.11.) potwierdzenie starego szlachectwa Rzeszy na podstawie dyplomu z 1479 roku (16.04.), uzyskali bracia Krzysztof i Izak von Richter. Potwierdzenie dyplomu herbowego uzyskał w 1625 roku (25.06.) Krzysztof von Richter.

Potwierdzenie i odnowienie szlachectwa Rzeszy z predykatem „von Walspeck” otrzymali w 1700 roku (7.08.) bracia Jerzy Krzysztof i Jerzy Andrzej von Richter. W 1728 roku (12.05.) Jerzy (który ?) wpisany został w czeski stan rycerski. W tym samym roku zaliczeni zostali w skład szlachty czeskiej ze zmianą herbu i nazwiska tylko na „von Walspeck”.

Erdmann Gustaw Richter von Walspeck (zm. 26.05.1749 r.), właściciel Sławic (Slawitz) koło Opola (Oppeln) był landratem powiatu opolskiego. Żonaty z Elżbietą von Tschirschky, która po jego śmierci sprzedała ten majątek Janowi Fryderykowi II von Sauerma, miał syna – Fryderyka Gustawa (ur. Sławice, Slawitz 24.06.1746 r.), pruskiego radcę wojennego, zmarłego w Tarnowskich Górach (Tarnowitz) 2.01.1790 roku.

Ród wymarł na Karolu Maksymilianie von Walspeck (zm. 11.07.1807 r.), pułkowniku wojsk pruskich, kawalerze orderu „pour la merite”. Żonaty z Joanną Eleonorą von Gellhorn, nie pozostawił potomstwa.

Źródła:

Sinapius t. II s. 1097

Zedlitz t. IV s. 313

Błażek T. I s. 87

Doerr s. 214

RICHTER

zob.

WELZENSTEIN

RICHTERN

Zob.

RICHTER

RICHTHOFEN

(PRAETORIUS von RICHTHOFEN, PRETORIUS von RICHTHOFEN)

Herb rodowy.

Herb szlachecki Rzeszy.

Herb baronowski I.

Herb baronowski linii
z Goczałkowa Górnego
i hrabiowski

W pierwszej połowie XVI wieku cesarz Karol V nobilitował Pawła Praetoriusa, doktora obojga praw z Lubeki. W 1661 roku (29.07.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Richthofen” Jan Praetorius, właściciel Puszczykowa (Puschvorwerk) w księstwie żagańskim, Ruska (Rauske) w księstwie świdnickim i Snowidzy Dolnej (Nieder Hertwigswaldau) koło Jawora (Jauer). Potomkowie używali przeważnie tylko predykatu, zaś nazwiska „Praetorius” niektórzy członkowie rodu używali jako imię własne a nie człon nazwiska. Od XVIII wieku jedynie tylko jedna linia baronowska posługiwała się nazwiskiem „Praetorius von Richthofen”.

Od końca XVII wieku ród podzielił się na liczne linie i domy, prawie wyłącznie baronowskie.

LINIE SZLACHECKIE

Jan jun. Pretorius von Richthofen (ur. Rusko, Rauske 20.09.1661 – zm. Spalona, Heinersdorf 29.05.1739 r.), właściciel Bartoszkówka (Barzdorf) i Wyszonowic (Ruppersdorf) koło Strzelina (Strehlen), Spalonej (Heinersdorf) koło Legnicy (Liegnitz), kupił w 1699 roku (22.04.) Goczałków Górny (Kohlhoehe) w księstwie świdnickim. Żonaty (x 23.06.1695 r.) z Anną Eleonorą (ur. 9.02.1672 – zm. 18.01.1728 r.), córką Dypranda von Reibnitz z Dzierżkowa (Daetzdorf), miał czterech synów: Samuela, Jana Krzysztofa, Gustawa Wilhelma i Dypranda Oswalda, część z nich zazpoczątkowała oddzielne linie. Jan Krzysztof – właściciel Ruska (Rauske) koło Świdnicy (Schweidnitz) i Wyszonowic (Ruppersdorf) koło Strzelina (Strehlen), żonaty z N von Reichwald (siostrą drugiej żony Samuela) nie miał potomstwa.

1. Linia ze Snowidzy (Hertwigswaldau)

Najstarszy syn Jana – Samuel (ur. Rusko 3.08.1696 – zm. Uniemyśl, Berthelsdorf 27.06.1721 r.) był właścicielem Snowidzy (Hertwigswaldau), Jaszkowa (Hartmannsdorf) i Uniemyśla (Berthelsdorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut), Wrzeszczyna (Boberullersdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), Pokrzywnik (Riemendorf) koło Jawora (Jauer). Dwukrotnie żonaty: 1. z N. von Reder, 2. z N. von Reichwald, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1722 r.) za N. bar. von Gersdorff. Z pierwszą żoną miał córkę – N., z drugą syna – Samuela jun. i dwie córki. Potomkowie Samuel jun. byli założycielami prawie wszystkich baronowskich linii i podlinii (zob.).

2. Linia z Wyszonowic (Ruppersdorf)

Jedyną szlachecką linią pozostała linia brata Samuela – Gustawa Wilhelma (ur. Rusko, Rauske 13.10.1707 – zm. Strzelin, Strehlen 21.08.1774 r.), właściciela Wyszonowic (Ruppersdorf). Miał syna – Ernesta Wilhelma Praetorius von Richthofen (ur. Wyszonowice, Ruppersdorf 5.01.1736 – zm. Strzelin, Strehlen 29.09.1790 r.) – właściciela Częszyc (Tschanschwitz) i Dobrogoszczy (Dobergaß) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty trzykrotnie: 1. (x Bartoszków 8.05.1760

r.) z Anną Chrystianą Kunegundą bar. von Richthofen (ur. Bartoszków, Barzdorf 8.06.1738 – zm. Dobrogoszcz, Dobergast 2.02.1777 r.) z podlinii baronowskiej z Bartoszkówka (Barzdorf), 2. (x 26.11.1777 r.) z Fryderyką Szarlottą Eleonorą von Schickfus-Neundorf (ur. 23.01.1745 – zm. Strzelin, Strehlen 17.12.1792 r.), 3. (x Jordanów Śląski, Jordansmuehl 4.08.1793 r.) z Chrystianą Henriettą von Siegroth-Schlawickau (ur. Jordanów Śl. 6.08.1751 – zm. Strzelin, Strehlen 19.05.1835 r.). Z pierwszego małżeństwa miał dwóch synów:

1. Ernesta Gustawa Henryka (ur. Dobrogoszcz 24.08.1771 – zm. Myślibórz, Soldin 19.06.1820 r.) – kapitana wojsk pruskich. Żonaty (x Strzelin, Strehlen 2.05.1797 r.) z Szarlottą Henriettą von Warnsdorf f (ur. 24.07.1775 – zm. Brzeg, Brieg 24.03.1836 r.), miał syna – Hermanna Aleksandra Ernesta Ferdynanda Fryderyka Jana von Richthofen (ur. Oława, Ohlau 4.04.1810 – zm. Meschede-Westfalia 18.05.1857 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty dwukrotnie 1. (x Nysa, Neisse 12.02.1833 r.) z Ewą Marią Józefiną Peikert (ur. Nysa, Neisse 1.09.1814 – zm. Nysa, Neisse 31.12.1842 r.), 2. (x Nysa, Neisse 15.07.1845 r.) z Joanną Eleonorą Tilgner-Theiler (ur. Wrocław, Breslau 4.04.1825 – zm. na farmie w Ameryce 26.05.1885 r.). Z drugiego małżeństwa miał troje dzieci:
 - a) Marię Ewę Magdę Bertę Agnieszkę Franciszkę (ur. Nysa, Neisse 8.05.1848 r.);
 - b) Eleonorę Ewę Marię Martę (ur. Kolonia, Koeln 14.06.1852 r.);
 - c) Fryderyka Maksa Gothilfa Henryka (ur. Kolonia, Koeln 16.02.1855 r.) – farmera w Ameryce, żonatego (x 2.04.1902 r.) z Alice Leonorą Wayman (ur. 22.11.1863 r.)
2. Zygmunta Wilhelma von Richthofen (ur. Dobrogoszcz, Dobergast 29.10.1772 – zm. Brzeg, Brieg 29.03.1842 r.) – właściciela Bledzowa (Gruenhuebel) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x Siecieborowice k. Oławy, Sitzmannsdorf b. Ohlau 19.09.1798 r.) z Joanną Henriettą von Prittwitz-Gaffron (ur. Siecieborowice, Sitzmannsdorf 26.03.1776 – zm. Brzeg, Brieg 22.04.1849 r.), miał dwóch synów:
 - a) Rudolfa Wilhelma Fryderyka Teodora (ur. Bledzow, Gruenhuebel 11.12.1807 – zm. Brzeg, Brieg 6.10.1883 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Ziębice, Muensterberg 7.07.1846 r.) z Marią Augustą Wilhelminą von Falckenhayn (ur. Ziębice, Muensterberg 16.10.1825 – zm. Bukowina k. Sycowa, Bukowine b. Polnisch Wartenberg 22.08.1867 r.), 2. (x Brzeg, Brieg 8.10.1868 r.) z jej siostrą Agnieszką Szarlottą Wilhelminą von Falckenhayn (ur. Kamiennik k. Grodkowa, Kamnig b. Grottkau 7.08.1834 r.), miał syna z pierwszego małżeństwa – Hermanna Teodora Fryderyka Wilhelma (ur. Kamiennik, Kamnig 28.12.1848 r.) – oficera wojsk pruskich. Żonaty również dwukrotnie: 1. (x Szczerbice k. Rybnika, Sczyrbitz b. Rybnik 8.02.1875 r.) z Gertrudą Justyną Heleną Langer (ur. Golejów k. Rybnika, Golleow b. Rybnik 31.08.1857 – zm. Wrocław, Breslau 2.03.1909 r.), 2. (x Wrocław, Breslau

17.09.1912 r.) z Walerią Marią Haehnelt (ur. Szamotuły-Wielkopolska, Samter-Grosspolen 2.03.1876 r.), z pierwszą żoną miał troje dzieci:

- Erykę (ur. Rybnik, Rybnik 5.11.1875 r.) – nauczycielkę szkoły średniej;
- Jana Otto Teodora Emanuela (ur. Rastatt 1.04.1882 r.) – kapitana liniowca „Nassau”;
- Ernesta Teodora Emila (ur. Szczerbice, Sczyrbitz 29.08.1883 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 26.09.1908 r.) z Margot Fryderyką Emilią Gruettner (ur. Wrocław, Breslau 13.11.1886 r.).

b) Otto Fryderyka Ernesta Leonarda Wilhelma Adalberta (ur. Siecieborowice, Sitzmannsdorf 19.09.1810 – zm. Legnica, Liegnitz 22.03.1896 r.) – żonatego (x Ćwiklice k. Pszczyny, Cwiklitz b. Pless 23.10.1844 r.) z Marią Idą Anną Ewą Dezyderią Deodată von Schimonski (ur. Pszczyna, Pless 23.04.1823 – zm. Legnica, Liegnitz 23.03.1897 r.). Miał jednego syna – Eugeniusza Wilhelma Ryszarda Adama (ur. Milicz, Militsch 19.10.1846 r.), żonatego (x Bodendorf 30.09.1880 r.) z Leonią Łucją Rozalią Bertą Matyldą Karoliną Ernestyną hr. von Schulenburg (ur. Bodendorf 19.02.1858 r.).

LINIE BARONOWSKIE I HRABIOWSKA

Żołędziem prawie wszystkich linii baronowskich był Samuel jun. Praetorius von Richthofen (zm. 3.02.1754 r.) – właściciel Ruska (Rauske), Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe) i Bartoszkówka (Barzdorf). W 1735 roku (30.06.) uzyskał tytuł czeskiego barona a w 1741 roku (6.11.) barona pruskiego. Jego syn – Karol Ludwik (ur. 24.08.1733 – zm. 4.06.1795 r.) – był właścicielem Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe), Wierzchosławic (Wuergsdorf), Górnej i Dolnej Rui (Ober- u. Nieder Royn), Górnych i Dolnych Paszowic (Ober- u. Nieder Pöischwitz), Średniego i Dolnego Goczałkowa (Mittel- u. Nieder Gutschdorf), Targoszyna (Bersdorf) oraz Górnego i Dolnego Udanina (Ober- u. Nieder Gaebersdorf). Żonaty (x 1757 r.) z Reginą Erdmutą Wilhelminą bar. von Grunfeld-Guttenstaedten (ur. 7.04.1739 – zm. 7.01.1785 r.), miał czterech synów:

1. Wilhelma Ludwika (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 10.03.1761 – zm. Snowidza, Hertwigswaldau 13.04.1838 r.) – założyciela podlinii baronowskiej ze Snowidzy (Hertwigswaldau);
2. Andrzej Karol Samuel (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 24.04.1762 – zm. Bartoszkówka, Barzdorf 17.11.1836 r.) – właściciela Bartoszkówka (Barzdorf). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 1785 r.) z Szarlottą Wilhelminą von Hohendorf (ur. 1766 – zm. 1828 r.), 2. (x Śmiałowice k. Świdnicy, Schmellwitz b. Schweidnitz 24.01.1837 r.) z Matyldą Augustą Marianną Wilhelminą Karoliną von Gellhorn (ur. Barycz k. Krosna Odrzańskiego, Bartsch b. Crossen a. Oder 2.04.1806 – zm. Świdnica, Schweidnitz

- 29.07.1886 r.). Jego syn z pierwszego małżeństwa – Karol Fryderyk Ernest, był założycielem podlinii baronowskiej z Bartoszkówka (Barzdorf).
3. Andrzeja Ludwika (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 12.12.1764 – zm. Udanin, Gaebersdorf 8.10.1818 r.) – założyciela podlinii baronowskiej z Udanina (Gaebersdorf).
 4. Gottloba Samuela (ur. 6.01.1769 – zm. 25.02.1808 r.) – właściciela Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe) i Goczałkowa (Gutschdorf), żonatego (x 1800 r.) z Elżbietą Fryderyką Zofią Amalią Szarlottą ks. von Schleswig-Holstein-Beck (ur. Stargard-Pomorze, Stargard-Pommern 13.12.1783 – zm. 19.01.1862 r.). Jego syn – Fryderyk Karol Gottlob był 1 hrabią von Richthofen i założycielem podlinii hrabiowsko-baronowskiej z Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe) i Boguszyc (Bogschuetz).
- Brat Samuela (stryj Sameula jun.) – Dyprand Oswald Praetorius von Richthofen (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 27.06.1712 – zm. Spalona, Heinersdorf 26.06.1761 r.) był założycielem linii baronowskiej ze Spalonej ((Heinersdorf).

W XIX wieku ród dzielił się na liczne linie i podlinie:

- A. Linia szlachecka z Wyszonowic (Ruppersdorf) – zob. wyżej;
- B. Linie baronowskie i hrabiowska z Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe):
 1. Podlinia hrabiowska i baronowska z Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe) i Boguszyc (Bogschuetz);
 2. podlinia baronowska ze Snowidzy (Hertwigswaldau);
 3. podlinia baronowska z Rui (Royn);
 4. podlinia baronowska z Udanina (Gaebersdorf);
 5. podlinia baronowska z Bartoszkówka (Barzdorf) i Damianowa (Damsdorf);
 6. podlinia baronowska z Pławnej (Plohe);
- C. Linia baronowska Praetorius von Richthofen ze Spalonej (Heinersdorf).

B. LINIE BARONOWSKIE I HRABIOWSKA Z GOCZAŁKOWA GÓRNEGO (KOHLEHOEHE)

1. Podlinie baronowskie ze Snowidzy (Hertwigswaldau) i Rui (Royn)

Założycielem był wnuk Samuela jun., najstarszy syn Karola Ludwika – Wilhelm Ludwik (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 10.03.1761 – zm. Snowidza, Hertwigswaldau 13.04.1838 r.), właściciel Snowidzy (Hertwigswaldau), Rui (Royn), Strzelkowic (Schuetzendorf) i Wyszonowic (Ruppersdorf) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty dwukrotnie: 1. z Szarlottą Ernestyną von Luettwitz (ur. 22.02.1761 – zm. Dittersbach 29.01.1795 r.) , 2. (x 7.05.1797 r.) z Henryką Ele-

onorą Szarlottą Luizą von Pertkenau (ur. 18.09.1777 – zm. Wrocław, Breslau 26.02.1846 r.), właścicielką Chwalimierza (Frankenthal), Bielan (Flaemischdorf) i Buczek (Buchwaeldchen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Z pierwszą żoną miał syna – Samuela Fryderyka Wilhelma Gottlieba – założyciela podlinii ze Snowidzy (Hertwigswaldau), z drugą dwóch synów – założycieli podlinii z Rui (Royn) (zob.).

Samuel Fryderyk Wilhelm Gottlieb bar. von Richthofen (ur. Częstochowa k. Strzelina, Tschanschwitz b. Strehlen 16.06.1781 – zm. Świdnica, Schweidnitz 10.03.1861 r.) – właściciel Snowidzy (Hertwigswaldau), żonaty (x Jawor, Jauer 25.11.1804 r.) z Henriettą Georginą Szarlottą bar. von Nordeck zu Rabenau (ur. Londorf 2.09.1781 – zm. Świdnica, Schweidnitz 24.03.1857 r.), miał dwóch synów:

1. Karola Gottlieba Juliusza Adalberta Eugeniusza (ur. Krzepice k. Strzelina, Krippitz b. Strehlen 9.03.1810 – zm. Wrocław, Breslau 30.08.1896 r.) – generała majora wojsk pruskich. Żonaty (x Syców, Polnisch Wartenberg 13.01.1840 r.) z Ewą Bertą Pauliną von Teichmann und Logischen (ur. Pisarzowice, Schreibersdorf 9.07.1821 – zm. Wrocław, Breslau 23.11.1892 r.), miał pięcioro dzieci:
 - a) Hugo Samuela Wilhelma Luiza Erdmanna Regewalda (ur. Nysa, Neisse 16.08.1842 r.) – prezydenta rejencji w Kolonii (Koeln);
 - b) Samuela Wilhelma Adama Egmonta Bruno Ulryka (ur. Nysa, Neisse 13.01.1846 r.) – właściciela Piotrówka (Petersdorf) koło Niemczy (Nimptsch), majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 7.10.1871 r.) z Heleną Luizą Laurą von Koschembar (ur. Bytom, Beuthen 18.11.1850 r.), miał trzech synów:
 - Wilhelma Karola Eugeniusza Ulryka (ur. Oława, Ohlau 11.04.1873 r.) – posła niemieckiego w Chinach;
 - Herberta Samuela Zygfryda (ur. Strzelin, Strehlen 7.06.1879 r.);
 - Samuela Ulryka Zygfryda (ur. Merseburg 6.05.1889 r.).
 - c) Ewelinę Luizę Szarlottę Huldę Eugenię Kamilę (ur. Nysa, Neisse 31.03.1849 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 21.08.1881 r.) Emila von Pfuhl (zm. Wrocław, Breslau 4.07.1894 r.), generała porucznika wojsk niemieckich;
 - d) Eugenię Luizę Ewę Idę Emilię (ur. Brzeg, Brieg 5.10.1850 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 18.10.1876 r.) Eugeniusza von Carnap;
 - e) Martę Ewę Marię Magdalenę Małgorzatę Lidę (ur. Gorzów Wielkopolski, Landsberg a.d. Warthe 19.07.1859 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 15.01.1883 r.) Jana von Heydebrand und der Lasa, właściciela majątku Gutowy Małe (Klein Gutowy) koło Wrześni (Wreschen) w Wielkopolsce.
2. Karola Oskara Lotara (ur. Conradswaldau – które ? 30.12.1817 – zm. Wrocław, Breslau 13.04.1893 r.) – żonaty (x Syców, Polnisch Wartenberg 4.06.1844 r.) z siostrą swojej szwagierki – Huldą Ewą Idą von Teichmann

und Logischen (ur. Syców, Polnisch Wartenberg 25.08.1825 – zm. Wrocław, Breslau 20.01.1890 r.). Miał siedmioro dzieci:

- a) Samuela Luiza Arweda Adama Eugeniusza (ur. Rawicz, Rawitsch 1.03.1845 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Kassel 21.04.1873 r.- rozwiedziony) z Augustą Małgorzatą Fryderyką Heleną Wilhelminą Matyldą von Baumbach (ur. Kassel 7.02.1854 r.), żona wyszła powtórnie za mąż w 1893 r. za N. Dehnicke). 2. (x Wrocław, Breslau 17.04.1895 r.) z Elfrydą Wilhelminą Klarą Teresą Emilią Emmę bar. von Grote (ur. Wrocław, Breslau 21.02.1848 r.), wdową (trzecia żona) po Karolu Otto Janie Terezjuszu bar. von Richthofen z baronowskiej podlinii Bartoszków (Barzdorf) – Damianowo (Damsdorf), miał z pierwszą żoną córkę-Paulinę Huldę Ewę Jadwigę Fryderykę Renatę (ur. Rotenburg 10.02.1874 r.).
- b) Kuno Bruno Lotara Egmonda Samuela Adama (ur. Sierakowo 2.04.1846 – zm. Sarny 27.11.1894 r.) – właściciela Sarn . Żonaty (x Wrocław, Breslau 7.12.1878 r.) z Marią Anną bar. von Seherr-Thoss (ur. Moszna k. Prudnika, Moschen b. Neustadt 26.07.1844 r.), miał syna – Lotara Samuela Adama Karola Konstantyna Kuno (ur. Orpiszewek k. Pleszewa ?, Orpiszewek b. Pleschen 11.03.1880 r.).
- c) Jadwigę Luizę Szarłottę Ewę (ur. Sierakowo 25.08.1847 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 26.02.1877 r.) Henryka bar. von Seherr-Thoss, pułkownika wojsk niemieckich.
- d) Waltera Samuela Adama Lotara Wilhelma Eugeniusza (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 30.01.1850 – zm. Denver-Kolorado 9.05.1898 r.) – dwukrotnie żonaty: 1. (x Londyn 19.01.1878 r.- rozwiedziony) z Jane Oakley (ur. Forest Hill – Anglia 27.06.1842 r.) 2. (x Denver 20.11.1886 r.) z Luizą Davies (ur. 8.06.1856 r.). Z pierwszego małżeństwa miał dwie córki:
 - Małgorzatę Jadwigę Huldę Szarłottę (ur. Denver 28.12.1878 r.);
 - Szarłottę Jane (ur. Denver 19.03.1882 r.).
- e) Bolko Samuela Adama Wilhelma (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 18.12.1853 r.) – właściciela Głuchowa Dolnego (Nieder Glauche) koło Trzebnicy (Trebnitz), żonatego (x Legnica, Liegnitz 9.10.1889 r.) z Elżbietą von Goetz (ur. Hohenbocka 11.04.1867 r.).
- f) Fryderyka Wilhelma Samuela Adama Jana (ur. Krzyżowice, Kreisewitz 5.12.1855 r.) – właściciela Jakubowic (Jakobsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg). Żonaty (x Jakubowice, Jakobsdorf 28.02.1887 r.) z Gertrudą Pauliną Marią Wilhelminą Tieschowa von Tieschowitz (ur. Bruny k. Kluczborka, Brune b. Kreuzburg 13.04.1861 r.), miał dwóch synów:
 - Fryderyka Wilhelma (ur. Bruny, Brune 6.10.1888 r.);

- Maksa (ur. Bruny, Brune 30.07.1891 r.);
- g) Lotara Samuela Adama (ur. Karłowice, Karlowitz 14.02.1868 r.).

2. Podlinia hrabiowska i baronowska

z Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe) i Boguszyc (Bogschuetz)

Fryderyk Karol Gottlob bar. von Richthofen (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 24.05.1805 – zm. Piława Górna, Gnadenfrei 13.05.1872 r.) wraz ze swoimi trzema siostrami: Henriettą Katarzyną Fryderyką – żoną generała von Natzmer, Wilhelminą Fryderyką Agnieszką – żoną pułkownika hr. von Luettichau i Irys Amalią – damą zakonu Grobu Św. w 1846 roku (19.12.) otrzymali tytuły hrabiów pruskich z prawem primogenitury. Żonaty (x Świdnica, Schweidnitz 17.08.1829 r.) z Emmą Marią Luizą von Beeren (ur. Wesel 19.02.1810 – zm. Piława Górna, Gnadenfrei 10.08.1894 r.), miał sześcioro dzieci:

1. Emila Gottloba Fryderyka Wilhelma (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 8.08.1830 – zm. Boguszyce k. Oleśnicy, Bogschuetz-Randowhof b. Oels 23.10.1882 r.). – II hrabia, żonaty (x Boguszyce, Bogschuetz-Randowhof 4.11.1857 r.) z Szarlottą Henriettą Idą von Randow (ur. Radomierzyce, Duerrientsch 29.10.1829 r.) współwłaścicielką Boguszyc (Bogschuetz). Dzieci nie miał.
2. Teodora Fryderyka Gottloba (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 17.11.1831 – zm. Legnica, Liegnitz 14.04.1901 r.) – III hrabiego, generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Bystre k. Oleśnicy, Ludwigsdorf b. Oels 17.01.1856 r.) z Marią Luizą Fryderyką Karoliną von Wedel (ur. Bystre, Ludwigsdorf 31.07.1834 r.), miał czworo dzieci:
 - a) Fryderyka Teodora Dypranda (ur. Oleśnica, Oels 25.09.1856 r.) – IV hrabia, żonaty (x Boguszyce, Bogschuetz-Randowhof 18.10.1906 r.) z Anną von Randow (ur. Wrocław, Breslau 29.04.1868 r.);
 - b) Marię Agnieszkę Jadwigę (ur. Oleśnica, Oels 20.10.1857 r.) – żonę (x Sulechów, Zuellichau 21.10.1879 r.) Ludwika von Schwerin, pułkownika wojsk pruskich i dowódcy brygady kawalerii;
 - c) Lotara Fryderyka Bolko Teodora Dypranda bar. von Richthofen (ur. Oława, Ohlau 26.01.1860 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 27.05.1896 r.) z Bianką bar. von Se-herr-Thoss (ur. Kluczbork, Kreuzburg 13.01.1863 r.), miał troje dzieci, potomstwu jego przysługiwał tylko tytuł baronów:
 - Fryderyka Wilhelma Adama Lotara Henryka Teodora (ur. Oleśnica, Oels 14.04.1897 r.);
 - Heinza Waltera Adama Samuela Emila (ur. Oleśnica, Oels 10.05.1898 r.);
 - Jadwigę Olgę Marię Idę Adelę Emmę Ewę Konstancję (ur. Oleśnica, Oels 23.06.1899 r.);
 - d) Fryderykę (Frydę) Emmę Luizę (ur. Oława, Ohlau 1.10.1870 r.).

2. Oldwiga Fryderyka Gottloba bar. von Richthofen (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 24.11.1832 r.) – żonaty(x Łagowiec, Lagowitz 1.05.1873 r.) z Olgą Filipiną Herminą Szarlottą Żychlińską (ur. Drezdenko, Driesen 21.06.1853 r.), miał sześcioro dzieci, którym przysługiwał tylko tytuł baronów:
 - a) Fryderyka Hermanna Dypranda Kurta (ur. Kargowa, Unruhstadt 1.03.1874 r.) – żonatego z (x Kosel 21.11.1899 r.) z Wally Pauliną Gertrudą von Protzen (ur. Koblencja, Koblenz 13.05.1879 r.);
 - b) Fryderyka Hermanna Dypranda Oldwiga (ur. Kargowa, Unruhstadt 3.07.1875 r.) – żonatego (x Berlin 10.03.1900 r.) z Wally Marliny (ur. Berlin 2.04.1877 r.)
 - c) Fryderyka Hermanna Dypranda Udo (ur. Wrocław, Breslau 24.03.1877 r.);
 - d) Emmę Filipinę Olgę Katarzynę (ur. Wrocław, Breslau 10.03.1879 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 10.05.1904 r.) Kurta Vosberg burmistrza miasta Poczdam;
 - e) Emmę Filipinę Olgę Małgorzatę Marię Elżbietę (ur. Wrocław, Breslau 9.12.1881 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 5.11.1906 r.) dr prawa Wilhelma von Buehlrow, właściciela majątków Ludolff, Gneve i Solzow w Meklemburgii;
 - f) Fryderyka Hermanna Dypranda Guenthera (ur. Wrocław, Breslau 20.04.1886 r.);
3. Luizę Izydorę Fryderykę (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 29.08.1838 r.).
4. Marię Fryderykę Filipinę Zofię Klarę (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 29.06.1840 r.).
5. Izydorę Henriettę Fryderykę Luizę (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 20.11.1844 r.).

2. Podlinia baronowska z Rui (Royn)

Założycielami podlinii z Rui byli dwaj synowie Wilhelma Ludwika bar. von Richthofen i jego drugiej żony (x 7.05.1797 r.) – Henrietty Eleonory Szarlotty Luizy von Pertkenau (ur. 18.09.1777 – zm. Wrocław, Breslau 26.02.1846 r.), właścicielki Chwalimierza (Frankenthal), Bielan (Flaemischdorf) i Buczek (Buchwaeldchen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt):

1. Chrystiana Fryderyka Wilhelma (ur. Chwalimierz, Frankenthal 27.11.1799 – zm. Drezno, Dresden 24.09.1882 r.) – trzykrotnie żonaty:
 1. (x 5.03.1826 r. – rozwiedziony 9.04.1851 r.) z Pauliną Imbier von Obieziarska (ur. Lussowo 22.06.1809 – zm. Ostrowiecko 9.08.1870 r.),
 2. (x Rostock 23.06.1851 r.) z Marią Karoliną Krueger (ur. Rostock 2.09.1824 – zm. Drezno, Dresden 23.05.1878 r.),
 3. (x Drezno, Dresden 17.08.1882 r.) z Martą Augustą Emmą Anną Marią von Studnitz (ur.

Świdnica, Schweidnitz 19.10.1852 r.), jedynie z pierwszą żoną miał dwoje dzieci:

- a) Henryka Wilhelma Rafaela (ur. Strzałkowice, Schuetzendorf 7.12.1826 – zm. Kupietyn 12.05.1878 r.) – żonatego (x Kraków 29.09.1852 r.) z Marią Matyldą Walentyną hr. Wielogłowską (ur. Kraków 14.02.1827 – zm. Bonarka 14.10.1887 r.), miał troje dzieci:
 - Bolesława Jana Pawła (ur. Kraków 29.08.1854 r.) – doktora filozofii, właściciela Bonarki koło Krakowa, żonatego (x Kraków 25.10.1887 r.) z Bronisławą Leonią Ostoją-Sędzimir (ur. Brzeźnica 23.12.1862 r.), miał dwie córki: a) Marię Henriettę (ur. Kraków 20.07.1888 r.), b) Antonię Bronisławę (ur. Kraków 13.06.1898 r.).
 - Stanisława Wilhelma (ur. Kraków 19.09.1860 r.) – kapitana regimentu strzelców „Graf York” wojsk niemieckich w Prusach Wschodnich.
 - Marię Elizę (ur. Kraków 21.12.1862 r.) – żonę (x Kraków 30.06.1883 r.) Józefa Miłkowskiego.
 - b) Elizę Paulinę Apolonię (ur. Snowidza, Hertwigswaldau 20.01.1829 r.) – żonę (x Rusko 19.09.1849 r.) Antoniego hr. Szydłowskiego (zm. Werbkowice 6.04.1900 r.), właściciela Werbkowic koło Lublina oraz Kupietyna i Parczykowa koło Lublina w Polsce.
2. Karola Henryka Ludwika (ur. Chwalimierz, Frankenthal 7.02.1801 – zm. Dobromierz, Hohenfriedeberg 8.02.1874 r.) – właściciela Snowidzy (Hertwigswaldau), Szymanowic (Schimmelwitz) i Leszczyn (Lesczyn). Żonaty (x Pokój k. Opola, Carlsruhe b. Oppeln 20.05.1828 r.) z Marią Elżbietą Henriettą Ferdynandą von Kulisch (ur. Pokój, Carlsruhe 2.04.1807 – zm. Dobromierz, Hohenfriedeberg 27.09.1885 r.), miał troje dzieci:
- a) Matyldę Karolinę Ferdynandę (ur. Ruja, Royn 4.07.1830 r.) – żonę (x Leszczyny, Lesczyn 26.10.1856 r.) Benarda von Maltzan bar. von Wartenberg und Penzlin, prezydenta najwyższego sądu ziemskiego księstwa Meklemburgii.
 - b) Ferdynanda Pawła Wilhelma (ur. Pokój, Carlsruhe 5.05.1833 r.) – profesora geografii Uniwersytetu Berlińskiego, doktora honoris causa Uniwersytetu w Heidelbergu. Żonaty (x Damianowo, Damsdorf 3.06.1879 r.) z Irmagardą bar. von Richthofen (ur. 1.04.1853 r.) z podlinii z Bartoszkówka (Barzdorf).
 - c) Eugeniusza Dypranda Antoniego Samuela Pawła (ur. Ruja, Royn 10.09.1835 – zm. Charlottenburg 2.12.1877 r.) – majora sztabowego regimentu artylerii polowej wojsk pruskich. Żonaty (x Berlin 25.11.1872 r.) z Fanny Mendelssohn-Bartholdy (ur. Berlin 31.03.1851 r.), miał trzy córki:

- Paulinę Fanny Ferdynandę (ur. Karlsruhe-Bawaria 11.11.1873 r.) – żonę (x Berlin 25.11.1893 r.) doktora medycyny Ernesta Siemerling, profesora Uniwersytetu w Tybindze;
- Annę Katarzynę Agnieszkę (ur. Karlsruhe-Bawaria 29.09.1875 r.) – żonę (x Berlin 30.09.1897 r.) Jana von Albert, kapitana wojsk niemieckich;
- Katarzynę Albertynę Matyldę (ur. Karlsruhe-Bawaria 1.10.1876 r.) – żonę (x Berlin 24.05.1899 r.) doktora prawa Kurta von Elbe.

3. Podlinia baronowska z Bartoszkówka (Barzdorf) i Damianowa (Damsdorf)

Karol Fryderyk Ernest bar. von Richtohofen (ur. Pietrzyków k. Jawora, Hohenpetersdorf b. Jauer 21.04.1787 – zm. Brachów, Brechelshof 7.05.1841 r.) – właściciel Brachowa (Brechelshof) koło Jawora (Jauer), Opatowic Ottwitz) koło Strzelina (Strehlen), Bartoszkówka (Barzdorf), Targówka (Bersdorf) koło Jawora (Jauer), Damianowa (Damsdorf), Rożnowa (Rosen) koło Strzelina (Strehlen) oraz Czarnkowa (Tscharnickau) koło Legnicy (Liegnitz). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Juende 1.08.1810 r.) z Teresą Karoliną Dorotą Zofią bar. von Grote (ur. Grabów, Grabow 3.05.1791 – zm. Damianów, Damsdorf 7.06.1811 r.), 2. (x Brachów, Brechelshof 6.08.1813 r.) z jej siostrą – Szarłottą Karoliną bar. von Grote (ur. Grabów, Grabow 5.04.1793 – zm. Brachów, Brechelshof 8.03.1871 r.), z pierwszą żoną miał jednego a z drugą – trzech synów:

1. Karola Otto Jana Terezjusza (ur. Damianowo, Damsdorf 30.05.1811 – zm. Damianowo, Damsdorf 6.03.1888 r.) – doktora prawa i doktora filozofii, profesora prawa na Uniwersytecie Berlińskim, właściciela Damianowa (Damsdorf). Był trzykrotnie żonaty: 1. (x Głogów, Glogau 21.10.1840 r.) z Zofią Fryderyką Wilhelminą Luizą bar. von Luetzow (ur. Berlin 5.01.1816 – zm. Berlin 5.08.1855 r.), 2. (x Berlin 8.10.1857 r.) z Zofią von Frankenberg-Ludwigsdorf (ur. Brzeg, Brieg 3.08.1818 – zm. Berlin 9.05.1879 r.), 3. (x Berlin 27.12.1879 r.) z Elfrydą Wilhelminą Klarą Teresą Emilią Emmą bar. von Grote (ur. Wrocław, Breslau 21.02.1848 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Arweda bar. von Richthofen z Henrykowa (Sprottischdorf) koło Szprotawy (Sprottau). Miał tylko troje dzieci z pierwszą żoną:

- a) Karola Fryderyka (ur. Berlin 8.10.1842 r.) – radcę nadrejnacji wrocławskiej, posła do parlamentu niemieckiego (Reichstag), pierwszego przewodniczącego rady familijnej, właściciela Damianowa (Damsdorf), Goczałkowa Górnego (Kohlhoehe), Pieszcanki (Sanderhof) i Księżyc (Tschinschwitz) koło Strzegomia (Striegau), Wądroża Małego (Klein Wandriss), Pawłowic Dużych i Małych (Gross- u. Klein Pohlwitz) oraz Jenkowa (Jenkau) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty (x Szczecin, Stettin 2.07.1883 r.) z Małgorzatą

- Idą Angeliką von Webern (ur. Strzelce Op., Gross Strehlitz 9.11.1861 r.), miał trzech synów:
- Harry Ernesta Karola Ulryka (ur. Erfurt 23.06.1885 r.);
 - Wolframa Jana Kurta Karola Guentera (ur. Erfurt 17.06.1887 r.);
 - Bolko Konrada Karola Egberta (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 7.06.1893 r.).
- b) Holdę Zofię Marię (ur. Berlin 8.07.1845 r.) – żonę (x Damianowo, Damsdorf 10.11.1873 r.) Rudolfa Priem, majora wojsk niemieckich.
- c) Irmgardę Gertrudę Zofię (ur. Berlin 1.04.1853 r.) – żonę (x Damianowo, Damsdorf 3.06.1879 r.) Ferdynanda bar. von Richthofen z podlinii z Rui (Royn), profesora Uniwersytetu Berlińskiego.
2. Ulryka Karola Pretoriusa (ur. Brachów, Brechelshof 5.09.1814 – zm. Bartoszków, Barzdorf 3.11.1878 r.) – sędziego sądu powiatowego, właściciela Bartoszkówka (Barzdorf), Goczałkowa Średniego i Dolnego (Mittel- u. Nieder Gutschdorf) koło Strzegomia (Striegau), Tomkowic (Thomaswaldau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), Górnego Mościska (Ober Faulbrueck) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i Targówka (Bersdorf) koło Jawora (Jauer). Żonaty (x Berlin 15.05.1848 r.) z Zofią Karoliną von Grolman (ur. Berlin 4.12.1821 r.), miał pięciu synów:
- a) Ulryka Zygfryda Karola (ur. Bartoszków, Barzdorf 16.07.1853 r.) – właściciela Udanina (Gaebersdorf), Dziwigórza (Diesdorf) i Dębnicy (Taubnitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), drugiego przewodniczącego rady familijnej.
 - b) Karola Ernesta Manfreda (ur. Bartoszków, Barzdorf 24.05.1855 r.) – majora wojsk niemieckich w sztabie regimentu ułanów, adiutanta cesarza niemieckiego Wilhelma II, właściciela Targówka (Bersdorf). Żonaty (x Parsowo- Pomorze, Parsow-Pommern 20.06.1890 r.) z Luizą Astą von Gerlach (ur. Koszalin, Koeslin 7.08.1866 r.).
 - c) Karola Fryderyka Wolframa (ur. Bartoszków, Barzdorf 23.10.1859 r.) – właściciela Bartoszkówka (Barzdorf) i Jaroszowa (Jaerischau) koło Strzegomia (Striegau). Żonaty (x Bueckeburg 28.09.1889 r.) z Teresą Goetz von Olenhufen (ur. Plate 6.09.1862 r.), miał troje dzieci:
 - Zofię Teresę Ulrykę Elżbietę Szarlottę (ur. Dziwigórz, Diesdorf 24.05.1891 r.);
 - Ulfa Ludwika Karola Moryca Hermanna (ur. Bartoszków, Barzdorf 10.10.1895 r.);
 - Manfreda (ur. Bartoszków, Barzdorf 16.03.1898 r.).
 - d) Ulryka (Udo) Karola Sebastiana (ur. Bartoszków, Barzdorf 29.03.1858 r.) – właściciela Goczałkowa Średniego i Dolnego (Mittel- u. Nieder Gutschdorf). Żonaty (x Monachium, Muenchen

- 3.03.1888 r.) z Paulą bar. von Pfeufer (ur. Monachium, Muenchen 2.09.1862 r.), miał trzy córki:
- Erykę (ur. Goczałków, Gutschdorf 6.07.1889 r.);
 - Jadwigę (ur. Goczałków, Gutschdorf 16.05.1890 r.);
 - Gabrielę Elżbietę (ur. Goczałków, Gutschdorf 13.04.1892 r.).
- e) Karola Hermanna (ur. Bartoszków, Barzdorf 19.01.1860 r.) – landrata powiatu dzierzoniowskiego, właściciela Górnego i Dolnego Mościska (Ober- u. Nieder Faulbruecke) i Tomkowic (Thomaswaldau). Żonaty (x Rentweinsdorf 17.10.1893 r.) z Jadwigą bar. von Rotenhan (ur. 14.05.1875 r.), miał czterech synów:
- Karola Ulryka (ur. Grodków, Grottkau 28.10.1894 r.);
 - Karola Godfryda (ur. Grodków, Grottkau 18.10.1895 r.);
 - Zygfryda (ur. Dobrocin, Guettmansdorf 22.10.1897 r.);
 - Eberharda (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 11.01.1899 r.).
3. Karola Ernesta Bolka (ur. Brachów, Brechelshof 8.09.1821 – zm. Rogoźnica, Gross Rosen 31.01.1899 r.) – właściciela Rogoźnicy (Gross Rosen), Dolnych Stanowic (Nieder Stanowitz), Konar (Kuhnern) i Mierczyc (Miertschuetz). Trzeci przewodniczący rady familijnej, otrzymał dziedziczny tytuł „katolicko – apostolski” (?). Żonaty (x Damianowo, Damsdorf 11.11.1850 r.) z Gertrudą Magdaleną Zofią Ernestyną von Tschammer-Osten und Quaritz (ur. Pokój, Carlsruhe 14.10.1831 – zm. Rogoźnica, Gross Rosen 3.09.1890 r.), miał ośmioro dzieci:
- a) Karola Ernesta Gotarda (ur. Rogoźnica, Gross Rosen 24.08.1851 r.) – właściciela majątku w Rogoźnicy (Gross Rosen). W 1889 roku (17.10.) przekształcił majątek w majorat, którego był I ordynatem. Żonaty trzykrotnie: 1. (x Lipsk, Leipzig 7.07.1875 r.) z Adelajdą Augustą Teresą Rossteuscher (ur. Berlin 7.11.1854 – zm. Kolonia, Koeln 14.08.1876 r.), 2. (x Londyn 21.09.1878 r.) z Anną Hewett z Nethercastl (ur. 29.07.1857 – zm. Rhoendorf 1.12.1884 r.), 3. (x Monachium, Muenchen 23.11.1886 r.) z Teresą Wilhelminą Karoliną Emmą bar. von Hohenhausen und Hochhaus (ur. Eichstätt 12.09.1860 r.). Z pierwszą żoną miał córkę, z drugą – syna i córkę, z trzecią – trzech synów:
 - Jadwigę Adelajdę (ur. Kolonia, Koeln 28.07.1876 r.);
 - Jerzego Ernesta Gotarda (ur. Barmen 29.01.1880 r.);
 - Krystynę Gertrudę Annę Mary (ur. Bad Soden 28.07.1881 r.);
 - Bolko (ur. Rogoźnica, Rosen 11.10.1887 r.);
 - Gottharda (ur. Rogoźnica, Rosen 7.10.1888 r.);
 - Henryka (ur. Rogoźnica, Rosen 29.12.1889 r.).
 - b) Adelajdę Karolinę Gertrudę Jadwigę (ur. Rogoźnica, Gross Rosen 18.07.1853 r.);
 - c) Karola Lotara Jerzego Bolko (ur. Rogoźnica, Gross Rosen 14.03.1856 r.) – właściciela Górnych i Dolnych Stanowic (Ober-

- u. Nieder Stanowitz). Żonaty (x Waniorowo-Pomorze Szczecińskie, Vahnerow-Pommern 17.07.1888 r.) z Elfrydą von Buelow (ur. Dobrzyca-Pomorze Szczecińskie, Doeberitz-Pommern 8.09.1865 r.);
- d) Karola Krzysztofa Ernesta (ur. Rogoźnica, Gross Rosen 4.03.1858 r.) – właściciela Mierczyc (Mertschuetz) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty (x Londyn 22.08.1885 r.) z siostrą swojej szwagierki – Helgą Luizą Hewett (ur. Bath-Anglia 2.02.1862 r.), miał troje dzieci:
- Amarant (?) (ur. Jawor, Jauer 16.09.1890 r.);
 - Ernesta (ur. Jawor, Jauer 24.09.1893 r.);
 - Bolko Ernesta Gotarda Karola (ur. Mierczyce, Mertschuetz 13.09.1899 r.).
- e) Gertrudę Idę Hanę (ur. Rogoźnica, Gross Rosen 9.05.1862 r.) – żonę (x Rogoźnica, Gross Rosen 17.08.1886 r.) pastora Karola Wagener;
- f) Marię Magdalенę Idę Karolinę (ur. Rogoźnica, Gross Rosen 21.04.1864 r.);
- g) Elizę Julię Gertrudę (ur. Rogoźnica, Gross Rosen 25.11.1870 r.) – żonę (x Rogoźnica, Gross Rosen 3.11.1897 r.) Karola von Chapuis;
- h) Karola Henryka Samuela (ur. Rogoźnica, Gross Rosen 22.10.1872 r.) – doktora prawa, właściciela Konar (Kuhnern);
4. Ernesta Karola Feliksa (ur. Brachów, Brechelshof 24.07.1825 – zm. Brachów, Brechelshof 9.05.1892 r.) – właściciela Brachowa (Brechelshof), Dolnej Granicznej (Nieder Streit), Czarnkowa (Tscharnikau-Tschierschkau) i Średniego Mościska (Mittel Faulbrueck). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Schnega 2.07.1858 r.) z Szarlottą Julianną Karoliną Augustą bar. von Grote (ur. Zellerfeld 25.12.1836 – zm. Brachów, Brechelshof 25.03.1861 r.), 2. (x Ballenstedt 9.12.1869 r.) z Frydą von Geyso (ur. Hameln 18.12.1844 r.) właścicielką Dolnej Granicznej (Nieder Streit) i Czarnkowa (Tscharnikau-Tschierschkau) koło Legnicy (Liegnitz), które wniosła mężowi w wianie. Z pierwszą żoną miał jednego syna, z drugą – czworo dzieci:
- a) Karola Ryszarda (ur. Brachów, Brechelshof 3.03.1861 r.) – doktora prawa, właściciela Średniego i Dolnego Mościska (Mittel- u. Nieder Faulbruecke);
 - b) Helmuta Fryderyka (ur. Brachów, Brechelshof 29.10.1870 r.) – właściciela Brachowa (Brechelshof) i Żarka (Bremberg) koło Jawora (Jauer). Żonaty (x 1900 r.) z Anną, córką Albrechta von Kalm i Berty von Geyso;
 - c) Ernę Szarlottę Karolinę (ur. Brachów, Brechelshof 30.05.1873 r.);
 - d) Frydę Elżbietę Felicję (ur. Brachów, Brechelshof 21.09.1875 r.);
 - e) Dorotę Adę Zofię (ur. Brachów, Brechelshof 25.09.1877 r.) – żonę (x Brachów, Brechelshof 16.11.1897 r.) Fryderyka von Loesch.

5. Elżbietę (Ewę) Karolinę (ur. Brachów, Brechelshof 30.11.1831 r.) – damę dworu królowej pruskiej Luizy.

4. Podlinia baronowska z Udanina (Gaebersdorf)

Andrzej Ludwik bar. von Richthofen (ur. Goczałków Górny, Kohlhoehe 12.12.1764 – zm. Udanin, Gaebersdorf 8.10.1818 r.) – był właścicielem Udanina (Gaebersdorf) i Komorowa (Cammerau) koło Świdnicy (Schweidnitz). Żonaty (x 30.09.1789 r.) z Henriettą Eleonorą Joanną von Luettwitz (ur. 29.05.1768 – zm. 19.11.1804 r.), miał dwóch synów:

1. Juliusza Karola Erdmanna (ur. Udanin, Gaebersdorf 15.02.1799 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 14.01.1862 r.) – właściciela Samotworu (Romberg) koło Wrocławia (Breslau). Był żonaty pięciokrotnie: 1. (Świdnica, Schweidnitz 11.06.1822 r.) z Natalią bar. von Bose (ur. 28.11.1802 – zm. Udanin, Gaebersdorf 9.09.1822 r.), 2. (x Udanin, Gaebersdorf 9.05.1824 r.) z Luizą von Hill (ur. 1806 – zm. Udanin, Gaebersdorf 27.05.1826 r.), 3. (x Dessau 14.07.1827 r.- rozwiedziona 1833 r.) z Teklą Pauliną von Berenhorst (ur. Dessau 22.06.1808 – zm. Rudolfstadt 17.01.1890 r.), która po rozwodzie wyszła za mąż (x 1.05.1834 r.) za Gustawa bar. von Ketelhodt, 4. (x 10.05.1835 r.) z Filipiną Julianną Ferdynandą von Diebitsch (ur. 9.12.1815 – zm. Udanin, Gaebersdorf 1.06.1840 r.), 5. (x Drezno, Dresden 26.05.1849 r.) z Karoliną Elżbietą Mietzel (ur. 7.11.1803 – zm. Wrocław, Breslau 27.02.1875 r.), wdową po N. bar. von Hanstein. Z trzecią żoną miał córkę i syna a z czwartą – syna:

- a) Amalię Luizę Teklę Klarę (ur. Udanin, Gaebersdorf 12.03.1829 r.) – żonę (x Samotwór, Romberg 3.06.1850 r.) Gwido von Busse (zm. Smarchowice Śląskie, Polnisch Marchwitz 5.01.1880 r.), właściciela Smarchowic Śląskich (Polnisch Marchwitz, Windisch Marchwitz) koło Namysłowa (Namslau);

- b) Juliusza Jerzego Ludwika (ur. Udanin, Gaebersdorf 26.09.1830 – zm. Samotwór, Romberg 1.03.1899 r.) – właściciela Samotworu (Romberg). Żonaty (x Neubrandenburg 31.01.1859 r.) z Marią Joanną Ernestyną Seip (ur. Neubrandenburg 10.04.1839 r.), miał czworo dzieci:

- Albrechta Karola Juliusza (ur. Samotwór, Romberg 13.11.1859 r.) – żonatego (x 1.10.1889 r.) z Kunegundą von Schickfuss und Neudorf (ur. Kojęcín, Baumgarten 27.11.1868 r.). Miał troje dzieci: a) Elżbietę Teresę Luizę Marię (ur. Wrocław, Breslau 8.08.1890 r.), b) Manfreda Albrechta (ur. Wrocław, Breslau 2.05.1892 – zginął nad Sommą 21.04.1918 r.) – „czerwonego barona”, asa lotnictwa niemieckiego i bohatera narodowego Niemiec, c) Lotara Zygryda (ur. Wrocław, Breslau 27.09.1894 r.);

- Małgorzatę Klarę Elżbietę Marię (ur. Samotwór, Romberg 13.01.1862 r.) – żonę (x Samotwór, Romberg 7.05.1889 r.) Karola von Bornstaedt, właściciela Gross Buenzow na Pomorzu;
- Juliusza Karola Eugeniusza (ur. Samotwór, Romberg 2.02.1865 r.) – właściciela Chmielowa (Schmellwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty (x 14.05.1888 r.) z Marią Diderichs (ur. Chmielów, Schmellwitz 16.06.1867 r.), miał dwoje dzieci: a) Wolframa Eugeniusza Fryca Juliusza (ur. Chmielów, Schmellwitz 24.02.1890 r.), b) Chrystę Marię Antonię Elżbietę (ur. Chmielów, Schmellwitz 21.12.1898 r.);
- Elżbietę Marię Luizę (ur. Samotwór, Romberg 1.04.1871 r.).
- c) Karola Fryderyka Aleksandra (ur. Udanin, Gaebersdorf 9.04.1840 – zm. Wrocław, Breslau 12.04.1900 r.).
- 2. Edwarda Wilhelma Ludwika (ur. Komorów, Cammerau 22.11.1801 – zm. Legnica, Liegnitz 12.07.1863 r.) – właściciela Komorowa (Cammerau). Żonaty (x Siodłkowice k. Wołowa, Schilkowitz b. Wohlau 9.12.1828 r.) z Amalią Klotyldą Emmą Joanną Karoliną Wolfiną von Schmettau (ur. Strupina k. Trzebnicy, Stroppen b. Trebnitz 24.06.1809 – zm. Legnica, Liegnitz 25.11.1843 r.), miał dwóch synów:
 - a) Wiktora Ludwika Edwarda (ur. Komorów, Cammerau 5.01.1839 r.) – generała porucznika wojsk pruskich;
 - b) Edwarda Ludwika Wilhelma Aleksandra (ur. Legnica, Liegnitz 29.06.1842 r.) – pułkownika wojsk pruskich.

5. Podlinia baronowska z Pławnej (Plohe)

Fryderyk Karol Henryk bar. von Richthofen (ur. Dobrogoszcz k. Strzelina, Dobergast b. Strehlen 9.09.1804 – zm. Pławna, Plohe 6.06.1854 r.) – właściciel Pławnej (Plohe) i Maszyc (Masswitz) koło Strzelina (Strehlen), żonaty (x Wrocław, Breslau 22.05.1837 r.) z Szarlottą Maksymilianą Bertą von Lieres und Wilkau z Radomierzyc (Duerrientsch) (ur. Radomierzyce, Duerrientsch 27.03.1812 – zm. Piotrówek, Petersdorf 12.08.1876 r.), miał troje dzieci:

1. Fryderyka Konrada Otto (ur. Pława, Plohe 27.08.1842 r.) – właściciela Pławnej (Plohe), Radomierzyc (Duerrientsch), oraz dziedzicznych wolnych sołectw: w Boguszycach (Bogschuetz) koło Oleśnicy (Oels), Jaksinie (Jexau) i Trześnie (Birkkretscham) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty (x Weltlich Kattern 11.09.1871 r.) z Józefiną Luizą Henriettą hr. von Posadowsky-Wehner (ur. Błotnica k. Strzelec Op., Blottnitz b. Gross Strehlitz 3.01.1852 r.), miał siedmioro dzieci:
 - a) Hermanna Otto Fryderyka (ur. Radomierzyce, Duerrientsch 12.08.1872 r.) – oficera regimentu huzarów wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 2.10.1894 r.) z Frydą bar. von Schlotheim (ur. 16.06.1876 r.);

- b) Fryderyka Artura Edmunda (ur. Radomierzyce, Duerrientsch 13.09.1873 r.);
 - c) Eufemię Bertę Doris Luizę (ur. Radomierzyce, Duerrientsch 12.12.1875 r.) – żonę (x Radomierzyce, Duerrientsch 23.10.1895 r.) Fryderyka bar Senft von Pilsach, właściciela Zimpel na Dolnych Łużycach i Turowa (Tauer) koło Głogowa (Glogau);
 - d) Elżbietę Bertę Kunegundę (ur. Radomierzyce, Duerrientsch 30.03.1877 r.);
 - e) Praetoriusa Waltera Albrechta (ur. Radomierzyce, Duerrientsch 10.05.1879 r.);
 - f) Harriet Elżę (ur. Ramierzyce, Duerrientsch 5.05.1885 r.);
 - g) Marię (ur. Radomierzyce, Duerrientsch 24.11.1891 r.).
2. Fryderyka Hugo Oskara (ur. Pława, Plohe 7.01.1846 – zm. Lipowa, Leipzig 11.09.1895 r.) – właściciela Lipowej (Leipitz) i Sadowic (Sadeiwitz) koło Niemczy (Nimptsch). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Wolany k. Kłodzka, Wallisfurth b.Glatz 7.07.1872 r.) z Kunegundą von Falkenhausen (ur. Wolany, Wallisfurth 2.04.1847 – zm. Strzelin, Strehlen 29.07.1873 r.), 2. (x Lipowa, Leipzig 23.04.1878 r.) z Martą Lonatą von Seydlitz-Kurzbach (ur. Lipowa, Leipzig 31.08.1851 r.), z drugą żoną miał trzech synów:
- a) Waltera Edmunda Pretoriusa Wolfa (ur. Lipowa, Leipzig 15.10.1880 r.);
 - b) Fryderyka Benedykta Pretoriusa Wilhelma (ur. Lipowa, Leipzig 21.03.1882 r.);
 - c) Albrechta (ur. 9.06.1887 r.).
3. Bertę Marię Elżbietę (ur. Pława, Plohe 26.04.1850 r.) – żonę (x Pława, Plohe 26.10.1870 r.) Edmunda von Reisner, właściciela Łagiewnik (Heidersdorf) koło Niemczy (Nimptsch).

C. LINIA BARONOWSKA PRAETORIUS VON RICHTHOFEN ZE SPALONEJ (HEINERSDORF)

Linia ta przyjęła nazwisko „Praetorius von Richthofen”. Pruskie potwierdzenie starego tytułu baronowskiego otrzymali w 1846 roku (9.05.).

Fryderyk Gottlob bar. Praetorius von Richthofen (ur. Jaworek, Heinersdorf 24.08.1741 – zm. 28.10.1777 r.) – właściciel Spalonej (Heinersdorf) koło Legnicy (Liegnitz) i Buczka (Buchwaeldchen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), żonaty (x Berlin 24.03.1764 r.) z Emilią Szarlottą le Chevenir de Beville (ur. Berlin 25.02.1737 – zm. 3.01.1820 r.), miał trzech synów:

1. Fryderyka Oswalda Henryka (ur. Berlin 1.01.1761 – zm. Oleśnica, Oels 25.08.1808 r.) – pruskiego królewskiego inspektora solnego. Żonaty

(x Wrocław, Breslau 23.05.1791 r.) z Karoliną Rampf (ur. Wrocław, Breslau 25.04.1771 – zm. Wrocław, 13.05.1832 r.) miał syna – Karola Fryderyka Gottloba Joachima (ur. Oleśnica, Oels 11.01.1806 – zm. Rawicz-Wielkopolska, Rawitsch-Grosspolen 30.04.1881 r.). Był dwukrotnie żonaty: 1. (x Kalde 23.05.1843 r.) z Luizą Karoliną Schroeder (ur. Kalde 24.07.1823 – zm. Rawicz, Rawitsch 19.06.1864 r.), 2. (x Rawicz, Rawitsch 2.05.1865 r.) z jej siostrą Bertą Emilią Schroeder (ur. Kalde 5.06.1821 – zm. Berlin 3.02.1892 r.), z pierwszą żoną miał dwoje dzieci:

- a) Klarę Marię Luizę Edwinę (ur. Rawicz, Rawitsch 5.02.1860 r.) – żonę (x Rawicz, Rawitsch 23.04.1879 r.) Pawła Freytaga ;
 - b) Fryderyka Oswalda Ludwika (ur. Rawicz, Rawitsch 1.04.1863 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Kassel 11.11.1899 r.) z Anną Luizą Meluzyną Elżbietą Scharf (ur. Fritzlar 6.02.1878 r.).
2. Ludwika Filipa Henryka (ur. Berlin 7.08.1770 – zm. Milicz, Militsch 5.09.1850 r.) – żonaty trzykrotnie: 1. (x Tarnowskie Góry, Tarnowitz 23.02.1797 r.- rozwiedziony 1801 r.) z Joanną Elżbietą Grust (ur. Tarnowskie Góry, Tarnowitz 9.10.1780 – zm. Leśnica k. Strzelec Op., Leschnitz b. Gross Strehlitz 29.10.1832 r.), 2. (x 24.05.1801 r.) z Katarzyną Beatryks Gaudard de Chavannes (ur. Lozanna 29.07.1756 – zm. Trzebnica, Trebnitz 11.07.1809 r.), 3. (x Trzebnica 5.09.1809 r.) z Joanną Rozyną Berger (ur. Trzebnica, Trebnitz 22.12.1785 – zm. Milicz, Militsch 13.08.1862 r.). Z pierwszą żoną miał jednego syna, z trzecią – również jednego syna:
- a) Jana Karola Chrystiana Augusta Fryderyka Ludwika (ur. Prudnik, Neustadt 7.12.1800 – zm. Szczerbice k. Rybnika, Sczyrbitz b. Rybnik 26.09.1880 r.) – żonaty (x Żory, Sohrau 29.07.1834 r.) z Anną Amalią Luizą Laszowską (ur. Leszczyny k. Rybnika, Leschczin b. Rybnik 17.11.1811 – zm. Leśnica, Leschnitz 15.03.1860 r.), miał dwóch synów:
 - Ludwika Fryderyka Karola Henryka (ur. Leśnica, Leschnitz 5.05.1837 r.)- radcę sądowego i prokuratora wojskowego, żonatego (x Broacker-Schleswig 13.08.1867 r.) z Dorotą Zofią Hansiną Henriettą Dithmer (ur. Rennberg 13.08.1848 r.);
 - Fryderyka Karola Luisa Ernesta Emila (ur. Raszowa k. Koźła, Raschowa b. Cosel 29.07.1845 r.) – królewskiego radcę budowlanego okręgu Lotaryngii. Żonaty (x Konstancja, Konstanz 17.07.1872 r.) z Anną Elizą Lidią Marquier (ur. Donaueschingen 14.07.1851 r.), miał trzy córki: a) Elżbietę Helenę Amelię Zofię (ur. Chateau-Salins 8.10.1874 r.) – doktora filozofii, asystentkę badeńskiej inspekcji rzemiosła; b) Frydę Emmę Joannę (ur. Metz 11.08.1879 r.) – żonę (x Freiburg 29.08.1899 r.) profesora Ernesta Waakley; c) Helenę Joannę Matyldę (ur. Sablon b. Metz 25.06.1882 r.) – żonę

(x Metz 1.08.1900 r.) Maksa von Schreibershofen, oficera wojsk niemieckich.

b) Emila Karola Henryka (ur. Trzebnica, Trebnitz 11.06.1810 – zm. Baden-Baden 29.06.1895 r.) – doktora filozofii, dyplomatę niemieckiego. Żonaty (x Poczdam, Potsdam 1.08.1833 r.) z Marią Amalią Augustyn (ur. Poczdam, Potsdam 3.10.1814 – zm. Baden-Baden 21.09.1891 r.), miał siedmior dzieci:

- Emila Ludwika Fryderyka (ur. Wrocław, Breslau 18.06.1834 – zm. Baden-Baden 16.10.1879 r.) – wyjechał do Urugwaju. Żonaty (x Mercedes-Urugwaj 17.06.1870 r.) z Karoliną Lara y Braga (ur. Mercedes 5.05.1851 r.);

- Ludwika Gottloba Karola (ur. Berlin 13.09.1837 – zm. Wiesbaden 3.09.1873 r.) – żonaty (x Hannover 17.11.1868 r.) z Anną Karoliną Eleonorą Wilhelminą von Hartz (ur. Hannover 4.06.1845 r.), miał córkę: Marię Frauken Szarlottę (ur. Toenning 7.09.1871 r.) – żonę (x Hannover 6.07.1895 r.) Jerzego von Elbe oficera regimentu grenadierów konnych wojsk niemieckich;

- Annę Luizę Fryderykę (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. d. Oder 20.05.1841 r.) – damę dworu królowej pruskiej Luizy, żonę (x Poczdam, Potsdam 19.04.1870 r.) Hermanna von Elbe (zm. Wrocław, Breslau 22.11.1888 r.)

- Karola Fryderyka Filipa (ur. Berlin 20.02.1843 r.) – dwukrotnie żonatego: 1. (x Petersdorf 15.06.1865 – rozwiedziony) z Agnieszką Gertrudą Matyldą Meislahn (ur. Orth 15.11.1839 r.), 2. (x Wiesbaden ?) z Klarą Zimmermann (ur. Dessau 4.06.1854 r.);

- Elżbietę Konstancję (ur. Berlin 15.09.1845 r.) – żonę (x Hamburg 15.05.1867 r.) Ernesta von Plessen (zm. Baden-Baden 18.05.1874 r.), właściciela Ketting i Insel Alsen;

- Oswalda Samuela Konstantyna (ur. Jassy-Besarabia 13.10.1847 r.) – doktora prawa, sekretarza Ministerstwa Spraw Zagranicznych Cesarstwa Niemieckiego, członka senatu (Bundesrat). Żonaty (x Strassburg 17.01.1874 r.) z Karoliną (Lilly) Zofią Marianną Marią von Hartmann (ur. Berlin 31.08.1852 – zm. Aleksandria-Egipt 13.05.1896 r.), miał trzech synów: a) Dypranda Emila Juliusza Ludwika Frydolina (ur. Zabern 15.12.1875 r.) – radcę saskiego ministerstwa; b) Hartmanna Oswalda Henryka Ferdynanda (ur. Berlin 20.07.1878 r.); c) Oswalda Gustawa Filipa Bolka Edwarda Alfreda (ur. Berlin 5.10.1885 r.);

- Henryka Fryderyka Hermanna (ur. Berlin 19.07.1849 r.) – sekretarza poselstwa niemieckiego w Dominikanie, żonatego (x Hamburg 22.02.1896 r.) z Joanną Estellą Adeliną Schmidt (ur. Hamburg 22.04.1862 r.), miał dwoje dzieci: a) Estellę Marię Elż-

bietę (ur. Hamburg 22.02.1897 r.), b) Henryka Lotara Emila Filipa Oswalda Jana (ur. Hamburg 19.10.1899 r.).

3. Filipa Henryka (ur. Berlin 10.10.1775 – zm. Berlin 10.06.1845 r.) – właściciela Radunicy (Hundertmark) koło Gdańska (Danzig). Żonaty (x Kostrzyń, Kuestrin 7.06.1802 r.) z Julią Szarlottą Dorotą Teresą de Champs (ur. Piława k. Braniewa, Pillau b. Braunsberg 2.03.1785 r. – zm. Berlin 28.12.1840 r.), miał dwoje dzieci:

- a) Juliusza Karola Henryka (ur. Kostrzyń, Kuestrin 19.12.1804 – zm. Królewiec, Koenigsberg 3.12.1890 r.) – królewskiego radcy wojennego. Żonaty (x Berlin 22.05.1838 r.) z Fryderyką Luizą von Hundt (ur. Berlin 10.01.1815 – zm. Dyminek-Pomorze, Demmin-Pommern 30.09.1888 r.), miał dwie córki:
- Jadwigę Karolinę Luizę Julię (ur. Drezdenko-Pomorze, Driesen-Pommern 29.01.1842 r.) – żonę (x Łososiewice k. Wołowa, Losswitz b. Wohlau 27.12.1863 r.) Wilhelma von Ratzmer, generała majora wojsk niemieckich;
 - Adolfinę Teresę Filipinę (ur. Bydgoszcz, Bromberg 21.05.1846 r.) – żonę (x Flensburg 2.06.1869 r.) doktora medycyny Ludwika Luehe, naczelnego lekarza wojsk niemieckich.
- b) Edwinę Adelajdę Heloizę Julię (ur. Gdańsk, Danzig 15.01.1819 r.) – właścicielkę Radunicy (Hundertmark).

Luiza bar. Praetorius von Richthofen w 1866 roku (8.09.) adoptowała swojego siostrzeńca Ryszarda Kunischa, który przyjął nazwisko „Kunisch von Richthofen”.

Źródła:

Sinapius T. I s. 766-767, T. II s. S. 921

Zedlitz T. IV s. 114

Błażek T. IV s. 64

Krane s. 100-102

Dorst T. I nr 45

Doerr s. 144, 223

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 8:1989 s. 89, Bd 11:2000 s. 391-393

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 713-715

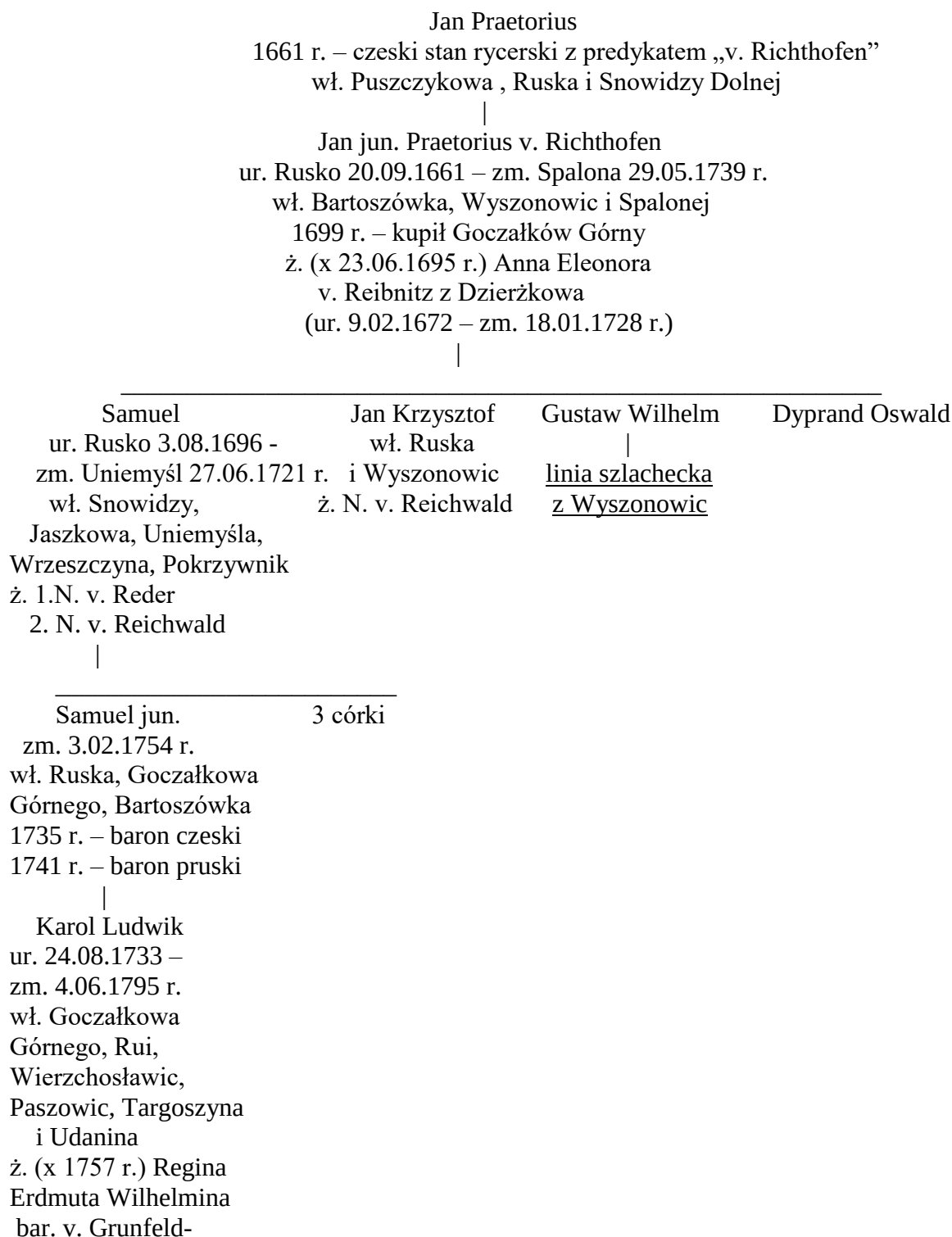
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 83:1910 s. 748-749

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 51:1901 s. 612-622

Praetorius v. Richthofen E.: Geschichte der Familie Praetorius von Richthofen.
Magdeburg 1884.

TABLICE GENEALOGICZNE

POCZĄTKI RODU I PODZIAŁ NA LINIE

Guttenstaedten
(ur. 7.04.1739 –
zm. 7.01.1785 r.)

Wilhelm Ludwik	Andrzej Karol	Andrzej Ludwik	Gottlob Samuel
	Samuel		ur. 6.01.1769 –
<u>podlinie baronowskie</u>	ur. Goczałków	<u>podlinia baronowska</u>	zm. 25.02.1808 r.
<u>ze Snowidzy</u>	Górny	<u>z Udanina</u>	wł. Goczałkowa
<u>i z Rui</u>	24.04.1762 -		i Goczałkowa
	zm. Bartoszków		Górnego
	17.11.1836 r.		ż. (x 1800 r.) Elżbieta
	wł. Bartoszkówka		Fryderyka Zofia Amalia
	ż. 1. (x 1785 r.) Szarlotta		Szarlotta ks. v. Schleswig-
	Wilhelmina v. Hohendorf		Holstein-Beck
	(ur. 1766 – zm. 1828 r.)		(ur. Stargard 13.12.1783 -
	2. (x Śmiałowie 24.01.183? r.)		zm. 19.01.1862 r.)
	Matylda Augusta Marianna		
	Wilhelmina Karolina v. Gellhorn		Fryderyk Karol Gottlob
	(ur. Barycz 2.04.1806 -		
	zm. Świdnica 29.07.1886 r.)		<u>podlinia baronowsko-hrabiowska</u>
			<u>z Goczałkowa Górnego i Boguszyce</u>
	Karol Fryderyk Ernest		
	<u>podlinia baronowska</u>		
	<u>z Bartoszkówka</u>		

LINIA SZLACHECKA Z WYSZONOWIC

Gustaw Wilhelm Praetorius v. Richthofen
syn Jana jun.
ur. Rusko 13.10.1707 – zm. Strzelin 21.08.1774 r.
wł. Wyszonowic
|
Ernest Wilhelm
ur. Wyszonowice 5.01.1736 – zm. Strzelin 29.09.1790 r.
wł. Częszyc i Dobrogoszczy
ż. 1. (x Bartoszków 8.05.1760 r.) Anna Chrystiana
Kunegunda bar. v. Richthofen
(ur. Bartoszków 8.06.1738 – zm. Dobrogoszcz 2.02.1777 r.)
2. (x 26.11.1777 r.) Fryderyka Szarlotta Eleonora
v. Schickfus-Neuendorf
(ur. 23.01.1745 – zm. Strzelin 17.12.1792 r.)
3. (x Jordanów Śl. 4.08.1793 r.) Chrystiana Henrietta
v. Siegroth-Schlawickau
(ur. Jordanów Śl. 6.08.1751 – zm. Strzelin 19.05.1835 r.)
|

Ernest Gustaw Henryk ur. Dobrogoszcz 24.08.1771 - zm. Myślibórz 19.06.1820 r. kapitan wojsk pruskich ż. (x Strzelin 2.05.1797 r.) Szarlotta Henrietta v. Warnsdorff (ur. 24.07.1775 – zm. Brzeg 24.03.1836 r.)		Zygmunt Wilhelm ur. Dobrogoszcz 29.10.1772 – zm. Brzeg 29.03.1842 r. wł. Bledzowa ż. (x Siecieborowice 19.09.1798 r.) Joanna Henrietta v. Prittwitz-Gaffron (ur. Siecieborowice 26.03.1776 – zm. Brzeg 22.04.1849 r.)
Hermann Aleksander Ernest Ferdynand Fryderyk Jan ur. Oława 4.04.1810 - zm. Meschede 18.05.1857 r. major wojsk pruskich ż. 1. (x Nysa 12.02.1833 r.) Ewa Maria Józefina Peikert (ur. Nysa 1.09.1814 - zm. Nysa 31.12.1842 r.) 2. (x Nysa 15.07.1845 r.) Joanna Eleonora Tilgner-Theiler (ur. Wrocław 4.04.1825 - zm. Ameryka 26.05.1885 r.)	Rudolf Wilhelm Fryderyk Teodor ur. Bledzow 11.12.1807 - zm. Brzeg 6.10.1883 r. wł. Bledzowa ż. 1. (x Ziębice 7.07.1846 r.) Maria Augusta Wilhelmina v. Falckenhayn (ur. Ziębice 16.10.1825 - zm. Bukowina 22.08.1867 r.) 2. (x Brzeg 8.10.1868 r.) Agnieszka Szarlotta Wilhelmina v. Falckenhayn (ur. Kamiennik 7.08.1834 r.) Hermann Teodor Fryderyk Wilhelm ur. Kamiennik 28.12.1848 r. ż. 1. (x Szczerbice 8.02.1875 r.) Gertruda Justyna Helena Langer (ur. Golejów 31.08.1857 – zm. Wrocław 2.03.1909 r.) 2. (x Wrocław 17.09.1912 r.) Waleria Maria Haehnelt (ur. Szamotuły 2.03.1876 r.)	Otto Fryderyk Ernest Ernest Leonard Wilhelm Adalbert ur. Siecieborowice 19.09.1810 – zm. Legnica 22.03.1896 r. ż. (x Ćwiklice 23.10.1844 r.) Maria Ida Anna Ewa Dezyderia Deodata v. Schimonski (ur. Pszczyna 23.04.1823 – zm. Legnica 23.03.1897 r.) Eugeniusz Wilhelm Ryszard Adam ur. Milicz 19.10.1846 r. ż. (x Bodendorf 30.09.1880 r.) Leonia Łucja Rozalia Berta Matylda Karolina Ernestyna hr. v. Schulenburg (ur. Bodendorf 19.02.1858 r.)
Jan Otto Teodor Emanuel ur. Rastatt 1.04.1882 r. kapitan liniowca „Nassau”	Ernest Teodor Emil ur. Szczerbice 29.08.1883 r. ż. (x Wrocław 26.09.1908 r.) Margot Fryderyka Emilia Gruettner	Eryka ur. Rybnik 5.11.1875 r. nauczycielka średniej szkoły

	(ur. Wrocław 13.11.1886 r.)
Fryderyk Maks Gothilf Henryk ur. Kolonia 16.02.1855 r. farmer w Ameryce ż. (x 2.04.1902 r.) Alice Leonora Wayman (ur. 22.11.1862 r.)	córki: a) Maria Ewa Magda Berta Agnieszka Franciszka ur. Nysa 8.05.1848 r. b) Eleonora Ewa Maria Marta ur. Kolonia 14.06.1852 r.

LINIE BARONOWSKIE I HRABIOWSKA Z GOCZAŁKOWA GÓRNEGO

1. Podlinia hrabiowska i baronowska z Goczałkowa Górnego i Boguszyce

Fryderyk Karol Gottlob bar. v. Richthofen
syn Gottloba Samuela
ur. Goczałków Górny 24.05.1805 -
zm. Piława Górna 13.05.1872 r.
1846 r. – I hrabia z prawem primogenitury
ż. (x Świdnica 17.08.1829 r.)
Emma Maria Luiza v. Beeren
(ur. Wesel 19.02.1810 –
zm. Piława Górna 10.08.1894 r.)

Emil Gottlob Fryderyk Wilhelm ur. Goczałków G. 8.08.1830 - zm. Boguszyce 23.10.1882 r. II hrabia ż. (x Boguszyce 4.11.1857 r.) Szarlotta Henrietta Ida v. Randow (ur. Radomierzyce 29.10.1829 r.) wł. Bystrego	Teodor Fryderyk Gottlob ur. Goczałków G. 17.11.1831 - Legnica 14.04.1901 r. 1882 r. – III hrabia generał major wojsk niemieckich ż. (x Bystre 17.01.1856 r.) Maria Luiza Fryderyka Karolina v. Wedel (ur. Bystre 31.07.1834 r.)	Oldwig Fryderyk Gottlob Goczałków G. 24.11.1832 r. baron ż. (x Łagowice 1.05.1873 r.) Olga Filipina Hermina Szarlotta Żychlińska (ur. Drezdenko 21.06.1853 r.)	córki: a) Luiza Izydora Fryderyka ur. Goczałków G. 29.08.1838 r. b) Maria Fryderyka Filipina Zofia Klara ur. Goczałków G. 29.06.1840 r. c) Izydora Henrietta Fryderyka Luiza ur. Goczałków G. 20.11.1844 r.
Fryderyk Teodor Dyprand	Lotar Fryderyk Bolko	córki: a) Maria Agnieszka	

ur. Oleśnica 25.09.1856 r. IV hrabia ż. (x Bogu- szyce 18.10.1906 r.) Anna v. Randow (ur. Wrocław 29.04.1868 r.)	Teodor Dyprand ur. Oława 26.01.1860 r. baron ż. (x Wrocław 27.05.1896 r.) Bianka bar. v. Seherr- Thoss (ur. Kluczbork 13.01.1863 r.)	Jadwiga ur. Oleśnica 20.10.1857 r. m. (x Sulechów 21.10.1879 r.) Ludwik v. Schwerin pułkownik wojsk niemieckich b) Fryderyka (Fryda) Emma Luiza ur. Oława 1.10.1870 r.
Fryderyk Wilhelm Adam Lotar Henryk Teodor ur. Oleśnica 14.04.1897 r.	Heinz Walter Adam Samuel Emil ur. Oleśnica 10.05.1898 r.	Jadwiga Olga Maria Ida Adela Emma Ewa Konstancja ur. Oleśnica 23.06.1899 r.

Fryderyk Hermann Dyprand Kurt ur. Kargowa 1.03.1874 r. ż. (x Kosel 21.11.1899 r.) Wally Paulina Gertruda v. Protzen (ur. Koblenca 13.05.1879 r.)	Fryderyk Hermann Dyprand Oldwig ur. Kargowa 3.07.1875 r. ż. (x Berlin 10.03.1900 r.) Wally Marliny (ur. Berlin 2.04.1877 r.)	Fryderyk Hermann Dyprand Udo ur. Wrocław 24.03.1877 r.	Fryderyk Hermann Dyprand Guenther ur. Wrocław 20.04.1886 r.	córki: a) Emma Filipina Olga Katarzyna ur. Wrocław 10.03.1879 r. m. (x Wrocław 10.05.1904 r.) Kurt Vosberg nadburmistrz Poczdamu b) Emma Filipina Olga Małgorzata Maria Elżbieta ur. Wrocław 9.12.1881 r. m. (x Wrocław dr prawa Wilhelm v. Buchlow wł. Ludolff, Gneve i Solzow
--	--	---	--	--

2. Podlinia baronowska ze Snowidzy

Wilhelm Ludwik
syn Karola Ludwika
ur. Goczałków Górny 10.03.1761 –

zm. Snowidza 13.04.1838 r.
wł. Snowidzy, Rui, Strzałkowic
i Wyszonowic
ż. 1. Szarlotta Ernestyna
v. Luettwitz
(ur. 22.02.1761 –
zm. Dittersbach 29.01.1795 r.)
2. (x 7.05.1797 r.) Henrietta Eleonora
Szarlotta Luiza v. Pertkenau
(ur. 18.09.1777 –
zm. Wrocław 26.02.1846 r.)
wł. Chwalimierza, Bielan i Buczek

Samuel Fryderyk Wilhelm Gottlieb	Chrystian	Karol
ur. Częstochowa 16.06.1781 –	Fryderyk Wilhelm	Henryk Ludwik
zm. Świdnica 10.03.1861 r.	<u>podlinia baronowska z Rui</u>	
wł. Snowidzy		
ż. (x Jawor 25.11.1804 r.)		
Henrietta Georgina Szarlotta		
bar. v. Nordeck zu Rabenau		
(ur. Londorf 2.09.1781 –		
zm. Świdnica 24.03.1857 r.)		

Karol Gottlieb Juliusz	Karol Oskar Lotar
Adalbert Eugeniusz	ur. Conradswaldau ? 30.12.1817 –
ur. Krzepice 9.03.1810 -	zm. Wrocław 13.04.1893 r.
zm. Wrocław 30.08.1896 r.	ż. (x Syców 4.06.1844 r.) Hulda Ewa
generał major wojsk pruskich	Ida v. Teichmann u. Logischen
ż. (x Syców 13.01.1840 r.)	(ur. Syców 25.08.1825 –
Ewa Berta Paulina	zm. Wrocław 20.01.1890 r.)
v. Teichmann u. Logischen	
(ur. Pisarzowice 9.07.1821 -	
zm. Wrocław 23.11.1892 r.)	

Hugo Samuel	Samuel Wilhelm	córki:
Wilhelm Luiz	Adam Egmont	a) Ewelina Luiza
Erdmann	Bruno Ulryk	Szarlotta Hulda
Regewald	ur. Nysa	Eugenia Kamila
ur. Nysa	13.01.1846 r.	ur. Nysa
16.08.1842 r.	major wojsk	31.03.1849 r.
prezydent rejencji	niemieckich	m. (x Legnica
w Kolonii	wł. Piotrówka	21.08.1881 r.)
	ż. (x Wrocław	Emil v. Pfuhl
	7.10.1871 r.)	(zm. Wrocław
	Helena Luiza	4.07.1894 r.)
	Laura v. Koschembar	generał porucznik
	(ur. Bytom 18.11.1850 r.)	wojsk niemieckich

			b) Eugenię Luizę Ewa Ida Emilia ur. Brzeg 5.10.1850 r. m. (x Legnica 18.10.1876 r.) Eugeniusz v. Carnap
Wilhelm Karol Eugeniusz Ulryk ur. Oława 11.04.1873 r.	Herbert Samuel Zygfried ur. Strzelin 7.06.1879 r.	Samuel Ulryk Zygfried ur. Merseburg 6.05.1889 r.	c) Marta Ewa Maria Magdalena Małgorzata Lida ur. Gorzów Wlkp. 19.07.1859 r. m. (x Legnica 15.01.1883 r.) Jan v. Heydebrand u. d. Lasa wł. Gutów M.

Samuel Luiz Arwed Adam Eugeniusz ur. Rawicz 1.03.1845 r. major wojsk pruskich ż. 1. (x Kassel 21.04. 1873 r.) Augusta Małgorzata Fryderyka Helena Wilhelmina Matylda v. Baumbach (ur. Kassel 7.02.1854 r.) 2. (x Wro- cław 17.04. 1895 r.) Elfryda Wilhelmina Klara Teresa Emilia Emma bar. v. Grote	Kuno Bruno Lotar Egmond Samuel Adam ur. Siera- kowo 2.04. 1846 - zm. Sarny 27.11. 1894 r. wł. Sarn ż. (x Wro- cław 7.12. 1894 r.) Maria Anna v. Seherr- Thoss (ur. Moszna 26.07. 1844 r.)	Walter Samuel Adam Lotar Wilhelm ur. Eugeniusz Krzy- żowice 18.12. 1853 r. wł. Głucho- wa D. ż. (x Leg- nica 9.10. 1889 r.) Gertruda Paulina Maria Wilhelmina Tieschowa v. (ur. Bruny 13.04.1861 r.) Fryderyk Wilhelm ur. Bruny 6.10.1888 r.	Bolko Samuel Adam Wilhelm ur. Krzy- żowice 18.12. 1853 r. wł. Głucho- wa D. ż. (x Leg- nica 9.10. 1889 r.) Elżbieta v. Goetz (ur. Ho- chenbocka 11.04.1867 r.)	Fryderyk Wilhelm Samuel Adam Jan ur. Krzyżo- wice 5.12.1855 r. wł. Jakubo- wic ż. (x Jakubo- bowice 28.01.1887 r.) Gertruda Paulina Maria Wilhelmina Tieschowa v. (ur. Bruny 13.04.1861 r.) Fryderyk Wilhelm ur. Bruny 6.10.1888 r.	Lotar Samuel Adam ur. Karłowice 14.02.1868 r.	Jadwiga Luiza Szarlotta Ewa ur. Siera- kowo 25.08.1847 r. m. (x Wrocław 26.02.1877 r.) Henryk bar. v. Seherr-Thoss pułkownik wojsk niemieckich Maks ur. Bruny 30.07.1891 r.
						a) Małgorzata Jadwiga Hulda Szarlotta

(ur. Wro- cław 21.02. 1848 r.)	Lotar Samuel Adam Karol Konstantyn Kuno ur. Orpiszówek 11.03.1880 r.	ur. Denver 28.12.1878 r. b) Szarlotta Jane ur. Denver 19.03.1882 r.
Paulina Hulda Ewa Jadwiga Fryderyka Renata ur. Roten- berg 10.02.1874 r.		

3. Podlinia baronowska z Rui

Wilhelm Ludwik
syn Karola Ludwika
wł. Snowidzy i Rui
ż. 1. ...
2. (x 7.05.1797 r.) Henrietta
Eleonora Szarlotta Luiza
v. Pertkenau
(ur. 18.09.1777 –
zm. Wrocław 26.02.1846 r.)
wł. Chwalimierza, Bielan
i Buczek
|

Chrystian Fryderyk Wilhelm ur. Chwalimierz 27.11.1799 - zm. Drezno 24.09.1882 r. ż. 1. (x 5.03.1826 r. - rozwiedziony 9.04.1851 r.) Paulina Imbier v. Obiczierska (Obiezierska ?) (ur. Lussowo 22.06.1809 - zm. Ostrowiecko 9.08.1870 r.) 2. (x Rostock 23.06.1851 r.) Maria Karolina Krueger (ur. Rostock 2.09.1824 - zm. Drezno 23.05.1878 r.) 3. (x Drezno 17.08.1882 r.) Marta Augusta Emma Anna Maria v. Studnitz (ur. Świdnica 19.10.1852 r.)	Karol Henryk Ludwik ur. Chwalimierz 7.02.1801 – zm. Dobromierz 8.02.1874 r. wł. Snowidzy (cz.), Szymanowic i Leszczyn ż. (x Pokój 20.05.1828 r.) Maria Elżbieta Henrietta Ferdynanda v. Kulisch (ur. Pokój 2.04.1807 – zm. Dobromierz 27.09.1885 r.)
---	---

Henryk Wilhelm Rafał ur. Strzałkowice 7.12.1826 - zm. Kupietyn 12.05.1878 r. ż. (x Kraków 29.09.1852 r.) Maria Matylda Walentyna hr. Wielogłowska (ur. Kraków 14.02.1827 - zm. Bonarka 14.10.1887 r.)	Eliza Paulina Apolonia ur. Snowidza 20.01.1829 r. ż. (x Rusko 19.09.1849 r.) Antoni hr. Szydłowski (zm. Werbkowice 6.04.1900 r.) wł. Werbkowic i Kupietyna		
	Ferdynand Paweł Wilhelm ur. Pokój 5.05.1833 r. profesor Uniwersytetu Berlińskiego ż. (x Damianowo 3.06.1879 r.) Irmgarda bar. v. Richthofen z podlinii z Bartoszkówka	Eugeniusz Dyprand Antoni Samuel Paweł ur. Ruja 10.09.1835 - zm. Charlottenburg 2.12.1877 r. major wojsk pruskich ż. (x Berlin 25.11.1872 r.) Fanny Mendelssohn- Bartholdy (ur. Berlin 31.03.1851 r.)	Matylda Karolina Ferdynanda ur. Ruja 4.07.1830 r. m. (x Leszczyny 26.10.1856 r.) Bernard v. Maltzan bar. v. Wartenberg u. Penzlin prezydent sądu ziemskiego Meklemburgii
		córki:	
Bolesław Jan Paweł ur. Kraków 29.08.1854 r. dr filozofii wł. Bonarki ż. (x Kraków 25.10.1887 r.) Bronisława Leonida Ostoja- Sędzimir (ur. Brzeź- nica 23.1862 r.)	Stanisław Wilhelm ur. Kraków 19.09.1860 r. kapitan wojsk niemieckich	Maria Eliza ur. Kraków 21.12.1862 r. m. (x Kraków 30.06.1883 r.) Józef Miłkowski	a) Paulina Fanny Ferdynanda ur. Karlsruhe 11.11.1873 r. m. (x Berlin 25.11.1893 r.) dr med. Ernest Siemerling prof.uniw. w Tybindze b) Anna Katarzyna Agnieszka ur. Karlsruhe 29.09.1875 r. m. (x Berlin 30.09.1897 r.) Jan v. Albert kapitan wojsk niemieckich c) Katarzyna Albertyna Matylda ur. Karlsruhe 1.10.1876 r. m. (x Berlin 24.05.1899 r.) dr prawa Kurt v. Elbe
		córki:	
		a) Maria Henrietta ur. Kraków 20.07.1888 r.	
		b) Antonia Bronisława ur. Kraków 13.06.1898 r.	

4. Podlinia baronowska z Udanina

Andrzej Ludwik
syn Karola Ludwika
ur. Goczałków G. 12.12.1764 –
zm. Udanin 8.10.1818 r.

wł. Udanina i Komorowa
 ż. (x 30.09.1789 r.) Henrietta
 Eleonora Joanna v. Luettwitz
 (ur. 29.05.1768 – zm. 19.11.1804 r.)

|

Juliusz Karol Erdmann ur. Udanin 15.02.1799 - zm. Zgorzelec 14.01.1862 r. wł. Samotworu i Udanina ż. 1. (x Świdnica 11.06.1822 r.) Natalia bar. v. Bose (ur. 28.11.1802 - zm. Udanin 9.09.1822 r.) 2. (x Udanin 9.05.1824 r.) Luiza v. Hill (ur. 1806 – zm. Udanin 27.05.1826 r.) 3. (x Dessau 14.07.1827 r. - rozwieziony) Tekla Paulina v. Berenhorst (ur. Dessau 22.06.1808 – zm. Rudolfstadt 17.01.1890 r.) 4. (x 10.05.1835 r.) Filipina Julianna Ferdynanda v. Diebitsch (ur. 9.12.1815 – zm. Udanin 1.06.1840 r.) 5. (x Drezno 26.05.1849 r.) Karolina Elżbieta Mietzel (ur. 7.11.1803 – zm. Wrocław 27.02.1875 r.)		Edward Wilhelm Ludwik ur. Komorów 22.11.1801 – zm. Legnica 12.07.1863 r. wł. Komorowa ż. (x Siodłkowice 9.12.1828 r.) Amalia Klotylda Emma Joanna Karolina Wolfina v. Schmettau (ur. Strupina 24.06.1809 – zm. Legnica 25.11.1843 r.)
	Wiktor Ludwik Edward ur. Komorów 5.01.1839 r. generał porucznik wojsk pruskich	Edward Ludwik Wilhelm Aleksander ur. Legnica 29.06.1842 r.
Juliusz Jerzy Ludwik ur. Udanin 26.09.1830 - zm. Samotwór 1.03.1899 r. wł. Samotworu ż. (x Neubrandenburg 31.01.1859 r.) Maria Joanna Ernestyna Seip (ur. Neubrandenburg 10.04.1839 r.)	Karol Fryderyk Aleksander ur. Udanin 9.04.1840 - zm. Wrocław 12.04.1900 r.	Amalia Luiza Tekla Klara ur. Udanin 12.03.1829 r. m. (x Samotwór 3.06.1850 r.) Gwido v. Busse (zm. Smarchowice Śląskie 5.01.1880 r.) wł. Smarchowic Śl.
Albrecht Karol Juliusz ur. Samotwór 13.11.1859 r. ż. (x 1.10.1889 r.) Kunegunda v. Schickfuss u. Neudorf	Juliusz Karol Eugeniusz ur. Samotwór 2.02.1865 r. wł. Chmielowa ż. (x 14.05.1888 r.) Maria Diderichs	córki: a) Małgorzata Klara Elżbieta Maria ur. Samotwór 13.01.1862 r. m. (x Samotwór 7.05.1889 r.) Karol v. Bornstaedt wł. Gr. Buenzow

(ur. Kojęcin 27.11.1868 r.)	(ur. Chmielów 16.06.1867 r.)	b) Elżbieta Maria Luiza ur. Samotwór 1.04.1871 r.
	Wolfram Eugeniusz	Chrysta Maria Antonia
	Fryc Juliusz	Elżbieta
	ur. Chmielów 24.02.1890 r.	ur. Chmielów 21.12.1898 r.
Manfred Albrecht	Lotar Zygmunt	Elżbieta Teresa Luiza
ur. Wrocław 2.05.1892 - ur. Wrocław 27.09.1894 r.		Maria
zginął nad Sommą		ur. Wrocław 8.08.1890 r.
21.04.1918 r.		
as lotnictwa niemieckiego		

5. Podlinia baronowska z Bartoszkówka i Damianowa

Andrzej Karol Samuel			
syn Karola Ludwika			
ur. Goczałków G. 24.04.1762 –			
zm. Bartoszków 17.11.1836 r.			
wł. Bartoszkówka			
ż. 1. (x 1785 r.) Szarlotta			
Wilhelmina v. Hohendorf			
(ur. 1766 – zm. 1828 r.)			
2. (x Śmiałowice 24.01.183? r.)			
Matylda Augusta Marianna			
Wilhelmina Karolina v. Gellhorn			
(ur. Barycz 2.04.1806 –			
zm. Świdnica 29.07.1886 r.)			
Karol Fryderyk Ernest			
ur. Pietrzyków 21.04.1787 –			
zm. Brachów 7.05.1841 r.			
wł. Brachowa, Opatowic, Bartoszkówka,			
Targówka, Damianowa, Rożnowa i Czarnkowa			
ż. 1. (x Juende 1.08.1810 r.) Teresa Karolina			
Dorota Zofia bar. v. Grote			
(ur. Grabów 3.05.1791 –			
zm. Damianów 7.06.1811 r.)			
2. (x Brachów 6.08.1813 r.)			
Szarlotta Karolina bar. v. Grote			
(ur. Grabów 5.04.1793 –			
zm. Brachów 8.03.1871 r.)			
Karol Otto	Ulryk Karol	Karol Ernest	Ernest Karol
Jan Terzjusz	Praetorius	Bolko	Feliks
ur. Damianowo	ur. Brachów	ur. Brachów	ur. Brachów
30.05.1811 -	5.09.1814 -	8.09.1821 -	24.07.1825 –

zm. Damianowo 6.03.1888 r. profesor prawa wł. Damianowa ż. 1. (x Głogów) 21.10.1840 r.) Zofia Fryderyka Wilhelmina Luiza bar. v. Luetzow (ur. Berlin 5.01.1816 - zm. Berlin 9.05.1879 r.) 2. (x Berlin 8.10.1857 r.) Zofia v. Frankenberg- Ludwigsdorf (ur. Brzeg 3.08.1818 - zm. Berlin 9.05.1879 r.) 3. (x Berlin 27.12.1879 r.) Elfryda Wilhelmina Klara Teresa Emilia Emma bar. v. Grote 	zm. Bartoszków 3.11.1878 r. sędzia sądu powiatowego wł. Bartoszkowska, Goczałkowa Średniego i Dolnego, Tomkowic, Górnego Mościska i Targówka ż. (x Berlin 15.05.1848 r.) Zofia Karolina v. Grolman (ur. Berlin 4.12.1821 r.)
--	---

Zygryd Karol ur. Bartosów 16.07.1853 r. wł. Udanina, Dziwigórza i Dębicy	Ernest Manfred ur. Bartosów 24.05.1855 r. major wojsk niemieckich adiutant cesarza Wilhelma II wł. Targówka ż. (x Parsowo 20.06.1890 r.) Luiza Asta v. Gerlach (ur. Koszalin 7.08.1866 r.)	Fryderyk Wolfram ur. Bartosów 23.10.1859 r. wł. Bartosówka i Jarosowa ż. (x Bueckeburg 28.09.1889 r.) Teresa Goetz v. Olenhufen (ur. Plate 6.09.1862 r.)	Karol Sebastian ur. Bartosów 29.03.1858 r. wł. Goczałkowska Średniego i Dolnego ż. (x Monachium Paula bar. v. Pfeufer (ur. Monachium 2.09.1862 r.)	Hermann ur. Bartosów 19.01.1860 r. landrat powiatu dzierzoniowskiego wł. Górnego i Dolnego Mościska i Tomkowic ż. (x Rentweisdorf 17.10.1893 r.) Jadwiga bar. v. Rotenhan (ur. 14.05.1875 r.)
Ulf Ludwik Karol Moryc Hermann ur. Bartosów 10.10.1895 r.	Manfred ur. Bartosów 16.03.1898 r.	Zofia Teresa Ulryka Elżbieta Szarlotta ur. Dziwigórza 24.05.1855 r.	a) Eryka ur. Goczałków 6.07.1889 r. b) Jadwiga ur. Goczałków 16.05.1890 r. c) Gabriela Elżbieta ur. Goczałków 13.04.1892 r.	
Karol Ulryk ur. Grodków 28.10.1894 r.		Karol Godfryd ur. Grodków 18.10.1895 r.	Zygryd ur. Dobrocin 22.10.1897 r.	Eberhard ur. Dzierżoniów 11.01.1899 r.

6. Podlinia baronowska z Pławnej

Fryderyk Karol Henryk
syn ?
ur. Dobrogoszcz 9.09.1804 –
zm. Pławna 6.06.1854 r.
wł. Pławnej i Maszyc
ż. (x Wrocław 22.05.1837 r.)
Szarlotta Maksymiliana Berta
v. Lieres u. Wilkau
(ur. Radomierzyce 27.03.1812 –
zm. Piotrówek 12.08.1876 r.)
wł. Radomierzyc

Fryderyk Konrad Otto ur. Pława 27.08.1842 r. wł. Pławnej, Radomierzyc, oraz wolnych sołectw:	Fryderyk Hugo Oskar ur. Pława 7.01.1846 - wł. Lipowej i Sadowic ż. 1. (x Wolany 7.07.1872 r.)	Berta Maria Elżbieta ur. Pława 26.04.1850 r. m. (x Pława 26.10.1870 r.) Edmund v. Reisner
--	---	---

w Boguszycach, Jaksinie, i Trzeźnie ż. (x Weltlich Kattern 11.09.1871 r.) Józefina Luiza Henrietta hr. v. Posadowsky-Wehner (ur. Błotnica 3.01.1852 r.)	Kunegunda v. Falkenhausen (ur. Wolany 2.04.1847 - zm. Strzelin 29.07.1873 r.) 2. (x Lipowa 23.04.1878 r.) Marta Leonata v. Seydlitz- Kurzbach (ur. Lipowa 31.08.1851 r.)	wł. Łagiewnik	
	Walter Edmund Pretorius Wolf ur. Lipowa 15.10.1880 r.	Fryderyk Benedykt Pretorius Wilhelm ur. Lipowa 21.03.1882 r.	Albrecht ur. 9.06.1887 r.
Hermann Otto Fryderyk ur. Radomierzyce 12.08.1872 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Wrocław 2.10.1894 r.) Fryda bar. v. Schlotheim (ur. 16.06.1876 r.)	Fryderyk Artur Edmund ur. Radomierzyce 13.09.1873 r.	Praetorius Walter Albrecht ur. Radomierzyce 10.05.1879 r.	córki: a) Eufemia Berta Doris Luiza ur. Radomierzyce 12.12.1875 r. m. (x Radomierzyce 23.10.1895 r.) Fryderyk bar. Senft v. Pilsach wł. Zimpel i Turowa b) Elżbieta Berta Kunegunda ur. Radomierzyce 30.03.1877 r. c) Harret Elza ur. Radomierzyce 5.05.1885 r. d) Maria ur. Radomierzyce 24.11.1891 r.

C. LINIA BARONOWSKA PRAETORIUS VON RICHTHOFEN ZE SPALONEJ

Fryderyk Gottlob bar. Praetorius v. Richthofen ur. Jaworek 24.08.1741 – zm. 28.10.1777 r. wł. Spalonej i Buczka ż. (x Berlin 24.03.1764 r.) Emilia Szarlotta le Chevenir de Beville (ur. Berlin 25.02.1737 – zm. 3.01.1820 r.) 		
Fryderyk Oswald Henryk ur. Berlin 1.01.1761 - zm. Oleśnica 25.08.1808 r. królewski inspektor solny ż. (x Wrocław 23.05.1791 r.)	Ludwik Filip Henryk ur. Berlin 7.08.1770 - zm. Milicz 5.09.1850 r. ż. 1. (x Tarnowskie Góry 23.02.1797 r. – roz-	Filip Henryk ur. Berlin 10.10.1775 – zm. Berlin 10.06.1845 r. wł. Radunicy ż. (x Kostrzyń 7.06.1902 r.) Julia Szarlotta Dorota

Karolina Rampf (ur. Wrocław 25.04.1771 - zm. Wrocław 13.05.1832 r.)	wiedziony 1801 r.) Joanna Elżbieta Grust (ur. Tarnowskie Góry 9.10.1780 - zm. Leśnica 29.10.1832 r.)	Teresa de Champs (ur. Piława 2.03.1785 – zm. Berlin 28.12.1840 r.)
Karol Fryderyk Gottlob Joachim ur. Oleśnica 11.01.1806 - zm. Rawicz 30.04.1881 r.	2. (x 24.05.1801 r.) Katarzyna Beatryks Gaudard de Chavannes (ur. Lozanna 29.07.1756 - zm. Trzebnica 11.07.1809 r.)	
ż. 1. (x Kalde 23.05.1843 r.)	3. (x Trzebnica 5.09.1809 r.)	
Luiza Karolina Schroeder (ur. Kalde 24.07.1823 - zm. Rawicz 19.06.1864 r.)	Joanna Rozyna Berger (ur. Trzebnica 22.12.1785 – zm. Milicz 13.08.1862 r.)	
2. (x Rawicz 2.05.1865 r.)		
Berta Emilia Schroeder (ur. Kalde 5.06.1821 - zm. Berlin 3.02.1892 r.)		
Fryderyk Oswald Ludwik ur. Rawicz 1.04.1863 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Kassel 11.11.1899 r.)	Klara Maria Luiza Edwina ur. Rawicz 5.02.1860 r. m. (x Rawicz 23.04.1879 r.) Paweł Freytag	Juliusz Karol Henryk ur. Kostrzyń 19.12.1804 - zm. Królewiec 3.12.1890 r. królewski radca wojenny ż. (x Berlin 22.05.1838 r.) Fryderyka Luiza v. Hundt (ur. Berlin 10.01.1815 – zm. Dyminek 30.09.1888 r.) córki: a) Jadwiga Karolina Luiza Julia ur. Drezdenko 29.01.1842 r. m. (x Łososiowice 27.12.1863 r.) Wilhelm v. Ratzmer generał major wojsk niemieckich b) Adolfina Teresa Filipina ur. Bydgoszcz 21.05.1846 r. m. (x Flensburg 2.06.1869 r.) dr med. Ludwik Luehe naczelný lekarz wojsk niemieckich
Anna Luiza Meluzyna Elżbieta Scharf (ur. Fritzlar 6.02.1878 r.)		
Jan Karol Chrystian August Fryderyk Ludwik ur. Prudnik 7.12.1800 - zm. Szczerbice 26.09.1880 r. ż. (x Żory 29.07.1834 r.) Anna Amalia Luiza	Emil Karol Henryk ur. Trzebnica 11.06.1810 – zm. Baden-Baden 29.06.1895 r. ż. (x Poczdam 1.08.1833 r.) Maria Amalia Augustyn (ur. Poczdam 3.10.1814 –	

Laszowska (ur. Leszczyny 17.11.1811 - zm. Leśnica 15.03.1860 r.)		zm. Baden-Baden 21.09.1891 r.)			
Ludwik Fryderyk Karol Henryk ur. Leśnica 5.05.1837 r. prokurator wojskowy ż. (x Broacker 13.08.1867 r.) Dorota Zofia Hansina Henrietta Dithmer (ur. Rennberg 13.08.1848 r.)		Fryderyk Karol Luis Ernest Emil ur. Raszowa 29.07.1845 r. królewski radca budowlany Lotaryngii ż. (x Konstancja 17.07.1872 r.) Anna Eliza Lidia Marquier (ur. Donaueschingen 14.07.1851 r.) córki: a) Elżbieta Helena Amelia Zofia ur. Chateau-Salins 8.10.1874 r. dr filoz., asystentka badeńskiej inspekcji rzemiosła b) Fryda Emma Joanna ur. Metz 11.08.1879 r. m. (x Freiburg 29.08.1899 r.) prof. Ernest Waakley c) Helena Joanna Matylda ur. Sablon 25.06.1882 r. m. (x Metz 1.08.1900 r.) Maks v. Schreibershofen Oficer wojsk niemieckich			
Emil Ludwik Fryderyk ur. Wrocław 18.06.1834 - zm. Baden- Baden 16.10.1879 r. przebywał w Urugwaju ż. (x Merce- des 17.06. 1870 r.) Karolina Lara y Braga (ur. Merce- des 5.05. 1851 r.)	Ludwik Gottlob Karol ur. Berlin 13.09.1837 - zm. Wies- baden 3.09. 1873 r. ż. (x Hanno- wer 17.11. 1868 r.) Anna Karolina Eleonora Wilhelmina v. Hartz (ur. Hanno- wer 4.06. 1845 r.)	Karol Fryderyk Filip ur. Berlin 20.02. 1843 r. ż. 1. (x Petersdorf 15.06.1865 r.) rozwie- dziony) Agnieszka Gertruda Matylda Meislahn (ur. Orth 15.11.1839 r.) 2. Klara Zimmer- mann (ur. Dessau	Oswald Samuel Konstantyn ur. Jassy 13.10.1847 r. sekre- taryz MSZ Niemiec, członek senatu ż. (x Strass- burg 17.01. 1874 r.) Karolina (Lilly) Zofia Marianna Maria v. Hart- mann (ur. Berlin 31.08.1852 - zm. Aleksan-	Henryk Fryderyk Hermann ur. Berlin 19.07. 1849 r. sekre- taryz poselstwa niemieckiego w Domini- kanie ż. (x Hamburg 22.02.1896 r.) Joanna Estella Adelina Schmidt (ur. Hamburg 22.04.1862 r.)	córki: a) Anna Luiza Fryderyka ur. Frankfurt n. Odrą 20.05.1841 r. dama dworu królowej pruskiej Luizy m. (x Poczdam 19.04.1870 r.) Hermann v. Elbe (zm. Wrocław 22.11.1888 r.) b) Elżbieta Konstancja ur. Berlin 15.09.1845 r. m. (x Hamburg 15.05.1867 r.) Ernest v. Plessen (zm. Baden-Baden 18.05.1874 r.) wł. Ketting i Insel Alsen

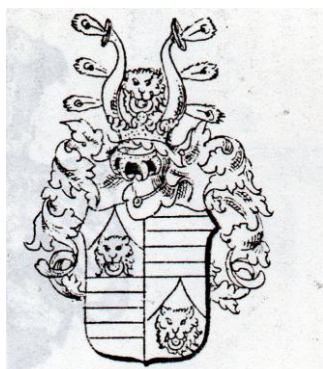
	4.06.1854 r.)	dria	Henryk	Estella
		13.05.1896 r.)	Lotar	Maria
Maria			Emil Filip	Elżbieta
Frauken			Oswald Jan	ur. Hamburg
Szarlotta			ur. Hamburg	22.02.1897 r.
ur. Toenning			19.10.1899 r.	
7.09.1871 r.				
m. (x Hannover				
6.07.1895 r.)				
Jerzy v. Elbe	Dyprand Emil	Hartmann	Oswald	
oficer wojsk	Juliusz Ludwik	Oswald Henryk	Gustaw Filip	
niemieckich	Frydolin	Ferdynand	Bolko Edward	
	ur. Zabern	ur. Berlin	Alfred	
	15.12.1875 r.	20.07.1878 r	ur. Berlin	
			5.10.1885 r..	

RICHTHOFEN

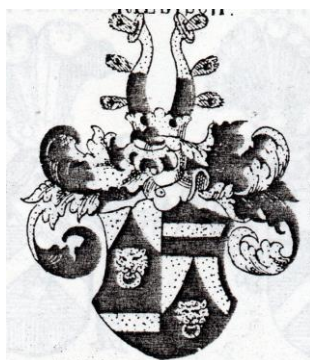
zob.

KUNISCH

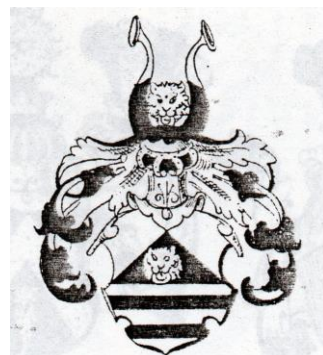
RIEBISCH (RIBISCH, RYBISCH)

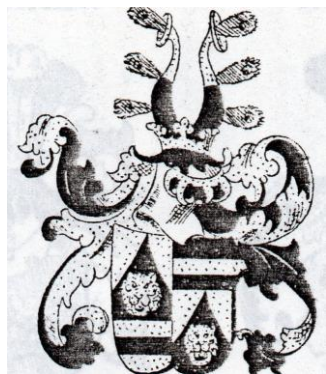
Herb rodowy

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Herb szlachecki III

Herb szlachecki IV

Ród patrycjuszy wrocławskich przybyłych z Hesji, wymarły w XVII wieku. Bardzo dużo epitafiów przedstawicieli tego rodu znajdowało się w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau).

Henryk Riebisch (ur. w Buedingen w Hesji 24.03.1485 – zm. 10.11.1544 r.), magister sztuk wyzwolonych, doktor obojga praw, był od 1520 roku syndykiem Wrocławia (Breslau), w 1531 roku zrezygnował z tej funkcji. Był również członkiem rady cesarskiej i generalnym poborcą cła na Śląsk i Łużyce. Jego płyta nagrobna znajdowała się w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu. Żonaty dwukrotnie: 1.(x ok. 1518 r.) z Anną (zm. 1541 r.), córką Piotra Rindfleisch, 2. (x 1542 r.) z Katarzyną von Gellhorn miał siedmioro dzieci:

1. Annę (zm. 1547 r.) – żonę Mikołaja Uthmann (zm. 1581 r.) ze Smolca (Schmolz);
2. Marię (zm. 1551 r.) – żonę (x 1543 r.) Jana von Monau (zm. 1563 r.);
3. Katarzynę – żonę (x 1559 r.) Łukasza Uthmann (zm. 1583 r.);
4. Jadwigę (zm. 1553 r.) – żonę Piotra Nunhatdt;
5. Henryka jun. (zm. 1574 r.) – żonatego (x 1548 r.) z Martą Steuer (zm. 1591 r.). Miał córkę – Marię, żonę (x 1567 r.) Ludwika Pfinzing;
6. Zygfryda (ur. 13.09.1530 – zm. 17.08.1584 r.) – cenionego pisarza, radcę kamery śląskiej, członka rady cesarskiej, dwukrotnie żonatego: 1. (x 1560 r.) z Katarzyną von Czechau (zm. 15.09.1572 r.), 2. z Marią von Reder (zm. 1597 r.), miał dwie córki i trzech synów z których czworo zmarło w dzieciństwie: Zygfryd jun. – zmarł w młodości, Katarzyna (zm. 1571 r.), Maria (ur. 1580 – zm. 1581 r.), Zygfryd (ur. i zm. 1584 r.). Jedyne Gotfryd (zm. 1621 r.) dożył wieku dorosłego. Członek rady książąt kar-niowskich i właściciel Dobroslavic (Dobrosławitz) w tym księstwie, był żonaty dwukrotnie: 1. (x 1588 r.) z Marią Martą von Uthmann ze Smolca (Schmolz) koło Wrocławia (Breslau), wdową po Pawle Reichel z Siemi-drożyc (Schoebekirch), 2. (x 1616 r.) z Anną Małgorzatą von Flacken-hayn miał siedmioro dzieci: Liebfrieda, Katarzynę – żonę (x 1603 r.) Ma-cieja von Spiegel, Marię – żonę (x przed 1606 r.) Jana Schebisserssky (?), Gotfryda – wyjechał do Niemiec, N. syna – wyjechał ze Śląska;

7. Gotfryda (zm. 1580 r.) – żonatego (x 1572 r.) z Martą Hoernig (trzeci mąż) wdową po Mikołaju Nunhart i Janie Wolfie.

Zygryd Rybisch (brat Henryka ?) był w pierwszej połowie XVI wieku altarystą ołtarza św. Trójcy w kolegiacie opolskiej ufundowanego przez księcia Jana II Dobrego opolskiego. W 1538 roku Wacław Przyszowski sprzedał jemu wieś Makoszowy (Makoschau) i pół Przyszowic (Preiswitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1606 roku wśród szlachty czeskiej występuje Godfryd von Riebisch – nie wiadomo jednak czyj syn. W 1613 roku wśród szlachty księstwa opawskiego występuje Zygfryd von Riebisch – właściciel Dobrosławic (Dobrosławitz) a w księstwie karniowskim Henryk – członek rady cesarskiej.

Źródła:

Sinapius T. II s. 920-921

Błażek T. II s. 103, T. IV s. 64

Pilnaček T. III s. 985-986

Schles. Wappenbuch szp. 114-115

Landbuecher Opp.-Rat. nr 180

Zemska kniha... nr 65

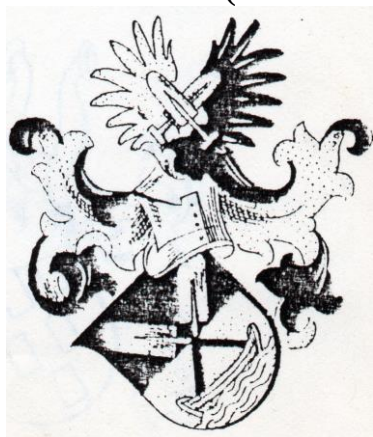
TABLICE GENEALOGICZNE

Henryk Riebisch
ur. 24.03.1485 – zm. 10.11.1544 r.
magister sztuk wyzwolonych,
doktor obojga praw
syndyk Wrocławia
generalny poborca cła
na Śląsk i Łużyce
ż. 1. (x ok. 1518 r.) Anna
Rindfleisch
(zm. 1541 r.)
2. (x 1542 r.) Katarzyna
v. Gellhorn

Henryk jun. zm. 1574 r. ż. (x 1548 r.) Marta Steuer (zm. 1591 r.) Maria m. (x 1567 r.) Ludwik Pfintzing	Zygryd ur. 13.09.1530 - zm. 17.08.1584 r. radca kamery cesarskiej, członek rady cesarskiej ż. 1. (x 1560 r.) Katarzyna v. Czeschau (zm. 1572 r.)	Gotfryd zm. 1580 r. ż. (x 1572 r.) Marta Hoernig	córki: a) Anna zm. 1547 r. m. Mikołaj Uthmann ze Smolca (zm. 1581 r.) b) Maria zm. 1551 r. m. (x 1543 r.) Jan v. Monau
--	--	---	--

	2. Marianna v. Reder (zm. 1597 r.)		(zm. 1563 r.) c) Katarzyna m. (x 1559 r.) Łukasz Uthmann (zm. 1583 r.) d) Jadwiga zm. 1553 r. m. Piotr Nunhardt (zm. 1557 r.)
Zygfryd zm. w młodości	Gotfryd zm. 1621 r. członek rady książąt karniowskich wł. Dobroslavic ż. 1. (x 1588 r.) Maria Marta Uthmann 2. (x 1616 r.) Anna Małgorzata v. Falckenhayn	Zygfryd ur. i zm. 1584 r.	córki: a) Katarzyna zm. 1571 r. b) Maria ur. 1580 – zm. 1581 r.
Liebfried	Gotfryd wyjechał do Niemiec	N. syn wyjechał ze Śląska	córki: a) Katarzyna m. (x 1603 r.) Maciej v. Spiegel b) Maria m. (x przed 1606 r.) Jan Schebisserssky (?)

RIEDEL (RIEDEL von LOEWENSTERN)

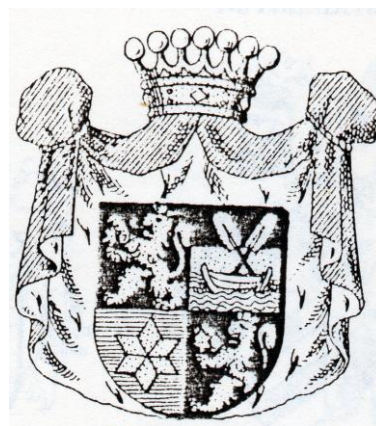
Herb z 1596 r.

Herb I z 1636 r.

Herb II z 1636 r.

4. Herb baronowski Riedel
v. Loewenstern
z 1700 r.

Według Gauhena był to ród dolnoniemiecki, osiadły w XVII wieku na Śląsku. W 1596 roku (6.12.) dyplom herbowy otrzymali bracia: Piotr i Jerzy Riedel, w 1636 roku szlachectwo czeskie (wg Adelslexikon z predykatem „von Leuenstern” ?) otrzymali synowie Piotra: Mateusz, Wawrzyniec (Lorenc) i Jerzy. W 1642 roku (12.12.) otrzymali oni potwierdzenie i odnowienie czeskiego szlachectwa.

Mateusz (zm. 25.02.1670 r.) był w latach 1657 – 1670 członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i właścicielem Trestna (Treschen) koło Wrocławia (Breslau) i Zabardowic (Seiffersdorf) koło Oławy (Ohlau). Syn – Mateusz jun., był właścicielem Sadowic (Sadewitz) i Samotworu (Romberg) koło Wrocławia (Breslau), Grudna (Petersgrund) i Dolnej Lipy (Nieder Leipe) koło Jawora (Jauer). Jego siostra N. była drugą żoną Ernesta Gottlieba von Nimptsch z Lipy (Leipe) koło Jawora (Jauer).

Syn Wawrzyńca – Mateusz, kamerjunkier księcia Ernesta Fryderyka von Sachsen-Coburg, razem z księciem podróżował po Francji, Anglii i Holandii. W 1700 roku (18.11.) otrzymał tytuł barona z predykatem „von Loewencron”. Jego potomkowie mieszkali w Saksonii i w Czechach a w późniejszych czasach również na Węgrzech.

Źródła:

Sinapius T. II s. 413-414

Błażek T. I s. 88

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 400-401

RIEDIGER

Herb nobilitacyjny z 1736 r.

W 1736 roku (3.07.) szlachectwo czeskie otrzymał Bartłomiej Riediger. Urodzony w Lipsku w 1670 roku przeniósł się do Wrocławia (Breslau) i uzyskał tam prawa miejskie. Był radcą kamery śląskiej, pierwszym seniorem kolegium handlowego we Wrocławiu (Breslau) i kuratorem fundacji szpitalnej Kuhlmanna w Domasławiu (Domslau), Praczach Widawskich (Protsch) i Piskarzowicach (Peiskerwitz) koło Wrocławia (Breslau). Zmarł 18.03.1738 roku, żonaty (x 19.05.1705 r.) z Anną Rozyną von Nuss (ur. 26.01.1688 – zm. 3.10.1746 r.) miał syna i dwie córki.

Źródła:

Błażek T. II s. 103

Doerr s. 224

RIEDMANN

Ród z pogranicza śląsko – morawskiego. W 1579 roku (2.10) bracia: Jan, Ulryk i Andrzej otrzymali potwierdzenie starego szlacheństwa ze zmianą herbu. Ulryk i Andrzej przenieśli się na teren Słowacji.

Jan był żonaty dwukrotnie: 1. z N. – córką Andrzeja Gattenmayera, 2. (x 14.09.1592 r.) z Katarzyną Wendt. Jego córka z pierwszego małżeństwa – Rozyna, była żoną (x 24.06.1596 r.) Jerzego Ehrenpreisa, urzędnika urzędu solnego w Czeskich Budziejowicach, druga córka – Marta, była żoną (x 24.05.1596 r.) Gabriela Hahna, urzędnika sądu apelacyjnego w Pradze.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 989

RIEGER
(RIEGER von MANNSHEIM)

W 1719 roku (20.02.) szlacheństwo czeskie z predykatem “von Mannsheim” otrzymał Jan Franciszek Rieger z Nysy (Neisse).

Źródła:

Sinapius T. II s. 921

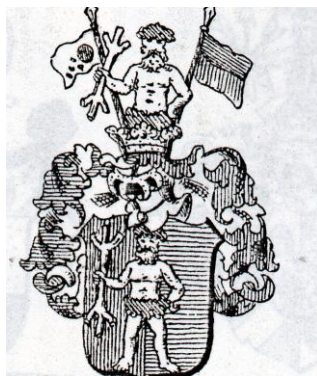
Błażek T. III s. 146-147

Doerr s. 203

RIEMANN

Herb z 1716 r.

Herb z 1728 r.

Prawdopodobnie były dwa odrębne rody o tym nazwisku, jednak informacje o nich są szczątkowe.

W 1716 roku Anna Elżbieta von Riemann w Siemianicach (Schimmelwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz) spisała testament na którym znajdowała się pieczęć herbową.

W 1728 roku (12.05.) za zasługi wojenne męża i ojca, wpisane zostały w czeski stan rycerski Anna Elżbieta Riemann z domu Albini, wdowa po pułkowniku wojsk cesarskich i jej córka – Joanna Maria.

Małgorzata von Riemann była żoną Chrystiana Wuttge von Wuttgenau, właściciela Nowego Dworu (Neuhof) koło Oleśnicy (Oels).

Źródła:

Błażek T. III s. 42

Doerr s. 214

RIEMBEN
(RIEME, RIHM, RYME)

Stary ród śląski pochodzący z księstwa legnickiego, z okolic Lwówka (Lemberg, Loewenberg), prawdopodobnie z Pokrzywnika (Riemendorf). Nazwisko pisane było bardzo różnie. W najstarszych dokumentach łacińskich nazwisko to występuje w łacińskiej formie „de Corriga”.

W 1281 roku (18.03.) Henryk „de Corriga” był właścicielem Soboty (Zobten am Bober) koło Lwówka (Loewenberg)

W 1400 roku występują w dokumentach Hans – duchowny i Peter – altarysta w Sobocie (Zobten am Bober). W 1415 roku – Jan (inny) był właścicielem tej miejscowości.

W latach 1415 – 1417 Hannos Ryme przebywał na dworze księcia Wacława II legnickiego

W 1433 roku Hannos – duchowny i jego brat – Heinze, dzielą się swoimi majątkami: Sobota (Zobten am Bober) i Wysocko (Hohendorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

W 1461 roku właścicielem Soboty (Zobten am Bober) był Jan jun. Ryme.

W 1475 roku bracia i kuzyni: Jan, Henryk, Nickel i Jan z Soboty (Zobten am Bober) procesują się z klasztorem św. Magdaleny w Nowogrodźcu (Naumburg am Queis).

W 1533 roku Jan von Rieme był właścicielem Jeziorzan (Seedorf) w księstwie legnickim.

Pod koniec XVI wieku właścicielem Jeziorzan (Seedorf) był Henryk von Rieme, żonaty z Krystyną von Faust und Sturm – w 1596 roku brał udział w uroczystościach pogrzebowych księcia Fryderyka IV legnickiego.

Na początku XVI wieku właścicielem Soboty (Zobten am Bober) był N. von Ryme (Jan ?), żonaty z N. von Talkenberg z Rząsin (Welkersdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

Jego syn – Krzysztof von Rihm, w latach 1548 – 1570 właściciel Soboty (Zobten am Bober), żonaty z N. von Schindel z Witkowa (Wittgendorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) miał córkę – Sabinę, żonę (x ok. 1570 r.) Zygmunta von Czettritz, w 1593 roku już wdowa, oraz syna – Krzysztofa jun., od 1571 roku właściciela Soboty (Zobten am Bober). W 1576 roku właścicielem tej miejscowości był Dawid von Riemben.

W 1626 roku właścicielem części Soboty (Zobten am Bober) oraz Biegoszowa (Hundorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) był Krzysztof von Riemben. Ród prawdopodobnie wymarł w XVII wieku.

Źródła:

Sinapius T. I s. 786, T. II s. 942

Błażek T. III s. 43

RIEMBERG (RIEMER von RIEMBERG)

Herb nobilitacyjny brat Godfryda jun. i Daniela Riemer

Nobilitowany patrycjat wrocławski. Godfryd Riemer (ur. 1629 - zm. 15.09.1691 r.) był w latach 1686 – 1691 członkiem rady miasta Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 1658 r.) z Rozyną Krause (ur. 28.08.1637 – zm. 29.12.1719 r.), miał dwóch synów: Godfryda jun. i Daniela. Obydwaj oddzielnie wpisani zostali w czeski stan rycerski z takim samym herbem i predykatem „von Riemberg”. Potomkowie posługiwali się tylko predykatem..

Godfryd jun. (ur. 6.03.1659 – zm. 21.10.1721 r.), po ojcu członek rady miasta Wrocławia (Breslau), w 1712 roku (9.05.) został wpisany w czeski stan rycerski. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Eleonorą Liebetanz (ur. 22.09.1692 r.) , 2. z Marią Rozyną Gebauer (zm. 2.11.1737 r.) – dzieci nie posiadał.

Daniel (ur. 5.11.1667 – zm. 4.10.1738 r.) – młodszy brat Godfryda, został wpisany w czeski stan rycerski wcześniej niż Godfryd, bo już w 1705 roku (11.05.). Był członkiem rady cesarskiej, syndykiem Wrocławia (Breslau) i deputowanym „ad conventus publicos”, właścicielem Pilczyc (Pilsnitz) i Sobkowic (Zopkendorf). Żonaty (x 1692 r.) z Joanną Reginą von Hallmenfeld (zm. 2.04.173? r.), miał dwóch synów: Chrystiana Gottlieba Ferdynanda oraz Jana Augusta.

Jan August (zm. 18.11.1752 r.), właściciel Kręska (Kranz) koło Wołowa (Wohlau), był żonaty z Martą von Klosse (ur. 1710 – zm. 12.03.1729 r.) z Gościradza (Kleppelsdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

Chrystian Gottlieb Ferdynand (ur. 12.11.1695 – zm. 7.10.1749 r.), członek rady miasta Wrocławia (Breslau) i członek rady cesarskiej, był właścicielem Pilczyc (Pilsnitz), Popowic (Popelwitz) i Białkowa (Belkau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1719 r.) z Zuzanną Antonią Milich (ur. 1693 – zm. 4.11.1737 r.), 2. (x 1740 r.) z Luizą Chrystianą Kuehn von Kuehnheim, miał trzech synów: Joachima Wilhelma, Kaspra Chrystiana (ur. 29.10.1745 – zm. 7.04.1818 r.) i Daniela Ferdynanda.

Na przełomie XVIII i XIX wieku istniała jeszcze jedna linia tego rodu, których związki z potomkami Godfryda nie udało się ustalić. Być może, byli to potomkowie Jana Augusta.

Założycielem tej linii był żyjący w pierwszej połowie XVIII wieku Daniel Godfryd Riemer von Riemberg – właściciel Radomierzyc (Duerrientsch), żonaty z Anną Rozyną von Kluge, miał dwóch synów: Ernesta Wilhelma i Chrystiana Daniela.

Ernest Wilhelm (zm. 7.09.1786 r.) – właściciel Brochocina (Brokotschine) koło Trzebnicy (Trebnitz), żonaty z Joanną Chrystianą von Scheliha (zm. 12.06.1806 r.), zmarł bez potomków.

Chrystian Daniel (ur. 1742 – zm. 17.09.1793 r.) – właściciel Radomierzyc (Duerrientsch), żonaty (x 2.02.1775 r.) z Luizą Heleną Chrystianą von Heugel (ur. 3.08.1749 – zm. 5.12.1809 r.), miał trzy córki: Helenę (ur. 9.05.1778 – zm. 15.07.1846 r.) – żonę (x 14.11.1809 r.) Otta von Lieres und Wilkau, Szarlotę Eleonorę (ur. 9.09.1781 – zm. 29.10.1846 r.) – żonę Fryderyka Karola Ferdynanda von Lieres und Wilkau, Annę Krystynę Wilhelminę (zm. 21.12.1838 r.) – żonę Jana Zygmunta Godfryda Held von Hagelheim.

Źródła:

Sinapius T. I s. 767, T. II s. 922

Błażek T. III s. 43

Doerr s. 188, 197

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia Godfryda.

Godfryd Riemer
ur. 1629 – zm. 15.09.1691 r.
1686 – 1691 r. – członek rady
m. Wrocławia
ż. (x 1658 r.) Rozyna Krause
(ur. 28.08.1637 – zm. 29.12.1719 r.)

|

Godfryd Riemer v. Riemberg ur. 6.03.1659 - zm. 21.10.1721 r. 1712 r. – stan rycerski członek rady m. Wrocławia ż. 1. Anna Eleonora Liebetanz (ur. 22.09.1692 r.) 2. Maria Rozyna Gebauer (zm. 2.11.1737 r.)	Daniel Riemer v. Riemberg ur. 5.11.1667 – zm. 4.10.1738 r. 1705 r. – stan rycerski wł. Pilczyc i Sobkowic członek rady cesarskiej syndyk miasta Wrocławia ż. (x 1692 r.) Joanna Regina v. Hallmenfeld (zm. 2.04.173? r.)
--	---

|

Chrystian Gottlieb Ferdynand ur. 12.11.1695 - zm. 7.10.1749 r. czł. rady cesarskiej czł. rady m. Wrocławia wł. Pilczyc, Popowic i Białkowa ż. 1. (x 1719 r.) Zuzanna Antonia Milich (ur. 1693 – zm. 4.11.1737 r.) 2. (x 1740 r.) Luiza Chrystiana Kuehn v. Kuehnheim	Jan August zm. 18.11.1752 r. wł. Kręska ż. (x 1727 r.) Joanna Marta v. Klosse z Gościradza (ur. 1710 – zm. 12.03.1729 r.)
---	--

|

Joachim Wilhelm	Kasper Chrystian ur. 29.10.1745 – zm. 7.04.1818 r.	Daniel Ferdynand
-----------------	--	------------------

2. Linia Daniela Gotfryda.

Daniel Godfryd Riemer v. Riemberg
I poł. XVIII w.
wł. Radomierzyc
ż. Anna Rozyna v. Kluge

|

Ernest Wilhelm
zm. 7.09.1786 r.
wł. Brochocina
ż. Joanna Chrystiana
v. Scheliha
(zm. 12.06.1806 r.)

Chrystian Daniel
ur. 1742 –
zm. 17.09.1793 r.
wł. Radomierzyc
ż. (x 2.02.1775 r.)
Luiza Helena
Chrystiana v. Heugel
(ur. 3.08.1749 –
zm. 5.12.1809 r.)

|
córk:

- a) Helena
ur. 9.05.1778 –
zm. 15.07.1846 r.
m. (x 14.11.1809 r.)
Otto v. Lieres u. Wilkau
- b) Szarlotta Eleonora
ur. 9.09.1781 –
zm. 29.10.1846 r.
m. Fryderyk Karol
Ferdynand v. Lieres u. Wilkau
- c) Anna Krystyna Wilhelmina
zm. 21.12.1838 r.
m. Jan Zygmunt
Godfryd Held v. Hagelheim

RIEMBERG

zob.

KELTSCH

RIEME

zob.

RIEMBEN

RIEMER

zob.

RIEMBERG

RIENECK

zob.

NOSTITZ

RIESCH

Herb rodowy.

Herb rycerski z 1747 r.

Herb baronowski z 1766 r.

Herb hrabiowski z 1792 r.

Herb hrabiego Rzeszy z 1793 r.

Ród pochodzący ze Szwajcarii, wywodzący się z patrycjatu Zurichu.

W pierwszej połowie XVIII wieku Wolfgang Riesch (ur. 14.01.1712 – zm. 7.07.1776 r.) przeniósł się na teren Saksonii. Był członkiem rady cesarskiej i tajnym radcą dworu saskiego, rycerzem szwedzkiego Orderu Gwiazdy Polarnej. W 1747 roku (9.03.) został wpisany w stan rycerski Rzeszy z predykatem „Edler von...”. W 1766 roku (7.08.) otrzymał tytuł barona Rzeszy. Żonaty (x 13.05.1748 r.) z Heleną (ur. 9.09.1724 – zm. 25.07.1803 r.), córką Izaka d'Orville, miał dwóch synów: Izaka Wolfganga i Jana Zygmunta którzy w 1792 roku (29.06) otrzymali tytuł hrabiów krajów dziedzicznych Habsburgów, oraz córkę – Helenę Marię Esterę (ur. 1754 – zm. 1801 r.), żonę (x 1772 r.) pochodzącego z Inflant Jerzego Gustawa bar. von Valkersham, kawalera Orderu Orła Białego, tajnego radcę dworu saskiego.

Izak Wolfgang (ur. 2.03.1749 – zm. 25.03.1810 r.), był właścicielem majątków na Górnych Łużycach (również na śląskiej części), tajnym radcą dworu saskiego i polskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 17.01.1791 r.) z Henriettą Szarlottą Fryde-

ryką von Kluex (ur. 8.04.1766 – zm. 19.03.1803 r.), 2. z Heleną bar. von Loewenclau, nie posiadał potomków.

Jan Zygmunt (ur. 2.08.1750 r.) w 1793 roku (22.05.) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Żonaty (x 1.03.1792 r.) z Teresą Józefiną (ur. 26.06.1767 – zm. 9.10.1800 r.), córką Jana Nepomucena hr. von Kohary z Górnych Węgier (Słowacji), miał czworo dzieci: Franciszka Józefa Zygmunta, (ur. 30.12.1792 – zm. 11.03.1833 r.) – żonatego (x 1818 r.) z Marią hr. von Klenar (ur. 17.12.1800 – zm. 24.03.1870 r.), miał syna – Teodora (ur. 8.04.1819 – zm. 13.02.1864 r.), nie żonatego; Marię (ur. 28.04.1796 r.); Edwarda (ur. 1798 – zm. 1803 r.) i Jana Wolfganga Zygmunta – zmarłego w 1870 roku jako ostatni z rodu.

Źródła:

Błażek T. II s. 103

Genealog. Handbuch s. 703-704

TABLICE GENEALOGICZNE

Wolfgang Riesch ur. 14.01.1712 – zm. 7.07.1776 r. członek rady cesarskiej tajny radca dworu saskiego 1747 r. – stan rycerski 1766 r. – baron Rzeszy ż. (x 13.05.1748 r.) Helena d'Orville (ur. 9.09.1724 – zm. 25.07.1803 r.)			
Izak Wolfgang ur. 2.03.1749 - zm. 25.03.1810 r. tajny radca dworu saskiego i polskiego 1792 r. – hrabia ż. 1. (x 17.01.1791 r.) Henrietta Szarlotta Fryderyka v. Kluex (ur. 8.04.1766 - zm. 9.10.1800 r.) 2. Helena bar. v. Loewenclau	Jan Zygmunt ur. 2.08.1750 r. 1792 r. – hrabia 1793 r. – hrabia Rzeszy ż. (x 1.03.1792 r.) Teresa Józefina v. Kohary z Węgier (ur. 26.06.1767 – zm. 11.03.1833 r.)	Helena Maria Estera ur. 1754 – zm. 1801 r. m. (x 1772 r.) Jerzy Gustaw bar. v. Valkersham z Inflant	
Franciszek Józef Zygmunt ur. 30.12.1792 -	Edward ur. 1798 - zm. 1803 r.	Jan Wolfgang Zygmunt zm. 1870 r.	Maria ur. 28.04.1796 r.

zm. 11.03.1833 r.
ż. (x 1818 r.)
Maria hr. v. Klenar
(ur. 17.12.1800 –
zm. 24.03.1870 r.)
|
Teodor
ur. 8.04.1819 –
zm. 13.02.1864 r.

RIESENBURG

zob.

SCHWIIHOWSKI

RIESENSTEIN

zob.

GIGAS

RIETZAU

zob.

GARTZ

RIHM

zob.

RIEMBEN

RIMBABE

zob.

REINBABEN

RIMULTOWSKI

zob.

RYMULTOWSKI

RINCK

zob.

RINK

RINDFLEISCH
(RINDTFLEISCH)

Patrycjat wrocławski znany od połowy XV wieku. Według legendy rodowej w 1481 roku (25.08.) Katarzyna Cornaro, tytułarna królowa Jerozolimy, nadała

Janowi Rindfleisch z Raclawic Rasselwitz) koło Wrocławia (Breslau) herb królestwa Cypru – w błękitnym polu koronowany lew.

Jan Rindfleisch (zm. 1478 r.) – mieszczanin wrocławski, był właścicielem Jarnołtowa (Arnoldsmuehle), Ślęzy (Lohe), Św. Katarzyny (Kattern) i Strachowic (Strachwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 1445 r.) z Katarzyną Banck (ur. 1429 – zm. 1484 r.) miał pięciu synów i osiem córek.

Najstarszy syn – Jan jun. w 1485 roku (14.04.) otrzymał dyplom herbowy. Linia jego wymarła na wnuczce – Katarzynie. W 1511 roku (19.04.) potwierdzenie szlachectwa uzyskali jego bracia i kuzyni.

Drugi syn Jana – Krzysztof (zm. 1508 r.), właściciel Strachowic (Strachwitz), urzędnik królewski księstwa wrocławskiego, był dwukrotnie żonaty: 1. z Jadwigą (zm. 1491 r.), córką Marka Korna, 2. z Jadwigą, córką Jerzego Scholza, miał tylko jednego syna – Franciszka. Linia jego wymarła na wnukach Franciszka.

Trzeci syn – Piotr (zm. 6.05.1535 r.), rycerz jerozolimski (?) właściciel Raclawic (Rasselwitz), był również dwukrotnie żonaty: 1. z Priską von Poppelau (zm. 14.07.1526 r.), 2. z Katarzyną von Monau (zm. 23.06.1578 r.), miał dwóch synów: Serwacego i Józefa, którzy założyli dwie linie rodu – śląską (wrocławską) i górnołużycką.

LINIA ŚLĄSKA (WROCLAWSKA) – SERWACEGO.

Serwacy (zm. 20.03.1557 r.) – syn Piotra, żonaty z Sabina Pruefer, miał syna – Andrzeja (zm. 1581 r.), poborcę cła we Wrocławiu (Breslau), żonatego (x przed 1562 r.) z Urszulą Genger z Francji. Jego syn – Daniel zwany Bueretius (ur. 12.09.1562 – zm. 26.06.1621 r.), doktor medycyny i filozofii, był lekarzem arcyksięcia Karola biskupa wrocławskiego i fizykiem miasta Wrocławia (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Emilią Lang (zm. 1613 r.) (wg Sinapiusa von Lange z Palatynatu), 2. z Ewą Oder (zm. 1621 r.), miał córkę – Urszulę (zm. 1640 r.), żonę Tobiasza Sachs von Loewenheimb, właściciela Brzezinki Średzkiej (Klein Bresa), oraz syna – Teodora (zm. 1633 r.), burmistrza Nysy (Neisse), żonatego z Eufrozyną von Haenichau, na którym linia śląska wymarła.

LINIA GÓRNOŁUŻYCKA – JÓZEFA.

Józef – brat Serwacego był założycielem linii górnołużyckiej, która posiadała majątki również na śląskiej części Górnych Łużyc. Żonaty trzykrotnie: 1. z Małgorzatą Mohrenberg z Bratowic (Barrotwitz) koło Wrocławia (Breslau), 2. z Magdaleną von Artzat, 3. z Justyną Lindner miał dwóch synów: Fryderyka i Jakuba.

Fryderyk (ur. 1564 – zm. 1621 r.) – był właścicielem Górnych Żarek (Ober Sohra), części Jerzmanek (Hermsdorf) i Markocic (Markersdorf) koło Zgorzelca (Goerlitz) oraz Bobrzan (Girbigsdorf) koło Szprotawy (Sprottau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Anną Schachmann (zm. 1604 r.), 2. z Rozyną Thieske, nie posiadał potomków i w 1615 roku sprzedał majątki swojemu bratu – Jakubowi.

Jakub (ur. 25.07.1575 – zm. 1635 r.), był właścicielem Wrociszowa Górnego (Ober Rudelsdorf) koło Lubania (Lauban) i od 1615 roku majątków brata. Trzykrotnie żonaty: 1. z Magdaleną Hoffman von Hennersdorf (zm. 1.07.1605 r.), 2. z Kunegundą von Poepelwitz, 3. z Anną Marią von Nostitz, w 1616 roku wszystkie majątki sprzedał i przeniósł się na teren Saksonii.

Niektórzy jego potomkowie pozostali na Śląsku i linia jego wymarła w 1772 roku na Erneście Erazmie – właścicielu majątków w okolicy Lubania (Lauban).

Źródła:

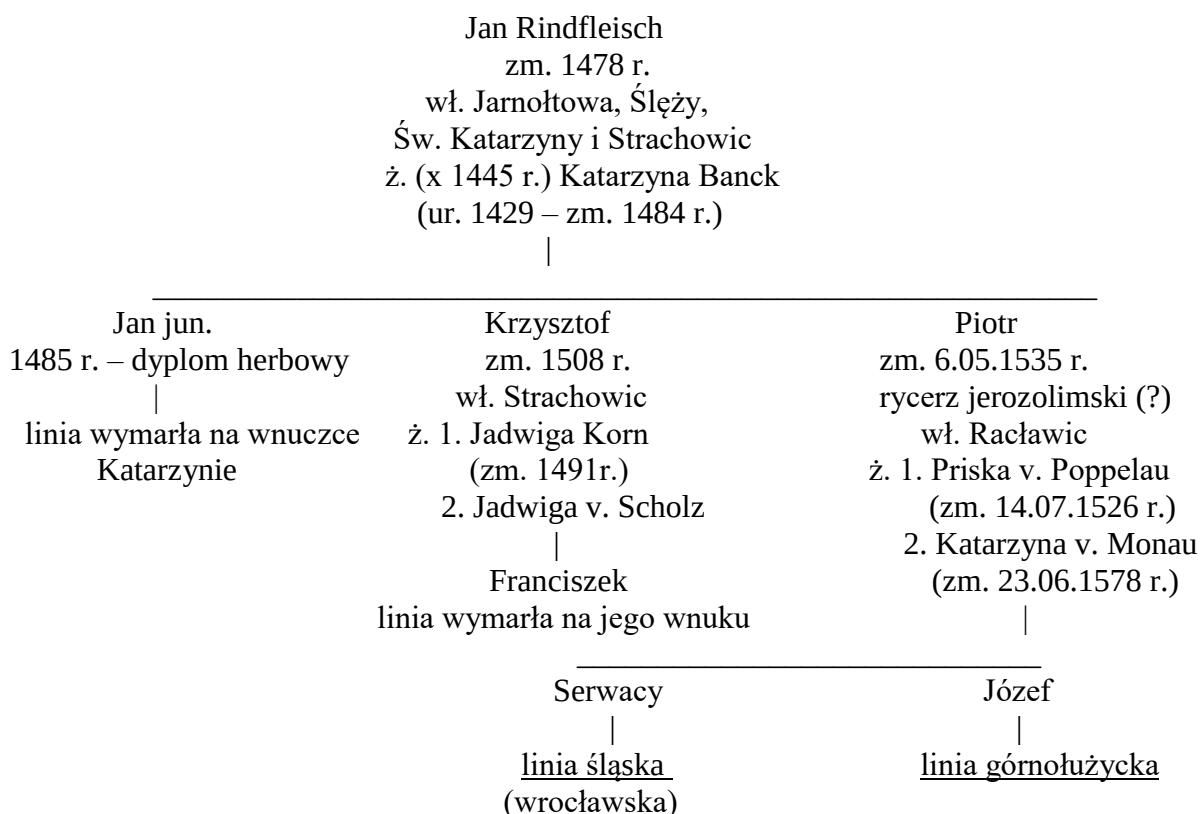
Sinapius T. I s. 762, T. II s. 922

Błażek T. II s. 104

Schles. Wappenbuch szp. 115-116

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu.

2. Linia śląska (wrocławska).

Serwacy
syn Piotra

zm. 20.03.1557 r.
ż. Sabina Pruefer

|
Andrzej
zm. 1581 r.
poborca cła we Wrocławiu
ż. (x przed 1562 r.)
Urszula Genger
z Francji

|
Daniel zwany Bueretius
ur. 12.09.1562 – zm. 26.06.1621 r.
doktor medycyny i filozofii
lekarz arcyksięcia Karola
biskupa wrocławskiego
fizyk miejski
ż. 1. Emilia Lang
(zm. 1613 r.)
2. Ewa Oder
(zm. 1621 r.)
|

Teodor
zm. 1633 r.
burmistrz Nysy
ż. Eufrozyna v. Haenichau

Urszula
zm. 1640 r.
m. Tobiasz Sachs
v. Loewenheimb
wł. Brzezinki Średzkiej

3. Linia górnołużycka.

Józef
syn Piotra
ż. 1. Małgorzata Mohrenberg
z Bratowic
2. Magdalena von Artzat
3. Justyna Lindner
|

Fryderyk
ur. 1564 – zm. 1621 r.
wł. Górnych Żarek,
Jerzmanek, Markocic
i Bobrzan
ż. 1. Anna Schachmann
(zm. 1604 r.)
2. Rozyna Thieske

Jakub
ur. 25.07.1575 – zm. 1635 r.
wł. Wrociszowa Górnego
1615 r. – kupił majątki brata
1616 r. – sprzedał wszystkie
majątki
ż. 1. Magdalena Hoffman
v. Hennersdorf
(zm. 1.07.1605 r.)
2. Kunegunda v. Poepelwitz
3. Anna Maria v. Nostitz

RINGENCRON

zob.

REINHARDT

RINK
(RINCK, RYNK)

Mało znany ród księstwa opolsko – raciborskiego.

W 1629 roku Zygmunt von Rink kupił od N. Gosławskiego folwark zwany Lesowskim w Kadłubie (Kadlub – który?).

Prawdopodobnie pieczętowali się herbem Korczak. W Polsce herb Korczak posiadała rodzina Rynek z Mazowsza i Podola, która w XVIII wieku zmieniła nazwisko na Rynkowski.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 989

Uruski T. XV s. 356

RINKENBERG
(RYNKENBERG)

Według Sinapiusa ród pochodzący z Frankonii.

W 1427 roku Nikodem Rynkenberg był starostą Oleśnicy (Oels).

W herbie posiadali w czerwonym polu srebrnego koguta z czerwonym grzebieniem i złotymi nogami. W klejnocie taki sam kogut. Labry czerwono – srebrne.

Źródła:
Sinapius T. I s. 787

RINTSCH

zob.

AULOCK

RITTBERG
(RETTBERG)

Herb hrabiowski z 1751 r.

Stary ród westfalski znany od drugiej połowy XII wieku: w latach 1185 i 1207 występuje w dokumentach „Heinrich von Arnsberg in Rietberg”. W 1717 roku (1.05.) otrzymał pruskie odnowienie szlachectwa Jan Rembrecht von Rettberg – kapitan wojsk duńskich i burmistrz Soest, w 1751 roku (30.12.) otrzymali tytuł hrabiów pruskich z nazwiskiem „von Rittberg” jego synowie: Antoni Guenter Albrecht – pułkownik pieszej gwardii króla polskiego, Jan Dietrich Arnold – oficer pruskiego regimentu dragonów i Jan Wilhelm Florens – oficer regimentu piechoty książąt Anhalt-Dessau. Na przełomie XVIII i XIX wieku istniały trzy linie rodu:

1. Linia z Marchii założona przez Jana Wilhelma Ludwika (ur. 16.04.1752 – zm. 5.08.1831 r.);

2. Linia pruska Jerzego Albrechta (ur. 7.03.1758 – zm. Stangenberg 30.05.1812 r.) – kapitana wojsk prusakich;
3. Linia meklembursko – pomorska, później śląska, Jana Wilhelma Ferdynanda (ur. 18.12.1765 – zm. 1840 r.) – kapitana wojsk szwedzkich.

LINIA Z MARCHII

Na Śląsku pojawili się przejściowo przedstawiciele linii z Marchii: syn Jana Wilhelma Ludwika – Henryk Karol Ludwik August (ur. Brandenburg 12.08.1790 - zm. Legnica, Liegnitz 28.09.1866 r.), major wojsk pruskich żonaty (x Koźmice k. Ząbkowic Śl., Kosemitz b. Frankenstein z Henriettą Fryderyką Wilhelminą von Netz (ur. Koźmice, Kosemitz 22.05.1796 – zm. Legnica, Liegnitz 1.01.1876 r.), miał troje dzieci:

1. Agnieszkę Annę (ur. Wińsko k. Wołowa, Winzig b. Wohlau 1.11.1825 r.;
2. Benno Ernesta Ottokara (ur. Wińsko, Winzig 20.08.1834 – zm. Legnica, Liegnitz 3.04.1868 r.) – oficer wojsk pruskich, żonaty (x Drezno, Dresden 5.01.1859 r.) z Anną Marią Karoliną von Berge (ur. Gross Koelzig 23.09.1827 r.), potomstwo jego mieszkało głównie w Saksonii;
3. Alfonsa Ludwika Edwarda (ur. Wińsko, Winzig 4.08.1836 r.) – czterokrotnie żonatego: 1. (x 23.09.1860 z Mariettą von Harisch (prawosławną, zm. 1.11.1866 r.) z Chorwacji. 2. (x Wiedeń, Wien 23.02.1868 r.- rozwiedziony) z Zygmuntem Offner Adlerrecht (greko-katol. ur. Wiedeń ?), 3. (x Wiedeń, Wien 22.04.1872 r.) z Franciszką von Streim (ur. Neusatz 19.09.1842 – zm. Wiedeń, Wien 15.01.1902 r.), 4. (x Wiedeń, Wien 30.07.1906 r.) z Marią Pauliną Erwiną von Muck (ur. Wiedeń, Wien 18.11.1879 r.). Potomstwo miał tylko z pierwszą żoną, w większości mieszkało w Chorwacji.

LINIA MEKLEMBURSKO – POMORSKA I ŚLĄSKA

Założycielem linii był Jan Wilhelm Ferdynand hr. von Rittberg (ur. 18.12.1765 – zm. 1840 r.) – kapitan wojsk szwedzkich. Żonaty (x 30.05.1794 r.) z Zofią Julianną Dorotą von Gueldener, rozwiedziona z N. von Ferder (ur. Warbelow-Meklemburgia 26.12.1774 – zm. Beselin-Meklemburgia 19.09.1852 r.), miał trzech synów:

1. Ludwika Jerzego Augusta (ur. 20.11.1797 – zm. 11.10.1881 r.) – doktora praw i prezydenta sądu apelacyjnego. Żonaty (x 31.03.1823 r.) z Augustą von Eickstedt-Peterswaldt (ur. 5.09.1803 – zm. Modła, Modlau 21.12.1881 r.), miał dwoje dzieci:
 - a) Aurela Hugo (ur. 3.01.1827 – zm. Modła, Modlau 4.08.1902 r.) I ordynata fideikomisu Modła (Modlau) koło Bolesławca (Bunzlau) który wniosła mu w posagu żona, oraz zakupionych w 1864 roku Wierzchowic (Wuerchwitz), Pudła (Pudel) i zakupionych w 1888 roku Droży (Druse) koło Głogowa (Glogau). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 16.05.1858 r.) z Wilhelminą von Block genannt bar. von Bibran

und Modlau (ur. 16.05.1821 – zm. 10.04.1864 r.), dziedziczką Modły (Modlau), 2. (x Chocianów k. Lubina, Kotzenau b. Lueben 5.12.1865 r.) z Fredą burgr. zu Dohna-Schlodien (ur. 21.09.1845 – zm. Modła, Modlau 29.09.1894 r.). Z pierwszą żoną miał syna, z drugą – dwie córki i syna:

- Konrada Mikołaja Fryderyka Ludwika Maksa (ur. Modła, Modlau 14.02.1861 r.) – II ordynata Modły, właściciela Orska (Urschkau), Wysokiego (Weissig) i Chełma (Bartsch) koło Wołowa (Wohlau), założyciela fundacji (diakonii) „Grafin Rittberg Schwestern-Verein vom Roten Kreuz”. Żonaty (x 25.05.1894 r.) z Alice hr. von Bassowitz (ur. Luetzow 14.06.1874 r.), miał sześcioro dzieci: Aurela Adolfa Wilhelma (ur. Orsk, Urschkau 22.03.1895 r.), Fredę Marię Helenę Wilhelminę (ur. Orsk, Urschkau 15.05.1896 r.), Chrystę Eufemię Augustę (ur. Orsk, Urschkau 6.10.1898 r.), Jana Henryka Maksa (ur. Orsk, Urschkau 9.06.1901 r.), Ilzę Małgorzatę Elżbietę (ur. Orsk, Urschkau 14.10.1902 r.) i Rut Alice Wilhelminę (ur. Orsk, Urschkau 2.09.1906 r.);

- Wilhelminę Augustę Marię (ur. Modła, Modlau 2.09.1866 r.) – żonę (x Modła, Modlau 1.12.1885 r.) Wolfa bar. von Marschall, generała majora wojsk niemieckich i właściciela Altengottern;

- Elżbietę Augustę Marię (ur. Modła, Modlau 17.11.1869 r.) – żonę (x Modła, Modlau 11.04.1893 r.) Ludwika bar. von Luetzow genant Dorgelo, pułkownika wojsk niemieckich;

- Aurela (ur. Modła, Modlau 4.01.1872 r.) właściciela Wierzchowic (Wuerchwitz), Pudła (Pudel) i Droży (Druse).

- b) Matylde Otylię Fryderykę (ur. Szczecin, Stettin 26.11.1830 r.) – żonę (x Głogów, Glogau 19.07.1848 r.) Fryderyka Nickisch von Rosenegk (ym. 17.03.1866 r.), właściciela Kochlic (Kuchelberg) koło Legnicy (Liegnitz), dyrektora sądu powiatowego w Legnicy (Liegnitz).

2. Ernesta (ur. Warbelow 22.07.1807 – zm. Proślice, Proschlitz 22.02.1872 r.) – właściciela Górnych i Dolnych Proślic (Ober- u. Nieder Proschlitz) koło Kluczborka (Kreuzburg) na Górnym Śląsku. Żonaty (x Dobra-Pomorze, Daber-Pommern 26.04.1837 r.) z Adelajdą von Dewitz (ur. Dobra, Daber 26.04.1816 – zm. Berlin 7.09.1886 r.), miał pięcioro dzieci:

- a) Karola Alberta Fryderyka Augusta (ur. Szczecin, Stettin 24.07.1844 r.) – w 1872 roku (6.11.) kupił od Karola von Jordan z Sierosławic (Schieroslawitz) koło Kluczborka (Kreuzburg) majątek w Polanowicach (Polanowitz). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Unimie-Pomorze, Unheim-Pommern 12.01.1875 r.) z Ferdynandą Konstancją von Lockstedt (ur. Hohenwalde 31.07.1846 – zm. Zehlendorf 5.12.1886 r.), 2. (x Poczdam, Potsdam 17.05.1889 r.) z Teklą Katarzyną Karo-

- liną Jenny von Krosigk (ur. Magdeburg 22.07.1856 r.). Z drugą żoną miał troje dzieci:
- Jana Remprechta (ur. Polanowice, Polanowitz 6.07.1890 r.);
 - Jana Burkharda Ludwika (ur. Polanowice, Polanowitz 26.12.1891 r.);
 - Mariannę Elżbietę Teklę Adelajdę (ur. Polanowice, Polanowitz 2.01.1895 r.).
- b) Augustę Zofię Karolinę Zuzannę (ur. Szczecin, Stettin 6.11.1847 r.) – żonę (x Proślice, Proschlitz 14.05.1868 r.) Karola von Jordan, właściciela Sierosławic (Schieroslawitz), Wojsławic (Woislawitz) koło Kluczborka i Biskupic (Bischdorf) koło Olesna (Rosenberg);
- c) Karolinę Augustę (ur. Opole, Oppeln 22.10.1853 r.) – żonę (x Wierzbiecin-Pomorze, Farbezin-Pommern 17.10.1874 r.) Wernera von Dewitz (ur. Bieniczki-Pomorze, Klein Benz-Pommern 17.07.1908 r.), właściciela Bieniczek (Klein Benz) i Krzemiennej (Kramonsdorf) na Pomorzu szczecińskim;
- d) Augustę Fryderykę Ferdynandę (ur. Nysa, Neisse 15.03.1855 r.) – żonę (x Szczecin, Stettin 4.12.1879 r.) Boda von Dewitz;
- e) Luizę Matyldę Fryderykę Karolinę (ur. Blasewitz ? 10.02.1857 r.) – żonę (x Sierosławice, Schieroslawitz 23.10.1877 r.) Hermanna von Seeger, generała majora wojsk niemieckich.
3. Dietricha (ur. 3.03.1813 – zm. Legnica, Liegnitz 23.01.1897 r.) – żonatego (x Berlin 31.03.1865 r.) z Adelą Wandą Marią von Graeve (ur. Gotteswalde 25.06.1837 – zm. Legnica, Liegnitz 8.05.1897 r.). Miał syna – Ernesta Ludwika Adolfa (ur. Wysoka, Weissig 30.07.1873 r.), właściciela Krupolin (Kroplainen) koło Olsztyna (Allenstein) w Prusach Wschodnich, żonatego (x Kojtryny-Prusy Wschodnie, Kattreinen-Ostpreussen 18.07.1900 r.) z Elżbietą bar. von Sass (ur. Kojtryny, Kattreinen 2.07.1879 r.).

Źródła:

Krane s. 102

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 83:1910 s. 750-753

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia meklembursko-pomorska i śląska

Jan Wilhelm Ferdynand hr. v. Rittberg
ur. 18.12.1765 – zm. 1840 r.

kapitan wojsk szwedzkich
 ż. (x 30.05.1794 r.) Zofia Julianna
 Dorota v. Gueldener
 (ur. Warbelow 26.12.1774 –
 zm. Beselin 19.09.1852 r.)

Ludwik Jerzy August ur. 20.11.1797 - zm. 11.10.1881 r. dr prawa, prezydent sądu apelacyjnego ż. (x 31.03.1823 r.) Augustyna v. Eickstadt-Peterswaldt (ur. 5.09.1803 - zm. Modła 21.12.1881 r.)	Ernest ur. Warbelow 22.07.1807 - zm. Proślice 22.02.1872 r. wł. Proślic ż. (x Dobra 26.04.1837 r.) Adelajda v. Dewitz (ur. Dobra 26.04.1816 - zm. Berlin 7.09.1886 r.)	Dietrich ur. 3.03.1813 – zm. Legnica 23.01.1897 r. ż. (x Berlin 31.03.1865 r.) Adela Wanda Maria v. Graeve (ur. Gotteswalde 25.06.1837 – zm. Legnica 8.05.1897 r.) Ernest Ludwik Adolf ur. Wysoka 30.07.1873 r. wł. Krupolin ż. (x Kojtryny 18.07.1900 r.) Elżbieta bar. v. Sass (ur. Kojtryny 2.07.1879 r.)
	Karol Albert Fryderyk August ur. Szczecin 24.07.1844 r. 1872 r. – kupił Polanowice ż. 1. (x Unimie 12.01.1875 r.) Ferdynanda Konstancja v. Lockstedt (ur. Hohenwalde 31.07.1846 - zm. Zehlendorf 5.12.1886 r.) 2. (x Poczdam 17.05.1889 r.) Tekla Katarzyna Karolina Jenny v. Krosigk (ur. Magdeburg 22.07.1856 r.) dzieci: a) Jan Remprecht ur. Polanowice 6.07.1890 r. b) Jan Burkhard Ludwik ur. Polanowice 26.12.1891 r. c) Marianna Elżbieta Tekla Adelajda Polanowice 2.01.1895 r.	córki: a) Augusta Zofia Karolina Zuzanna ur. Szczecin 6.11.1847 r. m. (x Proślice 14.05.1868 r.) Karol v. Jordan wł. Sierosławic, Biskupic i Wojsławic b) Karolina Augusta ur. Opole 22.10.1853 r. m. (x Wierzbęcin 17.10.1874 r.) Werner v. Dewitz (ur. Bieniczki 17.07.1908 r.) wł. Bieniczek i Krzemiennej c) Augusta Fryderyka Ferdynanda ur. Nysa 15.03.1855 r. m. (x Szczecin 4.12.1879 r.) Bodo v. Dewitz d) Luiza Matylda Fryderyka Karolina ur. Blasewitz ? 10.02.1857 r. m. (x Sierosławice 23.10.1877 r.) Hermann v. Seeger generał major wojsk niemieckich

Aurel Hugo
 ur. 3.01.1827 -
 zm. Modła 4.08.1902 r.
 I ordynat fideikomisu
 Modła
 oraz wł. Wierzchowic,
 Pudła i Droży
 ż. 1. (x 16.05.1858 r.)
 Wilhelmina v. Bock
 zwana bar. Bibran
 u. Modlau
 (ur. 16.05.1821 –
 zm. 10.04.1864 r.)
 wł. Modły
 2. (x Chocianów
 5.12.1865 r.)
 Freda burgr. zu
 Dohna-Schlodien
 (ur. 21.09.1845 –
 zm. Modła
 29.09.1894 r.)
 |

Matylda Otylia Fryderyka
 ur. Szczecin 26.11.1830 r.
 m. (x Głogów 19.07.1848 r.)
 Fryderyk Nickisch v. Roseneck
 (zm. 17.03.1866 r.)
 dyrektor sądu powiatowego w Legnicy
 wł. Kochlic

Konrad Mikołaj Fryderyk Ludwik Maks ur. Modła 14.02.1861 r. II ordynat Modły wł. Orska, Wysokiego i Chełma ż. (x 25.05.1894 r.) Alice hr. v. Bassewitz (ur. Luetzow 14.06.1874 r.) 	Aurel ur. Modła 4.01.1872 r. wł. Wierzchowic Pudła i Droży
--	--

córki:
 a) Wilhelmina Augusta Maria
 ur. Modła 2.09.1866 r.
 m. (x Modła 1.12.1885 r.)
 Wolf bar. v. Marschall
 general major wojsk
 niemieckich
 wł. Altergottern
 b) Elżbieta Augusta Maria
 ur. Modła 2.09.1866 r.
 m. (x Modła 11.04.1893 r.)
 Ludwik bar. v. Luetzow
 zwany Dorgelo
 pułkownik wojsk niemieckich

Aurel Adolf Wilhelm
 ur. Orsk 22.03.1895 r.

Jan Henryk Maks
 ur. Orsk 9.06.1901 r.

córki:
 a) Freda Maria Helena Wilhelmina
 ur. Orsk 15.05.1896 r.
 b) Chrysta Eufemia Augusta
 ur. Orsk 6.10.1898 r.
 c) Ilza Małgorzata Elżbieta
 ur. Orsk 14.10.1902 r.
 d) Rut Alice Wilhelminę
 ur. Orsk 2.09.1906 r.

RITTER
(RITTER von HENNERSDORF)

Patrycjat zgorzelecki. Walentyn Ritter – w latach 1558 – 1586 członek rady miejskiej w Zgorzelcu (Goerlitz) i w 1563 roku burmistrz tego miasta, w 1575 roku (24.06.) otrzymał wraz ze swoim bratem, Piotrem dyplom herbowy. W 1616 roku (6.07. i 9.08.) syn Walentyna – Henryk, oraz synowie Piotra: August i Walentyn otrzymali szlachectwo Rzeszy z predykatem „von Hennersdorf”. Posiadali majątek Jędrzychowice (Hennersdorf) koło Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:
Błażek T. I s. 88

RITTER
(RITTER von RITTERSBERG)

Herb z 1729 r.

W 1729 roku (13.01.) szlachectwo czeskie z predykatem “von Rittersberg” uzyskał członek rady miasta Świdnicy (Schweidnitz) – Augustyn (wg Doerra Konstantyn August) Ritter. Był deputowanym „ad conventus publicos”. Miał tylko córkę – N., żonę N. Meusel. Jej syn – Antoni, komendant twierdzy w Srebrnej Górze (Silberberg) w 1794 roku (27.05.) otrzymał szlachectwo pruskie z predykatem swojej matki „Meusel von Rittersberg”.

Źródła:

Błażek T. III s. 147

Doerr s. 215

RITTER

zob.

RITTERSTEIN

RITTERSBERG

zob.

RITTER

RITTERSTEIN
(RITTER von RITTERSTEIN)

1. Herb szlachecki.

2. Herb baronowski.

Ród patrycjuszowski pochodzący z Memmingen, znany również w Augsburgu, który w 1551 roku (2.05.) otrzymał dyplom herbowy.

W 1776 roku (11.12.) Hieronim Ritter von Ritterstein (ur. 3.03.1729 r.), pułkownik wojsk cesarskich i naczelny kwatermistrz na Morawy i Śląsk, otrzymał tytuł barona krajów dziedzicznych Habsburgów, jego potomkowie posługiwali się tylko predykatem.

Żonaty z Julianną bar. von Roth-Ruetzen, miał dwóch synów: Wilhelma Karola Hieronima (ur. w Opawie 12.11.1761 r.) i Józefa Ignacego (ur. w Trnawie 8.03.1768 r.). Jeden z nich nabył majątek w Rzymówce (Riemberg) koło Złotoryi (Goldberg) i tam zmarł 20.03.1842 roku.

Źródła:

Błażek T. II s. 104

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Wolfgang Ritter v. Ritterstein
ur. 30.11.1658 – zm. 1743 r.
szef kancelarii (miejskiej ?)
w Augsburgu
ż. Maria Elżbieta v. Lederer
(ur. 1668 – zm. 1718 r.)
|
Elias
ur. Augsburg 19.02.1693 –
zm. Regensburg 17.02.1796 r.
ż. Sybilla Elżbieta v. Weissboeck
(ur. 28.10.1695 – zm. 28.11.1768 r.)
|
Hieronim
ur. 3.03.1729 r.
1776 r. – baron
pułkownik wojsk cesarskich
naczelny kwatermistrz
na Morawy i Śląsk
ż. Julianna bar. v. Roth-Ruetzen
|

Wilhelm Karol Hieronim
ur. W Opawie 12.11.1761 r.

Józef Hieronim
ur. w Trnawie 8.03.1768 r.

RITZLER

Ród niewiadomego pochodzenia.

W początkach XVIII wieku posiadali część Zdzierdza (Zdzierz) koło Gliwic (Gleiwitz).

Źródła:

Sinapius T. II s. 922

RIZIUS

zob.

SPRINZENSTEIN

Ro - Rohr

ROCHAU

zob.

ROCHOW

ROHCICKI

Bardzo mało znany górnośląski ród, według Błażka pochodzenia polskiego (?), według Uruskiego, wymarła śląska rodzina herbu własnego. Posiadali majątki w okolicy Rybnika (Rybnik) m. in. Czuchów (Czuchow).

Źródła:

Błażek T. II s. 105

Uruski T. XV s. 210

ROCHELLE

zob.

LESKURAUT

ROCHLITZ

W 1499 roku (1.09.) Melcher Rochlitz, właściciel Wlenia (Laehn) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) był świadkiem w dokumencie księcia Kazimierza cieszyńskiego i głogowskiego, starosty księstwa świdnicko – jaworskiego.

Źródła:

C.D.S. T. XXXIII s. 86

ROCHOW (ROCHAU)

Herb rodowy.

Herb baronów Rzeszy z 1640 r.

Stary ród rycerski pochodzący z Marchii. Według legendy rodowej mieli wywodzić się z arystokracji Markomanów. W 969 roku w księgach turniejowych w Merseburgu występował Achacy von Rochaw. Siedzibą rodową była miejscowość Rochau (Roggau, Rogau) w Brandenburgii. Poszczególne linie tego rodu osiadły na terenie całych Niemiec.

Moryc August von Rochow z Goltzau w Brandenburgii, pułkownik wojsk cesarskich i komendant Głogowa (Glogau), którego w 1642 roku bronił przed Szwedami, w 1640 roku (17.01.) otrzymał tytuł barona Rzeszy. Żonaty (x ok. 1641 r.) z Katarzyną hr. von Hohenzollern dziedziczką dóbr Zagórze Śląskie (Koenigsberg, Kynau) i Krukowa (Raaben) w księstwie świdnickim. Zmarł w randze generała żandarmerii polowej 25.08.1653 roku i został pochowany Dziećmorowicach (Dittmannsdorf) koło Zagórza Śląskiego (Koenigsberg, Kynau). W 1656 roku. Po jego śmierci wdowa w 1656 roku sprzedała majątek. Miał troje dzieci:

Ferdynanda Wilhelma – kapitana wojsk cesarskich, zmarłego bez potomków w 1679 roku, Annę Urszulę i Esterę.

Źródła:

Sinapius T. I s. 762-763, T. II s. 414

Blažek T. I s. 88

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 457-458

RODEN
(RODEN von HIRZENAU)

Herb rycerski z 1647 r.

W 1632 roku (13.09.) otrzymał szlachectwo Rzeszy Jakub Roden członek rady książąt von Liechtenstein, żonaty z Gertrudą von Hellen. W 1642 roku (29.04.) uzyskał inkolat ziem czeskich. Posiadał Dzierżkowice (Dirschkowitz) w księstwie opawskim koło Głubczyc (Leonschuetz).

Jego syn – Andrzej (zm. 1700 r.) w 1647 roku został wpisany w stan rycerski i w 1659 roku (12.03.) otrzymał inkolat morawski. W 1676 roku (20.07.) jako podsędek Moraw uzyskał potwierdzenie starego stanu rycerskiego i w 1679 roku nabył majątki na Morawach: Hrotovice i Krhov. Żonaty z Franciszką von Menzel, miał prawdopodobnie trzech synów: Karola, Józefa Andrzeja i Tadeusza, którzy w 1718 roku (12.05.) otrzymali tytuły baronów.

Józef Andrzej (ur. 1688 – zm. 1758 r.), żonaty z Marią Antoniną Salawa von der Lipa (zm. 1774 r.), miał syna Franciszka Józefa (ur. 1720 – zm. 1777 r.) żonatego z Marią Elżbietą hr. von Daun (ur. 1725 – zm. 1785 r.). Syn jego – Franci-

szek Karol (ur. 1749 – zm. 1803 r.), żonaty z Eleonorą hr. von Troyer (ur. 1751 – zm. 1819 r.) miał syna – Karola Franciszka (ur. 1781 – zm. 1863 r.) dwukrotnie żonatego: 1. z N.N., 2. z Marią hr. von Wengierski (ur. 1791 r.). Ostatnim przedstawicielem rodu był syn Karola Franciszka – Karol (ur. 1824 – zm. 1867 r.).

Źródła:

Blažek T. IV s. 65

Pilnaček J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 492

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 465-466

TABLICE GENEALOGICZNE

Jakub Roden
 czł. rady ks. v. Liechtenstein
 1632 r.- szlachectwo Rzeszy
 1642 r. – inkolat ziem czeskich
 wł. Dzierżkowic
 ż. Gertruda v. Hellen
 |
 Andrzej
 zm. 1700 r.
 podsędek Moraw
 1647 r. – stan rycerski
 1659 r. – inkolat Moraw
 1676 r. – potwierdzenie stanu
 rycerskiego
 1679 r. – kupił Hrotovice
 i Krhov
 ż. Franciszka v. Menzel
 |

Karol 1718 r. - baron	Józef Andrzej ur. 1688 – zm. 1758 r. 1718 r. - baron ż. Maria Antonina Salawa v. d. Lippa (zm. 1774 r.) Franciszek Józef ur. 1720 – zm. 1777 r. ż. Maria Elżbieta hr. v. Daun (ur. 1725 – zm. 1785 r.) 	Tadeusz 1718 r. – baron
--------------------------	--	----------------------------

Franciszek Karol
ur. 1749 – zm. 1803 r.
ż. Eleonora hr. v. Troyer

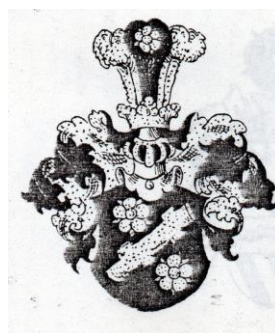
|
Karol Franciszek
ur. 1781 – zm. 1863 r.
ż. 1. N.N.
2. Maria hr. v. Wengierski
(ur. 1791 r.)

|
Karol
ur. 1824 – zm. 1867 r.

RODEWITZ (RADEWITZ, RATTWITZ)

Herb rodowy.

Herb z 1790 r.

Górnołużycka szlachta znana od połowy XIV wieku, pochodząca z miejscowości o tej samej nazwie. W 1354 roku występuje w dokumentach Jakub von Rodewitz. Na początku XV wieku sprzedano miejscowość rodową i zakupiono majątki również w śląskiej części Górnych Łużyc.

W 1550 roku Piotr von Rodewitz (zm. 1589 r.) był właścicielem Uniegoszcza (Bertelsdorf) koło Lubania (Lauban), w 1787 roku posiadali majątki w okolicy Czerwieńska (Rothenburg).

Ród wymarł w drugiej połowie XVIII wieku na Gottliebie Henryku von Rodewitz, majorze batalionu zaopatrzenia wojsk pruskich. Adoptował on naturalnego syna swojej siostry Joanny Zofii von Rodewitz – Karola Leopolda Rodewitz (ur. 10.07.1714 r.), kapitana korpusu inżynierskiego wojsk saskich, w 1768 roku wykładowcę architektury w szkole inżynierskiej, który w 1790 roku (20.07.) został legitymizowany ze szlachectwa i zaliczony w skład szlachty saskiej. Zmarł bez potomków.

Źródła:

Blažek T. II s. 105

Knothe H.: Gesch. D. Oberlausitzer Adels... s. 451

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s. 467-468

ROEBER

W 1626 roku (23.01.) występuje w dokumentach wrocławskich Andrzej Roeber „aulicus” (dworzanin, sługa) cesarski. Herb jego jest identyczny z herbem nobilitowanych w 1537 roku mieszczan zgorzeleckich Jerzego Reubera, Jana Willera i Marcina Schmidta. Posiada on elementy występujące w herbie Roeber von Roeborn. Być może jest to herb rodowy zaś Roeber von Roeborn jest herbem rycerskim.

Prawdopodobnie nobilitowany został w 1537 roku Jerzy von Reuber ze Zgorzelca (Goerlitz). Jego syn – Jerzy jun. (zm. przed 1568 r.) przeniósł się do Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 1551 r.) z Anną Heugel (zm. 1575 r.), miał pięcioro dzieci:

- Wawrzyńca (Lorenz) (ur. 1555 – zm. 1611 r.) – przez pewien czas mieszkał w Ołomuńcu, następnie kupiec wrocławski. Dwukrotnie żonaty: 1. z Katarzyną Huebel, 2. (x 1609 r.) z Magdaleną Orth (ur. 1558 – zm. 1630 r.) która po jego śmierci wyszła za mąż (x 1582 r.) za Melchiora Thielisch. Miał troje dzieci: Andrzeja (ur. 1585 – zm. 1637 r.) – właściciela Iwin (Oldern) i Bieńkowic (Benkwitz) koło Wrocławia (Breslau), żonatego dwukrotnie: 1. z Zuzanną Reichel, 2. (x 1610 r.) z Dorotą Reussner, miał syna – Henryka, właściciela Iwin (Oldern), nieżonatego oraz córkę – Dorotę (ur. 1616 – zm. 1682 r.), żonę (x 1639 r.) Jana Burckharda von Loewenburg (ur. 1611 – zm. 1677 r.); Wawrzyńca jun. (Lorenz) (ur. 1587 – zm. 1631 r.) – właściciela Pawłowic (Paulwitz), żonatego dwukrotnie: 1. (x 1612 r.) z Ewą Beyde (ur. 1583 – zm. 1627 r.), 2. z Rozyną Lade-

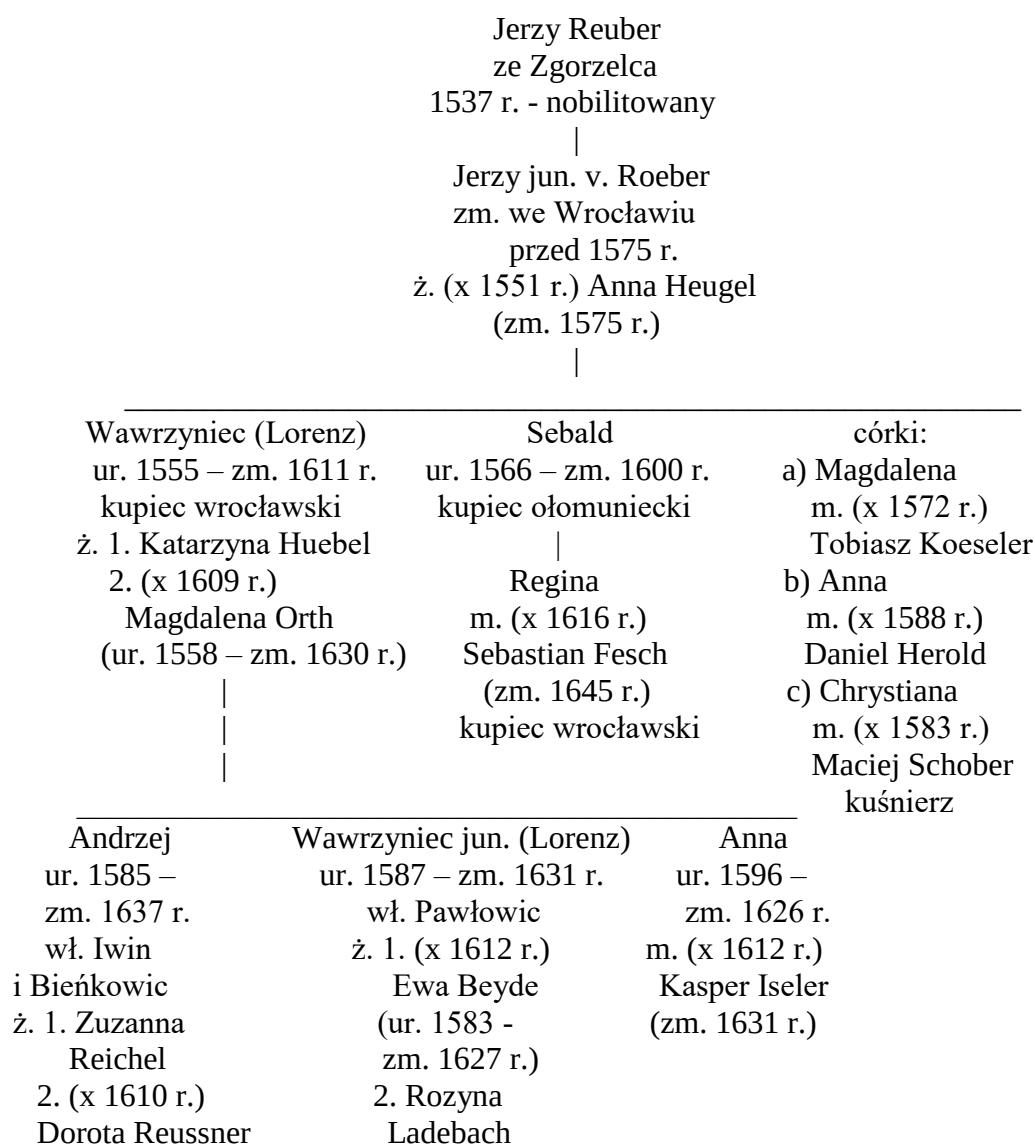
- bach, która po jego śmierci wyszła za mąż (x 1637 r.) za Jana Walde; Annę (ur. 1596 – zm. 1626 r.) – żonę (x 1612 r.) Kaspra Iseler (zm. 1631 r.).
- Magdalenę – żonę (x 1572 r.) Tobiasza Koeseler;
 - Sebalda (ur. 1566 – zm. 1600 r.) – przeniósł się do Ołomuńca, miał córkę – Reginę, żonę (x 1616 r.) Sebastiana Fesch (zm. 1645 r.) z Wrocławia (Breslau);
 - Annę – żonę (x 1588 r.) Daniela Herolda;
 - Chrystianę – żonę (x 1583 r.) Macieja Schobera kuśnierza wrocławskiego.

Źródła:

Sinapius II s. 922

Schles. Wappenbuch szp. 116-117

TABLICE GENEALOGICZNE

Henryk	Dorota
ur. 14.07.1614 -	ur. 1616 –
zm. 1660 r.	zm. 1682 r.
wł. Iwin	m. (x 1639 r.)
	Jan Burckhard
	v. Loewenburg
	(ur. 1611 – zm. 1677 r.)

ROEBER (ROEBER von ROEBERN)

Herb nobilitacyjny z 1673 r.

Według Błażka w 1673 roku (11.06.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Roebern” otrzymał Jan Roeber (zm. 1673 r.). Nobilitowany był właścicielem Szyby (Scheibau) i Czciradza (Zyrus) koło Kozuchowa (Freystadt). Synem jego był Eliasz – profesor prawa na uniwersytecie we Frankfurcie nad Odrą. Żonaty z N. miał syna – Jana, żonatego z Krystyną Grans. Jego syn – Jan jun. (zm. 1678 r.) miał dwóch synów: Jana Joachima (zm. po 1732 r.) i Jana Jerzego Grzegorza (zm. 1708 r.) – radcę sądowego w Środzie Śląskiej (Neumarkt).

Źródła:

Błażek T. III s. 147

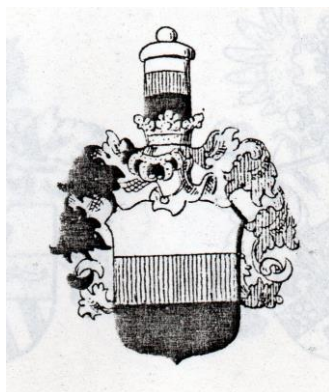
Schles. Wappenbuch szp. 117

ROEDEN

zob.

REDEN

ROEDER
(REDER)

Stary ród pochodzący z Turynгии, osiadły również na terenie państwa krzyżackiego.

Na Śląsk w drugiej połowie XVIII wieku przybył z Prus Wschodnich Fryderyk Wilhelm von Roeder (ur. 18.01.1719 – zm. 15.03.1781 r.) i nabył majątki: Żórawinę (Rothsuerben) i Rzeplin (Reppline) koło Wrocławia (Breslau). Był generałem majorem wojsk pruskich, szefem regimentu kirasjerów i generalnym inspektorem dolnośląskiego regimentu kawalerii. Żonaty z Karoliną (Leopoldyna Ernestyna ?) von Schmeling (ur. 25.03.1736 – zm. 14.05.1795 r.), miał syna – Fryderyka Erharda Leopolda (ur. 24.01.1768 – zm. 7.12.1834 r.), generała kawalerii pruskiej i dowódcę V korpusu armii pruskiej. Żonaty z Henriettą Leopoldyną von Bardeleben (ur. 24.01.1766 – zm. 7.12.1844 r.), miał syna – Fryderyka (ur. 19.11.1798 – zm. w Szwajcarii 2.08.1858 r.), majora wojsk pruskich, żonatego z Blanką von Widenbruch (ur. 22.08.1804 r.). jego syn – Fryderyk Erhard (ur. 10.02.1831 – zm. 5.03.1871 r.) był ostatnim przedstawicielem rodu.

Źródła:

Błażek T. II s. 105

Zedlitz T. IV s. 120-121

TABLICE GENEALOGICZNE

Krzysztof v. Roeder
zm. 2.02.1679 r.
nadarca dworu pruskiego
ż. Anna v. Rappen
z Angerappen

|
Erhard Ernest
ur. 26.06.1665 r.
marszałek wojsk pruskich
gubernator Prus
kawaler Orderu Orła Czarnego
ż. 1. Elżbieta bar. Ruebel v. Bibrach
2. Zofia Agnieszka v. Buddenbrock

|
Fryderyk Wilhelm
ur. w Prusach Wschodnich 18.01.1719 –
zm. we Wrocławiu 15.03.1781 r.
generał major wojsk pruskich
wł. Żórawiny i Rzeplina
ż. Karolina (Leopoldyna Ernestyna ?)
v. Schmeling
(ur. 25.03.1736 – zm. 14.05.1795 r.)

|
Fryderyk Erhard Leopold
ur. 24.01.1768 –
zm. w Żórawinie 7.12.1834 r.
generał kawalerii pruskiej
ż. Henrietta Leopoldyna v. Bardeleben
(ur. 24.01.1766 –
zm. w Tomkowicach 7.12.1844 r.)

|
Fryderyk
ur. 19.11.1798 –
zm. w Szawajcarii 2.08.1858 r.
major wojsk pruskich
ż. Blanka v. Wildenbruch
(ur. 22.08.1804 r.)

|
Fryderyk Erhard
ur. w Poznaniu 10.02.1831 –
zm. w Borku k. Wrocławia 5.03.1871 r.
ostatni z rodu

ROEDER

W 1840 roku (20.03.) Karol Henryk Ferdynand von Roeder, pułkownik wojsk pruskich, kupił od Zygmunta Henryka Juliusza Wilhelma Gustawa bar. von Seydlitz majątki: w Jarnołtów (Arnoldsmuehle – Schillermuehle) koło Wrocławia (Breslau), Gałów (Gross Gohlau) i Gałówek (Klein Gohlau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

W 1867 roku (22.08.) Konrad von Roeder (zm. 19.09.1900 r.) kupił od spadkobierców Augusty Konstancji Amalii bar. von Stosch, majątki w Górnej Ligocie (Ober Ellguth) i Borszynie Polskim (Polnisch Borschen) koło Góry Śląskiej (Guhrau) zaś w 1895 roku – Kruszyniec (Juppendorf), również koło Góry Śląskiej (Guhrau). Na początku XX wieku majątki te posiadał jego syn – Karol, landrat powiatu Góra Śląska (Guhrau).

W 1870 roku Elżbieta von Bonin, wdowa po Albrechcie Karolu Henryku von Roeder, majorze wojsk pruskich, otrzymała w spadku po swojej prababce Fryderyce córce feldmarszałka Lebrechta księcia von Bluecher, majątek Rościszowice (Bluecherwald) koło Trzebnicy (Trebnitz). Jej syn – Mark von Roeder na początku XX wieku posiadał majątki w Jarnołtowie (Arnoldsmuehle-Schillermuehle), w Gałowie (Gross Gohlau) i Gałótku (Klein Gohlau).

Źródła:

Krane s. 102-103

ROEDERN

zob.

REDERN

ROEHRICH

zob.

CALAMINUS

ROEHRSCHIEDT

zob.

ROHRSCHIEDT

ROERICH
(ROERRICH)

W 1665 roku (25.06.) czeskie szlachectwo otrzymali bracia: Jan, Ferdynand I Henryk Roerich. W 1673 roku (30.12.) Jan otrzymał potwierdzenie starego czeskiego stanu rycerskiego i potwierdzenie stanu rycerskiego Rzeszy. Ferdynand w 1674 roku kupił od Antoniego Pankraca Rudolfa hr. von Gallas Godzieszów (Guenthersdorf) koło Bolesławca (Bunzlau). Jego syn – Jan Jakub w 1707 roku (31.08.) otrzymał potwierdzenie starego stanu rycerskiego. Syn

Jana Jakuba – Jakub w 1736 roku sprzedał Godzieszów (Guenthersdorf) zakonnikom z Lubania (Lauban).

Źródła:

Błażek T. III s. 147

Doerr s. 159, 191

ROERRICH

zob.

ROERICH

ROESLER

(ROESLER von der ROSEN, ROESSLER)

Założycielem rodu był Jerzy Roessler (zm. 1538 r.) burmistrz Zgorzelca (Goerlitz), właściciel Schlauroth koło Goerlitz. Jego synowie: Jakub, Bonawentura i Franciszek w 1546 roku (28.04.) zostali zaliczeni do stanu rycerskiego Rzeszy. Bonawentura około 1553 roku sprzedał swoją część majątku bratu – Jakubowi.

Jakub – w latach 1538 – 1558 członek rady miasta Zgorzelca (Goerlitz), zmarł w 1558 roku. Majątek odziedziczył jego syn – Jerzy

Źródła:

Błażek T. III s. 43

ROESLER
(ROESLER und SOPHIENTHAL)

Szlachta księstwa legnickiego znana od początków XVI wieku.

Henryk (ur. 16.07.1602 zm. 5.01.1665 r.), syn Krzysztofa von Roesler, właściciel Dolnego Grzymalina (Nieder Langenwaldau) w księstwie legnickim, był w latach 1634 – 1645 członkiem rady książąt legnicko – brzeskich. Jego syn – Henryk Ernest, właściciel Dolnego Grzymalina (Nieder Langenwaldau), Zdzieślawic (Sophienthal) i Jakuszowa (Jakobsdorf) w księstwie legnickim, w 1665 roku był starostą Prochowic (Parchwitz). Żonaty z Heleną von Knobelsdorff z Bobrowca (Bobersberg), miał córkę – Zofię Szarlottę (ur. 1665 – zm. 19.04.1694 r.), pierwszą żonę (x 1685 r.) Maksymiliana Erdmanna bar. von Skrbenski, która wniosła mężowi w posagu Zdzieślawice (Sophienthal).

Ernest Henryk (czyj syn ?), żonaty z Renatą Ernestyną von Knobelsdorff, miał córkę – Helenę Zuzannę (ur. 9.07.1684 – zm. 16.07.1708 r.), dwukrotnie zamężną: 1. z Baltazarem Morycem von Prittwitz z Grabowna Wielkiego (Gross Graben) i Skokowej (Gellendorf) w księstwie oleśnickim, 2. z Melchiorem Abrahamem von Langenau.

Karol Erdmann żonaty (x 17.01.1703 r.) z Joanną Eleonorą von Hallmenfeld, był właścicielem Jarząbkowic (Schriegwitz) i Zakrzyc (Sagschuetz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

W 1660 roku posiadali również Oldrzychowice (Hilbersdorf) i Starą Jamkę (Jamke) koło Niemodlina (Falkenberg).

Źródła:

Sinapius T. II s. 929

Zedlitz T. IV s. 125

Błażek T. III s. 105

ROESSLER

zob.

ROESLER

ROETHEL

zob.

RAETHEL

ROETEL

(ROETEL von REICHENAU, RAETHEL, ROETHEL)

Patrycjat wrocławski. We Wrocławiu (Breslau) znajdował się pałac Roetelów, później książęcy. W 1588 roku zmarł we Wrocławiu (Breslau) Jan Roetel von Reichenau. Wit Roetel von Reichenau (brat lub syn poprzedniego), żonaty z Barbarą von Helwig, miał syna – Wita jun. (ur. 12.07.1598 – zm. 14.02.1651 r.), właściciela Ratynia (Rathen), Wojnowic (Wohnwitz) i Czernicy (Tschirne) koło Wrocławia (Breslau), członka rady cesarskiej i członka rady miejskiej oraz komisarza wojennego Wrocławia (Breslau). Wit jun. był dwukrotnie żonaty: 1. (x 12.09.1623 r.) z Ewą von Haunold (zm. 15.06.1640 r.), wdową po Stefanie Jessenskim, 2. (x 2.01.1642 r.) z Urszulą Marianną (ur. 1624 – zm. 27.04.1682 r.), córką Bartłomieja von Modrach z Zielonego Kąta (Grueneiche) koło Oleśnicy (Oels). Z drugą żoną nie miał dzieci, z pierwszą miał trzy córki: Barbarę Elżbietę, Annę Magdalenę i Eufrozinę oraz syna – Jana Henryka. Barbara Elżbieta (ur. 7.07.1624 – zm. 8.07.1689 r.) była żoną (x 25.12.1651 r.) Ferdynanda von Modrach, syna swojej macochy, Eufrozyna (ur. 1626 – zm. 25.08.1679 r.) – drugą żoną Fryderyka jun.von Freytag z Zaprężyna (Sapraschine), członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau), Anna Magdalena (ur. 1628 – zm. 9.02.1630 r.) – zmarła w dzieciństwie. Syn – Jan Henryk (ur. 1637 r.), zmarł w 1641 roku (30.10.) – był ostatnim z rodu.

Źródła:

Sinapius T. II s. 906-907

Gauhen s. 1312

Błażek T. II s. 105

ROETEL

zob.

RAETHEL

ROG
(ROG von USCHUETZ)

Drobna szlachta górnośląska pochodząca z Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg).

Jan Rog (zm. przed 1592 r.) miał syna – Jana jun., żonatego z Ludmiłą Stwolińską, której w 1592 roku zapisał wiano. W 1621 roku Ludmiła jako wdowa posiadała majątek w Uszycach.

Źródła:

Pilnaček T. III s. 992

Księga podatkowa księstwa opolsko - raciborskiego 1621 r. rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148

ROGALA

zob.

BIBERSTEIN

ROGALLA
(ROGALLA von BIBERSTEIN)

Rogalla v. Bibrstein I

Rogalla v. Biberstein II

Rogalla v. Biberstein III

Polski herb Rogala

Szlachta polskiego pochodzenia herbu Rogala z Golubia (Gollubien) w Prusach Wschodnich. Początkowo nazywali się „Rogalski”: w 1646 roku występuje w dokumentach Maciej Rogalski właściciel Golubia (Gollubien) a w 1648 roku – Wojciech Rogalski właściciel Legi (Leegen) koło Ełku (Lyck). Synem Wojciecha był Jan Rogalski (ur. 1645 – zm. 1722 r.) który odziedziczył Legę (Leegen). W XVIII wieku nazwisko to już występuje w formie „Rogalla”: około 1750 roku Jan Godfryd Rogalla był właścicielem Bajtkowa (Baitkowen) koło Ełku (Lyck).

Na Śląsku pojawili się w wojskowej służbie pruskiej: Fryderyk Krzysztof Rogalla von Biberstein, porucznik wojsk pruskich, urodzony w 1796 roku w Szczytnie (Ortelsburg) w Prusach Wschodnich, zmarł w 1872 roku w Zgorzelcu (Goerlitz), był żonaty (x Brzeg 1822 r.) z Augustą Lorenz.

Karol Rogalla von Biberstein (syn ?) w 1895 roku (14.01.) kupił majątek Buchek (Buchwald) koło Bolesławca (Bunzlau).

Źródła:

Błażek T. III s. 168

Pilnaček T.IV s. 993

Schles. Wappenbuch szp. 118

Krane s. 103

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 11:2000 s.
497-498

ROGAU

zob.

ROHOV

ROGE

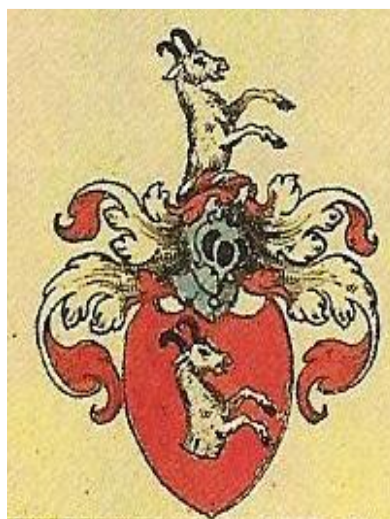
zob.

ROGGE

ROGEWITZ
(RAGEWITZ)

Herb linii śląskiej
Rogewitz

Herb linii miśnieńskiej
Ragewitz

Według Blazka była to drobna szlachta czeska, według Sinapiusa – ród miśnieński i górnołużycki, gdzie posiadali majątki: Kannevalde, Lansig, Tschorne.

Na Śląsku mieli majątki w śląskiej części Górnych Łużyc. Michał von Rogewitz brał udział w 1415 roku w soborze w Konstancji.

W 1455 roku Heinze von Rogewitz był starostą Muskau a w 1467 roku – starostą Przewozu (Priebus) koło Żagania (Sagan). W latach 1543 – 1550 Jakub był starostą Zawidowa (Seidenberg) koło Lubania (Lauban). W 1598 roku Melchior von Rogewitz kupił Dobrzyń (Dobers) koło Zgorzelca (Goerlitz), w 1613 roku majątek ten Wolf (syn Melchiora ?) sprzedał Samuelowi von Loeben. Odkupił go syn Wolfa – Jan Wolf.

W 1626 roku Piotr von Rogewitz był właścicielem Barcinka (Berthelsdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

Źródła:

Sinapius T. I s. 763, T. II 922-923

Blažek T. III s. 44

ROGGE
(ROGE, RUYA)

Szlachta księstwa oleśnickiego pochodząca z miejscowości Ruja (Royn) w księstwie legnickim. W średniowieczu występują pod nazwiskiem „Ruya”.

W 1319 roku Henryk von Ruya przebywał na dworze księcia Bolesława legnickiego.

Reinhold Roge w 1583 roku był właścicielem Wilkowa (Wilkawe) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty z Małgorzatą von Beyer, miał czterech synów: Jana; Jakuba – żonatego z N. von Roetel; Daniela – żonatego z Katarzyną von Kuerstein, miał syna Ernesta (zm. 1630 r.); Godfryda – w latach 1606 – 1650 właściciela Bratowic (Barrotwitz) koło Wrocławia (Breslau), żonaty z Jadwigą von Birkenhayn, miał córkę Jadwigę – żonę Jerzego von Reinhardt.

Źródła:

Sinapius T. I s. 786

Błażek T. II s. 105, T. III s. 44

ROGOISKI

zob.

ROGOYSKI

ROGOW

zob.

ROHOWSKI

ROGOWSKI

zob.

ROHOWSKI

ROGOYSKI

(ROGOYSKI von ROGOZNIK, ROGOISKI, ROHOYSKI z ROHOZNIKA)

Odmiany herbów szlacheckich Rogoyski

Śląski (niemiecki) herb v. Brauchitsch

Polski herb Brochwicz

Górnośląski ród herbu Brochwicz II. Pochodzenie jego jest dyskusyjne: według starszych historyków pochodzili z Rohoznika na Morawach. Według Blazka ród pochodzenia polskiego, który przeniósł się na Morawy i stamtąd na Górny Śląsk. Pilnacek temu zaprzecza, wymieniając jako siedzibę rodową Rogoźnik koło Bytomia (Beuthen) w Ziemi Siewierskiej. Potwierdza to Igalffy. Według opracowań historycznych Ziemi Siewierskiej z Rogoźnika pochodzili Rogowscy prawdopodobnie herbu Strzeмиę lub Nabram. Można też brać pod uwagę Rogoźnik (w średniowieczu – Rosnik, później Rosenig) w księstwie legnickim położony obok najstarszej siedziby Brochwiczów – Chróśtników (Brauchitschdorf). Byli wspólnego herbu i prawdopodobnie pochodzenia z Orzeskimi, Urbanowskimi, Wraninskimi i Dobieschowskimi. Ród bardzo często mylony z innymi górnośląskimi rodami: Rohowskimi – Rogowskimi herbu Kornic i Rachowskimi herbu Kiczka.

Pilnacek, za genealogami polskimi jako pierwszego wymienia Jakusza z Rogoźnika, w 1388 roku sędziego siewierskiego. Jednak ta informacja, jak i inne z XV wieku nie są pewne, czy odnoszą się do rodu śląskich Rogoyskich. Igalffy jako pierwszego przedstawiciela tego rodu wymienia żyjącego na przełomie XV i XVI wieku Mikołaja (Nicol) Rogoyskiego z Rogoźnika żonatego z N. Mokrską z Kotulina (Kottulin) koło Toszka (Tost). Miał syna – Jana (I) sen., występującego w dokumentach bytomskich w 1536 roku, żonatego (x ok. 1530 r.) z Jadwigą, córką Alberta Kamenskigo ze Świętochłowic (Schwientochlowitz) i Heleny Ossorowskiej z Bojszów (Boischow). Miał on również majątki na Morawach. Jego syn – Jan (II) jun., żonaty z Jadwigą, córką Mateusza Wilka (Wolfa) miał ośmiu synów:

- Jana (III) jun. – właściciela Paniów (Gross Paniow) koło Tych (Tichau), żonatego z Dorotą Sternską (ze Ścierni w oświęcimskim), 1596 roku starostę państwa pszczyńskiego;
- Stanisława (zm. 1613 r.) – w 1584 roku uzyskał inkolat morawski. W służbie cesarza Maksymiliana II i Rudolfa II był rezydentem cesarskim na dworze polskim. Żonaty z Elżbietą z Luběnic (zm. przed 1592 r.), miał córki: Annę i Jadwigę;
- Jerzego – w młodości podróżował po Włoszech, walczył z Turkami, kawaler zakonu maltańskiego, później właściciel Malostovic na Morawach. W 1587 roku był starostą Pernštajnu, Żonaty dwukrotnie: 1. z Urszulą von Puster z Łużyc, 2. Z Rozyną von Gersdorf, z pierwszą żoną miał tylko jedną córkę – zmarłą w młodości;
- Wacława, który w młodości przebywał na dworze saskim. Dalsze jego losy nie są znane.
- Kaspra – koniuszego biskupa Stanisława Pawłowskiego w Ołomuńcu, który w młodości odbył pielgrzymkę do Jerozolimy, gdzie otrzymał tytuł Rycerza Grobu Świętego. Przed 1596 rokiem wrócił do księstwa opolsko-raciborskiego i w 1596 roku uzyskał inkolat tego księstwa. Żonaty z Dorotą, córką Jana Rohowskiego von Kornitz, właścicielką części Rogowa

Opolskiego (Rogau) oraz części Dąbrówki Górnej (Dombrowka) miał trzech synów: Jana (IV), Kaspra jun. i Baltazara oraz córkę – Barbarę. Jan (IV) odziedziczył po matce część Rogowa Opolskiego (Rogau) i sąsiedniej Dąbrówki Górnej (Dombrowka). W 1641 roku (8.09.) sprzedał je Małgorzacie Zyrowskiej, wdowie po N. Wrbskim, właścicielce Rusinowic (Ruschinowitz) koło Lublińca (Lublinitz). Miał syna – Jana (V) jun. który od 1659 roku zaczął odkupywać od spadkobierców Ewy Wrbskiej, wdowy po Stefanie Rohowskim, Rogów Opolski (Rogau) i Dąbrówkę Górną (Dombrowka). Obydwie te miejscowości stały się siedzibą tej linii Rogoyskich przez około 100 lat. W kościele w Rogowie Opolskim (Rogau) znajduje się krypta rodowa Rogoyskich z obu tych miejscowości.

- Mikołaja – przebywającego na dworze cesarskim a następnie w księstwie cieszyńskim. W 1574 roku był asesorem sądu ziemskiego państwa pszczyńskiego. Zmarł bezżennie.
- Macieja – w 1628 roku opata klasztoru Sternberg.
- Walentyna – będącego w służbie cesarz Rudolfa II, zmarłego w Pradze.

Córka Jana (II) – Dorota (zm. po 1602 r.), była żoną Jarosza Kamenca właściciela Lubszy (Lubschau) koło Lublińca (Lublinitz). Po śmierci męża, została oskarżona przez jego rodzinę o sfałszowanie testamentu na mocy którego stała się właścicielką Lubszy (Lubschau) i innych majątków w okolicy Lublińca (Lublinitz). Proces trwał wiele lat i pomimo udowodnienia fałszerstwa nic nie można było zrobić, gdyż Dorota zdążyła wyrobić na te majątki cesarski „mocny list”. W 1592 roku majątki przekazała swoim braciom: Janowi (III) jun., Stanisławowi, Jerzemu, Wacławowi i Kasprowi.

Agnieszka (Magdalena Agnieszka) Rogoyska (córka Jana II ?) żona Wacława Geraltowskiego, po śmierci męża była właścicielką Chudowa (Chudow). W 1606 roku sprzedała Mokre (Mokrau) koło Tych (Tichau).

W XVII i XVIII wieku była to w większości drobna szlachta posiadająca majątki na terenie całego Górnego Śląska. Według Igalfffiego dzieliła się na kilka domów.

Dom Bojszowy (Boischow).

W pierwszej połowie XVI wieku Piotr Rogoyski von Rogoznik (zm. przed 1541 r.) posiadał jedną część Bojszów (Boischow) koło Pszczyny (Pless). Prawdopodobnie był żonaty z N. Boischowską (Biberstein-Boischowska), córką właściciela drugiej części Bojszów (Boischow). Miał dwóch synów: Piotra jun. i Pawła. Paweł przekazał swoją część majątku bratu i wyjechał do Pragi na dwór cesarski.

Piotr (zm. po 1592 r.) majątek w Bojszowach (Boischow) sprzedał Wawrzyńcowi (Lorenz) Lipowskiemu. Po sprzedaży wrócił do Rogoźnika, gdzie posiadał część majątku. Prawdopodobnie żonaty był z Anną Woszczycką (Lichnowską) miał syna, Henryka, właściciela Bobrka (Bobrek) koło Bytomia (Beuthen).

Z domu Bojszowy (Boischow) pochodziła również Helena Rogoyska (zm. 28.09.1617 r.), w 1578 roku żona Wacława Skoczowskiego właściciela Wilamowic (Wilamowitz) w księstwie cieszyńskim.

Dom Paniowy (Gross Paniow).

Jan Rogoyski (który ?) w drugiej połowie XVI wieku był żonaty z N. Bujakowską i w jej posagu prawdopodobnie otrzymał część Paniów (Gross Paniow) koło Mikołowa (Nikolai). Około 1582 roku wraz ze swoim szwagrem Henrykiem Bujakowskim brał udział w poselstwie cesarskim do Moskwy. Miał trzech synów: Jana jun. Henryka i Fryderyka: Jan jun. w 1644 roku występuje jako świadek sprzedaży Ornontowic (Ornontowitz). W tym samym roku Fryderyk był asesorem sądu ziemskiego w Gardawicach (Gardawitz). Henryk oprócz Paniów (Gross Paniow) posiadał Ornontowice (Ornontowitz), Bobrek (Bobrek) i Dąbrówkę (Dombrowka) koło Opola (Oppeln).

Jan (który ?) z Paniów (Gross Paniow) zmarł w 1670 roku, miał syna – Bolesława i córkę – Elżbietę, żonę Kaspra von Wirsig, która w posagu otrzymała część Paniów (Gross Paniow). Synem Bolesława był prawdopodobnie Piotr Antoni, żonaty z Heleną Judytą Gotschalkowską z Goczałkowic (Goczalkowitz). W 1708 roku sprzedał część Paniów (Gross Paniow) i w dokumentach występuje jako dzierżawca Raju (Roy) koło Żor (Sohrau). Syn Piotra Antoniego – Piotr Stanisław posiadał jednak jakąś część Paniów (Gross Paniow) na której gospodarzył.

Dom Ornontowice (Ornontowitz).

Ornontowice (Ornontowitz) około 1650 roku jako majątek zastawny posiadał Henryk Rogoyski (zm. po 1680 r.) z Paniów (Gross Paniow). W 1652 roku był pisarzem ziemskim państwa pszczyńskiego, później prokuratorem kamery cesarskiej księstwa opolsko – raciborskiego. Posiadał również Bobrek (Bobrek) koło Bytomia (Beuthen) i Dąbrówkę Górną (Dombrowka) koło Opola (Oppeln). Żonaty z Anną von Holly z Ponięcic (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor), miał kilkoro dzieci które podzieliły się majątkiem: Henryk jun. otrzymał Ornontowice (Ornontowitz), Franciszek Joachim – Bobrek (Bobrek), Wacław Leonard Józef Dąbrówkę Górną (Dombrowka) a Jerzy został spłacony, za pieniądze te kupił majątek Czuchów (Czuchow).

Henryk jun. żonaty z Ewą Gotschalkowską zmarł w 1707 roku, dzieci nie miał, majątek sprzedała wdowa.

Dom Bobrek (Bobrek) i Lyski (Lissek).

Po śmierci Henryka z Ornontowic, Bobrek odziedziczył jego syn – Franciszek Joachim (Joachim Franciszek). W 1687 roku posiadał Chropaczów (Chropaczow), w 1664 roku przejął w zastaw od Elżbiety von Fragstein rodzonej Trach, majątek Lyski (Lissek) koło Rybnika (Rybnik). Żonaty z Katarzyną von Ohm-

Januschowską miał syna – Jana żonatego z Elżbietą von Meisinger. Syn Jana – Jan Henryk nie mając potomków, sprzedał majątek.

Dom Czuchów (Czuchow).

Jerzy – syn Henryka z Ornontowic (Ornontowitz), został splecony i kupił majątek Czuchów (Czuchow) koło Rybnika (Rybnik). Żonaty z Marią Joanną von Fragstein z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) koło Koźła (Cosel), miał tylko córkę – Elżbietę (ur. 17.01.1675 – zm. 10.02.1751 r.), żonę Jerzego Wacława Pelki z Borzysławic (Borislawitz) koło Koźła (Cosel).

Dom Rogów Opolski (Rogau) i Dąbrówka Górna (Dombrowka).

Dorota Rohowska von Kornitz ze Steblowa (Stoeblau) koło Krapkowic (Krapitz), żona Kaspra Rogoyskiego z Rogoźnik, wniosła w posagu część Rogowa Opolskiego (Rogau) i Dąbrówki Górnej (Dombrowka). Po matce odziedziczył je syn – Jan Rogoyski i dział w Dąbrówce Górnej (Dombrowka) sprzedał Małgorzacie Zyrowskiej. Jego syn – Jan jun. zaczął od spadkobierców Zyrowskiej skupować działy tej miejscowości. Według Igalfiego obie miejscowości były własnością Rogoyskich z różnych domów. Na przełomie XVII i XVIII wieku właścicielem został syn Henryka z Ornontowic (Ornontowitz) – Wacław Leonard Józef – w latach 1682 – 1690 prokurator kamery cesarskiej a w latach 1700 – 1701 pisarz ziemski księstwa opolsko - raciborskiego, właściciel Dąbrówki Górnej (Dombrowka), Walc (Walzen) koło Prudnika (Neustadt), Szonowic (Schonowitz) koło Raciborza (Ratibor), Sucheja (Suchau) koło Opola (Oppeln) i Nowej Wsi (Neudorf) koło Rybnika (Rybnik). Na początku XVIII wieku na zamku w Dąbrówce Górnej (Dombrowka) zdarzył się nieszczęśliwy wypadek w którym zginął postrzelony (samobójstwo ?) jego brat. Miejscowa ludność oskarżała Wacława Leonarda Józefa, że przyczynił się (lub nawet zabił) do śmierci brata. Dlatego w 1719 roku ufundował w Dąbrówce Górnej (Dombrowka) figurę św. Jana Nepomucena jako patrona od oszczerstw, stojącą naprzeciwko zamku z inskrypcją: *„Hic sacerdos insigni sanctae crucis occlusit labia sibi ac Regina confessa peccata. Cuius honori Eius devotissimus servus perillustris ac Generosus D. Wenceslaus Leonardus Iosephus Rogoisky Eques de Rogoznik, huius loci Hereditarius Dominus signum erigi fecit”*. Zmarł w 1720 roku i pochowany został w Rogowie Opolskim (Rogau). Żonaty z N. von Meisinger, która po jego śmierci posiadała Vřesinę (Wreschin) w księstwie opawskim, miał dwóch synów: Franciszka Józefa i Karola Józefa. Karol Józef, żonaty z Józefą Schmerkowską miał córkę – Karolinę (zm. 1770 r.), żonę (x ok. 1740 r.) Karola Maksymiliana hr. Sobeck von Kornitz.

Na przełomie XVII i XVIII wieku posiadali również Słupsko (Slupsko) koło Gliwic (Gleitwitz), gdzie właścicielami byli: Karol (zm. 1679 r.), Karol jun. (zm. 1733 r.) i Jan Wacław (zm. 1736 r.).

Ludwik Rogoiski był zarządcą majątku Paczynskich w Krowiarkach (Polnisch Krawarn) koło Raciborza (Ratibor). Zmarł w 1705 roku (24.11.) i pochowany został w miejscowym kościele.

Pod koniec XVII wieku nazwisko to występuje również w księgach metrykalnych parafii bytomskiej: w 1687 roku (20.04) Joachim Rogoiski był ojcem chrzestnym Samuela Lewandowskiego, w 1688 roku (9.01.) Joachim Franciszek (ten sam ?) de Rogoźnik Rogoyski był ojcem chrzestnym Mikołaja Marcjanusa Potieszowskiego. W 1689 roku Katarzyna Rogoyska de Bobrek, z domu Ohm-Januschowska była matką chrzestną Marcina Franciszka Mikuscha, również w tym samym roku (24.04.1689 r.) – była matką chrzestną Anny Lewandowskiej. Jan Rogoyski był żonaty (x 8.11.1704 r.) z Ewą Konstancją Wiktorią von Skal, wdową po N. von Schalscha und Ehrenfeld.

Karol Fryderyk (Karol Henryk) w 1726 roku kupił folwark Piekło w Starej Wsi (Altendorf), który w 1747 roku sprzedał Sobkowi von Kornitz.

W 1763 roku zmarła Magdalena Rogoiska von Rogoznik „consiliarin” (doradca ?) klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor), zaś w 1751 roku Maria Rogoiska zapisała jakiś legat na rzecz przytułku przy tym klasztorze.

Zuzanna Rogoiska była żoną (x 1740 r.) Józefa Kozłowskiego z Turzy (Thursy) koło Dobrodzienia (Guttentag). Informacja ta nie jest pewna – możliwe że dotyczy Rohowskiej.

Od końca XVII wieku nazwisko to jest notowane w spisach szlachty księstwa cieszyńskiego.

W XVII wieku jedna linia osiadła w Polsce, gdzie byli znani w województwie sandomierskim i na Mazowszu. W drugiej połowie XVIII wieku inna linia w służbie austriackiej, osiadła w Galicji w okolicy Krosna i Nowego Sącza.

Źródła:

Sinapius T. I s. 767-768, T. II s. 923

Błażek T. II s. 106, T. III s. 105, T. IV s. 65

Pilnaček T. IV s. 999-1002

Uruski T. XV s. 218

Wappensagen... s. 134

Igalffy L.: Doe Rogoisky von Rogoźnik – eine bedeutende Familie im Grossraum Beuthen (w:) Mitteilungen des Beuthener Geschichts- und Museumvereins. Heft 45/47:1983/1985 s. 17 - 42

Kniejski O. Sękowski R.: Uchwły sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564 – 1678. Opole 2015 (również w OBC)

Pilnacek J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 271-272

Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstentuemmer Oppeln-Ratibor von 1532-1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 19-44

Stibor J.: Regesta českých listin z listů z knížectví opolsko-ratibořského 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací T. 47:1997 č. 2 nr 131, 140, 148, 154, 160
 Slawik W.: Der Adel in den ältesten Kirchenbüchern von Beuthen, Oberschlesien. (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 1928 H. 2 s. 48-61
 Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 251, 253, 836
 Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 59, 269
 Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Giuttentag. Ratibor 1882 s. 99
 Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 158
 WBP Opole – oddz. Rogów Op. rkp nr 443, 448, 450, 451 (dot. kupna działów w Dąbrówce)
 AP Wr. ks. op.-rac. Sygn.38 s. 886-888; sygn. 39 s. 437-439; sygn.. 128 s. 229-230, 259-260.

ROGOZNIK

zob.

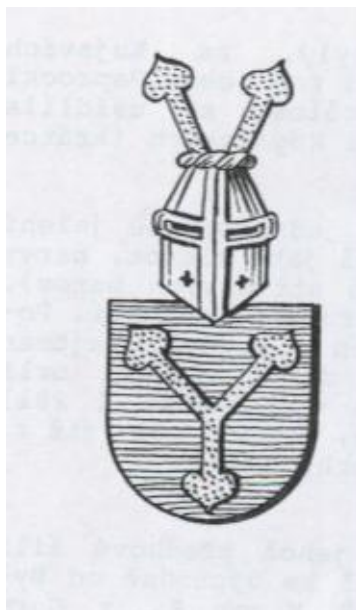
ROGOYSKI

ROHNAU

zob.

RHOYN

(z) ROHOVA
 (ROGAU, ROHOVSKY)

Drobna szlachta z pogranicza śląsko – morawskiego, z miejscowości Rohov (Rohow) w księstwie opawskim. Początkowo pieczętowali się herbem Roch II, bardzo popularnym na Morawach. Później poszczególne linie panów z Rohova przyjmowały różne herby. Według Pilnacka pierwotna ich siedziba znajdowała się na Morawach i wszędzie gdzie się przenosili zakładali miejscowości o nazwie „Rohov”.

W początkach XV wieku występuje w dokumentach Otik (Otton) z Rohova (Rohow), w 1409 roku kupił od Mikołaja Rzepki z Kietrza (Katscher) koło Głubczyc (Leobschuetz) majątek Strzibrnice (Strzybnik – Silberkopf ?) koło Raciborza (Ratibor) a przed 1421 rokiem Bravantice (Brosdorf). Jego krewną (siostrą ?) była Katarzyna – żona Wernka Piwka.

Otik miał kilkoro dzieci m. in. Jana, Adama, Jana Otika, i Otika jun. oraz córki: Małgorzatę – żonę (x 1478 r.) Jana Brabanskiego z Chobrze i N. – żonę Czci-bora Czerta.

Jan – syn Otika, w 1447 roku sprzedał Lhotkę (Lhotka).

Adam – właściciel Bravantice (Brosdorf), znany z dokumentów z lat 1459 – 1463, był żonaty (x ok. 1464 r.) z Anną, córką Mladoty z Prusinovic.

Jan Otik (zm. po 1478 r.) – właściciel części Bravantice (Brosdorf), był żonaty (x ok. 1451 r.) z Magdaleną, córką Jana Zvěstovskiego z Kralovic.

Otik jun. – najmłodszy syn Otika, był właścicielem części Bravantice (Brosdorf) które w 1478 roku odstąpił swojej siostrze – Małgorzacie. Miał trzech synów: Hieronima, Wacława i Jana oraz córkę – Salomeę, żonę (x 1519 r.) Jana Tlumoka ze Sławikowa (Sławikau) koło Raciborza (Ratibor).

Synowie Otika jun. nabyli Šamarovice (Samborowice – Schammerwitz ?) i zaczęli używać nazwisko „Schamarowski z Rohova” (zob.).

Synem Adama lub Jana Otika był Wawrzyniec (Lorenz) Rohovsky, w 1495 roku sprzedał swój dział w Rohovie (Rohow) Tlumokowi ze Sławikowa (Sławikau).

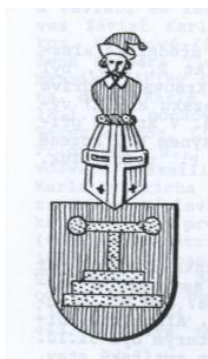
W 1499 roku osiadł koło Głubczyc (Leobschuetz). Był założycielem linii Rohovskich mylonych przez Pilnacka z Rohowskimi z Kornic.

Źródła:

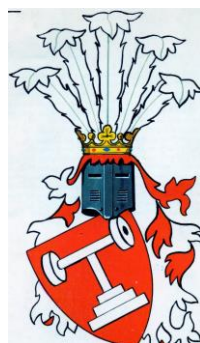
Pilnaček T. IV s. 993-996

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací R. 47:1997 č. 2 nr 28

ROHOWSKI (ROHOWSKI von KORNITZ, ROGOWSKI)

Herb śląski panów v. Kornitz
(z Kornic k. Raciborza)

Polski herb Kornic

Stary ród górnośląski herbu Kornic który w XV wieku wydzielił się z rodu von Kornitz, nazwisko pochodzi od Rogów (Rogau) pod Koźlem (Cosel). Miejscowość ta już pod koniec XIV wieku była własnością Kornitzów. W 1405 roku występuje w dokumentach Hans Kornitz von Rogau (Rogi) oraz Matusch Kornitz von Kobilwod (Kobylice – Kobelwitz), w 1411 roku - Wernke von Rogow. W 1432 roku Henryk von Kornitz z żoną Katarzyną otrzymali w spadku po Katarzynie von Kornitz (siostrze Henryka ?), wdowie po Henryku von Domentz, jej część Rogów (Rogau). W 1446 roku Henryk sprzedał ten majątek radzie miejskiej Koźła (Cosel), ale on i jego potomkowie przyjęli nazwisko „Rohowski”.

W 1459 roku Kasper Rohowski występuje jako świadek w dokumentach księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego), w 1480 roku w dokumentach książąt Jana II Dobrego i Mikołaja II opolskich występuje Mikołusz Rohowski a w 1492 roku – Jan Rohowski, w 1497 roku starosta głogówecki.

W 1492 roku Maciej Rohowski kupił od Barbary Wenzke z Gwoździan (Gwosdzian) majątek Bzinica (Bzinitz) koło Lublińca (Lublinitz).

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich występują Rohowscy często: w 1527 roku Marketa, córka Wawrzyńca (Lorenca) Rohowskiego oświadcza przez swojego ojczyma Bartosza, że otrzymała jakieś pieniądze od mieszczan lublinieckich., w 1532 roku jako świadek występuje Jan Rohowsky, w 1538 roku Haza, córka zmarłego Krzystka Strzeli z Leśnicy (Leschnitz), żona zmarłego Jana Rohowskiego z Bzinicy (Bzinitz) oświadcza, że oddała cały swój majątek drugiemu mężowi Wawrzynowi Twardawie, w tym samym roku i w następnym – 1536, jako świadek występuje Jan Rohowsky (inny).

W drugiej połowie XVI wieku Jan Rohowski (zm. przed 1594 r.) był właścicielem Steblowa (Stoeblau) koło Krapkowic (Krappitz). W 1569 roku sejmik księstw opolskiego i raciborskiego wybrał go na „wybierczego ziemskiego” podatków, a w 1570 roku był przedstawicielem okręgu głogóweckiego w „auszusie” (wybieralny organ przedstawicielski sejmiku) sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego. W 1573, 1576 oraz w 1578 roku był delegatem sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego na sesje Sejmu Krajowego we Wrocławiu. Został również wybrany posłem sejmiku na dwór cesarski do Pragi. W 1576 roku został wybrany na komisarza wojennego okręgu głogóweckiego. W 1577 roku był cesarskim zarządcą majątku w Krapkowicach (Krappitz). W 1583 roku kupił Poznowice (Posnowitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Stehlitz). Żonaty (x przed 1552 r.) z Anną, córką Joachima Buchty zwanego Bilickim z Otmętu (Ottmuth), która prawdopodobnie wniosła mu w posagu Steblów (Stoeblau), Rogów Opolski (Rogau) i Dąbrówkę Górną (Dombrowka). W 1582 roku zapisał jej wiano na Steblowie (Stoeblau). Miał dzieci: Wacława, Jerzego, Daniela, Kaspra, Baltazara, Stefana, Macieja, Zuzannę, Dorotę – żonę Kaspra Rogoyskiego, która w 1593 roku oświadczyła, że została spleciona przez brata – Kaspra ze spadku po zmarłym bracie Macieju, oraz Urszulę – prawdopodobnie dwukrotnie zamężną: 1. (x przed 1563 r.) z Wacławem Czibulką z Litultovic (Leitersdorf), który w 1563 roku zapisał jej wiano na Świerczy (Schoenwald) koło Olesna (Rosenberg), 2. (x ok. 1570 r.) z Jerzym Imbramem z Suchej (Suchau). W 1594 roku Anna Buchta, wdowa po Janie Rohowskim zawarła ugodę z dziećmi: Wacławem, Jerzym, Kasprem, Danielem, Urszulą, Stefanem i Dorotą dotyczącą podziału majątku.

Wacław (zm. przed 1646 r.) – był właścicielem Naczęsławic (Gross Nimsdorf) koło Koźła (Cosel) i prawdopodobnie Myszowic (Mauschwitz) koło Niemodlina (Falkenberg).

Jerzy – w 1592 roku, kupił za 3.250 talarów od Jakuba Żegoty ze Słupska (Słupsko) koło Gliwic (Gleiwitz) wieś Rzędowice (Rzendowitz) koło Dobrodzienia (Guttentag).

Daniel – w 1593 roku kupił od Baltazara Jarotzkiego część Łub (Lubie) koło Lublińca (Lublinitz). W 1658 roku majątek ten posiadał Paweł Rohowski (syn

Daniela ?). Jego siostra – Ludmila, była żoną Andrzeja Wrochemy z Rept (Alt Repten), właściciela Wielowśi (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwitz).

Kasper (zm. 1611 r.) – odziedziczył Steblów (Stoeblau), w 1621 roku posiadał Dobrą (Dobrau) koło Krapkowic (Krappitz), żonaty z Katarzyną N., miał córkę – Urszulę znaną z dokumentów z 1575 roku oraz synów: Kaspra jun., Wincen- tego i Jerzego. Wszyscy w chwili śmierci ojca już nie żyli. Płyta nagrobna za- krywającą kryptę rodową w kościele parafialnym w Dobrej (Dobrau) koło Krapkowic (Krappitz) – obecnie znajduje się wmurowana w zewnętrzną ścianę kościoła.

Stebłów (Stoeblau) odkupiła od Krzysztofa jun. córka Jana – Urszula Rohowska von Kornitz, żona Jerzego Imbrama z Sucheja (Suchau).

W drugiej połowie XVI wieku Baltazar (Balcer) Rohowski był właścicielem Rogowa Opolskiego (Rogau) i części Dąbrówki Górnej (Dombrowka). Nie ma- jąc dzieci majątki te przekazał swojemu bratu – Stefanowi. Stefan posiadał dom w Opolu przy ul. Św. Krzyża zwanej Odrzańską. Również nie miał dzieci i ma- jątki przekazał w 1596 roku (9.12.) swojej żonie – Ewie Wirbskiej.

Prawdopodobnie ich siostrą była również Marusza, druga żoną Jana Krzy- dłowskiego, właściciela Gosławic (Goslawitz) koło Lublińca (Lublinitz).

W 1619 roku Jerzy Rohowski – właściciel Łowoszowa (Lowoschau) koło Ole- sna (Rosenberg) jest świadkiem sporządzenia testamentu przez Kaspra Manow- skiego, 1621 roku w spisach podatkowych figuruje jako właściciel połowy Ło- woszowa (Lowoschau) koło Olesna (Rosenberg) i działu w Walcach (Walzen) koło Krapkowic (Krappitz). W tych samych spisach występuje Daniel Rohowski z Kornic – właściciel majątków w okolicy Toszka (Tost): Łubia (Lubie), Sarno- wa (Sarnau) i części Sierot (Schieroth).

W 1628 roku w dokumentach raciborskich wymieniani są Kasper, Adam i Bal- tazar Rohowscy, zaś w wykazie szlachty sporządzonym dla biskupa Karola Fer- dynanda Wazy wymienia się czterech przedstawicieli tego rodu, dwóch ewange- lików i dwóch katolików z czego tylko jednego z imienia – Mikołaja.

Baltazar (Balcer) Rohowski w 1642 roku występuje jako świadek w testamencie Katarzyny Koczynskiej rodzonej Meningerównie na Rudnie (Rudnau) k. Gliwic (Gleiwitz). Prawdopodobnie jako ewangelik miał skonfiskowane majątki i mieszkał w Pawonkowie (Pawonkau) koło Lublińca (Lublinitz).

W 1672 roku Fryderyk Rogowski był właścicielem połowy Rudna (Rudnau), w 1676 roku wymieniany jest Henryk jako właściciel części tej miejscowości.

W XVIII wieku była to już drobna szlachta mieszkająca w okolicy Bytomia (Beuthen). Na przełomie XVII i XVIII wieku występuje w dokumentach Karol Wacław Rogowski. Żonaty z Marią Eleonorą N. miał syna – Jana Jerzego (ur. 9.02.1707 r.). W początku XVIII wieku właścicielem Sprzęcic (Sprentschuetz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) był N. Rohowski.

Pod koniec XVII wieku Henryk Rohowski, właściciel Zdzierdza (Zdzierz) koło Gliwc (Gleiwitz) żonaty z Ludmiłą Czibulka miał syna – również Jana Jerzego, właściciela Zdzierdza (Zdzierz). Żonaty z Marią Kandydą Mraksch von Noskau

(zm. przed 1715 r.), posiadał liczne potomstwo m. in. córkę Eleonorę Ludmiłę – żonę Karola Wacława von Schweinichen, która zmarła w wieku 60 lat w przytułku w klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor), syna Bolesława – żonatego z Anną Manowską .

W 1768 roku zmarła depozytariuszka (depositarin ?) klasztoru dominikanek w Raciborzu (Ratibor) – Angela Rohowska von Kornitz.

Karol Rohowski (zm. 11.10.1790 r.), żonaty z z Karoliną Teresą von Gusnar miał dzieci: Maksymiliana Franciszka (zm. 6.07.1799 r.) – radcę prawa ziemskiego, Ernesta – kapitana wojsk cesarskich, Szarłottę i Krzysztofa (ur. 27.07.1744 r.) – majora wojsk cesarskich.

W 1798 roku zmarł Ludwik Rogowski przetrzymywany w domu rodzinnym (psychicznie chory ?).

Jan Rogowski (syn Jana Jerzego ?) był przed 1745 rokiem właścicielem Dziewek w Ziemi Siewierskiej i dzierżawcą Bobrownik (Bobrownik) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Żonaty z Petronelą Lipską miał dzieci: Moryca Michała (ur. 1745 r.), Józefa Andrzeja (ur. 1748 r.), Jana Nepomucena (ur. 1750 r.), Błażeja Walentyna (ur. 1753 r.), Wojciecha Stanisława (ur. 1755 r.) i Teresę (ur. 1757 r.). Nie wiadomo jednak czy Jan Rogowski na pewno pochodził z rodu Kornitzów czy raczej był z Ziemi Siewierskiej.

Źródła:

Sinapius T. II s. 923

Pilnaček T. IV s. 998-999

Rauscher nr 199, 220, 201, 231, 232, 236, 240, 243, 245, 249, 252, 262, 267, 292, 293, 297, 298, 300, 301a, 302, 303, 304, 306, 307, 308, 309, 314, 322

Landbuecher Opp. – Rat. nr 113, 123, 249, 257, 262, 265

Zemska kniha... 2, 18, 22, 23, 24, 32, 41, 48, 51, 60, 142, 152, 157, 160

WBP Opole –Oddz. Rogów rkp sygn. 445

AP Wr. Księstwo opolsko-raciborskie sygn. 39 s. 495-497

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Limburg Bd 11:2000 s. 502

C.D.S. T. VI nr 125, 242, 321, 385, 434, T. XXXIII s. 47

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací R. 47:1997 č. 2 nr 79, 82, 85, 89, 92, 94, 150, 155, 156

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 85

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 39, 53, 54, 259, 471, 473

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 184, 835, 837

Randt E.: Neue Quellen zur Kenntnis der nationalen Herkunft des oberschlesischen Adels. (w:) Aus oberschlesiens Vergangenheit und Gegenwart. Gleiwitz 1922 s. 16-17.

Uchwały sejmiku księstw opolskiego i raciborskiego rkp. – Biblioteka Tschammera Cieszyn

O. Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 s. 94(p), 95(p), 100, 103(p), 104(p), 105(p), 109, 109(p), 112(p), 113(p), 114(p), 115(p), 118(p), 119(p).

AP Wrocław – Księstwo op.-racib. – Metryka testamentowa (1625-1645) sygn. 46 s. 20-23, 199-203

R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2019 nr 14, 20.

ROHOYSKI

zob.

ROGOYSKI

ROHOZNIK

zob.

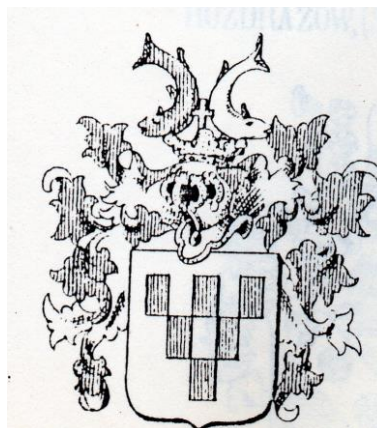
ROGOYSKI

ROHR

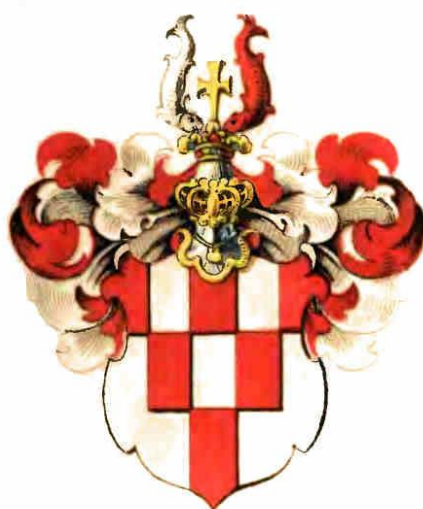
(RHOR, ROHRAU, *ROR-RAROWSKI*)

Herb rodowy I

Herb rodowy II

Herb szlachecki

Według legendy rodowej podanej przez Sinapiusa, stary ród bawarski którego protoplastą był Babon hr. von Abensberg und Rohr (zm. ok. 1030 r.), który z dwóch małżeństw miał mieć trzydziestu dwóch synów i osiem córek. W 1100 roku N. Rohr, dowódca oddziału cesarskiego odznaczył się przy oblężeniu twierdzy Budzin w Chorwacji i otrzymał herb – w białym polu czerwony mur. Około 1120 roku Fryderyk von Rohr przebywał na dworze papieża Kaliksta II. W latach 1400 – 1427 Otto von Rohr był biskupem Havelberg a w latach 1468 – 1482 Bernard von Rohr był arcybiskupem Salzburga. Około 1100 roku na Śląsku miało już żyć sześciu braci z których komes Prosperus Rhor, rycerz zakonu joannitów (?), zmarł około 1107 roku.

Według historyków śląskich był to stary ród dolnośląski, jedna z trzech linii rodu kolonistów wallońskich osiadłych we Wrocławiu (Breslau) – Gallów. Według Jurka pochodzili z miasta Hildesheim. W połowie XIII wieku znani są trzej bracia Gallowie, którzy byli protoplastami trzech rodów: Eberhard – von Marschwitz, Szymon – von Walch i N. – von Rohrau (Rohr).

N. Gallicus żył około 1250 roku, jego syn – N. (wg Jurka – Otto) von Rohrau (zm. przed 22.09.1277 r.), był właścicielem Godziszowa (Rohrau) koło Oławy (Ohlau) i Siechnic (Tschechnitz) koło Wrocławia (Breslau). Od pierwszego małżeństwa przyjął nazwisko „von Rohrau”. Żonaty z Bożaciną (Bozacina) N. (zm. po 22.09.1277 r.), siostrzenicą stryjów Eberharda i Szymona, miał trzech synów: Eberharda, Szymona i Tomasza (Tammo).

- Tomasz (Tammo) – właściciel Siechnic (Tschechnitz), przebywał na dworze książąt brzeskich. Wymieniany jest w dokumentach w latach 1277, 1294, 1329 i 1333.
- Eberhard (zm. przed 7.03.1336 r.), właściciel Godziszowa (Rohrau), Groblic (Grebeltwitz) i Siechnic (Tschechnitz) służył na dworze książąt brzeskich. Żonaty z N.N. (zm. po 7.03.1336 r.) miał dwóch synów: Bosutę i Szymona.

Bosuta (Bosacca) (zm. przed 15.12.1386 r.) – był właścicielem Groblic (Grebeltwitz) i Siechnic (Tschechnitz);

Szymon (zm. przed 4.05.1362 r.) – właściciel Godziszowa (Rohrau), Groblic (Grebeltwitz), Siechnic (Tschechnitz) i Sulęcina (Saulwitz) koło Oławy (Ohlau) w 1338 roku był sędzią ziemskim Oławy (Ohlau). Żonaty z Zofią N. (zm. po 4.05.1362 r.) miał pięcioro dzieci: Dirska (Dzierżka) (zm. po 15.12.1386 r.), Niczka (Mikołaja), Jana i Zofię. Rodzeństwo wspólnie w 1362 roku (4.05.) sprzedało rodowy Godziszów (Rohrau). Prawdopodobnie synem Szymona był również Eberhard – w 1361 roku (30.04.) właściciel Godziszowa (Rohrau), jednak w akcie sprzedaży nie występuje.

- Szymon von Rohrau (zm. po 15.10.1325 r.) – trzeci syn N. a brat Tomasza i Eberharda, rycerz książąt oleśnickich, około 1310 roku starosta Wrocławia (Breslau) i Trzebnicy (Trebnitz), był właścicielem Blizanowic (Pleischwitz) koło Wrocławia (Breslau), które w 1317 roku sprzedał radzie miasta Oleśnicy (Oels). Żonaty z N.N. miał syna – Szymona jun. (zm. po 11.12.1364 r.), rycerza książąt oleśnickich, właściciela Rataji (Rathe) koło Oławy (Ohlau). Żonaty z N.N. miał syna – N. (Jerzego ?) (zm. po 12.11.1392 r.). Prawdopodobnie synami N. (Jerzego ?) byli Wawrzyniec (Lorenz) i Szymon.

W 1314 roku zmarł Kasper Rorau – rycerz a później kanclerz księcia Konrada I oleśnickiego. Epitafium jego znajdowało się w kościele zamkowym w Oleśnicy (Oels). Henelius poświęcił mu jeden z rozdziałów swojej pracy.

Wawrzyniec (zm. po 20.07.1449 r.) – prawdopodobny syn N. (Jerzego), marszałek dworu i członek rady biskupa wrocławskiego księcia Konrada oleśnickiego, w 1410 roku występuje w dokumentach księcia Konrada III Starego oleśnicko – kozielskiego jako sędziego (jaki ?). W 1431 roku był starostą zamku w Kątach Wrocławskich (Kanth), w tym samym roku otrzymał za wierną służbę od księcia oleśnicko – kozielskiego Konrada Białego sen. wieś Rogi (Rogau) pod Koźłem (Cosel). W 1437 roku występuje jako świadek w akcie fundacji klasztoru fran-

ciszkanów w Koźlu (Cosel), w 1440 roku był panem zastawnym zamku w Jelczu (Jeltsch) koło Wrocławia (Breslau). Znana jest jego pieczęć przedstawiająca na tarczy herbowej sześć cegieł a w klejnocie dwie ryby głowami w dół, napis: „S/igillum/. h/err/. Lorencz Roraw”. Żonaty był z Jadwigą N. (zm. po 3.06.1454 r.).

W pierwszej połowie XV wieku znany był Henryk von Roraw, kustosz kolegiaty otmuchowskiej, w 1441 roku sekretarz (abbreviator) kurii papieskiej, kanonik katedry w Pradze, Wrocławiu i Ołomuńcu, kapłan dworski cesarza Fryderyka III, kustosz i oficjał katedry wrocławskiej. Zmarł na dworze papieskim po 1462 roku.

Inny Henryk (Heyncze) w 1410 roku brał udział po stronie krzyżackiej w bitwie pod Grunwaldem, w 1431 roku był asesorem sądu dworskiego księstwa świdnickiego.

Mathis Rorich właściciel Dytmarowa (Dittersdorf) koło Prudnika (Neustadt), szwagier Mikołaja von Schnellewalde, w 1448 roku sprzedał część tej wsi.

W 1458 roku na dworze księcia Konrada Czarnego oleśnicko – kozielskiego przebywał Bartusch (Bartłomiej) Ror – właściciel Wojciechowa (Woitsdorf). Miał trzech synów: Bartuscha jun., Kaspra i Wawrzyńca (Lorenz). Bartusch jun. był z ramienia księżnej Małgorzaty, wdowy po Konradzie Czarnym, w latach 1479 – 1483 starostą Oleśnicy (Oels) i Bierutowa (Bernstadt). Kasper w 1498 roku był członkiem rady książąt Jerzego i Karola ziębicko – oleśnickich, w latach 1500 – 1505 kanclerzem księstw oleśnickiego i właścicielem majątków w okolicy Trzebnicy (Trebnitz). Wawrzyniec (Lorenz) odziedziczył Wojciechów (Woitsdorf).

W latach 1472 – 1481 występuje w dokumentach Melchior von Rohr, właściciel Międzyborza (Medzibor) koło Milicza (Militsch). W miejscowości tej w 1481 roku wybudował kościół. W 1547 roku właścicielem tej miejscowości był Jan von Rohr.

W połowie XV wieku N. von Rohr, żonaty z N. von Koschembar zwaną Wack, miał syna – N., właściciela Kamienia (Stein) i Dziadowej Kłody (Kunzendorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), żonatego z N. Stwolinską z Siemysława (Steinersdorf) koło Namysłowa (Namslau) w księstwie oleśnickim. Jego córka – N. była żoną N. von Tschammer z Osetna (Osten) koło Góry Śląskiej (Guhrau). Jerzy von Rohrau w 1485 roku był członkiem rady księcia Konrada Białego jun. i starostą Bierutowa (Bernstadt) a następnie w 1498 roku członkiem rady książąt Jerzego i Karola ziębicko – oleśnickich.

W 1488 roku występują w dokumentach książąt oleśnickich Krzysztof i Bernard von Rorau a w 1498 roku Krzysztof Henryk von Rorau występuje na dworze księcia Kazimierza cieszyńskiego w Głogowie (Glogau).

W 1503 roku występuje w dokumentach Anna, wdowa po Szymonie von Rorau wraz z synami: Janem i Henrykiem. Bracia do 1530 roku byli właścicielami miasteczka (?) Rathen (Rataje), według Sinapiusa mogło to być przedmieście Oleśnicy (Oels) położone przed bramą trzebnicką. Henryk w 1530 roku był wła-

ścicielem Gołębic (Galbitz) koło Oleśnicy (Oels) i Olbina (Boguslawitz) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg). Majątki te odziedziczył jego syn – Henryk jun., który około 1554 roku sprzedał Olbin (Boguslawitz) N. Katowskiemu (Beess), Beess sprzedał majątek Krzysztofowi von Schindel i następnie około 1564 roku odkupił go na powrót Henryk jun.. Henryk jun. (zm. przed 1586 r.) miał czterech synów: Jana, Jerzego, Henryka – syna i Abrahama. W 1586 roku bracia dzielą majątek otrzymany w spadku po ojcu, Abraham prawdopodobnie był jeszcze nieletni i dopiero w 1590 roku (3.11.) otrzymał od Henryka – syna folwark w Olbinie (Boguslawitz). Pod koniec XVI wieku w dokumentach figurują: Jan z Wojciechowa (Woitsdorf), Jerzy z Gołębic (Galbitz), Henryk z Gołębic (Galbitz) i Abraham z Olbina (Boguslawitz).

W 1581 roku występuje w dokumentach Jerzy von Rohr – właściciel Pągowa (Pangau) w księstwie oleśnickim.

Mikołaj (Nickel), właściciel Kamienia (Stein) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), prawdopodobnie brat Henryka (którego ?) w 1572 roku kupił od Jan von Schoff zwanego Schemnitzki Wojciechowo Małe (Klein Woitsdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), był również właścicielem Zbytowej (Vielguth) koło Oleśnicy (Oels).

W drugiej połowie XVI wieku Mikołaj (Nickel) von Rhor (ten sam ?), właściciel Rathen (Rataje), miał trzech synów: Andrzeja, Dawida i Jana, którzy byli założycielami trzech linii rodu: śląską z Gołębic (Galbitz), śląską z Kamienia (Stein) i polską Ror-Rarowski.

LINIA Z GOŁĘBIC (GALBITZ).

Założona została przez najstarszego syna Mikołaja – Andrzeja. Z linii tej Ludmiła von Rohr (ur. 1605 r.) była żoną (x 1626 r.) Karola Wilhelma Posadowskiego (ur. 1596 – zm. 1674 r.) z Wołczyna (Konstadt). W 1617 roku występuje w dokumentach Jan Jerzy von Rohr.

W 1623 roku Jerzy z Gołębic (Galbitz), właściciel Chwastnicy (Quosnitz) koło Oławy (Ohlau) był żonaty z Katarzyną von Borschnitz.

LINIA Z KAMIENIA (STEIN).

Linia ta dzieliła się na domy: Pogorzała (Seifersdorf) i Stara Woda (Altwasser) w księstwie świdnickim, Bryłówek (Deutsch Breile) koło Oławy (Ohlau), Nowa Wieś Niemczańska (Neudorf) koło Niemczy (Nimptsch).

Założycielem tej linii był średni syn Mikołaja (Nickol) z Rathen (Rataje) – Dawid (zm. po 1550 r.). Miał dwóch synów: Dawida jun. i Albrechta.

Dawid jun. z Kamienia (Stein) był właścicielem Pogorzały (Seifersdorf), zmarł w Świdnicy (Schweidnitz) w 1619 roku, zaliczany był do szlachty księstwa świdnicko – jaworskiego. Miał syna – również Dawida (zm. 10.04.1629 r.), właściciela Pogorzały (Seifersdorf), Raszowa (Raschen) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Wierzbic (Schlanz) koło Wrocławia (Breslau), członka rady książąt legnickich i

członka rady cesarskiej a następnie w 1629 roku przez cztery miesiące kanclerza wyższego urzędu księcia Henryka Wacława ziębicko – oleśnickiego.

Albert (Albrecht) (zm. po 1619 r.) – brat Dawida jun., był właścicielem (części) Pogorzały (Seifersdorf), brał udział w poselstwie księcia Henryka Wacława ziębickiego do Pragi. Miał syna – Mikołaja (zm. po 1642 r.), który odziedziczył majątek ojca i w 1642 roku był radcą dworu księcia Chrystiana legnicko - brzeskiego. Żonaty z Anną Apolonią, córką Bernarda von Wrabna brał udział w tzw. „rebelii” szlachty śląskiej na terenie księstwa opawskiego.

Z tego okresu znamy nazwiska żon, jednak bez możliwości przyporządkowania ich do poszczególnych osób: około 1550 roku N. von Beess była żoną N. von Rhor z Kamienia (Stein), ich syn – N. był żonaty z N. Postolską z Postolina (Postel) koło Milicza (Militsch). Posiadał córkę – Annę Marię, żonę (x ok. 1628 r.) Balcera (lub Dietricha) von Frankenberg-Prosclitz z Miechowej (Omechau) koło Kluczborka (Kreuzburg). W kościele w Miechowej ufundowała ołtarz na którym widniał napis: „1628 Anna Maria Frankenbergin geb. Rohrin von Stein und Wallendorf (Włochy k. Namysłowa)“ oraz kamienną chrzcielnicę na której znajdowała się inskrypcja: „A.M.F. geb. Rhorin von Stein und Wallendorf”.

W 1621 roku Melchior Rohr z Kamienia (Stein) był właścicielem majątku w Dobieszowie (Dobischau) koło Koźła (Cosel).

W drugiej połowie XVII wieku znani są dwaj bracia: Jerzy Moryc i Jan Fryderyk.

Jerzy Moryc (zm. 1696 r.) z Kamienia (Stein), właściciel Przerzeczyna (Dirsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), Starej Wody (Altwasser), Walimia (Wuestewaltersdorf), Sędzimierza (Neugericht) i Tłumaczowa (Tuntschendorf) w księstwie świdnickim. Żonaty z Urszulą von Zedlitz z Wilkowa (Wilkau) w księstwie świdnickim – nie miał potomków.

Jan Fryderyk – brat Jerzego Moryca, był właścicielem Nowej Wsi Niemczańskiej (Neudorf). Żonaty z Anną Elżbietą, córką Jerzego von Kottulinski miał pięcioro dzieci:

- Joannę Helenę – żonę (x 1699 r.) Henryka bar. von Reichenbach;
- Zofię Elżbietę (zm. 3.05.1708 r.) – pierwszą żonę Jana Jerzego von Seidlitz, z Chobieni (Koeben), właściciela Dąbrowicy (Eichberg) koło Jeleniej Góry (Hirschberg);
- Marię Helenę (ur. 7.01.1679 – zm. przy porodzie w 1711 r.) – żonę (x 29.08.1708 r.) Jarosława Strzeli;
- Zygmunta Henryka (Zygmunta Fryderyka ?) – właściciela Nowej Wsi Niemczańskiej (Neudorf) i Starej Wody (Altwasser), żonatego dwukrotnie: 1. z Marią Krystyną von Croseck (zm. 15.01.1715 r.) z Brandenburgii, 2. z N. von Crafft, również z Brandenburgii;
- Jadwigę Julianę – żonę Zygmunta von Zedlitz z Lipy (Leipe), właściciela Czerńczyc (Kapsdorf) koło Wrocławia (Breslau).

W 1712 roku zmarła Anna Helena von Logau, wdowa po N. von Rohr, właścicielka Przerzeczyna (Dirsdorf) i pochowana w tej miejscowości.

Dom Bryłówek (Deutsch Breile)
i Malerzowice Wielkie (Gross Mahlendorf).

Na przełomie XVI i XVII wieku właścicielem Malerzowic Wielkich (Gross Mahlendorf) w księstwie nyskim był Jerzy von Rohr (zm. 1618 r.) żonaty z Anną Marią von Prittwitz (zm. 1617 r. w wieku 37 lat), wdową po Kasprze von Schlewitz (zm. 27.03.1607 r.). Wewnątrz kościoła znajduje się krypta tego małżeństwa odkryta w czasie remontu w 2000 roku, w której znajdują się dwie trumny miedziane z namalowanymi wywodami heraldycznymi. Na zewnętrznej ścianie kościoła znajdują się ich płyty nagrobne.

W początkach XVII wieku właścicielem Malerzowic Wielkich (Gross Mahlendorf) był Jan Jerzy von Rohr (zm. po 1639 r.) a po nim Jan Albrecht – właściciel Malerzowic Wielkich (Gross Mahlendorf) i Bryłówka (Deutsch Breile) koło Oławy (Ohlau). Żonaty (x ok. 1647 r.) był z Anną Heleną von Rothkirch z Więcierzyc (Winzenberg) koło Grodkowa (Grottkau), wdową po N. von Kottwitz

Prawdopodobnie jego synem był Jerzy Albert (Albrecht), właściciel Bryłówka (Deutsch Breile). Żonaty z Magdaleną Elżbietą (Małgorzatą) (zm. 1697 r.), córka Kaspra II Posadowskiego z Grodziszowa (Rohrau) koło Oławy (Ohlau) miał dwoje dzieci: N. – syna i córkę – Annę Helenę, żonę N. von Falkenhain z księstwa świdnickiego.

N. – syn Jerzego Alberta, ożenił się we Frankfurcie nad Odrą, miał dwóch synów: Karola i Wilhelma.

W początkach XVIII wieku Chrystian Zygmunt von Rohr był właścicielem majątków w księstwie żagańskim.

Na Górnym Śląsku przedstawiciele tego rodu pojawiają się w służbie książąt oleśnicko – kozielskich: w 1431 roku wspomniany Wawrzyniec (Lorenz) otrzymał za wierną służbę od księcia oleśnicko – kozielskiego Konrada Białego sen. majątek Rogów (Rogau) pod Koźlem (Cosel), w 1437 roku ten sam Wawrzyniec występuje jako świadek fundacji klasztoru franciszkanów w Koźlu (Cosel). W 1448 roku Mathis Rorich sprzedał część swojej wsi Dytmarowa (Dittersdorf) koło Prudnika (Neustadt).

W 1547 roku (24.07.) za spiskowanie przeciwko królowi został skazany na banicję Melchior von Rohr. Osiadł w Polsce gdzie jeszcze w 1551 roku występował przeciwko cesarzowi, który bezskutecznie żądał jego wydania. W 1601 roku inny Melchior von Rohrau był nadzorcą lasów księstwa raciborskiego. Prawdopodobnie ten sam Melchior Rohr z Kamienia notowany jest w księdze podatków księstwa opolsko – raciborskiego jako właściciel Dobieszowa (Dobischau) koło Koźła (Cosel).

W 1577 roku Jan – właściciel Niemysłowice (Buchelsdorf) k. Prudnika (Nerustadt) był przedstawicielem Katarzyny von Wrba i Adama Tabora.

W 1621 roku występuje w dokumentach Bernard von Rohr z Radowic (Rottwitz) i Łączki (Maerkersdorf) w księstwie nyskim, członek stanów księstwa opolsko – raciborskiego. W tym samym roku członkiem stanów księstwa opawskiego był Jan z Radowic (Rottwitz) i Rakowa (Rakau) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Na pograniczu śląsko - morawskim w drugiej połowie XVI wieku włodyka Karol sen. Rohr był właścicielem majątku Olšany. Miał dwóch synów: Karola jun. i Jana. Jan, właściciel majątku w Kłokočanach był sądzony za udział w „rebellii”. Karol jun. w 1609 roku był właścicielem młyna w Kateřinkach (Katharein) koło Opawy (Troppau).

Mikołaj z Kamienia (Stein), żonaty z Barbarą von Adelsbach, był właścicielem Litultovic (Leitersdorf). Udział w rebelii na tym terenie brał również Mikołaj z Kamienia (Stein), (inny ? – żonaty z Anną Apolonią von Wrbna) który nawet zdobył zamek Vikštejn (Wigstein).

Na Śląsku ród wymarł w XVIII wieku.

LINIA POLSKA – ROR-RAROWSKI.

Najmłodszy syn Mikołaja z Rathen (Rataje) – Jan sprzedał swoją część tego majątku i około 1570 roku osiadł w okolicy Wielunia, gdzie zakupił wieś Laski i Groźną. Żonaty według Uruskiego z N. Działowską, zaś według Sinapiusa z N. Działosch (Salisch) przyjął nazwisko „Rarowski”. Miał dwie córki: Katarzynę – żonę Floriana Inwaldzkiego (?) i Zuzannę – żonę Stanisława Dębińskiego oraz pięciu synów: Karola – żonatego z N. Masłowską, który odziedziczył majątek ojca, miał wiele dzieci; Krzysztofa – żonatego z Anną Bielińską, miał czterech synów: Krzysztofa jun. – zginął na wojnie, Mikołaja (zm. 1643 r.) – właściciela Górek, żonatego z Marią Niewiarowską, Joachima – właściciela Małkowic i Jana; dwaj synowie Jana Rarowskiego – Jan jun. i Serafin zginęli w 1610 roku pod Smoleńskiem; Bartłomiej – był w służbie króla polskiego Zygmunta III Wazy. Potomstwo ich osiadło również na Litwie i w Inflantach gdzie nie wiadomo czy tylko przez przypadek posiadali m. in. również majątek Rataje.

W 1705 roku (13.06.) otrzymali potwierdzenie starego stanu szlacheckiego bracia Ror-Rarowscy: Jan Bernard – kapitan wojsk saskich, Jan Kazimierz i Michał Henryk.

LINIA MIŚNIEŃSKA.

W Miśni często nazwisko to występowało w formie „Roor”.

Jan Henryk von Roor, właściciel Elsterwerdy, kamerjunker księcia Jana Jerzego II sen. saskiego i starosta Liebenwerdy, był żonaty (x 1.10.1661 r.) z Anną Sybillą, córką Gintera von Buenau z Pilnitz. Miał córkę – Krystynę Elżbietę, żonę Juliusza Alberta von Rohr, właściciela Elsterwerdy, radcę dworu saskiego i polskiego. Jego syn – Juliusz Bernard von Rohr był radcą dworu merseburskiego.

Źródła:

Sinapius T. I s. 763-766, T. II s. 923-925

Zedlitz T. IV s. 126-127

Blazek T. I s. 88-89, T. III s. 168, T. IV s. 65

Pilnacek T. IV s. 1003-1004

Dorst T. II nr 341

C.D.S. T. VI nr 31, T. XXXIII s. 34, 49

Boehme T. I s. 75

Wappensagen... s. 135

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Limburg Bd 11:2000 s. 514-515

Wuttke K.: Zur Geschichte des Geschlechts der Gallici (Walch) und ihres Grundbesitzes in Schlesien im 13./16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 61:1927 s. 279-304

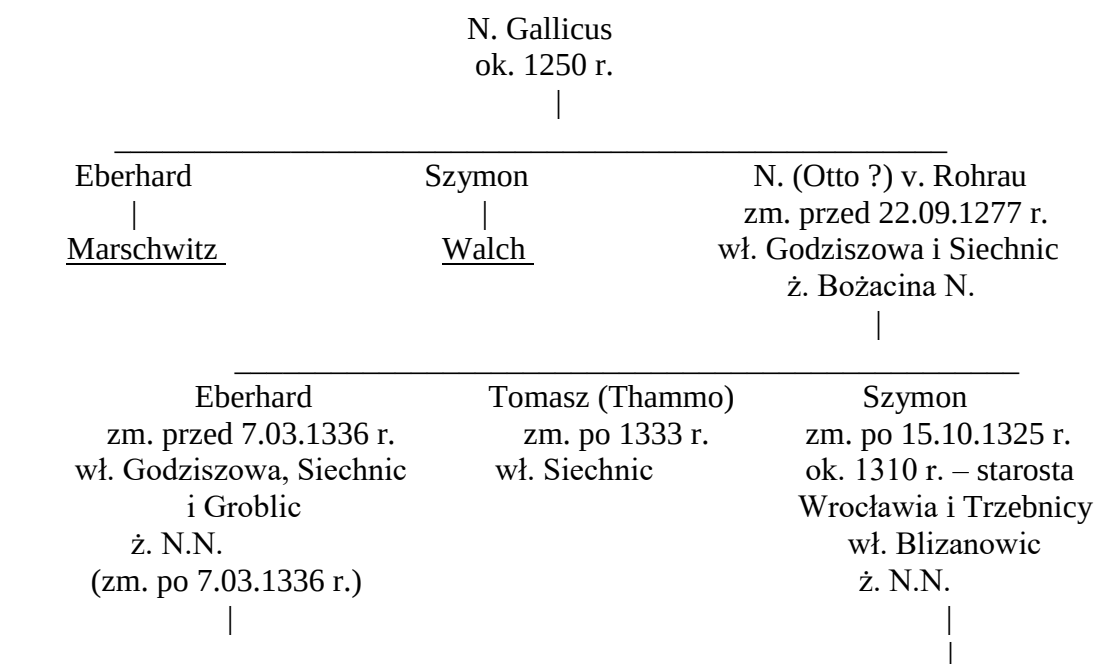
Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16. Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Bd 21:1887 s. 210, 326, 336, 365

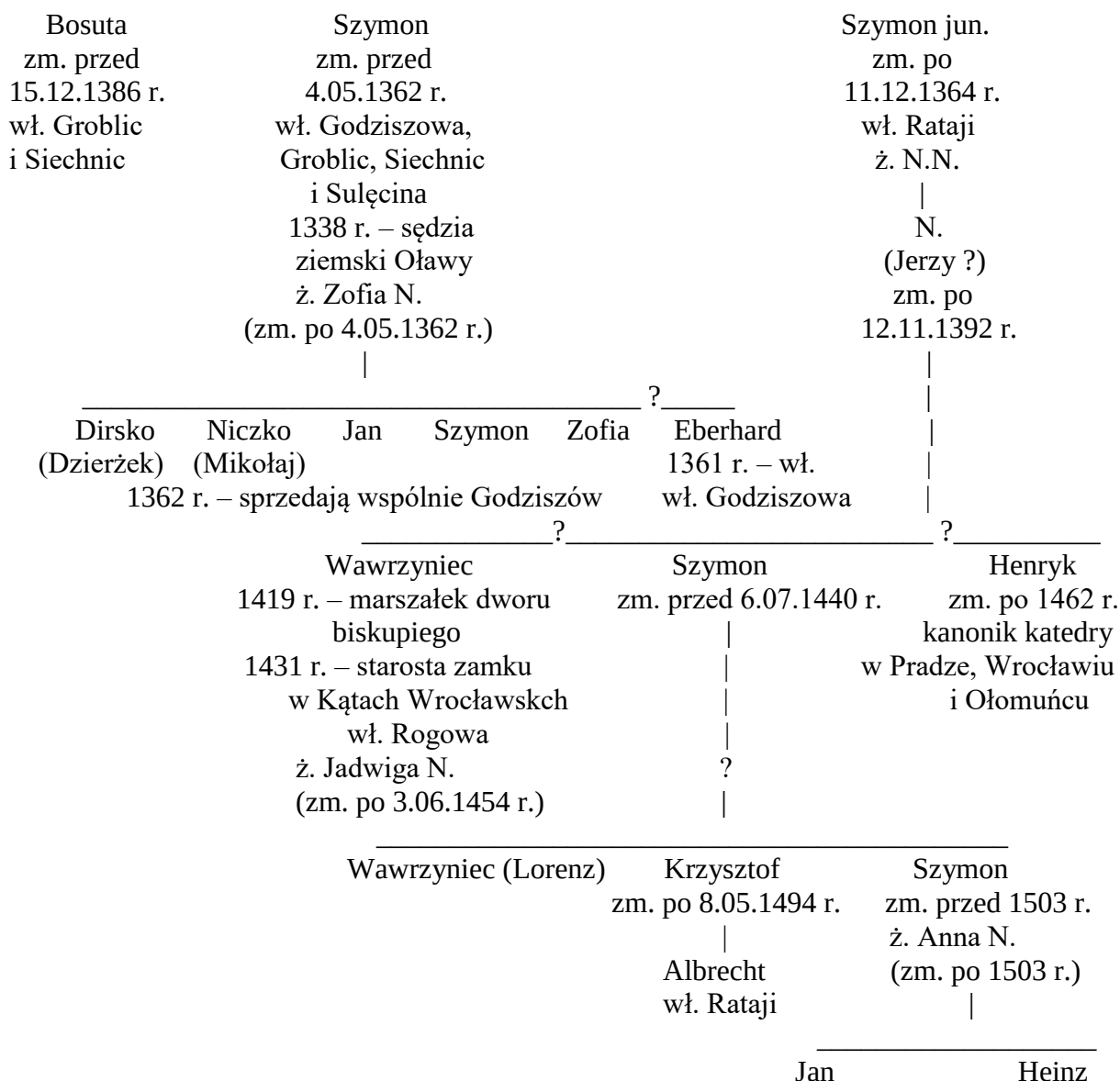
Regesten zur Geschichte Jaegerndorfs unter den Herrschern aus dem Hause Brandenburg 1523 – 1622. (w:) Jahres-Bericht des k.k. Staats-Gymnasiums in Troppau fuer das Schuljahr 1891-1892. Troppau 1892 s. 52

Księga podatkowa ks. opolsko-raciborskiego 1621 r. tkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn.. 148

TABLICE GENEALOGICZNE

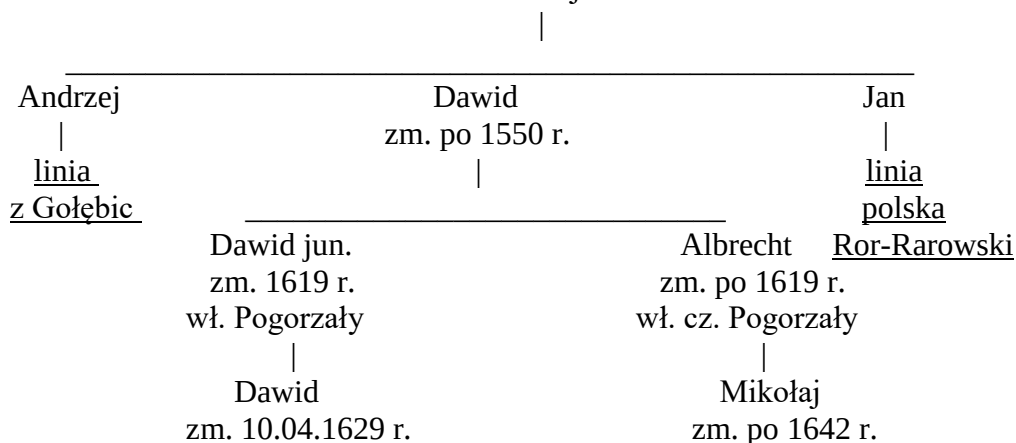
1. Początki rodu.

2. Linia z Kamienia.

Mikołaj (Nickel) v. Rohr
Wł. Rataj

wł. Pogorzały, Raszowa
i Wierzbic
czł. rady cesarskiej

radca dworu ks. Chrystiana
legnicko – brzeskiego
ż. Anna Apolonia v. Wrba

N. v. Rohr
wł. Kamienia

Jerzy Moryc
zm. 1696 r.
wł. Przerzeczyna,
Starej Wody,
Walimia, Sędzimierza
i Tłumaczowa
ż. Urszula v. Zedlitz
z Wilkowa

Jan Fryderyk
wł. Nowej Wsi Niemczańskiej
ż. Anna Elżbieta
v. Kottulinski

Zygmunt Henryk
(Zygmunt Fryderyk ?)
wł. Nowej Wsi
i Starej Wody
ż. 1. Maria Krystyna
v. Croseck
(zm. 15.01.1715 r.)
2. N. v. Craft

córki:
a/ Joanna Helena
m. (x 1699 r.)
Henryk bar. v. Reichenbach
b/ Zofia Elżbieta
zm. 3.05.1708 r.
m. Jan Jerzy v. Seydlitz
c/ Maria Helena
ur. 7.01.1679 – zm. 1711 r.
m. (x 29.08.1708 r.)
Jarosław Strzela
d/ Jadwiga Julianna
m. Zygmunt v. Zedlitz
z Lipy

ROHRAU

zob.

ROHR

ROHRSCHEIDT
(ROEHRSCHEIDT)

Herb rycerski Rzeszy

Szlachta nobilitowana pochodząca z Czech i Saksonii. W 1645 roku (3.08.) zostali nobilitowani i wpisani w stan rycerski Rzeszy i ziem dziedzicznych Habsburgów bracia: Jan Kasper i Amand oraz ich kuzyni, bracia Jan i Piotr Rohrscheidt z Budziszyna (Bautzen).

W 1702 roku (20.11.) czeskie potwierdzenie stanu szlacheckiego Rzeszy otrzymał Jan Jerzy von Rohrscheidt a w 1729 roku (10.03.) Ludwik Edmund został wpisany w czeski stan rycerski.

Na początku XIX wieku istniały dwie linie:

1. Śląska linia Macieja Józefa
2. Saska linia Jana Antoniego.

I. ŚLĄSKA LINIA MACIEJA JÓZEFA

Założycielem linii był Maciej Józef von Rohrscheidt (ur. 1735 – zm. Dzierżonów, Reichenbach 10.02.1808 r.). Jego syn – Józef Wilhelm (ur. Grodków, Grottkau 8.03.1780 – zm. Ścinawa, Deutsch Steine 16.03.1845 r.), w 1812 roku (12.11.) kupił od kamery królewskiej majątek Ścinawa (Deutsch Steine) koło Oławy (Ohlau). Żonaty z Karoliną Fryderyką Sadebeck (ur. Dzierżonów, Reichenbach 14.03.1778 – zm. Ścinawa, Deutsch Steine 23.01.1843 r.), miał dwóch synów:

1. Karola Fryderyka Emila (ur. Dzierżonów, Reichenbach 11.04.1809 – zm. Brzeg, Brieg 8.08.1886 r.) – właściciela Ścinawy (Deutsch Steine), landrata powiatu oławskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Brzeg, Brieg 22.11.1842 r.) z Lindą Henriettą Teklą von Kyaw (ur. Zgorzelec, Goerlitz 20.06.1816 – zm. Brzeg, Brieg 7.12.1847 r.), 2. (x Ścinawa, Deutsch Steine 16.06.1853 r.) z Karoliną Wilhelminą Luizą Reymann (ur. Lwówek,

Lemberg, Loewenberg 31.10.1824 – zm. Brzeg, Brieg 6.08.1898 r.). Z drugą żoną miał dwóch synów:

- a) Maksa Fryderyka Wilhelma (ur. Brzeg, Brieg 11.03.1854 r.) – właściciela Ścinawy (Deutsch Steine). Żonaty (x Brzeg, Brieg 26.07.1888 r.) z Zofią Angeliką Alice von Loebbecke (ur. Brzeg, Brieg 20.05.1868 r.), miał czworo dzieci:
 - Wenera Fryderyka Wilhelma (ur. Ścinawa, Deutsch Steine 11.06.1889 r.);
 - Manfreda Zygryda Fryderyka Wilhelma (ur. Ścinawa, Deutsch Steine 12.11.1892 r.);
 - Ilżę Zofię Luizę Ewę Alice (ur. Ścinawa, Deutsch Steine 9.09.1896 r.);
 - Jana Ulryka Fryderyka Wilhelma (ur. Ścinawa, Deutsch Steine 12.03.1900 r.).
 - b) Kurta Fryderyka Wilhelma Benno (ur. Brzeg, Brieg 4.04.1859 r.) – pułkownika wojsk niemieckich. Żonaty (x Konotop ?, Friedenau 3.04.1892 r.) z Fryderyką Claire Maron (ur. Berlin 19.10.1865 r.), miał syna – Kurta Gerharda (ur. Metz 20.03.1893 r.).
2. Ryszarda (ur. Dzierżoniów, Reichenbach 13.10.1811 – zm. Wrocław, Breslau 30.08.1893 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 11.06.1845 r.) z Augustą Paur (ur. Wrocław, Breslau 8.10.1824 – zm. Wrocław, Breslau 29.03.1897 r.). Miał dwóch synów:
- a) Pawła Karola Fryderyka (ur. Strzegom, Striegau 10.05.1850 – zm. Berlin 16.06.1911 r.) – generała majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 12.06.1882 r.) z Katarzyną Luizą Emilią Herminą bar. von Meerheimb (ur. Szczecin, Stettin 2.08.1857 r.), miał córkę – Brunhildę Gizele (ur. Berlin 22.03.1884 r.), żonę (x Berlin 31.03.1909 r.) Artura von Luebbers.
 - b) Konrada Wilhelma Eberharda (ur. Strzegom, Striegau 7.03.1852 – zm. Halle a. S. 14.01.1907 r.), żonatego (x Halle a. S. 11.10.1887 r.) z Małgorzatą Augustą Luizą Tuchen (ur. Stassfurt 21.06.1865 r.). Miał syna – Guentera Toedora Konrada (ur. Gniezno, Gnesen 24.12.1888 r.).

II. SASKA LINIA JANA ANTONIEGO

Założycielem tej linii był Jan Antoni (ur. Żmigród, Trachenberg 1739 – zm. Sayda 23.12.1773 r.). Wprawdzie założyciel linii urodził się na Śląsku ale jego potomkowie pojawiali się w tym regionie sporadycznie. Na początku XIX wieku dzielili się na sześć podlinii:

1. Fryderyka Moryca (ur. Chemnitz 11.02.1794 – zm. Tharandt 9.03.1870 r.) – dyrektora więzienia w Zwickau;

2. Fryderyka Ernesta (ur. Chemnitz 25.11.1799 – zm. Halle a. S. 20.02.1868 r.) – pułkownika wojsk pruskich;
3. Fryderyka Aleksandra (ur. Weissenfels 3.06.1808 – zm. Herzberg a. E. 18.12.1881 r.) – generała majora wojsk pruskich;
4. Fryderyka Wilhelma (ur. zamek Weissenfels 21.04.1815 – zm. Poczdam, Potsdam 20.06.1880 r.) radcę królewskiej izby obrachunkowej;
5. Fryderyka Bruno(ur. Weissenfels 19.03.1818 – zm. Weissenfels 25.07.1872 r.);
6. Fryderyka Gustawa (ur. Weissenfels 11.11.1820 – zm. Koesen 30.03.1871 r.) – oficera korpusu inżynieryjnego wojsk pruskich.

Źródła:

Krane s. 103

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 12:1918 s. 722-725

TABLICE GENEALOGICZNE

XIX – XX WIEK

Śląska linia Macieja Józefa

Maciej Józef v. Rohrscheidt
ur. 1735 – zm. Dzierżoniów 10.02.1808 r.

|

Józef Wilhelm
ur. Grodków 8.03.1780 –
zm. Ścinawa 16.03.1845 r.
1812 r. – kupił Ścinawę
ż. Karolina Fryderyka Sadebeck
(ur. Dzierżoniów 14.03.1778 –
zm. Ścinawa 23.01.1843 r.)

|

Karol Fryderyk Emil
ur. Dzierżoniów 11.04.1809 -
zm. Brzeg 8.08.1886 r.
wł. Ścinawy
landrat pow. oławskiego
ż. 1. (x Brzeg 22.11.1842 r.)
Linda Henrietta Tekla
v. Kyaw
(ur. Zgorzelec 20.06.1816 -
zm. Brzeg 7.12.1847 r.)
2. (x Ścinawa 16.06.1853 r.)

Ryszard
ur. Dzierżoniów 13.10.1811 -
zm. Wrocław 30.08.1893 r.
ż. (x Wrocław 11.06.1845 r.)
Augusta Paur
(ur. Wrocław 8.10.1824 –
zm. Wrocław 29.03.1897 r.)

|

Paweł Karol
Fryderyk

Konrad Wilhelm
Eberhard

Roj - Rz

ROJSKI (?)

zob.

RAYSKI

ROKOWSKI

(ROKOWSKI z ROKOWA)

Polski herb Topór

Polski ród szlachecki herbu Topór, pochodzący z okolic Wadowic. Według Uruskiego ród śląski (?) osiadły w księstwie oświęcimskim. W 1389 roku Marcin był właścicielem wsi Roków. W 1492 roku Lorek i Jan byli właścicielami Raciechowych. Piotr Rokowski z księstwa zatorskiego, żonaty z Zofią N. w 1524 roku sądził się z Tomickim. Mikołaj sen.(zm. 1630 r.) w 1593 roku kupił jakieś majątki w księstwie oleśnickim. Ten sam Mikołaj sen. występuje w dokumentach opolskich: w 1601 roku kupił karczmę w Uszycach (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg), w latach 1602 - 1630 miał majątek w Kamieniu Śląskim (Gross Stein) koło Opola (Oppeln). Żonaty z Barbarą von Pannwitz, miał syna – Mikołaja jun. (zm. 1640 r.), który odziedziczył majątek po ojcu. Żonaty z Marianną Lassotą, miał syna - Piotra (zm. po 1656 r.), który w 1656 roku (9.12.) sprzedał swoją część (folwark zwany „Letieszynski”) majątku w Kamieniu Śląskim (Gross Stein) Wacławowi von Kaldenborn z Rozkochowa (Rosnochau) i Rozwadzy (Roswadze). W połowie XVII wieku posiadał majątek w Grabowie (koło Toszka ?). Żonaty z Anną Katarzyną von Dobschuetz (Dopšicovnou z Plavu) której w 1646 roku zapisał wiano na majątku Grabów (Grabow). Posiadał również jakiś majątek (folwark ?) w Płużnicy Małej (Klein Pluschnitz) koło Toszka (Tost). Jego córka – N., była żoną Wacława Henryka Koschitskiego.

Według Uruskiego mieli posiadać w 1706 roku Zbrosławice (Brosławitz) i Miedary (Miedar). W tym wypadku prawdopodobnie Uruski myli Rokowskich z Rohowskimi lub Rakowskimi.

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1005

Uruski T. XV s. 232

Rauscher nr 199, 201, 231, 232, 236, 240, 243, 245, 249, 252, 262, 267, 292, 293, 297, 298, 300, 301a, 302, 303, 304, 306, 307, 308, 309, 314, 322

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sborník Archivních Prací T. 47:1997 č. 2 nr 107, 108, 128, 141, 142

Księga ziemska księstw opolskiego i raciborskiego za lata 1557-1604. Zemský archiv Opava sygn. 376 (zbiór fotokopii zaginionej księgi ziemskiej) k. 453-454v.

R. Sękowski (opr.): Stosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII wieku) w świetle aktów prawnych i akt sądowych. Materiały. Chorzów 2016. s. 45; Kz (księga ziemska) 19

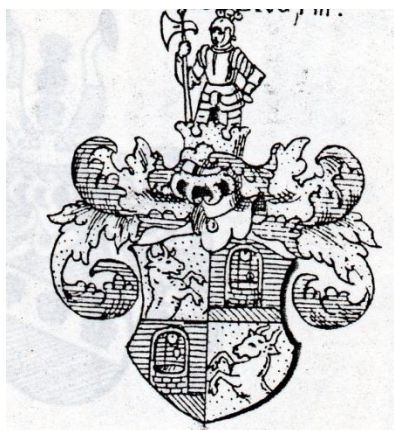
ROKYTNIK

zob.

WOSTROMIERSKI

ROLSBERG

(BUTZ von ROLSBERG, PUTZ von ROLSBERG, ROLSPERG)

Herb baronowski.

Ród baronowski pochodzący z Nadrenii, prawdopodobnie oddzielna linia rodu Putz von Adlersturn (zob) – herb rodowy jest identyczny.

Na Morawy przybył w cesarskiej służbie wojskowej w 1662 roku Gerhard Henryk Butz von Rohlsberg, po rezygnacji ze służby wojskowej został pocztmistrzem. W 1694 roku (23.08.) uzyskał czeski inkolat i został wpisany w czeski stan rycerski. W 1706 roku (4.12.) bracia Hermann i Maciej Henryk uzyskali potwierdzenie stanu rycerskiego z predykatem „von Rolsberg”, w 1734 roku (30.11.) uzyskali oni indygenat i tytuł baronów węgierskich.

W 1781 roku (3.07.) Maksymilian Butz von Rolsperg, starosta powiatu Ołomuniec, otrzymał tytuł barona ziem dziedzicznych Habsburgów z predykatem „Wohlgeboren”. W 1792 roku Maksymilian bar. von Rolsberg (ten sam ?) był właścicielem majątków w koło Opawy (Troppau). Prawdopodobnie jego wnukami było rodzeństwo: Teresa Paulina (ur. Litultovice, Leitersdorf 5.05.1816 r.) – żona (x 4.08.1835 r.) Karola bar. von Coletti (zm. 22.11.1881 r.), majora wojsk austriackich, Józef – właściciel Litultovic (Leitersdorf) koło Opawy (Opava, Troppau), sekretarz austriackiego urzędu gubernialnego, żonaty z Emanuelą bar. Minckwitz von Minckwitzburg oraz Maksymilian.

Maksymilian (Maks) bar. Putz von Rolsberg (ur. 30.03.1804 – zm. Opawa, Troppau 21.04.1872 r.) – właściciel Litultovic (Leitersdorf), żonaty (x 9.07.1844 r.) z Antonią Cornides Edler von Krempach (ur. 11.08.1827 – zm. 2.02.1870 r.), miał troje dzieci:

1. Antoniego Karola Sebastiana (ur. 5.03.1847 – zm. Gardone –Riwiera 7.03.1894 r.) – żonatego (x 26.11.1872 r.) z Anną hr. von Bellegarde (ur. 6.09.1845 r.), miał córkę – Emmę Marię Antonię Ernestynę (ur. Salzburg 28.07.1881 r.).
2. Karola Boromeusza Ferdynanda (ur. 18.10.1852 r.) – właściciela Litultovic (Leitersdorf) i Lhotki (Oehlhuetten). Żonaty (x 20.03.1879 r.) z Bertą Herminą bar. Lenk von Wolfsberg (ur. Mainz 28.12.1848 r.), miał czworo dzieci:
 - a) Maksymiliana Wilhelma (ur. Litultovice, Leitersdorf 24.12.1876 r.);
 - b) Ewę Anastazję Katarzynę (ur. Litultovice, Leitersdorf 2.09.1878 r.) – żonę (x Litultovice, Leitersdorf 11.10.1899 r.) Aleksandra bar. Wasilko von Serecki, oficera wojsk austriackich;
 - c) Katarzynę Bertę Marię (ur. Litultovice, Leitersdorf 15.08.1879 r.) – żonę (x Litultovice, Leitersdorf 16.11.1898 r.) Eberharda Mayrhofer von Vedropolie, oficera sztabu 15 korpusu armii austriackiej;
 - d) Bertę Malwinę Antonię (ur. Litultovice, Leitersdorf 9.10.1881 r.) – żonę (x Litultovice, Leitersdorf 20.10.1900 r.) Alfreda bar. von Waldstaetten, oficera wojsk austriackich.
3. Katarzynę Wilhelminę Antoninę (ur. Litultovice, Leitersdorf 29.08.1857 r.) – współwłaścicielkę Neplachovic (Neplachowitz) i Zadek (Jahannisfeld) koło Opawy (Opava, Troppau) – żonę (x Salzburg 16.10.1876 r.) Roberta bar. von Pillerstorff , właściciela Neplachovic (Neplachowitz) i Zadek (Jahannisfeld).

Źródła:

Błażek T. IV s. 65

Doerr s. 260

TABLICE GENEALOGICZNE

Maksymilian bar. Putz v. Rolsberg
starosta powiatu Ołomuniec
1781 r. – baron ziem dziedzicznych Habsburgów

|
?
N.
|

Józef sekretarz urzędu gubernialnego wł. Litultovic ż. Emanuela Minckwitz v. Minckwitzburg	Maksymilian (Maks) ur. 30.03.1804 - zm. Opawa 21.04.1872 r. wł. Litultovic ż. (x 9.07.1844 r.) Antonia Comides Edler v. Krempach (ur. 11.08.1827 – zm. 2.02.1870 r.)	Teresa Paulina ur. Litultovice 5.05.1816 r. m. (x 4.08.1838 r.) Karol bar. v. Coletti (zm. 22.11.1881 r.)
---	---	---

|

Antoni Karol Sebastian ur. 5.03.1847 - zm. Gardone 7.03.1894 r. ż. (x 26.11.1872 r.) Anna hr. v. Bellegarde (ur. 6.09.1845 r.)	Karol Boromeusz Ferdynand ur. 18.10.1852 r. wł. Litultovic i Lhotki ż. (x 20.03.1879 r.) Berta Hermina Lenk v. Wolfsberg (ur. Mainz 28.12.1848 r.)	Katarzyna Wilhelmina Antonia ur. Litultovice 29.08.1857 r. współwł. Neplachovic i Zadek m. (x Salzburg 16.10.1876 r.) Robert bar. v. Pillerstorff wł. Neplachovic i Zadek
---	---	---

|
Emma Maria
Antonia Ernestyna
ur. Salzburg
28.07.1881 r.

|
Maksymilian Wilhelm
ur. Litultovice 24.12.1876 r.

córki:
a) Ewa Anastazja Katarzyna
ur. Litultovice 2.09.1878 r.
m. (x Litultovice 11.09.1899 r.)
Aleksander bar. Wasilko v. Serecki
oficer wojsk austriackich
b) Katarzyna Berta Maria
ur. Litultovice 15.08.1879 r.
m. (x Litultovice 16.11.1898 r.)
Eberhard Mayerhoffer
v. Vedropolie
oficer sztabu 15 korpusu
armii austriackiej
c) Berta Malwina Antonia

ur. Litultovice 9.10.1881 r.
m. (x Litultovice 20.10.1900 r.)
Alfred bar. v. Waldstaetten
Oficer wojsk austriackich

ROMANOWSKI

Drobna szlachta księstwa cieszyńskiego. Elżbieta Romanowska była żoną Krzysztofa Lipskiego z Pogwizdowa (Pogwisdau) w księstwie cieszyńskim. W Polsce Romanowscy pieczętowali się herbem Bończa i Bożawola.

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1005

ROMANUS

zob.

MUCKERSHAUSEN

ROMBERG

zob.

SEYDLITZ

ROMMENAU

(ROMENAU, RUMENAU)

Nazwisko to wymienia tylko Sinapius: w 1305 roku Bertoldus de Rumenau był właścicielem Romnowa (Rommenau) koło Wrocławia (Breslau). W 1363 roku właścicielem tej miejscowości był Mateusz von Stillevogt (?).

Źródła:

Sinapius T. II s. 926

ROMNITZ

(ROMNITZ genannt KREBS, KREBS von ROMNITZ)

Stara szlachta księstwa legnickiego, według legendy rodowej mieli pochodzić od arystokracji Lygiów i Kwadów. Siedzibą rodową była Rębienica (Romnitz) w księstwie legnickim od której wzięli nazwisko.

Heintze von Romnitz był w 1506 roku burgrabią Legnicy (Liegnitz). W 1557 roku burgrabią Legnicy (Liegnitz) był Jan von Romnitz.

W pierwszej połowie XVI wieku N. von Romnitz (Jan ?) był właścicielem Budziszowa Małego (Klein Baudiss) w tym księstwie. Żonaty z N. von Falckenhayn z Komornik (Kummernick), miał syna N. (Jana jun. ?), właściciela Budziszowa Małego (Klein Baudiss), żonatego (x ok. 1576 r.) z N. von Schleusser ze Studnicy (Steudnitz) koło Złotoryi (Goldberg). Jego córka – Judyta, była żoną Fryderyka von Schliebitz z Goczałkowa (Gutschdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

W 1560 roku (7.05.) Jan von Romnitz z Budziszowa Wielkiego (Gross Baudiss) kupił od Fryderyka von Rothkirch Janowice (Jaenowitz) (które: Duże czy Małe ?) w księstwie legnickim. Posiadał również Usze (Ausche), Jenków (Jenkau) w księstwie legnickim i Mściwojów (Profen) w księstwie świdnicko – jaworskim. Melchior von Romnitz był żonaty (x 1586 r.) z Jadwigą, córką Jerzego von Reibnitz z Ratnia (Rathen) koło Wrocławia (Breslau). W 1589 roku Konrad Fryderyk spisał testament w którym jako świadek występuje Jan von Romnitz, a w 1594 roku testament spisał Konrad von Romnitz, właściciel Budziszowa Wielkiego (Gross Baudiss).

W 1612 roku (22.05.) Jan sprzedał staroście legnickiemu Wacławowi von Zedlitz Janowice (Jaenowitz). W 1608 roku (3.01.) zmarł w wieku 58 lat Jan – właściciel Leśników (Grosnig) w księstwie legnickim, przez 35 lat zarządca majątków klasztoru św. Krzyża w Legnicy (Liegnitz). Mikołaj Krebs von Romnitz w 1613 roku występuje w dokumentach w Jaworze (Jauer) – zmarł w Legnicy (Liegnitz) w 1615 roku. Kasper Krebs zu Romnitz (zm. 2.01.1636 r.) był radcą kamery księstwa legnickiego.

W XVII wieku przedstawiciele tego rodu posiadali majątki w państwie sycowskim.

Źródła:

Sinapius T. I s. 769, T. II s. 926

Błazek T. II s. 106

Pilnacek T. IV s. 1005

ROMOLKOWITZ

Ród ten wymienia tylko Sinapius: w 1294 roku Raunold Romolkwitz przebywał na dworze księcia Henryka V Grubego wrocławskiego. Ród miał pochodzić z Ramułowic (Romolkwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Źródła:

Sinapius T. II s. 926

ROMPKE

Nazwisko notowane tylko przez Sinapiusa.

W 1438 roku Konrad Rompke (zm. po 1500 r.) był starostą Legnicy (Liegnitz).

Źródła:

Sinapius T. I s. 769

ROMPSCHEL

zob.

RAMISCH

ROMSTEIN

zob.

KARAS

RON

zob.

ROON

RON

zob.

ROTWITZ

RONAU

zob.

RHOYN

(dal) RONCO

zob.

CAROVE

RONGE

zob.

RUNGE

RONNENFELD

zob.

SEIFFERT

RONOW

Herb rodowy

Jedna linia starego czeskiego rodu rycerskiego – Berka. Na Śląsku znani od połowy XIII wieku. Jan Albrecht von Ronow (zm. 1707 r.) ożenił się (pierwsza żona x 1656 r.) z Elżbietą, córką Ferdynanda II bar. von Biberstein – ostatnią przedstawicielką tego rodu i w 1670 roku uzyskał zgodę na przyjęcie herbu i nazwiska żony „hr. von Ronow und Biberstein”. Linia ta żyła w Saksonii.

zob.

BERKA

(z) RONOWA

zob.

STURM

RONSECCO

zob.

BRAIDA

ROON
(RON)

Herb hrabiowski gen. Albrechta v. Roon

Mieszczański ród pochodzenia walońskiego. W połowie XVI wieku we Frankfurcie nad Menem występuje w dokumentach farbiarz Blaise (Błażej) de Ron. W 1695 roku (20.12.) potwierdzenie herbu uzyskał Jan Marcin de Ron mieszczanin i bankier we Frankfurcie nad Menem. Jego wnuk – Jan Noah de Ron w 1788 roku (24.12.), handlarz win we Frankfurcie nad Menem uzyskał dyplom herbowy.

Na Śląsku wnuk Jana Noaha – Albrecht von Roon, właściciel Kriebelowiec (Krieblowitz) koło Wrocławia (Breslau), generał wojsk niemieckich, w 1871 roku (16.06.) uzyskał tytuł pruskiego hrabiego.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 12:2001 s. 15-16

ROR

zob.

ROHR

ROSA
(ROSEN)

Herb Rosa

Polski herb Poraj

Ród podobno pochodzenia polskiego herbu Róża vel Poraj znany w całej Europie.

Według legendy rodowej około 992 roku uciekł z Czech do Polski jeden ze Sławnikowiców, braci św. Wojciecha. Około 1343 roku przedstawiciele tego rodu mieli przenieść się na teren Kawalerów Mieczowych (Inflant) a w wiekach późniejszych z Inflant do Szwecji, Rosji i Francji (Alzacji).

W Szwecji znany był w 1561 roku Gustaw bar. Rose. W okresie wojny 30-letniej w armii szwedzkiej służyli w randze generałów lub pułkowników: Jan Krzysztof, Fryderyk, Jan i Waldemar von Rosen. W Inflantach dzielili się na dwie linie: inflancko – alzacką z Gross i Klein Roop i inflancką z Schoenangern.

LINIA INFLANCKO – ALZACKA.

Siedzibą rodową był Gross i Klein Roop. W połowie XVII wieku znani byli dwaj bracia: Reinhold i Fabian.

Reinhold von Rose, właściciel Gross Roop, generał porucznik wojsk francuskich kupił od miasta Strasburga zamek i dobra Beviller (Herrnstein). Żonaty z N. von Epp miał tylko jedną córkę – Marię Zofię, która wyszła za mąż za swojego kuzyna Konrada i majątek ten przeszedł w ręce potomków brata Reinholda – Fabiana.

Fabian von Rose był właścicielem Klein Roop i Raiskun w Inflantach. Syn jego – Konrad, ożenił się z córką Reinholda, Marią Zofią i otrzymał dobra w Alzacji. Jako Konrad Rose hr. de Beviller, w początkach XVIII wieku był marszałkiem wojsk francuskich. Zmarł w 1715 roku. Miał dwie córki N., jedna była żoną N. hr. von Rotenburg, druga – N. bar. de Planta. Jedyne syny – Reinhold Karol von Rosen hr. de Beviller w 1715 roku był marszałkiem polnym wojsk francuskich, miał syna Konrada.

LINIA INFLANCKA.

Siedzibą rodową była miejscowość Schoenangern. W drugiej połowie XVII wieku znani byli dwaj bracia: Otto i N.

Otto von Rosen bar. von Schoenangern, właściciel Berga i Haedingen, generał major wojsk saskich i polskich, do 1706 roku komendant Wittenbergii, po 1706

roku przeniósł się na Górne Łużyce do majątków swojej drugiej żony, bar. von Loeben. Zmarł w 1715 roku, z pierwszą żoną miał jednego syna.

Młodszy brat Otta – N. w 1685 roku służył w armii cesarskiej, w 1695 roku w wojsku polskim brał udział w wojnie tureckiej. Zmarł w 1702 roku.

Na Śląsku znany był w pierwszej połowie XVII wieku Jerzy Gustaw bar. von Rosen, początkowo generał wojsk duńskich, następnie generał major wojsk cesarskich. Żonaty z N. von Baner, z rodu również szwedzkiego osiadłego w tym czasie na Śląsku, otrzymał w wianie żony połowę Żelaznej (Maerzdorf) koło Grodkowa (Grottkau), drugą połowę kupił w 1703 roku od swojej pasierbicy.

Paweł Krzysztof von Rosen bar. von Schoenangern, właściciel Rosenhof w Inf-lantach, marszałek polny wojsk szwedzkich, około 1685 roku osiadł w księstwie oleśnickim. Żonaty z Ewą Eleonorą von Rhediger miał syna – Krzysztofa Wilhelma Gustawa (ur. 7.10.1686 r.), zmarłego we Włoszech w 1718 roku (28.08.). Pochowany został w Strupini (Stroppen) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1743 roku Jan Joachim von Rosa był adwokatem (?) w Głogowie (Glogau). W początkach XVIII wieku posiadali również Hermanice (Hermanitz) w księstwie cieszyńskim.

W 1845 roku Otylia von Rosen z domu von Schill, odziedziczyła po swoim ojcu majątki: Nową Wieś Grodziską (Neudorf a. Groeditzberge) i Wojcieszyn (Ulbersdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Na początku XX wieku majątki te posiadali jej synowie: Artur – pułkownik wojsk niemieckich i Otto – generał porucznik wojsk niemieckich.

Źródła:

Sinapius T. II s. 414-416

Zedlitz T. IV s. 129

Blazek T. IV s. 138

Schles. Wappenbuch szp. 118

Krane s. 104

ROSAINSKI
(ROSINSKI, ROŻAŃSKI)

Polski herb Jastrzębiec

Szlachta polskiego pochodzenia herbu Jastrzębiec, według Adelslexikon wywodząca się z księstwa brzeskiego.

W 1769 roku występuje w dokumentach Józef Rosinski, jego syn – Antoni był burmistrzem Grodkowa (Grottkau) i posiadał majątek w Skotnikach (Skotschene) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1795 roku występuje pod nazwiskiem „Rosainsky”. Syn Antoniego – Robert, występuje w dokumentach w 1825 roku pod nazwiskiem „von Rosainsky” i „von Rożański”. W 1907 roku (23.12.) potwierdzenie szlachectwa i nazwiska „von Rosainski” otrzymali potomkowie Roberta: bracia Hugo – królewski tajny radca budowlany i szef departamentu w Ministerstwie Wojny i Edmund – pułkownik wojsk niemieckich oraz rodzeństwo: Eugeniusz – major wojsk niemieckich i Maria von Rożańscy a także wdowa po ich zmarłym w 1885 roku bracie Pawle von Rożański i jego córka.

Uruski nie zna Rożańskich herbu Jastrzębiec, wymienia tylko Rosińskich tego herbu – szlachtę mazowiecką, osiadłą na Podlasiu. Również Żernicki-Szeliga wymienia tylko Rosainskich.

Źródła:

Uruski T. 15 s. 255

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg Bd 12:2001 s. 19

Żernicki-Szeliga E.: Die Polnischen Stammwappen ihre Geschichte und ihre Sagen. Hamburg 1904 s. 35

ROSARIUS

zob.

ROSENBERG

ROSCHKOWSKI

zob.

FRANKENBERG

ROSCHOWSKI (ROSZOWSKI)

Według Pilnacka drobna szlachta górnośląska pochodząca z Roszowic (Roschowitzdorf) koło Koźła (Cosel). W 1484 roku Jan Roschowski kupił od Janusza Suchowskiego Gierałtowice (Gieraltowitz) koło Koźła (Cosel). W 1532 roku występuje w dokumentach Marcin Roschowski, właściciel połowy Roszowic (Roschowitzdorf) a w 1552 roku – Jan. W 1574 roku Jerzy Roschowski - właściciel Ligoty (Ellguth – której ?) był żonaty z Ewą Kieczką z Płużnicy (Pluschnitz) koło Toszka (Tost).

W 1567 roku wśród szlachty księstwa cieszyńskiego występuje Valtin Roschowski.

Herb nieznany.

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1008

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 119, 136

Książnica Cieszyńska – zbiory Szersznika rkp sygn. 15 DD III

ROSDORF (ROSSDORF)

Nazwisko pochodzące od miejscowości Roszkowice (Rossdorf) koło Niemodlina (Falkenberg) w dokumentach pojawia się tylko raz: w 1401 roku (11.11.) Nicze Rosdorf występuje jako świadek w dokumencie księcia Bernarda niemodlińskiego.

Źródła:

C.D.S. T. VI nr 94

ROSE

(ROSE von ROSENIGK)

Ród mieszczański osiadł we Wrocławiu (Breslau).

Nobilitowany z predykatem „von Rosenigk” został Reinhard Rose, urodzony w Lipsku 25.08.1581 roku, doktor obojga praw, członek rady cesarskiej i „comes palatinus”, członek rady książąt legnicko – brzeskich, kanclerz księstwa wrocławskiego i syndyk miasta Wrocławia (Breslau). Zmarł we Wrocławiu (Breslau) 7.05.1639 roku. Żonaty z Katarzyną Zange (ur. 1590 – zm. 10.05.1659 r.) miał trzech synów: Fryderyka (ur. 1606 – zm. 11.12.1665 r.), Chrystiana (zm. 14.03.1683 r.) i Reinharda jun. – zabitego w 1660 roku w pojedynku z Janem Kasprem von Rose (?).

Sinapius podaje opis nieco innego herbu: tarcza dwudzielna w pas, górne pole czerwone ze złotym kroczącym lwem, dolne – złote z czerwonym poziomym pasem na którym umieszczono trzy srebrne róże.

Źródła:

Sinapius T. II s. 927-928

Blazek T. II s.106

TABLICE GENEALOGICZNE

Leonard Rose
ur. we Frankonii
czł. rady miasta
Wuerzburga
ż. Anna Engelhart
|
Leonard jun.
czł. rady miasta
Lipska
ż. Magdalena Gretfisch
|
Reinhard Rose v. Rosenigk
ur. w Lipsku 25.08.1581 –
zm. we Wrocławiu 7.05.1639 r.
doktor obojga praw,

czł. rady cesarskiej,
comes palatinus,
kanclerz ks. wrocławskiego
syndyk Wrocławia
ż. Katarzyna Zange
(ur. 1590 – zm. 10.05.1659 r.)

Fryderyk
ur. 1606 -
zm. 11.12.1665 r.

Chrystian
zm. 14.03.1683 r.

Reinhard jun.
zginął w pojedynku
w 1660 r.

ROSE

zob.

ROSA
ROSEN

W 1628 roku (18.02.) wpisani zostali w stan rycerski Rzeszy bracia: Godfryd, Chrystian i Augustyn Rosen ze Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:
Blazek T. III s. 44

ROSEN

zob.

ROESLER

ROSEN

zob.

ROSA

ROSENAU

zob.

SCHOLTZ

ROSENBACH

zob.

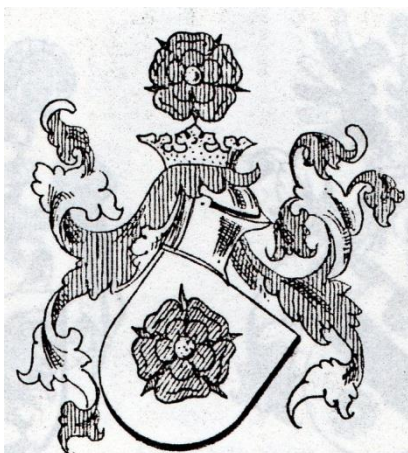
HYLNER

ROSENBACH

zob.

KREUTER

ROSENBERG
(ROŽMBERK)

Stary, jeden z najznakomitszych rodów czeskich. Według legendy rodowej pochodzili od arystokratycznego rodu rzymskiego Orsinich (Ursini). Legendarnym założycielem rodu miał być Aldvinus Orsini i niektórzy przedstawiciele rodu używali predykatu „Orsini”.

Protoplastą rodu w Czechach był Witek z Prčic (zm. 1194 r.), który swoje ziemie wokół grodu Rožmberk (Rosenberg) na południu Czech podzielił pomiędzy pięciu synów. Siedzibą linii głównej panów von Rosenberg był zamek Krumlov. Mikołaj von Rosenberg (zm. 17.01.1258 r.) był od 1239 roku biskupem Pragi.

LINIA CZESKO – ŚLĄSKA.

Wok I (zm. 10.01.1262 r.), był marszałkiem królestwa Czech i starostą Styrii. Żonaty z Jadwigą hr. von Schaumburg miał syna – Henryka II (zm. 4.07.1310 r.), który w 1302 roku był przejściowo właścicielem Prudnika (Neustadt) na Górnym Śląsku. Żonaty z Elżbietą von Zampach und Pottenstein (zm. 1307 r.), miał syna – Piotra I (zm. 1346 r.), którego pierwszą żoną była znana z piękności Viola (Elżbieta), córka księcia Kazimierza cieszyńskiego, wdowa po królu Czech Wacławie III. Drugą jego żoną była Katarzyna von Wartenberg. Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą – miał pięciu synów i pięć córek, z których Piotr II (zm. 1384 r.) był proboszczem kościoła Wszystkich Świętych w Pradze a później kardynałem.

Drygi syn Piotra I – Ulryk (Udalryk) I (zm. 1390 r.), żonaty z Elżbietą von Wartenberg, miał syna – Henryka III (zm. 24.07.1412 r.), burgrabiego królestwa Czech. Żonaty dwukrotnie: 1. z N.N., 2. z Elżbietą von Krawarn (z rodu Beneszowiców ?), miał z drugą żoną syna – Ulryka (Udalryk) II.

Ulryk (Udalryk) II (ur. 1403 – zm. 1462 r.) burgrabia Pragi, dwukrotnie żonaty: 1. z Katarzyną von Wartenberg (zm. 1436 r.), 2. z Elżbietą (zm. 1451 r.), córką Hynka Kruschiny, z pierwszą żoną miał dwóch synów: Jana i Jodokusa i córkę – Bertę, żonę (x 1449 r.) Jana bar. von Lichtenstein ze Styrii.

Jodokus (ur. 1431 – zm. 15.12.1467 r.) został już w młodym wieku w 1456 roku (13.02.) biskupem wrocławskim. W Nysie (Neisse) wybudował pałac biskupi.

Jan (zm. 1472 r.) – starosta Śląska, żonaty z Anną (zm. 1483 r.), córką księcia Henryka X głogowskiego, miał czterech synów: Henryka IV (ur. 1456 – zm. 1489 r.) – nie żonatego; Jana jun.; Woka (Jodokus) IV – kontynuatora rodu i Piotra IV (zm. 1523 r.) – żonatego z Elżbietą von Krawarn (Beneszowic ?), który miał tylko córkę – Barbarę.

Wok (Jodokus) IV (ur. 1459 – zm. 1505 r.) – żonaty z Małgorzatą von Guttenstein miał synów: Wilhelma i Piotra V.

Wilhelm (ur. 1535 – zm. 14.09.1592 r.), właściciel Krumlova, rycerz Orderu Złotego Runa, w latach 1560 i 1570 burgrabia królestwa Czech, był jednym z kandydatów do tronu polskiego. W 1581 roku kupił od książąt ziebicko – ole-

śnickich państwo Złoty Stok (Reichenstein) wraz z miejscowymi kopalniami złota oraz Srebrną Górę (Silberberg) z kopalniami srebra. W Złotym Stoku (Reichenstein) zaczął bić złote dukaty praskie na których awersie umieszczony był św. Krzysztof z różą i napisem: „Mo(neta) Aurea Reichs(t)ein(ensis)”, na rewersie herb rodu otoczony wstęgą z Orderem Złotego Runa. Żonaty był czterokrotnie: 1. (x 1557 r.) z Katarzyną (zm. 1558 r.), córką Eryka księcia von Braunschweig i Katarzyny księżnej von Sachsen, 2. (x 1561 r.) z Zofią (zm. 1564 r.), córką Joachima księcia von Brandenburg i Jadwigi księżnej polskiej, 3. (x 1578 r.) z Anną Marią (zm. 1580 r.), córką Filiberta margr. von Baden i Matyldy księżnej von Bayern, 4. (x 1587 r.) z Polikseną bar. von Pernstein. Dzieci jednak nie miał i po śmierci majątek przejął jego brat – Piotr V (Piotr Wok Ursin) (ur. 1539 r.). W 1599 roku sprzedał księciu Joachimowi legnicko – brzeskiemu Złoty Stok (Reichenstein) i Srebrną Górę (Silberberg) z kopalniami srebra. Żonaty z Katarzyną bar. von Ludanitz (zm. 1601 r.), zmarł 6.12.1611 roku w wieku 72 lat, również bezdzietnie. Na nich wymarła linia czeska panów von Rosenberg. Majątki w Czechach odziedziczył blisko z nimi spokrewniony ród von Schwamberg.

LINIA KARYNCKA

Linia karyntyjska była założona przez Henryka (zm. ok. 1250 r.) – syna Witka I, który początkowo posiadał majątki w Styrii. Udalryk (Ulryk) – syn Maksymiliana około 1550 roku sprzedał te majątki i przeniósł się do Karyntii.

Wnuk Udalryka (Ulryk) – Reichsgraf Jan Andrzej (zm. 4.01.1667 r.) był burgrabią Karyntii. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1620 r.) z Joanną bar. von Kahlmerin von Rosenbuechel (zm. 1645 r.), 2. (x 1648 r.) z Gottraut hr. von Saurau (zm. 1668 r.), z pierwszą żoną miał dwóch synów: Wolfganga Andrzeja i Jerzego Mikołaja.

Młodszy – Jerzy Mikołaj Reichsgraf von Rosenberg (zm. 1695 r.), tajny radca dworu i burgrabia księstwa Karyntii, żonaty z Marią Sydonią hr. von Herberstein, miał dwóch synów: Jana Fryderyka i Józefa Leopolda. Jan Fryderyk (ur. 1655 r.) – również tajny radca dworu cesarskiego i po ojcu burgrabia Karyntii, żonaty był z Zuzanną hr. von Thurn. Jego brat – Józef Leopold (ur. 1670 r.) żonaty był z N. hr. von Khieselin.

Starszy brat Jerzego Mikołaja – Wolfgang Andrzej Reichsgraf Ursin von Rosenberg Freiherr in Lerchenau Grafennstein (zm. 1695 r.), dziedziczny marszałek dworu księstwa Karyntii, tajny radca dworu i prezydent kamery cesarskiej, był żonaty trzykrotnie: 1. z Ewą Reginą hr. von Wels, 2. z N.N., 3. z N.N. Z pierwszą żoną miał dwóch synów: Jana Parysa i Franciszka Andrzeja.

Jan Parys został zabity w 1685 roku (1.04.) w Wiedniu. Żonaty z Marią Izabelą Cecylią hr. von Lamberg, miał jednego syna – Wolfganga Zygmunta Ursina (ur. 15.04.1682 r.), żonatego (x 23.04.1722 r.) z Marią Anną hr. von Hohenfeld.

Brat Jana Parysa – Franciszek Andrzej (zm. 1698 r.), tajny radca dworu cesarskiego i starosta Karyntii, żonaty z Amalią Teresą hr. von Loewenstein und

Wertheim, miał syna – Karola (ur. 1695 – zm. 1715 r.), zmarłego w młodości oraz dwie córki: Ernestynę – żonę N. hr. von Khevenhueller i Marię Annę – żonę N. hr. von Proskau z Prószkowa (Proskau) koło Opola (Oppeln).

Źródła:

Sinapius T. II s. 193-197

Gauhen s. 1802

Blazek T. II s. 106-107

Doerr s. 85, 108, 114, 117, 129, 243

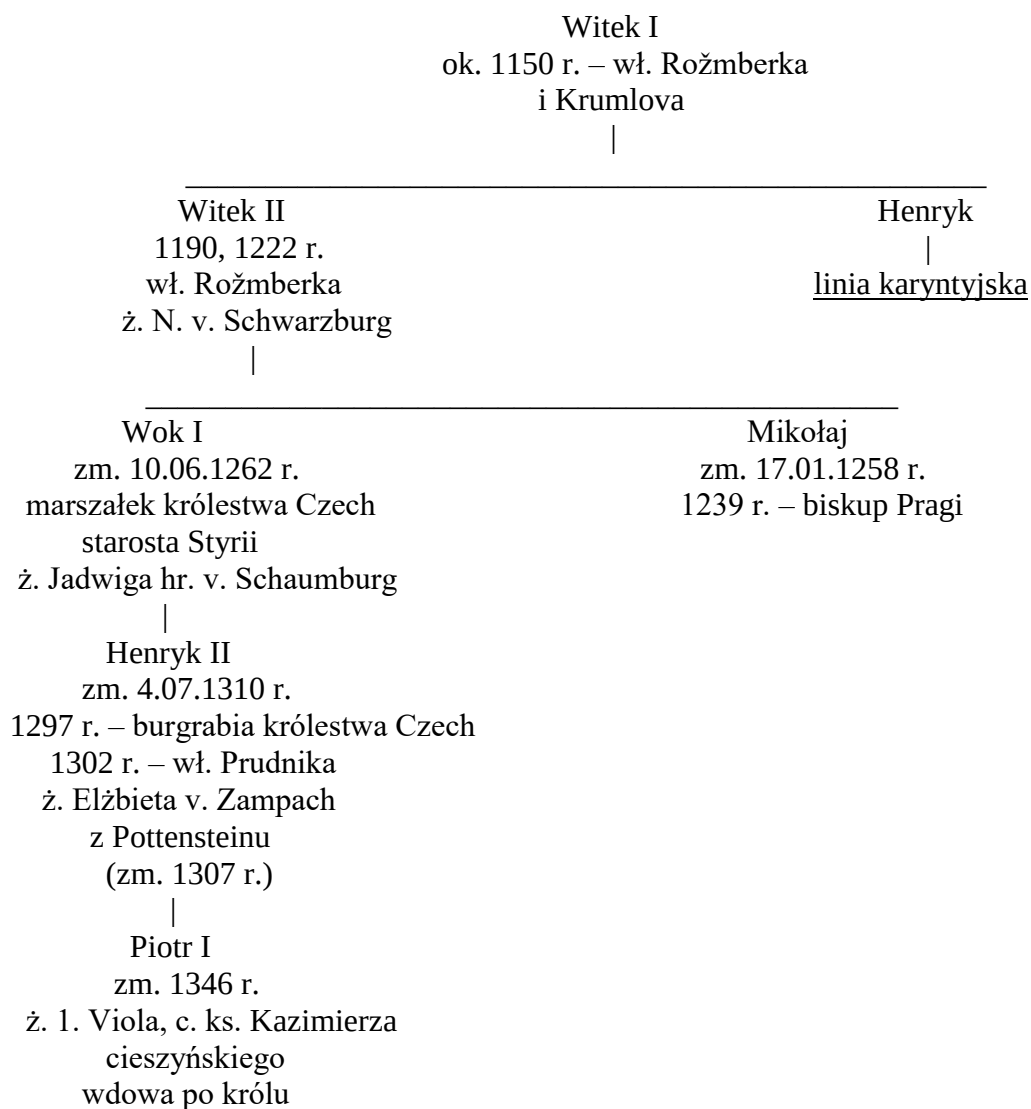
Schles. Wappenbuch szp. 118-119

Wappensagen... s. 136

Hankius M.: De Silesiis indigenis eruditis post Literarum culturam... Lipsiae 1707 s. 338-353

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia czeska.

Wacławie III 2. Katarzyna v. Wartenberg			
Ulryk I zm. 1390 r. ż. Elżbieta v. Wartenberg Henryk III zm. 24.07.1412 r. burgrabia królestwa Czech ż. 1. N.N. 2. Elżbieta v. Krawarn (zm. 1444 r.) Ulryk II ur. 1403 – zm. 1462 r. burgrabia Pragi ż. 1. Katarzyna v. Wartenberg (zm. 1436 r.) 2. Elżbieta v. Schwamberg c. Hynka Kruschiny (zm. 1451 r.)	Piotr II zm. 1384 r. proboszcz kościoła Wszystkich Świętych w Pradze kardynał	3 synów 5 córek	
Jan zm. 1472 r. starosta Śląska ż. Anna c. Henryka X głogowskiego	Jodokus zm. 13.02.1456 r. biskup wrocławski	Berta (Perchta) ur. po 1420 r. m. (x 1449 r.) Jan bar. v. Lichtenstein ze Styrii	
Henryk IV ur. 1456 - zm. 1489 r. nieżonaty	Jan jun.	Wok IV ur. 1459 – zm. 1505 r. ż. Małgorzata v. Guttenstein	Piotr IV zm. 1523 r. ż. Elżbieta v. Krawarn Barbara
Wilhelm ur. 1535 - zm. 14.09.1592 r. rycerz Orderu Złotego Runa burgrabia królestwa Czech 1581 r. – kupił Złoty Stok	Piotr V ur. 1539 – zm. 6.12.1611 r. 1592 r. – przejmuje Złoty Stok i Srebrną Górę 1599 r. – sprzedał majątki ks. Joachimowi legnicko- brzeskiemu		

- i Srebrną Górę
- ż. 1. (x 1557 r.) Katarzyna
c. ks. Eryka v. Braunschweig
(zm. 1558 r.)
2. (x 1561 r.) Zofia
c. ks. Joachima
v. Brandenburg
(zm. 1564 r.)
3. (x 1578 r.) Anna
Maria c. margr.
Filiberta v. Baden
(zm. 1580 r.)
4. (x 1587 r.) Poliksena
bar. v. Pernstein

ż. Katarzyna bar. v. Ludanitz
(zm. 1601 r.)

2. Linia karyncka.

Henryk
syn Witka I
wł. majątków
w Styrii

|
N.

|
N.

|
Maksymilian
wł. majątków
w Styrii

|
Ulryk
(Udalryk)
ok. 1550 r.
przeniósł się
do Karyntii

|
N.

|
Jan Andrzej
zm. 4.01.1667 r.
tajny radca dworu
cesarskiego
burgrabia Karyntii
ż. 1. (x 1620 r.)
Joanna bar. Kahlmerin
v. Rosenbuechel
(zm. 1645 r.)
2. (x 1648 r.) Gottraut
hr. v. Saurau

(zm. 1668 r.)

Wofgang Andrzej zm. 1695 r. tajny radca dworu cesarskiego prezydent kamery cesarskiej Karyntii ż. 1. Ewa Regina hr. v. Wels 2. N.N. 3. N.N. 		Jerzy Mikołaj zm. 1695 r. tajny radca dworu cesarskiego burgrabia Karyntii ż. Maria Sydonia hr. v. Herberstein
	Jan Fryderyk ur. 1655 r. tajny radca dworu cesarskiego burgrabia Karyntii ż. Zuzanna hr. v. Thurn	Józef Leopold ur. 1670 r. ż. (x 1692 r.) N. N. hr. v. Khieselm
Jan Parys zabity w Wiedniu 1.04.1685 r. ż. Maria Izabela Cecylia hr. v. Lamberg Wolfgang Zygmunt Ursin ur. 15.04.1682 r. ż. (x 23.04.1722 r.) Maria Anna hr. v. Hohenfeld		Franciszek Andrzej zm. 1698 r. tajny radca dworu cesarskiego starosta Karyntii ż. Amalia Teresa hr. v. Loewenstein
	Karol ur. 1695 - zm. 1715 r.	córki: a/ Ernestyna m. N. hr. v. Khevenhueller b/ Maria Anna m. N. hr. v. Proskau

ROSENBERG (ROSARIUS von ROSENBERG)

Mieszczanie świdniccy. Syn Jana Rosario (ur. ok. 1550 – zm. po 1596 r.) – Jan jun. Rosario (ur. 16.07.1596 – zm. 1677 r.) w 1648 roku (24.02.) został nobilitowany z predykatem „von Rosenberg” – Jan Rosarius von Rosenberg . Był właścicielem Gęsic (Gunschwitz) koło Oławy (Ohlau) oraz Szczodrowic (Wammen) i Sadowic (Sadewitz) koło Strzelina (Strehlen) a później członkiem rady książąt pszczyńskich (Promnitzów).

Potomkowie jego posługiwali się tylko predykatem. N. von Rosenberg w tym samym czasie był właścicielem Budzisz (Puditsch) koło Trzebnicy (Trebnitz). Miejscowość znajdowała się w rękach tego rodu jeszcze w XIX wieku.

W XIX wieku Jan Gottlieb Ernest von Rosenberg był pruskim radcą wojenny w Głogowie (Glogau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 928

Zedlitz T. IV s. 129

Doerr s. 129

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 31-32

ROSENBERG

W 1758 roku szlachectwo czeskie otrzymał Maksymilian Ignacy Rosenberg, radca urzędu miejskiego w Ołomuńcu.

Jego potomkowie posiadali majątki w księstwie opawskim.

Źródła:

Blazek T. IV s. 138

ROSENBERG

Mieszczanie lwóweccy posiadający herb i używający określnika szlacheckiego „von”, chociaż nie wiadomo czy i kiedy zostali nobilitowani. Wprawdzie Almanach Gotajski wymienia ten ród ale określnik „von” ujmuje w nawias.

Protoplastą rodu był Adam Józef Rosenberger (zm. Złotoryja, Goldberg 4.05.1712 r.) – budowniczy i członek rady miejskiej Złotoryi (Goldberg), zarządca majątku hr. Frankenberg-Ludwigsdorff w Grodźcu (Groeditzberg). Żonaty z Anną Renatą N., która po jego śmierci wyszła za mąż (x 15.02.1718 r.) za Jana Kaspra Cortowitz, miał syna – Emanuela Józefa (ur. 1703 r.), zmarłego w Nysie w 1769 roku (24.03.), który pierwszy zaczął posługiwać się określnikiem „von” przysługującym szlachcie. Jego syn – Karol Józef Henryk był żonaty z Joanną von Peschke.

Syn jego – Jakub Józef (ur. Śmiłowice k. Nysy, Schmelzdorf b. Neisse – zm. Żmigród, Trachenberg 7.12.1859 r.), był dyrektorem sądu wojskowego w Żmigrodzie (Trachenberg). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Wrocław, Breslau 17.06.1816 r.) z Wilhelminą Krocker (ur. 1.05.1790 – zm. Wrocław, Breslau 28.05.1818 r.), 2. (x Świdnica, Schweidnitz 18.05.1819 r.) z Wilhelminą Karoliną Siebert (zm. 16.01.1878 r.), z drugą żoną miał dwóch synów:

1. Roberta Wilhelma Józefa (ur. Żmigród, Trachenberg 20.03.1825 – zm. Graefenberg na Śląsku austriackim 10.05.1885 r.) – pruskiego radcę sądowego. Żonaty (x 10.07.1859 r.) z Józefiną Boege (ur. Środa Śl., Neumarkt 3.03.1841 – zm. Neustrehlitz 20.12.1909 r.), miał dwóch synów:
 - a) Karola Józefa Pawła Alfreda Waltera (ur. Środa Śl., Neumarkt 20.04.1860 r.) – referenta sądowego;
 - b) Wilhelma Józefa Marię Maksa Eberharda (ur. Środa Śl., Neumarkt 8.12.1864 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Racibórz, Ratibor 20.01.1894 r.) z Heleną Martą Gertrudą Hoffmann (ur. Racibórz, Ratibor 17.10.1866 r.), miał syna – Józefa Teodora Roberta Waltera Gerharda (ur. Głogówek, Oberglogau 10.11.1894 r.), adiutanta batalionu strzelców górskich, żonatego (x 11.05.1921 r.) z Anną Hager (ur. Ruda Śląska, Ruda 6.03.1900 r.).
2. Alfreda Wolfganga Józefa (ur. Żmigród, Trachenberg 31.10.1826 – zm. Wrocław, Breslau 10.02.1903 r.), członek zakonu kawalerów maltańskich, prokuratora królewskiego i radcę sądowego. Żonaty (x Wrocław, Breslau 8.01.1883 r.) z Jadwigą Scheffler (ur. Wrocław, Breslau 25.11.1861 r.), miał dwóch synów:
 - a) Alfreda (ur. Wrocław, Breslau 5.10.1883 – zginął w Prusach Wschodnich 9.09.1914 r.) – urzędnika bankowego. Żonaty (x Berlin 24.01.1914 r.) z Olgą Frydą Ellen bar. von Moeller-Lilienstern (ur. Kopenhaga 16.04.1869 – zm. Kassell 1.04.1920 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 15.05.1917 r.) za dr prawa Percy hr. von Bernstorff.
 - b) Joachima Wolfganga Ludwika Marię Józefa Angelusa (ur. Wrocław, Breslau 5.02.1891 r.).

Źródła:

Schles. Wappenbuch szp. 119

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 30
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel
und Briefadel. Gotha Jg 19:1927 s. 747-748

TABLICE GENEALOGICZNE

Adam Józef Rosenberger
zm. Złotoryja 4.05.1712 r.
członek rady m. Złotoryi
ż. Anna Renata N.

|

Emanuel Józef v. Rosenberg
ur. 1703 – zm. Nysa 24.03.1769 r.

|

Karol Józef Henryk
ż. Joanna v. Peschke

|

Jakub Józef
zm. Żmigród 7.12.1859 r.
dyrektor sądu wojkowego
w Żmigrodzie
ż. 1. (x Wrocław 17.06.1816 r.)
Wilhelmina Krockner
(ur. 1.05.1790 –
zm. Wrocław 28.05.1818 r.)
2. (x Świdnica 18.05.1819 r.)
Wilhelmina Karolina Siegert
(zm. 16.01.1878 r.)

|

Robert Wilhelm Józef
ur. Żmigród 20.03.1825 -
zm. Graefenberg 10.05.1885 r.
ż. (x 10.07.1859 r.)
Józefina Boege
(ur. Środa Śl. 3.03.1841 -
zm. Neustrehlitz 20.12.1909 r.)

|

Alfred Wolfgang Józef
ur. Żmigród 31.10.1826 –
zm. Wrocław 10.02.1903 r.
radca sądowy, prokurator
królewski
ż. (x Wrocław 8.01.1883 r.)
Jadwiga Scheffler
(ur. Wrocław 25.11.1861 r.)

|

Karol Józef Paweł
Alfred Walter
ur. Środa Śl.
20.04.1860 r.

Wilhelm Józef Maria
Maks Eberhard
ur. Środa Śl. 8.12.1864 r.
oficer wojsk niemieckich

Alfred
ur.
Wrocław
Joachim Wolfgang
Ludwik Maria
Józef Angelus

referent sądowy	ż. (x Racibórz 20.01.1894 r.)	5.10.1883 -	ur. Wrocław
	Helena Marta	zginął	5.02.1891 r.
	Gertruda Hoffmann	9.09.1914 r.	
	(ur. Racibórz	urzędnik	
	17.10.1866 r.)	bankowy	
		ż. (x Berlin	
	Józef Teodor	24.01.1914 r.)	
	Robert Walter	Olga Fryda Ellen	
	Gerhard	bar. v. Moeller-	
	ur. Głogówek	Lilienstern	
	10.11.1894 r.	(ur. Kopenhaga	
	adiutant batalionu	16.04.1869 –	
	strzelców górskich	zm. Kassel	
		11.04.1920 r.)	

ROSENBERG (ROSENBERG-LIPIŃSKI)

Herb wg Schulenburga

Herb wg Dorsta

Polski herb Poraj

Szlachta śląska pochodząca z księstwa świdnickiego herbu Poraj. Według Adelslexikon, była to szlachta polska pochodząca z Podlasia z miejscowości Lipiny. Prawdopodobnie Jan Lipiński około 1600 roku osiadł w Czechach, miał jakieś związki (ożenił się ?) z czeskim rodem Rosenbergów wymarłym w 1611 roku i przyjął ich nazwisko. Istniały trzy rody (linie ?) Rosenbergów: Rosenberg-Lipinski, Rosenberg-Gruszczyński i Rosenberg-Madeyski.

N. von Rosenberg zwany Lipiński (Lipinski gennant) był właścicielem Pogorzały (Seifersdorf) w księstwie świdnickim. Później posiadali majątki w księstwie brzeskim i oleśnickim.

Siedzibą rodową stał się Dobrzeń (Gutwohne) w księstwie oleśnickim. Oprócz tej miejscowości posiadali Drzemlikowice (Dremling) koło Oławy (Ohlau), które sprzedali N. von Senitz z Miodar (Hoenigern) koło Oleśnicy (Oels). Na Górnym Śląsku posiadali Gotartów (Gottersdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg). W 1672 roku właścicielem tej miejscowości był Jan von Lipinski.

W początkach XVIII wieku znany jest Adam Aleksander von Rosenberg-Lipinski (ur. 1687 – zm. 1766 r.) właściciel Proślic (Proschlitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). Helena Szarlotta von Rosenberg-Lipinski (ur. 23.02.1791 – zm. 20.11.1857 r.), córka Ernesta Moryca z Dobrzienia (Gutwohne) i Leopoldyny Szarlotty von Koschembar, była żoną (x 17.10.1809 r.) Moryca Oswalda Wilhelma von Reibnitz.

W XIX wieku posiadali Dobrzeń (Gutwohne) koło Oleśnicy (Oels), Jakubowice (Jakobine) koło Oławy (Ohlau) i Łojowice (Louisdorf) koło Strzelina (Strehlen). Z rodziny tej pochodzi współczesny pisarz i naukowiec niemiecki Hans Lipinsky, urodzony w Leśnicy (Leschnitz) koło Strzelca Opolskich (Gross Strehlitz), syn Karla Teodora Lipinskiego (ur. 1889 – zm. 1960 r.).

Źródła:

Sinapius T. II s. 928

Zedlitz T. IV s. 130

Dorst T. II nr 419

Schles. Wappenbuch szp. 119

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 32-33

ROSENBERGER (ROSENBERGER von WERDENSTADT)

Herby rycerskie

Patrycjat zgorzelecki. Maciej Rosenberger był w latach 1494 – 1521 członkiem rady miejskiej, w 1509 roku burmistrzem Zgorzelca.

W 1603 roku (26.09.) Zachariasz Rosenberger w służbie królów czeskich został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Werdenstadt”.

Źródła:

Blazek T. II s.107

ROSENBUSCH

Herb Rosenbusch

Polski herb Doliwa

W Opawie, w dokumentach występuje Jan Kasper von Rosenbusch (zm. 1751 r.), żonaty z Anną Marią N. (zm. 1772 r.). Posiadał herb podobny do polskiego herbu Doliwa, inny niż znana na Śląsku rodzina Rosenbusch .

Źródła:

Blazek T. IV s. 138

ROSENBUSCH (ROSENPUSCH)

Śląski ród znany od XVII wieku, siedzibą rodową była Sucha Górna (Ober Zauche) w księstwie głogowskim.

Jan Krzysztof von Rosenbusch z Suchej Górnej (Ober Zauche) w początkach XVIII wieku był właścicielem Dolnej Lipy (Nieder Leipe), Muchowa (Mochau) i Grudna (Petersgrund) koło Jawora (Jauer). Żonaty (x 15.10.1704 r.) z Katarzyną Jadwigą von Lest z Wojcieszowa Górnego (Ober Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg), miał siedmioro dzieci:

- Jerzego Abrahama (ur. 15.06.1706 r.);
- Jadwigę Szarlottę (ur. 6.08.1707 – zm. 23.08.1771 r.);
- Jana Krzysztofa (ur. 1709 – zm. 1713 r.);
- Karola Erdmana (ur. 25.03.1710 r.);
- Mariannę Zuzannę (ur. 1712 – zm. 1713 r.);
- Urszulę Mariannę (ur. 1715 r.)
- Jana Krzysztofa jun. (ur. 11.08.1717 r.) – służył w armii pruskiej i w 1778 roku posiadał stopień generała majora i szefa regimentu huzarów. Zmarł w Kluczborku (Kreuzburg) 13.08.1787 roku. Żonaty (x 24.04.1762 r.) z Ernestyną von Pannwitz, nie miał dzieci. W 1774 roku (24.11.) adoptował braci Karola Bernarda i Ottona Zygfryda Plehwe, którzy przyjęli nazwisko „von Plehwe und Rosenbusch”. Potomkowie ich używali tylko nazwiska „Plehwe”.

Źródła:

Sinapius T. II s. 928-929

Blazek T. III s. 106

ROSENCRON

zob.

KIRCHEISEN

ROSENECK

zob.

HAGLER

ROSENEGK

zob.

NIKISCH

ROSENFELD

zob.

BECKER

ROSENFELD

zob.

SCHOEBEL

ROSENHAAG

zob.

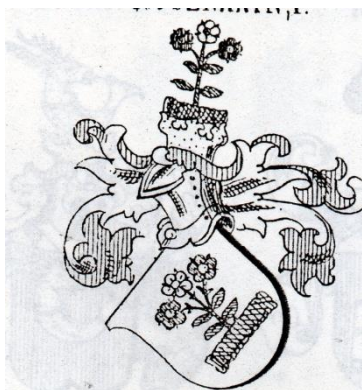
KERRIS

ROSENHAGEN

zob.

ROSENHAIN

ROSENHAIN (ROSENHAYN, ROSENHAGEN)

Herby szlacheckie

Górnoluzycki ród szlachecki pochodzący z miejscowości o tej samej nazwie koło Loeben, znany od XIV wieku. Nie jest jednak całkiem pewne czy Rosenhain i Rosenhagen stanowią jeden ród jak pisze Blazek. Odmienne są herby i tereny na których posiadali majątki: Rosenhain na Górnych Łużycach, Rosenhagen – w księstwie oleśnickim. W dodatku kilka nobilitowanych rodów czeskich posiadało predykat „von Rosenheim”.

W 1397 roku występują w dokumentach Lutold i Henryk Rosenhayn. W 1410 roku Jan von Rosenhayn był ławnikiem sądu ziemskiego w Zgorzelcu (Goerlitz).

W 1524 roku Sebastian Rosenhayn był pierwszym kaznodzieją reformacji w Legnicy (Liegnitz). W 1530 roku Joachim Rosenhagen był właścicielem Zbytowej (Vielguth) i Kijowic (Vogelgesang) w księstwie oleśnickim, w 1532 roku (20.05.) otrzymał on dyplom herbowy..

W początkach XVII wieku bracia Ludwik i Henryk posiadali majątki w okolicy Zgorzelca (Goerlitz) zaś brat ich – Zygmunt – Janowitz (które ?). Zygmunt w 1615 roku przekazał ten majątek swojemu synowi – Janowi Ludwikowi.

Podobny herb (z rośliną – różą) miał górnośląski Frischdatzki von Rosenhain.

Źródła:

Blazek T. III s. 44, T. IV s. 65

Doerr s. 10

Knothe H.: Gesch. D. Oberlausitzer Adels... s. 455

ROSENHAYN

zob.

FRISCHDATZKI

ROSENHEIM

zob.

TREPTOW

ROSENIGK

zob.

ROSE

ROSENPUSH

zob.

ROSENBUSCH

ROSENROTH

zob.

KNORR

ROSENSTEIN

zob.

STRUPIUS

ROSENTHAL

W 1869 roku (3.05.) został nobilitowany Otto Bernard Karol Ferdynand Rosenthal, właściciel majątków na Górnym Śląsku.

W 1822 roku (23.07.) ojciec nobilitowanego – Bernard Rosenthal (ur. 1791 – zm. 1863 r.) kupił majątki w Brynku (Brynnek), Hanusku (Hanussek) i Połomi (Pohlom) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz) a w 1841 roku (19.07.) kupił od von Roederów majątek Stary Śleszów (Alt Schliesa) koło Wrocławia (Breslau). Otto Bernard Karol Ferdynand von Rosenthal (ur. Brynek, Brynnek 3.05.1823 – zm. Brynek, Brynnek 17.12.1888 r.) odziedziczył wszystkie majątki ojca. Żonaty (x Berlin 11.12.1850 r.) z Natalią Bertą Witkowską (ur. Berlin 4.09.1835 r.), miał pięcioro dzieci:

1. Hugo Fryderyka Otto (ur. Stary Śleszów, Alt Schliesa 26.09.1851 – zm. Brynek, Brynnek 7.04.1899 r.) – doktora prawa, właściciela Brynka (Brynnek), Połomi (Pohlom), Hanuska (Hanussek) i Starego Śleszowa (Alt Schliesa). Żonaty (x Świdnica, Schweidnitz 27.04.1891 r.) z Zofią Barbarą von Bockelmann (ur. Kozielno?, Kosel 25.11.1866 r.), miał córkę – Barbarę Zofię Natalię Erne (ur. Brynek, Brynnek 18.04.1892 r.), właścicielkę fideikomisu finansowego.
2. Frydę Zofię (ur. Stary Śleszów, Alt Schliesa 12.09.1854 r.) – żonę (x Brynek, Brynnek 13.11.1875 r.) Karola von Mitschke-Collande (zm. Buczek, Butschkau 22.12.1905 r.), właściciela Buczka (Butschkau) koło Namysłowa (Namslau).
3. Jerzego Pawła Ferdynanda (ur. Stary Śleszów, Alt Schliesa 9.03.1857r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 22.10.1900 r.) z Klarą Harriet Etel Bauer (ur. Chicago 26.06.1877 r.);

4. Gertrudę Zofię (ur. Stary Śleszów, Alt Schliesa 3.05.1861 r.) – żonę (x Brynek, Brynek 8.06.1886 r.) Eugeniusza von Koppy (zm. Chechło, Chechlau 23.01.1899 r.), właściciela Chechła (Chechlau) koło Gliwic (Gleiwitz);
5. Ernę Natalię (ur. Brynek, Brynek 8.07.1876 r.) – żonę (x Brynek, Brynek 14.09.1902 r.) Franciszka Braune.

Źródła:

Krane 104

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 38
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 789-790

TABLICE GENEALOGICZNE

Bernard Rosenthal

1822 r. – kupił Brynek, Hanusek
i Połomie

1841 r. – kupił Stary Śleszów

|

Otto Bernard Karol Ferdynand

ur. Brynek 3.05.1823 – zm. Brynek 17.12.1888 r.

wł. Brynka, Hanuska, Połomi i Starego Śleszowa

ż. (x Berlin 11.12.1850 r.) Natalia Berta

Witkowska

(ur. Berlin 4.09.1835 r.)

|

Hugo Fryderyk	Jerzy Paweł	córki:
Otto	Ferdynand	a) Fryda Zofia
ur. Stary Śleszów	ur. Stary Śleszów	ur. Stary Śleszów
26.09.1851 -	9.03.1857 r.	12.09.1854 r.
zm. Brynek	major wojsk	m. (x Brynek 13.11.1875 r.)
7.04.1899 r.	niemieckich	Karol v. Mitschke-Collande
doktor prawa	ż. (x Wrocław	(zm. Buczek 22.12.1905 r.)
wł. Brynka, Hanuska,	22.10.1900 r.)	wł. Buczka
Połomi i Starego	Klara Harriet	b) Gertruda Zofia
Śleszowa	Etel Bauer	ur. Stary Śleszów
ż. (x Świdnica	(ur. Chicago	3.05.1861 r.
27.04.1891 r.)	26.06.1877 r.)	m. (x Brynek 8.06.1886 r.)
Zofia Barbara		Eugeniusz v. Koppy
v. Bockelmann		(zm. Chechło 23.01.1899 r.)
(ur. Kozielno ?		wł. Chechła
25.11.1866 r.)		c) Erna Natalia
		ur. Brynek 8.07.1876 r.
Barbara Zofia		m. (x Brynek 14.09.1902 r.)
Natalia Erna		Franciszek Braune

ur. Brynek
18.04.1892 r.
wł. fideikomisu
finansowego

ROSENTHAL

zob.

HEYMANN

ROSENTHAL

zob.

SCHOLTZ

ROSENTHAL

zob.

WOLF

ROSENWALD

Ród ten wymienia tylko Sinapius nie podając żadnych szczegółów. Mieli pochodzić z Kwiatkowa (Blumenthal) i Jasienicy (Hermsdorf – której ?) w księstwie nyskim.

Nie wiadomo czy był to ród identyczny z rodem Knabe von Rosenwald.

Źródła:

Sinapius T. II s.929

ROSENWALD

zob.

KNABE

ROSINSKI

zob.

ROSAINSKI

ROSITZ

zob.

ROUŽIC

ROSNOCHAU

W 1393 roku Nicze von Rosnochau (Rozkochów koło Krapkowic) występuje jako świadek sprzedaży Rogowa Opolskiego (Rogau). Prawdopodobnie było to określenie zastępcze aktualnego właściciela tej miejscowości.

Źródła:

Boehme T. III s. 125

ROSPANOWSKI (ROSPONOWSKI)

Micolai Rospanowski (Rosponowski) występuje jako świadek w latach 1421, 1430 i 1433 w dokumentach księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego). Nic o nim nie wiadomo.

Źródła:

C.D.S. T. VI nr 159, 185, 186; T. XXXIII s. 33

ROSS

W początkach XVII wieku osiadł w księstwie opawskim przybyły z Niemiec Fryderyk von Ross. W 1609 roku posiadał folwark w Sadku (Zottig). Żonaty z Salomeą Pelhrzim z Třankovic, służył w wojsku Jana Jerzego Hohenzollerna w Krnovie (Jaegerndorf). W rebelii brał udział w stopniu pułkownika wojsk duńskich. Następnie uciekł a majątek został skonfiskowany.

Nie wiadomo czy jego potomkiem był Robert Ross von Thorntoun znany z XVIII wieku z księstwa cieszyńskiego.

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1007-1008

ROSS
(ROSS von THORNTOUN)

Herb rycerski

W 1737 roku (5.02.) wpisany został w czeski stan rycerski z predykatem „von Thorntou” Robert Ross (zm. po 1755 r.), kapitan wojsk cesarskich. W latach 1737 – 1755 był właścicielem folwarku w Stanislavicach (Stanisławice, Stanislowitz) w księstwie cieszyńskim.

Źródła:

Blazek T. IV s. 138

ROSSDORF

zob.

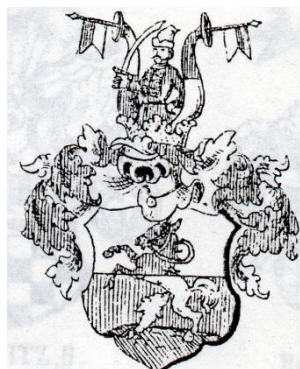
ROSDORF

ROSSENFELD

zob.

FRECKMANN

ROSSMAN

W 1580 roku szlachectwo czeskie otrzymał Andrzej Rosman z Wrocławia (Breslau). Prawdopodobnie po nobilitacji przeniósł się na Łużyce.

Źródła:

Blazek T. II s. 107

ROSSMANIT

(ROSSMANIT von FLORSTERN)

Szlachta nobilitowana w XIX wieku, pochodząca z Razovej (Raase) na Śląsku Austriackim.

Jan Rossmanit w 1779 roku był opiekunem sierot w Rabensburgu w Dolnej Austrii. Szlachectwo austriackie z predykatem „Edler von ...” uzyskał w 1855 roku (7.02.) Jan Rossmanit, cesarski radca finansowy. Jego brat – Alojzy, w 1867 roku (20.01.) został wpisany w austriacki stan rycerski z predykatem „von Florsten” – również cesarski radca finansowy.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adles – Adelslexikon Bd 12 Limburg 2001 s. 45-46

ROSTEK

(ROSTECK, POPIEŁOWSKI)

Herb wg Pilnačka

Herb sazlachecki

Herb z 1514 r.

Górnośląski ród pochodzący prawdopodobnie z Bzia (Goldmannsdorf) koło Jastrzębia (Jastrzemb), znany od końca XV wieku. W 1496 roku (18.06.) wśród szlachty księstwa raciborskiego składającego hołd księżnej Magdalenie opolskiej, żonie księcia Walentyna raciborskiego znajdował się Mikulass Popelowski (Rostek), prawdopodobnie żonaty z N. Strzemietzką z księstwa cieszyńskiego..

W 1509 roku (27.01.) w dokumencie księcia Walentyna raciborskiego występuje Jan Rostek Popielowski z Bzia (Goldmannsdorf). Jego synowie: Krystian i Jan w 1514 roku (30.11.) przyjęli do swojego nazwiska i herbu Franciszka Budense (wg Pilnačka – Budzinski z Będzina). Tekst dokumentu Władysława Jagiellończyka cytuje Sinapius. Jan był właścicielem Popielowa (Poppelau) i Radziejowa (Radzeow) i koło Rybnika (Rybnik). Majątki te oraz Bieszowice (Bieliszowice?) po jego śmierci wdowa Anna i córka Katarzyna – żona Melchiora Sobek von Kornitz sprzedały w Opolu (Oppeln) w 1524 roku Balcerowi z Dubowca.

W 1519 roku (11.11.) nie wymienieni z imienia bracia i stryjowie Rostkowie sprzedali swoje majątki w Górnym i Dolnym Jastrzębiu (Ober- und Nieder Jastrzemb) Piotrowi Skrzischowskiemu.

Maciej – właściciel Dolnego Jastrzębia (Nieder Jastrzemb), zmarł przed 1519 rokiem. Pozostawił synów: Krzysztofa, Jana (Hans) i Jana (Johann).

Córki Krzysztofa: Elżbieta z Bzia (Goldmannsdorf) – żona Jana Larischa z Naczęsławic (Gross Nimsdorf) koło Koźła (Cosel) i Magdalena – żona N. Samohradskiego w 1530 roku (8.06.) sprzedały Janowi von Pernstein swój majątek odziedziczony po Mikołaju Brodeckim.

W 1536 roku występują w dokumentach Bernard i Jerzy – właściciele Bzia (Goldmannsdorf).

W 1530 roku (27.06.) Jan Rostek sprzedał swój majątek bratu – Jerzemu. W 1540 roku (7.06.) Jerzy spłaca ze spadku po rodzicach swoje rodzeństwo: Jana, Tobiasza, Mikołaja i Małgorzatę.

W 1578 roku Mikołaj i Maciej bracia zmarłej Magdaleny, skarżą przed sądem cieszyńskim Mikołaja Karwskiego z Karviny (Karwina, Karwin) o wydanie klejnotów po zmarłej siostrze.

W drugiej połowie XVI wieku Bernard Rostek (zm. 1606 r.) z Bzia (Goldmannsdorf), w 1571 roku starosta ziemski, w 1578 roku sędzia sądu ziemskiego w Pszczynie (Pless), był żonaty z Różą, córką Krzysztofa bar. Wilczka z Dobrego Zemice (Guttenland). Jego córka – Dorota, w 1608 roku podpisała intercyzę z Wojciechem Ujejskim – ziemskim pisarzem siewierskim.

Inna Dorota (zm. po 1584 r.) – siostra Bernarda, była żoną Josta von Tamfeld, właściciela Bluszczowa (Bluschau).

W początkach XVII wieku Karol Franciszek (wg innych źródeł Jan sen., ur. Šumbark, Szumbark, Schumbarg ok. 1604 r.), żonaty z Anną (Joanną) von Mitrowski z Wielopola (Wielopole) koło Rybnika (Rybnik), miał syna – Jana Franciszka, właściciela Šumbarka (Szumbark, Schumbarg) i Suche Dolni (Sucha Dolna, Nieder Suchau) w księstwie cieszyńskim, żonatego (x przed 1660 r.) z Magdaleną Katarzyną (wg innych źródeł – Krystyna) von Beess und Chrostin. Jan Franciszek miał trzech synów i córkę: Bernarda (ur. 15.07.1662 r.) – nieżonatego; Franciszka Bernarda – komendanta umocnień Jablunkova (Jabłonków, Jablunkau) i dowódcy oddziału piechoty wybranieckiej zwanych hajdukami; Juliusza – pułkownika policji cesarskiej, zginął w 1704 roku w czasie oblężenia Landau i Helenę Poliksenę (ur. Sucha Dolni, Sucha Dolna, Nieder Suchau 26.05.1665 – zm. Cieszyn, Teschen 31.08.1713 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1688 r.) z Karolem Dietrichem bar. von Skrbenski, właścicielem Šenova (Schoenhof), 2. (x 1695 r.) Rudolfem bar. Sobek von Kornitz (zm. 28.04.1720 r.), kanclerzem księstwa cieszyńskiego.

W XVII wieku znany z dokumentów był również Mikołaj Rostek, właściciel Bzia (Goldmannsdorf) żonaty (x 1650 r.) z Magdaleną Borinską.

W 1699 roku (9.10.) Maciej Mikołaj Rostek, właściciel Pielgrzymowic (Pilgramsdorf) koło Pszczyny (Pless) kupił od Jana Bernarda hr. Praschmy pół Krzyżanowic (Kreuzenort) koło Raciborza (Ratibor).

Teresa (zm. 28.06.1763 r.) była przełożoną nowicjuszek w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor).

Karol Rostek (ur. 1719 – zm. 19.04.1771 r.), właściciel Chropaczowa (Chropaczow) koło Bytomia (Beuthen), był landratem powiatu bytomskiego. Żonaty (x 11.02.1766 r.) z Joanną Ziemietzką (ur. 1748 r.) z Łubi (Lub) koło Gliwic (Gleiwitz), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jana Chrystiana Jerzego von Woyrsch z Pilczyc (Pilsnitz) koło Wrocławia (Breslau). Miał syna i dwie córki z których syn i jedna córka zmarli w dzieciństwie.

Ród wymarł w drugiej połowie XVIII wieku.

Źródła:

Sianpius T. II 929-930

Blazek T. II s. 107. T. IV s. 66

Pilnacek T. IV s. 1009-1011

Schles. Wappenbuch szp. 119

C.D.S. T. VI nr 426, 428, 467

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 158-159

ROSTKOWSKI

Według Paprockiego i Pilnacka przedstawiciele rodu Woyskich – właściciele Rostkowic (Roszkowice – Rossdorf) w księstwie niemodlińskim występują pod nazwiskiem Rostkowski.

Jan Rostkowski w 1481 roku oskarżony przez Henryka von Stosch o chłopskie pochodzenie, przedstawił wywód genealogiczny, znany z potwierdzenia z 1576 roku.

Źródła:

Pilnacek T. V s. 1371

zob.

WOYSKI

ROSTOCK

Na Śląsku żyły trzy rody o tym nazwisku i podobnych herbach, pochodzące z księstwa nyskiego.

ROSTOCK

Herb z aktu nobilitacyjnego

Herb wg Błażka

Sebastian Rostock, syn rzemieślnika z Grodkowa (Grottkau), po ukończeniu studiów i uzyskaniu tytułu doktora teologii został proboszczem w Nysie (Neisse). W 1642 roku po zdobyciu Nysy (Neisse) przez Szwedów, został wzięty do niewoli i dłuższy czas przetrzymywany w Szczecinie (Stettin). Po powrocie zo-

stał kanonikiem katedry we Wrocławiu (Breslau), następnie archidiakonem i kaznodzieją biskupim. W 1653 roku został komisarzem biskupim księstw: wrocławskiego, świdnickiego i ziębickiego. Po śmierci w 1664 roku (21.04.) biskupa wrocławskiego Karola Józefa arcyksięcia Habsburga, został wybrany nowym biskupem wrocławskim. Zmarł 9.06.1671 roku. Według Heneliusa został nobilitowany 29.07.1645 roku.

Źródła:

Sinapius T. II s. 930-931

Blazek T. II s. 107-108

Pilnacek T. IV s. 1012

BAUCKE von ROSTOCK

Mikołaj Baucke, drugi mąż Urszuli Rostock (zm. 1690 r.), siostry biskupa Sebastiana von Rostock, został w 1668 roku (14.03.) nobilitowany i wpisany w czeski stan rycerski. Wcześniej, w 1665 roku otrzymał on od biskupa majątek Drogoszów (Neusorge) w księstwie nyskim. Miał synów: Franciszka Stanisława – w 1669 roku kanonika katedry wrocławskiej, Konstantyna – żonatego (x ok. 1679 r.) z Julią Eleonorą von Troilo, Augusta (zm. 1673 r.) i Filipa – który w 1669 roku otrzymał od biskupa majątek w Dolnej Jasienicy (Nieder Hermsdorf) w księstwie nyskim.

Źródła:

Blazek T. II s. 6, 107-108

Doerr s. 152

HOLTZBRUCK von ROSTOCK

Razem z Mikołajem Baucke został nobilitowany i wpisany w czeski stan rycerski z identycznym herbem, syn Urszuli z pierwszego małżeństwa – Sebastian Holtzbruck (zm. 1688 r.). Był naczelnikiem urzędu biskupiego we Frywaldowie (Jesennik, Freiwaldau), w 1668 roku posiadał Piotrowice Nyskie (Peterwitz) a w 1675 roku – Burgrabice (Borkendorf). Żonaty z Anną Teresą Steinacker, miał tylko jedną córkę – Annę Teresę, żonę (x 8.01.1695 r.) Jerzego Fryderyka von Pannewitz, kapitana wojsk cesarskich.

Źródła:

Blazek T. II s. 107-108

Pilnacek T. IV s. 1012

ROSTOCK auf HEINERSDORF

Nie wiadomo czy i jakie były związki rodzinne tej linii z biskupem wrocławski, ale tarcza sercowa oraz pola 2 i 3 w herbie biskupa Rostocka i tej linii są identyczne.

W 1633 roku (23.02., wg Pilnacka 23.05.) został nobilitowany (?) z predykatem „auf Heinersdorf” Jerzy Rostock. Był właścicielem Dziewiętlic (Heinersdorf) w księstwie nyskim. Jednak już wcześniej pojawia się w dokumentach nazwisko to jako szlacheckie. W 1627 roku Abraham von Rostock kupił Naczków (Natschkau) w księstwie nyskim. W 1632 roku N. von Rostock, pułkownik wojsk cesarskich zdobył Oleśnicę (Oels).

W 1661 roku Jan Krzysztof (syn Jerzego ?) kupił wolne sołectwo w Ratnowicach (Rathmannsdorf) w księstwie nyskim. Żonaty (x 1663 r.) z Marią Elżbietą von Hohendorf z Charbielina (Ludwigsdorf) w księstwie nyskim, zmarł w 1681 roku.

W 1666 roku Jerzy von Rostock kupił Kamiennik (Kamnig) koło Grodkowa (Grottkau). Jerzy Ferdynand był żonaty (x 1662 r.) z Brygidą Julianną von Springsfeld.

W 1691 roku (16.01.) zmarł Abraham Sebastian von Rostock, cesarski poborca podatków w Nowej Soli (Neusalz).

Źródła:

Blazek T. II s. 107-108

Pilnacek T. IV s. 1012

ROSTROPITZ

zob.

BORENSKI

ROSZOWSKI

zob.

ROSCHOWSKI

ROTE

zob.

ROTHE

ROTENBACH

zob.

ROTTENBACH

ROTENBERG

zob.

DIERIX

ROTENBERG

zob.

ROTTENBERG

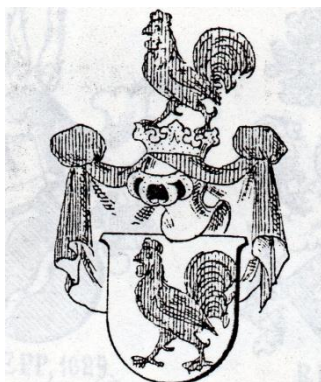
ROTENBURG

zob.

ROTHENBURG

ROTENHAN

(ROTHENHAN, ROTENHAN von WILTSCHAU)

Ród wywodzący się prawdopodobnie z mieszczan wrocławskich, później szlachty księstwa oleśnickiego o nazwisku “Rothe”. Siedzibą rodową był Wilczków (Wiltschau) koło Wrocławia.

W początkach XVI wieku właścicielem Wilczkowa (Wiltschau), Jakubkowic (Jakobsdorf) i Jarostowa (Eisendorf) był Jan Rothenhan zwany Rothe (Rothe genannt), syn Jakuba Rothe żonatego (x 1485 r.) z Dorotą Scheuerling. Żonaty z Barbarą von Krappe z Domasławia (Domslau) koło Wrocławia (Breslau), miał

syna – Jakuba Rothe, znanego z dokumentów z 1485 roku oraz córkę – Martę, żonę Jerzego von Kochendorff..

N. von Rotenhan, żonaty z N. Wuestenhuebe z Wrocławia (Breslau), miał syna – Jerzego (zm. przed 1544 r.), żonatego z Barbarą von der Bruck zwaną Angermuend, która po jego śmierci wyszła za mąż (x 1544 r.) za Łazarza Heugl z Polakowic (Pollogwitz) koło Wrocławia (Breslau). Jerzy miał syna – Jakuba, właściciela Wilczkowa (Wiltschau), znanego z dokumentów z 1580 roku, żonatego z N. von Kottulinską ze Smogorzowa (Schmograu) koło Namysłowa (Namslau). Jego córka – Katarzyna była żoną N. von Jalofka.

Źródła:

Blazek T. II s. 108

ROTENHAN

Herb baronów Rzeszy

Ród pochodzenia frankońskiego, znany od pierwszej połowy XIII wieku: w 1229 roku (15.08.) występują w dokumentach dolnej Frankonii bracia Winter i Wolfram de Rothenhagen. W 1771 roku (13.03.) Karol Aleksander von Rotenhan z górnej Frankonii otrzymał tytuł barona Rzeszy (Reichsfreiherr), w tym samym roku (26.04.1771 r.) uzyskał on inkolat czeski. W 1774 roku (8.12.) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) z predykatem „Hoch- und Wohlgeboren”. W klejnocie herbu posiadali czerwonego koguta nawiązującego do ich nazwiska (Rothe Han – czerwony kogut).

W 1855 roku (7.09.) Maria Karolina bar. von Rotenhan z domu bar. von Riedesel zu Eisenbach, odziedziczyła po swojej ciotce Fryderyce hr. von Reden z domu bar. von Riedesel zu Eisenbach majątek Bukowiec (Buchwald) koło Jełonej Góry (Hirschberg). W 1863 roku (24.03.) przekształciła go w fideikomis.

Na początku XX wieku ordynatem fideikomisu był jej wnuk – Fryderyk bar. von Rotenhan.

Źródła:

Krane s. 104

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 51-52

ROTENHUET

Błażek powtarza za Sinapiusem, że taki ród istniał na Śląsku nie podając żadnych szczegółów. Prawdopodobnie była to szlachta pochodząca z mieszczaństwa. Herb nawiązuje do ich nazwiska – czerwony kapelusz.

Źródła:

Błażek T. III s. 106

ROTH

Jan IV von Roth – urodzony w Wemding w 1426 roku, studiował w Rzymie, doktorat prawa kanonicznego obronił w Padwie, tajny sekretarz króla czeskiego Władysława Pogrobowca i cesarza Fryderyka, po śmierci w 1482 roku biskupa wrocławskiego Rudolfa von Ruedesheim, został wybrany nowym biskupem wrocławskim. Zmarł w Nysie (Neisse) 21.02.1506 roku.

Źródła:

Schles. Wappenbuch szp. 120

ROTH

W 1538 roku Vitus Roth kupił od Mikulasza Bischofsheima z Lipowej (Polnisch Leipe) koło Niemodlina (Falkenberg) wieś Bierdzany (Bierdzan) koło Opola (Oppeln) i dział w Laskowicach (Laskowitz) koło Olesna (Rosenberg). W połowie XVI wieku kupił od Henryka Stwolinskiego drugą część Bierdzan ((Bierdzan). Nic o tym rodzie nie wiadomo.

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1013

Landbuecher Opp.-Rat. nr 290

ROTH

Herb z 1678 roku

W 1678 roku (27.07.) potwierdzenie stanu szlacheckiego otrzymał Jan Wilhelm Roth, rotmistrz wojsk cesarskich. Reskrypt nobilitacyjny opublikowany został w księstwach wrocławskim, ziebickim i legnickim.

Źródła:

Blazek T. II s. 108

Doerr s. 163

ROTH
(ROTHE)

W 1628 roku występuje w dokumentach wrocławskich Andrzej Roth „sekretarz Rzeszy” (?) (Reichs-sekretarius). Nic o nim nie wiadomo.

Źródła:

Blazek T. II s. 108

ROTH
(ROTH von MERSINE)

Prawdopodobnie ród mieszczański pochodzący z Koźuchowa (Freystadt). Pierwszym znanym przedstawicielem tego rodu był Samuel Roth (ur. 1585 r.), przewodniczący kolegium rady miasta Koźuchowa (Freystadt). Miał syna – Stefana (zm. 1647 r.) mieszkającego w Koźuchowie (Freystadt), Poznaniu i Wschowej (Fraustadt), znanego z Weroniką John (zm. 1648 r.). Jego syn – Samuel (zm. 4.04.1707 r.) urodzony w Poznaniu w 1634 roku (26.03.) został w 1691 roku (1.02.) nobilitowany. Członek rady cesarskiej i deputowany księstwa wołowskiego „ad conventus publicos” był właścicielem majątków w tym księstwie. Żonaty z Katarzyną Weyrach (ur. 9.05.1649 r.) miał dwóch synów: Jana Chrystiana i Wilhelma Ludwika.

Młodszy – Wilhelm Ludwik (ur. 1676 – zm. 1711 r.) był właścicielem Morzyna (Mersine) i Bieniowic (Bienowitz) w księstwie wołowskim. Żonaty (x 1700 r.) z Magdaleną Buchs (ur. 1681 – zm. 1724 r.), miał syna – Jana Ernesta (ur. 30.12.1710 r.), właściciela Morzyna (Mersine), Biaław Małych (Klein Baulwie) i Węglewa (Wanglewe), zowanego z Zofią von Schweinichen. Zmarł bezdzietnie. Starszy syn Samuela – Jan Chrystian (ur. 1668 – zm. 7.10.1741 r.), od 1710 roku do swojej śmierci członek rad miasta Wrocławia (Breslau), był właścicielem Ślęzy (Lohe) i Bielana Wrocławskiego (Bettlern) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 1695 r.) z Marią Julianną von Seyffert, wdową po N. von Zange miał syna – Karola Ludwika i córkę – Szarlottę Eleonorę (ur. 2.02.1696 – zm. 1755 r.), żonę Jerzego Wilhelma von Koenigsdorff. Była ostatnią dziedziczką rodu – majątki przeszły w ręce rodu Koenigsdorf-Lohe.

Karol Ludwik (ur. 18.03.1697 – zm. 11.08.1750 r.), komisarz państwa stanowego Żmigród (Trachenberg) był właścicielem Łapczyc (Labschuetz), Goli (Guhlau) i Kliszkowiczek (Klein Glieschwitz) koło Milicza (Militsch). Żonaty (x 25.08.1735 r.) z Rozyną Elizą von Koetzler (ur. 11.08.1697 – zm. 21.02.1794 r.), wdową po N. von Scheliha, był ostatnim męskim przedstawicielem tego rodu.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 134

Blazek T. III s. 44-45

TABLICE GENEALOGICZNE

Samuel Roth
ur. 1585 r.
przewodniczący kolegium
rady miasta Kozuchowa
|
Stefan
zm. 1647 r.
ż. Weronika John
(zm. 1648 r.)
|
Samuel
ur. 26.03.1634 – zm. 4.04.1707 r.
1691 r. – nobilitowany
członek rady cesarskiej
deputowany ks. wołowskiego
ż. Katarzyna Weyrach
(ur. 9.05.1649 r.)
|

Jan Chrystian

Wilhelm Ludwik

ur. 1668 – zm. 7.10.1741 r.
od 1710 r. – członek rady
m. Wrocławia
wł. Ślęży i Bielan Wrocławskich
ż. (x 1695 r.) Maria Julianna
v. Jaloffka

ur. 1676 – zm. 1711 r.
wł. Morzyna i Bieniowic
ż. (x 1700 r.) Magdalena Buchs
(ur. 1681 – zm. 1724 r.)

|
Jan Ernest
ur. 30.12.1710 r.
wł. Morzyna, Biaław Małych
i Węglewa
ż. Zofia v. Schweinichen

Karol Ludwik
ur. 18.03.1697 -
zm. 11.08.1750 r.
komisarz państwa
stanowego Żmigród
wł. Łapczyc, Goli
i Kliszkowiczek
ż. (x 25.08.1735 r.)
Rozyna Eliza
v. Koetzler
(ur. 11.08.1697 –
zm. 21.02.1794 r.)

Szarlotta Eleonora
ur. 2.02.1696 -
zm. 1755 r.
m. Jerzy Wilhelm
v. Koenigsdorff

ROTH (ROTH von RUETZEN)

Ród ten wymienia tylko Sinapius a za nim Zedlitz. Według niego pochodzili z Ryczenia (Ruetzen) w księstwie wołowskim.

W XVII wieku właścicielem Ryczenia (Ruetzen) był Adam von Roth w 1664 roku syndyk ziemski księstwa glogowskiego, w 1665 roku wicekanclerz a następnie kanclerz księstwa oleśnickiego. Zbudował w tej miejscowości pałac z dużym parkiem i zwierzyńcem. Zmarł 1.03.1695 roku w wieku 67 lat.

Jego syn – Adam Filip von Roth (zm. 1714 r.), właściciel Ryczenia (Ruetzen) i Irządza (Irrsingen), sędzia okręgu wołowskiego, żonaty z N. von Prittwitz, miał sześciu synów z których część otrzymała tytuły baronów. Jeden z nich – Adam Fryderyk był właścicielem Miechowa (Mechau).

Maria Julianna von Roth (ur. 10.08.1699 – zm. 2.12.1774 r.) była żoną Adama Fryderyka von Studnitz, właściciela Gierałcic (Jeroltschuetz) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Źródła:

Sinapius T. I s. 774-775, T. II s. 931

Zedlitz T. IV s. 134

ROTHER (ROTE, RUFUS)

Ród patrycjuszy wrocławskich, prawdopodobnie protoplaści rodów szlacheckich von Rotenhan i von Rothe z księstwa oleśnickiego.

W 1285 roku występuje w dokumentach wrocławskich Mikołaj Rufus. W latach 1339 – 1352 Hanco Rothe był członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau). Podobnie w latach 1390 – 1406 członkiem rady był Jan Rothe, w 1388 roku urzędnik królewski. Piotr Rothe w 1401 roku urzędnik królewski, był członkiem rady w latach 1403 – 1433. Inny Piotr (jun. ?) (zm. 3.10.1464 r.) był członkiem rady miejskiej w latach 1454 – 1464. Jakub – w 1493 roku urzędnik królewski, w latach 1500 – 1517 członek rady miejskiej i Jan (zm. 21.03.1542 r.) – od 1539 roku członek rady miejskiej.

Jakub Rothe, żonaty (x 1485 r.) z Dorotą Scheuerling miał osiem córek i syna: Annę – żonę (x 1517 r.) Stenzla von Pfeil, Urszulę – żonę Krzysztofa von Zedlitz, Barbarę – żonę Jana von Stertz, Annę – żonę Krzysztofa von Schindel, Elżbietę – dwukrotnie zamężną: 1. z Leonardem von Vogel, 2. z Joachimem von Bruck zwanego Angermuend, Barbarę – żonę N. Gucknitzer, Jadwigę – żonę Henryka von Dompnig, Urszulę (zm. 1563 r.) – żonę Mikołaja von Esslingen (zm. 1548, właściciela Ślęzy (Lohe)).

Jedyny syn Jakuba – Jan Rotenhan zwane Rothe, właściciel Wilczkowa (Wiltschau), Jakubkowic (Jakobsdorf) i Jarostowa (Eisendorf), żonaty z Barbarą von Krappe z Domasławia (Domslau) koło Wrocławia (Breslau) był założycielem rodu von Rotenhan.

Herb nie zachował się ale prawdopodobnie był identyczny z herbem Rotenhan i Rothe z księstwa oleśnickiego.

Źródła:

Blazek T. II s. 108-109

ROTHE

Ród szlachecki księstwa oleśnickiego pochodzący ze wspólnego pnia z patrycjuszowskim rodem wrocławskim Rothe i szlacheckim rodem von Rotenhayn, wspólnego z nimi herbu.

W 1424 roku Jan von Rothe był marszałkiem dworu książąt oleśnickich.
W 1461 roku Jan i Konrad Rothe występują jako świadkowie ugody pomiędzy książętami oleśnickimi Konradem Czarnym i Konradem Białym.

Źródła:

Blazek T. II s. 109

ROTHER

Herb linii z Turyngii

Herb linii śląskiej

Szlachta pochodząca z Turyngii. Na Śląsku, Pomorzu i w Prusach osiedli w XVIII wieku.

W 1773 roku byli właścicielami majątków koło Czerwieńska (Rothenburg). Ród wymarł w 1813 roku na Zygmuncie Henryku Teodorze von Rothe, właścicielu majątków na Pomorzu.

Nazwisko i herb przyjęli do swojego jego siostrzeńcy – von Eisenhart-Rothe.

Źródła:

Blazek T. II s. 109

ROTHER

zob.

ROTH

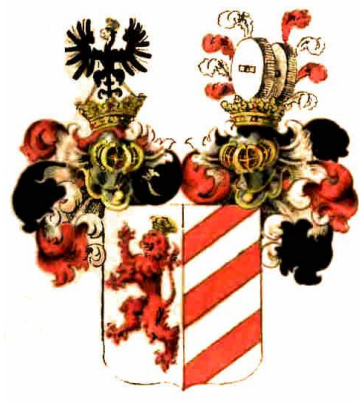
ROTHENBERG

zob.

ROTTENBERG
ROTHENBURG
(ROTENBURG, ROTTENBURG)

Herb rodowy

Herb hrabiowski I

Herb hrabiowski XIX w.

Ród pochodzenia łużyckiego, znany od XIII wieku, według Sinapiusa i Zedlitza pochodzący z Tyrolu, gdzie miał być notowany w księgach turniejowych już w 942 roku i miał wywodzić się z rodu von Kaltern. Na Śląsk mieli przybyć w orszaku świętej Jadwigi i osiedli w okolicy Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder). Jurek myli ich z czesko – górnośląskim rodem Rottenbergów, wymieniając jako pierwszego znanego przedstawiciela rodu Chrystiana von Rotemberg, właściciela wsi Sulejowo koło Bytomia (Beuthen) na Górnym Śląsku (? takiej miejscowości na Górnym Śląsku nie ma). Chrystian wraz z synami występuje w dokumentach brandenburskich w 1264 roku.

Siedzibą rodową od której wzięli nazwisko był Czerwieńsk (Rothenburg) koło Zielonej Góry (Gruenberg). W późniejszych wiekach ród podzielił się na liczne linie. Na Śląsku najważniejsze były linie z Bytnicy (Beutnitz) i Nietkowa (Nettkau) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder).

W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem brali udział po stronie krzyżackiej Nickel, Hannus i Friederik. Nickel w latach 1420 – 1421 był starostą Kożuchowa (Freystadt).

Kasper von Rothenburg, występujący w dokumentach w 1440 roku, miał syna – Zygmunta (zm. po 1508 r.), sędziego ziemskiego Cottbus, w 1477 roku starostę Kożuchowa (Freystadt), właściciela Bytnicy (Beutnitz) i Lubska (Sommerfeld) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder). Żonaty z Anną von Gruenberg miał dwóch synów: Mikołaja i Jana, którzy byli założycielami dwóch linii rodu.

LINIA Z BYTNICY (BEUTNITZ)

Starszy syn Zygmunta – Mikołaj (zm. po 1536 r.), był w latach 1520 – 1536 starostą Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder). Żonaty z Urszulą von Loos (ur. 1509 – zm. 1609 r.), miał syna – Krzysztofa (ur. 1531 – zm. 1609 r.), starostę Krosna (Crossen a. Oder) i Sulechowa (Zuellichau). Żonaty z Gertrudą von Taubenheim (ur. 1536 – zm. 1604 r.) miał córkę – Marię (ur. 1576 – zm. 1637 r.), żonę Jerzego Krzysztofa von Rothenburg (ur. 1574 – zm. 1625 r.) z linii z Nietkowa (Nettkau) oraz syna – Aleksandra (ur. 1583 – zm. 1635 r.), żonatego dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Schlieben, 2. z Urszulą Marią von Loeben (zm. 1705 r.).

Jego syn – Mikołaj Fryderyk w służbie wojskowej króla francuskiego uzyskał stopień marszałka polnego i tytuł hrabiego (markiza). Posiadał majątki w górnej Alzacji. Żonaty (x 13.11.1682 r.) z Anną Joanną von Rosen miał syna – Konrada Aleksandra (ur. 26.02.1684 – zm. 4.04.1735 r.), również marszałka polnego wojsk francuskich, granda hiszpańskiego i rycerza Orderu Złotego Runa. Żonaty z (x 1721 r.) z Joanną Magdaleną hr. von Helmstatt (zm. 1722 r.) zmarła wraz z synem przy porodzie.

Majątki przejęła linia z Netki (Nettkau).

Oprócz wymienionych znany był w XVII wieku Sebastian – właściciel Bytnicy (Beutnitz), pułkownik wojsk szwedzkich. Żonaty z Urszulą Katarzyną von Langen, miał córkę – Urszulę Katarzynę, zmarłą w 1672 roku (2.08.) w wieku 19 lat. Około 1600 roku Jan von Rothenburg, właściciel Kiełpina (Kuelpenau) koło Zielonej Góry (Gruenberg), żonaty z Anną, córką Henryka von Haugwitz z Obiszowa Wielkiego (Gross Obisch), miał synów: Henryka i Jana jun.

LINIA Z NETKI (POLNISCH NETTKOW)

Założycielem tej linii był młodszy syn Zygmunta – Jan (ur. 1506 – zm. 1573 r.), burmistrz Lubska (Sommerfeld). Żonaty z Anną von Rechenberg (ur. 1516 – zm. 1579 r.), miał syna Jana jun. (ur. 1542 – zm. 1577 r.), członka rady książąt oleśnickich, żonatego z Benedyktą von Landenberg (ur. 1545 – zm. 1595 r.). Jego syn – Jan Krzysztof (ur. 1574 – zm. 1625 r.), asesor sądu dworskiego w Krośnie Odrzańskim (Crossen a. Oder), żonaty był z Marią (ur. 1576 – zm. 1637 r.), córką Krzysztofa von Rothenburg z linii z Bytnicy (Beutnitz). W oparciu o te małżeństwo w XVIII wieku linia z Netki (Polnisch Nettkow) przejęła majątki wymarłej linii z Bytnicy (Beutnitz). Na początku XVII wieku Nicol (ur.

5.02.1546 r.), właściciel Nietkowic (Deutsch Nettkow) był członkiem rady książąt legnicko – brzeskich.

Syn Jana Krzysztofa – Aleksander (ur. 1614 – zm. 1696 r.), był żonaty trzykrotnie: 1. z Ewą von Unruh (ur. 1622 – zm. 1642 r.), 2. z Katarzyną Heleną von Koeckritz, 3. z Katarzyną Heleną von Kesslitz. Miał syna – Jana Krzysztofa (ur. 1649 – zm. 1704 r.), deputowanego stanów księstwa krośnieńskiego, żonatego dwukrotnie: 1. z Katarzyną Anną von Gersdorff, 2. z Zuzanną von Nimptsch, wdową po N. von Schenkendorf.

Jego syn – Aleksander Rudolf (ur. 1677 – zm. 20.05.1758 r.), landrat powiatu krośnieńskiego, po 1722 roku przejął majątki linii z Bytnicy (Beutnitz). Z posiadanych majątków: Czerwieńsk (Rothenburg), Bytnica (Beutnitz) i Nietków (Polnisch Nettkow) utworzył majorat, którego został pierwszym ordynatem. W 1736 roku (14.04.) otrzymał tytuł pruskiego hrabiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Ewą Zofią von Falkenhayn, 2. z Agnieszką Erdmundą von Weltzien, miał córkę – Szarlotę Zofię (ur. 13.11.1708 – zm. 12.09.1726 r.), trzecią żonę (x 5.07.1724 r.) Krzysztofa Fryderyka bar. von Reibnitz ze Staniszoła (Stonsdorf), oraz dwóch synów: Jana Zygmunta i Fryderyka Rudolfa.

Młodszy – Fryderyk Rudolf (ur. 5.09.1710 – zm. 29.12.1751 r.), rycerz orderu Orła Czarnego, generał porucznik wojsk pruskich, żonaty z Gabriellą Anną de Beaudeau de Parabert (ur. 1716 – zm. 1766 r.) miał syna N., zmarłego w kilka dni po urodzeniu.

Starszy – Jan Zygmunt (ur. 16.12.1705 – zm. 16.12.1779 r.) II ordynat majoratu, żonaty (x 8.02.1729 r.) z Jadwigą Zofią von Richthofen (ur. 5.09.1711 – zm. 1775 r.), miał syna – Aleksandra Rudolfa (ur. 1729 – zm. 1791 r.), porucznika wojsk pruskich, żonatego z Ewą Henriettą bar. von Inn- und Knyphausen. Posiadał jedyne syna – N., chorego psychicznie, żonatego z N. hr. von Hertberg. Majorat został sprzedany księciu kurlandzkiemu Piotrowi Bironowi z Żagania (Sagan).

Ród ten posiadał na Śląsku również Kielcze (Keltschen) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i Jerzmanową (Hermsdorf) w księstwie głogowskim. W pierwszej połowie XVII wieku Karol Krzysztof von Rothenburg, właściciel Pięknych Kątów (Schoenaich), miał córkę Marię Elżbietę – żonę (x 1661 r.) Aleksandra von Schweinitz (ur. 25.05.1625 – zm. 21.11.1688 r.) z domu Miłoradzice (Muehlraedlitz) – Chocieborowice ((Kutscheborwitz).

W drugiej połowie XVII wieku Jerzy Sebastian von Rothenburg, właściciel Kielcz (Keltschen) żonaty dwukrotnie: 1. z Zuzanną Beatą von Pein, wdową po Henryku Leonardzie von Haugwitz, 2. z N.N. Z drugą żoną miał córkę – Joannę Szarlotę, żonę (x 1710 r.) Ferdynanda Zygmunta von Zedlitz z Płoniny (Nimmersath) w księstwie świdnicko – jaworskim.

W drugiej połowie XVI wieku N. von Rothenburg z Nietki (Nettkau), właściciel Jerzmanowej (Hermsdorf), żonaty z N. von Stosch miał syna – N., żonatego z N. von Dyhrn z Nowego Kisielina (Deutsch Kessel) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Jego syn – N., żonaty z N. von Gersdorf z Sichowa (Seichau) w księstwie

jaworskim, miał syna – Adama (zm. 1660 r.), właściciela Jerzmanowej (Hermsdorf). Adam, żonaty z Julianną von Rothkirch, miał dwie córki: Juliannę (ur. 17.10.1649 r.) – żonę (x 13.10.1677 r.) Fryderyka von Mohl oraz Kunegundę Eleonorę.

XIX WIEK

W 1850 roku (8.11.) dziedziczne nazwisko „von Rothenburg” z tytułem hrabiowskim uzyskała Amalia bar. Schenk von Geyern (ur. Fuerth 13.07.1832 – zm. 29.07.1897 r.) morganatyczna żona (x 13.11.1850 r. – rozwiedziona 13.02.1863 r.) Fryderyka Wilhelma księcia zu Hohenzollern-Hechingen (ur. 10.02.1801 – zm. 3.09.1869 r.), która po rozwodzie wyszła ponownie za mąż (x 13.06.1863 r.) za Gustawa van Meske, marszałka dworu książąt Hohenzollernów.

Z małżeństwa z księciem Hohenzollernem miała troje dzieci – hrabiów von Rothenburg:

1. Fryderykę Wilhelminę Elżbietę Amalię Adelajdę (ur. 13.02.1852 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x 23.04.1869 r. - rozwiedziona) z Arturem von Rosen, majorem wojsk pruskich, 2. (x Berlin 14.06.1879 r.) z Juliuszem von Luebtow, oficerem wojsk holenderskich.
2. Fryderyka Wilhelma Karola (ur. Lwówek ?, Loewenberg 19.02.1856 r.) – trzykrotnie żonaty: 1. (x Londyn 29.04.1877 r.- rozwiedziony 5.11.1884 r.) z Marią Julianną Dorotą Schirmer (ur. Kassel 15.12.1852 – zm. 1898 r.), 2. (x Nietków, Polnisch Nettkow 14.04.1885 r. – rozwiedziony) z Zofią Elfrydą bar. von Krane (ur. 5.02.1861 r.), która po rozwodzie wyszła ponownie za mąż (x 12.07.1893 r.) za Maksymiliana Loew von und zu Steinfurth. 3. (x Berlin 14.05.1892 r.) z Katarzyną Heleną Frydą Billig (ur. 18.07.1869 r.). Z drugą żoną miał dwóch synów a z trzecią – czworo dzieci:
 - a) Fryderyka Wilhelma Leopolda Konstantyna (ur. Nietków, Polnisch Nettkow 29.03.1886 r.);
 - b) Albrechta Joachima Pawła (ur. Nietków, Polnisch Nettkow 19.09.1887 r.);
 - c) Barbarę Katarzynę Fryderykę (ur. Nietków, Polnisch Nettkow 18.12.1893 r.);
 - d) Urszulę Leonorę Inez (ur. Nietków, Polnisch Nettkow 10.11.1896 r.);
 - e) Fryderyka Wilhelma Konstantyna Mainrada (ur. Nietków, Polnisch Nettkow 23.10.1897 r.);
 - f) Katarzynę Zuzannę Małgorzatę Justymę (ur. San Remo 9.02.1900 r.).
3. Wilhelma Fryderyka Ludwika Gustawa (ur. Schoenbuehl-Szwajcaria 16.11.1861 r.) – właściciela Koziej Góry (Ziegenberg) koło Ostródy (Osterode) w Prusach Wschodnich. Żonaty (x Gładysze k. Pasłęka,

Schlodien b. Preussisch Holland 16.05.1894 r.) z Fredą Marią hr. von Dohna (ur. 21.04.1873 r.), miał dwóch synów:

- a) Fryderyka Wilhelma Gustawa Adolfa (ur. Kozia Góra, Ziegenberg 6.03.1895 r.);
- b) Joachima Albrechta Karola (ur. Kozia Góra, Ziegenberg 30.08.1897 r.)

Na Śląsku posiadali utworzony w 1872 roku fideikomis Nietków (Polnisch Nettkow, Schlesisch Nettkow) koło Zielonej Góry (Gruenberg), w skład którego wchodziły majątki: Nietków (Polnisch Nettkow, Schlesisch Nettkow), Pyrnik (Pirnig), Płoty (Plothow), Przylep (Schertendorf), Sudoł (Seedorf) i Radomia (Seifersholz) koło Zielonej Góry (Gruenberg), Chełmek (Koelmchen), Buczków (Buchwald) i Lubięcín (Lebenzig) koło Kozuchowa (Freistadt), Słu (Schlauphof) koło Legnicy (Liegnitz) oraz Piotrowice (Peterwitz) koło Jawora (Jauer).

Źródła:

Sinapius T. I s. 772-774, T. II s. 937-938

Blazek T. I s. 89-90

Zedlitz T. IV s. 133

Pilnacek T. IV s. 1015

Dorst T. I nr 71

Krane s. 104-105

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 59-60

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 75:1902 s. 715-716

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 63:1900 s. 677-678

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 278

Pfotenhauer: Schlesier im Dienste des Deutschen Ordens im Jahre 1410. (w:) Zeitschrift... Bd 15:1880 s. 210

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rody – podział na linie.

Kasper v. Rothenburg

1440 r.

|

Zygmunt

zm. po 1508 r.

sędzia ziemski

Cottbus

wł. Bytnicy i Lubska
ż. Anna v. Gruenberg

|

Mikołaj
|
linia
z Bytnicy

Jan
|
linia
z Netki

2. Linia z Bytnicy.

Mikołaj
syn Zygmunta
zm. po 1536 r.
1520 – 1536 r. – starosta Krosna
ż. Urszula v. Loos
(ur. 1509 – zm. 1609 r.)
|
Krzysztof
ur. 1531 – zm. 1609 r.
starosta Krosna i Sulechowa
ż. Gertruda v. Tanbenheim
(ur. 1536 – zm. 1604 r.)
|

Aleksander	Maria
ur. 1583 – zm. 1635 r.	ur. 1576 – zm. 1637 r.
ż. 1. Elżbieta v. Schlieben	m. Jan Krzysztof
2. Urszula Maria v. Loeben	v. Rothenburg
(zm. 1705 r.)	z Netki

|
Mikołaj Fryderyk
ur. 1646 – zm. 20.04.1716 r.
marszałek polny wojsk francuskich
ż. (x 13.11.1682 r.) Anna Joanna
v. Rosen
|

Konrad Aleksander
ur. 26.02.1684 – zm. 4.04.1735 r.
marszałek polny wojsk francuskich
grand hiszpański
rycerz Orderu Złotego Runa
ż. (x 1721 r.) Joanna Magdalena
hr. v. Helmstatt
(zm. 1722 r.)

3. Linia z Netki.

Jan
 syn Zygmunta
 ur. 1506 – zm. 1573 r.
 burmistrz Lubka
 ż. Anna v. Rechenberg
 (ur. 1516 – zm. 1579 r.)
 |
 Jan jun.
 ur. 1542 – zm. 1577 r.
 czł. rady ks. oleśnickich
 ż. Benedykta v. Landenberg
 (ur. 1545 – zm. 1595 r.)
 |
 Jan Krzysztof
 ur. 1574 – zm. 1625 r.
 asesor sądu dworskiego
 w Krośnie
 ż. Maria v. Rothenburg
 z Bytnicy
 (ur. 1576 – zm. 1637 r.)
 |
 Aleksander
 ur. 1614 – zm. 1696 r.
 ż. 1. Ewa v. Unruh
 (ur. 1622 – zm. 1642 r.)
 2. Katarzyna Helena
 v. Koeckritz
 3. Katarzyna Helena
 v. Kesslitz
 |
 Jan Krzysztof
 ur. 1649 – zm. 1704 r.
 deputowany stanów
 ks. krośnieńskiego
 ż. 1. Katarzyna Anna
 v. Gersdorff
 2. Zuzanna v. Nimptsch
 |
 Aleksander Rudolf
 ur. 1677 – zm. 20.05.1758 r.
 landrat powiatu
 krośnieńskiego
 po 1735 r. – przejmuje majątki
 linii z Bytnicy
 I ordynat majoratu
 1736 r. – hrabia
 ż. 1. Ewa Zofia v. Falkenhayn
 (zm. po 1708 r.)
 2. Agnieszka Erdmunda
 v. Weltzien

Jan Zygmunt ur. 16.12.1705 - zm. 16.12.1779 r. II ordynat majoratu ż. (x 8.02.1729 r.) Jadwiga Zofia v. Richthofen (ur. 5.09.1711 - zm. 1775 r.) Aleksander Rudolf ur. 1729 – zm. 1791 r. porucznik wojsk pruskich III ordynat majoratu ż. Ewa Henrietta bar. v. Inn- und Knyphausen N. syn chory psychicznie ż. N. hr. v. Hertzberg	Fryderyk Rudolf ur. 5.09.1710 - zm. 29.12.1751 r. generał porucznik wojsk pruskich rycerz Orderu Orła Czarnego ż. Gabriela Anna de Beaudeau de Parabert (ur. 1716 – zm. 1766 r.) N. syn zm. po kilku dniach	Szarlotta Zofia ur. 13.11.1708 – zm. 12.09.1726 r. m. (x 5.07.1724 r.) Krzysztof Fryderyk v. Reibnitz
---	---	--

XIX WIEK

Potomstwo morganatycznego małżeństwa Amalii bar. Schenk v. Geyern

Amalia bar. Schenk v. Geyern ur. Fuerth 13.07.1832 – zm. 29.07.1897 r. 1850 r. – hr. v. Rothenburg 1850 r. - m. (x 13.11.1850 r.) Fryderyk Wilhelm ks. zu Hohenzollern-Hechingen (ur. 10.02.1801 – zm. 3.09.1869 r.) 1863 r. – rozwiedziona 		
Fryderyk Wilhelm Karol hr. v. Rothenburg ur. Lwówek ? 19.02.1856 r. 1872 r. – wł. fideikomisu Netków ż. 1. (x Londyn 29.04.1877 r. - rozwiedziony 5.11.1884 r.) Maria Julianna Dorota Schirmer (ur. Kassel 15.12.1852 - zm. 1898 r.) 2. (x Nietków 14.04.1885 r. - rozwiedziony) Zofia Elfryda v. Krane	Wilhelm Fryderyk Ludwik Gustaw hr. v. Rothenburg ur. Schoenbuehl 16.11.1861 r. wł. Koziej Góry w Prusach Wschodnich ż. (x Gładysze 16.05.1894 r.) Freda Maria hr. v. Dohna (ur. 21.04.1873 r.) Fryderyk Wilhelm Gustaw Adolf	Fryderyka Wilhelmina Elżbieta Amalia Adelajda hr. v. Rothenburg ur. 13.02.1852 r. m. 1. (x 23.04.1869 r. – rozwiedziona) Artur v. Rosen major wojsk pruskich 2. (x Berlin 14.06.1879 r.) Juliusz v. Luebtow oficer wojsk holenderskich Joachim Albrecht Karol

(ur. 5.02.1861 r.)
 3. (x Berlin 14.05.1892 r.)
 Katarzyna Helena
 Fryda Billig
 (ur. 18.07.1869 r.)
 |

ur. Kozia Góra
 6.03.1895 r.

ur. Kozia Góra
 30.08.1897 r.

Fryderyk Wilhelm
 Leopold Konstantyn
 ur. Nietków 29.03.1886 r.

Albrecht Joachim
 Paweł
 ur. Nietków
 19.09.1887 r.

Fryderyk Wilhelm
 Konstantyn Mairand
 ur. Nietków
 23.10.1897 r.

córki:
 a) Barbara Katarzyna
 Fryderyka
 ur. Nietków
 18.12.1893 r.
 b) Urszula Leonora Inez
 ur. Nietków
 10.11.1896 r.
 c) Katarzyna Zuzanna
 Małgorzata Justyna
 ur. San Remo
 9.02.1900 r.

ROTHENHAN

zob.

ROTENHAN

ROTHER
 (ROTHER von KOSTENTHAL, ROTTER)

Herb szlachecki.

Herb rycerski z 1674 r.

Pilnacek twierdzi, że była to szlachta nobilitowana, choć nie wiadomo kiedy. Był to jednak ród włódyków – wolnych sołtysów Gościęcina (Kostenthal) koło Koźła (Cosel) i prawdopodobnie otrzymali dyplom herbowy. W 1617 roku dziedzicznym wolnym sołtysem tej miejscowości był Jerzy Rotter.

Wolf Rother von Kostenthal (syn ?) w 1650 roku przebywał w Pszczynie (Pless), w 1656 roku był właścicielem majątku w Twardawie (Twardawa) koło Koźła (Cosel).

Jerzy Rother (syn Wolfa ?), oficer wojsk cesarskich w 1674 roku (10.08.) został wpisany w czeski stan rycerski wraz z udostojnieniem herbu.

Przed 1650 rokiem N. Rother von Kostenthal osiadł w księstwie opawskim. Jerzy Rother (syn poprzedniego ?), żonaty z Zuzanną N., miał syna – Jerzego Ernesta (ur. 17.08.1648 r.).

Joanna Rother w latach 1696 – 1720 była przełożoną klasztoru klarysek w Opawie (Troppau). Jej bliski krewny (brat ?) był urzędnikiem tego klasztoru. W 1720 roku Franciszek Karol Rother von Kostenthal był podsędkiem księstwa opawskiego, w 1706 roku miał dom w Opawie (Troppau).

Daniel Zybrzyd, żonaty z Marią Sybillą von Wolff. Miał trzech synów: bliźniaków (ur. 21.05.1723 r.) Józefa Daniela i Jana Zybrzyda oraz Daniela Franciszka Karola (ur. 14.12.1734 r.).

Pod koniec XVII wieku mieszkali w okolicach Bytomia (Beuthen): w 1692 roku w księgach kościelnych parafii bytomskiej występuje Adalbert Rotter – ojciec chrzestny (25.03.) Józefa Stanisława Miskowskiego. W 1696 roku (24.08.) Piotr Jakub (zm. po 1703 r.), właściciel części Miechowic (Miechowitz) był ojcem chrzestnym Ewy Zuzanny Przyszowskiej. W 1698 roku Anna von Rotter była matką chrzestną Józefa Leopolda Przyszowskiego a Karol ze Świętochłowic (Schwientochlowitz) – ojcem chrzestnym Karola Ludwika von Schweinichen.

Pod koniec XVII wieku Jan Albrecht von Rotter był właścicielem części Świętochłowic (Schwientochlowitz).

Źródła:

Blazek T. II s. 109, T. IV s. 66

Pilnacek T. IV s. 1013-1014

Ślawik W.: Der Adel in den aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen, Oberschlesien. (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1928 H. 2

ROTHER

Herb szlachectwa pruskiego z 1837 r.

Jerzy Fryderyk Rother (zm. 1831 r.) był wolnym sołtysem w Wyszonowicach (Ruppersdorf) koło Strzelina (Strehlen). Jego syn – Chrystian, pruski Minister Finansów i dyrektor Banku Pruskiego w 1837 roku (30.04.) uzyskał szlachectwo pruskie a w 1847 roku (30.10.) został odznaczony Orderem Orła Czarnego. W 1816 roku (27.05.) kupił majątek Rogów Legnicki (Rogau) a w 1821 roku (29.06.) – Kawice (Koitz). Kawice (Koitz) odziedziczył jego syn – Juliusz. W początkach XX wieku oba majątki posiadał Willy von Rother (syn Juliusza ?).

Źródła:

Krane s. 104

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 61

ROTHFAHN

zob.

DOBRUSKI

ROTHKIRCH

(ROTHKIRCH von PANTHEN, ROTHKIRCH und PANTHEN,
ROTHKIRCH-TRACH, SEBNITZ)

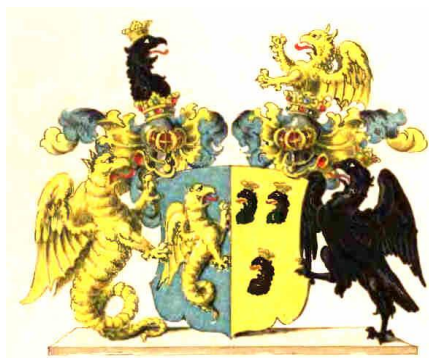

Herb rodowy.

Herb baronowski Rothkirch u. Pan-

then

Herb baronowski Rothkirch-Trach. Herb hrabiowski Rothkirch – Trach XIX w.

Stary ród śląski, znany od połowy XIII wieku. Nazwisko pochodzi od miejscowości Czerwony Kościół (Rothkirch) w księstwie legnickim, zaś siedzibą rodową miał być Pątnów (Panthenau) koło Złotoryi (Goldberg) lub Pątnów Legnicki (Panten). Według legendy i tradycji rodowej oraz części historyków wywodzili od tyrolskiego, historycznego rodu von Tauer, który z kolei miał pochodzić od króla Longobardów – Hermanusa. W Austrii w późniejszych czasach istniały baronowska i hrabiowska linie tego rodu, których przedstawiciele sporadycznie pojawiali się również na Śląsku. Nazwisko znane też w Szwecji i Finlandii.

Na Śląsk mieli przybyć z Meranu w 1186 roku w orszaku św. Jadwigi. W bitwie pod Legnicą w 1241 roku miało brać udział 34 przedstawicieli tego rodu i wszyscy mieli tam zginąć.

Według Sinapiusa protoplastą śląskiego rodu był występujący w 1252 roku na dworze księcia legnickiego Bolesława II Rogatki Johnnes de Thorigia (Tauer) i w tym samym roku występuje Nicolaus Panthino (Panthenau). Cetwiński ich nie notuje. Z 1274 roku znany jest Henryk – wójt Świdnicy (Schweidnitz), którego herb zachowany na pieczęci jest herbem Rothkirchów.

W latach 1303 (8.07.), 1313 i 1318 w dokumentach występuje Woysicho (Wojciech) de Ruffa Ecclesia (Rothkirch – Czerwony Kościół), rycerz księcia Bolesława III legnickiego i brzeskiego. Z 1339 roku znany jest Nicolaus Rothkirche, w 1347 roku Nicolaus de Rothenkirche (ten sam ?) – proboszcz, występuje na dworze księcia Ruperta I. W 1359 roku w dokumentach występuje Guentzel

von Roten Kirche, który w 1374 roku sprzedał siedzibę rodową N. Schellendorfi. Około 1395 roku Otto Rothkirche był podsędkiem dworskim w Chojnowie (Haynau).

W 1407 roku Jan (Hanness) – marszałek książąt legnickich, właściciel Pątnowa (Panthenau) i Stefan – starosta Chocianowa (Kotzenau) von Rothkirch otrzymują w lenno zamek Chocianów (Kotzenau) w księstwie lubińskim. W 1409 roku Jan sen. (ten sam ?), właściciel Trzebnic (Seebnitz) również w księstwie lubińskim, był marszałkiem dworu księcia Waława legnickiego.

Pod koniec XV i w początkach XVI wieku potomkowie Jana dali początek trzem podstawowym liniom rodu: z Pątnowa (Panthenau), z Trzebnic (Seebnitz) i z Ogrodziska (Sproettchen).

I. LINIA Z PĄTNOWA (PANTHEN)

Pątnów (Panthenau) koło Złotoryi (Goldberg) należał podobno do tego rodu już od połowy XIII wieku. Niektórzy historycy wskazują jako siedzibę rodową Pątnów Legnicki (Panten). Obydwie miejscowości leżały na terenie księstwa legnickiego i być może, obydwie należały do rodu von Rothkirch. W predykacie nazwiska podawali „von Panthen”. Pątnów (Panthenau) koło Złotoryi (Goldberg) miał jednak należeć do znanego śląskiego rodu Busewoy i dopiero po śmierci ostatniego przedstawiciela tego rodu – Wolfa von Busewoy (zm. 1539 r.) miał przejść w ręce rodu von Rothkirch.

W 1252 roku właścicielem Pątnowa (Panthen) był Nicolaus Panthino. W latach 1407 – 1428 występuje w dokumentach Małgorzata z Pątnowa (Panthen) i jej synowie: Jan (Hans) i Stefan, właściciele Pątnowa (Panthen) i Trzebnic (Seebnitz).

Jan von Rothkirch (zm. ok. 1428 r.), do 1426 roku właściciel Pątnowa (Panthen), później właściciel Trzebnic (?) (Sebnitz) i Chocianowa (Kotzenau) koło Lubina (Lueben) był w 1411 roku marszałkiem dworu biskupa wrocławskiego księcia Waława legnickiego a w 1413 roku – marszałkiem dworu księcia Henryka lubińskiego.

Do linii tej należały: Pątnów (Panthen), Wilków (Wolfsdorf) i Spalona (Heinersdorf) w księstwie legnickim, Makowice (Schwengfeld) – w świdnickim; Ciepłowody (Tepliwoda) – w ziębickim; Więcmierzyce (Winzenberg), Sidzina (Hennersdorf) i Krasna Góra (Sonnenberg) w księstwie nysko – grodkowskim.

Na przełomie XV i XVI wieku Stefan von Rothkirch (zm. 1532 r.), właściciel Pątnowa (Panthen), żonaty z Brygidą, córką Jana von Nostitz z Siedlca (Zedlitz), miał dwóch synów: Waława i Krzysztofa, którzy dali początek dwom podliniom.

1. Podlinia Waława.

Waław – starszy syn Stefana, właściciel Pątnowa (Panthen) i Wilkowa (Wolfsdorf), starosta Prochowic (Parchwitz) w księstwie legnickim, żonaty z N. von

Schindel z Zastruża (Sasterhausen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), posiadał dwóch synów: Fryderyka i Stefana.

Fryderyk (ur. 1543 – zm. 1612 r.) – właściciel Pątnowa (Panthen) i Wilkowa (Wolfsdorf) był żonaty dwukrotnie: 1. z Anną von Eicke (zm. 1584 r.), 2. z Anną von Schindel. Z pierwszą żoną miał syna – Wolfganga (ur. 25.08.1573 – zm. 1.12.1619 r.), właściciela Pątnowa (Panthen) i Makowic (Schwengfeld), starostę księstwa legnickiego. Żonaty z Heleną von Peterswalde (zm. 1624 r.), nie miał dzieci. Majątki przeszły na jego kuzynów – liczne potomstwa Fryderyka z drugiego małżeństwa.

Stefan – brat Fryderyka, właściciel Pątnowa (Panthen), kierownik urzędu ziemskiego księstwa legnickiego, miał syna – Fryderyka. Fryderyk (zm. 1633 r.), dwukrotnie żonaty: 1. Elżbietą von Zedlitz, 2. z Elżbietą, córką starosty wrocławskiego Jana von Nostitz, również nie miał potomstwa i majątki przejęli kuzyni.

a) Dom Makowice (Schwengfeld)

W połowie XVII wieku właścicielem Makowic (Schwengfeld), Opoczki (Esdorf), Krzyżowej (Kreisau) i Michałkowa (Michelsdorf) w księstwie świdnickim był Jan Krzysztof von Rothkirch z Pątnowa ((Panthen), rotmistrz wojsk cesarskich i asesor sądowy księstwa świdnicko – jaworskiego. W 1662 roku (18.07.) uzyskał tytuł czeskiego barona. Zmarł 1671 roku w wieku 57 lat. Żonaty z Ewą von Tschirnhaus z Sądów Dolnych (Nieder Baumgarten), miał dwie córki: Annę Magdalenę (ur. 1652 r.) – żonę Ernesta Godfryda von Berg, właściciela Lutonii (Leutmannsdorf) w księstwie świdnickim i Ewę Magdalenę – żonę Abrahama Ernesta von Rechenberg, oraz syna – Jana Henryka, właściciela Makowic (Schwengfeld). Żonaty z Marią Magdaleną von Skopp, miał tylko córkę.

2. Podlinia Krzysztofa.

Krzysztof – syn Stefana a brat Wacława z Pątnowa (Panthen), był właścicielem Więcmierzyc (Winzenberg) w księstwie nysko – grodkowskim. Żonaty z N. von Promnitz z Lasocina (Lessendorf) koło Kozuchowa (Freystadt), miał córkę – Annę, żonę Zygmunta von Canitz z Borka Strzelińskiego (Grossburg), oraz trzech synów: Wolframa (Wolfganga), Baltazara i Wacława.

Średni syn – Baltazar, właściciel Spalonej (Heinersdorf) w księstwie legnickim, żonaty z Martą, córką Wolfganga von Dyhrn z Konotopu (Kontoppe) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. Oder), nie miał dzieci. Dwaj pozostali bracia założyli oddzielne domy: Wolfram (Wolfgang) – dom Ciepłowody (Tepliwoda) a Wacław – Więcmierzyc (Winzenberg).

a) Dom Ciepłowody (Tepliwoda)

Najstarszy syn Krzysztofa z Więcmierzyc (Winzenberg) – Wolfram (zm. 1642 r.) był właścicielem Ciepłowod (Tepliwoda) w księstwie ziebickim. Żonat z Anną, córką Oswalda von Tschammer z Psar (Huenern), miał syna – Fryderyka.

Fryderyk (ur. 1586 – zm. 12.07.1649 r.) – był właścicielem Ciepłowód (Tepliwoda), Zakrzowa (Sackerau), Podlesia (Kunsdorf), Janowca (Johnsdorf) i Jakubowa (Jakobsdorf) w księstwie żiębickim. Żonaty (x 2.02.1602 r.) z Małgorzatą (ur. 6.03.1593 – zm. 20.08.1642 r.), córką Fryderyka von Mutschelnitz z Moczydlnicy Dworskiej (Herrnmutschelnitz) w księstwie wołowskim, miał siedmiu synów i trzy córki z których tylko czterech synów dożyło wieku dorosłego:

- Jan Wolfram (ur. 1617 – zm. 11.09.1690 r.) – właściciel Ciepłowód (Tepliwoda) i Zakrzowa (Sackerau), żonaty (x 1645 r.) z Heleną Ludmiłą von Pfeil (zm. 1684 r.) z Jordanowa Śląskiego (Jordansmuehl), miał dwie córki: Helenę Ludmiłę która odziedziczyła Jordanów Śląski (Jordansmuehl) – żonę Jana Sebalda von Saurma z Wierzbicy (Schlanz) koło Wrocławia (Breslau), właściciela Sadowic (Sadewitz) koło Wrocławia (Breslau), oraz Annę Zofię – dziedziczkę Ciepłowód (Tepliwoda), żonę Joachima Zygmunta von Seidlitz z Bojanic (Ludwigsdorf).
- Jerzy Oswald – właściciel Kobylej Głowy (Kobelau), żonaty był z Barbarą Elżbietą, córką Jana von Kreckwitz z Masłowa (Massel) koło Trzebnicy (Trebnitz).
- Fryderyk jun. – był właścicielem Janowca (Johnsdorf) i Podlesia (Kunsdorf) i asesorem sądu ziemskiego księstwa żiębickiego. Żonaty z Anną Krystyną, córką starosty księstwa oleśnickiego Jana Jerzego von Langebau z Dobroszowa (Dobrischau), miał kilkoro dzieci m.in. syna – Jerzego Fryderyka oraz córkę – Sylwię Krystynę, żonę Joachima Fryderyka von Mutschelnitz, który odkupił Janowiec (Johnsdorf).
- Baltazar – zmarł w 1648 roku w hrabstwie Artois w Niderlandach.

b) Dom Więcmierzyc (Winzenberg)

Wacław (zm. 8.03.1611 r.) – najmłodszy syn Krzysztofa z Więcmierzyc (Winzenberg) a brat Wolframa z Ciepłowód (Tepliwoda) odziedziczył Więcmierzyc (Winzendorf) i Spaloną (Heinersdorf). Żonaty był dwukrotnie: 1. z Heleną, córką Ottona von Nostitz z Siedlca (Zedlitz), 2. (x 23.11.1601 r.) z Anną, córką Jana von Glaubitz z Kotli (Kuttlau), wdową po Leonardzie von Skopp. Z pierwszą żoną miał dwóch synów: Wacława jun. i Fryderyka, z drugą – córkę Ewę, żonę Sebastiana von Kottwitz z Żuchłowa (Schuettlau) w księstwie wołowskim.

Wacław jun. (zm. 30.09.1643 r.), właściciel Więcmierzyc (Winzenberg), ożenił się (x 26.02.1613 r.) z córką swojej macochy z pierwszego małżeństwa – Marianną von Skopp. Miał dwie córki: Annę Helenę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 28.11.1633 r.) z Zygmuntem von Kottwitz z Chobieni (Koeben) właścicielem Zaborowa (Lampersdorf) w księstwie wołowskim, 2. z Janem Albertem von Rohr z Malerzowic Wielkich (Gross Mahlendorf) w księstwie nyskim. Druga córka – Marianna Barbara (ur. 4.02.1620 r.) była żoną (x 1637 r.) Melchiora von Seidlitz z Mikołajowa (Niklasdorf) właściciela Szczodrowic (Wammen).

Fryderyk (zm. 30.04.1633 r.) – brat Wacława jun., był prawdopodobnie założycielem domu Starowice Dolne (Hoenigsdorf) w księstwie nysko – grodkow-

skim. Żonaty z Barbarą, córką Krzysztofa von Seidlitz, miał trzech synów: Krzysztofa Fryderyka, Krzysztofa Wacława i Jana Jerzego.

Krzysztof Fryderyk (zm. 25.06.1657 r.) – syn Fryderyka, był właścicielem Wójtowic (Voigtsdorf) w księstwie nysko – grodkowskim. Żonaty (x 1645 r.) z Heleną (ur. 14.03.1629 – zm. 13.01.1682 r.), córką Abrahama von Stosch z Dobrzenic (Siegroth) koło Niemczy (Nimptsch), właściciela Mańkowic (Mannsdorf) w księstwie nyskim. Miał pięciu synów i córkę, jedynie jeden syn – Jan Wolfram przeżył matkę. Krypta grobowa właścicieli Wójtowic (Voigtsdorf) znajduje się w kościele w Gnojnej (Olbendorf) w księstwie nysko – grodkowskim.

c) Dom Starowice Dolne (Hoenigsdorf)

W 1556 roku biskup wrocławski Baltazar von Promnitz sprzedał za 2600 guldenów węgierskich Wolfowi von Rothkirch z Pątnowa (Panthen) majątek w Starowicach Dolnych (Hoenigsdorf). W 1597 roku właścicielem majątku był jego syn – Baltazar a następnie Fryderyk (zm. 30.04.1633 r.), właściciel Wójtowic (Voigtsdorf) – syn Wacława z Więcmierzyc (Winzenberg). Jeden z jego synów odziedziczył ten majątek. W drugiej połowie XVII wieku był N. von Rothkirch żonaty z N. von Gellhorn. Jego syn – Jan Krzysztof von Rothkirch (zm. 11.07.1721 r.) z Pątnowa ((Panthen), właściciel Starowic Dolnych (Hoenigsdorf), żonaty z N. von Necher miał trzech synów: Leopolda Fryderyka, Ferdynanda i Baltazara.

Leopold Fryderyk był właścicielem Krasnej Góry (Sonnenberg) w księstwie niemodlińskim. Żonaty (x 1706 r.) z Joanną Barbarą, córką Karola Gustawa bar. von Vogten, miał dziewięcioro dzieci: Jana Karola (ur. 12.05.1707 r.), Marię Annę Juliannę (ur. 1709 r.), Joannę Teresę (ur. 1710 – zm. 1716 r.), Franciszka Leopolda (ur. 19.01.1712 – zm. 1716 r.), Leopolda Józefa (ur. 12.02.1713 – zm. 1714 r.), Ernesta Józefa (ur. 9.08.1715 – zm. 1716 r.), Joannę Barbarę (ur. 12.01.1717 r.), Franciszka Fryderyka (ur. 13.05.1718 r.) i Franciszka Józefa (ur. 20.07.1719 r.).

Ferdynand żonaty z N. von Langenthal, wdową po N. von Schubert z Jagielna (Deutsch Jaegel) koło Strzelina (Strehlen), miał syna – Ferdynanda Ignacego. Baltazar żonaty z Eleonorą Beer von Beerenberg, miał córkę – Annę Beatę.

Antoni Ferdynand von Rothkirch (ur. 14.07.1739 – zm. 1805 r.) ze Starowic Dolnych (Hoenigsdorf), tytularny biskup Paphos na Cyprze, był od 1781 roku (17.02.) wrocławskim biskupem pomocniczym.

W 1827 roku Starowice Dolne (Hoenigsdorf) przeszły w drodze spadku w ręce braci: Leonarda, Leopolda Józefa i Franciszka Serafina z austriackiej linii hrabiowskiej von Rothkirch-Panthen.

Do domu tego należały również Włodary (Volkmannsdorf) i Ratnowice (Rathmannsdorf) w księstwie nyskim.

Na przełomie XV i XVI wieku N. von Rothkirch z Pątnowa (Panthen), żonaty z N. von Prittwitz z Pątnowa (Panthen), miał syna – N. żonatego z N. von Brauchitsch z Chrótnik (Brauchitschdor). Miał on dwie córki: Elżbietę (zm. 1590 r.) – żonę Jana von Schweinitz z Wilczej (Wiltsch) w hrabstwie kłodzkim oraz Katarzynę – żonę Krzysztofa von Hochberg z Liśca (Fuchsmuehl) koło Lubina (Lueben).

W drugiej połowie XVIII wieku właścicielem Pątnowa (Panthen) był Jan Wacław bar. von Trach żonaty z Sarlottą Eleonorą von Rothkirch. Po jego śmierci, wdowa utworzyła z Pątnowa (Panthen) majorat i przekazała go swojemu bratanekowi, którego adoptowała – Ernestowi Wolfgangowi, który przyjął nazwisko „von Rothkirch und Trach”. W skład majoratu wchodziły majątki: Górny i Dolny Pątnów (Ober- und Nieder Panthen), Górny i Dolny Dobroszów (Ober- und Nieder Doberschau), Studnica (Steudnitz) koło Złotoryi (Goldberg), L7ubień (Liebenau) i Racimierz (Raischmannsdorf) koło Legnicy (Liegnitz).

W 1776 roku (16.07.) Jan Zygmunt von Rothkirch und Panthen odkupił od braci Fryderyka Wilhelma Henryka i Jana von Festenberg-Packisch siedzibę rodową – Czerwony Kościół (Rothkirch).

II. LINIA Z TRZEBNIC (SAEBNITZ).

Sinapius traktuje tę linię jako oddzielny ród wywodzący się z Rothkirchów.

Historycy nie wiedzą dokładnie jaka miejscowość była siedzibą tej linii: Żabice (Sabitz), Zemeczno (Samitz) czy Trzebnice (Seebnitz) – wszystkie koło Lubina (Lueben). Przyjmuje się jednak, że były to Trzebnice (Seebnitz). W źródłach miejscowość ta pisana jest w formie „Saebnitz” lub „Sebnitz”.

W 1407 roku właścicielami tej miejscowości byli bracia Jan i Stefan von Rothkirch, Jan w 1409 roku był marszałkiem dworu księcia Wacława II legnickiego. W 1428 roku właścicielem Trzebnic (Seebenitz) był Jost von Zebenitz a w 1416 i w 1470 – Jan Zebenitz, komendant Strzegomia (Striegau), zmarł w 1481 roku pochowany został w kościele św. Piotra i Pawła w Strzegomiu (Striegau), gdzie znajdowało się jego epitafium: „Magnum parva tenet Virtutibus tumba Johannem Preclatum meritis, Sebenitz sanguine dictum, Przecentor Domini qui floruit strigonensis, Hinc rogo sanctorum numero Deus adde tuorum.”. W 1490 roku właścicielem był Heinze von Rothkirch (syn Jana ?).

Na przełomie XV i XVI wieku N. von Rothkirch, właściciel Trzebnic (Seebnitz) był żonaty z N. von Bibran z Kozłowa (Kosel) miał syna – N. żonatego z N. von Stoessel z Kotowic (Kottwitz). Córka jego – N. była żoną N. von Schleusser.

N. von Rothkirch (syn poprzedniego ?), właściciel Trzebnic (Seebnitz), żonaty z N. von Pusch ze Świniar Wielkich (Gross Schweinern, Gross Blumenau) koło Kluczborka (Kreuzburg), miał córkę – Annę, żonę Hildebranda von Hundt ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau).

W 1506 roku w dokumentach występują Jan i Krzysztof – właściciele Trzebnic (Seebnitz) a w 1540 roku – bracia i kuzyni Jan, Melchior, Ernest i Wacław byli właścicielami tej miejscowości.

W połowie XVI wieku Joachim von Rothkirch z Trzebnic (Seebnitz), właściciel Bogdanowa (Boitmannsdorf) koło Grodkowa (Grottkau), był żonaty z Anną von Rothkirch z Pątnowa (Panthen). Zmarł przed 1561 rokiem, opiekunem jego nieletnich dzieci był Fryderyk von Rothkirch z Trzebnic (?) (Seebnitz), właściciel Krakowic (Krackwitz) (Korzękwic – Korkwitz ?) w księstwie nyskim. Syn Joachima – Baltazar, żonaty z Dorotą von Pannwitz zmarł na serce 13.04.1573 roku. Dzieci nie miał.

Inny Joachim (jun. ?), właściciel Strzegowa (Striengendorf) koło Grodkowa (Grottkau) w 1587 roku (21.12.) kupił od spadkobierców Jana von Hundt Bielice (Bielitz) koło Niemodlina (Falkenberg). W 1598 roku (31.07.) sprzedał ten majątek Adamowi von Sitsch z Jagielna (Jaegel) koło Strzelina (Strehlen).

W 1582 roku (17.05.) zmarł Jen sen., właściciel Trzebnic (?) (Seebnitz) – żonaty z Anną von Redern (zm. 27.06.1593 r.). W 1590 roku (5.08.) zmarła Ewa von Axleben zwana Magnus z Zimnej Wody (Kaltwasser) koło Lubina Lueben – żona Jana von Rothkirch, właściciela Trzebnic (Seebnitz). W 1594 roku właścicielami tej miejscowości byli kuzyni: Fryderyk i Jan (jun. ?). W 1595 roku Jan (inny ?) z Trzebnic (Seebnitz) był właścicielem Spalonej (Heinersdorf).

W 1640 roku (25.03.) zmarł w wieku osiemdziesięciu sześciu lat Jan von Rothkirch – właściciel Trzebnic (?) (Seebnitz).

1. Dom Górne Trzebnice (Ober Seebnitz)

Na przełomie XVI i XVII wieku właścicielem Górnych Trzebnic (Ober Seebnitz) i Kręska (Kranz) w księstwie głogowskim był N. von Rotkich, żonaty z N. von Lest. Jego syn – Jan (zm. 1649 r.), właściciel Trzebnic (Seebnitz) i Spalonej (Heinersdorf), żonaty z Martą von Rechenberg (zm. 1649 r.) ze Sławy (Schlawe), miał syna – Krzysztofa (zm. 18.03.1675 r.), właściciela Górnych Trzebnic (Ober Seebnitz), żonatego (x 23.11.1649 r.) z Julianną von Sparnberg (ur. 11.02.1632 - zm. 4.05.1777 r.) ze Starego Łomu (Altenlohm) koło Złotoryi (Goldberg), miał sześciu synów i trzy córki z czego pięcioro dzieci zmarło przed matką:

- Jana – właściciela Kręska (Kranz) i Begomic (Biegnitz) w księstwie głogowskim;
- Joachima Ernesta (ur. 1654 – zm. 14.04.1714 r.) – właściciela Górnych Trzebnic (Ober Seebnitz), żonatego (x 19.12.1695 r.) z Marią Sybillą bar. von Herzberg (zm. 2.06.1708 r.). Miał syna – Ernesta Hanibala (ur. 1699 r.) – zmarłego po urodzeniu.
- Wolfa Zygmunta – właściciela Górnych Trzebnic (Ober Seebnitz), kapitana wojsk pruskich;
- Marię Julinę – żonę N. von Koelichen.

2. Dom Spalona (Heinersdorf) i Jaśkowice (Jeschkendorf)

W początkach XVI wieku właścicielem Spalonej (Heinersdorf) i Jaśkowic (Jeschkendorf) w księstwie legnickim był N. von Rothkirch, żonaty z N. von Schellendorf z Zagrodna (Adelsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Jego syn – N., właściciel

ciel Jaśkowic (Jeschkendorf), żonaty z N. von Axleben zwaną Magnus, miał tylko córkę – N., żonę (x ok. 1560 r.) N. von Festenberg zwanego Packisch z Krzywej (Kreibau) koło Złotoryi (Goldberg).

W XVII wieku właścicielem Spalonej (Heinersdorf) był Joachim von Rothkirch trzykrotnie żonaty: 1. z Katarzyną von Rothkirch z Ogrodziska (Sproettchen), 2. z Ewą, córką Jana von Rothkirch z Trzebnitz (Saebnitz), 3. z Rebeką, córką Abrahama von Kreckwitz. Spalona (Heinersdorf) była własnością tego rodu do XVIII wieku.

3. Dom Christelwitz (Kryształowice – Kristelwitz)

W XVI wieku właścicielem Kryształowic (Christelwitz – Kristelwitz) koło Sobótki (Zobten) był N. von Rothkirch z Trzebnitz (Saebnitz). Jego syn – N., właściciel Kryształowic (Christelwitz – Kristelwitz), żonaty z N. bar. von Kittlitz z Radomiłowa (Thielau) w księstwie wołowskim, miał tylko córkę – Barbarę, żonę (x ok. 1600 r.) Zygmunta von Sack z Raczyc (Ratschuetz) w księstwie jaworskim, właściciela Dolnego Szczepanowa (Nieder Stephansdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

III. LINIA Z OGRODZISKA (SPROETTCHEN).

W 1453 roku występuje w dokumentach Heintze von Rothkirch (zm. 1472 r.) – właściciel Ogrodziska (Sproettchen) a w 1474 roku Hans zwany Sprottchen.

W początkach XVI wieku właścicielem Ogrodziska (Sproettchen) koło Lubina (Lueben) był N. von Rothkirch żonaty z N. von Warkotsch z Długiego (Langheinersdorf) koło Szprotawy (Sprottau). Prawdopodobnie drugą jego żoną była N. von Dornheim. Jego syn – Wacław, właściciel Ogrodziska (Sproettchen) i Trzebnic (Seebnitz), żonaty z Małgorzatą von Schweinitz z Pielgrzymowa (Pilgramsdorf) w księstwie legnickim, miał dwóch synów: Ernesta i Jana. Młodszy – Jan, właściciel Trzebnic (Seebnitz) zmarł bezdzietnie.

Starszy syn – Ernest (ur. 1551 – zm. 4.05.1623 r.) był właścicielem Ogrodziska (Sproettchen) i Wronowa (Braunau) a po śmierci brata – Trzebnic (Seebnitz). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1584 r.) z Sydonią Katarzyną von Engelshofen (ur. 1556 – zm. 6.05.1596 r.) z Bawarii, 2. z Barbarą von Haugwitz (ur. 1563 – zm. 28.09.1619 r.) z Gaussig na Górnych Łużycach, z pierwszą żoną miał córkę – Sydonię, żonę Baltazara von Schweinitz, oraz syna – Melchiora. Z drugą żoną – dwie córki: Katarzynę – zmarłą w 1600 roku w wieku jednego roku i Katarzynę (drugą) – pierwszą żonę Joachima von Rothkirch ze Spalonej (Heinersdorf), oraz dwóch synów: Ernesta jun. i Zygmunta.

- Melchior (ur. 1586 – zm. 26.03.1633 r.) – syn Ernesta z pierwszego małżeństwa, właściciel Wronowa (Braunau) w księstwie wołowskim, żonaty z N. von Mutschelnitz z Czernicy (Tschirnitz) koło Jawora (Jauer), miał kilkoro dzieci: m.in. Julianę – żonę Adama von Rothenburg z Netki (Nettkau) oraz Jerzego Melchiora.

- Ernest jun. (ur. 1600 – zm. 21.09.1633 r.) – właściciel Ogrodziska (Sprattchen), żonaty (x 1625 r.) z Ewą (zm. 1646 r.), córką Leonarda von Nostitz, miał córkę – Barbarę, żonę Krzysztofa von Zedlitz z Żarskiej Wsi (Florsdorf) koło Zgorzelca (Goerlitz).
- Zygmunt – właściciel Trzebnic (Seebnitz) i Zielonej Łąki (Gruenthal) w księstwie legnickim, dwukrotnie żonaty: 1. z Jadwigą, córką Mikołaja von Glaubitz ze Starej Jabłonej (Altgabel), 2. z Małgorzatą Zofią von Knobelsdorf, dzieci miał tylko z pierwszą żoną: Zygmunta jun., Melchiora i Ernesta.
Średni syn Zygmunta – Melchior (ur. 1632 – zm. 29.01.1694 r.), właściciel Dąbrowy Górnej (Ober Dammer), po licznych podróżach po dworach europejskich osiadł na Śląsku. Żonaty (x 20.04.1667 r.) z Ewą Sabiną von Lest, miał pięcioro dzieci w tym trzech dorosłych synów.

1. Dom Wronów (Braunau)

W XVII wieku istniał dom Wronów (Braunau) w księstwie wołowskim (lub Brunów k. Lubina) o którym niewiele wiemy. N. von Rothkirch, właściciel Wronowa (Braunau) żonaty z Zuzanną Katarzyną, córką Wolfa Kaspra von Hundt z Ruska (Rausse), miał sześciu synów: Melchiora – żonatego z N. von Falkenheim z Kalinówki (Polach) koło Lubina (Lueben), Wacława – żonatego z N. von Kottulinską, Wolfa, Henryka Wacława, Hioba, Krzysztofa Fryderyka – żonatego z N. von Kirschbaum.

Wolfgang Melchior von Rothkirch (ur. Spalona, Heinersdorf 25.03.1673 – zm. Wronów, Braunau 19.02.1720 r.) – właściciel Dolnego Wronowa (Nieder Braunau), był żonaty (x 1701 r.) z Joanną Elżbietą, córką Jana Henryka von Falkenhain z Głoski (Gloschkau). Miał trzech synów i sześć córek z których jeden syn i dwie córki zmarły przed matką.

IV. INNE DOMY

1. Dom Prusice (Prausnitz)

Nie wiadomo do jakiej linii należał dom Prusice (Prausnitz) koło Złotoryi (Goldberg). Właściciele tej miejscowości znani są od początków XVI wieku.

N. von Rothkirch, żonaty z N. von Dornheim z Kawic (Koitz) w księstwie legnickim, miał syna – Hioba, żonatego z N. von Falkenhain z Krzeczyna Małego (Klein Krichen). Jego syn – Hiob jun. (ur. 1516 – zm. 5.08.1591 r.), właściciel Prusic (Prausnitz), żonaty dwukrotnie: 1. z Barbarą (zm. 1569 r.), córką Jana von Reibnitz z (Girlichsdorf), 2. z Urszulą von Eichholz (zm. po 1592 r.) miał jedenaście córek które bogato wyposażył. Jedna z córek – Jadwiga, była żoną Fryderyka jun. von Mutschelnitz z Moczydlnicy Dworskiej (Herrnmutschelnitz) koło Wołowa (Wohlau), zaś Anna – żoną Jerzego von Sommerfeld und Falkenhain z Jastrzębca (Falkenhain) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

W kościele w Prusicach (Prausnitz) znajdują się liczne epitafia i płyty nagrobne przedstawicieli tego rodu.

2. Dom Ustronie (Talbendorf)

W XVI wieku właścicielem Ustronia (Talbendorf) w księstwie legnickim był Wacław von Rothkisch żonaty z Katarzyną von Hochberg. Miał trzech synów: Wolfa (zm. 1627 r.) – właściciela Ustronia (Talbendorf), żonatego z Magdaleną von Sack (zm. 1645 r.), wdową po Leonardzie von Nostitz; Wacława jun. i Krzysztofa. Krzysztof – właściciel Ustronia (Talbendorf), żonaty z Urszulą von Popschuetz, miał trzech synów: Wolfa Henryka, Jerzego Zygmunta i Krzysztofa Fryderyka.

XIX – XX WIEK.

W XVIII wieku istniały dwie linie: potomków Heinza (zm. 1472 r.) z Ogrodziska (Sproettchen) i potomków Stefana (zm. 1477 r.) z Pątnowa (Panthen).

I. LINIA POTOMKÓW HEINZA (HENRYKA) Z OGRODZISKA (SPROETTCHEN)

Linia ta w pierwszej połowie XVIII wieku podzieliła się na dwie podlinie:

1. Podlinia szlachecka Hioba Henryka;
2. Podlinia baronowska i hrabiowska Wolfganga Melchiora;

1. Podlinia szlachecka Hioba Henryka.

W XIX wieku istniała tylko jedna podlinia szlachecka, byli to prawdopodobnie potomkowie Joachima von Rothkirch ze Spalonej (Heinersdorf) i jego pierwszej żony – Katarzyny von Rothkirch z Ogrodziska (Sproettchen). Założycielem podlinii był Hiob Henryk (ur. 24.06.1682 – zm. 10.02.1748 r.) – właściciel Dolnej Spalonej (Nieder Heinersdorf) i Wielkiego Ogrodziska (Gross Sproettchen ?). Posługiwał się nazwiskiem „von Rothkirch und Pathen”. Na przełomie XVIII i XIX wieku podlinia podzieliła się na dwie gałęzie (założone przez wnuków Hioba Henryka ?): Karola Konrada i Wolfa Zygmunta.

a) Potomstwo Karola Konrada

Karol Konrad (ur. 29.03.1744 – zm. Wisznia Mała, Wiese 3.02.1801 r.) – był właścicielem Przecławic (Pristelwitz), Rzepowic (Klein Maertinau), Ligoty Pięknej (Schoen-Ellguth), Bukowiny (Bukowine) i Wiszni Małej (Wiese) koło Trzebnicy (Trebnitz).

W pierwszej połowie XIX wieku Fryderyk Adam Jarosław (ur. Wisznia Mała, Wiese 16.12.1794 – zm. Masłów, Massel 31.05.1873 r.), był właścicielem Ligoty Pięknej (Schoen-Ellguth), Masłowa (Massel) z folwarkami Neurode i Klein Schweinern, Bukowca (Buchwald) koło Trzebnicy (Trebnitz) oraz Knauten w Prusach Wschodnich. Żonaty dwukrotnie 1. (x Piotrkowice, Gross Peterwitz 28.06.1821 r.) z Luizą von Dankelmann (ur. Brzeg, Brieg 10.10.1801 – zm. Lie-

benberg 23.05.1831 r.), 2. (x Konradswaldau – które ? 5.04.1837 r.) z Zofią von Blumenstein (ur. Konradswaldau 10.03.1805 – zm. Karlsruhe 15.05.1881 r.), z drugiego małżeństwa miał dwóch synów:

1. Alfonsa Henryka Erdmanna Gastona (ur. Konradswaldau 25.01.1838 – zm. Wallisellen b. Zurich 5.03.1909 r.) – właściciela Przeclawic (Pristelwitz) i Rzepowic (Klein Maertinau). Żonaty (x Gross Kmehlen 12.06.1867 r.) z Elżbietą Marią Zofią von Bojanowski (ur. Poczdam, Potsdam 10.10.1848 – zm. Drezno, Dresden 28.06.1913 r.), właścicielką Gross Kmehlen koło Merseburga, miał syna – Henryka (ur. Przeclawice, Pristelwitz 28.08.1869 r.), właściciela Gross Kmehlen, żonatego (x 2.03.1904 r.) z Milli Hutzelsieder.
2. Jarosława Edmunda Mary (ur. Konradswaldau 18.03.1841 r.) – żonatego (x Trawniki k. Koźła, Trawnig b. Cosel 6.03.1864 r.) z Selmą Marią Elfrydą Idą Matthias von Wallhofen (ur. Trawniki, Trawnig 15.02.1837 – zm. Rathenow 10.08.1885 r.), miał dwóch synów:
 - a) Kurta Franciszka Fryderyka Adolfa Alfonsa Marię (ur. Ligota Piękna, Schoen-Ellguth 3.03.1865 r.) – właściciela Masłowa (Massel) z folwarkami Neurode i Klein Schweinern. Żonaty (x Nowy Jork, New York 1.06.1892 r.) z Oliwią Luizą Brown (ur. Guelph-Kanada 10.10.1865 r.), miał czworo dzieci:
 - Beatricze Luize (ur. Frankfurt nad Menem, Frankfurt a. M. 20.11.1895 r.);
 - Sybillę Walerię Marię (ur. Kopenhaga 16.09.1898 r.);
 - Williamsa Kurta (ur. Kopenhaga 21.08.1899 r.);
 - Jarry Filipa Adolfryda Otto (ur. Masłów, Massel 25.05.1903 r.).
 - b) Fryderyka Karola Jarosława Erdmanna Marię (ur. Karlsruhe 3.01.1873 r.) – żonatego (x Berlin 11.10.1898 r.) z Łucją Ellą Eichel (ur. Calbe a.H. 25.09.1876 r.). Miał syna – Joachima Jana Fryderyka Karola Jarosława Kurta (ur. Emmerich 23.01.1909 r.).

b) Potomstwo Wolfa Zygmunta

Wolf Zygmunt (ur. 3.03.1754 – zm. 26.05.1822 r.), był właścicielem Grodziszowa (Rohrau), Theuderau (część Sobociska, Zottwitz), Kun (Kunitz) koło Oławy (Ohlau), Zimnik (Kalthaus) koło Jawora (Jauer), Barcinka (Berthelsdorf) i Wrzeszczyna (Boberullersdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), Strzyżowca (Tschischdorf) i Pokrzywnika (Riemendorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

Jego syn – Karol Henryk Zygmunt (ur. Barcinek, Berthelsdorf 24.10.1785 – zm. Wojanów, Schildau 14.07.1830 r.) był właścicielem Barcinka (Berthelsdorf), Wrzeszczyna (Boberullersdorf), Strzyżowca Tschischdorf), Pokrzywnika (Riemendorf), Wojanowa (Schildau), Bobrowa (Boberstein) i Dąbrowicy (Eichberg). Żonaty (x Wrocław, Breslau 23.04.1811 r.) z Szarlottą Ernestyną Fryderyką von

Koeckritz-Friedland (ur. Wrocław, Breslau 19.10.1793 – zm. Kosiska, Koiskau 1.12.1852 r.), właścicielką Kosisk (Koiskau) koło Legnicy (Liegnitz), miał dwóch synów:

1. Adalberta Wolfa Zygmunta (ur. Wojanów, Schildau 25.12.1819 – zm. Wrocław, Breslau 28.03.1886 r.) – żonaty (x Wrocław, Breslau 1.10.1856 r.) z Adelą Otylią Augustą von Frankenberg-Prosclitz (ur. Cieszków, Freyhan 21.03.1833 – zm. Wrocław, Breslau 7.08.1897 r.), miał dwoje dzieci:

- a) Annę Józefinę Ernestynę (ur. Halberstadt 10.06.1859 r.);

- b) Karola Bruno Zygmunta (ur. Quedlinburg 2.03.1861 r.) – majora wojsk niemieckich.

2. Oskara Zygfyda Zygmunta (ur. Wojanów, Schildau 19.05.1821 – zm. Sadków, Schottgau 8.12.1895 r.) – właściciela Sadkowa (Gross Schottgau), Sadkówka (Klein Schottgau) i Maciejowca (Matzdorf) koło Wrocławia (Breslau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Budzisz, Puditsch 25.02.1847 r.) z Heleną Rosarius von Rosenberg (ur. Budzisz, Puditsch 22.05.1830 – zm. Sadków, Schottgau 9.02.1858 r.), 2. (x Przecław, Ottendorf 10.05.1859 r.) z Toską von Berge und Herrendorf (ur. Kosiska, Koiskau 6.07.1823 – zm. Sadków, Schottgau 1.08.1902). Z pierwszą żoną miał czworo dzieci, z drugą – dwoje:

- a) Kurta Henryka Aleksandra Zygmunta (ur. Sadków, Schottgau 18.03.1849 r.) – generała majora wojsk niemieckich, seniora rodu. Żonaty (x Smolna k. Oleśnicy, Schmollen b. Oels 13.01.1876 r.) z Anną Elżbietą Emmą von Ruediger (ur. Beetz 24.12.1850 r.), miał czworo dzieci:

- Emmę Joannę Helenę (ur. Sulechów, Zuellechau 28.10.1876 r.) – (x Legnica, Liegnitz 8.02.1911 r.) Bodo von Baumbach, oficera wojsk niemieckich;

- Elżę Toskę Annę (ur. Wrocław, Breslau 6.02.1879 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 28.09.1906 r.) Emmo von Scholten, oficera wojsk niemieckich;

- Heinza Oskara Edwarda Zygmunta (ur. Wrocław, Breslau 13.03.1880 r.) – żonatego (x Grootfontein 10.07.1919 r.) z Hildgardą Freese (ur. 1.05.1892 r.);

- Wolfa Bruno Oskara Edwarda Zygmunta (ur. Słupsk, Stolp 29.03.1884 r.) – oficera wojsk niemieckich.

- b) Adalberta Karola Deodata Zygmunta (ur. Sadków, Schottgau 9.11.1853 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich, właściciela Sadkowa (Schottgau). Żonaty (x Roszkowice k. Kluczborka, Roschkowitz b. Kreuzburg 12.04.1882 r.) z Katarzyną Agnieszką Karoliną Marią Erdmutą von Cramon (ur. Skorogoszcz k. Brzegu, Schurgast b. Brieg 27.11.1862 r.), miał czworo dzieci:

- Fryderyka Wilhelma Oskara Deodata Zygmunta (ur. Darmstadt 16.02.1884 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Legnica, Liegnitz 29.09.1910 r.) z Anną Małgorzatą Fryderyką Teresą Idalią Gottliebą Eleonorą von Koeckritz-Friedland (ur. Koźmice k. Ząbkowic Śl., Kosemitz b. Frankenstein 23.05.1879 r.);
 - Elly Helenę Toskę Katarzynę (ur. Darmstadt 31.03.1889 r.);
 - Oskara Gwido Karola Ludwika Deodata Zygmunta (ur. Głubczyce, Leobschuetz 29.09.1893 r.);
 - Toskę Katarzynę Marię Elżbietę (ur. Wrocław, Breslau 9.11.1894 r.).
- c) Wilhelma Arona Zygmunta (ur. Sadków, Schottgau 7.04.1855 – zm. Wawrzyszów k. Strzelina, Lorenzberg b. Strehlen 11.12.1901 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Wszechświęte k. Oleśnicy, Allerheiligen b. Oels 11.03.1882 r.) z Joanną Augustą Małgorzatą von Wissel (ur. Wszechświęte, Allerheiligen 23.04.1859 r.), miał troje dzieci:
- Szarłottę Idę Toskę Elżę Helenę (ur. Braniewo, Braunsberg 13.01.1883 r.);
 - Herberta Oskara Hermanna Kurta (ur. Braniewo, Braunsberg 13.01.1884 – zginął w Kamerunie 29.09.1914 r.);
 - Annę Elżbietę Magdalenę (ur. Wszechświęte, Allerheiligen 15.07.1888 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 25.11.1909 r.) Rudolfa von Salisch.
- d) Helenę Felicitas (ur. Sadków, Schottgau 14.01.1858 r.).
- e) Wiktora Hugo Erdmanna Zygmunta (ur. Sadków, Schottgau 5.10.1861 – zm. Kassel 26.04.1907 r.) – majora wojsk niemieckich. Żonaty (x Mueckenhain 27.09.1894 r.) z Hannah Marią Małgorzatą von Lucke (ur. Mueckenhain 31.12.1869 r.), miał troje dzieci:
- Mariannę Toskę Dorę (ur. Mueckenhain 15.07.1895 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 12.01.1916 r.) Bernarda von Busse;
 - Wolfa Zygmunta Jana Oskara (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 23.09.1897 r.);
 - Hannah Szarłottę Agatę (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 27.12.1900 r.).
- f) Elżbietę Ewę Matyldę (ur. Sadków, Schottgau 19.01.1867 r.).

2. Podlinia baronowska i hrabiowska Wolfganga Melchiora

Założycielem podlinii był Wolfgang Melchior (ur. Spalona, Heinersdorf 25.03.1673 – zm. Wronów, Braunau 19.02.1720 r.) właściciel Wronowa (Braunau) w księstwie wołowskim. Żonaty (x 1701 r.) z Joanną Elżbietą von Falkenhain z Głoski (Gloschkau), miał dwóch dorosłych synów i cztery córki.

a) Baronowie von Rothkirch und Trach

W 1757 roku (4.03.) tytuł barona pruskiego uzyskał syn Wolfganga Melchiora – Jan Fryderyk von Rotkirch. Jego syn – Ernest Wolfgang (ur. Altenburg-Saksonia 1.06.1769 – zm. 15.12.1832 r.), został adoptowany przez swoją ciotkę Szarlotę Eleonorę bar. von Trach i przyjął nazwisko „bar.von Rotkirch und Trach”. Był właścicielem Pątnowa (Panthenau) i Niedźwiedzic (Baersdorf). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Schkopau 26.08.1788 r.) z Chrystianą Henriettą Fryderyką Dorotą von Trotha (ur. Hecklingen 17.12.1765 – zm. Legnica, Liegnitz 28.12.1809 r.), 2. (x Altenburg 28.10.1817 r.) z Augustą Adelajdą von Seebach z Gross Fahner (ur. Altenburg 29.08.1795 – zm. Raczków k. Legnicy, Rosenau b. Liegnitz 16.01.1881 r.), z pierwszą żoną miał dwóch synów, z drugą – również dwóch:

1. Ernesta Ludwika (ur. Altenburg 4.09.1791 – zm. Legnica, Liegnitz 1.06.1855 r.) - ordynata Pątnowa (Panthen). Żonaty (x Głogów, Glogau 10.10.1823 r.) z Marią Anną Serafiną Augustą von Hartmann (ur. Głogów, Glogau 8.05.1855 – zm. Legnica, Liegnitz 2.02.1844 r.). Jego syn – Ernest Edwin, otrzymał tytuł hrabiowski i był założycielem podlinii hrabiowskiej starszej (zob.).
2. Leopolda – założyciela podlinii hrabiowskiej młodszej (zob.).
3. Aleksandra Wolfganga (ur. Pątnów, Panthenau 16.11.1818 – zm. Altenberga 9.12.1890 r.) – właściciel Altenbergi, Altendorfu, Robias i Uhlstaet w Saksonii-Altenburg. W 1851 roku (22.12.) uzyskał potwierdzenie pruskiego tytułu barona z predykatem „genannt von Schwarzenfels”: „Freiherr von Rothkirch und Trach genannt von Schwarzenfels“. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Karnitz 21.06.1852 r. – rozwiedziony 1862 r.) z Felicitas von Stammer (ur. 6.06.1834 r.), 2. Drezno, Dresden 22.11.1865 r.) z Augustą bar. von Lorenz (ur. Ober Nitschka 4.05.1841 – zm. Szczawno, Salzbrunn 1.02.1915 r.), z pierwszą żoną miał dwoje dzieci, z drugą – córkę:
 - a) Heino Ernesta Arnda (ur. Altenberga 3.09.1853 – zm. Charlottenburg 19.12.1909 r.) – właściciela Altenbergi, żonatego (x Wrocław, Breslau 12.10.1886 r.) z Elfrydą Elżbietą Katarzyną von Hohberg und Buchwald (ur. Wojsławice k. Żąbkowic Śl., Woislawitz b. Frankenstein 12.08.1860 r.).
 - b) Elżbietę Emilię Lonny (ur. Altenberga 1.08.1854 r.).
 - c) Martę Marię (ur. Altenberga 29.12.1868 r.) – dwukrotnie zamężną:
 1. (x Altenberga 29.09.1887 r.) z Karolem bar. von Kap-herr (zm. Klein Bielen 9.10.1897 r.), współwłaścicielem Wronek (Wronke) w Wielkopolsce i Klein Bielen w Meklenburgii,
 2. (x Panker 21.02.1905 r.) z Harry von Wright, generałem majorem wojsk niemieckich.
4. Maksymiliana Deodata (ur. Pątnów, Panthenau 8.06.1821 – zm. Altenburg 11.02.1860 r.) – żonaty (x Altenburg 20.05.1851 r.) z Elżbietą Pierer (ur. 28.02.1830 – zm. Altenburg 1.01.1910 r.), miał dwie córki:

- a) Aleksandrę Marię Teresę Elżbietę (ur. Altenburg 6.07.1854 r.) – trzykrotnie zamężną: 1. (x Altenburg 20.10.1872 r.) z doktorem filozofii Jerzym von der Gabelentz (zm. Berlin 10.12.1893 r.), 2. z Karolem Bernardem Haenel-Claus (zm. Drezno, Dresden 14.04.1893 r.), 3. (x Rzym 9.04.1896 r.) z Wiktorem von Stoltzenberg (zm. 10.04.1911 r.);
- b) Wandę Aleksandrę Adelajdę Konstancję Deodatę (ur. Altenburg 22.03.1858 r.) – żonę (x Altenburg 15.11.1877 r.) Stefana Geibel (zm. Altenburg 6.01.1903 r.), radcy handlowego, nadwornego drukarza i wydawcy.

b) Hrabiowie von Rothkirch-Trach

W 1861 roku tytuły hrabiów otrzymali oddzielnie z nieco innymi nazwiskami: Ernest Edwin Graf von Rothkirch und Trach (18.10.1861 r.) – ordynat majoratu Pątnów (Panthenau) i jego stryj, Leopold Graf von Rothkirch Freiherr von Trach (15.11.1861 r.) – ordynat fideikomisu Niedźwiedzice (Baersdorf-Trach).

Hrabiowie v. Rothkirch u. Trach z Pątnowa (Panthenau)

Ernest Edwin hr. von Rothkirch und Trach (ur. Głogów, Glogau 1.09.1828 – zm. Pątnów, Panthenau 29.09.1904 r.) – ordynat majoratu Pątnów (Panthenau), żonaty (x Legnica, Liegnitz 8.11.1852 r.) z Wandą hr. von Zedlitz und Trulesschler (ur. Piotrków k. Dzierżoniowa, Petrikau b. Reichenbach 10.08.1831 – zm. Pątnów, Panthenau 3.04.1912 r.), miał czterech synów:

1. Ernesta Leonarda (ur. Legnica, Liegnitz 8.08.1853 r.) – mistrza ceremonii dworu pruskiego, komtura zakonu joannitów, seniora rady familijnej rodu von Rothkirch. Żonaty (x Reitwein 31.05.1883 r.) z Elizą hr. Finck von Finckenstein (ur. Reitwein 31.03.1863 r.), miał czworo dzieci:
 - a) Ernesta Edwina Rudolfa Karola (ur. Pątnów, Panthenau 29.03.1884 – zginął pod Bertrix – Belgia 11.08.1914 r.) – doktora prawa. Żonaty (x Siedlce k. Lubina, Zedlitz b. Lueben 27.09.1911 r.) z Elżbietą (Elly) bar. von Wechmar (ur. Oława, Ohlau 24.05.1889 r.), miał syna – Ernesta Edwina Leonarda Jana Zygryda (ur. Wrocław, Breslau 17.07.1912 r.);
 - b) Luizę Wandę Elizę (Iza) (ur. Pątnów, Panthenau 6.03.1888 r.) – żonę (x Pątnów, Panthenau 7.03.1912 r.) Artura bar. von Kettler (zginął pod Ypern 11.11.1914 r.);
 - c) Adelajdę Erdmutę Serafinę Ruth (ur. Pątnów, Panthenau 2.02.1890 r.) – żonę (x Pątnów, Panthenau 22.09.1921 r.) Bolko bar. von Richthofen;
 - d) Ernestynę Marię Leonie Krystynę (ur. Pątnów, Panthenau 5.10.1892 r.).
2. Ernesta Ludwika Maksymiliana (ur. Pątnów, Panthenau 31.08.1857 r.) – radcę administracji królewskiej. Żonaty (x Poznań, Posen 2.08.1889 r.) z

Szarlottą Rudolfiną Marią von Seeckt (ur. Duesseldorf 2.02.1862 r.), miał trzy córki:

- a) Ernestynę Augustę Wandę Barbarę (ur. Poznań, Posen 4.06.1890 r.) – żonę (x Złotoryja, Goldberg 14.12.1910 r.) Hermanna von Bue-low, właściciela Brzeżan (Nieder Oertmannsdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban);
 - b) Ernestynę Serafinę Konstancję Gizelę (ur. Złotoryja, Goldberg 17.06.1893 r.) – żonę (x Złotoryja, Goldberg 24.05.1919 r.) Henryka von Wallenberg-Pachaly;
 - c) Ernestynę Marię Maksymilianę Ilzabę (ur. Złotoryja, Goldberg 3.11.1898 r.) – żonę (x Złotoryja, Goldberg 25.02.1919 r.) Adalberta bar. von Loewenstern, współwłaściciela i zarządcę fideikomisu hr. von Schimmelmanna.
3. Ernesta Edwina Tylo (ur. Pątnów, Panthenau 14.02.1861 r.) – generała porucznika wojsk niemieckich. Żonaty (x Campehl 7.10.1887 r.) z Marianną Krell (ur. Campehl 29.07.1866 r.), miał troje dzieci:
- a) Ernesta Jerzego Edwina (ur. Milicz, Militsch 1.11.1888 r.) – oficera wojsk niemieckich, żonatego (x Oberurf b. Kassel 16.09.1922 r.) z Albertyną hr. von Schaumburg (ur. Lehrbach 23.08.1902 r.);
 - b) Ernestynę Wandę Marię Annemarię (ur. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. d. Oder 27.06.1893 r.);
 - c) Ernestynę Helenę Serafinę Dorotę (ur. Hannover 2.01.1899 r.) – żonę (x Poczdam, Potsdam 11.04.1921 r.) Waltera Eberharda bar. von Medem.
4. Ernesta Moryca Jerzego (ur. Pątnów, Panthenau 16.03.1863 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 12.08.1923 r.) – oficera wojsk niemieckich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Sierosławice k. Kluczborka, Schieroslawitz b. Kreuzburg 27.09.1891 r.) z Annemarią Adelajdą Erdmutą von Jordan (ur. Sierosławice, Schieroslawitz 15.11.1873 – zm. Lubin, Lueben 8.11.1896 r.), 2. (x Dittersbach 19.10.1899 r.) z Saszą Dorotą Glade, wdową po N. von Dec-ker (ur. Honolulu 14.11.1874 r.), z pierwszą żoną miał dwoje dzieci, z drugą – syna:
- a) Ernesta Edwina Karola Heinze (ur. Milicz, Militsch 17.09.1892 r.) – żonatego dwukrotnie: 1. (x Milicz, Militsch 31.07.1914 r.- roz-wiedziony 7.04.1921 r.) z Łucją (Lizzie) Bertą Bianką Lueders (rozwiedzioną z N. von Chamier-Glischynski) (ur. Zgorzelec, Goer-litz 11.01.1890 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 12.12.1922 r.) z Heleną Anną Marią Scholz (ur. Malczyce k. Środy Śląskiej, Maltsch b. Neumarkt 22.01.1897 r.). Z pierwszą żoną miał syna – Heino Je-rzego Ernesta Waltera (ur. Zgorzelec, Goerlitz 19.08.1915 r.).
 - b) Ernestynę Jenny Zuzannę Wandę Annelizę (ur. Lubin, Lueben 27.10.1896 r.);

- c) Ernesta Wacława Jana Juergena (ur. Bobrów k. Jeleniej Góry, Boberstein b. Hirschberg 12.09.1902 r.) – żonatego (x Eichberg - który ? 27.10.1924 r.) z Armgardą Klarą Elżbietą von Schulz (ur. Drezno, Dresden 26.09.1900 r.).

Hrabiowie v. Rothkirch bar. v. Trach z Niedźwiedzice (Baersdorf-Trach)

Leopold hr. von Rothkirch bar. von Trach (ur. 21.08.1796 – zm. Niedźwiedzice (Baersdorf-Trach 6.08.1866 r.) – właściciel utworzonego w 1782 roku fideikomisu Niedźwiedzice (Baersdorf-Trach) koło Złotoryi (Goldberg), radca wyższego sądu ziemskiego. Żonaty (x Hermsdorf ? 1.05.1821 r.) z Toską bar. von Bisping (ur. 27.07.1804 – zm. Legnica, Liegnitz 15.06.1876 r.), miał dwóch synów:

1. Doroteusa Natalisa (ur. Wrocław, Breslau 28.09.1834 – zm. Niedźwiedzice, Baersdorf-Trach 22.04.1897 r.) – żonatego (x Ostróžno k. Lubania Śl., Ostrichen b. Lauban 19.09.1872 r.) z Amelią Luizą Teklą Cecylią Klarą Ferdynandą Marianną Frydą von Gersdorff (ur. Ostróžno, Ostrichen 27.09.1854 r.) która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za szwagra Leopolda hr. von Rothkirch. Miał troje dzieci:

- a) Lotara Ernesta Wolfganga Karola Leopolda Teodora (ur. Niedźwiedzice, Baersdorf-Trach 5.01.1874 r.) – kuratora Akademii Rycerskiej w Legnicy, żonatego (x Kręsko ? Kranz 12.10.1901 r.) z Małgorzatą von Tiedemann (ur. Berlin 18.11.1877 r.);
 - b) Teresę Dorotę Lonny Elżbietę Barbarę (ur. Niedźwiedzice, Baersdorf-Trach 16.01.1880 r.) – żonę (x Legnica, Liegnitz 24.03.1925 r.) pastora Eugeniusza von Gossler;
 - c) Leonarda Alfreda (ur. Niedźwiedzice, Baersdorf-Trach 22.10.1882 r.) - deputowanego rady prowincji Brandenburg, żonatego (x Gross Rinnersdorf 22.10.1908 r.) z Odą von der Asseburg (ur. Steinhöfel 13.10.1888 r.).
2. Leopolda Fryderyka (ur. Niedźwiedzice, Baersdorf-Trach 18.11.1837 – zm. Piława Górna, Ober Peilau 9.01.1914 r.) – żonatego trzykrotnie: 1. (x Borowe k. Szprotawy, Burau b. Sprottau 23.04.1868 r.) z Marianną hr. von Kospoth (ur. Borowe, Burau 26.01.1848 – zm. Iłowa, Halbau 2.03.1869 r.), 2. (x Borowe, Burau 17.07.1880 r.) z jej siostrą Dorotą hr. von Kospoth (ur. Borowe, Burau 13.04.1862 – zm. Borowe, Burau 29.11.1892 r.), 3. (x świątynia Wang 2.07.1898 r.) ze swoją bratową Amelią Luizą Teklą Cecylią Klarą Ferdynandą Marianną Frydą von Gersdorf (ur. Ostróžno, Ostrichen 27.09.1854 r.), wdową po Doroteusie Natalisie hr. von Rothkirch. Z drugą żoną miał syna – Wolfganga Leopolda Zygfryda (ur. Borowe, Burau 17.11.1892 r.).

II. LINIA POTOMKÓW STEFANA Z PAŃNOWA (PANTHEN)

W XIX wieku linia dzieliła się na dwie podlinie: śląską – baronowską i austriacką – hrabiowską.

1. Podlinia śląska – baronowska

Podlinia ta posiadała Czerwony Kościół (Rothkirch) koło Legnicy (Liegnitz) i Boraszyce Małe (Klein Panthen, Klein Pantken) koło Wołowa (Wohlau). W 1840 roku (7.12.) majątek Czerwony Kościół (Rothkirch) został przekształcony w fideikomis a w 1841 roku (13.04.) również Boraszyce Małe (Klein Panthen, Klein Pantken). Jednocześnie ich właściciel – I ordynat Fryderyk Karol Henryk von Rothkirch und Panthen (ur. Wrocław, Breslau 12.02.1795 – zm. Czerwony Kościół, Rothkirch 2.01.1847 r.) otrzymał dziedziczny tytuł barona. Żonaty (x 3.05.1825 r.) z Henriettą Dorotą Wilhelminą von Tempelhof (ur. Forden 3.09.1796 – zm. Juszczyn k. Środy Śl., Lampersdorf b. Neumarkt 30.11.1868 r.), miał dwóch synów:

1. Fryderyka Hioba Erdmanna (ur. Juszczyn, Lampersdorf 21.04.1826 – zm. Unterstrass-Szwajcaria 1886 r.) – żonatego (x 25.08.1848 r.) z Izabelą Elżbietą Olof (ur. 25.08.1824 r.).
2. Fryderyka Antoniego Waleriusza (ur. Oleśnica, Oels 23.11.1832 – zm. Czerwony Kościół 30.09.1883 r.) II ordynata i właściciela Dolnego Grzymalina (Nieder Langenwaldau) koło Legnicy (Liegnitz). Żonaty (x 28.11.1854 r.) z Elżbietą Dorotą Albertyną von Prittwitz-Gaffron (ur. Gola, Guhlau 8.04.1833 r.), miał czworo dzieci:
 - a) Marię Henriettę Hildegardę (ur. Czerwony Kościół, Rothkirch 2.09.1855 r.);
 - b) Jana Zygmunta Fryderyka (ur. Czerwony Kościół, Rothkirch 10.01.1858 – zm. Czerwony Kościół, Rothkirch 20.10.1906 r.) – III ordynata. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Czerwony Kościół, Rothkirch 18.10.1885 r.) z Toni Planinsegg (ur. Cilli-Styria 30.04.1856 – zm. Czerwony Kościół 7.05.1900 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 3.09.1903 r.) z Małgorzatą Thamm (ur. Zabrze, Zabrze 27.01.1878 r.), z pierwszą żoną miał córkę – Toni Elżbietę Marię (ur. Czerwony Kościół, Rothkirch 14.06.1892 r.), żonę (x Anglia 18.10.1912 r.) Maksa Vilkmere; z drugą – Jana Joachima Fryderyka (ur. posthumus Wrocław, Breslau 15.04.1907 r.) – IV ordynata Czerwonego Kościoła (Rothkirch) i Boraszyc Małych (Klein Panthen, Klein Pantken).
 - c) Armgardę Jadwigę Adelajdę (ur. Czerwony Kościół, Rothkirch 22.06.1860 r.).
 - d) Agnieszkę Lonny Luitgardę (ur. Czerwony Kościół 12.11.1864 r.) – żonę (x Piława Górna, Gnadenfrei 8.10.1889 r.) kupca Rudolfa Marksa.

2. Podlinia austriacka – hrabiowska

W 1826 roku (25.01.) tytuł austriackich hrabiów otrzymali bracia: Leonard Józef, Leopold Józef i Franciszek Serafin von Rothkirch und Panthen. Posiadali

majątki w Austrii i w Czechach. W 1827 roku odziedziczyli również majątek Starowice Dolne (Hoenigsdorf) w dawnym księstwie nysko-grodzkowskim. Leopold Józef miał syna – Karola, właściciela państwa Běstvina w Czechach, który wraz ze swoimi kuzynami, synami Leonarda Józefa odziedziczył ten majątek. W 1863 roku sprzedali go majorowi wojsk pruskich Arturowi Zimmerowi. Leonard Józef (ur. Pahrendorf 6.11.1773 – zm. Wiedeń, Wien 10.06.1842 r.) – żonaty (x Łądek k. Kłodzka, Landeck b. Glatz 21.05.1811 r.) z Julianną bar. von Rothkirch und Trach (ur. 26.06.1790 – zm. Graz 28.04.1872 r.), miał troje dzieci:

1. Ferdynanda Karola Ernesta Leopolda Wiktora (ur. Wiedeń, Wien 11.04.1814 – zm. Graz 1.05.1901 r.) – wraz z bratem właściciela m. in. Starowic Dolnych (Hoenigsdorf) koło Nysy (Neisse);
2. Leonardynę Marię Annę Luizę Franciszkę (ur. 31.07.1820 – zm. Graz 17.03.1901 r.) – żonę (x Graz 3.08.1861 r.) Bernarda bar. von Muellerstorf und Urbair (zm. Klobenstein 10.08.1883 r.);
3. Lotara Aurelio Karola Leopolda (ur. 12.03.1822 r.) generała majora wojsk austriackich, właściciela m. in. Starowic Dolnych (Hoenigsdorf). Żonaty (x 20.06.1846 r.) z Angeliką Elżbietą Lacy (ur. 1822 r.).

Źródła:

Sinapius T. I s. 864, T. II s. 923-237

Zedlitz T. IV s. 134-135

Błazek T. III s. 45, 147, T. IV s. 66, T. IV s. 66

Pilnacek T. IV s. 1016

Dorst T. I nr 27, 79

Schles. Wappenbuch szp. 120

Krane s. 105-106

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 63-66

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 64:1914 s. 694-695; Jg 70:1920 s. 699-701

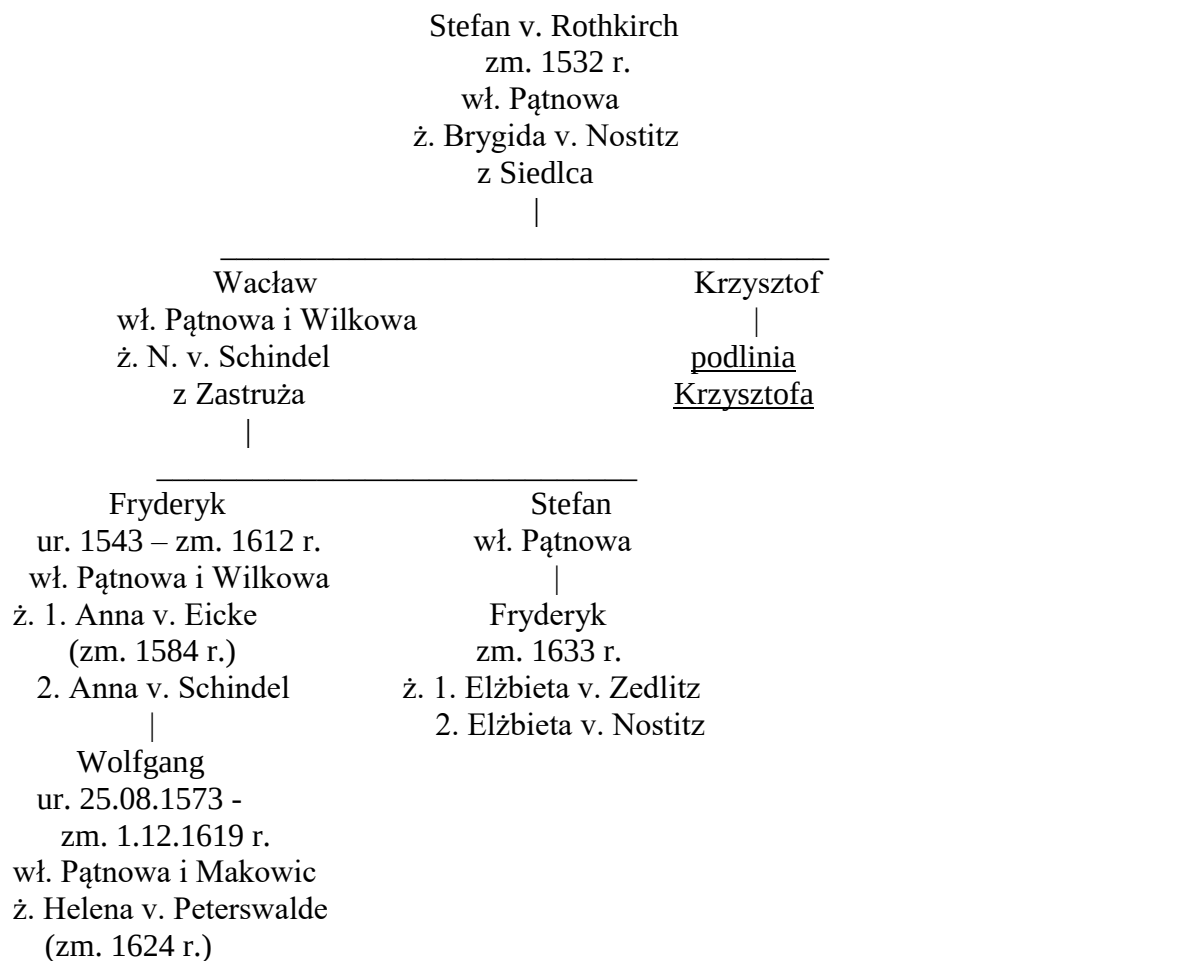
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 75:1902 s. 716-718; Jg 99:1926 s. 463-466

C.D.S. T. VI nr 185

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA Z PAŃNOWA

1. Podlinia Waclawa

Na Wolfgangu i Fryderyku podlinia wymarła – majątki przejęła podlinia Krzysztofa.

2. Podlinia Krzysztofa

a) Dom Ciepłowody

zm. 12.07.1649 r.
wł. Ciepłowód, Zakrzowa,
Podlesia, Janowca i Jakubowa
ż. (x 2.02.1602 r.) Małgorzata
v. Mutschelnitz
(ur. 6.03.1593 – zm. 20.08.1642 r.)
z Moczydlnicy Dworskiej

Jan Wolfram ur. 1617 - zm. 11.09.1690 r. wł. Ciepłowód i Zakrzowa ż. (x 1645 r.) Helena Ludmiła v. Pfeil (zm. 1684 r.) z. Jordanowa Śl.	Jerzy Oswald wł. Kobylej Głowy ż. Barbara Elżbieta v. Kreckwitz z Masłowa	Fryderyk jun. wł. Janowca i Podlesia ż. Anna Krystyna v. Langenau z Dobroszowa	Baltazar zm. 1648 r. w Niderlandach
	Jerzy Fryderyk	Sylwia Krystyna m. Joachim Fryderyk v. Mutschelnitz przejmuje Janowiec	

córki:

- a) Helena Ludmiła
wł. Jordanowa Śl.
m. Jan Sebald v. Saurma
z Wierzbicy i Sadowic
- b) Anna Zofia
wł. Ciepłowód
m. (x 13.07. 1683 r.)
Joachim Zygmunt v. Seidlitz
z Bojanic

b) Dom Więcmierzyce

Wacław
syn Krzysztofa
zm. 8.03.1611 r.
wł. Więcmierzyc i Spalonej
ż. 1. Helena v. Nostitz
z Siedlca
2. (x 23.11.1601 r.)
Anna v. Glaubitz
z Kotli

Wacław jun. zm. 30.09.1643 r. wł. Więcmierzyc ż. Marianna v. Skopp	Fryderyk zm. 30.04.1633 r. wł. Starowic Dolnych ? ż. Barbara v. Seidlitz	Ewa m. Sebastian v. Kottwitz z Żuchłowa
córki:		

a) Anna Helena m. 1. (x 28.11.1633 r.) Zygmunt v. Kottwitz z Chobieni i Zaborowa	Krzysztof Fryderyk zm. 25.06.1657 r. wł. Wójtowicz ż. (x 1645 r.) Helena v. Stosch z Dobrzenic i Mańkowicz 	Krzysztof Wacław	Jan Jerzy
2. Jan Albert v. Rohr z Malerzowicz W. b) Marianna Barbara ur. 4.02.1620 r. m. (x 1637 r.) Melchior v. Seidlitz z Mikołajowa (?) i Szczodrowicz	Jan Wolfram	4 synów i 1 córka	

c) Dom Starowice Dolne

Wolf v. Rothkirch u. Panthen
(z Więcmierzyc ?)
zm. przed 1597 r.
1556 r. – kupił Starowice D.
|
Baltazar
1597 r. – wł. Starowicz D.

Fryderyk
syn Wacława z Więcmierzyc
zm. 30.04.1633 r.
ż. Barbara v. Seidlitz
|
N.
(Krzysztof Wacław
lub Jan Jerzy)
ż. N. v. Gellhorn
|
Jan Krzysztof
zm. 11.07.1721 r.
wł. Starowicz D.
ż. N. v. Necher
|

Leopold Fryderyk wł. Krasnej Góry ż. (x 1706 r.) Joanna Barbara bar. v. Vogten 	Ferdynand ż. N. v. Langenthal Ferdynand Ignacy	Baltazar ż. Beer v. Beerenberg Anna Beata
---	---	--

Jan Karol ur. 12.05.	Franciszek Leopold ur. 19.01.	Leopold Józef ur. 12.02.	Ernest Józef ur. 9.08.	Franciszek Fryderyk ur. 13.05.	Franciszek Józef ur. 20.07.	córki: a) Maria Anna Julianna
----------------------------	-------------------------------------	--------------------------------	------------------------------	--------------------------------------	-----------------------------------	-------------------------------------

b) Joanna Teresa
ur. 12.02.1713 –
zm. 1714 r.

c) Joanna Barbara
ur. 12.01.1717 r.

N. v. Rothkirch
pocz. XVI w.
wł. Ogrodziska
ż. N. v. Warkotsch
z Długiego
|
Wacław
wł. Ogrodziska
i Trzebnic
ż. Małgorzata v. Schweinitz
z Pielgrzymowa
|

Jan
wł. Trzebnic

Zygmunt jun. Melchior Ernest

Jerzy
Melchior

Julianna
m. Adam
v. Rothenburg
z Netki

ur. 1632 –
zm. 29.01.1694 r.
wł. Dąbrowy Górnej
ż. (x 20.04.1667 r.)
Ewa Sabina v. Lest

XIX – XX WIEK

I. LINIA POTOMKÓW HEINZA Z OGRODZISKA

1. Podlinia szlachecka Hioba Henryka

a) Potomstwo Karola Konrada

Karol Konrad v. Rothkirch u. Panthen
ur. 29.03.1744 –
zm. Wisznia Mała 3.02.1801 r.
wł. Przecławic, Rzepowic,
Ligoty Pięknej, Bukowiny
i Wiszni Małej

|
Fryderyk Adam Jarosław
ur. Wisznia Mała 16.12.1794 –
zm. Masłów 31.05.1873 r.
wł. Ligoty Pięknej, Masłowa
i Bukowca

ż. 1. (x Piotrkowice 28.06.1821 r.)
Luiza v. Dankelmann
(ur. Brzeg 10.10.1801 –
zm. Liebenberg 23.05.1831 r.)
2. (x Konradswaldau 5.04.1837 r.)
Zofia v. Blumanstein
(ur. Konradswaldau 10.03.1805 –
zm. Karlsruhe 15.05.1881 r.)

Alfons Henryk
Erdmann Gaston
ur. Konradswaldau 25.01.1838 -
zm. Wallisellen 5.03.1909 r.
wł. Przecławic i Rzepowic
ż. (x Gross Kmehlen 12.06.1867 r.)
Elżbieta Maria Zofia
v. Bojanowski
(ur. Poczdam 10.10.1848 -
zm. Drezno 28.06.1913 r.)
wł. Gross Kmehlen

|
Henryk

Jarosław Edmund
Mary
ur. Konradswaldau 18.03.1841 r.
ż. (x Trawniki 6.03.1864 r.)
Selma Maria Elfryda Ida
Matthias v. Wallhofen
(ur. Trawniki 15.02.1837 –
zm. Rathenow 10.08.1885 r.)

Kurt Franciszek
Fryderyk Adolf
Alfons Maria

Fryderyk Karol
Jarosław Erdmann
Maria

ur. Przecławice 28.08.1869 r. wł. Gross Kmhlen ż. (x 2.03.1904 r.) Milli Hutzelsieder	ur. Ligota Piękna 3.03.1865 r. wł. Masłowa ż. (x Nowy Jork 1.06.1892 r.) Oliwia Luiza Brown (ur. Guelph 10.10.1865 r.) 	ur. Karlsruhe 3.01.1873 r. ż. (x Berlin 11.10.1898 r.) Łucja Ella Eichel (ur. Calbe a. H. 25.09.1876 r.) Fryderyk Karol Jarosław Kurt ur. Emmerich 23.01.1909 r.
Williams Kurt ur. Kopenhaga 21.08.1899 r.	Jarry Filip Adolfryd Otto ur. Masłów 25.08.1903 r.	córki: a) Beatricze Luiza ur. Frankfurt n. M. 20.11.1895 r. b) Sybilla Waleria Maria ur. Kopenhaga 16.09.1898 r.

b) Potomstwo Wolfa Zygmunta

Wolf Zygmunt v. Rothkirch u. Panthen
ur. 3.03.1754 – zm. 26.05.1822 r.
wł. Grodziszowa, cz. Sobocisk, Kun,
Zimnik, Barcinka, Wrzeszczyna,
Strzyżowca i Pokrzywnika
|
Karol Henryk Zygmunt
ur. Barcinek 24.10.1785 –
zm. Wojanów 14.07.1830 r.
wł. Barcinka, Wrzeszczyna, Strzyżowca,
Pokrzywnika, Wojanowa, Bobrowa
i Dąbrowicy
ż. (x Wrocław 23.04.1811 r.) Szarlotta
Ernestyna Fryderyka v. Koeckritz-Friedland
(ur. Wrocław 19.10.1793 – zm. Kosiska 1.12.1852 r.)
wł. Kosisk
|

Adalbert Wolf Zygmunt ur. Wojanów 25.12.1819 - zm. Wrocław 28.03.1886 r. ż. (x Wrocław 1.10.1856 r.) Adela Otylia Augusta v. Frankenberg-Proschlitz (ur. Cieszków 21.03.1833 - zm. Wrocław 7.08.1897 r.) 	Oskar Zygryd Zygmunt ur. Wojanów 19.05.1821 – zm. Sadków 8.12.1895 r. wł. Sadkowa, Sadkówka i Maciejowca ż. 1. (x Budzisz 25.02.1847 r.) Helena Rosarius v. Rosenberg (ur. Budzisz 22.05.1830 – zm. Sadków 9.02.1858 r.) 2. (x Przecław 10.05.1859 r.) Toska v. Berge u. Herrendorf (ur. Kosiska 6.07.1823 –
Karol Bruno Zygmunt	Anna Józefina Ernestyna

[illegible]

Edward Zygmunt
ur. Wrocław 13.03.1880 r.
ż. (x Grootfontein
10.07.1919 r.)
Hildegarda Freese
(ur. 1.05.1892 r.)

Oskar Edward
Zygmunt
ur. Słupsk 29.03.1884 r.
oficer wojsk niemieckich

a) Emma Joanna Helena
ur. Sulechów 28.10.1876 r.
m. (x Legnica 8.02.1911 r.)
Bodo v. Baumbach
oficer wojsk niemieckich
b) Elza Toska Anna
ur. Wrocław 6.02.1879 r.
m. (x Legnica 28.09.1906 r.)
Emmo v. Scholten
oficer wojsk niemieckich

2. Podlinia baronowska i hrabiowskie Wolfganga Melchiora

a) Baronowie v. Rothkirch u. Trach

Wolfgang Melchior v. Rothkirch
ur. Spalona 25.03.1673 –
zm. Wronów 19.02.1720 r.
wł. Wronowa
ż. (x 1701 r.) Joanna Elżbieta
v. Falkenhain
z Głoski

|
Jan Fryderyk

1757 r. – pruski baron

|
Ernest Wolfgang v. Rothkirch u. Trach

ur. Altenburg 1.06.1769 –
zm. 15.12.1832 r.
wł. Pątnowa i Niedźwiedzic
adoptowany syn Szarlotty
Eleonory bar. v. Trach
ż. 1. (x Schkopau 26.08.1788 r.)
Chrystana Henrietta Fryderyka
Dorota v. Trotha
(ur. Hecklingen 17.12.1765 –
zm. Legnica 28.12.1809 r.)
2. (x Altenburg 28.10.1817 r.)
Augusta Adelajda v. Seebach
Z Gross Fahner
(ur. Altenburg 29.08.1795 –
zm. Raczków 16.01.1881 r.)

|

Ernest Ludwik
ur. Altenburg 4.09.1791 -
zm. Legnica 1.06.1855 r.
ordynat Pątnowa
ż. (x Głogów
10.10.1823 r.)

Leopold
|
podlinia
hrabiowska
młodsza
hr. v. Rothkirch

Aleksander Wolfgang
ur. Pątnów 16.11.1818 -
zm. Altenberga
9.12.1890 r.
wł. Altenbergi,
Altendorfu,

Maksymilian Deodat
ur. Pątnów 8.06.1821 –
zm. Altenburg 11.02.1860 r.
ż. (x Altenburg 29.09.1887 r.)
Elżbieta Pierer
(ur. 28.01.1830 –

Maria Anna Serafina Augusta v. Hartmann (ur. Głogów 8.05.1855 - zm. Legnica 2.02.1844 r.) Ernest Edwin <u>podlinia</u> <u>hrabiowska</u> <u>starsza</u> <u>hr. v. Rothkirch</u> <u>u. Trach</u>	<u>bar. v. Trach</u> Robias i Uhlstaet 1851 r. – potwierdzenie pruskiego barona z predykatem: “zwany v. Schwarzenfels” ż. 1. (x Karnitz 21.06.1852 r. - rozwiedziony 1862 r.) Felicitas v. Stammer (ur. 6.06.1834 r.) 2. (x Drezno 22.11.1865 r.) Augusta bar. v. Lorenz (ur. Ober Nitschka 4.05.1841 - zm. Szczawno 1.02.1915 r.) 	zm. Altenburg 1.01.1910 r.) córk: a) Aleksandra Maria Teresa Elżbieta ur. Altenburg 6.07.1854 r. m. 1. (x Altenburg Jerzy v. d. Gabelentz (zm. Berlin 10.12.1893 r.) 2. Karol Bernard Haenel-Claus (zm. Drezno 14.04.1893 r.) 3. (x Rzym 9.04.1896 r.) Wiktor v. Stoltzenberg (zm. 10.04.1911 r.)
Heino Ernest Arnd ur. Altenberga 3.09.1853 - zm. Charlottenburg 19.12.1909 r. wł. Altenbergi ż. (x Wrocław 12.10.1886 r.) Elfyda Elżbieta Katarzyna v. Hohberg u. Buchwald (ur. Wojsławice 12.08.1860 r.)	córk: a) Elżbieta Emilia Lonny ur. Altenberga 1.08.1854 r. b) Marta Maria ur. Altenberga 29.12.1868 r. m. 1. (x Altenberga 29.09.1887 r.) Karol bar. v. Kap-herr (zm. Kl. Bielen 9.10.1897 r.) wł. Wroniek i Kl. Bielen 2. (x Panker 21.02.1905 r.) Harry v. Wright generał major wojsk niemieckich	b) Wanda Aleksandra Adelajda Konstancja Deodata ur. Altenburg 22.03.1858 r. m. (x Altenburg 15.11.1877 r.) Stefan Geibel (zm. Altenburg 6.01.1903 r.) radca handlowy nadworny drukarz i wydawca

2. Hrabiowie v. Rothkirch u. Trach z Pątnowa

Ernest Edwin hr. v. Rothkirch u. Trach
syn Ernesta Ludwika
ur. Głogów 1.09.1828 –
zm. Pątnów 29.09.1904 r.
1861 r. – pruski hrabia
ordynat majoratu Pątnów
ż. (x Legnica 8.11.1852 r.)
Wanda hr. v. Zedlitz u. Truenschler
(ur. Piotrków 10.08.1831 –
zm. Pątnów 3.04.1912 r.)
|

Ernest Leonard ur. Legnica 8.08.1853 r. komtur zakonu	Ernest Ludwik Maksymilian ur. Pątnów 31.08.1857 r.	Ernest Edwin Tylo ur. Pątnów	Ernest Moryc Jerzy ur. Pątnów 16.03.1863 –
---	--	------------------------------------	--

joannitów, mistrz ceremonii dworu pruskiego ż. (x Reitwein 31.05.1883 r.) Eliza hr. Finck v. Finckenstein (ur. Reitwein 31.03.1863 r.)	radca administracji królewskiej ż. (x Poznań 2.08.1889 r.) Szarlotta Rudolfina Maria v. Seeckt (ur. Duesseldorf 2.02.1862 r.) cóрки:	14.02.1861 r. generał porucznik wojsk niemieckich ż. (x Campehl 7.10.1887 r.) Marianna Krell (ur. Campehl 29.07.1866 r.)	zm. Jelenia Góra 12.08.1923 r. oficer wojsk niemieckich ż. 1. (x Sierosławice 27.09.1891 r.) Annemaria Adelajda Erdmuta v. Jordan (ur. Sierosławice 15.11.1873 – zm. Lubin 8.11.1896 r.) 2. (x Dittersbach Sasza Dorota Glade (ur. Honolulu 14.11.1874 r.)
	a) Ernestyna Augusta Wanda Barbara ur. Poznań 4.06.1890 r. m. (x Złotoryja 14.12.1910 r.) Hermann v. Buelow wł. Brzeżan		
	b) Ernestyna Serafina Konstancja Gizela ur. Złotoryja 17.06.1893 r. m. (x Złotoryja 24.05.1919 r.) Henryk v. Wallenberg-Pachaly		
	c) Ernestyna Maria Maksymiliana Izabela ur. Złotoryja 3.11.1898 r. m. (x Złotoryja 25.02.1919 r.) Adalbert bar. v. Loewenstern		
Ernest Edwin Rudolf Karol ur. Pątnów 29.03.1884 - zginął – Belgia 11.08.1914 r. ż. (x Siedlce 27.09.1911 r.) Elżbieta (Elly) bar. v. Wechmar (ur. Oława 24.05.1889 r.) Ernest Edwin Leonard Jan Zygfryd ur. Wrocław 17.07.1912 r.	cóрки: a) Luiza Wanda Eliza (Iza) ur. Pątnów 6.03.1888 r. m. (x Pątnów 7.03.1912 r.) Artur bar. v. Kettler (zginął pod Ypern 11.11.1914 r.) b) Adelajda Erdmuta Serafina Ruth ur. Pątnów 2.02.1890 r. m. (x Pątnów 22.09.1921 r.) Bolko bar. v. Richthofen c) Ernestyna Maria Leonia Krzyszyna ur. Pątnów 5.10.1892 r.		
Ernest Jerzy Edwin ur. Milicz 1.11.1888 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Oberurf 16.09.1922 r.) Albertyna hr. v. Schaumburg	cóрки: a) Ernestyna Wanda Maria Annemaria ur. Frankfurt n. O. 27.06.1893 r. b) Ernestyna Helena Serafina Dorota ur. Hannover 2.01.1899 r.		

(ur. Lehrbach 23.08.1902 r.)	m. (x Poczdam 11.04.1921 r.)	
	Walter Eberhard bar. v. Medem	

Ernest Edwin Karol Heinze ur. Milicz 17.09.1892 r. ż. 1. (x Milicz 31.07.1914 r. - rozwód 7.04.1921 r.) Łucja (Lizzie) Berta Bianka Lueders (ur. Zgorzelec 11.01.1890 r.) 2. (x Wrocław 12.12.1922 r.) Helena Anna Maria Scholz (ur. Maltzyce 22.01.1897 r.) Heino Jerzy Ernest Walter ur. Zgorzelec 19.08.1915 r.	Ernest Waclaw Jan Juergen ur. Bobrów 12.09.1902 r. ż. (x Eichberg 27.10.1924 r.) Armgarda Klara Elżbieta v. Schulz (ur. Drezno 26.09.1900 r.)	Ernestyna Jenny Zuzanna Wanda Anneliza ur. Lubin 27.10.1896 r.
---	---	--

3. Hrabowie v. Rothkirch bar. v. Trach z Niedźwiedzic

Leonard hr. v. Rothkirch bar. v. Trach
ur. 21.08.1796 – zm. Niedźwiedzice 6.08.1866 r.
1861 r. – pruski hrabia
wł. fideikomisu Niedźwiedzice
radca wyższego sądu ziemskiego
ż. (x Hermsdorf ? 1.05.1821 r.)
Toska bar. v. Bissing
(ur. 27.07.1804 – zm. Legnica 15.06.1876 r.)
|

Doroteus Natalis ur. Wrocław 28.09.1834 - zm. Niedźwiedzice 22.04.1897 r. ordynat Niedźwiedzic ż. (x Ostróžno 19.09.1872 r.) Amelia Luiza Tekla Cecylia Klara Ferdynanda Marianna Fryda v. Gersdorff (ur. Ostróžno 27.09.1854 r.) 	Leopold Fryderyk ur. Niedźwiedzice 18.11.1837 – zm. Piława Górna 9.01.1914 r. wł. Piławy Górnej ż. 1. (x Borowe 23.04.1868 r.) Marianna hr. v. Kospoth (ur. Borowe 26.01.1848 – zm. Iłowa 2.03.1869 r.) 2. (x Borowe 17.07.1880 r.) Dorota hr. v Kospoth (siostra poprzedniej) (ur. Borowe 13.04.1862 – zm. Borowe 29.11.1892 r.) 3. (x świątynia Wang 2.07.1898 r.) Amelia Luiza Tekla Cecylia Klara Ferdynanda Marianna Fryda v. Gersdorff (bratowa)
---	--

Lotar Ernest Wolfgang Karol Leopold Teodor ur. Niedźwiedzice 5.01.1874 r. kurator Akademii Rycerskiej	Leonard Alfred ur. Niedźwiedzice 22.10.1882 r. deputowany rady prowincji	Teresa Dorota Lonny Elżbieta Barbara ur. Niedźwiedzice 16.01.1880 r. m. (x Legnica
---	--	--

w Legnicy ż. (x Krępsko ? 12.10.1901 r.) Małgorzata v. Tiedemann (ur. Berlin 18.11.1877 r.)	Brandenburg ż. (x Gross Rinnersdorf 22.10.1908 r.) Oda v. d. Asseburg (ur. Steinhoefel 13.10.1888 r.)	24.03.1925 r.) Eugeniusz v. Gossler pastor	Wolfgang Leopold Zygfryd ur. Borowe 17.11.1892 r.
---	---	--	--

II. LINIA POTOMKÓW STEFANA Z PAŃNOWA

1. Podlinia śląska – baronowska

Fryderyk Karol Henryk v. Rothkirch u. Panthen
ur. Wrocław 12.02.1795 - zm. Czerwony Kościół 2.01.1847 r.
wł. Czerwonego Kościoła (od 1840 r. – fideikomis)
i Boraszyc Małych (od 1841 r. – fideikomisu)
I ordynat obu fideikomisów
1840 r. – pruski baron
ż. (x 3.05.1825 r.) Henrietta Wilhelmina
v. Tempelhof
(ur. Forden 3.09.1796 –
zm. Juszczyn 30.11.1868 r.)

Fryderyk Hiob Erdmann
ur. Juszczyn 21.04.1826 -
zm. Unterstrass 1886 r.
ż. (x 25.08.1848 r.) Izabela
Elżbieta Olof
(ur. 25.08.1824 r.)

Fryderyk Antoni Waleriusz
ur. Oleśnica 23.11.1832 –
zm. Czerwony Kościół 30.09.1883 r.
II ordynat obydwu fideikomisów
i Dolnego Grzymalina
ż. (x 28.11.1854 r.) Elżbieta Dorota
Albertyna v. Prittwitz-Gaffron
(ur. Gola 8.04.1833 r.)

Jan Zygmunt Fryderyk
ur. Czerwony Kościół 10.01.1858 -
zm. Czerwony Kościół 20.10.1906 r.
III ordynat obydwu fideikomisów
ż. 1. (x Czerwony Kościół 18.10.1885 r.)
Toni Planinsegg
(ur. Cilli 30.04.1856 -
zm. Czerwony Kościół 7.05.1900 r.)
2. (x Wrocław 3.09.1903 r.)
Małgorzata Thamm
(ur. Zabrze 27.01.1878 r.)

córki:
a) Maria Henrietta Hildegarda
ur. Czerwony Kościół 2.09.1855 r.
b) Armgarda Jadwiga Adelajda
ur. Czerwony Kościół 22.06.1860 r.
c) Agnieszka Lonny Luitgarda
ur. Czerwony Kościół 12.11.1864 r.
m. (x Piława G. 8.10.1889 r.)
Rudolf Marks – kupiec

Jan Joachim Fryderyk
ur. Wrocław 15.04.1907 r.

Toni Elżbieta Maria
ur. Czerwony Kościół 14.06.1892 r.

(posthumus)
IV ordynat

m. (x Anglia 18.10.1912 r.)
Maks Vilkmmer

2. Podlinia austriacka – hrabiowska

Potomstwo Leonarda Józefa

Leonard Józef v. Rothkirch u. Panthen
ur. Pahrendorf 6.11.1773 –
zm. Wiedeń 10.06.1842 r.
1826 r. – hrabia austriacki
wł. majątków w Czechach i Austrii
ż. (x Łądek 21.05.1811 r.) Julianna
bar. v. Rothkirch u. Trach
(ur. 26.06.1790 –
zm. Graz 28.04.1872 r.)

|

Ferdynand Karol Ernest Leopold Wiktor ur. Wiedeń 11.04.1814 - zm. Graz 1.05.1901 r. współwłaściciel Starowic Dolnych	Lotar Aurelio Karol Leopold ur. 12.03.1822 r. generał major wojsk austriackich współwł. Starowic D. ż. (x 20.06.1846 r.) Angelika Elżbieta Lacy (ur. 1822 r.)	Leonardyna Maria Anna Luiza Franciszka ur. 31.07.1820 – zm. Graz 17.03.1901 r. m. (x Graz 3.08.1861 r.) Bernard bar. v. Muellerstorf u. Urbair (zm. Klobenstein 10.08.1883 r.)
---	---	---

ROTHKIRCH

zob.

TSCHETSCHKE
ROTHSCHILD
(bar. MAYER von ROTHSCCHILD)

Rodzina znanych bankierów żydowskiego pochodzenia, w XIX wieku najbogatszych ludzi świata. Protoplasta rodu – Uri, wraz ze swoim synem Elchananem około 1500 roku przybył do Frankfurtu nad Menem. Elchanan w 1567 roku posiadał dom (handlowy ?) „zum roten Schild”.

W 1816 roku (25.09.) szlachectwo austriackie a w 1822 roku (29.09.) tytuły baronów otrzymali bracia Mayerowie Rotschild: Anzelm – pruski radca finansowy we Frankfurcie nad Menem (Frankfurt a. Men), Salomon – bankier w Wiedniu (Wien), Natan – bankier w Londynie, Karol – bankier w Neapolu i Jakub – bankier w Paryżu. Byli założycielami odrębnych linii:

1. Salomon Mayer bar. von Rothschild (ur. 9.09.1774 – zm. 28.07.1855 r.) – wiedeńskiej;
2. Natan Mayer bar. von Rothschild (ur. 16.09.1777 – zm. 28.07.1836 r.) - londyńskiej;
3. Karol Mayer bar. von Rothschild (ur. 24.04.1788 – zm. 10.03.1855 r.) – frankfurckiej;
4. Jakub James Mayer bar. von Rothschild (ur. 15.05.1792 –zm. 15.11.1868 r.) – paryskiej.

W 1849 roku Salomon Mayer bar. von Rothschild, założyciel linii wiedeńskiej, kupił od bar. von Stuecker dobra leżące na Górnym Śląsku, na granicy prusko – austriackiej Šilheřovice (Schillersdorf), w skład których wchodziły majątki: Šilheřovice (Schillersdorf), Chałupki (Annaberg), Pasek (Passek), Hať (Haatsch), Darkovičky (Klein Darkowitz), Ludgerovice (Ludgierzowitz), miasto Hlučín (Hulczyn, Hultschin) i Hošťalkovice (Hoschialkowitz). Jego syn – Anzelm Salomon (ur. Frankfurt n. Menem, Frankfurt a. M. 29.01.1803 – zm. Ober Doebeling 27.07.1874 r.), w 1856 roku (29.06.) zakupił sąsiednie państwo Benešov Dolní (Beneszów, Beneschau) z majątkami: miasto Benešov Dolní (Beneszów, Beneschau), Běla (Bielau), Kozmice (Kosmuetz) i Zavada (Zawada). Żonaty (x 11.09.1829 r.) z Szarlottą bar. von Rothschild (ur. 10.08.1807 – zm. Grueneburg b. Frankfurt a. M. 17.05.1859 r.) z linii londyńskiej. Na początku XX wieku majątki posiadali synowie Anzelma: Šilheřovice (Schillersdorf) – Nataniel Mayer

Anzelm (ur. 26.10.1836 r.) a Benešov Dolní (Beneszów, Beneschau) – Albert Salomon Anzelm (ur. 19.10.1844 r.), szef sieci banków „S.M. v. Rothschild” i honorowy konsul generalny Włoch w Wiedniu.

Krane s. 106-107

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 66-69

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Häuser. Gotha Jg 51:1901 s. 642-644

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia wiedeńska

Salomon Mayer bar. v. Rothschild
ur. 9.09.1774 – zm. 28.07.1855 r.
1849 r. – kupił Šilheřovice

|

Anzelm Salomon
ur. Frankfurt n. M. 29.01.1803 –
zm. Ob. Doebling 27.07.1874 r.
wł. sieci banków „S.M.v. Rothschild”
ż. (x 11.09.1826 r.) Szarlotta
bar. v. Rothschild
z linii londyńskiej

|

Nataniel		Ferdynand		Albert		córki:
Mayer Anzelm		Anzelm		Salomon Anzelm		a) Julia
ur. 26.10.1836 r.		ur. 17.12.1839 -		ur. 29.10.1844 r.		ur. 2.09.1830 r.
wł. Šilheřovic		zm. Londyn		wł. Beneszowa		m. (x 16.10.1850 r.)
		17.12.1898 r.		i sieci banków		Adolf bar. v. Rothschild
		ż. (x Londyn		ż. (x Paryż		(zm. Paryż 7.02.1900 r.)
		7.06.1865 r.)		22.03.1876 r.)		z linii frankfurckiej
		Ewelina bar.		Bettima bar.		b) Matylda
		v. Rothschild		v. Rothschild		ur. 5.03.1832 r.
		(ur. 25.08.1839 -		(ur. 15.02.1858 -		dama dworu królowej
		zm. Londyn		zm. Wiedeń		Luizy
		4.12.1866 r.)		24.03.1892 r.)		m. (x 21.11.1849 r.)
		z linii		z linii		Wilhelm bar. v. Rothschild
		londyńskiej		paryskiej		z linii frankfurckiej
						c) Luiza
						ur. 8.12.1834 r.
Jerzy	Alfons	Luis	Eugeniusz	Oskar	Walentyna	m. (x 17.11.1858 r.)
Anzelm	Maier	Nataniel	Daniel	Ruben	Noemi	Rajmund bar. Franchetti
Alfons	ur.	ur. 5.03.	ur.	ur.	ur.	d) Alice
ur.	15.02.	1882 r.	6.03.	29.04.	25.03.	ur. 17.09.1847 r.

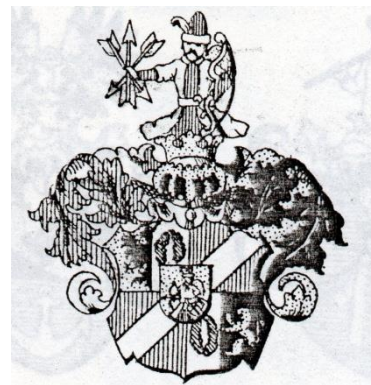
Wiedeń 1878 r.
22.03.
1877 r.

1884 r. 1888 r. 1886 r.

ROTTENBACH (ROTENBACH, MAGNUS von ROTTENBACH)

Herb z 1602 r.

Herb z 1680 r.

Herb Anny Franciszki Elżbiety Joanny.

Nobilitowana szlachta księstwa nyskiego. W 1602 roku (20.04.) szlachectwo czeskie otrzymali Walentyn i Krzysztof Magnus. W 1638 roku (16.09.) potwierdzenie stanu szlacheckiego oraz innych przywilejów (?) otrzymał Augustyn Kornel Magnus von Rottenbach. W 1680 roku potwierdzenie stanu szlacheckiego otrzymał Jakub Andrzej von Rottenbach.

Franciszek Wilhelm von Rottenbach (zm. 4.06.1700 r.), rotmistrz wojsk cesarskich, był właścicielem Charbielina (Ludwigsdorf) w księstwie nyskim. Żonaty (x 25.01.1695 r.) z Rozalią Franciszką Klimkowską (zm. 18.04.1710 r.), dziedziczką Ondřejovic (Endersdorf) i Podlesia (Schoenwalde) w księstwie nyskim. Miał dwie córki: Annę Konstancję Jakubinę – żonę Jana Fryderyka von Maltitz i Annę Franciszkę Elżbietę Joannę – żonę Adama Filipa von Jerin, który otrzymał wszystkie trzy majątki.

Źródła:

Blazek T. III s. 45, T. IV s. 138.

Pilnacek T. IV s. 1014

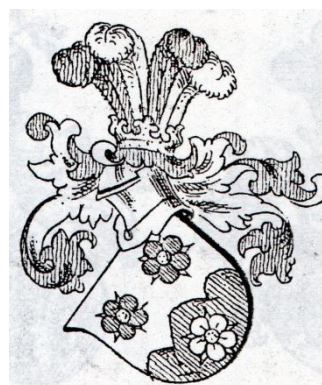
Doerr s. 122

ROTTENBERG

(ROTHENBERG, ROTENBERG, ROTTENBERG von KATSCHER,
ROTENBERG z KETŘE, KECZERSKI, PERZINA, PYRZINA,
PETRKOWSKI, PETROWSKI)

Herb szlachecki I.

Herb szlachecki II.

Herb szlachecki III.

Herb szlachecki z 1623 r.
Andrzeja Franciszka

Herb baronowski potomków Andrzeja Franciszka z 1709 r.

Stary ród morawski osiadły w księstwie opawskim i na Górnym Śląsku. Jako siedzibę rodową podawali Kietrz (Katscher) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim, który przejęli po rodzie von Fuellstein. Niektórzy przedstawiciele rodu przyjmowali nazwiska zastępcze od czeskiej nazwy siedziby rodowej – Kietrza: „Keczerski” i „Perzina” vel „Pyrzina”. Nazwisko „Perzina” ma charakter przezwiskowy i pochodzi od czeskiego określenia „pyřit” – czerwienić się, denerwować (polski odpowiednik – zaperzyć się). W połowie XV wieku Jan z Kietrza (Katscher), występujący w dokumentach w 1437 roku, właściciel Dzierżkowic (Dirschkowitz) miał, według Pilnačka dwóch synów: Jerzego i Miksika którzy założyli dwie linie rodu: Miksik – Rottenbergów a Jerzy Perzinów. Jednak na Śląsku nazwiska te były używane zamiennie i trudno uznać odrębność nazwisk tych dwóch linii.

Nie wiadomo z której linii pochodził Maciej (Matyas) Rotenberg (Rottemberg) w latach 1582 – 1583 procesujący się z wolnymi sołtysami z Pogrzebienia i Kornowaca koło Rybnika.

LINIA MIKSIKA Z DZIERŻYSŁAWIA (DRSLAVI, DIRSCHEL).

Miksik (Mikołaj) (zm. po 1484 r.) – syn Jana z Kietrza (Katscher), kupił w 1475 roku Tłustomosty (Stolzmuetz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty z Machną von Stosch, miał synów: Samsona, Kaspra i Jana, którzy od 1496 roku wspólnie posiadali Dzierżysław (Drslavi, Dirschel).

Tłustomosty ((Stolzmuehl) posiadał najstarszy – Samson (zm. 1529 r.), czasem występujący w dokumentach jako „Tłustomostski”. Żonaty z Anną Karwinską z Karviny (Karwina, Karwin), miał trzech synów: Jana – żonatego z Magdaleną Brodecką, Melchiora i Balcera (Baltazara). Majątek odziedziczył Melchior (zm. po 1540 r.), żonaty z Barbarą von Pogrell. W 1559 roku właścicielem Tłustomostów (Stolzmuehl) był Melchior (jun. ?), żonaty z Anną von Larisch. Miał dwóch synów: Jerzego – w latach 1562 – 1574 właściciela Tłustomostów (Stolzmuehl) i Mikołaja posiadającego syna – Mikołaja jun.

Kasper (zm. 1537 r.) – brat Samsona, był właścicielem Dzierżysławia (Drslavi, Dirschel) i Rakowa (Rakau). Tą drugą miejscowość w 1530 roku sprzedał. W latach 1511 – 1530 był sędzią ziemskim księstwa opawskiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Barbarą, córką Adama Bitowskiego z Lubotynia (Liptin) koło Głubczyc (Leobschuetz), 2. z Anną Pelką, miał dwie córki: Annę – żonę (x ok. 1529 r.) Wacława z Włodzienina (Bladen) (Bitowskiego ? Fuellsteina ?) i Katarzynę – żonę (x 1526 r.) Jana Oderskiego, oraz trzech synów: Henryka, Adama i Franciszka. Franciszek w 1534 roku sprzedał Kietrz (Katscher) Janowi Oderskiemu. Adam i Franciszek zmarli bez potomków.

Henryk (zm. 1544 r.) – syn Kaspra był właścicielem Dzierżysławia (Drslavi, Dirschel). Żonaty z N. Krawarską von Schlewitz, miał dwie córki: Joannę – żonę głośnego awanturnika Mikołaja Brabantskiego i Ewę – żonę N. von Weidlenzein z Austrii, oraz synów: Kaspra i Jerzego.

Kasper (zm. 1608 r. w wieku 80 lat) – syn Henryka, asesor sądu ziemskiego księstwa opawskiego, kupił w 1558 roku Štablovice (Stablowitz) i w 1570 roku Domoradovice (Damadrau) w księstwie opawskim. Majątki te posiadali jego potomkowie. Żonaty z Zofią (zm. 1600 r.), córką Wacława Bitowskiego z Włodzienina (Bladen), miał trzech synów: Henryka, Adama i Melchiora. Henryk został zabity w 1592 roku i pochowany w Štablovicach (Stablowitz), Adam był od 1608 roku właścicielem Štablovic (Stablowitz) i Domoradovic (Damadrau). Żonaty był dwukrotnie: 1. z N. Lasotą ze Steblowa (Stoeblau) koło Koźła (Cosel), 2. z Dorotą Strzelą z Dzielaw (Dzielau) koło Koźła (Cosel), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Krzysztofa Oderskiego. Posiadał dwóch synów: Kaspra – właściciela Domoradovic (Damadrau), później Podwigowa (Podwihof) i Henryka – właściciela Štablovic (Stablowitz). Ich potomkowie w XVII wieku szeroko rozrodzeni posiadali drobne majątki na terenie całego Górnego Śląska. Liczne płyty nagrobne znajdują się w kościele w Štablovicach (Stablowitz).

W pierwszej połowie XVII wieku Helena von Rottenberg była żoną Henryka von Stolz z Gostonii (Simadorf) właściciela Sławikowa (Sławikau) koło Raciborza (Ratibor). Mąż zmarł w 1648 roku i w testamencie przekazał żonie swój majątek – Sławików (Sławikau), który Helena w 1649 roku sprzedała.

W latach 1672 – 1696 Marcin von Rottenberg był właścicielem Dzbańc (Krug) koło Głubczyc (Leobschuetz). Jerzy Zygmunt, syn Henryka był w latach 1695 – 1696 właścicielem Naczęsławiczek (Klein Nimsdorf) koło Koźła (Cosel).

W XVIII wieku posiadali majątki również koło Rybnika (Rybnik): Jerzy Zygmunt (inny ?) (zm. 1730 r.) był właścicielem Czuchowa (Czuchow) i Popielowa (Poppelau). Miał syna – Karola Leopolda (zm. 1751 r.), właściciela Popielowa (Poppelau), żonatego z Anną Marią von Greifenberg. Karol Leopold miał dwóch synów: Franciszka Karola (ur. 1725 – zm. 3.13.1791 r.), w 1767 roku właściciela Popielowa (Poppelau) – nieżonatego i Karola Henryka (zm. 28.02.1777 r.), żonatego (x 16.09.1764 r.) z Anną Marią von Boya. Miał syna – Karola (ur. 1765 – zm. 1805 r.), właściciela Markłowic Górnych (Ober Marklowitz), Go-

dowa (Godow) (1789 – 1792 r.) i Radlina (Radlin) (1790 r.). Żonaty (x 29.07.1787 r.) z Anną Kisielowską, miał syna – Henryka Leopolda (ur. 30.03.1792 – zm. 31.07.1793 r.). Na nich wymarła ta linia Rottenbergów na Śląsku Pruskim.

LINIA JERZEGO Z PIETROWIC (PETERWITZ).

Linie tę założył brat Miksika – Jerzy z Kietrza (Katscher). Główną siedzibą tej linii były Pietrowice (Peterwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz).

W 1479 roku bracia Jan i Jerzy z Kietrza (Katscher) byli właścicielami Pobiegowa (Pobiehof) i Kornic (Kornitz) koło Raciborza (Ratibor). W 1498 roku Jerzy Perzina (zm. po 1511 r.), właściciel Kornic (Kornitz) wydzierżawił ten majątek niemieckiemu kaznodziei kolegiaty raciborskiej. Żonaty z Barbarą Oderską miał pięcioro dzieci: Annę, Magdalenę, Jana, Melchiora i Piotra Jerzego – wszyscy zmarli w dzieciństwie.

Jan (zm. ok. 1499 r.) w 1487 roku sprzedał Sudice (Zauditz) Janowi von Zierotin. Prawdopodobnie jego synem był Mikołaj, właściciel obu majątków. Miał córkę – Elszkę i syna – Jana, zmarłego w 1551 roku. Jan notowany jest w księgach ziemskich opolsko – raciborskich jako świadek. Oba majątki otrzymała córka Elszka – żona Wacława von Reischwitz i majątki przeszły w ręce rodu von Reischwitz.

W 1505 roku Krzysztof i Jan von Rottenberg (bracia ?) występowali na dworze książąt Albrechta i Karola I ziębicko-oleśnickich. Starszy – Jan, był przez wiele lat kanclerzem księstwa. W 1517 roku Jan (ten sam lub jego syn) był komornikiem księcia Karola I ziębicko – oleśnickiego.

PERZINA – PETRKOWSKI – PETROWSKI.

Nazwiska tego używali zamiennie z nazwiskiem Petrkowski - Petrowski od połowy XV wieku potomkowie Jerzego z Pietrowic (Peterwitz) oraz wyłącznie tego nazwiska używała linia Rottenbergów z Wronina (Wranin) koło Koźła (Cosel).

Wronin (Wranin) Rottenbergowie zakupili około 1450 roku. Od XVI wieku posiadali majątki w okolicy Gliwic (Gleiwitz) i Bytomia (Beuthen), m. in. Czechowice (Schechowitz) i przejściowo, w 1584 roku Tarnowskie Góry (Tarnowitz).

W 1484 roku Jerzy Petrkowski był starostą kozielskim. W 1486 roku występuje w dokumentach „Girzik Perzina ze Ketrze a na Petrowiczach” (ten sam ?). W 1496 roku (18.06.) – Georg Perzina von Peterwitz, w 1509 roku (27.01.) – Girzik z Perzina (?) Petrowski i w 1514 roku Girzik Petrowski zwany Perzina.

W 1499 roku Georg Petrowski z Kietrza (Katscher), kuzyn Machny z Kietrza (Katscher) był właścicielem części Kietrza (Katscher). W tym samym roku występują jako właściciele części Kietrza (Katscher) Samson i Kasper von Petrowitz. W 1519 roku (24.01.) Jan Petrowski występuje w dokumentach jako pełnomocnik księcia Walentyna raciborskiego.

W księgach ziemskich opolsko – raciborskich w 1523 roku Elszka, córka Jerzego Petrowskiego oświadcza, że otrzymała całe zapisane jej wiano od swojego męża Wacława Reiswita z Kędzierzyna (Kandrin). Jako świadek występuje jej brat – Jan Petrowski. W 1538 roku w tych księgach Wacław Petrowski występuje jako pełnomocnik Katarzyny, córki zmarłego Jerzego Zajiczka z Modzura (Mosurau) koło Raciborza (Ratibor), żony Jerzego Łazyńskiego.

POTOMSTWO ANDRZEJA FRANCISZKA von ROTTENBERG.

W 1623 roku został nobilitowany (?) z podobnym herbem Andrzej Franciszek von Rottenberg. Prawdopodobnie był naturalnym synem któregoś z Rottenbergów. Potwierdzenie starego stanu szlacheckiego uzyskali w 1681 roku (2.12.) jego synowie: Melchior Andrzej, Andrzej Ferdynand i Jan Jerzy. O Andrzeju Ferdynandzie nic nie wiadomo. Dwaj pozostali bracia byli założycielami dwóch oddzielnych linii.

LINIA BARONOWSKA MELCHIORA ANDRZEJA.

Melchior Andrzej (ur. 11.11.1640 – zm. 1.03.1716 r.) – najstarszy syn Andrzeja Franciszka, kanclerz rejencji księstwa nyskiego, właściciel Jędrzejowa (Endersdorf) i Mańkowic (Mannsdorf), otrzymał w 1709 roku (20.06.) tytuł czeskiego barona. Żonaty z Katarzyną Teresą Biuk von Gerstenfeld (ur. 26.06.1653 – zm. 23.06.1713 r.), miał córkę – Jadwigę, żonę Franciszka Fryderyka von Hundt właściciela Bogdanowa (Boitmannsdorf) koło Grodkowa (Grottkau) oraz syna – Kaspra Henryka (ur. 1673 – zm. 1717 r.), radcę rejencji księstwa brzeskiego. Kasper Henryk żonaty był dwukrotnie: 1. z Anną Heleną Jadwigą Hentschel von Gilgenheim (ur. 14.10.1670 – zm. 24.07.1713 r.), 2. (x 6.09.1716 r.) z Barbarą Katarzyną Reist bar. von Sweerts (ur. 1697 r.). Z drugą żoną nie miał dzieci, z pierwszą miał dwie córki: Annę Sabinę – żonę (x 1717 r.) Antoniego Henryka von Nerlich, właściciela Wilemowic (Schuetzendorf) koło Grodkowa (Grottkau) i Annę Barbarę, oraz syna – Jana Kaspra Henryka (ur. 26.07.1708 – zm. 21.10.1763 r.), radcę wyższego urzędu w Głogowie (Glogau). Żonaty (x 1746 r.) z Marią Eleonorą Franciszką Lindemann bar. von Lindesheim (ur. 11.07.1727 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 23.10.1767 r.) za Franciszką Benedykta bar. Meng von Rennfeld. Jan Kasper Henryk miał tylko córkę – Joannę Marię Teresę Jadwigę (ur. 24.10.1763 – zm. 9.03.1822 r.), żonę (x 25.08.1782 r.) Karola bar. von Stillfried (ur. 20.11.1757 – zm. 13.08.1846 r.) Na niej wymarła baronowska linia Melchiora Andrzeja.

LINIA JANA JERZEGO.

Najmłodszy syn Andrzeja Franciszka, brat Melchiora Andrzeja – Jan Jerzy, właściciel (sołectwa ?) Trzeboszowic (Schwammelwitz) w księstwie nyskim, dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. z Anną Katarzyną Wagner, miał trzech synów: Ignacego Antoniego, Jana Krzysztofa i Jana Baltazara Henryka. Najmłodszy – Jan Baltazar Henryk, zmarł nieżonaty.

Najstarszy – Ignacy Antroni (zm. po 1738 r.) odziedziczył Trzeboszowice (Schwammelwitz). Żonaty z Anną Heymann von Rosenthal (zm. przed 1738 r.), miał syna – Franciszka Ignacego Józefa Sebastiana (zm. 1780 r.), właściciela oprócz Trzeboszowic (Schwammelwitz) również Wójtowic (Voigtsdorf) i Jędrzejowa (Endersdorf) koło Grodkowa (Grottkau) w księstwie nyskim. Franciszek Ignacy Józef Sebastian żonaty (x 6.09.1744 r.) z Joanną von Dittl (ur. 9.02.1726 – zm. 29.03.1789 r.), miał syna – Feliksa Karola Kaspra Franciszka (ur. 1746 – zm. 3.02.1801 r.), kapitana wojsk cesarskich, właściciela Pomorzowic (Pommerswitz). Żonaty (x 1781 r.) z Filipiną von Nerlich (ur. 1764 – zm. 18.07.1833 r.), która po jego śmierci wyszła za mąż za N. Paczenskiego, miał trzech synów: Henryka Antoniego Feliksa (ochrzczony 11.07.1787 r.), Leopolda Melchiora Andrzeja (ur. 14.11.1790 – zm. 10.05.1840 r.), żonatego (x 23.01.1812 r.) z Heleną von Skrbenski (ur. 1792 – zm. 12.03.1858 r.) – miał tylko N. córkę, oraz Fryderyka Wilhelma Eliasza (ur. 19.07.1793 – zm. 9.01.1858 r.) właściciela Rysiwic (Reisewitz) koło Grodkowa (Grottkau), żonatego dwukrotnie: 1. (x 18.11.1819 r.) z Emilią von Pelchrzim (ur. 1797 – zm. 12.05.1820 r.), 2 z Eufemią von Wrochen (ur. 7.09.1804 – zm. 22.03.1879 r.). Miał pięć córek.

Jan Krzysztof (zm. 16.01.1753 r.) – średni syn Jana Jerzego a brat Ignacego Antoniego, był właścicielem Karłowic Małych (Klein Carlowitz) koło Grodkowa (Grottkau). Miał syna – Jana Józefa (ur. 1726 – zm. 17.01.1808 r.), rotmistrz wojsk pruskich, był właścicielem Małkowic (Malkwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Klarą hr. Comazzi di Reveredo (zm. 17.02.1801 r.), miał dwóch synów: Antoniego Franciszka i Jana Józefa.

Antoni Franciszek (ur. 1760 – zm. 8.02.1815 r.) otrzymał majątek ojca. Żonaty (x 26.10.1795 r.) z Benigną hr. von Matuschka (ur. 26.03.1777 – zm. 5.05.1866 r.), która po jego śmierci wstąpiła do klasztoru w Barszowie (Barschau) koło Lubina (Lueben) i była jego przełożoną.

Jan Józef (ur. 30.03.1765 – zm. 5.08.1839 r.) – brat Antoniego Franciszka, żonaty (x 18.11.1794 r.) z Teresą hr. von Matuschka (ur. 24.12.1765 – zm. 15.09.1837 r.) miał sześciu synów:

- Karola (ur. 15.10.1789 – zm. 12.07.1790 r.) – zmarłego po urodzeniu;
- Moryca (ur. 21.12.1790 – zm. 1843 r.) – żonaty (x 13.10.1821 r.) z Karoliną Fischer (zm. 16.11.1853 r.) miał syna – Adolfa (ur. 14.04.1824 – zm. 1847 r.), rotmistrza wojsk pruskich;
- Alberta (ur. 22.11.1794 – zm. 12.01.1845 r.) – żonaty (x 22.07.1833 r.) z Klotyldą von Kospoth (zm. 13.05.1873 r.) miał syna – Jerzego (ur. 29.10.1834 r.) – zmarłego w Batawii w Indiach Holenderskich;
- Gustawa Karola Henryka (ur. 27.10.1796 – zm. 1797 r.);
- Gustawa (ur. 6.02.1799 – zm. 1812 r.) – zmarłego w dzieciństwie;
- Józefa (ur. 25.04.1813 r.) – radcę rejencji wrocławskiej, żonatego (x 6.02.1843 r.) z Matyldą Schubert (ur. 9.06.1819 r.), miał syna – Artura Leopolda Albina Marię (ur. 10.11.1843 – zm. 12.05.1875 r.), właściciela

Miłogoszcza (Muehlgaſt) koło Ścinawy (Steinau), proboszcza klasztoru żeńskiego w Barszowie (Barschau), ostatniego przedstawiciela tej linii.
W 1809 roku zmarła w Opolu (Oppeln) N. von Rottenberg.

Źródła:

Sinapius T. I s. 771, T. II s. 416-417

Zedlitz T. IV s. 135-136

Blazek T. III s. 106-107, T. IV s. 66

Pilnacek T. III s. 704-708, 945

Dorst T. I nr 84

Doerr s. 21, 126, 158, 165

Wappensagen... s. 136-137

Landbuecher Opp. – Rat. nr 41, 43, 83, 179, 217, 221, 240, 248

Zemska kniha... nr 42, 64, 85, 106, 110, 130

C.D.S. T. VI nr 373, 426, 428, 467, 490, 502

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 72

Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel, Berlin 1888 s. 119, 120, 121

Księga wyroków księstwa op.-racib. AP Wr. Sygn 128 s. 180-181

R. Sękowski (opr.): Stosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII wiek) w świetle aktów prawnych i akt sądowych. Materiały. Chorzów 2016 (również OBC) Kw (księga wyroków) nr 30,31.

TABLICE GENEALOGICZNE

Potomstwo Andrzeja Franciszka von Rottenberg.

1. Linia baronowska Melchiora Andrzeja.

Andrzej Franciszek
1623 r. - nobilitowany

|

Melchior Andrzej
ur. 11.11.1640 -
zm. 1.03.1716 r.
kanclerz rejencji
księstwa nyskiego
wł. Jędrzejowa
i Mańkowic
1709 r. - baron
ż. Katarzyna Teresa
Biuk von Gerstenfeld
(ur. 26.06.1653 –
zm. 23.06.1713 r.)

|

Andrzej Ferdynand

Jan Jerzy

|

linia

Jana Jerzego

Kasper Henryk
ur. 1673 – zm. 5.01.1717 r.
radca rejencji
księstwa brzeskiego
ż. 1. Anna Helena Jadwiga
Hentschel v. Gilgenheim
(ur. 14.10.1670 –
zm. 24.07.1713 r.)
2. (x 6.09.1716 r.)
Barbara Katarzyna
Reist bar. v. Sweerts
(ur. 1697 r.)
|

Jadwiga
m. Franciszek Fryderyk
v. Hundt
wł. Bogdanowa

Jan Kasper Henryk
ur. 26.07.1708 -
zm. 21.10.1763 r.
radca wyższego
urzędu w Głogowie
ż. (x 1746 r.) Maria Eleonora
Franciszka Lindemann
bar. v. Lindesheim
(ur. 11.07.1727 r.)
|

Joanna Maria
Teresa Jadwiga
ur. 24.10.1763 –
zm. 9.03.1822 r.
m. (x 25.08.1782 r.)
Karol bar. v. Stillfried
(ur. 20.11.1757 –
zm. 13.08.1846 r.)

córki:
a/ Anna Sabina
m. (x 1717 r.)
Antoni Henryk
v. Nerlich
wł. Wilemowic
b/ Anna Barbara

2. Linia Jana Jerzego.

Andrzej Franciszek
1623 r. – nobilitowany
|

Melchior Andrzej
|
linia
Melchiora Andrzeja

Andrzej Ferdynand

Jan Jerzy
wł. Trzeboszowic
1709 r. – baron (?)
ż. 1. NN
2. Anna Katarzyna
Wagner
|

Ignacy Antoni

Jan Krzysztof

Jan Baltazar Henryk

zm. po 1738 r. wł. Trzeboszowic ż. Anna Heymann v. Rosenthal (zm. przed 1738 r.) Franciszek Ignacy Józef Sebastian zm. 1780 r. wł. Trzeboszowic, Wójtowic i Jędrzejowa ż. (x 6.09.1744 r.) Joanna v. Dittl (ur. 9.02.1726 - zm. 29.03.1789 r.) Feliks Karol Kasper Franciszek wł. Pomorzowic ż. (x 1781 r.) Filipina v. Nerlich (ur. 1764 - zm. 18.07.1833 r.) 	zm. 16.01.1753 r. wł. Karłowic Małych Jan Józef ur. 1726 – zm. 17.01.1808 r. rotmistrz wojsk pruskich wł. Małkowic ż. Klara hr. Comazzi di Reveredo (zm. 17.02.1801 r.) 	zm. nieżonaty			
	Artur Franciszek ur. 1760 – zm. 8.02.1815 r. wł. Małkowic ż. (x 26.10.1795 r.) Benigna hr. v. Matuschka (ur. 26.03.1777 - zm. 5.05.1866 r.)	Jan Józef ur. 30.03.1765 – zm. 5.08.1839 r. ż. (x 18.11.1794 r.) Teresa hr. v. Matuschka (ur. 24.12.1765 – zm. 15.09.1837 r.)			
Henryk Adam Feliks ur. 1787 r.	Leopold Melchior Andrzej ur. 14.11.1790 - zm. 10.05.1840 r. ż. (x 23.01.1812 r.) Helena v. Skrbenski (ur. 1792 - zm. 12.03.1858 r.) N. córka	Fryderyk Wilhelm Elias ur. 19.07.1793 - zm. 9.01.1858 r. wł. Rysiwic ż. 1. (x 18.11.1819 r.) Emilia v. Pelchrzim (ur. 1797 - zm. 12.05.1820 r.) 2. Eufemia v. Wrochen (ur. 7.09.1804 - zm. 22.03.1879 r.) 5 córek			
Karol ur. 15.10.1789 - zm. 12.07.1790 r.	Moryc ur. 21.12.1790 - zm. 1843 r. ż. (x 13.10.1821 r.) Karolina Fischer (zm. 16.11.1824 r.) Adolf	Albert ur. 22.11.1794 - zm. 12.01.1845 r. ż. (x 22.07.1833 r.) Klotylda v. Kospoth (zm. 13.05.1873 r.) 	Gustaw Karol Henryk ur. 27.10.1796- zm. 1797 r.	Gustaw ur. 6.02.1799 - zm. 1812 r.	Józef ur. 25. 04.1813 r. radca rejencji wrocławskiej ż. (x 6.02. 1843 r.) Matylda

ur. 14.04.1824 -
zm. 1847 r.)
rotmistrz wojsk
pruskich

Jerzy
ur. 29.10.1824 r.
zm. w Batawii
w Indiach
Holenderskich

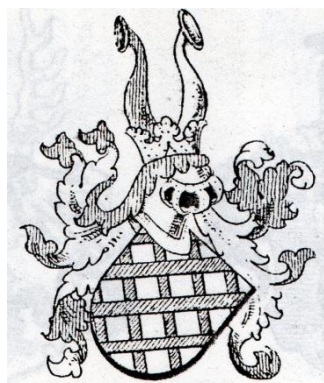
Schubert
(ur. 9.06.
1819 r.)
|
Artur Leopold
Albin Maria
ur. 10.11.1843 –
zm. 12.05.1875 r.
wł. Miłogoszcza
proboszcz
klasztoru
w Barszowie

ROTTENBURG

zob.

ROTHENBURG

ROTTENGATTER

Herb wg Blazka

Herb z pieczęci Karoliny v. Rottergatter

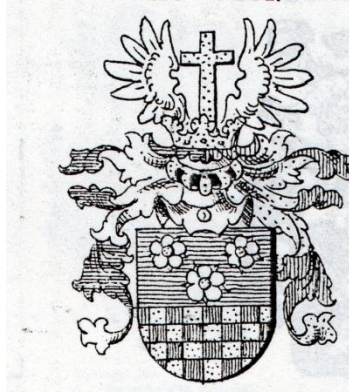
Szlachta notowana na Śląsku w XVIII wieku.

N. von Rottengatter, major wojsk pruskich, żonaty z N. von Kranichstaedt (ur. 1743 – zm. 18.03.1803 r.), miał syna – Henryka, pułkownika wojsk pruskich. Henryk, żonaty z Szarlottą von Podewils (ur. 9.10.1790 – zm. 24.11.1868 r.) miał dwoje dzieci: Karolinę (zm. po 1868 r.) i Adalberta Teodora Henryka (ur. 30.10.1810 – zm. 15.08.1887 r.) – radcę sądu apelacyjnego.

Źródła:

Blazek T. III s. 107

ROTTER

W 1740 roku (25.05.) został wpisany w czeski stan rycerski Jan Ignacy Rotter właściciel majątków na Śląsku. Zmarł 5.04.1745 roku.

Źródła:

Blazek T. III s. 147

ROTTER

zob.

ROTHER

ROTTERMUND

Ród pochodzący z Kleczy koło Wadowic, właścicielem której w 1575 roku był Jan Rottermund. Na uniwersytecie w Ołomuńcu studiował w 1617 roku szlachcic polski Rottermund de Klecza. Według Uruskiego była to kupiecka rodzina czeska osiadła w Krakowie. W 1591 roku został nobilitowany Grzegorz a w 1609 roku Stanisław Rottermund. Jan – w 1628 roku właściciel Kleczy był podstarościm i sędzią grodzkim oświęcimskim. Jednak takie same nazwisko posiadała stara szlachta pomorska z Rugii, znana od połowy XIII wieku. Gabriel von Rottermund był prowincjałem zakonu franciszkanów na Litwie.

Przedstawiciele tego rodu osiedli również w Prusach Wschodnich, gdzie m. in. N. von Rottermund, generał wojsk polskich miał majątek Nadbrzeże (Reimannsfelde) koło Elbląga (Elbing).

Na Górnym Śląsku pod koniec XVII wieku Adam von Rottermund, żonaty (x przed 1693 r.) z Teresą Marcinkowską kupił w 1695 roku (3.08.) od Katarzyny Blank von Levir z domu Wolskiej, majątek Zawadę (Zawada) koło Pszczyny (Pless).

Przedstawiciele tego rodu osiedli również w Prusach Wschodnich, gdzie m. in. N. von Rottermund, generał wojsk polskich miał majątek Nadbrzeże (Reimannsfelde) koło Elbląga (Elbing).

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1015

Uruski T. XV s. 270

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 53

ROTTWITZ
(ROTWITZ)

Herb wg Siebmachera

Herb wg Schulenburga

Herb wg Blažka

Według legendy rodowej ród wywodził się z arystokracji Kwadów i Lygiów. Prawdopodobnie pochodzili z Łuzyc. Jurek zalicza ich do przybyszy niepewnych o nieustalonym pochodzeniu. Pilnacek twierdzi, że była to linia rodu von Ron (Rhon) (?). Jednak Rhonowie posiadali zupełnie inny herb. Nazwisko „Rotwitz” wskutek błędnego odczytania pierwszej litery, było często myłone z nazwiskiem „Kottwitz”.

W 1331 roku Bernard Rathowicz występuje na dworze księcia Henryka VI wrocławskiego, a w 1346 roku Bernardus de Rotewitz (ten sam ?) występuje w dokumentach księcia Mikołaja ziębickiego. W latach 1349 – 1361 Franciszek Rotwitz, franciszkanin – tytularny biskup „Canticensis” na Krecie, był wrocławskim biskupem pomocniczym. Zmarł 22.04. prawdopodobnie 1362 roku. T. Jurek twierdzi, że był to brat Bernarda.

Pewne informacje o tym rodzie pochodzą dopiero z początku XVI wieku.

N. von Rottwitz, żonaty z N. von Korckwitz ze Skoroszowic (Korschwitz) koło Strzelina (Strehlen), miał syna – N., żonatego z N. von Hentschke. Jego syn – Fryderyk, był właścicielem Głuchowa (Glauche) koło Trzebnicy (Trebnitz). Miał syna – Melchiora Macieja (zm. 5.11.1606 r.), cesarskiego radcę wojennego, właściciela Głuchowa (Glauche), Rakowa Wielkiego (Gross Raake), Cienina (Langenau) i Pasikurowic (Paschkerwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x 12.09.1589 r.) z Zuzanną bar. von Loebel miał syna – Fryderyka Wilhelma (ur. 1.05.1590 – zm. 30.04.1625 r.) właściciela Głuchowa (Glauche), Cienina (Langenau), Pasikurowic (Paschkerwitz) oraz miasteczka i zamku Uraz (Auras) w księstwie wołowskim. W 1617 roku brał on udział w kondukcie pogrzebowym

księcia Karola II oleśnickiego. Żonaty (x 9.12.1614 r.) z Katarzyną Jadwigą von Zedlitz z Wleńskiego Gródka (Lehnhaus) koło Lwówka (Loewenberg), miał syna – Macieja Konrada (ur. 3.07.1616 zm. ok. 1643 r.) na którym wymarła główna linia rodu.

W księstwie opawskim w latach 1603 – 1613 Bartłomiej, a w 1641 roku – Bartłomiej Franciszek (syn ?) byli właścicielami Leskovca (Markersdorf). W Czechach w 1727 roku ród ten posiadał Chlum i Všetat.

Źródła:

Sinapius T. I s. 785-786, T. II s. 938

Blazek T. II s. 109, T. IV s. 66

Pilnacek T. IV s. 1006-1007, 1011

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 325

Pfotenhauer: Zur Geschichte der Weihbischoefe des Bistums Breslau. (w:) Zeitschrift... Bd 23:1889 s. 247-248

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia główna z Głuchowa.

N. v. Rottwitz
pocz. XVI w.
ż. N. v. Korckwitz
ze Skoroszowic
|
N.
ż. N. v. Hentschke
|
Fryderyk
wł. Głuchowa
|,
Melchior Maciej
zm. 5.11.1606 r.
cesarski radca wojenny
wł. Głuchowa, Rakowa Wielkiego,
Cienina i Pasikurowic
ż. (x 12.09.1589 r.)
Zuzanna bar. v. Loeb
|
Fryderyk Wilhelm
ur. 1.05.1590 w Królewcu –
zm. 30.04.1625 r. w Urazie
wł. Głuchowa, Cienina,
Pasikurowic i Urazu
ż. (x 9.12.1614 r.) Katarzyna
Jadwiga v. Zedlitz

|
Maciej Konrad
ur. 3.07.1616 – zm. ok. 1643 r.

ROTWITZ

zob.

ROTTWITZ

ROUBER

W 1451 roku (15.07.) w dokumencie książąt Jana i Henryka brzeskich i chojnowskich występuje wśród przedstawicieli rycerstwa okręgu strzebińskiego Kasper Rouber. Nic o tym rodzie nie wiadomo.

Źródła:

C.D.S. T. VI nr 229

ROUPA

zob.

RUPA

ROUS
(RUS)

Stary czeski ród osiadły na Morawach i na Śląsku.

Wacław Rous z Lipna, żonaty z N. Pelką z Borzysławic (Borisławitz) koło Koźla (Cosel), miał syna – Wilhelma, żonatego z Heleną Myślawską z Moraw. Syn

jego – Sebastian, żonaty z Zuzanną Mletzko z Iłownicy (Illownitz) w księstwie cieszyńskim, miał tylko córkę – Alenę (zm. po 1628 r.), żonę Piotra Woyskiego. Według Siebmachera w 1618 roku ród posiadał również Rusków (Rauske) koło Niemodlina (Falkenberg).

Prawdopodobnie przedstawicielem tego rodu był również Jakub Rusch „von Malstewicz” (Malerzowice – Mahlendorf ?) w 1477 roku (2.03.) występujący jako świadek w dokumencie książąt Jana i Mikołaja opolskich .

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1016-1017

Pilnacek J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 268

C.D.S. T. VI nr 304

ROUSECKI

zob.

RUSETZKI

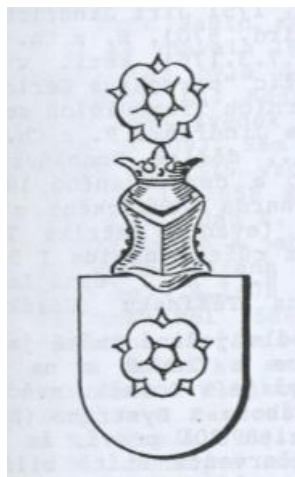
ROUSITZ

zob.

ROUŽIC

ROUŽIC

(ROUŽIC von CHLUM, ROUŽIC von CHELM, ROUSITZ, RUSITZ, ROSITZ, ROUŽIC z CHLUMU, DIWKOWSKI, *RUŽYCKI*, *ROŽYCKI*)

Herb Roużic wg Pilnačka

Polski herb Poraj

Stary ród górnośląski herbu Poraj. Siedzibą rodową był prawdopodobnie Chełm (Góra Chełmska – później Góra św. Anny – Annaberg) w księstwie strzeleckim. Jedna linia rodu po nabyciu Dziewkowic (Schewkowitz) koło Strzelca Opol-
skich (Gross Strehlitz) używała w XV i XVI wieku nazwiska „Diwkowski”(zob.).

Wiarygodne informacje o Roużicach pochodzą dopiero z początku XVI wieku: Mikołaj Roużic z Chlumu był ojcem Heleny Diwkowskiej – żony Łukasza Pel-
ki, właściciela Rudzińca (Rudzinitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Jednocześnie w tym czasie występuje w dokumentach Mikołaj Diwkowski i być może jest to jedna osoba.

W 1556 roku Jerzy Roużic Diwkowski z Chelmu, marszałek dworu książąt kar-
niowskich sprzedał swój majątek Dziewkowice (Schewkowitz) Wacławowi Nawoyowi z Dolnej (Dollna) w księstwie strzeleckim. Prawdopodobnie posiadał jeszcze Jeżową (Jezowa) koło Lublińca (Lublinitz). Wiktoryn Roużic z Chlumu był żonaty (x przed 1565 r.) z Agnieszką Mokrską. W 1571 roku został wybrany przez sejmik księstw opolskiego i raciborskiego „wybierczym” (poborcą podat-
ków) na okręg głogówecki. Jego brat – Jan (Janusz) Roużic z Chlumu w 1567 roku był właścicielem Sierakowa (Schierokau) i Jeżowej (Jezowa) koło Lubliń-
ca (Lublinitz). W 1576 roku wykupił w Jeżowej (Jezowa) wolne sołectwo. W 1602 roku właścicielem Sierakowa (Schierokau) był (inny?) Jan (zm. przed 1619 r.), żonaty z Ewą, córką Jana jun. Koschitzkiego z Zakrzowa (Sakrau) i Łagiewnik (Lagiewnik) koło Lublińca (Lublinitz), która w 1621 roku w księdze podatków księstwa opolsko-raciborskiego występuje jako wdowa – właścicielka (w imieniu nieletniego syna) Sierakowa (Schierokau). Miał syna Jana, który po matce odziedziczył majątek. Jan (Janusz) w 1619 roku występuje jako nieżyją-
cyt dłużnik w testamencie Kaspra Manowskiego. Jan i Wiktoryn występują w dokumentach w 1584 roku. Anna, córka Jana (którego ?) była żoną (x 1613 r.) Fryderyka Krzydłowskiego właściciela Głowczyc (Glowtschuetz) koło Lublińca

(Lublinitz). Jan (inny ?) w 1570 roku był właścicielem Rakowa (Rakau) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim.

Jan (inny) „z Hlumu na Sierakowie” w 1636 roku występuje jako świadek spisania testamentu Wacława Wrochenia z Rept (Rept) właściciela Wielowisi (Langendorf).

Jerzy Roużic (zm. przed 1679 r.) był żonaty z Ludmiłą von Blacha. W 1690 roku Wielkie i Małe Lasowice (Gross- und Klein Lassowitz) koło Olesna (Rosenberg) posiadała Eleonora Roużic – żona Adama von Stolz z Gostomii (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt).

Bogusław Roużic (zm. przed 1704 r.) w 1698 roku (12.08.) kupił od Karola Schonowskiego majątek Mszanę (Mschanna) koło Rybnika (Rybnik), który w 1704 roku (12.06.) wdowa po nim – Helena Elżbieta von Oderwolff, sprzedała Bogusławowi von Blacha z Łubi (Lubie) koło Gliwic (Gleiwitz). Jerzy Fryderyk Roużic wraz z żoną Zuzanną Polikseną von Stoltz z Gostomii (Simsdorf) sprzedali w 1710 roku majątek Godów (Godow) koło Wodzisławia (Loslau). Anna von Rużitz była żoną (x przed 1760 r.) Jerzego Gustawa von Hoff.

Adam Roużic, proboszcz w Jedłowniku (Jedlownik) koło Wodzisławia (Loslau) w 1763 roku sprzedał dział zmarłego brata – Antonina Juliusza w Dolnym Radlinie (Nieder Radlin). Jerzy Henryk był żonaty z Heleną Szarlottą Markłowską. Według Okolskiego w Polsce osiedli na Rusi Czerwonj gdzie przyjęli nazwiska „Rożycki”. Uruski notuje jeszcze szlachtę polską o nazwisku „Rożyc”: Stanisław z powiatu lidzkiego (Litwa) rotmistrz wojsk polskich zginął w pierwszej połowie XVII wieku na Ukrainie. Jan – w 1665 roku był sekretarzem królewskim.

Źródła:

Sinapius T. II s. 938-939

Pilnacek T. IV s. 1035-1036

Uruski T. T. XV s. 285

C.D.S. T. XXXIII s. 47

Compendium wssech Zawrzeni Knižestwi Oppolskeho a Rattiborskeho. Rkp Cieszyn Bibl. Tschammera.

Księgi ziemskie (kniha zemska) lata 1578 – 1609. Rkp AP Wr. Księstwo op.-rac. sygn. 39 s. 239-242; lata 1581 – 1604 ibidem sygn. 40 s. 137-142; lata 1557-1604 Archiv zemsky Opava sygn. 376 k. 255v-256;

Księga testamentowa 1625-1645. Rkp. AP Wr. Księstwo op.-racib. sygn. 46 s. 20-23, 172-174

Stibor J.: Regesta českých listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořského 1457-1731, (w:) Sborník Archivních Prací R. 47:1997 č. 2 nr 148, 158, 159, 160

O. Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 (również w OBC) s. 98(p).

R. Sękowski (opr.): Stosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII wiek) w świetle aktów prawnych i akt sądowych. Materiały. Chorzów 2016. (również w OBC) nr Us (ustawy sejmiku) 38 pkt 1, Kz (księgi ziemskie) 13, 27, 30.

R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 (również w OBC) nr 20, 35

ROY
(ROY von LOEWENTHAL)

Nobilitowani w XVII wieku mieszczenie wrocławscy. W 1622 roku (10.05.) szlachectwo Rzeszy otrzymali kuzyni: Andrzej – kupiec wrocławski i Niclas Roy właściciel majątku pod Wrocławiem (Breslau). Adelslexikon nic nie wspomina o predykacie. W 1632 roku Andrzej Roy von Loewenthal posiadał majątek w Bielanach Wrocławskich (Bettlern). W 1718 roku Karol Chrystian był właścicielem Półwioska (Halbendorf).

Źródła:

Blazek T. III s. 45

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 78

ROY

zob.

RHOYN
ROYE

(ROYE von TROO, ROYER de TROO)

Szlachta francuska osiadła w XVIII wieku na Śląsku.

Jan Baptysta hr. Royer de Troo (zm. 15.10.1776 r.), żonaty z Marią Franciszką Teresą hr. Clairon d'Haussonville (ur. 1745 – zm. 1783 r.) posiadał w 1752 roku Sośnicę (Schosnitz) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:

Blazk T. III s. 45

ROYSKI (?)

zob.

RAYSKI

ROYTGENIS

zob.

LEEFGEN

ROZDRAZOW

(ROZDRAZOWSKI, ROZRAŻEWSKI)

Herb rodowy

Polski herb Doliwa

Herb hrabiowski.

Stary polski ród herbu Doliwa pochodzący z Rozrażewa w Wielkopolsce. Według legendy rodowej wywodzili się z czeskiego rodu Slavnikowiców z których pochodził również św. Wojciech.

Stanisław Rozrażewski (ur. 1501 r.), kasztelan rogoziński, żonaty z Zuzanną, siostrą kasztelana oświęcimskiego Jana Myszkowskiego z Mirowa, otrzymał w wianie żony majątek Chrzastowice koło Wadowic. Był znanym pisarzem politycznym, występującym m.in. przeciwko małżeństwu króla polskiego Zygmunta Augusta z Barbarą Radziwiłłówną, przez co naraził się królowi i musiał opuścić Polskę. Sprzedał rodowy Rozrażew i zakupił na Śląsku państwo Pomianów Dolny (Nieder Pomsdorf) koło Paczkowa (Patschkau) w skład którego wchodziły m. in.: Rostów (Herbsdorf), Lubnów (Liebenau), Goleniów Śląski (Gallenau) i Głęboka (Glambach) oraz Krutvald (Krautenwalde) koło Javornika (Jauernigk) w księstwie nyskim. Zmarł w Wiedniu w 1564 roku. Epitafrum jego żony znajdowało się w którymś z kościołów wrocławskich.

Stanisław miał pięcioro dzieci:

- Heronima – dyplomaty polskiego, w latach 1574 – 1581 sekretarz wielkiego koronnego, od 1581 roku biskupa kujawskiego, fundatora kolegium jezuckiego w Gdańsku, zmarłego w 1600 roku w Rzymie. Według Pilnacka epitafrum jego znajdowało się w kościele wrocławskim;
- Jana – uważanego za założyciela linii czeskiej;
- Stanisława jun. (ur. 1540 r.) – jezuitę;
- Dorotę (zm. 1542 r.) – klaryskę w klasztorze w Wiedniu;
- Krzysztofa – od 1579 roku starostę łęczyckiego, zginął w wyprawie moskiewskiej w 1580 roku.

Według Uruskiego również córką Stanisława była Anna – żona kasztelana sieradzkiego Przerembskiego. Czterej synowie Stanisława otrzymali w 1579 roku (27.02.) tytuły hrabiów.

Jan hr. von Rozdraszow (ur. 1539 – zm. 1585 r.), syn Stanisława, po studiach w Rzymie, był marszałkiem dworu królowej francuskiej Elżbiety Habsburżanki. Po powrocie na Śląsk odziedziczył państwo Pomianów Dolny (Nieder Pomsdorf), w 1575 roku kupił państwo Blatna w Czechach, w 1584 roku uzyskał inkolat czeski. Żonaty (x ok. 1577 r.) z Jadwigą, córką Krzysztofa bar. von Lobkowitz, miał sześcioro dzieci:

- Wacław – kontynuatora rodu;
- Franciszka – kapucyna. „Missionarius Apostolicus” na Czechy i Morawy, zmarł w Rzymie w 1653 roku (9.09.) w wieku 63 lat.
- Annę Marię (ur. 1578 r.);
- Jadwigę (ur. 1579 r.);
- Elżbietę;
- Jana jun. – właściciela Krotoszyna (?) (Krotoschin), w 1614 roku był on pośrednikiem w petraktacjach księcia Henryka Wacława oleśnickiego z dowódcą lisowczyków pułkownikiem Stroynowskim w czasie ich przemarszu przez Śląsk.

Wacław hr. von Rozdrażow – syn Jana, członek rady cesarskiej i generalny poborca podatków w królestwie Czech, odziedziczył wszystkie majątki na Śląsku i w Czechach. Trzykrotnie żonaty: 1. z Anną Marią Euzebią, córką Jerzego bar. von Poppel-Lobkowitz, 2. Eleonorą Elżbietą N. – zmarłą przy porodzie, 3. z Anną Marią (zm. 1670 r.), córką Jerzego Berki von Duba und Leipe, wdową po Wacławie Berka von Duba. Z pierwszą żoną miał dwie córki: Marię (ur. 1611 r.) i Annę, z trzecią – miał pięcioro dzieci:

- Jadwigę Barbarę – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Przibik bar. von Augest, 2. z Albertem Wilhelmem hr. von Kolovrat-Krakowsky (zm. 1650 r.), burgrabią królestwa Czech;
- Jana Euzebiusza – zmarłego w dzieciństwie w 1617 roku;
- Franciszka Ignacego (Jana Franciszka Ignacego) Reichsgrafa von Rozdrażow – właściciela Blatnej i Pomianowa Dolnego (Nieder Pomsdorf), żonatego dwukrotnie: 1. z Elżbietą N., 2. (x 9.05.1667 r.) z Marią Ludmiłą Franciszką (zm. 22.05.1691 r.) córką Henryka bar. von Krafft, nie miał potomków. Państwo Blatna i Pomianów Dolny (Nieder Pomsdorf) otrzymał w spadku jego siostrzeniec (syn Jadwigi Barbary) Jan Franciszek hr. von Kolovrat-Krakowsky, który majątki te sprzedał.
- Annę Marię – żonę (drugą) Jana Fryderyka von Trautmannsdorf.

Źródła:

Sinapius T. II s. 197-199

Blazek T. I s. 90, T. IV s. 67, 138

Pilnacek T. IV s. 1022

Uruski T. XV s. 280-283

Schles. Wappenbuch szp. 120-121

Rauscher nr. 334, 336, 338

TABLICE GENEALOGICZNE

Filip z Rozrażewa

1420 r.

|

Paszek
sędzia ziemski
poznański

Jarosław
1462 r.
podkomorzy kaliski

|
Jan
wł. Rozrażewa

|
Jan
1527 r.
wł. Rozrażewa
kasztelan kamieniecki
i międzyrzecki
ż. Jadwiga Nowomiejska

Hieronim
|
linia krotoszyńska

Stanisław
ur. 1501 -
zm. 1564 r.
kasztelan
rogoziński
pisarz polityczny
sprzed. Rozrażew
przeniósł się na Śląsk
kup. Pomianów Dolny
i Krutwald
ż. Zuzanna Myszkowska
z Mirowa

Wacław

Hieronim

Hieronim
zm. 1600 r.
dyplomata
polski
biskup
kujawski

Jan
hr. v. Rozdrażow
ur. 1539 -
zm. 1585 r.
marszałek dworu
królowej Francji
wł. Pomianowa Dolnego
1575 r. – kup. Błatną
ż. (x ok. 1577 r.)
Jadwiga bar. v. Lobkowitz

Stanisław jun.
ur. 1540 r.
jezuita

Krzysztof
zm. 1580 r.
starosta
łęczycki
zginął w wyprawie
moskiewskiej

córki:
a/ Dorota
zm. 1542 r.
klaryska
b/ Anna
m. N.
Przerembski
kasztelan
sieradzki

Wacław
czł. rady
cesarskiej
generalny
poborca
podatków
królestwa
Czech

Franciszek
zm. 9.09.1653 r.
kapucyn
Missionarius
Apostolicus
na Czechy
i Morawy

Jan jun.

córki:
a/ Anna Maria
ur. 1578 r.
b/ Jadwiga
ur. 1579 r.
c/ Elżbieta

wł. Pomianowa
 Dolnego
 i Blatnej
 ż. 1. Anna Maria
 Euzebia
 bar. v. Poppel-Lobkowitz
 2. Eleonora Elżbieta N.
 3. Anna Maria Berka
 v. Duba u. Leipe
 (zm. 1670 r.)
 |

Jan Euzebiusz
 zm. 1617 r.

Franciszek Ignacy
 (Jan Franciszek Ignacy)
 Reichsgraf
 wł. Pomianowa Dolnego
 i Blatnej
 ż. 1. Elżbieta N.
 2. (x 9.05.1667 r.)
 Maria Ludmiła
 Franciszka
 bar. v. Krafft
 (zm. 22.05.1691 r.)
 |
majątki przechodzą
na syna Jadwigi Barbary
Jana Franciszka
hr. v. Kolovrat-Krakowsky

córki:
 a/ Maria
 ur. 1611 r.
 b/ Anna
 c/ Jadwiga Barbara
 m. 1. N. Przibik
 v. August
 2. Albert Wilhelm
 hr. v. Kolovrat-Krakowsky
 (zm. 1650 r.)
 d/ Anna Maria
 m. Jan Fryderyk
 v. Trautmannsdorf

ROZDRAZOWSKI

zob.

ROZDRAZOW

ROZDZIENSKI (ROZDZIENSKI von BRUSKAUER EISENHAMMER)

Herb Bruszek

Ród górnośląskich wolnych kuźników, początkowo nazywali się „Bruszek”. Jakub Bruszek miał piec hutniczy w Rozdzieniu (Rosdzin) koło Mysłowic (Myslowitz). Żonaty z córką kuźnika Sycha z Rozdzienia (Rosdzin) miał dwóch synów: Jana i Walentego, którzy przyjęli nazwisko „Rozdziński”. Walenty odziedziczył piec hutniczy w Rozdzieniu (Rosdzin) i w 1612 roku wydał dzieło „Officina Ferraria” dedykowane Andrzejowi Kochcickiemu. Syn jego Adam sen. Bruszek miał z Ewą Miodkową naturalnego syna – Adama jun., który w 1631 roku (5.08.) otrzymał dyplom herbowy z herbem Bruszków i predykatem „von Bruskauer Eisenhammer”.

Źródła:

Pilnacek T. I s. 177, t. I s.1004

Doerr s. 116

zob.

BRUSZEK

ROZHOVIC

zob.

LIBANSKI

ROZHOVSKI

zob.

LIBANSKI

ROZICKI

zob.

ROZYCKI

ROŽMBERK

zob.

ROSENBERG

ROZMIERSKI

(ROZMIERSKI von ROZMIRZ)

W 1584 roku (11.05.) został legitymizowany i wpisany w stan szlachecki z predykatem „von Rozmirz” Mikołaj Rozmierski. Nie wiadomo czyim był naturalnym synem (Nawoya ?), nazwisko i predykat pochodzi od miejscowości Rozmierz (Rosmierz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

Źródła:

Doerr s. 80

ROZMITAL

zob.

LOEW

ROZRAŻEWSKI

zob.

ROZDRAZOW

ROZTROPITZ

zob.

BORECK

BORENSKI

ROZYCKI (ROZICKI)

Herb Rozycki wg Błażka

Polski herb Rogala

Herb Rozycki wg Pilnačka

Polski herb Rola

Górnośląski ród pochodzenia polskiego według Błażka herbu Rogala, zaś według Pilnačka herbu Rola. W 1649 roku Stefan i Jan (bracia ?) Rozyccy byli właścicielami Kopciowic w księstwie oświęcimskim. Jan był sędzią grodzkim sandomierskim. Po jego śmierci majątek ten w 1671 roku jego dzieci: Aleksander, Andrzej, Jan jun. i Samuel Rozyccy zwani Trojanowskimi sprzedali Achacemu Taszyckiemu z Lusławic.

W połowie XVII wieku Wacław von Rozycki właściciel Połomii (Pohlom) koło Bytomia (Beuthen), żonaty z Anną von Dambrowka , miał syna – Krzysztofa (ur. 22.07.1674 r.).

W 1772 roku (7.07.) rezydent króla polskiego (?) N. Rozycki nabył Gosław (Goslau) koło Kluczborka (Kreuzburg).

Źródła:

Błazek T. III s. 146

Pilnacek T. IV s. 1022-1023

ROŻAŃSKI

zob.

ROSAINSKI

ROŻYCKI

zob.

ROUŽIC

RUBEN

W 1437 roku (15.10.) Jessek Ruben z Rakowa (Rakau) – starosta Raciborza (Ratibor) był członkiem komisji rozgraniczającej księstwa opawskie i raciborskie. Nic o tym rodzie nie wiadomo.

Źródła:

C.D.S. T. VI nr 195

RUBNER

zob.

RUEBNER

RUCKI

zob.

RUDSKI
RUDELSDORF

zob.

STERNBERG

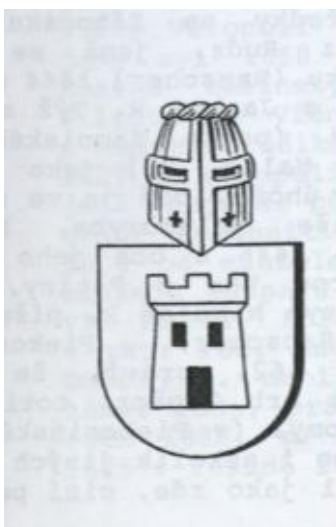
RUDETZKI

zob.

GRODETZKI

RUDIGER

(RUEDIGER)

Stary ród pochodzący z okolicy Kluczborka (Kreuzburg). Piotr Rudiger (zm. 1371 r.) był w 1341 roku wójtem dziedzicznym Kluczborka (Kreuzburg). Dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą N., 2. z Zofią N., siostrą Piotra von Schelingsdorf (?), właściciela Smard (Schmardt) koło Kluczborka (Kreuzburg). Z pierwszą żoną miał dzieci: Nico (Mikołaj), Jana – znanego z dokumentów z lat 1404 – 1427 i córkę – Elżbietę. Z drugą żoną miał również kilkoro dzieci.

Nico (Mikołaj) był również wójtem Kluczborka (Kreuzburg), w 1409 roku posiadał Bąków (Bankau) i Ciecierzyn (Neudorf). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną N. z Brzego (Brieg), 2. z Jadwigą N. miał kilkoro dzieci m. in. Mikołaja – właściciela Bąkowa (Bankau), Zygmunta (zm. 1421 r.), Pawła i Apolonię – w 1404 roku żonę Jakisza Kortschaka (Wirbinski) ze Smard (Schmardt).

W XVII wieku nazwisko to występuje w księgach metrykalnych parafii bytomskiej, jednak nie wiadomo czy dotyczy tego samego rodu: w 1678 roku (22.12.) urodziła się Ewa Franciszka, córka Marcina Ruedigera.

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1024

Knothe H.: Gesch. D. Oberlausitzer Adels... s. 650, 672

RUDITZKI

zob.

RUDZICKI

RUDNICKI

Herb Rudnicki

Polski herb Jastrzębiec

Hrabiowski (?) ród polski herbu Jastrzębiec w XIX wieku posiadali państwo Bohumin (Bogumin, Oderberg). Według Uruskiego szlachta województwa sieradzkiego, jednak nic on nie wspomina o ich tytule hrabiowskim.

Źródła:

Blazek T. IV s. 67

Uruski XV s. 293-294

RUDNITZ

zob.

MORAWITZKI

RUDNO

zob.

RUDZINSKI

RUDOLF (RUDOLF von LOEWENTHAL)

Nobilitowana szlachta z księstwa cieszyńskiego znana z XVIII wieku. W 1721 roku w dokumentach cieszyńskich występuje Henryk de Rudolphi. W herbie posiadali kroczącego w prawo lwa.

Źródła:

RUDSKI
(RUDSKI z RUDZ, RUCKI, RUDZKI)

Herb rodowy wg Siebmachera

Herb szlachecki wg Błażka

Zarówno nazwisko (Rudski, Rucki, Rudzki) jak i siedziba rodowa (Rudzy, Rudy, Ruda, Rudzica) pisane są w źródłach bardzo różnie i nie jest całkowicie pewne, czy wszystkie informacje dotyczą jednego rodu, czy też było więcej rodów o podobnym nazwisku. Sinapius i Siebmacher wymieniają ich pod nazwiskiem „Ruditzki” i twierdzą, że pochodzili z Pogorskich z Rudzic (Riegersdorf) w księstwie cieszyńskim. W źródłach górnośląskich najczęstą formą nazwiska było Rudski. Posługiwali się herbem znanym w Polsce jako Jelenioryba.

Według Błażka górnośląska szlachta polskiego pochodząca z księstwa opolskiego, później zamieszkała również w księstwie cieszyńskim i oświęcimskim. Według Pilnacka pochodzili z księstwa oświęcimskiego z miejscowości Rudze pod Zatorem. W księgach sądowych księstwa oświęcimsko – zatorskiego w latach 1440 – 1562 występują Janek Rudski, Mikołaj z synami, Wacław, Stanisław i Erazm Rudscy. Mikołaj w 1454 roku występuje wśród szlachty oświęcimskiej składającej hołd królowi polskiemu. Jan Rudski w 1477 roku występuje jako świadek przy podziale księstwa zatorskiego.

Na Górnym Śląsku występuje w dokumentach Mikołaj z Rudz (ten sam ?) (zm. po 1446 r.) z synami: Mikołajem jun. i Jankiem. Jego synowie posiadali Starą Wieś (Altdorf) koło Pszczyny (Pless). Jan (Janek ?) w 1441 roku był wójtem Bytomia (Beithen), w latach 1451 – 1456 występuje w dokumentach książąt cieszyńskich jako starosta i zarazem wójt dziedziczny Bytomia (Beuthen). W 1465 roku przekazał wójtostwo w Bytomiu (?) swojej żonie – Marcie.

Stanisław (Stenczel, brat Jana ?) (zm. po 1481 r.) w 1446 roku występuje w dokumentach księcia Konrada Białego sen. oleśnicko – kozielskiego, w 1449 i w 1456 roku w dokumentach bytomskich księcia Wacława cieszyńskiego. W 1451

roku otrzymał od księcia Wacława (jako lenno ? zastaw ?) wieś Kochłowice (Kochlowitz) koło Bytomia (Beuthen) razem z hutą żelaza. W 1459 roku Stenczel Rudsky von Rauden występuje w dokumentach bytomskich razem z Hansem Rudskim wójtem dziedzicznym Bytomia (Beuthen). W 1475 roku (30.01.) skarży do Henryka I sen. księcia ziębickiego, kozielskiego i hrabiego kłodzkiego, że Jan Herbord z Włodzienina (Bladen) napadł na jego majątki Brzozowice (Brzezowitz) gdzie spalił młyn i folwark oraz na Kochłowice (Kochlowitz). Straty wyniosły ponad 300 guldenów. W 1479 roku był właścicielem Szombierek (Schomberg) koło Bytomia (Beuthen), w 1481 roku sprzedał wyższe prawa Chorzowa (Chorzow) Janowi von Zierotin.

Siostra Stanisława – Beata (zm. po 1483 r.) była żoną Mikołaja Podgoli (zm. przed 1466 r.) z Grossendorf (Wielowieś ?), który kupił dokładnie nie wiadomo kiedy, dziedziczne wójtostwo w Bytomiu. Posiadała majątek w Brzozowicach (Brzezowitz) a po śmierci męża odziedziczyła wójtostwo bytomskie.

W 1462 roku w dokumentach księstwa cieszyńskiego występuje Girzik (Jerzy) Rudski.

W księstwie cieszyńskim w latach 1530 – 1561 Kasper Rudski posiadał majątek w Kamienicy (Kamitz) w której wystawił kościół. Wacław Rudski, kanclerz księstwa cieszyńskiego, był właścicielem stawów rybnych w Strumieniu (Schwarzwasser) które w 1553 roku sprzedał cieszyńskiej radzie miejskiej. W 1552 roku posiadał Chotěbuz (Kocobędz, Kotzobendz), w 1567 roku – Rudzicę (Riegersdorf) a w 1571 roku – Iłownicę (Illownitz).

W 1594 roku zmarła Anna Rudska von Rudz, siostra Wacława a żona Kaspra sen. Wilczka z Dobrze Zemice (Guttelnad) (zm. 19.08.1582 r.).

Mikołaj Rudski, marszałek dworu książąt cieszyńskich był żonaty (x ok. 1560 r.) z N. córką Mikołaja Wilczka z Dobrze Zemicy (Guttenland) a Erazm Rudzki, członek rady księcia Wacława cieszyńskiego, był żonaty z Dorotą, córką Wacława Wiplera – Gardawskiego. Żona wniosła mu w wianie majątek w Gardawicach (Gardawitz). Około 1560 roku Katarzyna Rudska była pierwszą żoną Zygmunta Scierńskiego ze Ścierni w księstwie oświęcimskim. W tym samym czasie Zofia była żoną Michała Radockiego z Radok, sędziego ziemskiego księstwa cieszyńskiego.

W 1590 roku wśród szlachty księstwa cieszyńskiego notowani są Zygmunt, Mikołaj i Erazm jun. oraz Kasper sen. W 1631 roku Mikołaj jun. posiadał folwark w Strumieniu (Schwarzwasser).

Bernard Rudski z Rudz był żonaty (x 11.07.1659 r.) z Marią Magdaleną von Hohenstein naturalną córką ostatniego księcia cieszyńskiego – Fryderyka Wilhelma.

Jan Henryk Rudski w 1718 roku był właścicielem Ruptawy (Ruptau) koło Wodzisławia (Loslau). Miał dwóch synów i córkę – N., żonę N. Mitrowskiego. W latach 1716 – 1720 występuje w dokumentach Jan Rudolf Rudski a w latach 1716 – 1730 – Mikołaj Bernard.

W 1726 roku Franciszek Karol Rudski von Rudz był właścicielem Fryštatu (Frysztat, Freistadt) w księstwie cieszyńskim.

Źródła:

Sinapius T. I s. 786, T. II s. 939

Blazek T. II s. 110, T. IV s. 67

Pilnacek T. IV s. 1024-1027

C.D.S. T. VI nr 110, 116, 123, 211, 218, 224, 232, 236, 244, 256, 277, 280, 297, 329, 330, 344

Rauscher nr 41, 45-51, 60, 66, 68, 126, 134, 232, 237, 243, 336, 388, 389

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 159-160

RUDSKI

zob.

RUDZKI

RUDSKI

zob.

RUTZKY

RUDZICKI
(RUDITZKI)

Herb wg Siebmachera

Herb wg Błażka

Polski herb Ostoja

Ród pochodzenia polskiego herbu Ostoja osiadły na Śląsku. Jako siedzibę swoją na Śląsku podawali Kiczyce (Kitschitz) w księstwie cieszyńskim. W XV wieku

posiadali również majątki w księstwie raciborskim oraz przejściowo Karwinę (Karwina, Karwin).

W 1476 roku (20.07.) występuje w dokumentach cieszyńskich występuje Piotr z Rudicy.

Sebastian Rudicki z Kiczyc (Kitschitz) zmarł przed 1573 rokiem, jego nieletnie dzieci posiadały młyn w Syryni (Syrin) koło Wodzisławia (Loslau), który w ich imieniu w 1573 roku sprzedał Toman Ruditski z Kiczyc (Kitschitz). Córka Sebastiana – Marusza, była żoną (x przed 1586 r.) Jerzego Kiczki z Płużnicy (Pluschnitz). W latach 1558 – 1578 Toman Waclaw był właścicielem Harbutowic (Harbutowitz) w księstwie cieszyńskim, po nim właścicielem tej miejscowości byli Mikołaj i Jerzy. Jerzy był żonaty z Salomeą von Tschammer z Iskrzyczyna (Iskrziczin). W 1591 roku Jerzy sen. był właścicielem majątku w Skoczowie (Skotschau) a Mikołaj był właścicielem Harbutowic (Harbutowitz).

W pierwszej połowie XVII wieku Zofia Rudicka była żoną N. Tschammera. Pilnacek podaje wywód Zuzanny Rudickiej (ur. 1642 – zm. 25.08.1678 r.) z Kiczyc (Kitschitz), żony Jana Bludowskiego z Dolnych Bludovic (Błędowice Dolne, Nieder Bludowitz).

Źródła:

Blazek T. IV s. 67

Pilnacek T. I s. 108-109

Uruski T. XV s. 301

WYWÓD (FILIACJA) ZUZANNY RUDZICKIEJ Z KICZYC. (wg Pilnacka)

Henryk Rudzicki z Kiczyc
ok. 1540 r.
ż. Magdalena v. Raschuetz
ze Szczerbic
(c. N. v. Raschuetz i Doroty Kotulinskiej)
|
Jerzy
ok. 1570 r.
ż. Salomea v. Tschammer
z Iskrzyczyna
(c. N. v. Tschammer i Zuzanny v. Mletzko)
|
Henryk
ok. 1600 r.
ż. Magdalena Guretzka
z Kornic
(c. Piotra Guretzkiego i Magdaleny Radotzkiej)
|
Zuzanna
ur. 1642 – zm. 25.08.1678 r.
m. Jan Bludowski
z Dolnych Bludovic

RUDZINSKI
(RUDZINSKI von RUDNO, RUDNO-RUDZINSKI)

Herb Rudzinski

Polski herb Prus III

Stara szlachta polska herbu Prus III pochodząca z Rudna na Mazowszu. Założycielem linii śląskiej był Maciej Józef Rudziński (ur. ok. 1699 – zm. 1783 r.), według Wł. Rudzińskiego dworzanin księcia Jakuba Sobieskiego na zamku w Oławie (Ohlau) a następnie administrator księstwa opawsko – karniowskiego z ramienia księcia Józefa Wacława von Liechtenstein. Według Błażka Maciej w 1736 roku sprzedał swój majątek pod Gnieznem i przeniósł się na Śląsk. Był dwukrotnie żonaty: 1. (x 1750 r.) z Anną Rozalią bar. von Borotin (ur. 1729 – zm. 1.06.1763 r.), 2. (x 26.02.1764 r.) z Marią Teresą (ur. 28.01.1732 – zm. 2.04.1802 r.), córką Jana von Rzeplinski-Bereczko. Z pierwszą żoną miał dwie córki zmarłe w dzieciństwie: Annę Rozalię Teresę (ur. 2.11.1755 – zm. 6.11.1755 r.) i Annę Brabarę Rozalię (ur. 12.05.1757 – zm. 23.05.1759 r.) oraz trzech synów: Karola Jana Gabriela Antoniego, Antoniego Jana Ignacego Kajetana i Gabriela Daniela Stefana. Z drugą żoną miał córkę – Wincencję (ur. 5.04.1765 – zm. 8.04.1765 r.), zmarłą po urodzeniu i syna – Wincentego Macieja.

- Karol Jan Gabriel Antoni (ur. 2.06.1751 – zm. 21.04.1819 r.) – inżynier, badacz i autor wielu prac z zakresu inżynierii i geologii, dyrektor zakładów hutniczych i radca ekonomiczny książąt von Liechtenstein, był m. in. pierwszym badaczem przepaści Macocha koło Blanska. Żonaty z N. Hrusicką miał syna – Karola (ur. 17.12.1798 r.), zarządcę majątków książąt von Liechtenstein. Żonaty (x 1825 r.) z Wilhelminą Erxleben miał trzy córki: Marię, Matyldę i Herminę.
- Antoni Jan Ignacy Kajetan (ur. 6.08.1753 r.) – oficer wojsk cesarskich, brał udział w wyprawie tureckiej. Zmarł w Przemyślu 21.07.1796 roku. Nie był żonaty.

- Gabriel Daniel Stefan (ur. 15.12.1759 – zm. 28.06.1832r.) – wybitny działacz gospodarczy, zarządca majątków komandorii opawskiej zakonu maltańskiego, odznaczony za zasługi Krzyżem Maltańskim, był właścicielem kilku majątków na Śląsku austriackim i pruskim. W 1808 roku kupił majątek w Jasienicy Górnej (Ober Hermsdorf) w księstwie nyskim, który w 1814 roku sprzedał Leopoldowi von Gilgenheim. W 1815 roku (8.06.) kupił od Antoniego hr. von Schaffgotsch dobra Kravaře (Deutsch Kravarn). Pałac w tej miejscowości stał się jego siedzibą. W latach 1789 – 1819 prowadził wieloletni spór sądowy z bar. von Rzeplinski-Bereczko. Żonaty (x 12.08.1783 r.) z Barbarą Sicke (wg Pilnacka z Anną von Hildebrand), miał ośmioro dzieci. Jego syn – Maciej Gabriel, miał majątek Lubotyń (Liptin) na Śląsku pruskim w okolicy Głubczyc (Leobschuetz).
- Wincenty Maciej (ur. 5.03.1766 – zm. 24.03.1828 r.) – był właścicielem firmy handlowej działającej m. in. na terenie Galicji (Kraków, Brody) i majątku pod Opawą (Troppau). Żonaty z Katarzyną Hedwiger (zm. 3.12.1868 r.), dzieci nie miał i majątki przekazał swoim bratankom – synom Gabriela.

W początkach XX wieku Teodor Rudzinski von Rudno był właścicielem majątku Dzierżysław (Dirschel) koło Głubczyc (Leobschuetz), Artur von Rudno-Rudzinski – Mieszkowice (Dittmannsdorf) koło Prudnika (Neustadt) i Albin von Rudno-Rudzinski z Górnych Węgier był właścicielem Lubotynia (Liptin) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Źródła:

Blazek T. IV s. 67

Pilnacek T. IV s. 1028-1029

Uruski T. XV s. 302-303

Krane s. 107

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 90-91

Wł. Rudziński: Koligacje śląskie. Warszawa 1995

TABLICE GENEALOGICZNE

Maciej Józef Rudziński

ur. ok. 1699 – zm. 1783 r.

dworzanin ks. Jakuba Sobieskiego
w Oławie

administrator ks. opawsko-karniowskiego

ż. 1. (x 1750 r.) Anna Rozalia bar. v. Borotin
(ur. 1729 – zm. 1.06.1763 r.)

2. (x 26.02.1764 r.) Maria Teresa
v. Rzeplinski-Bereczko

(ur. 28.01.1732 – zm. 2.04.1802 r.)

Karol Jan Gabriel Antoni ur. 2.06.1751 - zm. 21.04.1819 r. inżynier, badacz, ż. N. Hrusicka	Antoni Jan Ignacy Kajetan ur. 6.08.1753 - zm. 21.07.1796 r. oficer wojsk cesarskich	Gabriel Daniel Stefan ur. 15.12.1759 - zm. 28.06.1832 r. działacz gospo- darczy zarządca majątków komandorii opawskiej zakonu maltańskiego wł. Kravařa ż. (x 12.08.1783 r.) Barbara Siche (Anna v. Hildebrand ?)	Wincenty Maciej ur. 5.03.1766 - zm. 24.03.1828 r. wł. firmy handlowej ż. Katarzyna Hedwiger (zm. 3.12.1868 r.)	córki: a/ Anna Rozalia Teresa ur. 2.11.1755 - zm. 6.11.1755 r. b/ Anna Barbara Rozalia ur. 12.05.1757 - zm. 23.05.1759 r. c/ Wincencja ur. 5.04.1765 - zm. 8.04.1765 r.)
 Karol ur. 17.12.1798 r. zarządca majątków ks. Liechtenstein ż. (x 1825 r.) Wilhelmina Erxleben córki: Maria, Matylda, Hermina		 8 dzieci		

RUDZKI (RUDSKI)

Polski herb Pilawa

Szlachta ziemi siewierskiej herbu Pilawa, która przejściowo posiadała majątki w okolicy Bytomia (Beuthen) i w księstwie oświęcimskim. W drugiej połowie XV wieku Stanisław Rudzki posiadał Tomkowice i Pyrzowice oraz część Koziegłowy a także Grabszyce w księstwie oświęcimskim.

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1028

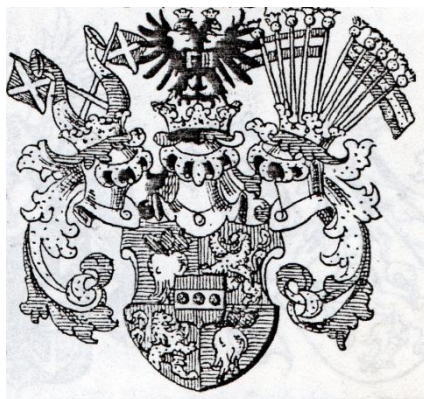
Siewierz, Czeladź, Koziegłowy. Studia i materiały z dziejów Siewierza i księstwa siewierskiego. Pod red. Feliksa Kiryka. Katowice 1994 s. 206-209

RUDZKI

zob.

RUDSKI

RUEBLAND

Herb baronowski

Tytuł barona czeskiego wraz z inkolatem czeskim, morawskim i śląskim otrzymał w 1654 roku (2.05.) Jan Krzysztof von Ruebland, pułkownik wojsk cesarskich i komendant twierdzy Kłodzko (Glatz).

Źródła:

Blazek T. III s. 147

RUEBNER
(RUBNER)

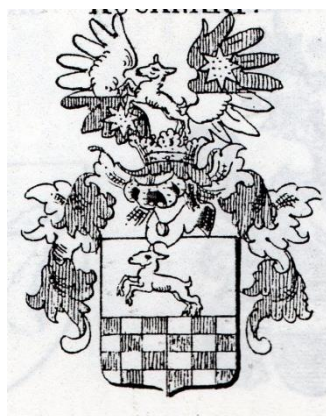
W 1724 roku (16.07.) czeskie szlachectwo uzyskał Jan Michał Ruebner, królewski nadzorca poczt na Śląsku. Po nobilitacji przeniósł się do Pragi.

Źródła:

Blazek T. III s. 148

Doerr s. 208

RUECKHART

Herb z 1631 r.

Dyplom herbowy otrzymał w 1594 roku (20.07.) Piotr Rueckhart a w 1631 roku (4.08.) Godfryd Rueckhart zaliczony został w stan rycerski. Posiadał majątki w okolicy Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:

Blazek T. III s. 148

RUEDIGERSDORF (RUERSDORF)

Stary szlachecki ród pochodzący z księstwa świdnicko – jaworskiego, wymarły w XVI wieku.

W połowie XV wieku znani byli dwaj bracia, wójtowie dziedziczni Jeleniej Góry (Hirschberg): Nickel der Lange (Mikołaj Długi) i Hans (Jan). Nickel prawdopodobnie nie miał potomstwa.

Hans (Jan) – w 1440 roku wójt dziedziczny Jeleniej Góry (Hirschberg), był właścicielem Janowic Wielkich (Jannowitz) i Grabar (Hartau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty z Agnieszką Fuhrmann miał trzech synów: Mikołaja Macieja i Jana (zm. 1457 r.) – kleryka wrocławskiego.

Mikołaj – właściciel Grabar (Hartau), miał syna – Melchiora (zm. 1485 r.) i córkę – Barbarę, żonę Jakuba Buettner.

Maciej – w 1463 roku wójt dziedziczny Jeleniej Góry (Hirschberg), żonaty z Urszulą Goertler, miał trzech synów: Macieja jun., Baltazara i Mikołaja (Nicol) oraz córkę – Weronikę, żonę Baltazara sen. von Thielisch, właściciela Jaczkowa (Hartmannsdorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut).

O najmłodszym – Mikołaju (Nicol) nic nie wiadomo (zmarł w młodości ?).

Maciej jun. był altarystą w Jeleniej Górze (Hirschberg).

Baltazar – właściciel Janowic Wielkich (Jannowitz) i Grabar (Hartau), żonaty z Katarzyną von Thielisch miał syna – Baltazara jun. na którym w 1570 roku wymarł ród.

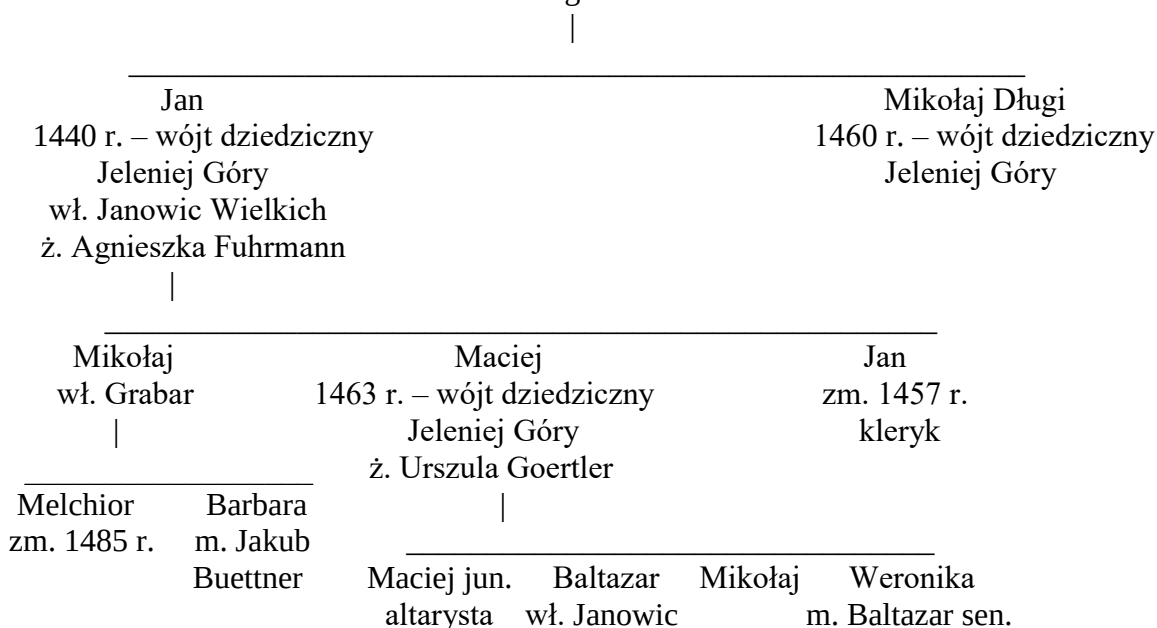
Źródła:

Sinapius T. II s. 939

Blazek T. III s. 107

TABLICE GENEALOGICZNE

N. v. Ruedigersdorf

w Jeleniej
Górze

Wielkich
i Grabar
ż. Katarzyna
v. Thielisch
|
Baltazar jun.
zm. 1570 r.

v. Thielisch
wł. Jaczkowa

RUEDIGERSDORF

zob.

TIELISCH

RUEDINGER

zob.

RHEDIGER

RUEFFER

zob.

RUFFER

RUELCKE

zob.

RUELICKE

RUELICKE
(RUELCKE)

Herb linii z Miśni

Herb linii śląskiej wg Blažka

Ród pochodzący z Miśni, według heraldyków osiadły również na Śląsku. Brak jednak szczegółowych informacji.

Źródła:

Blažek T. III s. 45

RUELLMANN

W 1766 roku (31.10.) inkolat śląski uzyskał Jan Fryderyk von Ruellmann, major wojsk pruskich, syn kapitana wojsk szwedzkich Jana Michała von Ruellmann-Dattenbusch i Katarzyny von Krassow.

Jan Fryderyk (ur. w Szwecji 23.02.1723 – zm. 3.05.1795 r.) w 1759 roku posiadał Karmin (Karmine) i Jankowo (Jantkawe) a w 1763 roku Miłochowice (Melochwitz) koło Milicza (Militsch). Żonaty dwukrotnie: 1. z N. von Woysch (zm. 1766 r.), wdową po N. von Berg, właścicielką Jankowa (Jantkawe), 2. (x 26.02.1767 r.) z Antoniną Zofią Heleną Frydą von Bogatzki zwaną Reichmann (ur. 24.08.1746 – zm. 21.03.1820 r.) z Pędziszowa (Bothendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz). Z drugą żoną miał dwóch synów:

- Joachima Wilhelma (ur. 1773 – zm. 30.03.1832 r.) – kapitana wojsk pruskich, właściciela Czarnogoździc (Zwornogoschuetz) koło Milicza (Militsch), deputowanego sejmiku powiatowego, żonatego (x 1819 r.) z Karoliną Fischer (ur. 1793 – zm. 17.04.1839 r.), wdową po N. von Woysch.

- Ludwika Henninga (ur. 1774 – zm. 11.02.1839 r.) – majora wojsk pruskich, żonatego (x 14.01.1815 r.) z Leopoldyną Luizą Adolfina von Usedom (zm. 24.08.1857 r.).

Źródła:

Blazek T. III s. 45

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Michał v. Ruellmann-Dattenbusch

kapitan wojsk szwedzkich

ż. Katarzyna v. Krassow

|

Jan Fryderyk v. Ruellmann

ur. 23.02.1723 – zm. 3.05.1795 r.

1766 r. – inkolat śląski

major wojsk pruskich

wł. Karmina, Jankowa

i Miłochowic

ż. 1. N. v. Woyrsch

z Jankowa

(zm. 1766 r.)

2. (x 26.02.1767 r.)

Antonina Zofia

Helena Fryda

v. Bogatzki

z Pędziszowa

(ur. 24.08.1746 – zm. 21.03.1820 r.)

|

Joachim Wilhelm

ur. 1773 – zm. 30.03.1832 r.

kapitan wojsk pruskich

wł. Czarnogoździe

ż. (x 1819 r.) Karolina

Fischer

(ur. 1793 – zm. 17.04.1839 r.)

Ludwik Henning

ur. 1774 – zm. 11.02.1839 r.

major wojsk pruskich

ż. (x 14.01.1815 r.) Leopoldyna

Luiza Adolfina v. Usedom

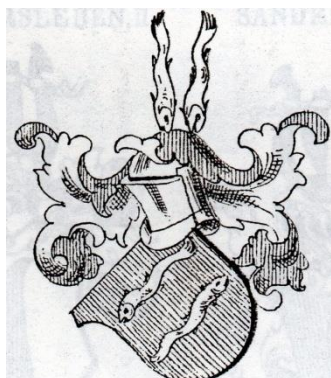
(zm. 24.08.1857 r.)

RUENDEN

zob.

RUNTZLER

RUEPP

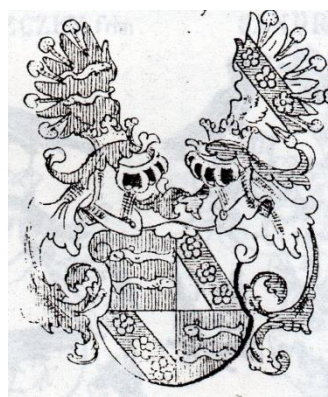
Herb rodowy.

Herb z 1587 r.

Herb z 1592 r.

Herb szlachecki z 1629 r.

Herb baronowski z 1629 r..

Herb hrabiowski.

Herb baronowski z 1629 r..

Herb hrabiowski.

Ród pochodzący z patrycjatu Monachium Pierwszym znanym przedstawicielem tego rodu był Jeremiasz Ruepp, w 1500 roku posiadający majątki w okolicy Rosenheim w właściciel wielkiego domu handlowego w Monachium. Potomkowie jego otrzymali tytuł baronów i hrabiów. Jego syn – Hieronim, żonaty z Małgorzatą Dichtl (Tichtl) miał trzech synów: Hieronima jun., Pawła i Jana.

Najstarszy – Hieronim jun. był właścicielem Eusterthurm, najmłodszy – Jan, pozostał w Monachium, miał siedmioro dzieci.

Średni – Paweł (ur. 22.03.1552 – zm. 1.06.1612 r.), kupiec i członek rady miasta Monachium, żonaty (x ok. 1576 r.) z Zofią von Donnersperg (ur. 6.01.1658 – zm. 11.04.1631 r.), miał dwóch synów: Jana Krzysztofa i Jana Pawła. Obydwaj w 1629 roku (14.09.) otrzymali tytuły baronów Rzeszy. Jan Paweł w 1632 roku był starostą Hartenstein w Górnym Palatynacie. Miał tylko dwie córki.

Jan Krzysztof (ur. 9.10.1584 – zm. 17.07.1652 r.) – starszy brat Jana Pawła, w służbie królów bawarskich w czasie wojny trzydziestoletniej był generalnym komisarzem i radcą wojennym. Trzykrotnie żonaty: 1. (x 8.02.1634 r.) z Gertrudą Teresą von Buchwald (zm. 25.08.1638 r.), 2. (x 13.01.1641 r.) z Anną Justyną von Knoeringen (ur. 1615 – zm. 5.04.1641 r.), 3. (x 3.02.1642 r.) z Marią Jakobą bar. Thumb von Neuburg (zm. 1666 r.), miał kilkoro dzieci z których Maksymilian Franciszek (ur. 23.02.1643 – zm. 17.02.1715 r.) w 1696 roku otrzymał tytuł Reichsgrafa. Żonaty (x 1676 r.) z Marią Krystyną hr. von Wolckenstein (zm. 6.02.1714 r.) miał syna – Antoniego Zygmunta Tadeusza Franciszka (ur. 29.10.1682 – zm. 21.10.1739 r.), który kupił na śląskiej części Górnych Łużyc majątki Bieszków (Berthelsdorf), Rogatkę (Mauereck) i Radostów (Thiemen-dorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Żonaty (x 9.07.1724 r.) z Marią Elżbietą (Izabelą ?) hr. von Goess (ur. 1698 – zm. 27.01.1752 r.), miał syna – Karola Ferdynanda (zm. 1.08.1768 r.), miał tylko córkę – Marię Leopoldynę, żonę N. bar. Segesser von Brunegg, na których linia hrabiowska wymarła. Majątki na Śląsku córka po jego śmierci sprzedawała.

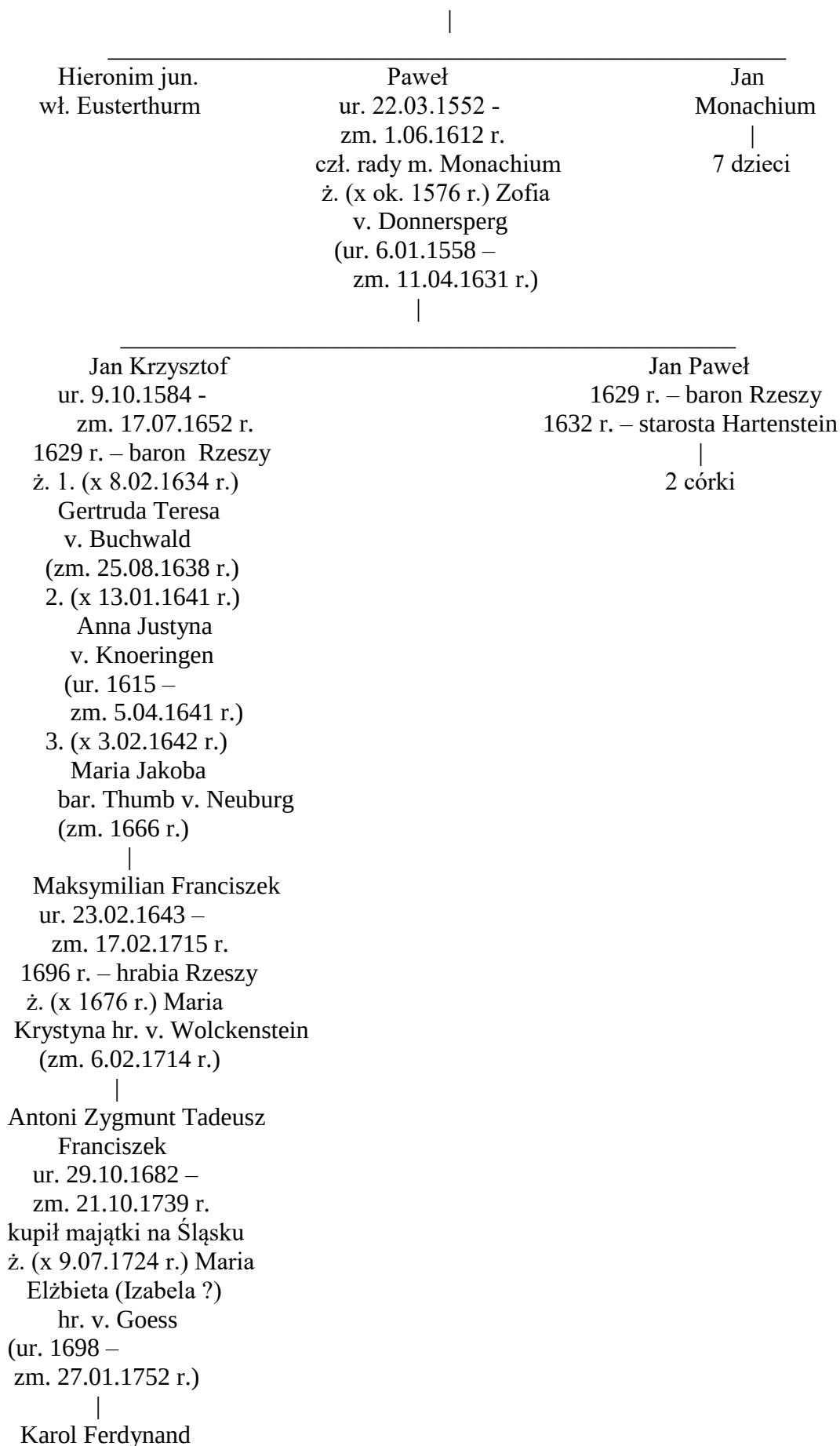
W Monachium żyła linia szlachecka tego rodu, która również wymarła w XVIII wieku.

Źródła:

Blazek T. II s. 110

TABLICE GENEALOGICZNE

Jeremiasz Ruepp
ok. 1500 r. – wł. domu handlowego
|
Hieronim
ż. Małgorzata Dichtl

zm. 1.08.1768 r.
|
Maria Leopoldyna
m. N. bar. Segesser
v. Brunegg
sprzed. majątki
na Śląsku

RUERSDORF

zob.

RUEDIGERSDORF

RUESCH

Herb baronowski

W 1753 roku (18.09.) tytuł barona pruskiego otrzymał Józef Teodor von Ruesch, generał major wojsk pruskich i szef regimentu huzarów.

Śląski inkolat uzyskał w 1774 roku (31.04.) N. bar. von Ruesch, sztabskapitan wojsk cesarskich. Przybył z Węgier i kupił Jawornicę (Jawornitz) koło Lublińca (Lublinitz). Żonaty z N. von Model, miał wiele dzieci, z których Józefa (ur. 1746 r.) była żoną Karola von Paczenski und Tenczin, właściciela Sternalic (Sternalitz) koło Olesna (Rosenberg). Zmarła w 1818 roku (1.11.) w Zbroślawicach (Brosławitz) koło Gliwic (Gleiwitz).

Źródła:

Blazek T. III s. 107-108

RUFFER (RUEFFER)

Herb nobilitacyjny z 1718 r.

Herb Karola Henryka z 1866 r.

Herb Gustawa Henryka z 1866 r.

Nobilitowany ród mieszczański ze Złotoryi (Goldberg). Jerzy Ruffer, mieszczanin i sukiennik z Złotoryi (Goldberg) występuje w dokumentach w 1711 roku. Jego syn Jan Godfryd Ruffer (zm. po 1731 r.), radca rejencji księstwa wołowskiego, w 1718 roku (11.03.) uzyskał szlachectwo czeskie.

Maria Antonia von Ruffer (zm. 25.04.1745 r.) (córka nobilitowanego ?) była żoną N. (Karola Józefa ?) bar. von Giller. Zofia Antonia von Ruffer zmarła w 1732 roku (14.09.) we Wrocławiu (Breslau), Ewa Maria (zm. 3.10.1738 r.) była żoną N. von Niering.

W 1866 roku (16.01.) szlachectwo pruskie (potwierdzenie szlachectwa ?) otrzymali bracia: Karol Henryk i Gustaw Henryk von Ruffer. Posiadali odmienny herb: kroczący lew trzymając w łapach laskę Merkurego, oraz każdy z nich inne barwy.

LINIA KAROLA HENRYKA

Karol Henryk (ur. 1796 – zm. 22.02.1873 r.) – królewski tajny radca handlowy w Legnicy (Liegnitz), miał syna – Juliusza Augusta Beniamina (ur. Legnica, Liegnitz 1.11.1828 – zm. Legnica, Liegnitz 18.03.1899 r.), właściciela majątku w Pieszkowie (Peterdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x Wrocław, Breslau 11.06.1863 r.) z Łucją Heleną Marią Aleksandryną von Goetz und Schwanenfluss (ur. 13.12.1838 – zm. Pieszków, Petersdorf 26.01.1869 r.), miał dwoje dzieci:

1. Jerzego Karola Aleksandra (ur. Pieszków, Petersdorf 1.05.1864 r.) – właściciela Pieszkowa (Petersdorf), żonatego (x Oldershausen 5.07.1897 r.) z Heleną Almą Dawidą Adelajdą bar. von Oldershausen (ur. Hannover 14.04.1872 r.);
2. Łucję Elżbę Marię (ur. Pieszków, Petersdorf 22.01.1869 r.).

LINIA GUSTAWA HENRYKA

Gustaw Henryk (ur. Złotoryja, Goldberg 26.03.1798 – zm. Wrocław, Breslau 13.02.1884 r.) – królewski tajny radca handlowy, żonaty (x Tyńczyk k. Wrocławia, Klein Tinz b. Breslau 6.05.1843 r.) z Emmą Eufrozyną Szarlottą von Obermann (ur. Tyńczyk 23.08.1819 – zm. Rudziniec, Rudzinitz 20.09.1881 r.), miał troje dzieci:

1. Hugo Gustawa Fryderyka (ur. Wrocław, Breslau 7.04.1844 r.) – właściciela Rudzińca (Rudzinitz) koło Gliwic (Gleiwitz);
2. Gustawa Karola Juliusza (ur. Wrocław, Breslau 2.09.1845 – zm. Tyniec Mały, Tinz 15.04.1913 r.) – właściciela majątku w Kokoszycach (Kokoschuetz) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau) i Tyńca Małego (Tinz) koło Wrocławia (Breslau), żonatego (x Nakło k. Tarnowskich Gór, Nakło b. Tarnowitz 3.05.1892 r.) z Gabriellą Heleną Melanią Julią hr. Henckel-Donnersmarck (ur. Romolkowice ?19.08.1866 r.), miał trzy córki:
 - a) Marię Józefę Gabrielę Emmę Florę Nikolazynę (ur. Kokoszyce, Kokoschuetz 6.12.1893 r.);
 - b) Marię Emmę Gabrielę Laurę Klarę Alice Józefę (ur. Kokoszyce 6.11.1894 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 26.06.1919 r.) Franciszka bar. von Fuerstenberg;
 - c) Klarę Rozalię Emilię (ur. Wrocław, Breslau 16.02.1847 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 15.11.1869 r.) Juliusza von Rother (zm. Rogów Legnicki, Rogau 23.02.1899 r.), właściciela Rogowa Legnickiego (Rogau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 940

Błazek T. III s. 148

Doerr s. 201

Genealogisches Handbuch des Adels Bd 12. Limburg 2001 s. 111

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 19:1927 s. 754-755

RUFUS

zob.

ROTHER

RULO

Według Pilnacka mało znany ród księstwa opolskiego pochodzący z miejscowości Rulowice (? taka miejscowość nie jest znana). Wydaje się jednak, że jest to imię własne. Hinc Rulonis (Henryk syn Rula) (zm. przed 1362 r.) około 1325 roku otrzymał od księcia Alberta strzeleckiego wieś Gąsiorowice (Goschiorowitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), być może, że był on identyczny z Hinkiem prokuratorem książęcym. Żonaty był z Jutą N., której książę dał w posagu (naturalna córka księcia?) siedem łanów roli pod miastem Strzelcami (Gross Strehlitz), pod warunkiem, że jeśli nie będą mieli dzieci wiano wróci do księcia. W 1362 roku właścicielami Gąsiorowic (Gonschiorowitz) byli synowie Hincy – Reinhard i Rulo.

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1032

C.D.S. T. VI nr 10, 17, 19, 22, 34

RUMEL

zob.

RUMMEL

RUMENAU

zob.

ROMMENAU

RUMMEL
(RUMEL)

Ród prawdopodobnie austriacki, częściowo baronowski, znany od XIV wieku z Górnego Palatynatu, Turyngii, Inflant i Litwy. W 1486 roku Gregor von Rummel był opatem klasztoru w Ober Zell. Franciszek bar. von Rummel (zm. 1716 r.) był biskupem Wiednia. W Polsce znani z Kurlandii i później z Litwy z okręgu grodzieńskiego i białostockiego.

W 1685 roku proboszczem kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau) i scholastykiem głogowskim był Franciszek Ferdynand von Rummel.

W herbie posiadali na srebrnej tarczy gałązkę czerwonej róży z trzema liśćmi, w klejnocie rozłożone orle skrzydła, prawe – czerwone, lewe srebrne, pomiędzy skrzydłami ptak trzymający w dziobie pierścień. W Polsce herb ich został uznany za herb Poraj odmiana.

Z rodu tego pochodził gen. Rummel w 1939 roku bohater ostatniej bitwy w kampanii wrześniowej pod Kockiem.

Źródła:

Sinapius T. II s. 417-418

Zedlitz T. IV s. 139-140

Uruski T. XV s. 308-309

RUMMERSKIRCH

Ród szlachecki (nobilitowany ?) zaliczony do stanu rycerskiego.

W 1681 roku (23.01.) potwierdzenie starego stanu rycerskiego otrzymał Jan Dietrich von Rummerskirch (zm. po 1705 r.).

Jan Krzysztof von Rummerskirch (zm. 1760 r.) w 1724 roku był radcą konsystorskim i kanonikiem katedry wrocławskiej a od 1731 roku dziekanem wrocławskim.

W 1747 roku (18.01.) tytuły baronów otrzymali bracia Ignacy Leopold i Ferdynand Joachim a w 1803 roku (31.03.) Jan Bernard otrzymał tytuł hrabiego.

W herbie posiadali na złotej tarczy, biały kościół z czerwonym dachem.

Źródła:

Sinapius T. II s. 940

Doerr s. 165, 233, 272

RUMPPF

Kasper von Rumpff, rotmistrz wojsk pruskich w regimencie huzarów von War-
tenberg posiadał majątki w okolicy Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku.
Zmarł w Lublińcu (Lublinitz) 20.04.1752 roku. Żonaty (x 1746 r.) z Anną Marią
von Zawadzki (ur. 22.11.1721 r.) z Łazisk (Lasisk), zmarłą w Gardawicach
(Gardawitz) w 1779 roku (26.06.), miał córkę N. oraz dwóch synów: Karola
Fryderyka (ur. 22.11.1721 r.) – zmarłego w młodości i Rudolfa.

Rudolf (ur. 1750 r.) – rotmistrz huzarów wojsk pruskich, był żonaty (x 1781 r.) z
Józefą bar. Prinz von Buchau (ur. 1759 – zm. 22.11.1790 r.) miał syna – Fran-
ciszka Fryderyka Wilhelma (ur. 8.12.1788 – zm. 16.08.1789 r.) oraz córkę – Jó-
zefę (ur. 1782 r.), zmarłą w gardawicach (Gardawitz) w 1843 roku (5.10.), żonę
pułkownika wojsk pruskich N. von Witowskiego, zmarłego w Oławie (Ohlau) w
1847 roku (27.01.).

Źródła:

Blazek III s. 46

RUNCKEL

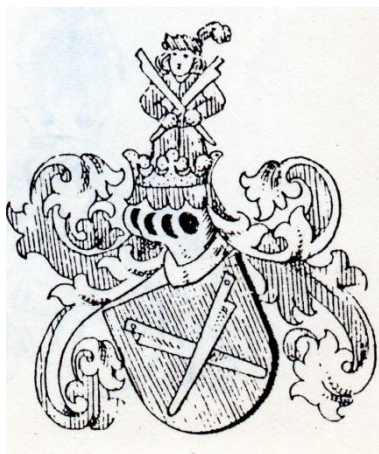

Ród pochodzący z Górnych Łużyc, posiadający w XVIII wieku majątki na ślą-
skiej ich części: Grabiszyce (Gerlachsheim), Zarębę (Lichtenau), Studniska
(Schoenbrunn) koło Lubania (Lauban). W 1780 roku otrzymali szlachectwo
Rzeszy.

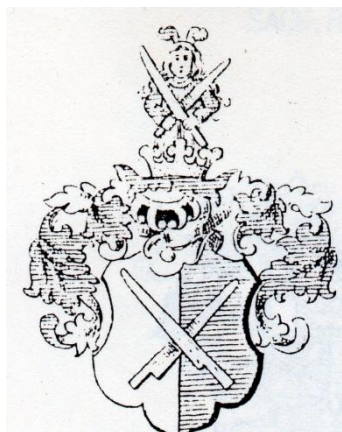
Źródła:

Blazek T. II s. 111

RUNGE

I

II.

III.

Stary łużycki ród którego poszczególne linie osiadły w Brandenburgii, na Pomorzu i na Śląsku. Nazwisko i herb pochodziło od staroniemieckiego określenia „Runge” – kłonice od wozu. Poszczególne linie miały nieco odmienne herby. W Saksonii ród wymarł około 1600 roku, w Brandenburgii na początku XVII wieku, na Śląsku w XVI wieku.

Jurek zalicza ich do przybyszy niepewnych, nie mogąc ustalić ich pochodzenia. Według Sinapiusa pierwsze informacje z Dolnego Śląska o tym rodzie pochodzą z 1312 roku, według Jurka dopiero w 1307 roku Tammo Runge przebywa na dworze książąt świdnickich.

Sinapius twierdzi, że siedzibą ich była Kamienica (Kamitz) koło Paczkowa (Patschkau), którą w 1374 roku posiadał Jan Runge, w 1416 roku – Jan jun., w 1453 roku – Jan i Michał a w 1505 roku – Fryderyk, żonaty z Agatą N. sprzedał ten majątek braciom von Schoff.

Na Dolnym Śląsku w 1470 roku posiadali Wojanów (Schildau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). N. von Runge (kobieta) z Wojanowa (Schildau) była żoną N. von Zedlitz i wniosła mu w posagu ten majątek, który stał się siedzibą rodową Zedlitzów.

W XVI wieku posiadali również Pierusze (Peruschen) w księstwie wołowskim: w 1530 roku właścicielem tej miejscowości był Henryk von Runge a w 1548 roku – bracia: Jerzy, Jan i Krzysztof.

Epitafia rodu znajdują się w kościołach w Wojanowie (Schildau) i w Pakoszowie (Wernersdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg).

Źródła:

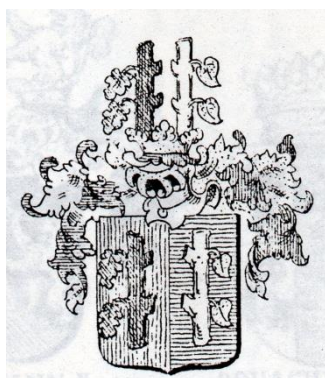
Sinapius T. II s. 940-941

Blazek T. I s. 90

Pilnacek T. IV s. 1032-1033

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 325-326

RUNTZLER (RUNTZLER von RUENDEN)

Ród znany na Śląsku od początku XVI wieku.

W pierwszych latach XVI wieku występuje w dokumentach Joachim Runtzler z Kopitz (prawdopodobnie Kapitz – Kopiec koło Trzebnicy – Trebnitz). Żonaty z Anną von Mauschwitz miał syna – Joachima Jakuba, żonatego z Ludmiłą von Gfug z Gozdawy (Gossendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Joachim Jakub miał dwie córki: Jadwigę – żonę Hieronima von Hoernig i Barbarę (ur. 1583 – zm. 1657 r.) trzykrotnie zamężną: 1. z Godfrydem von Hoernig, 2. z Janem Pucher von Puche (zm. 1625 r.), członkiem rady miejskiej Wrocławia-

wia (Breslau), 3. (x 24.11.1628 r.) z Bartłomiejem von Dobschuetz (raczej Deb-schitz ?) (ur. 19.01.1568 – zm. 8.01.1637 r.) z Radomierzyc (Doerrientsch) koło Wrocławia (Breslau), członkiem rady miasta Wrocławia (Breslau). W 1728 roku (31.03.) Jan Henryk von Runtzler und Ruenden został wpisany w czeski stan rycerski.

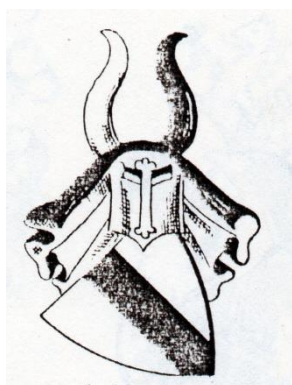
Według Sinapiusa posiadali również Mroczkową (Eckwertsheide) koło Grod-kowa (Grottkau).

Źródła:

Sinapius T. II s. 941

Blazek T. II s. 111

RUPA (RUPPA, ROUPA)

Herb rodowy

Herb baronowski I

Herb baronowski II – Rupp

Czeski ród wywodzący się z włodyków z Roupova koło Pilzna, znany od początku XIV wieku, według Blazka pochodzący spod Pragi i już w 1383 roku podniesiony do stanu panów (komesów). W 1337 roku w dokumentach występują Piotr i Jan z Roupova, w 1338 roku Otto von Rupa był marszałkiem dworu króla czeskiego Jana Luksemburczyka. W późniejszych czasach podzielony był na liczne linie posiadające majątki zarówno na terenie Czech jak i Moraw.

W połowie XVI wieku Piotr bar. von Rupp, żonaty z Joanną bar. von Sternberg miał dwóch: Jana i Adama.

Jan – w 1556 roku członek rady cesarza Ferdynanda I Habsburga, żonaty z Anną, córką Jana bar. von Vrzeszowietz, miał syna Wacława Wilhelma – najbardziej znanym przedstawicielem tego rodu. Był jednym z przywódców powstania 1618 –1620 roku, członkiem rady króla Fryderyka Reńskiego zwanego „Zimowym”. Po bitwie pod Białą Górą i wygnaniu króla, uciekł zagranicę. Zaocznie został skazany na karę śmierci, uzyskał jednak darowanie kary. W 1631 roku związał się z armią saską, która wkroczyła do Czech i ponownie musiał uciekać do Saksonii. W 1634 roku razem z armią szwedzką wkroczył na teren Czech i w czasie tej konfliktu zmarł. W 1629 roku wydał w Leydzie swoje pamiętniki. Dwukrotnie żonaty: 1. z Heleną, córką Karola Swihowskiego, 2. z Ludmiłą, córką Hynki (Henryka) von Wartenberg, z pierwszą żoną miał córkę – Annę Katarzynę, żonę krewnego ze Śląska, Wilhelma bar. von Rupp z linii Adama. Z drugą żoną miał również córkę – Annę, żonę Ottokara bar. von Sternberg.

Adam – brat Jana, około 1556 roku członek rady cesarza Ferdynanda I a następnie Maksymiliana II, żonaty z Ludmiłą bar. von Wartenberg, miał syna – Wilhelma żonatego z Anną, córką Zdenka Kragirz (Krajiř) bar. von Kraig.

Wilhelm miał córkę – Ludmiłę, żonę Udalryka VI bar. von Kaunitz, oraz syna – Zdenka, który około 1652 roku przeniósł się na Śląsk do księstwa legnickiego. Żonaty z Urszulą, córką bar. von Riczan, miał córkę – Elżbietę, dwukrotnie zamężną: 1. z Karolem Deodotem bar. von Zahradek, 2. (x 1653 r.) z Augustem hr. von Lignitz, oraz dwóch synów: Jana i Wilhelma.

Jan – właściciel Hustopca w Czechach i Jaksonowa (Jakschenau) koło Wrocławia (Breslau), w 1664 roku brał udział w pogrzebie księcia Jerzego III brzeskiego. Żonaty był z N.N., wdową po Abrahamie Jerzym von Dyhrn, dzieci nie posiadał.

Wilhelm (zm. 1674 r.) – żonaty z Anną Katarzyną, córką Wacława Wilhelma von Ruppą był ostatnim męskim przedstawicielem tego rodu. Miał tylko córkę – Annę Dorotę (ur. 3.11.1651 – zm. 17.06.1698 r.), żonę Henryka IV hr. von Reuss.

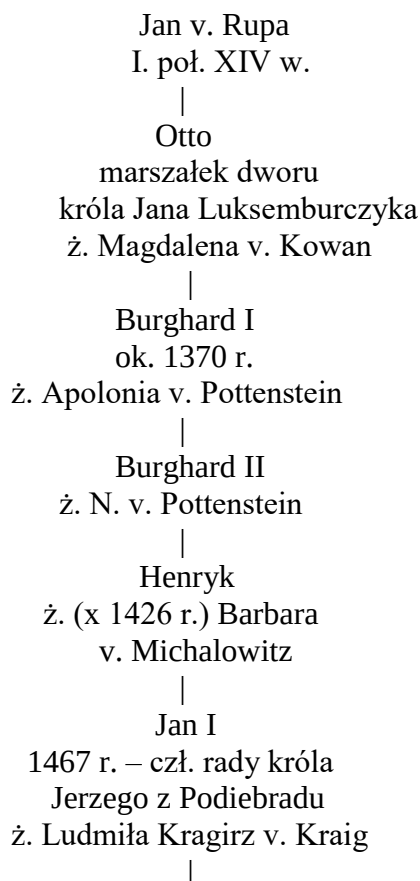
Źródła:

Sinapius T. II s. 419

Blazek T. I s. 90-91, T. III s. 46

TABLICE GENEALOGICZNE

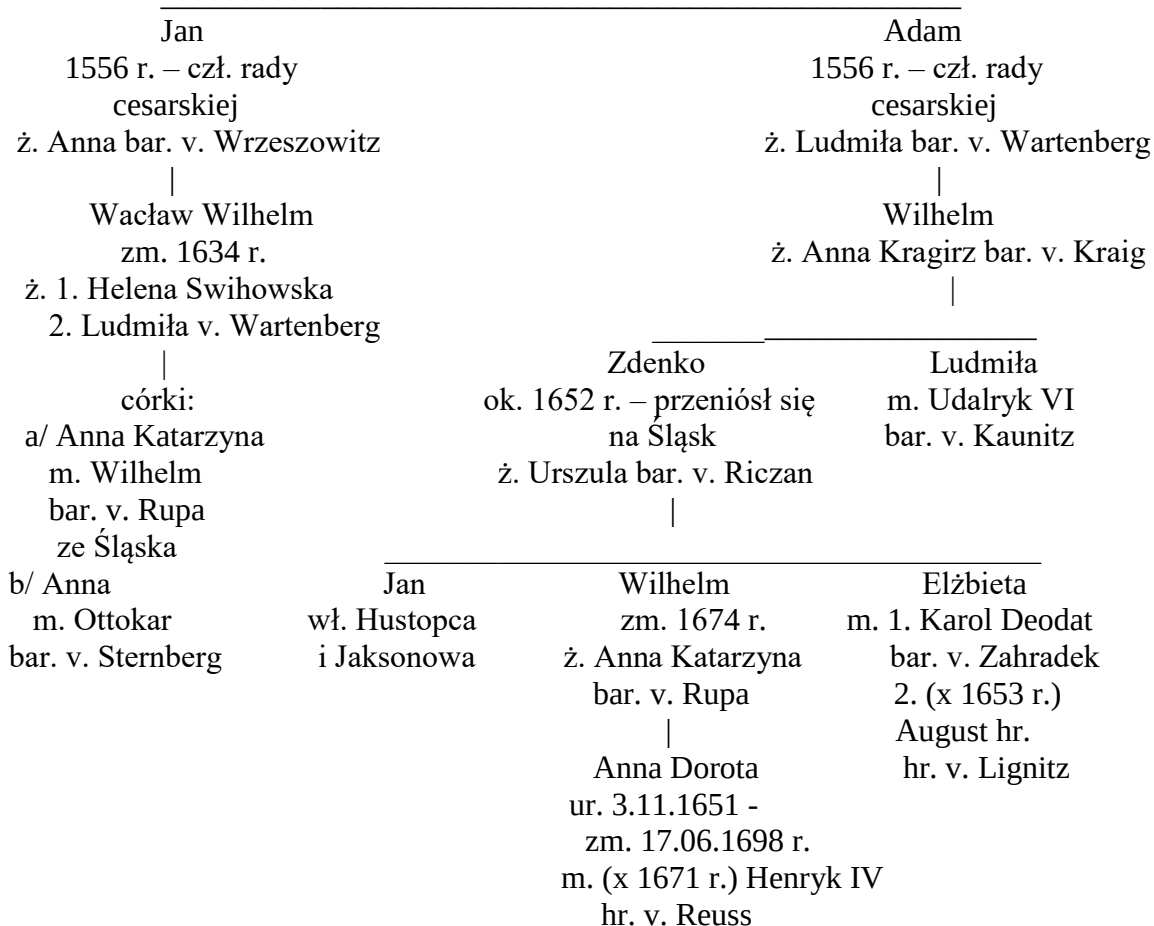
1. Początki rodu – linia starsza.

Jan II
 czł. rady cesarskiej
 ż. Ludmiła Prokop v. Rabstein

2. Linia śląska.

Piotr bar. v. Ruppa
 I. poł. XVI w.
 ż. Joanna bar. v. Sternberg
 |

RUPNIEWSKI
 (RUPNIEWSKI)

Herb wg Pilnačka

Polskie odmiany herbu Śreniawa

Według Pilnacka stary polski ród pochodzący z okolic Krakowa herbu Śreniawa. Sinapius twierdzi za Okolskim, że byli herbu Drużyna (herby Śreniawa i Drużyna były identyczne.) Na Górny Śląsk mieli przybyć poprzez Ziemię Siewierską.

W 1601 roku Jan Rupniewski podpisał intercyzę małżeńską z Agnieszką Larisz z Ziemi Siewierskiej. W 1605 roku występuje w dokumentach Stanisław Rupniewski. W 1612 roku Barbara Rupniewski otrzymała od męża N. wiano z Kamienia (Kamin) i Maciejkowic (Maczeikowiz) koło Bytomia (Beuthen). W 1623 roku w dokumentach mysłowickich występuje Krzysztof Rupniewski.

Na przełomie XVII i XVIII wieku Wacław Rupniowski był właścicielem Łazisk Średnich (Mittel Lazisk) koło Tych (Tichau). W 1715 roku oświadczył, że jest polskim szlachcicem i jego przodkowie posiadali od ponad stu lat majątki na Górnym Śląsku. Miał synów Jana i Józefa.

Źródła:

Sinapius T. II s. 941

Pilnacek T. I s. 1033-1034

Musioł L.: Przyczynek do dziejów dawnego ziemiaństwa pszczyńskiego. (w:) Roczniki Towarzystwa Przyjaciół Nauk na Śląsku T. 2:1930 s. 248

RUPPA

zob.

RUPA

RUPRECHT

Nazwisko to wymienia tylko Sinapius.

W 1626 roku Krzysztof von Ruprecht był właścicielem Raciborowic (Hartmannsdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

Źródła:

Sinapius T. II s. 941-942

RUS

zob.

ROUS

RUSECKI

zob.

RUSETZKI

RUSECKI

zob.

RUSOCKI

RUSENDORF

zob.

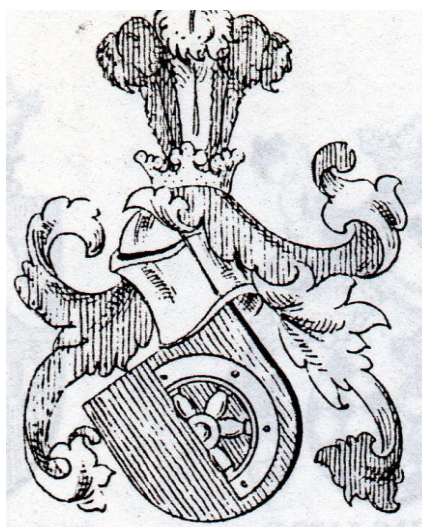
RAUSSENDORF

RUSETZKI

(RUSETZKI von EYWAN, ROUSETSKI, RUSSETZKI, RUSECKI)

Herb rodowy wg Pilnačka

Herb szlachecki wg Blažka

Herb szlachecki wg Siebmachera

Stara szlachta morawska znana od XIV wieku, pochodząca z miejscowości Ejvan na Morawach. Według Blažka była to szlachta polska herbu Ossorya. W 1340 roku w dokumentach morawskich występuje Luder von Eywan. Augustyn z Eywan nabył w 1465 roku (11.07.) wieś Rousko i miał być założycielem rodu Rusetzkich.

Syn Augustyna – Wacław (zm. po 1516 r.), kupił Těrlicko (Cierlicko, Tierlitzko) w księstwie cieszyńskim. Miał trzech synów: Baltazara, Melchiora i Augustyna.

Baltazar w 1532 roku służył na Podolu w wojsku polskim i prawdopodobnie tam osiadł.

Melchior z Augustynem wspólnie posiadali Těrlicko (Cierlicko, Tierlitzko). Melchior zmarł bezdzietnie przed 1573 rokiem, Augustyn przejął jego część majątku. Żonaty (x ok. 1568 r.) z Dorotą Skrzyszowską miał dwie córki: Annę – żonę Jana jun. Kolaczковского i Zofię – żonę Filipa Borenskiego z Roztropic (Rostropitz), oraz dwóch synów: Wacława i Jana.

Wacław (zm. ok. 1573 r.) – syn Augustyna, odziedziczył Těrlicko (Cierlicko, Tierlitzko), żonaty z Dorotą von Tschammer z Iskrzyczyna (Iskritschin) miał

syna – Krzysztofa, właściciela Těrlicka (Cierlicko, Tierlitzko) i od 1604 roku Dolnej Suchej (Sucha Dolna, Nieder Sucha) oraz córkę – N., żonę (x 1573 r.) Jerzego Pilara.

Jan – brat Wacława, miał córkę – Annę, żonę (x 1620 r.) Jana Neumana z Ryglic (Rieglitz) i prawdopodobnie drugą córkę – Ewę, żonę (x przed 1604 r.) Jana jun. Wilczka z Dobrego Zemice (Guttenland) właściciela Horního Těrlicka (Cierlicko Górne, Ober Tierlitzko) oraz czterech synów: Jana jun., Krzysztofa, Wacława sen. i Jerzego.

Jan jun. – właściciel Těrlicka (Cierlicko, Tierlitzko), zmarł przed 1607 rokiem; Krzysztof w 1607 roku przejął dział brata i posiadał Dolną Suchą (Sucha Dolna, Nieder Suchau) którą w sprzedał w 1612 roku. Żonaty (x 1609 r.) z Magdaleną, córką Kaspra von Pelchrzim z Trzankowic, wdową po Mikołaju sen. Wilczku z Dobrego Zemice (Guttenland), miał syna Jana sen. w 1668 roku właściciela Horní Bludovic (Błędowice Górne, Ober Bludowitz).

Znani są dwaj synowie Jana sen.: Jerzy Ferdynand i Krzysztof Bernard. Jerzy Ferdynand był żonaty (x 1661 r.) z Eufrozyną Quolt. Krzysztof Bernard w 1685 roku kupił folwark w Horní Bludovicach (Błędowice Górne, Ober Bludowitz). Żonaty z JUDYTĄ von Tluk miał liczne potomstwo m.in. Adolfa – właściciela Pogwizdowa (Pogwisdau), żonatego z N. von Rottenberg, Wacława Wilhelma – właściciela Suchej (Suchau), zmarłego bezżennie, Jana Jerzego – właściciela Těrlicka (Cierlicko, Tierlitzko), żonatego z N. Starzyńską i Eleonorę Helenę – właścicielkę Ruptawy (Ruptau) koło Wodzisławia (Loslau), zamężną z N. von Beess. Jej synem był Wilhelm von Beess.

Wacław sen. – trzeci syn Jana a brat Jana jun. i Krzysztofa, w 1607 roku sprzedał swój dział w Těrlicku (Cierlicko, Tierlitzko). Żonaty z N.N., miał synów: Jana – zmarłego 1624 roku i Krzysztofa – żonatego (x 1631 r.) z Magdaleną Rudską z Rudz.

Jerzy – czwarty syn Jana, w 1637 roku sprzedał Trzankowice, przed 1690 rokiem marszałkiem ziemskim księstwa cieszyńskiego. Miał kilku synów m. in. Jerzego jun.

Jerzy jun. żonaty z N.N. miał trzech synów: Karola Ferdynanda, Franciszka Zygmunta (Jana Franciszka Zygmunta) i N.

Karol Ferdynand (zm. 1737 r.) – przez 30 lat był komornikiem cesarskim, mieszkał w Jindřichův Hradec w Czechach. Żonaty z Teresą Marią, córką Jana Wiesner von Millern, miał ośmioro dzieci:

1. Franciszkę – niezamężną;
2. Antoniego Kajetana;
3. Renatę – w 1726 roku zakonnicę w Pradze pod imieniem Marii Teresy;
4. Franciszka Henryka;
5. Katarzynę;
6. Szarłotę – w 1737 roku (29.12.) zakonnicę Elżbietankę w Pradze pod imieniem Maria Józefa;
7. Józefę;

8. Karola.

Franciszek Zygmunt (Jan Franciszek Zygmunt) (zm. 1738 r.) w 1711 roku był burgrabią Skoczowa (Skotschau), w 1720 roku właścicielem części Pawłowic (Pawlowitz) koło Pszczyny (Pless). Żonaty z Franciszką von Esslingen miał liczne potomstwo osiadłe w okolicy Pszczyny (Pless).

Na początku XVIII wieku Franciszka Poliksena Sydonia Rusetzkii von Eywan (zm. po 1704 r.) – żona Stanisława Zygmunta Gusnara von Komorno (zm. po 1731 r.), mieszkała w Skoczowie (Skotschau) w księstwie cieszyńskim.

Około 1736 roku żył w księstwie cieszyńskim Karol Ernest Bernard Rusetski von Eywan, który posiadał trzech synów: Antoniego Kajetana – zakonnika teatyna, Franciszka Henryka i Karola.

W 1804 roku Karol von Rusetski był właścicielem Šumbarku (Szumbark, Schumbarg) w księstwie cieszyńskim.

Źródła:

Sinapius T. I s. 787, T. II s. 990

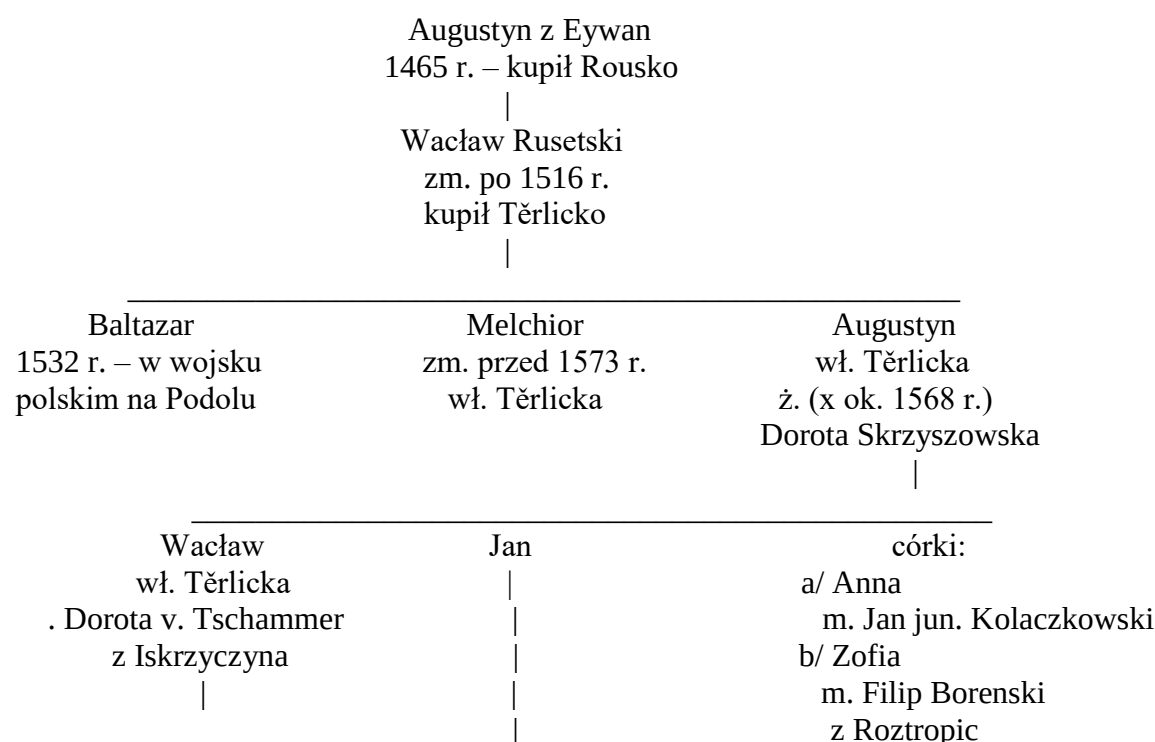
Blazek T. II s. 111, T. III s. 108, T. IV s. 67

Pilnacek T. IV s. 1017-1021

Pilnacek J.: Staromoravští rodové. Brno 1996 s. 110

Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 161-162

TABLICE GENEALOGICZNE

Krzysztof wł. Těrlicka 1604 r. – Dolna Sucha	N. (cóрка) m. (x 1573 r.) Jerzy Pilar				
Jan jun. zm. przed 1607 r. wł. Těrlicka	Krzysztof wł. Těrlicka i Dolnej Suhej ż. (x 1609 r.) Magdalena Pelchrzim z Trzankowic Jan sen. 1668 r. – wł. Hornich Bludovic 	Wacław sen. 	Jerzy 1634 r. sprzed. Trzanowice Jerzy jun. 	córki: a/ Anna m. (x 1620 r.) Jan Neumann z Ryglic b/ Ewa m. (x ok. 1604 r.) Jan jun. Wilczek z Dobre Zemice	
Jerzy Ferdynand ż. (x 1661 r.) Eufrozyna Quolt	Krzysztof Bernard 1685 r. – kup. folwark w Hornich Bludovicach ż. Judyta v. Tluk	Jan zm. 1624 r. 	Krzysztof ż. (x 1631 r.) Magdalena Rudska z Rudz	Franciszek Zygmunt (Jan Franciszek Zygmunt) zm. 1738 r. 1711 r. – burgrabia Skoczowa 1720 r. – wł. Pawłowic ż. Franciszka v. Esslingen	N. (syn)
		Antoni Kajetan	Franciszek Henryk	Józef	Karol córki: a) Franciszka b) Renata zakonnica w Pradze c) Szarlotta elżbietanka w Pradze d) Józefa
Adolf wł. Pogwizdowa ż. N. v. Rottenberg	Wacław Wilhelm wł. Suhej	Jan Jerzy wł. Těrlicka ż. N. Starzinska	Eleonora Helena wł. Ruptawy m. N. v. Beess		

RUSITZ

zob.

ROUŽIC

RUSOCKI (RUSECKI)

Herb wg Pilnačka

Polski herb Zadora

Szlachta polska - w XIX wieku hrabiowska, herbu Zadora. Nazwisko pochodzi od Miejscowości Rusocice koło Krakowa. Znani również z Ziemi Oświęcimsko – Zatorskiej.

W 1519 roku Bernard Rusocki, syn Jana, posiadał majątek Kletcza koło Wadowic. W okolicy Wadowic posiadali Jaśkowice, Paszkówkę i Trzeboń. Stanisław Rusocki w latach 1564 – 1581 był właścicielem Barwałdu, który przed 1595 rokiem odziedziczył Bernard.

Prawdopodobnie do tego rodu należał występujący w dokumentach w 1508 roku Jerzy Kletczewski.

Źródła:

Pilnacek T. IV s. 1034-1035

RUSSETZKI

zob.

RUSETZKI

RUSSIG

Herb szlachecki z 1736 r.

Herb rycerski z 1739 r.

W 1736 roku (25.09.) szlachectwo czeskie uzyskał Jan Karol Russig (ur. 8.12.1682 r.), księgowy urzędu podatkowego we Wrocławiu (Breslau). W 1739 roku (28.04.) wpisany został w czeski stan rycerski. Żonaty (x 25.10.1726 r.) z Joanną Elżbietą von Gossner (ur. 4.09.1700 r.) miał dwoje dzieci: Ewę Joannę (ur. 25.08.1730 r.) – żonę Józefa Marii de Pino bar. von Friedenthal (ur. 16.06.1729 – zm. 9.01.1755 r. w Paczkowie – Patschkau) oraz Karola Jana (ur. 1735 – zm. 30.05.1809 r.) – kanonika katedry wrocławskiej i kolegiaty w Brnie oraz proboszcza w Paczkowie (Patschkau).

Źródła:

Blazek T. III s. 148

Doerr s. 224, 226

RUTH (RUTH von ASP)

Stary miśnieński ród szlachecki znany od 1216 roku, osiadły w Czechach i w XVII wieku na Łużycach. W 1690 roku posiadali na śląskiej części Łużyc Dolne Żarki (Nieder Sohra) koło Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:

Blazek T. III s. 46

RUTINFELD

zob.

BUTSCHKY

RUTKOWSKI

Polski ród prawdopodobnie pochodzący z Ziemi Krakowskiej.

W 1706 roku Jan Rutkowski mieszkał na zamku w Sobiszowicach (Petersdorf) koło Gliwic (Gleiwitz), gdzie opiekował się przebywającym tam ks. Michałem Czarneckim, kanonikiem krakowskim.

Źródła:

Chrzaszcz J.: Beitrage zur Geschichte der Pfarreien im Archipresbyterat Gleiwitz. Parochie Petersdorf-Gleiwitz. (w:) Oberschlesien Jg 2:1904 H. 10 s. 695

RUTZKY

(RUTZKY von BRENNAU, RUDSKI)

W 1884 roku (12.09.) austriackie szlacheństwo z predykatem „von Brennau” (z Brennej ?) otrzymał Edmund Rutzki – kapitan sztabu artylerii wojsk austriackich a 1887 roku (17.09.) jego brat – Andrzej Rutzki, pułkownik sztabu artylerii. Obaj pochodzili z Bilovca (Wagstadt) na Śląsku Austriackim.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 146-147c

RUYA

zob.

ROGGE

RUŻYCKI

zob.
ROUŽIC

RYBICZ

zob.
REIBNITZ

RYBISCH

zob.
RIEBISCH

RYBNICZ

zob.
REIBNITZ

(z) *RYCHNOVA*

zob.
RACHENAU

(z) *RYCHNOWA*

zob.
EISAK
RYHM

zob.

RIEMBEN

RYME

zob.

RIEMBEN

RYMANN

N. von Rymann, porucznik wojsk cesarskich, w XVII wieku przez krótki czas był właścicielem Siemianic (Schimmelwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:

Sinapius T. II s. 942

RYMBURK

zob.

SCHWIIHOWSKI

RYMULTOWSKI

(RYMULTOWSKI von RYMULTOWITZ, RYMULTOWSKI von KNUROW, RYMULTOWSKI von KORNITZ, RIMULTOWSKI, RYNULTOWSKI, ORNONTOWSKI)

Rymultowski v. Kornitz wg Błażka

Rymultowski v. Kornitz wg Dorsta

Odmiany polskiego herbu Kornic

Prawdopodobnie istniało kilka rodów (Pilnacek twierdzi, że dwa lub trzy) o tym nazwisku pochodzącym od dawnej nazwy miejscowości Ornontowice (Ornontowitz) – Rymultowice vel Rynultowice (Rymultowitz) koło Rybnika (Rybnik). Jeden z nich wywodził się z licznie rozrodzonego rodu Kornitzów z Kornic (Kornitz) k. Raciborza (Ratibor) herbu Kornicz, inny ród (?) podawał jako swoją siedzibę Knurów (Knurow), jednak nie można ich rozróżnić.

W 1487 roku Jan z Rymultowic zwany Koczka, nieznanego herbu występuje w dokumentach księstwa opawskiego. W 1536 roku Jan Rymultowski von Kornitz, właściciel Rumultowic (Rymultowitz – Ornontowice, Ornontowitz) sądził się o granice z Gieraltowicami (Gieraltowitz). W 1566 roku Feliks, Mikołaj i Melchior Rymultowscy z Rymultowic (Rymultowitz) występują w dokumentach pszczyńskich.

W 1584 roku Felicja z Knurowa (Knurow) kupiła w 1584 roku folwark od Jana Blachy z Łubi (Lub). W 1586 roku Kasper Rymultowski z Knurowa (Knurow) sądził się z Adamem Rymultowskim z Knurowa (Knurow). Ten sam Adam występuje w dokumentach pszczyńskich w 1598 roku. Piotr Rymultowski z Knurowa (Knurow) w 1600 roku majątek w Stanowicach (Stanowitz) koło Rybnika (Rybnik).

Jerzy Rymultowski z Knurowa (Knurow), żonaty (x przed 1609 r.) z Jadwigą von Raschuetz, był właścicielem majątku w Górnych Smolicach (?) w księstwie cieszyńskim, które około 1621 roku sprzedał Janowi Żrowskiemu.. Marianna Rymultowska była żoną (x 1626 r.) Krzysztofa Marklowskiego (drugi mąż ?). Prawdopodobnie ta sama Marianna jako Ormultowska wdowa występuje w księgach podatkowych w 1621 roku posiadająca majątek w Wachowie (Wachow) koło Olesna (Rosenberg). W latach 1686 – 1688 Jan Rymultowski z Knurowa (Knurow) posiadał majątek w Šumbarku (Szumbark, Schumbarg) w księstwie cieszyńskim, majątek ten odziedziczył po nim Henryk (syn ?). W 1718 roku Jerzy Fryderyk Rymultowski z Knurowa posiadał majątek w Dolnych Bludowicach (Błędowice Dolne, Nieder Bludowitz). W tym samym roku w spisach szlachty cieszyńskiej występują Jerzy i Fryderyk Rymultowscy.

Urszula Rymultowska von Kornitz (zm. Sucha Dolni, Sucha Dolna, Nieder Suchau ok. 1679 r.) była żoną Wacława von Beess und Chrostin (zm. przed 1679 r.), właściciela Suche Dolni (Sucha Dolna, Nieder Suchau). Magdalena Rymul-

towska von Kornitz (zm. po 1681 r.) była drugą żoną Wacława, syna Jana jun. Wilczka z Dobrego Zemice (Guttenland).

W XVII wieku była to drobna szlachta zamieszkująca okolice Bytomia (Beuthen). Henryk Rymultowski z Kornic na Kozłowej Górze (Koslowagora) był w 1614 roku pełnomocnikiem Anny z Ziemęcic (Ziemientzitz) na Łąncucie Poniatowskiej (wdowy po Stanisławie Stadnickim – „diable łańcuckim”) w sporze sądowym o majątek w Mikulczycach (Mikulschuetz) z braćmi Danielem i Janem Zimietzkimi. W 1621 roku Jan Rymultowski był właścicielem Jasionej (Jasten) koło Gliwic (Gleiwitz). Kasper Ornontowski z Knuruwa (Knurów) był właścicielem Kozłowej Góry (Koslowagora) koło Bytomia (Beuthen).

Adam Ornontowski „alias Rymultowski” żonaty z Katarzyną N. z Łagiewnik (Łagiewnik) mieszkał w Hajdukach (Haiduki), miał córki: Helenę Katarzynę (ur. 1676 r.) i Annę Mariannę (ur. 1679 r.), oraz syna – Adama Augustyna (ur. 1687 r.). Obydwoje bardzo często występują w księgach kościelnych parafii bytomskiej jako rodzice chrzestni: Adam – w 1685 roku ojciec chrzestny Mikołaja Tomasza Lewandowskiego, w 1687 roku – Samsona Ludwika Patrzynskiego i Ewy Szyk (von Schick); Katarzyna – w 1688 roku, matka chrzestna Mikołaja Marcjusza Potieszowskiego.

W 1693 roku urodził się Paweł, syn Adama Rymultowskiego i Marianny Jezowskiej.

W 1701 roku Anna Rymultowska de Kornic była matką chrzestną Ludwiki Marianny Twardowskiej. W 1786 roku Gottlieb von Rymultowski, właściciel Ptakowic (Ptakowitz) był deputowanym sejmiku bytomskiego.

Źródła:

Sinapius T. II s. 942

Zedlitz T. IV s. 140

Blazek T. IV s. 67

Pilnacek T. II s. 388-389, T. IV s. 1037-1038

Dorst T. 433

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 148

Ślawik W.: Der Adel in den ältesten Kirchenbüchern von Beuthen. (w:) Der Familienforscher . Mannheim Jg 3:1928 H. 2 s. 48-61

B. Szczech: Dokument Górnośląski 1601-1626. Zabrze 1996 s. 36 nr 297

Księga podatkowa 1621 r. – AP Wr. Ks. Opol.-racib. Sygn. 148

RYNK

zob.

RINK

RYNKENBERG

zob.

RINKENBERG

(z) RYNOLTOWICZ

zob.

LENTSCH
RYNULTOWSKI

zob.

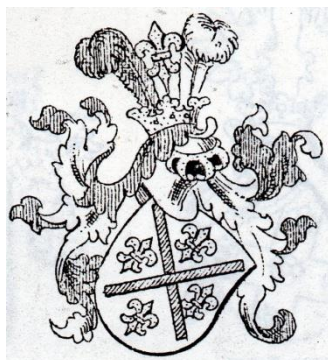
RYMULTOWSKI

(z) RYSIN

zob.

LUBANSKI

RYSSEL

Ród pochodzący z Francji od XVII wieku osiadły w Lipsku, gdzie był zaliczany do patrycjatu. Na początku XVIII wieku osiedli również na Śląsku. W 1713 roku Henryk von Ryssel był kupcem we Wrocławiu (Breslau). W drugiej połowie XVIII i w XIX wieku wielu przedstawicieli tego rodu było oficerami wojsk pruskich. Ksawery Reinhold Gustaw von Ryssel w połowie XVIII wieku generał

porucznik wojsk pruskich, był pierwszym pruskim komendantem Nysy (Neisse) i dowódcą dywizji. Żonaty z N. von Haeseler, ostaną (naturalną) córką Jana Ernesta von Schweinichen – w 1773 roku adoptowanego ze zmianą nazwiska na „Stentsch” przez ostatniego przedstawiciela rodu, Ernesta Rudolfa von Stentsch z Przytoka (Prittag). W posagu żony otrzymał siedzibę rodową Stentschów – Przytok (Prittag) koło Zielonej Góry (Gruenberg), gdzie zmarł. Jego młodszy brat – Antoni Fryderyk Karol, zmarł w 1833 roku (16.05.) w Giebichenstein koło Halle, również w stopniu generała porucznika wojsk pruskich.

Źródła:

Zedlitz T. IV s. 140

Blazek T. III s. 168

RYZEMBURK

zob.

SCHWIIHOWSKI

RZENDOWSKI (z RZENDOWIC)

Stary, górnśląski ród szlachecki pochodzący z Rzędowic (Rzendowitz) w księstwie strzeleckim, występujący w dokumentach XVI wieku.

W 1538 roku Mikołaj Rzendowski był pełnomocnikiem swojej żony Elski, córki zmarłego Mikołaja Kotimirskiego (Chocimirski), siostry Jana, w sprawie udziału spadku po jej zmarłych rodzicach. W 1539 roku Mikołaj zapisał na Rzędowicach (Rzendowitz) swojej żonie Elsce, wiano w wysokości 80 guldenów.

W 1562 roku Adam Rzendowski z Rzędowic (Rzendowitz) sprzedał połowę tej miejscowości Adamowi Warłowskiemu, w 1565 roku sprzedał drugą połowę Melchiorowi Koschitzkiemu zwanemu Zament. Anna Rzendowska (zm. po 1598 r.) była żoną Jana von Brenner.

Źródła:

Pilnacek T. I s. 102

Lanbuecher Opp.-Rat. nr 210, 296

Zemska kniha... nr 95

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882
s.471

RZEPITZKI
(RZEPITZKI von RZEPITZ, RZEPITZKI von RZEPKOWITZ,
RZEPKOWITZ, RZEPICKI)

Herb rodowy wg Pilnačka

Herb szlachecki wg Siebmachera

Herb szlachecki wg Blažka

Stary ród szlachecki księstwa cieszyńskiego, prawdopodobnie, według Sinapiusa, pochodzenia czeskiego, zaś według Pilnacka pochodzący z księstwa oleśnickiego. Siedzibą rodową miały być bliżej nie zidentyfikowane Rzepkowice w księstwie oleśnickim. Według Blažka nazwisko pochodzi od miejscowości Řepišťe (Rzepiszczce, Rzepischt) w księstwie cieszyńskim.

W 1521 roku Jerzy Rzepkowic sprzedał swój majątek Stronie (Stronn) księciu Karolowi I ziębicko – oleśnickiemu. W 1689 roku posiadali majątek w Bełku (Belk) koło Rybnika (Rybnik). W XVI wieku w Czechach występują z predykatem „z Sudomiřa” (von Sudomir).

Źródła:

Sinapius T. I s. 787, T. II s. 942

Blažek T. III s. 108, T. IV s. 67-68

Pilnacek T. III s. 984

RZEPKA
(RZEPKA von KATSCHER)

Stary ród księstwa opawskiego pochodzący z Rzepnowa (Rzepich, Rzepa – zaginiona wieś) w okolicy Kietrza (Katscher) koło Głubczyc (Leobschuetz). Później posiadali wieś Emberg (Ehrenberg – również zaginiona wieś, być może część Kietrza) oraz Kietrz (Katscher).

Miksik (Mikołaj) z Rzepu w 1405 roku posiadał Emberg i Kietrz (Katscher). Żonaty był z Małgorzatą N., z którą w 1409 roku sprzedał Ottonowi von Rohn wieś Ściborzyce Wielkie (Steuberwitz) koło Kietrza (Katscher). Zmarł po 1434 roku, miał dwie córki, które procesowały się w 1441 roku z Janem z Kietrza (Fuelstein ?) o wieś Dzierżkowice (Dirschkowitz).

W 1438 roku właścicielem części Kietrza (Katscher) był Peter Rzepko. W 1456 roku Andrzej Rzapko posiadał jako lenno biskupie folwark w Kietrze (Katscher). Po jego śmierci w 1498 roku, biskup ołomuniecki Protasius przejął majątek i sprzedał opawskiemu mieszczaninowi Bartoszowi Macznik.

Herb nieznany.

Oprócz Rzepków z Kietrza (Katscher), Pilnacek wymienia również innych Rzapków z księstwa opolskiego, którzy w XV wieku mieli przenieść się do Polski. W herbie posiadali heraldyczną lilie (herb Gozdawa ?). Nie podaje jednak żadnych szczegółów.

Źródła:

Pilnacek T. III s. 708, 984

Groeger Th.: Historische Beitræge zur Geschichte der Stadt und Herrschaft Katscher. Leobschuetz (1887) s. 11

RZEPKOWITZ

zob.

RZEPITZKI

RZEPLINSKI
(RZEPLINSKI von BERECKO, BERECKO-RZEPLINSKI)

Herb baronowski I.

Herb baronowski II.

Polski herb Pogonia (Pogoń Polska)

Ród pochodzenia polskiego herbu Pogonia (Pogoń Polska). Początki rodu nie są pewne, według legendy rodowej protoplasta rodu – szlachcic polski w służbie króla Ludwika Węgierskiego otrzymał od niego za wierną służbę w 1212 roku (sic !) miasteczko Bereczko na Węgrzech (Słowacji ?), stąd miał być drugi człon nazwiska. W istocie jest to połączenie dwóch nazwisk znanych w Polsce: Repliński i Bereżko.

Na Śląsk miał przybyć na przełomie XVI i XVII wieku Krzysztof Ernest Rzeplinski von Bereczko żonaty z Marią Anną Falkowską. Jego syn – Jakub, był żonaty z Małgorzatą Niewiadomską z Niewiadomi (Niewiadom) koło Rybnika (Rybnik).

Wnuk Krzysztofa Ernesta – Andrzej, stracił cały majątek (w Polsce ? na Węgrzech ?) zniszczony przez Tatarów i zmarł w czasie epidemii. Według Pilnacka dopiero od niego informacje o tym rodzie są pewne. Andrzej, żonaty z Jadwigą Paczinską von Tenczin, miał syna – Franciszka, który dłuższy czas mieszkał w hrabstwie kłodzkim. Żonaty z Elżbietą Suchodolską miał syna – Franciszka Henryka urodzonego w Radkowie (Wuenschelburg) w hrabstwie kłodzkim.

Franciszek Henryk (zm. 1754 r.), w 1717 roku (18.02.) wpisany został w czeski stan rycerski, w 1731 roku (28.04.) uzyskał tytuł czeskiego barona a w 1734 roku – barona ziem dziedzicznych Habsburgów. Początkowo kupiec w Opawie

(Troppau), był radcą kamery cesarskiej, deputowanym „ad conventus publicos”, członkiem rady książąt von Liechtenstein i w latach 1744 – 1751 starostą księstwa opawsko – karniowskiego. W 1719 roku nabył Naměst na Morawach, który w 1726 roku sprzedał. Był też właścicielem Bravantic (Brosdorf), Studenki (Stauding), Zbyslavic (Baislawitz), Janovic (Janowitz) i Olbramic (Wolmersdorf) w księstwie opawskim oraz Jarnołówka (Arnoldsdorf) koło Prudnika (Neustadt). Żonaty był trzykrotnie: 1. z Anną Marią von Weiss, wdową po N. von Rummler; 2. z Teresą Scharowetz von Scharowa z Pisarzowic (Schreibersdorf) koło Prudnika (Neustadt); 3. z Antonią Józefą, córką Jana Rudolfa bar. von Cselesta z Cselestina.

Dzieci miał tylko z drugą żoną: córkę – Anielę i czterech synów: Franciszka Henryka Jana, Józefa Andrzeja Krzysztofa, Antonina i Rudolfa.

Franciszek Henryk Jan – asesor sądu ziemskiego księstwa opawskiego, dyrektor kancelarii księstwa opawsko – karniowskiego, żonaty (x 12.11.1765 r.) z Walpurgą Teresą bar. Kottulinką z Kotulina (Kottulin), miał syna – Franciszka Emanuela (ur. 1766 r.), zmarłego bezdzietnie.

Józef Andrzej Krzysztof (ur. 22.03.1730 r.) – urzędnik książąt von Liechtenstein, żonaty również z Józefą bar. Kottulinską z Kotulina (Kottulin), miał szesnastoro dzieci, z których wieku dojrzałego dożyło sześć córek i czterech synów.

W 1783 roku (17.01.) Michał Rzepliński został wpisany w poczet szlachty galicyjskiej jako „Ritter von Beryczko”.

Ostatni przedstawiciel tego rodu – Karol bar. Rzeplinski von Bereczko, major wojsk austriackich, właściciel majątków w Suchych Łazcach ((Sucholasetz) i w Kravařu (Deutsch Krawarn), żonaty (x 16.10.1847 r.) z Alojzą bar. von Rumerkirch (ur. 12.04.1809 r.), zmarł w Opawie (Troppau) 1.02.1879 roku.

Źródła:

Sinapius T. II s. 942-943

Blazek T. II s.7-8, T. IV s. 6

Pilnacek T. III s. 985

Doerr s. 201, 218

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 150

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 51:1901 s. 650

TABLICE GENEALOGICZNE

Krzysztof Ernest Rzeplinski v. Bereczko

ż. Maria Anna Falkowska

|

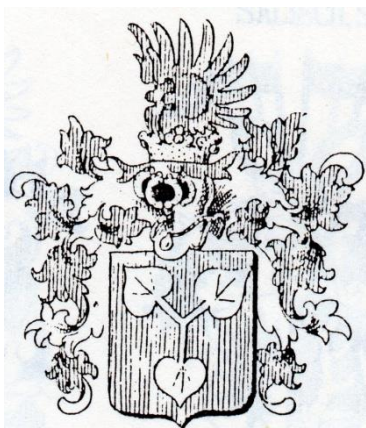
Jakub

ż. Małgorzata Niewiadomska

z Niewiadoma
 |
 Andrzej
 ż. Jadwiga Paczinska
 v. Tenczin
 |
 Franciszek
 ż. Elżbieta Suchodolska
 |
 Franciszek Henryk
 zm. 1754 r.
 radca kamery cesarskiej
 1717 r. – stan rycerski
 1731 r. – baron czeski
 1734 r. – baron ziem
 dziedzicznych Habsburgów
 1744 – 1751 r. – starosta
 ks. opawsko-karniowskiego
 wł. Bravantic, Studenki, Zbyslavic,
 Janovic, Olbramic i Jarnołówka
 ż. 1. Anna Maria v. Weiss
 2. Teresa Scharowetz
 v. Scharowa
 z Pisarzowic
 3. Antonia Józefa v. Cselesta
 z Cselestina
 |

Franciszek Henryk Jan	Józef Andrzej Krzysztof	Antonin	Rudolf	Aniela
asesor sądu ziemskiego	ur. 22.03.1730 r.			
księstwa opawskiego	urzędnik ks. v. Liechtenstein			
dyrektor kancelarii	ż. Józefa bar. Kottulinska			
ks. opawsko-karniowskiego	z Kotulina			
ż. (x 12.11.1765 r.)				
Walpurga Teresa				
bar. Kottulinska	4 synów		6 córek	
z Kotulina				
Franciszek Emanuel				
ur. 1766 r.				

RZICZAN
 (ŘIČAN, KAVKA (KAFKA) von RZICZAN,
 RZICZANSKI von RZICZAN)

Herb szlachecki.

Herb baronowski.

Stary ród czeski, znany od XIII wieku, również na Morawach.

W 1316 roku Ulryk I von Rziczán i w latach 1320 – 1337 Ulryk II byli sędziami sądu ziemskiego królestwa Czech. W XV wieku ród podzielił się na kilka linii z których najbardziej znane były linie: Kavka (Kafka) von Rziczán i Rziczanski von Rziczán. Przedstawiciele rodu brali czynny udział w obozie protestantów w wydarzeniach początków XVII wieku i wielu z nich z tego powodu było represjonowanych a Paweł z Rziczán był zaocznie skazany na karę śmierci, później uzyskał ułaskawienie, ale sześć lat był więziony.

LINIA KAVKA (KAFKA) von RZICZAN.

Wspomniany Ulryk II zwany Kavka – w latach 1320 – 1337 sędzia królestwa Czech, żonaty był z Dorotą, córką Jarosława von Sternberg. Jego potomkowie przyjęli nazwisko „Kavka”.

Na Śląsk przybył Jan I Kavka von Rziczán, żonaty z Katarzyną von Rziczán z Zasmuk i w latach 1500 – 1506 był starostą Oleśnicy (Oels) z ramienia książąt Albrechta i Karola I Podiebradów ziębicko – oleśnickich.

Linia Kavka von Rziczán wymarła w 1642 roku na nieżonatym Janie III. Miał dwie siostry: Ludmiłę Benignę – żonę Franciszka Macieja hr. von Sternberg i Beatryks – żonę Jana Ferdynanda księcia von Portia.

LINIA RZICZANSKI von RZICZAN.

Linia znana od przełomu XV i XVI wieku: Adam Rziczanski w 1538 roku oficer wojsk cesarskich walczył na Węgrzech. W początkach XVII wieku otrzymał tytuł baronów czeskich. Pod koniec XVI wieku osiedli również na Morawach. Z linii morawskiej w połowie XVII wieku Karol Wilhelm bar. Rziczanski von Rziczán kupił Rožnów Górny (Ober Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg). Zmarł w 1687 roku bez męskich potomków.

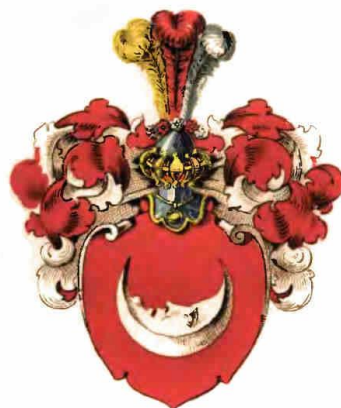
Źródła:

Sinapius T. I s. 787, T. II s. 420-421

Blazek T. I s. 91

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 152

(z) RZUCHOWA
(RZUCHOWSKI)

Śląskie odmiany herbu rodu Scheliha

Polskie odmiany herbu Szeliga

Rzuchów (Rzuchow) koło Rybnika (Rybnik) był siedzibą rodową górnośląskiego rodu Schelihów a później jednej linii tego rodu. Protoplaści rodu używali tylko nazwiska w formie „z Rzuchowa”, później również „Rzuchowski”.

W 1445 roku w dokumentach raciborskich występuje Burkhard z Rzuchowa tożsamy z Burhardem Scheliha występującym w dokumentach opawskich, który w 1437 roku sędził się ze Smilem z Kobyleho (Kobylka z Krasnego Pola).

W 1473 roku bracia Jan i Ulryk z Rzuchowa (Rzuchow) byli stryjami Barbary z Pielgrzymowic (Pilgramsdorf) koło Pszczyny (Pless), żony Jerzego z Bytkowa (Bittkau). W 1482 roku (19.03.) występują w dokumentach bracia: Jan Żelazo z Rzuchowa (Rzuchow) i Jasiek Scheliha z Rzuchowa (Rzuchow).

W księgach ziemskich księstwa opolsko – raciborskiego w 1538 roku występuje jako świadek Piotr Rzuchowski. W tym samym roku Moryc Zdarsa zapisał swojej żonie – Annie z Rzuchowa (Rzuchow) wiano w wysokości 200 złotych węgierskich, Anna zaś przekazała cały swój majątek mężowi. Jako pełnomocnik Anny występuje jej brat – Mikołaj z Rzuchowa (Rzuchow).

W 1561 roku (18.12.) potwierdzenie szlachectwa i zatwierdzenie herbu otrzymał „Johann Sselih, alias Zielez von Rzuchow”.

Źródła:

Landbuecher Opp.-Rat. nr 217, 221

Zemska kniha... nr 39, 106, 110

Doerr s. 40

zob.

SCHELIHA